UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0001
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0002
© Universitätsbibliothek Heidelberg

gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0003
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

1r

I 15083

19547-69

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0004
© Universitätsbibliothek Heidelberg

gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0005
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0006
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

Variorum Epistolæ selectæ, ac perpetuæ.

Libanij Sophistæ
Michaelis Pselli
Saveri Sophistæ
Thalandij.
Gregorij Nazianzeni
Basilij magni
Apollonij Philosophi
Antisthenis
Synesij Cherenij
Bruti
Juliani
Theophylacti
Joannis Chrysostomi
Simonis Metaphrastis
Isocratis
Agapiti Diaconi 4 J.

Τὸ δ' βιβλίον πλήρωμα ἐστὶν ἀρουρῶν
τοῦ μονοβύβλου.

Ἐνιαύσιον γὰρ ἔργον ἡ βύβλος ἐστίν.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0008
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0009
© Universitätsbibliothek Heidelberg

gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0010
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

Codicis Palatini N. 356

Index

ex Libanii Sophistae declam. 6ta fl. 4
de ludi certaminibus a tergo
Michaelis Pselli Moraedia fl. 7
Ieveri Sophistae Alexandrini de =
moribus — fl. 9
eiusdem de Menelao Alexide Hectore
Hercule et alia Eidem et sequentibus
Epistolae Phalaridis Varios fl. 11
sunt autem numero Centum octo —
Epistolae S. P. N. Greg. Naz. fl. 25
S. Basilii Magni 30
Libanii ad M. Basilium fl. 31
Iuliani fl. 32
aliae S. Basilii intermixtae paginis
eisdem et sequentibus

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0011
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

Epistolae Apollonii Archiepiscopi Cyrenes. p. 35
Epistolae Eiusdem — — 36
Catenae Synesii epistolae — — 40
Epistolae Psellii — — 43
Sunt autem Tractatus — — —
Epistolae Varii argumenti pp. 52
Iuliani epistolae — — 58
Theophilacti Simocatae epistolae a tergo
Iosephi Patriarchae — Eodem —
Epistolae S.S. Basilii M. et Gregorii Nysseni epistolae a tergo
Sunt et aliae aliorum
permixtae eiusdem.

Agapeti Diaconi
Ad Imperat. Iustinianum Paraenesis 62
De Aureis Bullis et earum mutatione
nibus &c. 65.
Proemia varia earundem Bullarum eiusdem
et sequentium.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0012
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

Sermo de Trina Regressa Divinit.ij 70
Interrogationes et Responsiones
de Deo, angelis animabus et corpore
et sequentibus

De processione Spiritus s. a Filio sextimo
ista vetustum — 72
et alia hujusmodi sequentibus synodis
et Fragmenta sparsa Theologica veterum, et sequens
Fragmenta ex VII Synodo — 86
Joan. Patr. Hierosolimorum de azimis 88
ejusdem de azimis — 95
Leonis Archiepiscopi Bulgarorum
de azimis — 101
Capitum Dogmaticorum collectio per
Euthymium Monachum — 102
De incomprehensibili divinitate 113
De sacris imaginibus — 115
De sacris imaginibus 123
S. Xisti de conversatione cum infidelibus
Capita Hæresum Armenorum
strigutæ 124

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0013
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

De Petro Zebone ut videtur — 129
De Leptem Synodis Oecumenicis 132
Pselli ad Imp: Corpus Monomachum — 132
Monodia 134
Joannis Lachanae Zabarisae
de rebus rhetoricis et historicis
Ceteq item Carmina quedam — 138
Theodori Prodromi Carmina 140
de variis rebus Anno &c.
Stilbes, Monodia versus — 143
Pselli Carmina — ibidem
De metris quibusdam a Tengo
Sententiae Variorum veterum
Democratis 143
aliae — 144
Sententiae pavenetiche veterum p. 149 a tergo
Georgii Choeroboschi de poeticis tropis 157
De metris poeticis — 161
Chronicon ab Adamo et deinceps: 165
Carmina Prodromi de Abrahami hospit: 167
ainigmata et alia = 168: De lapidib: s. pp. 168
Demensibus

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0014
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

S. Cyrillarii de pretiosi Lapidibus &c. 168
de morbis et Signis Celestibus — 169
S. Greg: Theologi Naz: de vita &c. 170
Proverbia quedam — a tergo
De Spiritu Sancto terno 170
ex actis S. Synodi Cap: 62 p: 175
Symeonis Pseudo Logothetae Dogmatici
Symeonis Besti Sethi: Logicissimi 186
Quenam sit pars mundi dextera
et quenam sinistra 189
De eclypsibus Solis — 190
De prima mundi causa — 195
Finis

Multa sunt permixta deinceps
de diversis rebus
improbum laborem suscepi
vertendi solus singulas
ego Ignatius De Porta Chius

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0015
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0016
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

 ex Libanii declamatione cui titulus est: Δύσκολος γάμος λαλοῦντι γυναῖκα, ἐκ τοῦ προσώ-

λύρων

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0020
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0021
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

περὶ ὑπερτίμου φιλοσοφίας καὶ ὅτι ἀναγκαία πᾶσι·

Καὶ φανερὸν ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι μέρος ἐστὶν ἀρετῆς ἡ φιλοσοφία καὶ οὐ μόνον ὅλως ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν μέρει ἀρετῶν ἑκάστη γὰρ αὐτῶν ἐστὶν ἐν τῷ μετὰ λόγου τὰ ὑπερτίμου καὶ τὰ ὑπερτίμου ἐν τῷ ἀλόγῳ· τοῦτο δὲ ἐστὶν ἐν τῷ ἐπιθυμητικῷ καὶ θυμικῷ μέρει τῆς ψυχῆς· καὶ γὰρ ἡ ἀνδρεία καὶ ἡ σωφροσύνη καὶ ἡ ἐλευθεριότης καὶ ἡ μεγαλοπρέπεια καὶ ἡ μεγαλοψυχία καὶ ἡ πραότης καὶ ἡ φιλία καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ εὐτραπελία καὶ ἡ αἰδὼς καὶ ἡ νέμεσις καὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ εὐβουλία καὶ ἡ συνεσις καὶ ἡ γνώμη καὶ ἡ ἐπιείκεια καὶ ἡ εὐσυνεσία καὶ ἡ ἀγχίνοια καὶ ἡ εὐστοχία καὶ ἡ εὐμάθεια καὶ ἡ μνήμη καὶ ἡ ἀναμνησις καὶ ἡ εὐφυΐα

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0026
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ξήλωμ̃. οὐκ ἐτὶ πολλοὶ δαῆς οὐ τ' ἀνάσσει· ὅτου νόος τ' ἀν τ' ἠὲ πόνῳ κομόωμ̃.
ἠδ' ἠὲ πάρος τ' ἄσπνον ἐδέδουλ' ἐόντα, ἀλλ' ἠὲ παρὰ σοὶ μᾶλλον βαρβάλιον.
Τοῦ αὐτ̃. τὸν μὲν ἀν' ἡ πολλὴ μενέλαον τιμᾷ μὲν ἐξ ἀνάγκης τ' ἐλεύθερος πόσιν.
Οἱ δ' ὑπὸ τῶν συμφορῶν ἀτυχήσαντες δ' οὐσεβήσαντ̃. καὶ ξένον ἀποδεξάμενοι,
ξένοι τῶν οἰκείων ἀγαθοὶ γεγόνασιν. βαρβάροις μᾶλλον πάθος τὸ μεμάθηκεν. ἀσθενοῦς πάσχοντ̃
τῆς οὐ πολιοῦ τ' ἀλκυόνος. συμφορὰ μᾶλλ' ἀν τ' ἀποδόσιν τ' ἀχρεῖον. ἀλλ' ἐξανδρ̃
ἥκει πεπλωμένου. ἡ πλέον τοῦ πάθους ξένον. τὸ πρόσθεν ὂν ἐγένετο. τὸν
μεδίας συμφορᾶν λογίζομ̃. ὁ νόσον οὐ τοῖσι ἐλάμβανον. ὡς καὶ φίλης ἐλεῖν
τ' ὅσιον τύχης. ὃς δ' ἐς ἀσ' περ τὸν ἀνδρα ἐς ἡμᾶς ἀσεβήσαντ̃, μᾶλλον τ' φίλοξενῶ
ἀποδέξασθε δάκρυα. μεγάλ' ἐν κακοῖσι τῶν δ' ἐμοὶ δὲ χρεὼ μάτων ἐπῆν ἐμοὶ
τ' ὀλέσθαι πόσιν παρόντα. ἀσεβοῦσι καὶ ἀν' ἔοικε. μυρίοις ὑπὸ χθονὸς ἐξένου βαρβάρου
καὶ δῶ πρὸς οἰκεῖν; καὶ κτανεῖν φόνον ἀγνοοῦσιν. οὐχὶ πῶς μόνον ἡδίκησ' ἀν ἐς, πάντ' δὲ
πολλὰ ὅσοι τοῖσ' αὖ τῶν περὶ δόσ τεθ̃. τὸ δ' ἐμὲ δ' ἐκ ξένον. τὸ δ' ἐλεῖν
δῶ τύχων τ' ἀν ἐξ ἐς πρόσθεν ἐλεῖν ὁ τ' ἀσεβῆσ' ἡ δ' ὑπ'. τὸ δ' οἰκτρὸς ἐλεῖν
πεμόν, ἵνα πέμπασ' αὖ τ' παρ' ἡμᾶς γενέσθ̃. τὸ δ' ὧν. ἐς ἀπάλην λαβεῖν ἡμᾶς ὃν.
καὶ ἡ πρὸς ἐμοῖσ' ὧν ἀπόλλυσθαι, ὅπ' πως ἐς ἄλλα τ' ἀν' ἀνάγκη σῶν: Τοῦ αὐτ̃ τοῦ:
Τὸν μὲν ἀν' ἡ πολὺς ἐκτὸς ἀλκυὼν ὁ ναῦν πρὸς ἀμ' σὺν δύσπλοια ἀλλάσσει:

Πόμος περὶ τῶν πρὸς ὑπὲρ χθονὸς ἀπ̃. πόνος τῆ παῖ ἀλλὰ δῶς ὁ μὲν ἀσάζετ.
εὑρίσκων πρὸς μᾶλλον ἐς πολέμου. φόνον δ' ἡ μὲν ὑπὲρ πάλιν ἐς τοῦδε τόδ' ὃν.
ἐχθὲς ὁ πρὸ ὧν ὑπὲρ τ' ἀν' ἐλόντα πεδίον. τῶν δ' πρὸς τὸ ἀν' ἐς πάλιν ἐς ἀλλ' πόλεσ τ'.
ὅτε πρὸ ἀγαθῶν, πρὸ τ' αὐτ' ἀχθεσα πεύσετ. καὶ οὐ τοῦτο δ', καὶ πρὸς ὑπὲρ χθονὸς ἀν (γ').
ἀλλ' ὁ δ' καὶ δέπον ὁ μοῦ πρὸ ἀπ̃. ἀσπὶ χρεὼ σῶν ἀλλ' ἀν' ἐς πάντ' ἀγῶν ἐμοὶ λέ
γεσθαι. ἄπτ' ἡ χρεὼ σῶν ἐλθ' ὧν τ' πρὸς ἀλλ' μὲν δ' ἀπόλωλε σοὶ τ' μὲν δ'.
φόνον δ' τοῦ παιδὸς αὖ μεθ' ὑμῶν τ' δ' ἐξ ἐς ἀν, ὡς ἡ πᾶν ἐπὶ καὶ τ' πρὸ τρα πέζης ἐν ἀ
πο πέδου δ' ἀλλοῦ τ' ἐστὶ μόν' ἀγαπᾶν ὑκ̃ν ὄν. λόγ' παραδίδ μεθ' ἀν τ' αὐ
πο δῆλ': Τοῦ αὐτ̃. τὸν μὲν ἀν' ἡ πολὺς ἐκτὸς ἀλκυὼν ὁ ναῦν πρὸς ἀμ' σὺν δύσπλοια ἀλλάσσει:
Οὐ λέα καὶ λέγειν δύνατ' τ'. ἡ δ' ἐς καὶ διὰ χρεὼ μάτων δῆλ' ἐπ̃. καὶ τ' ἐσ
αὖ χρόνος ἀλλ' ἐστὶ δαῆναι παρασκευάζ τ' ἐμ' ἐξ. σὺν δ' ἀλλ' πρὸς ἐστὶ λαμβάνεις. καὶ τὸ ἡ
δέ δων μ' ἐραν καὶ μὰ κασον. εὖ τέχνος πρὸ ἐλθοῦσ' καὶ βουλεύσασθ̃. εὖ
λ ξίασθ' ἀν' ἐς οὐσ' μὲ τ' ὁ φθαλμοῦ πλὴν ἐ αὐτ'. ταχὺς τ' ὁ καλῶς δουλόν
ἀλλ', ἐς ἀσ' ὧν ἐ ἀλοῦσ' ἐχθρὸς ὃν μέζον. ἐν τε πολλὰ ὑσ' ἐς σῶν ὑπ' ἐσ
καὶ δ' ἐκτὸς ὃν χρεὼ μασ' ἐν δ' ὁ δουμ' ἐ ἀν' ἐ ἀποίσω ἐς σῶν ἐ ἐξ ὧν
τῶν βέλ' ἀ μὲ τοῦ πλοῦ. ἐξ ὑπ' ἐν δ' ἐ ἐν λαμπάδ' ἀν' ὁ μ̃.

ἐν μέσοις· οἱ δὲ οὐδὲν ἄν ἐν νόμοις· ἀσεβεῖν δὲ ἐν πόνῳ καὶ· ἀεὶ τοὺς
αὐθαδεῖς· λιποταξίου δὲ ἐν πολέμῳ· δουλοῦσθαι δὲ τοῖς ἡττωμένοις καὶ
ἐλεύθερον εἶναι· ἐὰν μὴ δαπανᾶν ἀλλὰ κτᾶσθαι παρασκευάζῃ· οἱ
δοῦλοι μὴ πρὸς πόνους ἀπαλλαγῆναι πολέμῳ :~:~ Λέων τύραννος :~

(1) Θεμιστοκλῆς ἔφη μεταστὰς πρὸς ὑμᾶς ὁ ἐξ ἔθους πόλεμον μηδὲν ἀνιέντος ὑμῶν
λύειν· ἐμοὶ δὲ ἄπασι σῴζειν τοῦτο ἀφ' οὗ παύσωμαι πρὸς ὑμᾶς πολεμῶν·
χρήσομαι δ' οὐδενὶ μᾶλλον ἢ πιστῷ τέρατι ἢ πιστὰ ὑμῖν ἐπιτελοῦντι :~

(2) Πρῶτος ἦλθε διὰ τὴν νεότητα συνιέναι σοι λέγοντι (ζευξίππῳ :~
πρέσβεις καὶ πρεσβεύσασθαι πεπληθώς· οὐ μέντοι μὴ παύσασθαι τῶν ἀδικημάτων
οὔτε διὰ τὴν νεότητα, οὔτε σὲ τὸν πρεσβευτὴν ἐξαιρήσεις· ἀλλὰ νῦν μάλιστα
χολασθήσεσθε, διότι μὴ συνέβητε ἀξιοῦντες :~ Ξενίνῳ :~

(3) Καλῶς ἔνιοι τῶν πρεσβευτῶν ἀλλοτρίαν αὐχμάλωτον ἀπεστέρησαν τὸν ἀνδρὸν
ἀπόνοιαν ἐμοὶ δὲ τὴν ἀρετὴν ἀφελέσθαι βούλομαι διὰ τὸ ἀνδρεῖον· πάντας βούλομαι
διὰ τὸ ἀνδρεῖον ζῆσαι σέλευκε, ἢ διὰ τὸ ἀνδρεῖον ἀποθανεῖν· ἔρρωσο :~
(ἀντιόχῳ :~

(4) Εἰ δοῦλον ὑπὲρ τοῦ πόλεως καὶ ὑπὲρ φύλου πρὸς
ἅπαντα φιλανθρωπίαν· καὶ ὅτι τὰ τῶν πλησίον ἀτυχίαν ἡμέρωσε καὶ σύν-
πονον ἰσότιμα δὲ ἀλλήλοις δόναι καὶ σύμφορον ἢ πῦ, γέρα φάδ' οἷον τὸ δόναι καὶ
ἢ σύλλην· καὶ ἢ ναυμαχίαν καὶ πὴ παρασκευήν· ἵνα αὐτοῦ ὅσον πρὸς ἀκρίβειαν καὶ ἀλαθῶς, ξένης
ἀσιάλλη ἢ ἔσω ναυμαχίαν λαμβάνων παρὰ ἢ σταν τοῦ φύσει ἢ ἀξίαν καὶ πρεπόν·
τὸ σαυτὴν λόγον ἡδίαν ῥαστώνου :~ Κλεοσθράτῳ :~

(5) Πάντων δοκῶ μοι ἐγκρατέστατος ἀξίων ἢ ναυμαχίαν δαιμόνιον τὸ σωφρονίζεσθαι τὴν
ὑπὸ δ' ἢ ἀλλοίου ἀδίκημα ἐπιτρέπομαι, αὐτὸν αὐτὰ λαβεῖν χεὶ πάσης πρὸ
ἡμέραν· σὺ δὲ τὰ σῶν τῶν ὑποσοῦ μου δεινὰ ἢ χαλιᾶσθαι ἐρχόμενον· ἢ αὐτὰ σῶν ἄλλον
ἀπάσασθαι σῶν ἢ ἐπὶ λαβεῖν δ' ἀπ' ἡμέραν, οὕτω δεῖται :~ Λαβεῖτῳ :~

(6) Λυπούμενος δ' ἡμέρας ἐπὶ τὴν πρὸ δὲ τελευτῇ, πάσχουσιν ὧν μὴ
κατὰ δὲ σοφόν ἀσύμφορα ὧν· ὧν δ' ὧν οἰκάσαι τὸ συμφέρον κοὐ ἡγούμενος
διὰ τὸ μὴ δὲν ὀφελὸν ὄφελον ἂν μὴ δὲ τοῖς αὐτέρων ἀνίαν μή· παραμυθίαν δ' ἢ
ἔξω δ' μεταλλή· τὸ δὲ παῦσαι συμφορᾶς πρῶτ' ἂν ὅτι ὑπὲρ πόδος ἀδανεῖ
ζόμενον πολέμου· σῶν ἀεὶ δ' τέθνηκεν· ἢ δ' ὅτι νικῶν, καλῶς δ' τελευτᾶν ὑπὸ τ'
ἡμᾶς μὴ ἀξίαν ἂν μὴ δὲ τελευτᾶν, ὅτι μὴ διὰ μὲν τῶν πρὸ τ' βόην, ὑπὲ
ὀφειλόμενον τ' ἰσόν, δὲ τ' ἴσον αὐτ· ὅπερ ἀσόντ' ἢν ἀγαθὸν, ἀσπλουμένης
βαλλ' πρὸ τὸ κρεῖσσον· αὐτύχημ' ἀνὴρ τ' πλήθ' ἀχαΐνων μ' ἡμᾶν σῶν·
ὅδε τελευτᾶν δ' ἀπαθῆ δέπ', ἀν' τ' καλλίδ' ἡνίκα τ' δόξαν καθ' ὅτ'

ιτ

νομίσασ' ὦ ὦ ἀξίασ παρ' αὖ τοῦ χείρονοσ ἀπαλλαφέναι γενέσθαι καὶ ἀναξ. ὦ.
καλὸν ἦ γὰρ ὃν μέχρι τέλουσ αὖ τὴν γεγονέναι, ταὐτὰ αὖ τ' ἀναιρηθῆναι.
τὸ περᾶσαι καὶ μετρίασ ἐνεστιν:~ Περαιλᾶ:~

Καὶ τὴν ἵππον δ' ἐπὶ τοῖσ φαύσοισι κεκοσμημένον ἐπὶ τὸν ἀγῶνα. καὶ τὴν χεῖρ' ιβ'
δεῖν αὐτοῖσ πρὸσ τέταχε. κἀν ἀλλήλου, δέη μὴ καθ' ἓν γε ἀφαιρεῖν. οὐδ' ἀεὶ ταὐτὰ
ἔσαι μέγα τῶν ἀπητημένων. ὃ μὴ παρ' ἃ δ' ἀπησαν μὴ χρείαν ἔχομεν:~ Ἀπλαῶ:~
ἔχετε πάντων εἴληφεν ὧν τοῦ πλούτου ὅσα παρεσκεύαζε μὴ βουλόμενοσ τοῖσ πᾶσι: ιγ' β
οὐκ ἐν τοῖσ ἀλλοισ τοῖσ δικαίοισ αὖ παρῆν ἔτι, ἀλλ' ἃ τ' ἀγαθὰ πάντων ἐστὶν
φίλων τὰ δοκεῖ ἀπολαμβάνειν. σὺ μὲν οὖν δὴ τοῦτο πείθου μὴ μὴν
σεαυτὸν ἐλαττοῦν. καὶ καταστὰσ ὑμῖν τὰ φίλτατα ἡμῖν ἀποσφάλλεσθαι
τοῖσ ἀεὶ χῆν ἔχεσθαι τοῦ ἐλπίδων. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πρόσεστιν ὧν ἴσασ
ἀφαιρούμενα ἃ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην φυλαχθησόμενα. φόλου τί ποιῶν
ἔξιον. ἵππον δ' οὐδὲν ἧττον σόμεθα τοῦ μέρουσ. παρελθόντων αὖ σὺ μένε ὧν
ἐπίστασαι. τοὺσ ἐξ ὑμῶν τῶν ἑτέρων μεταπέμπουσ. ἀεὶ δ' αὐτυχούντων, καὶ οὐκ
αὖ τὰ σ' ἑτέρων ἵππα ἡμῖν δαίμονι, καθ' ὃ οὐδὲν ἧττον αὐτυχοῦσ:~ Ἡφαῖκ:~
Ἄλλοσε δ' ἂν καὶ σὸ πορεύθη μηδὲν ὁμολογήσαν πρὸσ τὸν δικαστὴν πρεσβευτὴν. ιδ'
ἵν' ἐὰν σὺ μὲν ἐπὶ τὰ σαυτοῦ ἵππα τοσαύτην ἔχοντα ἀφορμὴν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα
δεῖν ἀπὸ τοῦ ἑτέρου μὴ ἐξεῖναι ἀφαιρεῖν. ἐμοὶ δὲ μηδὲν ἔσται ἐν τῷ ἀγῶνι
ἐπὶ τοῖσ ἐμαυτοῦ ἵππα ἐπιβαίνειν. ἵνα μὴ τοῦ μὲν παθεῖν ὑπὸ σοῦ μηδὲν ὦ φυλακὴν ἐπὶ
σοὶ ἔχειν, ἐμοὶ δὲ ἐξεῖναι

κ_β

κ_γ

κ_δ

κ_ε

ἀεί ἐ ἀληφέναι σοι φαίνεται. ἔστω σοι. Ἀσύφερα δ̄.

ρν Αὐθάδεια μὲν πρὸς ἀργαλέα, πολλοῖσι δ' ἂν ὠφελήσειεν ἀπόλεσον. οἷον ἀμφοτέροις τοῖς παθήμασιν ἀθόως τὸν μεγαλήτορα. ἀθύμου μὲν γὰρ ὄντος ἀφορμὰς ἀντιάσαι τὰ ἀμείνω ἐπέσχηκεν· θυμαργοῦντος δὲ οὐκ ἐᾷ μάχεσθαι· μαστεύειν δ' ὑπὸ πολλῶν ἀεί ἐστι πρὸς ἡμᾶς ἔχων παρασκευάν. δύο γὰρ οὐκ εὐδοκιμάζων δυοῖν οὐ πονηρίαν· λύπην ἔσασε πρό. οὐδὲν ἀθύμοισιν ἐναντὲς ἔχων παιδαγωγοῦντος· ἡσυχὴ παντὶ φαῦλον ἐστὶν ὃ ἐν μιᾷ ἀλλ' οἷα δόξαις ἐρείδασι· καὶ μὴ ἀνδρὸς ἦθος· πρὸς οἷον οἰκειοῦται. ἐὰν μὲν γὰρ μὴ παντὸς ἄξιον ἀγαθοῦ ἐσκαμμένον ἀπολαβὸν εἶναι τοῖσι παρασκευὴν καὶ τοῖς ἐμοῖς λόγοις, μὴ ἀδυνήσασθαι περὶ ἐμοῦ καὶ περὶ σοῦ λήψεσθαι τὸν προσήκοντα παρ' αὐτοῦ λόγον· ἵνα δ' ὅταν ἐπαύσωμεν ἡμᾶς ἐν τῷ καλῷ σιγὴν ἐν οἷς ἐστὶ μὴ πρόσω ποιηθῇ· δοκεῖ γὴ τὸν ὀφειλόμενον πρὸς ὑπερτεθεαμμένα πρὸς αὐτὸ, καὶ πρὸς αὖθις ἀλλήλων περὶ τῶν αὐτῶν ἐπέστειλε· ἔσασθαι.

κη Θεὶς ἔχων ὑπὲρ ἀποδόσεως τὸ δώρημον, ἐλεύθερον. (Ἀντιόχῳ.

ἀδούλευτον ἔχων, αὐθέκαστον. τὸ δὲ ἀληθὲς οὐ πᾶσι τοῖς ἀληθεύειν βουλομένοις, οὐκ εὐάρμοστον ἀξίωμα· ὅτε οὐδὲ ἁρμόσαι ἔστιν ἀποκλίσεως, οὐ πάντα τὰ λυσιτελοῦντα ἀπόδοσιν. Ἀσύστολος.

ρνα Μὴ σιωπᾶν χρὴ περὶ τῶν πραγμάτων οὗ τὰ πρὸς ἡμᾶς πάλιν· τὸ μὴ σιωπᾶν καὶ συμπαθοῦντα. τὸ σὺν τῷ δεῖν πρὸς τὸ βιάζεσθαι φέρειν ἐπὶ τοῖς πολλοῖς, ἀφ' ὧν πολλὰ ἀπολαβεῖν. τὸ δὲ ἀληθὲς ἐπὶ τοῖς ἀληθεύειν βουλομένοις, οὐκ ἐπιτήδειον ἀπόδοσιν. Ξενοπάθης.

κθ Καλῶς ἔχειν δοκεῖ ὁ ξενοπάθης οὐ τὸ ξενοπαθὲς ἀπὸ ἔχοντος ὃ φύσει οἰκειοῦται ὁ καλῶς ἔχειν. καὶ δοῦναι ἂν τις πόρῳ, καὶ ἀδύνατον ὄντα. ὅπερ ἐπὶ τῶν ἀνάγκην φύσεως ἔχειν. καὶ οἷς δι' ἀλλήλων καὶ ἀφ' ἑαυτῶν πλεῖον ἰσχύειν ἀνάγκη τοῦ ζῆν καὶ εὖ ζῆν. ὅτι δὲ ἐρείδοντα ὅπερ ἐστὶν ἀναγκαῖον ἔχειν ἀγαθοῦ ἐστὶν ἐν ἀνθρώποις. ἐξ οὗ δοκεῖ ἀλλήλων δεῖσθαι ἔχειν ὁμολογοῦντα. ὑπερβολὴν δὲ ἀδικεῖσθαι ὁμολογοῦντα δίκαιον ἂν ἔχειν. Καλλικράτης. Ἀχθέντας ἀγχιμαχοῦντας ἐν μέσῳ ἐᾶν. μὴ ἐπὶ τοσοῦτον ἐλθεῖν ὑπὲρ ὧν ἔχουσι τὸ ἀπολέσθαι. διὰ τὸ μὴ φθόνῳ ἂν μηδὲν ἀνθρώπων ἀναιρεθῆναι μᾶλλον. οὐκ ἐπὶ λαμπρῷ τῷ ἔργῳ ὑπὲρ ὧν ἐλθεῖν. ἄπρακτον ἂν ὄφελος ἐπὶ τοσοῦτον ἐλθεῖν.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0036
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

λα

λβ

λγ

λδ

λε
λς
λζ
λη

δῶκα δὲ τοῖς ὅσοι μέλας ἐστὶ οἰκοι ὁ ἐν τῷ δ' πεδίῳ
οὐ τῷ δ' οὐδὲ ἐστὶ ὁ ἀνὴρ ὁ ἐν τῷ δ' πεδίῳ ὁ ἐν τῷ δ' πεδίῳ
τῷ δ' ἀνὴρ ἀνὰ μέσον τῶν δ' ἐστὶ ὁ ἀνὴρ ὁ ἐν τῷ δ' πεδίῳ
τῷ δ' ἐν τῷ δ' πεδίῳ ὁ ἀνὴρ ὁ ἐν τῷ δ' πεδίῳ ὁ ἀνὴρ
ἰσχὺν δὲ ἐστὶ ὁ ἀνὴρ ὁ ἐν τῷ δ' πεδίῳ ὁ ἀνὴρ ὁ ἐν τῷ δ' πεδίῳ
ἀλλὰ τῷ δ' ἐν τῷ δ' πεδίῳ ὁ ἀνὴρ ὁ ἐν τῷ δ' πεδίῳ ὁ ἀνὴρ
πάντων ἐστὶ ὁ ἀνὴρ ὁ ἐν τῷ δ' πεδίῳ ὁ ἀνὴρ ὁ ἐν τῷ δ' πεδίῳ
36 πάντων τῶν ἐν τῷ δ' πεδίῳ ὁ ἀνὴρ ὁ ἐν τῷ δ' πεδίῳ ὁ ἀνὴρ

Καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι φίλοις ἐπέσκηψα διὰ ταχέων ἐλθεῖν πρὸς ἐμὲ ἀλεξάνδρου χάριν. καὶ οὐ λθ
δέον παραγενέσθαι πρὸ ὀλυμπίων. βούλομαι δὲ τοῖν παλαίειν σὺν ἐμαυτῷ
σὺν λόγῳ ἀλλ' ἵνα μὴ τὴν πρέπουσαν ἐπιμέλειαν ὑπερβάλωμαι ποτὲ ἡμῶν ποιήσασθαι.
καὶ περὶ παντὸς ἐποιησάμην ἡμᾶς μεγάλων ἀγώνων πλησθῆναι. ἀπὸ μὲν
ἀλυπίου λέοντος οὐδενός. ἀρκέσουσι δὲ ἐγὼ τοῖς ἐμοῖς ἐμοὶ τοῖς ἐμοῖς
δὲ ἵππων ἢ ποτε εἶναι μεμάθηκε πρὸς ἐμὲ τοῖς ἐμοῖς. πολλάκις ὕπνῳ δεξιῷ
σοῦ. πάντων δὲ ταῦτα ἐν δὲ τῷ ἐμοὶ τὴν ὑστάτην λαβόντα τοῦ προσδο
κᾶσθαι μνήμην οὐκ ἐν δὲ τῷ ἐμοὶ ἐφίλοτιμήσατο ἐμὲ ὑπὲρ τοῦ ἐμοὶ γένεσθαι πλείστων
ἀγώνων πρεσβευτὴν ἐμοὶ γενέσθαι πολλῶν ἀγώνων σὺν ἐμοὶ πρεσβευτὴν
39 τῶν γονέων σῶν. ἄξια φέρων οὐκ ἐφάνη: ἵππου λύπῃ:

ἐπὶ τρέπω σοι πρόσθεν παραγενέσθαι ἡδέως δεξίου. οὐκ οἶδα δὲ ἐγὼ ἀσοφίαν σοι. καὶ
τοῦ μὴ δέν σε πάσεσθαι καλόν, ἀλλὰ πίειν. ἐγὼ δὲ οὐ τῶν λόγων ἐπὶ τῷ ὑποχθόνῳ
μῶν μετὰ τοῦ ἀληθῆ ἀδόκητα, οὐχ ὅτε καὶ τῷ ἐμοὶ ἐφάνη. ἡδέως τάς με ἀνδρὶ πώποτε
παραδεδωκότα πίειν οὐ σοὶ ἐτέθνηκα καλόν. ὀφείλω μετέχειν. καὶ οἱ διαφέρῃ πρὸς
εὐσέβειαν. ὄχλον ἢ πίειν σὺν ἐμοὶ ἀμφότερα ἄνδρα βεβαιοῖ ἔτεσιν.
Πολυπίνῃ χαίρειν: ἐπὶ ἀπὸ τῶν θεῶν τὸ ὑπὸ ἐμοὶ σοχαζόμενος
ἀπὸ θεῶν ἐμοὶ, σὺν εἶναι ἐμοὶ καλὸν ἡδέως ὑπερβάλλον. ἢ δὲ ἀπὸ τῶν ἐμοὶ

ἐπαίνοις, ἀπέφηκα δ' τὸ ἐμαυτοῦ τοῖχος χαίρειν φύλακας ἀπέφηκεν
τόξευμας. Καὶ ἐξέταξε ἀξύλευτος οὕτως Καφὴ μὴ τέχνης, δύο. καὶ ποιεῖσθαι
θηείλη ἀθλων. ἐξίσκεις. καὶ παῦλας ἀφθόνους ὄκλοσι. Καὶ ἀξύλειος μὴ ἐάσας
ἀτζὶ ἀσπάνε. τὴς ἀφῆκε καὶ λίκεθλω. τῶν δ' πὶ τῆς δ' οἰκήσας δ' οὖν αὐτοῦ
σωῖ ζα ξίνος ὄσμη λαμβάνουσ δ' οἴτινα αὖ ἐχ καὶ ὅσσα μα φύλακος. καὶ
τῶν λοι πωῦ οἴ ζα ξίας χοι. μὴ ἐραὶ ἀνθρώπων ἀν ζίκα λιπος λέσ ἐσσ' ἴ. πόσις
θοῶν δ' ἐζῶν ἰκα ζα λέ σας ὡς πλ ἐχαείσῃ, δ' πεσσομολογῆν ἴσθω ἀνθρώπων δ' οὐ
κ ἔχον ἀπορῶν αὐτὸν ἀ ἐσ δ' ἐζητάζα:- Πολῖται ζάθω:- Ἀπλοῦς
γ ἐὰν δ' Καὶ λαμβάνε. οὕτως ὁ ἐπιβουλόσαν ζαὶ φανέσσω ζ' μὴ μὸν ὅμολογῆσ τ' δ' ἐ
πίφεσθ' ἀλλὰ καὶ τοὺς ὁσῶν ὁμόζασ μὴ νῦσαι. πρόσθεν δ' ζῆν μὴ νῦσθαι ζαὶ δ' ὁ ἴ.
ἐν ὧν. Καὶ πόζε. ὡς πρὸς ἐμὴν ὁ ἐπίχθης ἀν. ἀλλὴν ἀμνήμον ὁ ὡς ὁ ἐοικεν ἀν ἐχεῖν
μὴ χαείσασθαι δ' ὁ ὡς τὸ ἐ ἰᾶν ἀν τὸ. τῶν ὧν πρὸς ὁ ὡς ἐκ μὴ. ἀμνὴν ἐλοῦ ἐρῶ. ὅτι
κ' ἀν δ' μὲ ὧν δ' ὁ ἴ ὧν ὅσα τ' ὁ ἀν πλ ἐχεῖν ἰαζάσασ ὁ ὡς ὁ ἰ. πρὸ πολοῦσι, σὸ δ' ὁ λαβὼν
πρεσπόλιτες. ζῶν πρὸ ἰ ἀτ ἐ ἰκὸν πρόσα δ' ὧν ζ. ἐ παῦλας σὼ ζοῦ τὸ δ' ὑσ ὁ κ ἡ ὧν δ'
ἰ ὧν δ' μὲ π' ὁ δ' πρὸ ἐ λοῦ κ' ἀλλ' ἀν ὧ ζ. ὅ τί ζ ὁ ὡ δ' χαείρ πασ ἀσ ὅ ἡ μφεν. ἔ ζ ἐς οὐ
ζ ὡ ὧν. ὑπὲρ κ' ἀ φελ ὁ ῦ. ἀφ ἱ ε κ' ἀν μ' ὧ. ὑ μ κ' λ' ὁ ν. ἀλλ ὡ σ κ' ὑ ζ ὑ χ ι ε ν:-
ὃ ἄ γ ε ἐ θ ἐ ν ὁ ς:- Τὴν ἐβούλ κ' ἀ τ' δ' ἀ ε ἰ φ ε σ ἀ ν ζ ο ὑ ν ὧ ν ἀ ὖ ν ε ς. τ ὸ ὐ ρ ἐ π ἰ β ο υ μ ὸ σ α ν ζ ὼ ν ὁ ἰ
π ε ἰ θ ἐ υ ε σ. ἀ ὐ ἐ λ ὼ ν ἀ ν χ μ α λ ὰ ὁ ὐ ν ο σ ἐ π ἤ κ τ α σ ζ ὰ π ὸ λ ο υ κ ὴ π τ ὸ ὁ ν. σ φ ὸ ς ἔ
α ὐ τ ὸ ν ὁ ν ὸ ν τ ὸ π ε ὸ ζ ἐ ς ὁ ν ἀ ν ε λ ὼ ν. σ ὲ σ ὼ ζ α ν. π α ὐ τ ὴ φ α ν μ ὰ ζ ῃ σ ὸ ν ἰ ὐ φ ἡ ε ν ε ν ἔ ζ
ὁ ε ν ὧ ν. ὁ ἡ κ α ὶ π ὐ θ ὼ ν ὁ τ ὴ ν ἀ ν ζ ἰ α ν ὁ ἤ π ἰ ἄ δ ε ν ὁ ἡ ὅ π τ ε θ α λ λ ὰ ὁ ὐ σ ὸ ν ἀ π ὰ κ ε ῖ σ ὁ ν. μ ὴ ν
ἀ ὐ ἐ ζ ἰ φ α ν μ ὰ σ ὁ ῃ α σ. ἐ ε ὡ ζ ὠ ν ἀ ν ὧ ν ὅ π τ ε μ ὸ ν π ὲ π ὶ β ο υ λ ὼ ν ὁ ῃ σ ὼ ὐ μ ὴ ζ ὲ σ θ ὸ ν τ ὸ ἰ ὰ ν
ν ε ᾳ σ ἤ ν ὁ ὐ μ ὸ ν ἐ φ α ν. ἀ λ λ ὰ ἔ σ ὼ ὡ ε ρ μ ὸ ν π ε α ν ὸ ι β υ ζ ἡ ν ἀ ν ζ ἰ π ὸ ἀ ὐ ἰ ὰ ν
ὁ ῃ π ὐ ν ζ ο ὐ μ ὰ ζ ῃ ὁ ὐ ν ὴ ἐ λ ἀ π ὸ ὐ ὁ ῃ μ ὸ ζ ἐ ξ ἰ μ ὲ ν ε ὐ ῃ ν ἰ ὴ μ ὲ ὐ δ ε μ ἰ α ν. π δ ὲ
κ ὲ ὐ ν ὴ ν ἀ π ε λ ε ῖ ν ἀ ν ὸ. ν ο ι μ ὴ ν δ ' ἀ ὐ ἰ ὰ ὐ ὅ π ο λ α μ β ἀ ν ῃ ν, δ ἰ α ζ α ὐ ὐ λ ὐ ν ὐ ὐ ὴ π ὸ λ ῃ ζ
ν ὴ ζ ὼ ν δ ' α ν. ζ ἰ π α ὐ ὐ ὸ ν. ζ ὼ ν δ ' π α λ ὶ ἀ π α ν ε ε ὐ ν, ὁ ὐ ἰ μ ὴ ν ἀ π ὸ ζ ἰ ῃ σ α ζ ὼ ν ὐ μ ὲ ν ὸ ὐ ζ
π ὐ ἰ α ζ ὰ ἐ ξ ἰ, ἀ π ὸ φ ὼ ν ὐ ὸ ν π ε ὸ σ ε ὐ ῃ σ α ν. ζ ὼ ν ὁ ὐ ζ ε φ ὼ ν α ὐ ἰ α ν ἰ ε ζ ε ἰ ν ὸ ν ζ ὐ ὸ μ ὴ τ ἰ α ν τ
ἀ ε ε ζ ὼ ν ὸ ἀ π ὸ φ ὼ ν ἰ σ ὁ ν ζ α ς. φ ε ὐ ὐ μ ὴ σ ὰ ζ ὸ ζ ε β ὸ σ τ ὴ π ε ζ ε ἰ φ ὐ ν. ζ ὼ ζ ε ὁ ῃ ἰ α ν ὼ σ
φ ὁ ῃ ο ἀ ν ὼ ν. ὐ ὐ ζ ε π α ν ὰ φ ὸ ὐ ζ ὰ ὐ ὸ ζ ε ε β ὸ σ τ ὸ ὐ ε ἰ α ζ ε σ ὸ ὐ ὅ τ ε ν ὴ ἰ σ ἰ ὁ ν ζ. μ ὴ α π ε ν τ α
ῃ ὐ ἀ ὐ ζ ὼ ν ὐ ὸ ὐ ὐ ὸ ὐ ὐ ὸ ὐ

οζ'

τοῦ αὐτοῦ:-

Τοῦτο μὲν ἐπὶ πλεῖστα μὲν πολλοῖς καὶ μεγάλοις χρήσιμον ἀποβήσεται τοῖς ἐπιτηδεύουσιν
αὐτό· ὅτε δὲ ἀπεικάσαιμι. κύβοις καὶ ἀστραγάλοις οἰκοδομεῖν, ὅπως εὐσύνοπτον γένηται
καὶ ὀχυρὸν πρὸς τὰς ἐφόδους, δόξαιμ' ἂν οὐκ εἰκῆ λέγειν. ἐν οἷς ἐπίπεδοι μὲν οἱ
ἀστράγαλοι τοῖς τοίχοις. ἀλλὰ καὶ τοῖς νῦν αὐτοῦ σοφίσμασι χρῆσθαι τοῖς πολιτευομένοις
ἔστιν. οὐχὶ ὅτι πρὸς ἀλήθειαν ἀλλ' ὅπως ἂν αὐτοῖς δόξωσιν οἱ λόγοι
βίου. ὥστε οὐκ ὄπτοις ἑαυτὸν ποιήσεις χρῆσθαι ὅτῳ ἐθέλεις ὁποσῳοῦν ὄπτῳ.
κεχρῆσθαι δὲ καὶ τοῖς ἐμοὶ ἀξιοῦσι. δίκαιον οὖν ἐστὶ καὶ τοῖς ἐσομένοις αὐτοῖς ἑαυτὸν
τὸν μέλλοντα πείθειν ποιεῖν ἐπιμελῆ τῶν ἐπιτηδευμάτων. ἐπιμελοῦς δὲ τῆς βουλῆς
ἐν ἑκάστῃ, καὶ τῶν ἀεὶ ἐπιμελητῶν. ἐπιμελοῦς δὲ τῆς βουλῆς τοῦ
γενέσθαι τὸν θάλαττον ἐν ἀσφαλεῖ ἐν ᾧ τοῖς τοίχοις. ἐὰν τις ἐξ ὑπερδεξίου καὶ ἐχυρᾶς
πόλεως, ἐὰν τις βουνωτὸν ὄπτον ἐμβάλῃ. Καὶ ἀνέτοιμοι καὶ ἄφαυοι:- Τὸν δὲ φίλο-
φρόνως δεξάμενον ἀνὴρ ἀπολέσθαι. Τοσοῦτον δὲ ἐβούλοντο ὄνομα θάλαττον.
πλεῖστα δὲ τὰ αὐτὰ χαλεπὰ καὶ ὅμοια τοῖς ἄλλοις. ἔστι δὲ τῶν ἐπιλήπτων.
καὶ αἰσχρὸν ἔστι. ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ὄνομα οὐ τὸ πλεῖον. ἐν δὲ πολλοῖς καὶ μεγάλοις
ὀνόμασιν ἔτεος, ἢ ὅτι νόμῳ οὐκ ἀφῃρημένοις. ὑδρίαν ὅμοιον τοῖς ὄπτοις. οὐδὲ καὶ
χαλεπὸς ἀπολέσθαι πρὸς ἑξῆς. θάλαττον ὄνομα ἔχοντος, τοῦτο δὲ ἐξ ἑστῶτος
καὶ τοῦ δὲ ἐν τῷ ὀνόματι:- Ἐννοῆσαι:- Οὐ μὴν ἀλλὰ ὁ ἐπὶ τῷ πλείστῳ
χρημάτων ἀνὴρ εὐδαίμων. τῷ ἐπὶ πολλῷ τούτῳ ἐπίκτητος. ἀλλὰ δεσπόταν
ἔχειν τὸν χαλεπόν. ἐπεξελθόντι τῷ πλείστῳ ἐπὶ τῷ ἀληθοῦς ἐπὶ τὸ πόλ-
λαπλασιάσαι δόξαν. ἡμῶν μαχεσαμένων ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ βουλευτηρίου ἀναχωρῆσαι.
ἕκαστον. τὸ δὲ τοῦ πλείονος ἐπὶ τῷ καταδόκιμον. οὐκ ἐχρῆν ὄντα τὸν
τοιοῦτον ἀσθενοῦντος ἐν ἑστῶτι ἐπὶ τῷ χειμάρρῳ. τοιοῦτον ἀσθενοῦντα
πολλοῖς. Καὶ τοσοῦτος ἐστὶν ὁ ἐν τῷ μεταπίπτοντας προσῆκον. ἀλλὰ ἔφη ὁ τοιοῦτος
πολυσθενοῦντος ἐν ὀλίγῳ, ἢ καὶ πρὸς τοὺς ὑπερβάντας πείθεσθαι. ἐν δὲ τοῖς πολλοῖς
χαλεπὸς ἐστὶ τῷ ὄντι ὁ ἀσθενοῦντος ἐν ἀσθενοῦντι. τοῦτο τοῦ καταδόκιμον
ἀποφυγεῖν. καὶ δὲ τοῦ πλείονος ἐν ἀσθενοῦντι, οὐκ ἀποκρύπτεσθαι τοῦ ὄντος
ἀπιστίαν. καὶ δὲ τοῦ πλείονος ἐπὶ τῷ ἐπιτρέπουσι. ἐπὶ τοῦ πολλοῦ πλείονος
ἐστὶ ἀποδίδοσθαι ὅλως καὶ ἐν ἀσθενοῦντι ὄντος ἐχθρὸν ἐν ἀσθενοῦντι μεγάλῳ
καὶ λοιπὸν ἀσθενοῦντος ἐν ἀσθενοῦντι. ἢ θαλάττιον ὄντος ἐπὶ τοῦ ὀνόματος ἐν ἀσθενοῦντι
θάλατται. πλεῖστον δὲ ἐν ἀσθενοῦντι καὶ ἐν τῷ πλείονος. οὐκ ἐν τῷ πλείονος ἐπὶ τοῦ

πρ.

πτ

πλοκὴν ποιήσασθαι. καὶ μὴ πάντα ἀδεῶς οὕτω διὰ τοὺς ἐχθροὺς πεζεύεσθαι.
ὅτι καὶ τῶν σωμάτων ἔξω μάχεσθαι ἀσφαλὲς μὴ βίᾳ. οὐδὲ τὰ λαθραίως
ἐπιτήδεια πάντα ἐπιβάλλειν ἀπὸ τοῦ ἴσου μάχεσθαι. οὐδὲ βούλεσθαι μὴ
πάντῃ ὅπως ἐλάττους τῶν ἐναντίων ὦμεν προσβάλλειν ἀπὸ λοχμῶν. τὸ δὲ
ὀξέως ὁρᾶν ὅτι δύναται ἀμυνεῖσθαι:- ἔκ τε ὅτι:- Πανταχοῦ καὶ ἀεὶ πᾶ.
καὶ πεζῇ καὶ ναυσὶ μὴ προφύλακας ὡς κατὰ τοὺς πολεμίους οὕτω ποιεῖσθαι ἐπὶ
πᾶσι ὅτι καὶ ὅπως ἐπιφανήσονται:- Ἀεὶ δὲ καὶ νέους:- Ὀλιγωρεῖ πῑ.
μὴ δύνασθαι. οὐδὲ ὑπὸ τῶν ὑφεστώτων ἧττον πειρᾶσθαι. ἀλλὰ φυλακτέον. καὶ πρὸς
ἃ μὲν οὖν καὶ ὅπως φοβούμενόν ἐστιν. δῆλον ὅτι μάλιστα μὲν ἢ ἐξ ἁπάντων
μάλιστα ἢ ἀπὸ φόβων ἧττον. πολλοῖς δὲ καὶ τοῦτο ἐστὶ πολεμίοις τὸ παθεῖν δεινὰ
μᾶλλον ἢ ἀπὸ φόβου. ἵνα δὲ οἱ ἐμπείρως ἔχοντες τῶν πολεμίων ἐπιτήδεια:-
λυσιτελοῦσι:- Ὀλιγανδρίαν δὲ ὅτι μὲν οὐκ ἐχόντων ἐπιφέρειν. οὔτε
τοῦτο ἔστιν ὑπολυσιτελεῖν. οὔτε ἐν ὁπλίταις ὑπολυσιτελεῖ. οὔτε με
σθένους. ἀλλὰ πρὸς ὁπλίτας. ἐστὶν ὑπολυσιτελεῖν ἐν ὁπλίταις
ὀλίγοις ἐπιφέρειν. ἐὰν δὲ οἱ τῶν πολεμίων τύχωσιν ἐπαναλύοντες.
ἐὰν δὲ καὶ τοῦτο τῶν ἀνδρῶν ὦμεν ἐπὶ. ὅπερ ἐπαύλεσι μάλιστα δοκεῖ πῑ.
ὀλίγοις ἐπιφέρειν:- Ἐν ὑπνοις:- Ὀπίσω φάσθαι ἐν ὑπνῳ οἱ 115
ὑπνοῦ καὶ ὅπλα ἀμείνω. οὔτε βουλομένῳ ἐπιφέρειν ὑπνοῦσι. βουλήσονται δὲ
ἀνάγκῃ ἢ ποτὲ ἀναστήσονται. ἀπολείσουσι δὲ ἀμύνασθαι οὐκ ἐν ὅπλοις
ὅτι ἐστὶ καὶ ἀπολουμένῳ παρὰ ὀλίγον πεζῇ ὅπως ἐλεύσονται πεζῇ ὅπλα ἐν
τοῖς ὑπνοις μὴ δύνασθαι ἐν ὑπνῳ ὄντα καλέσαι:- Ἐν ὑπνοις:- ῑ
Ἐν τοῖχος ὅτι καὶ ἀόρατον καὶ ἐπὶ πολὺ προελθόντα ἀπὸ τάχους ὃ
ἐστὶ λοπόν. ἀνίσχοι δὲ ἐπὶ πολὺ πρὸς οὐδὲν πρόσω ὄφελος
πρὸς μὲν ἀχθῆναι. καὶ ἐστὶ πολὺ ἀπὸ τοῦ ὑπνοῦ. καὶ ἐπὶ πολὺ
ἐπὶ ἀποφάξαι. ἐν τοῖχος ἐπὶ πολὺ ἐστὶν ὃ ἀνίσχοι τὸ πολὺ ὑπὸ μέρος.
ὀρύσσειν δὲ ξύλοις ἐν τοῖς ἀπόρροις:- τοῖς αὐτοῖς:- Ἡμῖν δὲ ῑα
ὑπὸ ταῖς καὶ πολλοὶ καὶ ὀφθῆναι ἐπὶ πολὺ ἐπὶ ὀλίγον. βούλεσθαι δὲ ἐπὶ
ὅπλα φαίνεσθαι ἐχθρὸν ὄντα. τὸ δὲ ὀρύσσειν καὶ ἐπὶ πολύ.

ὅτι ἔχω ἰχθὺς ὃν πᾶς ἀὼ ὃν σύμβουλ· τοῦ ὅτι καὶ τὰ λ χθυεύσθαι ὧν.
ἐλθὼν ἰδοὺ νῦν μὲ ὃν ὅστις καὶ πρόθες ὃ μὴν ἐπιάσθη· ἀποσφάξαι ἡδὺ ἀλλ᾽
ὁ πολὺς πονηρὸν ὄντ· καὶ οὐδὲ ὃν ἂν οὐ σύνεσθαι τὸ πόλη ὄντ· δεσπότης
ὃν μὴ ἀπιστεῖν τε ξένισας ὃν ὅσ᾽ ἐνθ᾽ ὧν· οὕτω πονηρὸν ὑμῖν οὐδὲν ἰσχυρὸν ὄν.
πρεῖγμα τὸ χρὴ ὃν βουλεύσασθαι· :– Λ. Ἐοικότα· ὃ δ᾽ ἂν ὃν εἰ· οὐδὲν
ὃν πάντα δ᾽ ἀλλὰ πόλεσθαι τὸ δρᾶμα τ· νομίζεται οὐχὶ εἶναι τὸ ἐμὸν
μόνῳ, ἀλλὰ καὶ ἄλλους· πρῶτα ὧν ἅπαντ᾽ ὃν ἐμοὶ δοκεῖ, ἐπισκοπεῖν· ὅπως
καλῶς ἔχει τὸ ὑπὲρ ὃν παντὸς ἐμοὶ λῦσαι δὲ φῦσαν αὐτοῦ· καὶ μὴ ἐπιπλάτυν
ἀλλὰ τὴν· πρὸς ἐν ὃν ἐμοὶ τὸ φλέγειν ἀτυχὲς ὃν ἐπὶ καινὸν· πρῶτα δὲ ἐν αὐτῶν
ἀπεστάλαμεν ἵνα τὸ ἐμοὶ ὀπτᾶν τῷ ὃν ὃν πᾶσαν ἄλθε· πᾶσαν ὠνὴν δοῦναι πρὸ
ὃν ἀκριβῶς ποιητὸν ἀπέχω ὃν· καὶ μὴ τοῦ ὧν ὃν πρᾶγμα ὃν ἐν ὃν
ὃν μὲ ὃν φέλης πᾶσ᾽ πίνουσ᾽ τὸ πόλει· ἀνδράσασι· ἰδίᾳ τῶν πρεσβυτῶν
καὶ λόγοις ἐμοὶ δοκεῖ σοφοῖς ἔχειν ὧν, τοῖς ἐμοῦ πᾶσαν ἡδονὴν ἀντὶ τοῦ
πρὸς μέσ· ὃν ἐμοὶ χρῆν· ὅτι μὲν οὖν ἀπολῖται ἄνοι ἐκπεσοῦνται πρῶτος, οὐδὲ
τῶν ὧν ὃν ἰσχυρὸν ἀπτῆσθαι· οὐδὲ τὸ πρὸν οὔ ὃν ὃν τῷ ἀεχθ᾽, ἢ
ἀνίατον· τὸ δ᾽ ἐμοὶ τὸ πρῶτ· ὃν μὴ ἐπισπᾶν ὁμοῦ δυσχεραίνουσ᾽, οὐδὲ φῶς
πόλιν ἀλλὰ φῶς πονηρὸν ἀλλὰ φῶς ποιῆσαι ἀνίατον. ὃν ὅπως μὴ πάλιν
ὃν. ἀλλ᾽ ἐμοὶ ὅμως μὲν ἐκπεσεῖν ἀνίατον· ἐν δὲ ὃν ἐμοὶ τὸ
ἀντὸν ὃν ὑπὸ τῶν οἰκείων τοῦτον, καὶ πρεσβύτερον ἐκεῖνος· ἐκ πόλεως ἐκπεσεῖν ὃν·
Ν. Οὐκοῦν ἀχαρεῖ βουλόμαι σε παθεῖν ἀπ᾽ ἐμοῦ· πάντων δὲ ἥδιστον
λέγειν ἀλαθῆ· πρὸς ἀνθρώπους ἔχειν ὃν· σὸ δὲ οὖν τὸ ὃν τῶν ἐκείνου ἐν ξένοις
ὄντα μὴ πρὸς ὃν ἀφανίσαι ἐμὲ τε καὶ πόλιν πρὸς ἐκείνων τιμῶσι λαβὸν χένσαι παθεῖν·
Μ. Μὴ σῖγα· Τοῦτο μὲν τύχῃ ὃν ἐμοὶ λέγειν σὺ ἐμοὶ δοκεῖς ἀκούσαντ᾽· ἡδέως δ᾽ ἂν
βουλοίμην ἐγὼ ποιήσασθαι, φῦσ᾽ ἐμὲ ξένιζ. ἐμοὶ δὲ ἐμοὶ ὃν ὃν τοῦτον ποθήσειν ἐκεῖ
ξενίσθαι· καθ᾽ ὅσον ἀνὴρ ἐμοὶ οὐδεὶς πώποτε μᾶλλον ἀφίκετο ἐμοὶ ὧν
παρ᾽ ὧν· πρεῖγμα τοιοῦτον ἐμοὶ ὃν τοῦτ᾽. ἐκ τοῦ ἐμοὶ ἐκ τοῦ πρεσβύτου· ὅτι ἐμοὶ ὃν
ὑπόξανθος ἐμοὶ ὃν· ὅτ᾽ μὲν οὖν ἀπεκπέμπτεσθαι φῦσ᾽ ὧν ἐμοὶ ἀποκτείνας ἀλλ᾽ ἢ ἐμοὶ
ὃν ὃν ἀνοήτων ὧν μᾶλλον ἐπιτιμᾶν· σοφὸς δὲ καὶ πλησίον ὃν ὑπὸ τῶν
πολῖται ἐκπεσεῖν ἀπ᾽ ὃν φῦσαι ἐμὲ· :– Λ. Ἐμοὶ δὲ ὃν· Μὴ δῆτα οὖν μὲ ἀλλ᾽
ἐμοὶ ὃν ὃν μοι σοφὸν μὲ καὶ πρεσβύτερον ὃν ἐμοὶ ὃν ἐμοὶ ὃν· πάντων δὲ ἥδιστον.

ρα.

ρβ.

ργ
ρδ

φοβᾶσθαι οὐδὲ μὴ κουσίως μήτε ἑκόντα ἀναίτιον ἐξαμαρτεῖν τοῦ
θεοῦ. μηνύσει δὲ αὐτὰ ἀποδοχῆς. οὐ τὴν μεσιτείαν μόνον. ἀλλὰ
καὶ τὸ ἀληθὲς. ἵνα μὴ δι' ἀμφοῖν ἐξαμαρτάνωμεν. μᾶλλον δὲ ἵνα
τὸν θεὸν. ὃν πονηρὸν ἡγούμεθα. μὴ καὶ ἀληθῆ κρίνωμεν. ἐπεὶ
πάντων ἀνθρώπων ὄντως ἐστὶν ἐλεεῖν. μᾶλλον δὲ ἀληθῆ μόνον
λέγοντας. οὐκ εἰσομένους. ἀλλὰ δι' ἃ καὶ ἐξαμαρτάνειν ἀνάγκη. ιε ρ̄ε.
Ἐπιστολὴ τοῦ ἁγίου ἀντιοχείας. πρὸς τοὺς ἐν ἀντιοχείᾳ. ρ̄ς.
περὶ τοῦ μὴ χρῆναι ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασι τοὺς ἐπισκόπους
ἀποτίθεσθαι τὴν ἐπισκοπήν. ὅτι οὐδὲ ὁ θεὸς μετανοεῖ τῶν
ὧν ἐποίησεν ἀγαθῶν. οὐδὲ ἀποτίθεται τὴν βασιλείαν. ὁ μὴ
ἔχων ἁμαρτίαν. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασι τοὺς ἀνθρώπους
κολάζων. ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασι. τοὺς ἀνθρώπους ἐλεῶν. ιθ ρ̄ζ.
Νικηφόρου. ρ̄ζ.
Περὶ ἑνὸς τῶν ἐπισκόπων ὃς ἀπολέσας τὴν ἐπισκοπὴν
ἐπανῆλθεν. ἐπὶ ἑτέρου ἐπισκόπου τὴν ἐκείνου λαβόντος
ἐκκλησίαν. ἀλλὰ καὶ ἑτέρου τὴν ἐκείνου πολιορκήσαντος
πόλιν. ὅτι οὐ δικαίως ἐκβάλλουσιν οἱ ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασι
τοὺς ἐπισκόπους. ἐπὶ βιαίοις βιαίως ἀλλήλοις. οὔτε φθονοῦσι τῶν
ἀποσυληθέντων φιλοτιμίας. ιγ ρ̄η.
Κεντυλλιανοῦ. ρ̄η.
Τίνι ποτε γνώμῃ ἐξῆν τοῖς ἐπισκόποις. ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασι
βιαίως ἐκβάλλειν τοὺς ἐπισκόπους. ὡς οὐκ ἐξὸν αὐτοῖς
βιαίως ἐκβάλλειν. ἀλλὰ δεῖν πεῖσαι λόγῳ φιλοφρόνως τοὺς
τῶν ἐπισκοπῶν. συμβούλους δὲ οὐ τοὺς τὰ αὐτὰ τοῖς ἐπισκόποις
δοκοῦντας. ἀλλὰ τοὺς ἐναντία. ἵνα μὴ ἐν τῷ ἀκρίτως
ἐκβάλλειν τοὺς ἐπισκόπους. ἐκβάλλωσι καὶ τοὺς ἐπὶ τοῖς
ἁμαρτήμασι. καὶ οὐ μόνον τοὺς ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασι. ὅ τι
τὸν ὕστερον ἐπισκοπήσαντα πρέπον. ὅσον οὐκ ἐπιβουλεύοντα τοῖς
ἐκβαλοῦσιν. ἀλλὰ καὶ τὸν τῆς πολιορκίας ἀναδεξάμενον τὸν
τόπον. ὅτι δὲ οὐδὲ ἐκβάλλουσιν οἱ ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασι πολιορκίᾳ
ἀφεῖσιν ἀμήχανον τὸν ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἐκβάλλειν τοῦ
ἐπισκοπεῖν. ὅτι ἐπὶ βιαίοις βιαίως ἀλλήλοις. οὔτε φθονοῦσιν ὧν
ἀποσυληθέντων φιλοτιμίας. ιδ ρ̄θ.
Ἐπιστολὴ τοῦ ἁγίου ἀντιοχείας. πρὸς τοὺς ἐν ἀντιοχείᾳ. ρ̄θ.
Ἐν τῷ μὴ χρῆναι ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασι τοὺς ἐπισκόπους
ἀποτίθεσθαι τὴν ἐπισκοπήν. ὅτι οὐδὲ ὁ θεὸς μετανοεῖ τῶν
ὧν ἐποίησεν ἀγαθῶν. οὐδὲ ἀποτίθεται τὴν βασιλείαν. ὁ μὴ
ἔχων ἁμαρτίαν. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασι τοὺς ἀνθρώπους
κολάζων. ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασι. τοὺς ἀνθρώπους ἐλεῶν. ιε

ὅποτε μὴ ἐλπίζοντ' πόσα δ' μηχ' ἀπτερεῖ ἀλλαχθ' ἑαυτοῖς· ἐστὶ δ' ὡς τὰ πάντ' ἐν ὁμόζυξ· καὶ ἀν αὐδὶ πεσόντες πάσοντ' ἀδηλοῦ·

Ξυνζυγία·

Ξυνζυγία τῶν ἐπιμαθόντα ὁμολογῶν· ἐν ἀπ' πάντ' ἀδοκήτ' ἐνοῦς καλῶν ὅτ' ὁμολογῶν· ἀλλ' ἡδὺ αὐδὶ ποτ' ἐν ὡδὶ βύτα ζυμοσκῆν δοῦσ' ἀνὴρ ἀνὴρ δ' ἄμ' ἡδὺν οὐκ ἀφοῖς· ἡ τὸ πάθος λαβοῦσα ἀνὴρ· ἡδὺ καὶ δοῦ πεφυτ' οὐ ὡς καμοὶ ἐ ἑαυτοῖς ὡς ἀνὴρ ἐπὶ βουλ ὁμ· οὐ μὴ ἀπ' ὀντ' ἐ οὐ καδόκητ' ἐν ἔκ τοῦ δ' ἐν· οὐθὲν ὡς ταῦ ἀλλ' πάλχοντ' ἐν ἐ ζόντ':—

Πολυμίσγ·

Ξ ἐσ ὁ μαν' ὁ τερ ἀπλοῦ μ' ὡς πανπ' ἡ πίμπλοσ οὐ μὲν πολὺ μίσγ· οὐχ ὡς περ ἐφ' ἡ δ' ἰσ' ἀν' πάλχυν· ἐν σφῆν' ἀπ' ἐσ ἡδὲ μ' ὡς ἐ ἰσ' πεῖ· ἀλλ' ἡδὺ αὐδὶ ἐν ἐ ἰσ' πεῖ· οὐ ἡδὺ μ' ἐν ἐ ἰσ' πεῖ· ἐν ἐξ ὡς· ἐν

χαρίζεσθαι :– Τὸν ἐλεῆσαι δὲ τοῦτον ὃν ὑποχρέαν ἢ γὰρ ἢ ὀλιγαπλάσιον ἴσως
χαμηρότερον ἴσως ἀποδέξηται μεγέθους οὐ τυγχάνοντος· καὶ περὶ τούτων ἡμῖν
καὶ φιλανθρώπως· Ἡ δὲ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ· πρὸς μεγάλην χάριν
σύμμετρα ἀποτιθῶν μεγέθη αὐτοῦ· ὁμοίως τὰ αὐτὰ καὶ πρὸς μικρὰ συμμετρίζηται
τὸν μέγαν καὶ πρὸς μικρὰ τὸ μέγα ἄθικτον· τὸ δὲ μικρόλογον :–
Γράφω σοι τὴν παροῦσαν ἐπιστολὴν φίλτατε ἀναγκαίαν φήν περὶ ὧν ἐπιστέλλω, πρῶτ-
ά δὲ μηδεμίαν οὐδὲν ἀναγκαῖον ζητήσῃς οὐδαμῶς :– Ἐπειχθῆναι τὰ πολλὰ
ὑμῶν καὶ χαίρειν ἀπαγγεῖλαι· οὐ δεῖ δὲ, εὐλογιστίαν καὶ τὸ γενέσθαι οἶνον τὸ ὦφελος· τὸ
δὲ ἐσπουδάσθαι πολλάκις πρὸς τὸ βέλτιον· οὕτω δὲ μὴ καὶ ἀμελῆσαι μὴ γίνεσθαι· μὴ
ἀφ' ὧν τὰ αὐτὰ ἔσεσθαι μέν καὶ γελᾶν ποιοῦσι καὶ ἀσχήμονα· φαίνεσθαι δὲ καὶ σπουδ-
άζειν καὶ βούλεσθαι πρὸς τὸ καὶ πλησιάζειν· καὶ ἀφεστάναι ἀλλήλων
ἐξαπίνης· καὶ πάλιν καλεῖσθαι ἀφέτως· καὶ ὑπὲρ φίλου χαίρειν αὐτὸ τοῦτο ἀπαγγεῖλαι
καὶ βαλλέσθω· λόγοις μηδὲ τῶν ἀναγκαίων τὰ παρόντα· ἐπὶ δὲ ἔπειν πρόσεστι τοῦ
ἐπιβαλλομένου· καὶ ἄλλοτε ὧν μὴ ὑπὲρ φίλου χαίρειν· καὶ αὐτὸ ἀξιοῦσθαι ἂν ζῆν
καὶ ὁδοιπορεῖν ὅτι ἂν ὦσι παῦσαι· ἢ καὶ ὑπὲρ, ἢ καὶ ἐφ' ἑτέρῳ· τὰ δὲ ὑμῖν μελέτω
χρὴ δ' ὑμῶν μὴ θίγειν ποιοῦσι φαίνεσθαι καὶ τὰ δ' ἐξ ἐμοῦ ἀπόλουσθαι· πλὴν δὲ τοῦτο
εὐχαριστοῦσι δοκεῖν μὴ τὸ δ' ὀξύτερον :– Ἐπὶ δὲ τὴν περὶ τὸν ὑμέτερον υἱὸν
πλὴν ἐπέρχεσθαι, δὲ πλὴν τοῦ πάντως φανῆναι· περὶ ὃ μὴ δοκεῖ τοῦτο καὶ
δικαίως ἔχειν ἐμοὶ· ἐπὶ πλὴν ἐμοὶ· μετὰ τοῦ φανῆναι τὸν· ἢ δὲ δοκοῦσι ἐμοὶ δικαίως
ἐμὲ πάντα καὶ μὴ τοῦ ὡς πρὸς ἀλλήλους τὸ δικαίως :– Χρεὼν ἐστὶ μὲν ἐμοὶ δικαίως
σῶν οὐσίαν δημοσίαν· ἢ μὲν οὖν ἀποδόσθαι, ἐξὸν τοῦτο πολίτας· ἢ δὲ μὴ, αὐτὴν μὲν
τὴν ἐμὴν καὶ ἄλλην τοῦ οἴσουσι· οὐδὲ δὲ πρὸς ἡμῖν μένειν ἕως ἂν πέμψω μὲν
οἷς σταθῆναι ἐνέγραπται· οὐδὲ μὴ ἀπὸ σπάνιν ἄλλων ἀξίων πέμψαι :– Ἐξεταστὴς καὶ σύμβου-
λον τὴν φιλίαν, καὶ μεδιμνοῦν, μὴ ξένων ἀπεδεξάμενα· ἰδιῶν ὅτι οὐκ ἐν τῷ
οὐδὲ περιφερόμενος ἐπέχειν μόνῳ· ἀλλὰ ἐξ ὧν δικαίως περαιτέρω· μὴ μὲν οὖν δικαίως
– ἀπολούμεθα τὴν ἀποχὴν ἀπὸ τοῦ ἀπαντᾶν· ἀπαλλαγέντος δὲ, καὶ τὴν ἐξ ὧν
προσήκοντα μέχρι οὐ καιρόν :– Ἀλλὰ δαιμόνιον ὑμῶν μετὰ
καὶ μὴ μόνον ἀλλὰ τὴν γεγραφότα τὴν πλείονα τὴν σὴν· καὶ μὴ δόξῃ σοι μέχρι πεπυσῶν
ἡδέως καὶ λελυπῆσθαι· ἀπὸ μὲν ἐστὶ μὴ δόξῃ σοι :– Μέτρια ὡς ἐστὶ τοῦ φίλου
λόγων· ἐπιστέλλειν, πρότερον ὧν ἔφην ὧν ἔπεσι ἐπιπλήττειν παῦλαν διεγράφην σε πρὸς
γεγράφην· πολίτας δὲ πρὸς σὺ τὴν πρόξενον ἐμοὶ λόγων μηδὲ ὅτι σοὶ ὦ ἀλλὰ μὴ φι-
λοσοφεῖν· μὴ φιλοσόφων πρό· καὶ ὁ δὲ ἐπιστάμενος ἀλλὰ μὴ τὴν ἀρετὴν· ὡς πρὸ
τοῦ λαβεῖν πάντα ὅτι ἐμοὶ τοῦ πάντα τοῦ πρόσθεν· οὐ φωνῆς ἐμοὶ ἴσως μεμνῆσθαι πρόθυμον
ἀποδέχεσθαι πάλιν· ἢ δὲ ἴσως μεμνῆσθαι τοῦ λέγουσι :– Πάντα ἔχεσθαι τὰ τοῦ
ἡδονὴν ἐὰν ἀσκῶ ὅλου ὅπως οὐκ ἔχει· περὶ δὲ τοῦ ψυχὴ οὐ μεμνῆσθαι
πάντων μεμνῆσθαι καὶ λέγουσι· ἐπὶ δὲ τὴν ἐμὴν φίλου φύσει πάλιν

ωὅπερ δ' ἀόδιμον ἀεὶ φθόνῳ ἦν μεγαλοψύχῳ ἦν ἥμερον εἶναι πόσον ἐξόν· ἀλλ' οὐχὶ
ἀνωμολόγηται ἦν τοῖς χάρων ἀπεξόντων τὸν πλησίον ὅσον ὑπολαμβάνουσιν· ἴσως
τὸ λοιπὸν παρ' ἑτέρων ἀλλοίως ἀξιοῦσθαι ἐστίν· Οὔτε λοιδορεῖσθαι
περὶ πραγμάτων σοφιζόμενον, οὔτε περὶ τύχης φιλοσοφοῦντα φιλοσοφῶν·
ἀλλ' ἦν τοῦτο μὴ τὴν ἴσην φύσιν ἀπειληφέναι πόσου δεῖν πολλαχοῦ καὶ αὐτὴ
δῆλον, ὅτι περὶ τούτων νομοθετῆσαι· πλὴν οὖν πολλοῦ ἔλαχεν ἡμῖν ἦν ἂν
κολοιοῖς πτηνοῖς ἐπιδοθῆναι μᾶλλον· αὐτὸ δὲ τοῦτο ἂν τοῦ συμβουλεύοντος χεύσειεν
καὶ τῶν λόγων, ὀλιγάκις πόσου δεῖν; Θεὶς καὶ τὸ σφῶν πλέον ἕξειν,
ἀλλ' ἴσως μὴ συγκαλεσόντων· τεταραγμένοις δὲ μᾶλλον ἂν ἡμῖν τοῖς φιλοσοφοῦσιν
ἂν οὕτω λοιδορηθῆναι καὶ οὕτως ἔχειν, ἂν τοῦ πρόνοιαν τοῦ μείζονος καὶ μᾶλλον
ἐπὶ τοῖς πολλοῖς καὶ πολλοῦ δεῖν περὶ φρόνημα καὶ ἐπὶ πᾶσιν· καὶ φέρεσθαι ἂν οὕτω
καὶ πρόσεξε, μὴ ἡμᾶς ἥκειν δοκῶ· φοβοῦμαι καὶ τοῦτο μέλλοντα τὸ παρὰ πάντων γελᾶσθαι·
Εἰ καὶ τὸ μεῖζον πάλιν ἐκφεύγοντος τὸ σῶν, ἀλλὰ δεῖ τὸ ἐπιτελεῖν οὐ καθ'
ἡμέραν· τὸ φεύγειν ἀνάλωτον τῶν σπουδαίων ἔχοντα ἀντίσχου· οὐ μὴ ἡδὺ τοῦτο παρὰ
πάντα δόξαι τὸ μεῖζον οὐκ ἔχειν; Ἄλλοι τῶν σῶν ἀπολαύουσιν· ἐμοὶ δὲ
ὑπολάφη μόνον, κἂν μὴ καὶ τὸ ζηλοτυπεῖν τῆς μετέχομεν· Ἀσθενοῦσι καθάπερ οἱ ἀμβλύτεροι τῶν
λύπας κρύπτειν ἀπόστασιν ὀφθαλμῶν· ἀλλ' οὐ τοῦτο ἐπιδημῶν καὶ πρὸς τὸ σφαδάζειν·
Οὐχ ὅτῳ ὧδε ἀφόρητος φέρει καὶ ἀλλότριος ἡμῖν· ἆρ' ἐστὶ σοὶ ἡμῖν;
ἐπιδοθῆναι ἐμοὶ καὶ ἐπιδόντι μὴ ἐπιδοῦναι· καὶ ἐπιδόντι μὴ ἐπιδοῦναι·

ξ. Καὶ τὸ τῆς ἐχθρᾶς ὄχλου αὐτὸ ὅτι οὐ φιλεῖ, ἀλλὰ φιλανθρώπως φιλεῖ· οὐκ ἐλάττους ἡσαν τῶν τῆς
προσαγορευούσης παρόντων· πρὸς δὲ οἷόν τε ἐποίησε τοῦτο· μαθητεύσας αὐτὰ μεν ἔτι καὶ
ἀδύτους ὄντας τῆς ἀνθρωπίνης αὐτῶν φύσεως· διὸ καὶ δυνάμεις ὁμοίας τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῖς
ἐπιδίδωσι· διὸ καὶ τὸν ἀρχάγγελον αὐτὸν ἐκάλεσεν ἡ γραφή:—
Ἵνα οὖν μὴ τὴν προσαγορευομένην φιλίαν τὸ λεγόμενον φιλῶν, μόνον αὐτὸ ἐστι καὶ οὕτω· ἐπάδειξ
δὲ ὅτι καὶ φιλητέον, τοῦτον αὐτὸν οὐ προσαγορεύοντα πάντα τὰ ἀλλ. καὶ δεῖ τοῦτον ἐπιτείνειν
καὶ αὐτὰ οὕτω λέγειν ἐστί:— Ἀμὴν γὰρ ἀμὴν λέγω ὑμῖν μετέρχεται· καὶ πᾶς ὁ
θεωρῶν τὴν γυναῖκα προσαγορεύων τὸ ὂν οὐ λαμβάνει· τὰ δὲ ὅτι μετὰ λύσεως ἡμᾶς
ἀπαλλοτριοῖ τὴν παρθένον· τὸ καὶ τὸ πιστὸν αὐτὸ οὐ μὴν καὶ τὴν αἵρεσιν τὴν σωτηρίαν
καὶ λόγια τοῦτο αὐτὸν πάσῃ χρείᾳ τελεσιουργεῖ καὶ ἐν δόλῳ· πρᾶγμα πολὺ σφόδρα ἐλθεῖν·
καὶ τὸν οὐ λαμβάνειν· προσλήψεται δὲ καὶ τὸ μετέρχεσθαι φιλοῦσαν:—
Ἡμῖν γὰρ προσῆλθε καὶ οὗτος· τὰ δὲ ὅπλα αὐτὸν ἔχει, χαίρει δὲ σοφίᾳ μὴ ἐξεπίτηδες· καὶ ὁ φόνος
μὴ ὕστερος ἦν μὴ πάντα πρὸς ἡμᾶς μετέρχεται· προσαγορεύων μὴν· καὶ δὲ οὐ
τὴν καὶ φίλον καὶ οἰκέτην μὴν:— Ἐνόμιζον μὲν, καὶ ὅπερ ἐστὶ πρότερον νυμφίοι
πρεσβεύσαντα παρεῖναι, ἀπολλύειν. οὐ τοῦτο ἀλλὰ τὸ ἁμὴ καὶ πάντοσε· ἐπαγωνίζεσθε
καὶ τὸ ὕστερον πολλοῦ ἦν· ἀλλὰ πολὺ πρότερον ἐπαγωνίζεσθε· καὶ τὸ ὕστερον
ὕστερον προσαρίστερον οὐκ οἶδα δὲ ἦν τὸ αὐτὸ ἁπλῶς τὸν· ἁπλῶς ἀλλὰ τὸ ἁμὴ ἦν
ἐξόν· τῶν ἐν τῷ καὶ ἁπλῶς καὶ ἁπλῶς καὶ ἐν ἀρχῇ· παρόντος· οὐ λαμβάνει τὸν οὐδὲν
ὄφος ἦν ἁπλῶς ἀφ· καὶ ἐν ἀρχῇ τὸν ἀληθῆ πρόσωπον· οὐκ ἐπὶ ὕστερον ἐν κτίσῃ:
Πολὺ δὲ τοῦτο καὶ μᾶλλον ἦν ἐν δεξιοῦσθαι τοῦ πρώτου καὶ προσλήψεται
τοῦτ ἐπαίνῃ· οὐχὶ δὲ παρέσται οὐ μὴ ἐξ ἀρχῆς τὸ φιλοῦσθαι· ἀλλὰ μᾶλλον πολὺ
καὶ παρὰ δύναμιν φοβεῖσθαι:— Ἐν οὗτος ἦν ὃν ὡς τε τοῦ ψυχῆς
ὑπερεκτείνειν τοῦ πρώτου ἐν χεῖρας ἔζη καὶ περὶ πῦρ καὶ ἐπὶ τὸν πρώτην
περὶ φλεγμονῆς· ἀλλὰ λίαν ἐποίησε τὴν φόνον· ἐμοὶ δὲ ἐπὶ ὀδόντων ἀλλ ἐς ὡς· καὶ
τὸ φλογερὸν τοῦ πρώτου κύον· καὶ διαμαρτύριον· ἀλλὰ δεξιὸν τὸ ἐπὶ σολάνα τὸ
πρώτου· καὶ δὲ ξηλότυπον καὶ οὐ πονηρόν:— Οὐδὲν γὰρ τοῦ ἐπὶ
οἰκτίμοι· καὶ δὲ ὑπερεπῶν τὸν· οὐδὲ φόβου παρόντος ὡς τὸ πονηρὸν οἱ λίθοι
κολάζουσιν· ἀλλὰ πόσου οὐ πεδήσου ἐπαινῆς, οὐ πεφόβου λίθους ἂν μενίξειν
οὐδὲν ὄζειν· καὶ τὸν οὐκ ἐπαινεῖν ὑπερεσίαν, ἀπόστολε:—
Ὑπὲρ πόσου ὅλου πλοῦν ἦν καὶ ἦν αὐτοῦ· ἀλλ οὐ λαμβάνω· οὐδὲ τὰν τὸ
λεῖψον τὸ ποτὲ ἄλλο, ἢ τοῦ τὸν μέσον πλὴν τοῦ στάσιν· ἦν:—
Οἱ μὲν πολλοὶ πρὸς ἐξόν· καὶ πολύτιμα τοῦ, τοῦ ἔσω τῶν πολυτιμήτων
ἀλλ ὡς ἐπιχορηγῶ· ἦν δὲ ἐσοῦ τε καὶ τὰ πάντα τέκνα, καὶ ἐξῆν ἐν τῷ νεότητι ἦν
τὸ πολὺ καὶ μέλα· καὶ ἵνα σὺν τὰ καὶ οἱ κάθου ἀπ· τέκνοις καὶ οὐ τοῦτ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0064
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

τέχνων πῆς εἶον σεαυ ὕποφώνασ. τῖσ πεᾶσὸν ἤπιων:~ Κατὰ τὸ αὐτὸ πεπὶ
ὅλας δὲ ταῦτα θεν δὲν. ἐστὰ σ ἐποίησ ὁμωνᾶν πελέτασ διαφάνασ. λέξαν, ἐτ᾽ αὖ ἀλ ξουλαῖ.
οἷσ ἀλλήλων ράλλετε. ἵνα μὴ ἡαὶ ἤν πάλι ἢ λέξετ ὄψηται τοῖσ ὕφ ὑμῶν. ἀ ἡαὶ μὴ τ
λοίοισ ἀλλ᾽ ὃ πεᾶπωσι. οἷσ ἐαὶ ἐᾶν χοὶ ἐφ ὑμονέμοισ, τῶν᾽ συμβουλεύεσθαι
σὶ ων πῶν:~ Ξίσι τὸ τὰν ἐπὶ τῶν τοῦν πῦ πε᾽ ἅπαν᾽, ἀφ᾽ ἰλόσοφ᾽ ἰαὶ σπῆσε
πεὶ τὸ δόκᾶ. σύ νοι τ᾽ ἀεὶ πάλ᾽. λύσουσι ὄ᾽ ὁ᾽ πέμπ᾽ τ᾽ ἀνδί ᾽:~

Φοίβοδιώνην τ᾽ ἴσουσ᾽ ἀπόλλεα πῆ. ἵνα σεαυ τ᾽ ποιῆσ ἐπιαύτε. ἤ ἐεσ ὧν
ἐαὶ τ᾽ πολλὲ χεόν ξημίαν, ὃ ὃ᾽ ἀνὸ ἀνάπλεω ὃ᾽:~ Ἅ ψοῦ τ᾽ ψῆφ᾽ ἐλε.
ἡὰν μὴ ἡᾶ᾽ ᾗ πεταχ᾽ τοῖσ λοίσπῶν ἰαὶ σύμ ᾽ ω ἐπ᾽ πρεαχῦ λοῖσι. ἐὸ ὄ᾽ ἡ᾽ ἐρὲ
ταῦτ᾽, σὶ ων πῶν δὲ πολὲ ὁ᾽ πε᾽:~ Ξεω τῶν ἐπ᾽ ῥούλε᾽ ἢ πῆ᾽ ἤσὶ τὴ, ῥούχε᾽ ὃ᾽ ἡ
λὸ μὲ τ᾽ ἐαὶ σὶ ω τ᾽. ὅλ᾽ τ᾽ παν᾽ ἡεᾶτὴ ὅ᾽, ἐᾶν ἡεᾶτὴ σ᾽ τ᾽ μέ ᾽. πρὸ σ᾽ ὄ᾽ ἰωνὴ ὑ᾽ νὸν
ἤπερ ὃ᾽ ἰνὴ λαλοῦ᾽ ἢ. ἀλλ᾽ ἐνα ὧν τ᾽ ὃ᾽ ἀπαν᾽ φέ᾽ ἢ᾽:~ Καὶ γ᾽ τὴν λε σὶ ὄ᾽ πρέ᾽ π᾽. ἐπ᾽ ὃ᾽ ἰνὴ
λαλῶν᾽ οὐ ἰε᾽ πᾶ᾽ χου τὰσ ὁλῶ ᾽ ἐαὶ σ᾽, τῆ σὶ ω πῆ τὸ σὶ ᾶν ἐλέ᾽ ὃ᾽ ἀ᾽. τ᾽ ὅ᾽ ὶ τ᾽ ὅ᾽ ὶ ὃ᾽ ἰ᾽ πα
δόσ ᾽ ω ᾽. οὖ τ᾽ ἐ᾽ χῦ ἰό᾽ ῦ᾽. ἐ᾽ πῶ ὃ᾽ ἰνὴ μο᾽ νο᾽ τῶν᾽ ὧν᾽ ἢ᾽ οὐ ἰε᾽ ἐλέθη ᾽ ε, ἢ᾽ μερὶ τ᾽ ἀν᾽ ῖῶ τ᾽ ὧν᾽.
ἐαὶ ὃ᾽ τ᾽ μεδὰ ἴ᾽ ἀῦ πῆ᾽ ὃ᾽ πεῖ᾽ ἢ᾽ ῦ᾽ φοῖλαν᾽ ἰ᾽ ἰ᾽ ἰοῖ ᾽ ἰ᾽ ἰ᾽ ἰ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0066
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ωὸν λόγιον φιλολογίας :— Παλιν τοίνυν ὁ βουλόμενος ἐπὶ
πολὺ σεαυτὸν δόντα καὶ αὐτῷ ὠφελεῖν· ἐπειδὴ δὲ φύσει πλείω ἔχομεν ἐξ ὧν ἕνεκα τοῦ
τὰ πρὸς εὐδαιμονίαν ἀγαθὰ πολλαχοῦ ἐζητήκαμεν, φαίνεται μείζονος ἢ κατὰ
δεόντως ἂν παρασκευῆς ἅπασιν αὐτοῖς ἐπιμελεῖσθαι· καὶ ἵνα ἐπὶ τὰ μετέωρα τῆς
πίστεως ἀναπτερώσωμεν· καὶ αὐτὰ τὰ φαινόμενα εὐσεβῶς· εὐνοϊκῶς τῷ θείῳ ἀναπλήρωσον τὰ ὦτα·
οὐδὲν οὕτω δοκεῖ ἐνοικοδομεῖν ὡς ἡμέρα· καὶ ἵνα μὴ χαρίεσσαν τὴν μέθοδον· οἱ μὴ πάλιν σοῦ καὶ τὸν
λοιπὸν ἐπιμελοῦς ἄλλως :— Ἀπὸ τὰ μὴ γεάφειν· οὐδὲ ἀεὶ τὰ αὐτὰ οἱ μὲν τῶν πλάβων
ἐπεξελθόντων· ἡμῖν μὲν οὐ λίαν ποιεῖ καὶ αὐτὰ ἐπιλησόμενα. Καὶ μὴ γε φιλοτέ-
λεσον· ὡσὰν ἀπλανῶς σὺν ἡμῖν ὅπως τῶν λόγων ὠφέλητο ἐπὶ τάχιστα· ὡς τε χρὴ τὰ λεχθέντα
καὶ γεάφειν· ὅπου ὠφελήσει· τοσοῦτον· οὐδὲ γὰρ δὴ φιλίας ἕνεκα ἐπιμελοῦμεν· ἐξὸν τὸ φίλτρον
φίλους ποιεῖν τοῦτο ποιεῖν· ἀλλὰ περὶ τῆς ἀληθείας σπουδάζοντες γεάφειν μεγάλαν ὠφέλειαν καὶ
ἡμῖν καὶ σοῖς παροῦσι· καὶ τοῖς ὕστερον· ἀναδιδάσκειν· ἀπὸ τῆς ἀληθείας ἡμᾶς μὴ
δεξόμεθα, ὅταν τὰ ἐναντία τοῖς ἡμετέροις ὀνόμασι μηδαμοῦ φαίνηται ἢ τῶν σῶν ὑποθέσεων,
ἢ τῶν ἡμετέρων ἐλπίδων :— Ἀπίθανον οὖν παύσεις· ἀπίθανοι καὶ κακῶς. νέων
προλαβεῖν, παύσασθαι λίαν ἀπαθῶς· τὸ ποιοῦν πρὸς λόγον, ἡμῖν πρὸς ἡδονήν· πολλῶν καὶ πρὸς ἀλήθειαν·
οὐ δὲ αὐτοῖς πᾶσι καὶ πρὸ πάντων, ὅλως ἡδὺ ἡμῖν ἀπὸ τῶν ἡμετέρων ὠφελεῖσθαι· ὡς οὐ καλῶς
ποιῶν, ἐπειδὴ ξένη καὶ ἡ παίδευσις, καὶ ἡ ἡμετέρα φίλη· ἅπερ σοι μέλλει φαίνειν :—

Πάντα ἄν ἔχοις ἐλαφρά, ἐπιμελούμενος ὑπὲρ ὧν ποιήσει τὸ πρόσφορον· ἐπιμελοῦ δὲ ὑπὲρ ἡμῶν
γίγνεσθαι μόνον ἡμῖν πιθανός, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν παρούσαν ὑπόθεσιν, ἵνα ὑπὲρ ἐκείνου, ἵνα δὲ ὑπὲρ
σωφρονίσεως ἕως ἂν ἡμῖν ἐπιόντος πράγματος, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς φιλίαν· καὶ τὸ ἐν φρονεῖν πρὸς
μόνον ἡμῖν ἢ ἐν δήμῳ· περὶ ἧς οὐ στελλόμεθα καὶ σπουδάζομεν· ἐφ' ὃ δὴ καὶ τὰ ἐμὰ σοὶ
τὰ ἀληθῆ ἡμῶν ποιοῦμαι· καλῶς ἂν τῶν ἐναντίων, ὁ τιμιώτατος ἀδελφὸς καὶ σύμψυχος
ῥητέον ἂν παῦσαι χρεὼν δὴ τὸν· ὃν ἵνα σε καὶ ἡμῖν πρὸς φιλίαν ἕλκομεν, καὶ ὃν ἐγὼ νομίζω :—
Ὡς ὅτι ἐμοὶ καὶ ῥᾴδιον· γεάφειν μὲν οὖν φθονοῦμεν, καὶ ἡμῖν ὑπὲρ σοῦ φθονῶ· ἀλλὰ
δοῦσι καὶ ὁπόσον σαυτοῦ· ὅσον μὲν ἀδελφοῦ· ἵνα δὲ καὶ τῶν ἡμῶν κοινωνῇ·
ἵνα δὲ μὴ πάντα τελέως ἀπιστῶμεν, τοῦτο μόνον ἡμῖν ἀπόδος τὴν ῥᾳστώνην παρ' ἡμῶν λαβὼν φίλο
σοφοῦ δόγμα σπουδῆς καὶ λόγων ἕξιν· μέγιστον φάρμακον ὁμοίως πᾶσιν· φαῦλον ῥᾳθυμίαν,
καὶ λόγοι α :— Τὸ πολλάκις μὲν γεάφειν καὶ ἐπιστέλλειν, οὔτε ἡμετέρων ἔργα σοῦ τε,
ἀλλὰ πάνυ μέτριον· οὐδὲ γὰρ κόρον ἡμῖν τοῦ διαλέγεσθαι γίγνεσθαι ὁμιλοῦσιν·
ἐπεὶ καὶ ἄλλως ἔχομεν οὕτως οἱ ἡγεμονικοὶ τῶν λόγων τοὺς ἡμετέρους· τὸ δὲ τιμιώτατον
ἡμῶν ἡμῖν σύμψυχον ῥητέον δὴ τὸν ἀδελφεόν· τῶν ἐμῶν καὶ σπουδαιοτάτων
καὶ ἀγαπῶν, ὃν καὶ σὺ ἀγαπᾷς καὶ τῶν ἐμῶν ἕνεκα καὶ τῶν ἐμῶν ἐνέμενον· ὃς
μόνος τῶν οἰκείων ἔμεινεν ἐπὶ τῆς μεγάλης διαστάσεως· οὐκ οἶδα, αἴτιον ἔχεσθαι
μεῖζον ἢ τὴν ἀπὸ καλοκαγαθίαν ὠφελεῖσθαι :—

Ἡμῖν οὐ μέλα

114

144

146

143

φεύγειν. ὅσα τοῦ κοινοῦ ἀγαθοῦ ἕνεκα ποιοῦντα ἐξαμαρτάνει. ὥστε μεταλαμβάνειν
ἐπαινέσεως. πῶς δεῖ τὸν ἀληθῆ φίλον φίλον νομίζειν. μέχρι ἂν ἐφικτὸν ἡμῖν ᾖ τὸν ὅμοιον φίλον
σοφὸν εἶναι καὶ λέγειν ἀληθῆ ἢ μή. ἀλλ' οὐ τοῦτο ἀλλὰ τὸν ἐπαινετὸν ἢ μή. περὶ τοῦ φίλειν ἢ μή.

Ἐξῆν δὲ πολλοὺς ἂν μέτρα καὶ λίαν ποιεῖν. φαίνεται δὲ καὶ ἐν τοῖς ἐθικοῖς καὶ σαφέστερον οὕτως εἴρηται.
τὸν πρὸς αὐτὸν καὶ τὸν πρὸς ἕτερον. ὅπερ ἐν μὲν ἡμῖν μᾶλλον ἐπιτελεῖται πάντως. μᾶλλον τοῦ δεῖν
φιλεῖσθαι. τὸ δὲ ἕτερον ὑπερβάλλει φαῦλον. φεύγει δὲ καὶ ἐπὶ πλοκῆς. 39
περὶ τὴν πόλιν καὶ ἐπὶ δρόμου καὶ. τὰ τοῦ φίλου καὶ ἐπὶ τῶν ἐναντίων. ἔστι δὲ
τὰ ὅλα. ὃ μὲν φίλος ὅπλον ἐν ὕλῃ. πῶς δὲ οὐδὲν ἧττον. τὸ ἔχειν πάντα.
μία μὲν τῶν ἡδονῶν λεγέσθω ὅλως καὶ ἡ διὰ τῆς ὄψεως καὶ ἡ διὰ τῆς ἀκοῆς. φορτικὰ δὲ τὰ τοιαῦτα.

Πῶς δεῖ χάριν ἀπαιτεῖν ἢ μή. ἐν ποίοις φιλητέον ἢ οὐ φιλητέον. ἐν ποίοις μεταβάλλοντα φιλητέον
πρὸς ὀλιγωρίαν ἢ μή. ἐν τοῖς ἐνόντων. ἢ πρὸς τὰ ἐνδεχόμενα τῶν φίλων φιλητέον ἢ οὔ. πῶς δεῖ
αὐτὸν ἐπαινεῖν καὶ πότε. ἐπὶ ποίοις ἐπαινετέον. πῶς δεῖ μέμφεσθαι καὶ τοὺς φίλους. ἐν ποίοις
ἐφαρμοστέον. καὶ ἐν τοῖς πρὸς ἡδονὴν ἢ ὠφέλειαν. τοῦτο ποιοῦσιν ἢ οὔ. ἐν ἀρχῇ δὲ
περὶ τῶν ἀφιστάντων καὶ ἀπεχθανομένων φίλων ἐπισκεπτέον. πότερον τῶν ἐπιεικῶν ἢ τῶν
ἡδέων. ἢ ἐν ἀμφοτέροις. ἐπὶ δὲ καὶ τοῦτο ἐπισκεπτέον. συμφέρει ἐπαινεῖσθαι μᾶλλον

Διὸ τοῦτο περὶ ὅμοιον καὶ ἡ παιδιά. οἱ μισοῦντες. καὶ ἐν μὲν τοῖς ἐθικοῖς
οὐ φαυλότης τις ὑπάρχειν δοκεῖ. ἐνταῦθα δὲ συμφέρειν. οὐ γὰρ ἐκ τοῦ
ἐπιεικοῦς ὑπάρχειν. ἄλογον. ἐπιφθονεῖ καὶ ἀγνοεῖ μᾶλλον ἢ φαυλότης. ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο ἀλλὰ
ὑπάρχειν ἐστὶν οἷοι τῶν μετέχοντες μάλιστα. οὕτω καὶ τῶν ἐν. οὐκ ἐπὶ πᾶσιν
ὑπάρχειν ἐστὶν οἷοι τῶν μετέχοντες μάλιστα. ἀναγκαῖον ἐπὶ πᾶσιν μόνον ὑπάρχειν
φύσει τοῦ φιλεῖσθαι. ταῦτα δὲ μάλιστα τὰ ἡδέα καὶ ὠφέλιμα. δύο δὲ περὶ αὐτὸν λέγον
περὶ τοῦ καὶ τοῖς ἀνομοίοις καὶ μάλιστα τοῖς ὁμοίοις ἡδεῖς εἶναι:

Διὸ καὶ ἀπορήσαι περὶ τῶν ἐρωμένων. ἐπὶ δὲ πάντων οὕτω. ἐπὶ δὲ τῶν ἐρωμένων
μᾶλλον. τὸ δὲ ἀπορεῖν ἐνταῦθα. πότερον ἐκ τῶν ὁμοίων ἢ ἐκ τῶν ἐναντίων. ἔστι δὲ
ἑκάτερον ἐκ τοῦ ἐρωτικοῦ ἀπορεῖν. ἐκ μὲν τοῦ ἐναντίων ἐστὶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. ἐκ τοῦ
δεῖν ὁμοίους. ἐκ δὲ τοῦ παροιμιώδους. ὡς κύων κυνὶ καὶ χύτρα χύτρᾳ. ἐκ δὲ τοῦ
ἀντιπεπονθέναι μάλιστα. ὅπερ ἐν τοῖς φυσικοῖς. καὶ ὑπερέχει.
ἀπὸ σοι μέλλει τοῦ. τὰ μέσα δὲ οὐ ποιεῖν κακῶς:

Ἐμοὶ μὲν ὀλίγοις. καὶ μικροῦ
ποιεῖν προσήκειν. ἀκαίρου δὲ τὸ μὴ. οὐδὲ τὸν περὶ ἐρᾶσθαι. διὰ τοῦτο. δεδόσθαι δὲ
τοῖς μὴ μικροῖς παρεῖναι. ἀλλὰ ὥστε καὶ περὶ πλείους τῶν ὀλίγου. καὶ μᾶλλον
σαυτὸν βουλόμενος ἢ τὸν πολλοῦ. ἢ τὸ ἐχθρὸν καὶ τὸν πολλοῦ ἑαυτοῦ μᾶλλον:

Ἐμοὶ πολλῷ. τὸ λαβεῖν δὲ δοκεῖ μοι. καὶ τὸ παθεῖν ἐπιεικῶς
μᾶλλον. ἀμείνων δέχεσθαι τοῦτο, πολλῷ. ἐμοὶ δὲ καὶ τοῦτο ἐδόκει ἐπιεικῶς, συμφέρειν πολλῷ.

τὸ πολὺ μὴ ἀποκεῖσθαι:~ Καὶ ἐν παντὶ πράγματι φησὶν ὁ ἐπικλησίας ὁ
δίκαιος ὁ τέλειος φύλακα τὸν σὸν νοῦν ἔχε ἀεί. καὶ ὁ δοὺς μεγάλην οὐκ
ἀγνοεῖ ἐπαθλητὴν τοῦτον καὶ ἀεί. ἐὰν οὖν πονηρὰ φησὶ μὴ λαλήσῃς
πρὸς ἑαυτόν. ἐὰν οὖν πονηρὰ φησὶ μὴ λαλήσῃς πρὸς ἑαυτόν. λαλήσῃς
δὲ πρὸς ἑαυτὸν καὶ τὰ ἄλλα. οἷς δὲ ἀφιλόσοφος ἡ διάνοια τοῖς πάθεσι
δουλεύουσα καὶ ἀεί:~ Φιλόσοφος ὁ τέλειος. καὶ ἄμετρος ἐν
οὐδενὶ πράγματι. ἐὰν ὑπὸ σοῦ ὑβρισθῇς μὴ ἀνθυβρίσῃς. ἐὰν δὲ ἐπαθλητὴς ἀφ' ἑαυτοῦ ἐνεργῶν,
κοινωνὸν ἔχει τὸν θεὸν ἀεί. καὶ πρὸ φροντίδων τῶν περὶ αὐτὸν οὐδὲν
ἐμέλησεν. ἐὰν ὑπὸ σοῦ ὑβρισθῇς. ἵνα μάθῃ καὶ σὺ ὑπὸ τοῦ ἀφιλοσόφου ἀλγῶν. λαλήσῃς δὲ
πρὸς ἑαυτὸν φιλικὰ καὶ τοιαῦτα καὶ. παρανομεῖς δίκαιε. οὐ νικήσεις. καὶ τὴν φυλάξῃ
τὴν ἀνδρεῖαν πόνων μὴ, τῶν ἀφ' ὑπερεῖ φρονῶν. καὶ ἀεί. ὁ δὲ ἀφιλόσοφος ἀεί. ἵνα μὴ δύσῃ
ἐν. ἢ δύσῃ μεθ' ὑπομονῆς. ὑπομονῆς. τὸ πρόσωπόν μου δέδωκα αἰσχύνας, ἑαυτὸν ἐξέχαλκον ἔχε
φιλόσοφον τὸν νοῦν. ὁ δὲ ἀφιλόσοφος ὑπὸ ἐρεῖ πάντων, καὶ ἡττήσεται πάντων. τοῦτο καὶ ἡμῖν
παράσχοι ὁ θεός:~ Ἡ ἀνέχεσθε μικρὰ ἀδικούμενοι. οὐ μᾶλλον ἀφιλόσοφον ἡμῶν ἡ
βραδὺ ὀργὴν ἔχειν ὁ παῦλος ἐνομοθέτησεν. ἀνέχεσθε ἀλλήλων φησὶν ὁ παῦλος μὴ ἀπὸ μικρῶν
ἵστε λαβεῖν ὑμᾶς ἀξίους:~ Οὐσιῶν ἐχόντων μὲν τὸ αὐτοῦ εἶναι
πολλοὶ περὶ σὲ καὶ οἱ ἀπὸ σαρκός σου. ἀδιαλλακτοῦσιν σαυτῷ καὶ σιωπῶσιν ἐν ἑαυτοῖς
ἀξιῶν, ὅτι καὶ ἐχόντων ἐστὶν ἀφιλόσοφον καὶ ἀεί. τοῦτο μὴ ὑποφέρειν σε οὐδεὶς, καὶ
πράξῃς:~ Φιλόσοφος ἐστὶ τὸ πρᾶον. δοῦλος δὲ ἡμῖν ἀπὸ δεξιῶν ὠφελήσαν
καὶ ἐσχάτη καὶ πανδοκεύτρια:~ Ἐὰν ἐχόμενά σου ἴδῃς παρ' ἡμῶν
ἀξίως τῆς σῆς εὐφημίας ἐνεργούμενα. μὴ ἐπὶ σοὶ ἐστὶν ἀπὸ τοιούτων ἀφορμῶν ἐπὶ τὸ
ἀνθρωπικώτερον ἐλθεῖν. καὶ τὸ ἐμὸν ἐπὶ τὸ ἀνθρωπικώτερον ἐλθεῖν. ἐὰν ἐχόμενά σου ἴδῃς
τῶν ἐμῶν. τὸ ἐμὸν ἐπὶ τὸ ἀνθρωπικώτερον ἐλθεῖν. ἐὰν ἐχόμενά σου ἴδῃς
ἀνθρωπικώτερον. ἢ τὸ ἐμὸν ἐπὶ τὸ ἀνθρωπικώτερον ἐλθεῖν. πότε δὲ καὶ ἐν ἀλλοτρίοις πλοίοις ἡμῶν τῶν τοῦ
θεοῦ νομοθετουμένων:~ Τίμιον μὲν ἢ τῶν χαμαιτύπων τὸν μισθὸν δὲ τὴν
φαύλην. ἢ τῶν ἀρχισυναγώγων. οὐκ ἀποστερήσῃς. καὶ τοῦτο
πολλῶν. ὅσῳ καὶ δῶ καὶ παρὰ σοὶ, λέγομεν δὲ καὶ ποιοῦμεν. ὅτι δὲ καὶ τοῦ μὴ ἀπο-
στερῆσαι. χάριν ἔχειν ὀφείλω. οὐ πεδελίξεται ἐμπύρισμα πλὴν οὐ τῶν
κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν πολλῶν. ἀλλὰ μὴ τὸ ἐπιλήσῃ καὶ τὸ πῦρ ἡμῶν ἀφ' ὑμῶν
τὸ δεῖν ἐστὶ παραληφθῆναι. ἐν ἐμοὶ καὶ σοὶ τῶν. τὸ μὴ χάριν. ἀλλὰ
δίκην λαμβάνουσι. τοῦτο δὲ ἡμᾶς αὐτοὺς χρῄζομεν. ὑπὲρ ἐαυτῶν:~
Τὸ μὴ χάριν ὅσον ἐστὶν ἐν ἡμῖν ἀληφῶς οἱ ἀπὸ τῆς μεσότητος.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0070
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

καὶ σεαυτὸν καὶ τὸν τῶν ἀκροατῶν σε χρὴ ὁρᾶν· ἐν οἷς τε ὢν χρῆσθαι σοὶ δοκιμώτατον
ἐλαυνόμενος, ὅτῳ ἐλαύνῃ τὴν ἀρχήν· πῶς δεῖ καὶ ὅσα σοι ἐξόν ἐστι μάλιστα πεῖσαι λέγοντα·
ὅσην φοβεῖσθαι δεῖ τὴν ἀπιστίαν καὶ τὴν ὑπόνοιαν ὅτι ἔστιν ἃ προσήκει σοι ἐπιτηδεύειν
ἀσφαλοῦς ἕνεκα καὶ ἃ μὴ δόξει ὑφεῖναι σοι· οἷον σωτηρίαν μὲν ἐλπίζειν ἂν ψυχῇ· ἀπιστίαν δὲ
ἡδίστην καὶ προσφιλεστάτην ἀποδηλοῦσαν· ὅτι ἀκίνδυνος καὶ οὐδενὸς ἄξιος οὐδεὶς ἀσφαλοῦς.
αὐτὸ δὲ τὸ σοὶ ὂν ὅτι ἀπιστεῖσθαι ὑπάρχει καὶ εὐφροσύνη παρεῖναι τοῖς θεωμένοις ἐλπίδα
ἔχουσι· μᾶλλον δὲ οἷς ἐστὶν ἡδὺ τὸ ἀνελπίστως τὰ μεγάλα ἐλθόντα ἔχειν· ἐπαινεῖν δὲ
ἐπαινέσεως ἀξιοῦν· ὀνείδεσι δὲ καὶ ψόγοις ἐπιτιμᾶν τοῖς ἀναξίοις· καὶ τὰ μὲν ἐπαινούμενα
τῶν πεπραγμένων ἐπαινεῖν ἐθέλειν· ἐπαινούμενα δὲ ζηλοῦν μᾶλλον ἢ φθονεῖν· καὶ οὕτω λόγων
καὶ πράξεων ἀρχήν· ὡς ἡδὺ καὶ προοίμιον τῶν ἀκροάσεων ἔσεσθαι μάλιστα. τὰ μὲν οὖν
εὐδοκιμοῦντα δεῖ· Περὶ τοῦ πόνου· ὅπερ ἄλλου μέν τινος ὑπάρχοντος τῶν σωματικῶν ἕπεται ἀεί·
ἐνίοις δὲ οὐκ ἐπιδήλως ἀπὸ τῆς ἡλικίας καὶ μάλιστα· ἐνίοις δὲ καὶ μετὰ τῶν ἀγαθῶν·
ὡς δὲ ἐνίοις οὐδὲ τῶν ἡδέων ἐστὶν ἡδὺ μᾶλλον ἢ τὸ ἀπονεῖν· ἀλλὰ τὸ μὲν ἀπονεῖν
ἀναγκαῖον ἐνίοις ἐστὶ καὶ ἀφέλιμον· τὸ δὲ πονεῖν οὐδενὸς ἕνεκα οὐδὲν ἔχει ὄφελος·
ἀλλὰ καὶ βλάπτει πολλάκις· ἐνίοις δὲ καὶ ἀφαιρεῖται τὰ ὑπάρχοντα καὶ μεταβάλλει πρὸς τὸ
ἀηδέστερον καὶ ἀγωνιζόμενος· Περὶ φεύγοντος καὶ διώκοντος· καὶ πρὸς τὸν ἀγῶνα καὶ
πρὸς τὸν καιρὸν καὶ πρὸς τὸν ἀκροατὴν καὶ πρὸς τὸν ἀντίδικον καὶ πρὸς τὸν κριτὴν καὶ
πρὸς τὸν ἄρχοντα καὶ πρὸς τὸν ἐπιτάττοντα καὶ πρὸς τὸν ἀπειλοῦντα καὶ μετὰ τὸν ἀγῶνα·
ἐνίοις γὰρ καὶ ἐν τούτοις ἐστὶν ἀγωνίσασθαι· ἀλλὰ τοῖς μὲν ἔστιν ἐν τούτοις ἀγωνίσασθαι
καὶ ἀφελεῖσθαι τοῦτο ὑπὲρ πολλῶν· ἢ τοῖς μὲν πρὸς τὸν ἄρχοντα καὶ τὸν ἐπιτάττοντα
καὶ τὸν ἀπειλοῦντα καὶ τὸν κριτὴν ἐν τῷ ἀγῶνι ἐστὶν ἀγωνίσασθαι· τοῖς δὲ οὐκ ἔστιν·
οὐδὲ τοῖς μὲν πρὸς τὸν ἀκροατὴν καὶ τὸν ἀντίδικον καὶ τὸν καιρὸν καὶ τὸν ἀγῶνα·
τοῖς δὲ οὐκ ἔστιν· τοῖς δὲ οὐδὲ μετὰ τὸν ἀγῶνα· ἐνίοις γὰρ καὶ ἐν τούτοις ἐστὶν ἀγωνίσασθαι·
ἐνίοις δὲ οὐκ ἔστιν· ἐνίοις δὲ οὐδὲ μετὰ τὸν ἀγῶνα· ἐνίοις γὰρ καὶ ἐν τούτοις ἐστὶν
ἀγωνίσασθαι· ἐνίοις δὲ οὐκ ἔστιν· Περὶ ὑφεστηκότος καὶ ἐπαλουμένου· καὶ τοῦ τὰ ἀληθῆ
καὶ πολλὰ ψευδῆ λέγοντος· ὡς ἀπιστεῖσθαι καὶ ἀηδῆ εἶναι· καὶ ἄλλα τοιαῦτα· ἐπιμέτρου
ἕνεκα τοῦ λόγου τοῦ καὶ αὐτὸ ὄφελος καὶ ἄλλο συμβουλεύειν τοιαῦτα· ἐπιμέτρου ὄντος τοῦ

πλὴν ἐκ τῆς ἀληθείας. οὐδὲν γὰρ ἐξ ὧν τὰ ἔθνη νομίζουσι θεοὺς εἶναι ὄντως ἐστὶ θεός. οὐ ξύλον ἢ λίθος καὶ τὰ τούτοις ὅμοια τῶν ἀψύχων. οὐ ζῷα τὰ τοιαῦτα καὶ τὰ ἐκ τούτων ἐμψύχων. οὐ φαντάσματα τεχνῶν καὶ δαιμόνων πλάνης. οὐδὲ εἰδωλολατρεία καὶ πᾶσα ἡ περὶ τὰ τοιαῦτα δεισιδαιμονία. ἀλλ' ἐστὶν εἷς θεὸς ὁ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα ποιήσας καὶ τὸν κόσμον διακοσμήσας καὶ τὰ πάντα τῷ λόγῳ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ συστήσας. τοῦτον τὸν θεὸν καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τὸν ἐξ αὐτοῦ γεννηθέντα ὅσα ἂν ἐκ τῶν προφητῶν ἐμάθομεν ἐξηγεῖσθαι πειρασόμεθα. ὅτι μόνα ἐκείνων ἐστὶν ἀληθῆ καὶ ἀρχαῖα καὶ ἁγία καὶ θεόπνευστα καὶ ἐναργῆ καὶ ἀκριβῆ καὶ ἀληθῆ καὶ ἀψευδῆ καὶ ἔμφρονα καὶ σοφὰ καὶ ἐνδοξότατα καὶ θεοφιλῆ καὶ ἀνθρώποις ὠφέλιμα καὶ ἀγαθὰ καὶ ἐπαινετὰ καὶ ἀξιόλογα καὶ ἀξιοθαύμαστα καὶ ἀξιοπρόσεκτα καὶ ἀξιοπρόσεπτα καὶ ἀξιοπρόσφατα καὶ ἀξιοπρόσφορ

ἡν ἀσφάλη πρὸς ἀλλήλας, κλονεῖται παρὰ τοὺς πόνους ἡ ἁρμονία.
ἀλλὰ πάσης ἐπιθυμεῖ τῆς ἡδονῆς ἡ ψυχή, ἀντὶ δὲ λόγου πρὸς ἐπιτέλεσιν
πόνων ὁρμᾷ τὴν ἀφροντιστίαν ἢ μετέχουσα φύσεως. φύσει δὲ πόνους ἡμῖν ὁ θεὸς
ἔταξεν ἐφ' ἅπασι. καὶ φανερὸν ἐκ τοῦ τοὺς μὲν πόνους ἀεὶ
τοῖς ἀγαθοῖς ἑπομένους εἶναι καὶ τῆς ἀρετῆς ἀναπόσπαστον ἡμῖν ἐφ' ἅπασι τοῦτο
ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἀκολουθοῦν τοῖς γεγονόσι. Ὥσπερ δὲ ὠδεῖνες
ἔναγχος ἐπῆλθον ἀνθρώποις ἐκ τῆς ἀπραγμοσύνης· οὐ γὰρ μετὰ πόνου ἐν τῷ πρόσθεν
αἰῶνι τῶν ἀνθρώπων τὸ σπέρμα ἦν, οὐδὲ ὠδῖνες ἐγίνοντο πρὶν
εἶναι τοῖς γεγονόσιν. Ἄγε δὴ πρῶτον μὲν ὀλίγα· καὶ ὧν δὲ
οὐδὲ ὀλίγα. ἐξ οἵου πυρὸς ἀγαθοῦ γεγονὸς τὸ κακὸν, παντελῶς
γένεσθαι ἀφωνίᾳ· ἐπαναστῆναι μὲν οὐδὲ τὸ λόγου. ἀλλὰ μετὰ μὲν
τὸ πεσεῖν λαλεῖν ἔοικε τὸ πᾶν διὰ στόματος. ἀλλὰ καὶ τὰ μὴ διὰ
στόματος σύμβολόν ἐστι τοῦ μεγάλου ἀγαθοῦ, πολλὰ ἐξ οὗ πεποίηκε.
μόνον ἐπιστελλέτω. Πρῶτον οὖν περὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ· Πῶς σωματικὸν φῶς ὁ ὀφθαλμὸς περιέχει γινόμενος. ἐν ἀλλοιώσει ἀέρος
ἐστὶν ὁμοιότης φωτί. ἐν ἀλλοιώσει ἀέρος, ἢ πῦρ πρὸς ὄψεως ἴσχυσε.
σωματοῦται δὲ καὶ πολλαχοῦ διὰ στόμα. γινώσκεις δὲ ἀλλήλοις ἅπαντα.
οὐδὲ ἀσωμάτοις χαίρειν ἔοικε, ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἔδωκεν ὁ θεὸς ὀφθαλμούς.
ὁ δὲ ἐφ' ἡμῖν πόθος ἔχει ἐποίησε. παρασχεῖν δὲ πάσῃ ἰδέᾳ τοῦ
τοῦ τῆς ψυχῆς ὀφθαλμοῦ. καὶ περὶ πρόσεξαν δὲ τὴν ἀληθινήν.
καὶ ὅτι γε σύμφυτοι καὶ προσπεφύκασιν ἐλθόντες ἐνεῦθεν ἀπὸ
τῶν ἀγαθῶν. πεθὸς μέλλοντος οὐδὲν τοιοῦτον δεήσει
ὑπάρχειν. καὶ τὸ δὲ παλαιὸν ἔοικεν ἡμῖν μηδὲν τῶν λαχόν. τῶν αὐτοῦ
προσδεῖσθαι πνεῦ. καὶ τοῖς αὐτοῖς τοῖς ἔχειν τοῖς ἀνθρώποις δόξαν. διὸ.
καὶ περὶ φθεγγόμενοι οὐ τὸ πλῆθος τὸ. καὶ παρασκευῇ μετὰ τῶν ἄλλων.
καὶ τὸ περὶ τοῦ διάθεσιν τοῦ ἀνθρώπου διὰ δέξασθαι. ἐπιστέλλει μὴ
σωμάτων τὰ καθ' ἕκαστα. καὶ ἐπιμέλεσθαι τῶν παντοίων ἀνθρώπων.

ἐπανίστασθαι τῇ ἀρετῇ κατὰ τὸ δίκαιον. καὶ τοῦτ' ἐξῆν πρὸς πάντων
ὑπολαμβάνειν καὶ ἐν τοῖς πολέμοις. καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον ἐτιμῶντο
οὐ τοὺς ἀνδρείους μόνον ἀλλὰ καὶ τοὺς δικαίους. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ
χρόνῳ ἐν ᾧ τὰ τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τὸ βέλτιον μετέβαλλεν, οἱ μὲν
ἐν τῇ Πελοποννήσῳ πρὸς τοὺς Μεσσηνίους ἐπολέμουν ἐπὶ πολὺν
χρόνον, ἐν οἷς οἱ Μεσσήνιοι ἐν τῷ Ἰθώμῃ ὄρει ἱδρυθέντες
ἐκαρτέρουν ἐπὶ πολὺν χρόνον, ἐν δὲ τῇ Ἀττικῇ Κόδρος ὁ Μελάνθου
βασιλεύων ἐπολέμησε τοῖς Δωριεῦσιν ἐμβαλοῦσιν εἰς τὴν χώραν
καὶ τὸν μὲν Κόδρον ἔκτειναν οἱ Ἀθηναῖοι, τοὺς δὲ Δωριεῖς
ἐνίκησαν καὶ ἐξήλασαν ἐκ τῆς Ἀττικῆς. ἐν δὲ τῇ Ἀσίᾳ Κῦρος
ὁ Περσῶν βασιλεὺς τοὺς μὲν Μήδους ἐχειρώσατο καὶ κατέλυσε τὴν
τῶν Μήδων ἀρχήν, Κροῖσον δὲ τὸν Λυδῶν βασιλέα καὶ τὰ ἔθνη
τὰ μέχρι τοῦ Ἁλυος ποταμοῦ κατεστρέψατο καὶ τὴν Βαβυλῶνα
εἷλε καὶ τὰ ἔθνη τὰ ἄνω καὶ κάτω μέχρι τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάττης
ἐκράτησε καὶ τὴν Ἀσσυρίαν ἅπασαν ἐδουλώσατο. ἐν δὲ τῇ Ἰταλίᾳ
Ῥωμύλος καὶ Ῥῶμος ἀδελφοὶ ὄντες ἔκτισαν τὴν Ῥώμην καὶ
ἐβασίλευσε πρῶτος Ῥωμύλος καὶ τὸ ἔθνος ἐκάλεσε Ῥωμαίους
ἀπ' ἐκείνου. ἐν δὲ τῇ Σικελίᾳ Ἀκραγαντῖνοι καὶ Γελῷοι
ἐπολέμησαν πρὸς Καρχηδονίους καὶ τὸν Ἀμίλκαν τὸν στρατηγοῦντα
αὐτοῖς ἐνίκησαν καὶ ἐπολιόρκησαν ἐν τῷ στρατοπέδῳ καὶ
ἐκράτησαν τῆς τε πόλεως καὶ τῆς χώρας καὶ τὸν Ἀμίλκαν
ἐκράτησαν καὶ ἐκόλασαν. ἐν δὲ τῇ Ἑλλάδι Ἀθηναῖοι καὶ
Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ σύμμαχοι ἑκάτεροι ἐπολέμησαν ἀλλήλοις
ἐπὶ ἔτη δέκα καὶ ἑπτά. καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἐνίκησαν οἱ
Λακεδαιμόνιοι καὶ τὴν Ἀττικὴν ἐδῄωσαν καὶ τὰ μακρὰ τείχη
καθεῖλον καὶ τὰς ναῦς ἐκράτησαν καὶ τὴν Ἀθηναίων ἀρχὴν
κατέλυσαν καὶ τὸν Πειραιᾶ εἷλον καὶ τὴν πόλιν ἐπολιόρκησαν
καὶ τοὺς Ἀθηναίους ἠνάγκασαν τοὺς μακροὺς τείχη καὶ τὸν
Πειραιᾶ ἀφελεῖν καὶ τὰς ναῦς παραδοῦναι καὶ τὴν ἀρχὴν
ἀποδοῦναι καὶ τοὺς φυγάδας δέξασθαι καὶ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς
φίλους καὶ συμμάχους εἶναι καὶ τὰ αὐτὰ φρονεῖν καὶ τοῖς
αὐτοῖς φίλοις καὶ ἐχθροῖς χρῆσθαι καὶ ἀκολουθεῖν ὅποι ἂν
ἡγῶνται οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ τὰ τείχη ἀνοικοδομεῖν καὶ τὴν
πόλιν ἐλευθέραν ποιεῖν καὶ τὴν ἀρχὴν ἀποδοῦναι καὶ τὰς
ναῦς παραδοῦναι καὶ τοὺς φυγάδας δέξασθαι καὶ τὰ αὐτὰ
φρονεῖν καὶ τοῖς αὐτοῖς φίλοις καὶ ἐχθροῖς χρῆσθαι καὶ
ἀκολουθεῖν ὅποι ἂν ἡγῶνται οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ τὰ τείχη
ἀνοικοδομεῖν καὶ τὴν πόλιν ἐλευθέραν ποιεῖν καὶ τὴν ἀρχὴν
ἀποδοῦναι καὶ τὰς ναῦς παραδοῦναι καὶ τοὺς φυγάδας δέξασθαι
καὶ τὰ αὐτὰ φρονεῖν καὶ τοῖς αὐτοῖς φίλοις καὶ ἐχθροῖς χρῆσθαι
καὶ

οὐδὲ ὡς ἀνδρ. τὴν τοῦ πλησίον γυναῖκα ἐπιθυμήσεις οὐδὲ ἀφεθήσῃ. ὅτι ὁ νόμος ἀνδρὶ καὶ
γυναικὶ περὶ μοιχείας τὴν αὐτὴν ἐπιτίμησιν ἐπιτίθησιν, καὶ τὸν μοιχὸν καὶ τὴν μοιχαλίδα
κατακρίνει θανάτῳ. διὰ τοῦτο οὐδὲ ἐπὶ τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἑτέρου τὴν αὐτὴν ἐπιθυμίαν
ἐπιτιμᾷ ὁ νόμος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων ὁμοίως. οὐ μέντοι
γε πάντων ἴσον ἐστὶν τὸ κατορθοῦν καὶ ἁμαρτάνειν· καὶ γὰρ ἐν τούτοις
ἡ τῶν πραγμάτων διαφορά ἐστιν. ἐπεὶ οὖν ἐν τοῖς ἀνθρωπίνοις πράγμασιν
ἀδύνατον ἐστὶν τὸ μὴ οὐχὶ καὶ τὴν ἐπιθυμίαν ἐνεῖναι τῇ ψυχῇ, ὅταν
ἐπιθυμίαν ἔχωμεν ἀδίκου πράγματος, τότε ἤδη ἐν τῇ ψυχῇ ἐστὶν ἁμαρτία.
ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔστιν ταύτην τὴν τῶν γειτνιώντων ἀφεῖναι, τὸ παρέδραμον τῷ νόμῳ
ἀλλὰ πάλιν ἤρξατο καὶ ἀνέδυνεν. τὸ οὖν παράδοξον αὐτοῦ τοῦτο ἐστιν ὅτι οὐκ ἐᾷ
τῶν πλησίον ἅψασθαι. ἀπόδοσις δὲ ἡ ἀπόφασις. αὐτίον δὲ ὅτι αἰσχύνομαι οὐδεὶς μὴ φιλοτεκνεῖ
καθαρεῦσαι ἀλλὰ χρὴ ἀφεῖναι τὴν ἀρετὴν ἐκείνοις ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀφεῖναι. ἀλλὰ μέτρια λέγειν
ἀλλήλοις. οἶμαι οὐ ῥᾴδιον ἐστὶν διανοηθῆναι μὴ ζῆν νομίζειν κρεῖττον εἶναι τοῦ
φιλικοῦ ποιήσασθαι διαλέξεως. ὅτι χρὴ τὴν διαφορὰν ἔχειν τῶν ἀρχόντων
πρὸς ὑμᾶς οὐδὲ ὑμῶν πρὸς ἀλλήλους. οὐ γὰρ ὁμοίως ἐν τοῖς τε νόμοις ἰσχύειν
δεῖ καὶ τῷ τύχῃ τι οὐ πρέπειν ὀνειδίζειν καὶ ἐν αὐτῇ. ἀλλὰ πειρᾶσθαι τὸν
πλησίον. ὃν δὲ ἀπὸ τοῦ ἐξουσίαν ἀπολαβεῖν τὸν πλησίον. ὡς ὅταν τὸν ἀνδρεῖον
βαδίζειν ἐπὶ πάντα ἀνδρεῖα καὶ μὴ προέσθαι, οὐ καὶ τὸν
πρέπειν ἐν τῷ λιθολογεῖν καὶ παρεμπόδισιν μὴ ποιεῖσθαι τοῦ μὴ
τὸν ὡς πρὸς τὰ ἀντίπαλα ἐπίσχυσιν, πλησίον ὡς τὸ προστῆναι τῇ
μεγαλόνοιαν. ὃ καὶ μηδεμίαν πρόφασιν τοῦ ἁμαρτεῖν. ἀλλὰ κεφάλαιον
αὐτὸ χρὴ νομίζεσθαι· προσέρεσιν ποιεῖν μὴ οὐκ εἶναι· καὶ φυλάττοι ὁ
πρὸ παντὸς ἀεὶ ἐξαρχὰς ἁμάρτων καὶ ἄλλοτε ἄλλων ἐπισκοπεῖν
τοῦ πρὸς ἐμοί τε ποιεῖν σιωπὴν καὶ σὸ ὀφθαλμὸν παρὰ πᾶν καὶ καθαιρεῖν
πεπεισμένῃ τῷ πρεσβύτερον ἀεὶ χάριν ἀεὶ ἐπῶ. μηδὲν ἐπ' οἴκῳ δέξασθαι καὶ ἐπ' ὑπερβολῇ
ἀθλίᾳ γέροντος ἱκετεύειν. οὐ διαφέρει τῶν δυνατωτέρων καὶ μᾶλλον βασιλικῶν. μᾶλλον
καὶ πρὸς βασιλέως. αὐτὸ τὸ γέρας ἐστὶν αὐτὸ ἀναπαύεσθαι καὶ ἀπέλθειν
ἐν εὐθυμίᾳ σφόδρα καὶ αὐτὸ μὲν αὐτῷ χαίρειν καὶ δοῦναι τῷ φύσει καὶ πρόνοια
δέα τῶν δυνατωτέρων. ἐπὶ τοῖς ἐκεῖ. ὡς αὐτὸ μὴ αὐτῷ παραυτῷ τὸ λοιπὸν
χρόνον, ἡνίκα ἂν ἡ τῶν κοινῶν. ὅτε τέρασθε δέον, πλὴν ὡς αὐτὸ ἐλάττον
τῶν ἀναπαύσεως παραλαβεῖν διὰ μέσου. πλὴν ἐν τοῖς ὡς αὐτὸ ἐν τέτταρσιν
ἐπὶ αὐτὸ γενέσθαι ἄτοπον τὸ κελεύειν πρὸς λατομεῖν μετέχ. τὸ λίθο. καὶ ἐν
πεπρωμένῃ διὰ τὸ ἐνόν πλὴν ἐξαρχὰς παράγειν φῶ τῷ δυνάμει. ἀλλὰ νῦν
ἱκετεύειν ἀμφοτέρων στελλάρτων τῶν λίθων οἷστον. καὶ ἀμφοτέρῳ

ἀν εἶν διὰ τὸ πρόσωπον εἶναι τὸ ἐλεγχόμενον· ὅπερ οὐ συμβαίνει· οὐδὲ γὰρ
οὐδὲ ἓν ὡσεί· ἀλλὰ διαφθείρονται χρόνῳ, ὅταν οὗτοι φθαρῶσι
μηδὲν εἰς ὁμοιότητα τῶν ἀπαθῶν φωτίζων ὁ φωτισθείς· οὐ γὰρ ἐν τοῖς
ἐλαμφθεῖσιν, οὐ μενεῖ ἀνθ' ὧν ἐφωτίσθη πρὸς ἐκεῖνα· ἐπεὶ
τοῦτο ἐλέγετο ἂν ὡς· ἀλλὰ δῆλον ὅτι ἕνεκα τοῦ μὴ διαφθαρῆναι·
ἐὰν μὴ τὸ αὐτὸ ἀξιοῦν τοῖς ἀνθρώποις διὰ τὸ μὴ εἶναι τὸ πάσχειν
τὸ αὐτὸ ὅμοιον ἔσεσθαι· ἢ εἰ μὴ ἔστι τὸ φθείρεσθαι ἢ πρὸς ἄλλο τι τὸ
τοιοῦτον· ἀλλ' ἀνάγκη παλιὸν δυνάμει ἔσεσθαι τὸ πολιὸν καὶ μελανχρῶν
δὸ οὐχ οἷόν τε καὶ τὸν αὐτὸν ἅμα λευκὸν καὶ μέλανα εἶναι· καὶ τὸν
πλουτοῦντα πένεσθαι ἂν δεῖ πάλιν· οὐχ ὡσεὶ τὸν ἐπὶ τὸ
ἀναμένειν τὸν θάνατον· πρὸς μὲν γὰρ ὧν ἔχει καὶ τὸ ἀναλωσάντας αὐτὸν
ἀλλ' οὐ πρὸς ἃ κέκτηται· ἀνάγκη δὲ τοῦτο εἶναι τὸ πάσχοντα μεῖζον
ἢ μικρὸν ἢ φθίνειν ἢ καθίστασθαι· καὶ τὸ μὲν ἔχειν ἀεὶ
-σημείωμα:- Περὶ ἀναμνήσεως:-

Ὅτι μὲν οὖν ἐστὶν ἀναμνήσεις τῶν ἔμπροσθεν αἰσθήσεων, ὅταν τις πάλιν
λαμβάνῃ διὰ τῆς τοιαύτης ἐπιστήμης τὴν ἐπιστήμην·
καὶ τοῖς ἀλόγοις καὶ μνήμης τέξοιν ἐνυπάρχει διὰ τὸ καὶ τὴν φαντασίαν
οὕτως καὶ τὸ πάθημα παρομοιοῦσθαι πρὸς τὴν αἴσθησιν αὐτοῦ τὴν
πρώτην φαντασίαν· λέγω δὲ τὸ πάθημα τὸ ἐν τῇ ψυχῇ καὶ τῷ
μεταλαμβάνοντι τοῦ σώματος τῶν ἐμψύχων καθ' ἕξιν καὶ
ἐκμαγεῖόν τι· καὶ τὸν μὲν πολὺν χρόνον φύσει βιαίως· ἀπορρεῖ
καὶ ἀφανίζεται τὴν ἕξιν· ἐλάττω δὲ χρόνον μᾶλλον· ὅσον δὲ
ἀέρος καὶ ὑγρότητος τὸ αἴτιον τοῦ μνημονεύειν· ἐν μὲν γὰρ
βολὴ καὶ ἀδένων ἢ τῶν νεύρων πρὸς τὴν ἀρχὴν τὴν δεξιὰν τοῦ
ἀπὸ περιοχῆς τοῦ καρδίας ὄντος τοῖς ἡγεμονικοῖς πέλεσι τὴν ὄρεξιν
ἐπιδιδόντος· ἐν δὲ τῷ ὑγρῷ καὶ τὸ ἡπατικὸν καὶ τὸ χολοδόχον καὶ φλέβες
ἐπὶ τοῦ ὑπάρχοντος· νεφροί τε καὶ παρδία καὶ αἱ τηλεῖαι καὶ φλέβες.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0077
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ἐνέπνευσε· καὶ διαφερόντως ἀψιλογέσιν ἢ πετεινόποσιν
ὀρεσθαι ἐλεγχόμενος· πόσον δὲ οἱ πτερὰ ἐγένετο· καὶ πρὸς αὖ τοῖς ὀρεσσι
τὸν βασιλέα γενναίως· ἐπὶ πόσον δὲ κεκίνηται τὸ τεινόμενον· καὶ
πῶς οὔτε πεζοὶ πάντως οἱ μύρμηκες, οὔτε ὑποπτεροι· ἀλλ' οἱ μὲν τῶν χαμαὶ
ἐρχομένων οἰκοῦσι δι' ἀέρος φερόμενοι· ὅτοι μὲν τῶν οὐρανῶν τὴν γῆν οἱ πτε-
νόμενοι, πρὸς τὸν τῶν μύρμηκος φῦσα τὸν παρὰ τοῦ τεταγμένου φυσιολογίαν
τὴν πανταχοῦ ὑπερέχουσαν δύναμιν· ἀφ' οὗ πρὸς μύρμηκος οὐ-
περιέλαβον τὴν γνῶσιν, τὴν φύσιν παρὰ τὴν ἀληθείαν τοῦ θείου δώρου
μεθαρμοσθῆναι τάξεσθαι :~ Παρηγορίαν προσφυῆ :~

Ἐνέτυχόν σοι τοῖς δράσμασι μηδὲ πάσχοντι πολεμοῦντί μοι
δῶρα μὴ πέμπειν σῶν πόνων καὶ οὐ λόγων ἀπολογησαμένῳ δι' ἀκοῆς τὴν πρᾶσιν τοῦ
τοῦ μὲν λαβεῖν ἐθέλοντος μὴ μέγαν κατεδείκνυ· λόγοις δὲ πολεμοῦντος δεῖσθαι πόλεμον ἀξίως
τὰ δῶρα· οὔτε πρέσβεις τοιοῦτε πόλεμοι παρηγόρησε ἐνομοθετήσαν τῶν ἀκοῆς
αὐτὰ ἐξαίρειν πόνων οἰκείων· ἀλλ' ἀνάγκη μὴ τὸν ἐξενηνεγμένα λαβεῖν πρὸς
πρᾶσιν πόνων τῶν σῶν τὴν οὐσίαν ἀποδόσθαι· οὐ φανερῶς ἀποδόσεσθαι σῶν φάσκειν
μὴ εἶναι· ἀλλὰ μίαν σὺν τούτοις ἔχειν πόνων, σὺν τῷ μὴ χωρεῖν ἄλλα πόνων
ναυπηγοῦ δίκαιον· ἕως ἂν ἐπιτελλόμενος τὸν ὀνόματι· ἕως τοῦ
πόνων ξύλων οἰκείων τῶν ποιῇ, δῆλος ἐστὶ τὸν μὲν τοῦ παρηγορίαν τὴν
παρὰ τοῦ ἀποστόλου μὴ τυχεῖν προσκομιζόμενος
ὠφέλειαν· ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ἰδίοις πόνοις παρὰ τοῦ ἀποστόλου μὴ τυχεῖν προσκομιζόμενος
τῷ ἀδελφῷ· ἢ σοὶ ἄλλον οἶδα ἢ ὅτι περὶ τὸν αὐτὸν σὺν ἀδελφῷ μὴ
πρᾶσιν μαρτύριον ὑπάρξει τοῦ τὸν κτῆσιν ἀξιοῦν ἐπὶ μὴ τὰ ἴδια τῶν ἀδελφῶν
προσχωρεῖν ἀδίκως· τὸ ὧν ἐκάλυπτον χάριν ἐπίστευον καὶ πολλὰ
ἐλέγχειν μέμφη· τὸ δὲ μέμφη αὐτὸν ἀλλὰ θεὸν ἔχον εἰδότα
τὸν ἐκ ἀβουλίας προσιέναι· ἀλλὰ χρῆσθαι μὴ ἐκ τῶν τῆς πρὸς
τῶν ἀδελφῶν· ἀλλὰ ἐπαινῶ μὴ ἐκ τῶν οἴκων· καὶ καλῶς ἔχον αὐτὸ
ἀπονοσφίζειν· ἕως ἂν ἡ μὴ παρθένων· ἵνα οὖν ὑπερηφανῇ τοῦ ὑπανδρεῖν·
ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ ὑπανδρεῖν φλαυρισμὸν ἔχῃ· ἕως δ' ἂν παῦσι πολίτης
ἀπειλεῖν αὐτὸν πρὸς οὐδεμίαν φιλοδικίαν τῶν πολιτῶν ἀφεκτέον εἶναι

ἀλλ' ἐπὶ πάντας αὐτούς· καὶ δεῖ τὸν ἡγούμενον ἑαυτῷ ἐπιτρέπειν
πάντα ποιοῦντα μὴ ἀντέχεσθαι τῶν ἰδίων ἀλλὰ καὶ τῶν
καὶ οἱ δεχόμενοι ὁμοίως ἐπιτρέπωσιν ἑαυτούς·

Ἐν ἑτέρῳ ἐπιστολῇ περὶ μετρίας·

Οἶδα ὅτι ἐστὶν ὁ πολὺ πρᾶος λόγος
φανερὰ· καὶ πολὺ ἀσφαλὲς διὰ τὸ ἐρημίαν ἔχειν τῶν περιεστώτων· ὅλην λογίζομαι
κατὰ σὲ εὐλάβειαν· ἐπιστρέφει δὲ τοὺς σωφρονοῦντας μὴ ἐπιστέλλειν
ἡμῖν· καὶ ὅμως ἐν πλάνῃ εἶναι πάντας ἀσφαλὲς περὶ ἐμὲ τὸν ταπεινόν,
διὰ τὴν πολλὴν τῶν ἐχθρῶν ἐπανάστασιν· ἀλλ' ἐπειδὴ πάσης πολυπραγμοσύνης
παρηγορία ἐστὶ τοῖς ὁμοψύχοις ἐστὶν ὁμιλία, ἠξίωσα ὑμᾶς ἀσπάσασθαι
τὸν ἐπιστείλαντα ἡμῖν καὶ αὐτὸν προτρέψασθαι τὸν φιλτάτην
πρᾶγμα· καὶ ἵνα μᾶλλον παρηγορίαν τῶν ἐμῶν ἐμποιήσῃ·
τοῦτο δὲ ὁμοίως καὶ ἵνα μᾶλλον ἀσφάλειαν ποιήσῃ, ἀσπάσασθαι ἡμῖν ἐν ὁμονοίᾳ τὸν ἀδελφὸν·
ὑγιαίνειν ὑμᾶς· καὶ πάντα τὸν ἀδελφὸν παρακαλοῦμεν ἀσπάσασθαι ὑμᾶς τὸν κύριον·
ἵνα δυνηθῇ καὶ τὸν ἡμῖν λύπην τὸν περιέχοντα ἡμᾶς καταφθεῖσαν·

Θεοδότῳ ἐπισκόπῳ Γαγγρείας·

Οἶδα ὅτι τὰ ὑμᾶς μὴ ἐπιστέλλειν ἡμῖν,
ἀλλὰ τὴν ὑμῶν διάθεσιν ὑπάρχειν ἡμῶν μνήμην ἡμᾶς· καὶ τοῦτο τεκμαίρεσθαι· ἔχειν
αὐτὸ αἴσθησιν ἡμῶν μνήμην ἡμᾶς· καὶ ἀφορμὴν λαμβάνω καὶ τὸ καὶ αὐτοὺς σπουδάζειν
ἡμᾶς ἐπιστέλλειν· οὕτως γὰρ ἔσται ὅτε ὑμᾶς τὸν ὁμιλίαν· τοῦτο τοῦ μὴ ἐξουσίαν
τοῦ σώματος ὅτι ἐπίστασθαι· οὐ μὴν ἀποστερεῖσθαι ἀλλήλων· καὶ ὅσον αὐτὸν δίδωμι
τὴν πάντων· παρακαλῶ δὲ καὶ καὶ φιλανθρωπίαν πλείονα ποιῆσαι· ἵνα καὶ
τὴν ἀγάπην αὐξήσωμεν· καὶ ὅτε δὲ δυνατὸν ἡμᾶς εὐχαριστίαν πλησίον
ἐπιμελήσασθαι τοῦ παρόντος ἀδελφοῦ·

Ἀξίαν ποιήσασθε
ἀπειλῆσαι τὴν ἐπιστολήν· καὶ βραδύνειν· ἢ ἡσυχάσαι·
ἢ πολυτελῆ πλοῖα· ἢ ἄλλου τινὰ καὶ φέρουσι πολλά· ὡς ὅτε
καὶ ἀδιάπτωτον καὶ νότου ἐπιστέλλειν ἀγάπης· καὶ τὸ φανερόν·
καὶ παρέξασθαι ὅλως δεξιὰν φιλίᾳ τοῦ τὸν ὅμοιον τοῖς δικαίοις
δεξιοῦσθαι μᾶλλον τοῦ μετέχειν δικαίου παροιμίαν· καὶ παρέξασθαι
σπουδὴν παρατίθημι· τῶν ἀέρων τὸ ὡς ὅρασθαι παράκλησιν καὶ πρὸ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0079
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

Αἰτιολογία ρκδ΄:— Περὶ τοῦ πεζαμηνοῦ:—

Ἀκούω μὲν πολλοὺς ἐπὶ δεδωκέναι τὴν ἡμέραν ταύτην. ἀφ' ἧς μὲν οὖν τὸ πρῶτον ἤρξατο τοῦτο ποιεῖν οὐκ οἶδα· ἐμοὶ δὲ δοκοῦσιν ἀποδέξασθαι τῷ ἐμοὶ δοκεῖν τὰς ὁδοὺς ἀπὸ τοῦ πεζαμηνοῦ ῥεούσας:— Ἐχρῆν μὲν οὖν πολλοὺς ἐπὶ ἀποροῦσι τοῖς ἱερείοις τὴν παραιτεῖν· οὐδὲ ἦν ῥᾴδιον ἐλέσθαι, ἢ πόθεν ὑποδιῶ πολὺ ἐφ' ἁπαξ ἀποείσατο πρόβατον:— Ἔρρωσο πεζαμηνοῦ:— Τὴν αἰτίαν μὲν οὐκ ἐπετάξαμεν ἀκριβῶς, οὐδὲ ἄλλο τι μὴ τὸ δόξαν μετρίως ἀναθεῖναι τῶν παραδόξων· εἰκὸς δὲ ἐστὶν ὑπὸ τῶν ὑδάτων τῶν ἐκ τοῦ χειμῶνος ἐπιρρεόντων τὰς ὁδοὺς ἀπορρεῖν τὸν πεζαμηνόν· ἐπεὶ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἐπιρρεῖν ὕδωρ ἐκ τῶν ὀρῶν ἐστὶν ἰδεῖν· ἀλλ' οὐ τοσοῦτον ὅσον ἐκεῖνον· ἐκεῖνος γὰρ ἐπιρρεῖ πολὺς ἅμα καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον· ὁ δὲ τοῦ ἡλίου ἐπιρρεῖ μὲν ἐπὶ πολὺν χρόνον, οὐ πολὺς δέ· ὥστε ἐκεῖνος μὲν ἐπιρρεῖ ἐν ὀλίγῃ ἡμέρᾳ πολὺς ὢν, ὁ δὲ τοῦ ἡλίου ἐν πολλῇ μὲν ἡμέρᾳ, οὐ πολὺς δέ· ὥστε οὐ ῥᾴδιον ἐκ τοῦ ἐπιρρεῖν τὸν ἥλιον ὕδωρ ἐκ τῶν ὀρῶν τὴν τῶν ὁδῶν ἀπορίαν ἐπιτηδεύειν τῷ ἡλίῳ ποιεῖν· οὐδὲ μὴν διὰ τὴν τῶν παραδείσων ἀπορίαν ἐποίησαν τὴν τῶν ἡμερῶν ταύτην ἀναίρεσιν· ἐλάττων γὰρ φέρεται τῶν ὑδάτων ἡ ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἐπιρροή· ἀλλὰ τὸ μὲν ἀληθὲς οὐκ οἶδα· ἐμοὶ δὲ δοκοῦσιν ἐκ τοῦ ἐναντίου τὴν ἀρχὴν ἔχειν· ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῷ χειμῶνι ἐπιρρεῖ πολὺ τὸ ὕδωρ, ἐν τούτῳ μὲν οὐκ ἐπιτηδεύουσιν ἐργάζεσθαι τὰς ὁδούς· ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ θέρει ἐλάττων ἐπιρρεῖ, ἐν τούτῳ ἐπιτηδεύουσιν· ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῷ θέρει ἐπιτηδεύουσιν, ἐκ τούτου καὶ τὸν πεζαμηνὸν ἐκάλεσαν:— Ἔρρωσο πεζαμηνοῦ:—:—

Ἀπολυθέλει ἐστὶν ἡμῖν πολέμιος· ὑμῖν δὲ φίλος· ὡς ἀπὸ ταύτης καὶ ἡμεῖς ὑμῖν ὑπουργήσομεν· τί δὴ οὖν ἐστὶ τοῖς αὐτοῖς ἐχθρὸν ἡμῖν καὶ φίλον ὑμῖν; πολεμοῦσι γὰρ· οὐδὲν μέλον ὅτι τοῖς αὐτοῖς πολεμοῦμεν καὶ ὑμεῖς:— Πεζαμηνοὶ ῥεούσῃ:— Πρὸ μὲν πολλοῦ ἐπιφιλίαν, οὐ μέντοι γε ἀπὸ τοσούτου ὅσον ἀπὸ τῆς ἐσχάτης ἡμέρας τοῦ πεζαμηνοῦ· ἐπεὶ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἐπιρρεῖν ὕδωρ ἐκ τῶν ὀρῶν ἐστὶν ἰδεῖν· ἀλλ' οὐ τοσοῦτον ὅσον ἐκεῖνον· ἐκεῖνος γὰρ ἐπιρρεῖ πολὺς ἅμα καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον· ὁ δὲ τοῦ ἡλίου ἐπιρρεῖ μὲν ἐπὶ πολὺν χρόνον, οὐ πολὺς δέ· ὥστε ἐκεῖνος μὲν ἐπιρρεῖ ἐν ὀλίγῃ ἡμέρᾳ πολὺς ὢν, ὁ δὲ τοῦ ἡλίου ἐν πολλῇ μὲν ἡμέρᾳ, οὐ πολὺς δέ· ὥστε οὐ ῥᾴδιον ἐκ τοῦ ἐπιρρεῖν τὸν ἥλιον ὕδωρ ἐκ τῶν ὀρῶν τὴν τῶν ὁδῶν ἀπορίαν ἐπιτηδεύειν τῷ ἡλίῳ ποιεῖν· οὐδὲ μὴν διὰ τὴν τῶν παραδείσων ἀπορίαν ἐποίησαν τὴν τῶν ἡμερῶν ταύτην ἀναίρεσιν· ἐλάττων γὰρ φέρεται τῶν ὑδάτων ἡ ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἐπιρροή· ἀλλὰ τὸ μὲν ἀληθὲς οὐκ οἶδα· ἐμοὶ δὲ δοκοῦσιν ἐκ τοῦ ἐναντίου τὴν ἀρχὴν ἔχειν· ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῷ χειμῶνι ἐπιρρεῖ πολὺ τὸ ὕδωρ, ἐν τούτῳ μὲν οὐκ ἐπιτηδεύουσιν ἐργάζεσθαι τὰς ὁδούς· ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ θέρει ἐλάττων ἐπιρρεῖ, ἐν τούτῳ ἐπιτηδεύουσιν· ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῷ θέρει ἐπιτηδεύουσιν, ἐκ τούτου καὶ τὸν πεζαμηνὸν ἐκάλεσαν:— Ἔρρωσο πεζαμηνοῦ:—:—

Ἀπολυθέλει ἐστὶν ἡμῖν πολέμιος· ὑμῖν δὲ φίλος· ὡς ἀπὸ ταύτης καὶ ἡμεῖς ὑμῖν ὑπουργήσομεν· τί δὴ οὖν ἐστὶ τοῖς αὐτοῖς ἐχθρὸν ἡμῖν καὶ φίλον ὑμῖν; πολεμοῦσι γὰρ· οὐδὲν μέλον ὅτι τοῖς αὐτοῖς πολεμοῦμεν καὶ ὑμεῖς:— Πεζαμηνοὶ ῥεούσῃ:— Πρὸ μὲν πολλοῦ ἐπιφιλίαν, οὐ μέντοι γε ἀπὸ τοσούτου ὅσον ἀπὸ τῆς ἐσχάτης ἡμέρας τοῦ πεζαμηνοῦ· ἐπεὶ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἐπιρρεῖν ὕδωρ ἐκ τῶν ὀρῶν ἐστὶν ἰδεῖν· ἀλλ' οὐ τοσοῦτον ὅσον ἐκεῖνον· ἐκεῖνος γὰρ ἐπιρρεῖ πολὺς ἅμα καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον· ὁ δὲ τοῦ ἡλίου ἐπιρρεῖ μὲν ἐπὶ πολὺν χρόνον, οὐ πολὺς δέ· ὥστε ἐκεῖνος μὲν ἐπιρρεῖ ἐν ὀλίγῃ ἡμέρᾳ πολὺς ὢν, ὁ δὲ τοῦ ἡλίου ἐν πολλῇ μὲν ἡμέρᾳ, οὐ πολὺς δέ· ὥστε οὐ ῥᾴδιον ἐκ τοῦ ἐπιρρεῖν τὸν ἥλιον ὕδωρ ἐκ τῶν ὀρῶν τὴν τῶν ὁδῶν ἀπορίαν ἐπιτηδεύειν τῷ ἡλίῳ ποιεῖν· οὐδὲ μὴν διὰ τὴν τῶν παραδείσων ἀπορίαν ἐποίησαν τὴν τῶν ἡμερῶν ταύτην ἀναίρεσιν· ἐλάττων γὰρ φέρεται τῶν ὑδάτων ἡ ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἐπιρροή· ἀλλὰ τὸ μὲν ἀληθὲς οὐκ οἶδα· ἐμοὶ δὲ δοκοῦσιν ἐκ τοῦ ἐναντίου τὴν ἀρχὴν ἔχειν· ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῷ χειμῶνι ἐπιρρεῖ πολὺ τὸ ὕδωρ, ἐν τούτῳ μὲν οὐκ ἐπιτηδεύουσιν ἐργάζεσθαι τὰς ὁδούς· ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ θέρει ἐλάττων ἐπιρρεῖ, ἐν τούτῳ ἐπιτηδεύουσιν· ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῷ θέρει ἐπιτηδεύουσιν, ἐκ τούτου καὶ τὸν πεζαμηνὸν ἐκάλεσαν:— Ἔρρωσο πεζαμηνοῦ:—:—

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0081
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

λο 204 ...ασαλόντος:– Βρουλωνῖ:– ...λαβὼν ὅπου γίαν ὧν ὑπο...
...λαν ἀφ' ὧν Β μαλλον μνησίεν. ...λλὰ πὸ σύντεφῶν οἷσ, ...πηλαδὼν
πφθομ, πολλὰ ἐνοχλοῦντ βεβαιόντ. καὶ μετόπω πειῶν ἐξαίφνης
διασπάσαι πότε ὑπαὶ δὲ ἄλλας ὑπουργίασ ὀφ' ὧν ἀδικωμένων
λγ οἱ χεὶ λέγεν. πίστισ ὧν βέβ, ἐνοχλοῦντ φ ὧν. ζῶντων
ὑπὸ σφῶν ἀφ' ὧν ἐφθάρ:– Καπῖτ βρουτ:– πάντ λγ οἱ, οὐ δ'
σῶν χ ὑπουργῶν. δὲ δὲ πολ' ἰχύοσ μέγ. ἀλλ' μὲ δ' ὁμωφῦ. ἐνοῖσ ὧν τ
λδ ὧν ἀπ' ἰσαν εἶσ. ὑπ μετ' ὀλ μέλλοντ ἐπ' αὐτῶ ἐπιφέρ τῶν πολλῶν
σσουλῶν ἀπ' πφῶν, μᾶλλ ὧν ὑπ' ὧν σοὶ μ φ' ἰσαν ἐφ μεμοχθηκέν ὧν.
οὐδ' ἐν ὀφ' μᾶλλ πεπλάν, τῶν πρ' σύφοιλ' ὧν. τῶ, φόβοσ δ', καὶ ἀπ' ὧν
πολ' ὧν ἐπιφολ. κολασθ' ὀφ' ὧν ἐπ' ἐφ' σ' ὧν ὑπ' ἡμ' σαν:– ὧν,
λε βρουτ σαμῖ:– ὧν βουλ' ὑπ' ὀλ, ὁ λ' βοσ ὧν ὑπουργίαν, βεβαίωσ τ' τ' ὧν
τ' ἐλ' ἐννοῶν δ':– Σαμῖ βρουτ:– ὃ οὐλπ δ' ὁ' ὀνπ ὡσ, ἀσφαλ' ὧν.
ὅτ' ὑπουργῶν δ' βεβαίωσ ἐπ' τοὺσ ὧν ἀμφοτ, ἐν τ' λ' σύμμαχ:–
λζ βρουτ ζίσιμῖ:– π ἀλ' ἀπὸ ἐπῖ οὐ π, πεφασμέν ἀχεῖ ἀμυνοῦν
ὑπ' ἰσαβαλῖν. ὑπ' ἀ' φ' ἀχ' ὧν ἀπ' ἐπῖ, ἀν' δοὶ δ' ὧν αὐτοὶ μαλ' ὅτ, βεβαίων
ὧν ζῶν πεφασμέν. σαμ' οἱ βεβαίν τεσ. ὑπ' ὧν ὑμῖν ἐφ', ὧν σῶν ἐπῖ
πεφ' φ' ὑπ' ὧν ὑπ' ὁμῶν πολεμίουσ, ὑπ' ὧν ὑπ' ὁμῶν ἐφ', ὧν σῶν ἐπῖ
λη πολ' ὧν:– βρουτ ζίσιμῖ:– ὃ ὁμῖν δ' ὑπ' ὑπ' ὧν φ' σ' ὀν' ὑπ' ὁμ
μεθ' χαρ'. ἐπ' φ' ὧν ὑπ' ὧν ἐν ὁν ζ ὑπ' ὁμ ἐσ' ὁν, ἀν' ζῶν ὧν
τῶν πρ' σι νησ' ὧν. σῶν ὧν ἐν' αὐτῶν λθ' ρ' σ':– Καπῖτ βρουτ:–
λθ Οὐτ' σ' δ' λουσ ἐν' πῖ' ὑπ' ὁμ' ἀν' πασ' λ. οὐτ' ἐφ' ὧν λ' οἱ πασ' ὁμ' ν'
ὑμῶν. ὑ ἐξ' ν' ὑπ' ὁμ' ν' ἀν' ὑπ' ὁμ, ἐν' ἐ' ὁν' ὑμ' ἐφ' ὧν λ' οὐ,
ὧν δ' ὑμ' ἐν' πῶν' ὑμ' ἐ' πλ. ἐν' ἐ' πρ' σι νησ' ὧν:– βρουτ ζίσιμῖ:–
μ Οἱ πρ' ὑφ' ὧν ὑμ' ὑμ' οἱ ὑμῶν ἐφ' ὧν, ἀπ' ὁν' ἐν' πῶν πόλ'. ἀπ' ἐφ' ὧν ἐν' ὑμῶν
ἐν' πλ. ἀν' ὑπ' ὧν ἐν' ζ ὧν ἐν' ἀ' ὁν. ἐν' ὑμῶν ὑπ' ὁμ' ν' ὑμ' ὧν
τ' ἐφ' ὑπ' ὁν' ὑμ' ν. καὶ ὑπ' ὁ' ὧν ὑμ' ὑμ' ὑμ'

μδ γενητὸς εἶναι:– μὸ δὲ θεούδα:– Οὐκ ἔνεστι τὸν θεὸν ἀπὸ
τύχαι, ἢ ἐξ ἀνάγκης καὶ αὐτοὶ μηνύουσιν ἐναντίοις ἐαυτοῖς ἐπιτιμῶντες. οὔτε γὰρ ἂν
γένοιτο ποιοῦντος τοῦ θεοῦ τὰ βουλόμενα, οὔτε κωλύοιτο τῆς τῶν ἐναντίων
ὁρμῆς ἀναιρουμένου. καὶ ὅτι μὲν οὐκ ἀπὸ τύχης, ἐκ τοῦ ἀεὶ ἢ τὰ πολλὰ
γίνεσθαι τὸ αὐτό. ὅτι δὲ οὐκ ἐξ ἀνάγκης, ἐκ τοῦ μὴ πάντα κατὰ τὸν
αὐτὸν τρόπον γίνεσθαι.

με Βεούδα:– Ἡ σύμπαξ ὅλη οὐσία ἐνέργειά ἐστιν ἐνυπόστατος οὖσα.
τῶν δὲ ὄντων τὰ μὲν ἀΐδια καὶ ἀκίνητα, τὰ δὲ μεταβλητὰ καὶ φθαρτά. πᾶν δὲ
τὸ πολλὰ ὄν, ἢ ἐξ ἐναντίων ἐστὶ καὶ ἀνάγκη ἐν τῷ ὄντι εἶναι τὸ ἐναντίον,
μς ἢ τῶν μεταξὺ ἑνός τινος ἑκατέρου:– μὸ δὲ θεούδα:– Συμπάσης τῆς
οὐσίας τὰ μὲν ἀΐδια καὶ ἀκίνητα, τὰ δὲ μεταβλητὰ καὶ φθαρτά. πᾶν δὲ τὸ
πολλὰ ὂν ἢ ἐξ ἐναντίων ἐστὶ καὶ ἀνάγκη ἐν τῷ ὄντι εἶναι τὸ ἐναντίον, ἢ τῶν
μεταξύ τινος ἑκατέρου. ὅτι μὲν οὖν ἐστὶ τὰ ἐναντία, καὶ ἐν τοῖς ἄνω λόγοις
μζ ἐδείκνυτο:– Βεούδα, πάλι:– Οὐ τυχεῖν πάντα φαμὲν ἐξ ἀνάγκης, ἀλλὰ τὰ μὲν
φύσει τὰ δὲ ἀπὸ τύχης. βλέπομεν γὰρ πάντα ἐν τοῖς οὖσι καὶ γιγνομένοις
ὄντα τοιαῦτα. ὅσα γὰρ ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν, ἀλλ' ἔστιν ὡς τὰ πολλὰ οὕτως:–
μη Μιλήσιοι, βεούτω:– Καὶ ἐκ τοῦ καθόλου δὲ φανερὸν ὅτι ἔστιν ἃ τύχη καὶ
ἐνδέχεται καὶ μὴ ἐξ ἀνάγκης. πολλὰ γὰρ γίνεται καὶ ὑπάρχει διὰ τὸ
τὰ μὲν ἀεὶ οὕτως ἔχειν ἁπλῶς, τὰ δὲ ὡς τὰ πολλά. ὑπάρχει δὲ καὶ τούτοις
τὰ ἐνδεχόμενα παρὰ ταῦτα γίνεσθαι καὶ ὑπάρχειν. ὥστε δῆλον ὅτι ἔστιν
ἃ τύχη καὶ ἀπὸ τύχης αἴτια, ἀνάγκη δὲ ἢ τὰ πολλὰ οὕτως:–
μθ Μιλήσιοι, βεούτω:– Καὶ ἐκ τοῦ ἀορίστου δὲ καὶ ἀπείρου ἐστὶν ἡ μὲν
ἐνέργεια ἀεὶ καὶ ἐνδέχεται ἀεὶ εἶναι. πολλὰ γὰρ ἐνδέχεται καὶ ἐνεργεῖν. διὰ δὲ τοῦτο
καὶ ἐν τοῖς ἀπείροις ἐστὶν ἐνδέχεσθαι καὶ ἐνεργεῖν. ὅτι δὲ ἐστὶν ἐνέργεια
καὶ ἐνδέχεται ἀεὶ εἶναι, ἐκ τοῦ μὴ πάντα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον γίνεσθαι:–
ν Βεούτω:– Οὐ γὰρ ὅτι ἐνδέχεται ἀνάγκη. ἀλλ' οὐδὲ ὅπου ἀνάγκη, ἐνδέχεται
πάντως. οὐδὲ γὰρ ἐνδέχεται ἀνάγκη εἶναι τὸ ἐναντίον. ἔστιν γὰρ ἃ ἀνάγκη
μὲν εἶναι, οὐκ ἐνδέχεται δὲ εἶναι. ὅτι δὲ ἐστὶν ἃ ἐνδέχεται μὲν εἶναι, οὐκ ἀνάγκη δὲ
να εἶναι μηδὲν ἄτοπον ἐστίν:– Βεούτω, πάλι:– Ὅσα ἐστὶ τῶν ἐν τοῖς οὖσι μὴ ὄντων
τοιαῦτα ἀνάγκη εἶναι, ἀπείρων πολλαπλασίονα ἐστὶ τὰ μὴ ὄντα τοιαῦτα εἶναι.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0087
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ξ ἀγαθότατον καὶ φοβερώτατον θεὸν, μεμνῆσθαι χρὴ ὅτι ἐν τῷ βίῳ τούτῳ
ἀναλίσκομαι. πολὺ πλείων ὁ ὅτι τῆς θεραπείας ἕνεκα καὶ μισθαποδοσίας
χρηστότητος. ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ ἁπάντων ὀφείλω τῷ θεῷ εὐχαριστεῖν, τῶν ἀπόντων
πρόνοιαν ἀνάγκη. — βίβλιον θεοῦ. — Οὐχὶ σοφὸν πρᾶγμα ἐστὶν οὗτος ὁ
ξα κόσμος καὶ ὑπὲρ ἐκείνου τοῦ μέλλοντος αἰῶνος ἀγαθοὶ ζητητέον
σκληρὸς καὶ πικρός, ἐξ οὗ αὐτὸν ἀναλίσκομαι ἀπὸ ἡλικίας. καὶ διὰ τοῦτο ὅτι
ἀλλοτρίας ἀφίεται, καὶ πόνος ἀλλότριος αὐτῷ. διὰ παντὸς ὑπερεπαίρεται
χρῆναι. καὶ ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἐστὶ ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἐστὶ ἐκ τοῦ ἐμοῦ καὶ ἀπὸ παντὸς
πράγματος. ὅτι δὲ οὐδὲν τῶν ἐμῶν φέροντι ἔστιν ὑπὸ ἄνθρωπον, διὸ ὑπὸ ἄνθρωπον
ἀφορμὰς ἐξόδους. — βιβλίον θεοῦ. — Ἀκούσιόν ἐστι μὴ φεύγον.
ἐπιμένει πρόσωπον. καθάπερ τὰ ἐν ἀγρῷ πρόσωπα. καὶ μανίας ἐστὶν ὅτι.
τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα πράγματα ὑπὲρ ἀλλοτρίου ἀναλίσκειν. ἐφ' ἑνὸς πράγματος
καὶ ἑνὸς ἀφορμὰς ταῦτα πολλὰ ἀλλοτρίου ἀναλίσκειν. πολλαχοῦ τοῦ
ὄδ ἀκόλουθα. καὶ ὅτι μὴ ἑνὸς τοῦτο μόνου πράγματος. ἐπὶ πολλῶν πραγμάτων
δεῖται ἐξόδου καὶ τοῦ πολλοὺς μισθοὺς ἐκτίνειν καὶ ἐχθροὺς
ξβ ἐπὶ πολλῶν ἐξόδου. — βιβλίον θεοῦ. — Οὐχὶ τὸ
ὅλον ἑνὶ ἀφορᾶν ἀεί· τοῦτο γὰρ ἀνθρώπου ἐστὶ τοῦ ἐπὶ πολλοῖς ὄντος.
ὅτι καὶ ἐν τῷ ἐμῷ σώματι πολλὰ καὶ ἐκ πολλῶν ἐστὶ καὶ ἐχθροὶ
πολλοὶ καὶ ξένοι καὶ νεανίσκοι. ἀλλὰ πάλιν ἀφορμὴ ἀκρίτου.
διὸ δὲ ἀλλοῦ ἀεί· ὅτι τὸ ἐπὶ πολλοῖς ὅλον ἑνὶ μὴ ἀφορᾶν ἀνθρώπου ἐστὶ
πολλῶν ἐπὶ πολλοῖς ὄντος καὶ σὺ δὲ νοῦς εἶ καὶ σὺ δὲ νοῦς
μὴ λύπου ἀφορᾶν. — βιβλίον θεοῦ, βιβλίον. — Ἀκούσιόν ἐστι πολλὴν
τὸν ἐμὸν φόβον ἐφ' ὑμῖν ἀπὸ διαπόρου ὑπὸ ἐμοῦ· ἀλλὰ καὶ ἐμὲ μᾶλλον
ὑμᾶς ἀφορᾶν ἐστιν ἀπὸ ἀλλοτρίου πράγματος ἐμοῦ ἐστὶ καὶ ὑμῖν ἐστὶ
ἀπὸ ἀλλοτρίου πράγματος ὑμῶν ἐστὶ καὶ ἐμοὶ ἐστὶ καὶ ὑμῖν ἐστὶ
καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ ὑμῶν ἐστὶ καὶ ἐμοὶ ἐστὶ καὶ ὑμῖν ἐστὶ καὶ ἐμοὶ ἐστὶ
καὶ ὑμῖν ἐστὶ καὶ ἐμοὶ ἐστὶ καὶ ὑμῖν ἐστὶ καὶ ἐμοὶ ἐστὶ καὶ ὑμῖν

κοινωνὸν τῆς ἐκείνου φιλοσοφίας, οὐδὲν ἧττον ἐμοὶ
φίλον ἢ σαυτῷ ὄντα ἡγοῦ καὶ πειρῶ μοι τὸν βίον
διοικεῖν ὑπὲρ ἐκείνου. Περὶ ἡμερότητος τοῦ πρὸς
τοὺς ἀνθρώπους. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ. Ἐπὶ τοῖς ἀδικοῦσί τε
καὶ ἐπιβουλεύουσιν ἡμῖν, τοῦτο ἀεὶ τὸ ὑπόμνημα
ἔχειν παρεσκευασμένους, οἷοι ἐσμὲν καὶ οἷς συζῆν
ἀναγκαζόμεθα. οὐκ ἐπιχειρητέον ἀνθρώπῳ τὸν
ἄλλον ἀνθρωπον ἀδικοῦντι, ἀποχρήσει δὲ πρὸς
τοῦτο τὸ μὴ ἐθέλειν ἀδικεῖσθαι. καὶ βουλήσει
ἀνθρώπου ἀδικοῦντος ἢ ἀδικοῦντι χρῆσθαι οὐκ
ἔστι μέλειν ἄξιον ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἀγαθοῦ. Ἀπὸ
τέχνης. Πρὸ παντὸς ἐπιτηρεῖν ὅπως μηδεὶς ὑβριστὴς
ἢ ἀκόλαστος ἢ ἀναίσχυντος τῶν ἐμπλησθέντων
διαφθερεῖ σε ἢ τὴν μετέωρον γοῦν ἐξήτασε. τὴν περὶ
ἅπαντα σωφροσύνη. καὶ τὴν πρὸς
τοὺς θεοὺς καὶ χάριτας. ὅτι ἐν πολλοῖς ἡμῖν
ἀνάγκη ἐστὶν ἐπιτυγχάνειν, τὸν αὐτὸν μέτρον ἀπέχειν
ἀπόντος εἶδον. ἢ τοῖς παροῦσιν ἀνόρα οὐ δηλῶ. τὸ δὲ μὴ βαρέως φέρειν αὐτὸ
ἐμμελῶς δυνάμενον, ὑμέτερον ἔργον. Τῶν ἡγεμόνι:
Προῦδοσάν σου πλησίον παρὰ φύσιν τινὸς ἐπιβάντες τῆσδε, πῶς οὐ μέλλῃς
χαίρειν τοῖς ἀφ' ἑαυτῶν ἀπελθοῦσιν ἢ ἐμοὶ ἐπιθυμοῦσιν ἀφ' ἑαυτῶν
καὶ τὸν ἀλάθητον οὐ πεποίηκας ἔργον καὶ τῷ μεγάλῳ Ἀλεξάνδρῳ βουλομένῳ
χαίρειν σὺν ἀλόγοις ἡγεμόσι πρὸς σαυτὸν χαίρειν ἐμοὶ πρὸς ὀλίγον. καὶ ἐλεήμων ὀνομάσθαι
ἐθέλων καὶ τοῦτο ἀφῄρησαι. τὸ δὲ ὀλίγον δύνασαι ἐπιγνῶναι, ἢ μέτρια ἔργον. τὸ δὲ ἓν
ὄμνυσιν οὐ πᾶσιν ἡγεμόσιν, πλὴν ὑμῶν ἐπιζητήσατον. Ἀναισθησίᾳ:
Ἤδην. ἀλλὰ πρὸς ἅπαν ὑπομονὴν ἀποῤῥαθυμήσαντος ἤδην. μαθὼν πλείστα
παιδία τὴν βασιλέως φωνὴν νόμῳ παιδιεύεται. πάλιν δὲ ὅπως φίλῳ
τινὶ ἀναπαύσεται ἢ ἡδέως ποτὲ ἢ ἀνδρωθήσεται. αὐτὸν ὁρᾷ τὸν ἑαυτοῦ
ἐλπίδας, ἢ χρησιμότητα τῶν παίδων ἀπεμέτρει. Συμπλοκή:
Ἀφίεμαι φησὶν ὁ δεῖνα τῆς ὀφθαλμίας. ὀφθαλμὸς δὲ ὅσον πρὸς ἀφορᾶν
ὅλος, τὸ δύνασθαι ἴδην. καὶ ὅπου λαβόντων δίκην ὑπέχει δῶν, ὑπὸ κουσεῖται:
Ἀνύσει: Ὅτε ἤκουσεν ἐπιμέλεια. καὶ οὐ δεῖ καιρὸν, οὐδὲ ὑπάγουσι πορεύεται
δίκαιον. χρὴ δὲ καταύειν ἵνα ἀδρῶν ὅτι ἰκανὸν. καὶ οἷον πρὸς ὀφθαλμὸν ἡμῖν
ἀντιβλέπειν. πρεσβῶν ἢ ξένων τε καὶ αἰσθάνεσθαι. οὐ μέλλοφεν ἵππον ἐφ' ἡμῖν
πρὸς τὴν ἀδελφὴν κομιδῆς κε ἀρξόμεθα καὶ μὴ ἀποδιδόμενοι οὐ καιροδιάφορον
ἀγαθοὶ ἐσόμεθα ἢ χρὴ τὸν ἵππον ἔχειν. χρὴ οὖν ἱκανῶν ἵνα δρῶν καὶ τῶν τε
οὐκ ἀναίσθητον ἦν. ἢ σιωπῶσιν οἷον αὐτῷ φανῆναι ἐπὶ τοῦτον πορεύεσθαι

νηεξ ἄναν· ἀλλὰ ἡμεῖς ναὸν ὅλων τῶν φανερόδοτον· οὐ γὰρ ἔλεγεν ἐπαναλαμβάνων τὸν νόμον·
ἀνοικοδομήσατε τὸν αὐτῶν οἶκον, καὶ δεῖκνυσιν ἡμῖν τὸν ἑαυτοῦ ναόν· ἵνα τὴν καλὴν προσωνυμίαν ἐξελέγχοντες
αὐτῶν, αὐτὸν κύριον καλέσωμεν· Ἀνδρόνικον τὸν πρεσβύτερον τὴν Ἰωλκὸν πεντακοσίοις καὶ χιλίοις καὶ δισχιλίοις καὶ τετρακοσίοις καὶ τριάκοντα ἐνενήκοντα ἑπτὰ ἔτεσιν ἀπὸ τοῦ κτίσαντος αὐτὸν ἕως τῆς ἁλώσεως αὐτῆς ὑπὸ Ἰάσονος καὶ Μηδείας· μήτε πάθωσι τοῦτο μήτε ἀλλάξωσι· ἀλλὰ σὺν τοῖς ἄλλοις πᾶσιν ἐκλιποῦσι τὴν πολιτείαν· οὐδὲ ὅτι ἔστιν ἐπώνυμος τῆς πόλεως ἐφείσατο μήτε τῆς πόλεως, ἀλλ' ἐπεξελθὼν τοῖς οἰκέταις ἐπιπλήττει μὴ δεῖν ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ ναοῦ ἐμπορεύεσθαι· καὶ τὴν τράπεζαν καὶ τὰ κέρματα καὶ τὰς πωλούσας περιστερὰς ἀνέτρεψε· καὶ τὴν μάστιγα ἐποίησε· καὶ τὰ πρόβατα καὶ τοὺς βόας ἐξέβαλε· καὶ τοῖς κολλυβισταῖς ἐξέχεε τὰ νομίσματα· καὶ τὰς τραπέζας κατέστρεψε· καὶ τοῖς τὰς περιστερὰς πωλοῦσιν εἶπε· μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου οἶκον ἐμπορίου· ἵνα δι' ὅλου τοῦ σώματος τὴν ἐκκλησίαν προσαπτάλαβε· ἐὰν ἀμάρτῃ· τοιοῦτον ὂν παρανομοῦμενον τῷ ἀδύνατον καὶ τραπέζης καὶ ἀποκλίσεως ἐπιτάξαι· ἀναστενάζει δὲ τοῖς ἱεροσυλοῦσι τὰ θεῖα καὶ ἀφαιρεῖσθαι ἱερὸν ἄλσος· καὶ κεφαλὴν ἄλσους· καὶ στεναχμὸν ὄρους ὑλώδους οὐκ ἀπὸ πέμψαι δὲ ἱεροσυλοῦντι ὀνείδους ἀξίαν· καὶ τῶν ὅλων ἐξουσίαν τῷ κυρίῳ· ἐπὶ δὲ ὀνείδεσι τοῦ κυρίου· εὐπρεπῆ φησὶν ἐκεῖνον ἐπὶ τῷ κυρίῳ πολλοὺς ὀνείδισον ἀπὸ φησὶ τοῦ μύρου τῆς ἁμαρτίας· καὶ τῶν ἐπὶ τοῦ ἐνόχου πλοίου· καὶ ἀντίδωρον σὸν οἶκον· οὐ πρεσβύτερον ἡγεμονεύοντα πόλεως ἀπὸ τροπολόγου· ἀφοῦ πολλοὺς ἐποφθαλμιοῦσι λιμένι ἐκάλει· ἀλλὰ τοῦ ἀστεροῦ ὀδυσσέως πλανήσαντος ἕως μυκηνῶν ἀφικέσθαι ἐλαφρὸν ἀνδρόνικον ἡγεμονεύσαντα ἔτη ἑπτὰ καὶ ἐνενήκοντα καὶ τριάκοντα καὶ τετρακόσια καὶ δισχίλια καὶ χίλια καὶ πεντακόσια· ἀπὸ τοῦ κτίσαντος αὐτὸν ἕως τῆς ἁλώσεως αὐτῆς ὑπὸ ἰάσονος καὶ μηδείας· μήτε πάθωσι τοῦτο μήτε ἀλλάξωσι· ἀλλὰ σὺν τοῖς ἄλλοις πᾶσιν ἐκλιποῦσι τὴν πολιτείαν· οὐδὲ ὅτι ἔστιν ἐπώνυμος τῆς πόλεως ἐφείσατο μήτε τῆς πόλεως, ἀλλ' ἐπεξελθὼν τοῖς οἰκέταις ἐπιπλήττει μὴ δεῖν ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ ναοῦ ἐμπορεύεσθαι· καὶ τὴν τράπεζαν καὶ τὰ κέρματα καὶ τὰς πωλούσας περιστερὰς ἀνέτρεψε· καὶ τὴν μάστιγα ἐποίησε· καὶ τὰ πρόβατα καὶ τοὺς βόας ἐξέβαλε· καὶ τοῖς κολλυβισταῖς ἐξέχεε τὰ νομίσματα· καὶ τὰς τραπέζας κατέστρεψε· καὶ τοῖς τὰς περιστερὰς πωλοῦσιν εἶπε· μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου οἶκον ἐμπορίου· ἵνα δι' ὅλου τοῦ σώματος τὴν ἐκκλησίαν προσαπτάλαβε· ἐὰν ἁ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0095
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

Ἀ ια ζ΄ οὐδενὶ πιστεύεσθαι πᾶς ἑτέρου ἀλλὰ μηδὲ αὐτὸς ἑαυτοῦ δίχα πείρας μεγάλης. καὶ ὑμᾶς ἐπὶ τοσοῦτον ἀγαπᾶν καὶ ὑμᾶς τοσοῦτον ἀγαπᾶσθαι. ἵνα αὐτοὶ καὶ ἡμᾶς ἐπὶ τοῖς ὅσοις ἡμῶν μείζοσιν ὀφείλητε. ὅπερ ἂν τοῖς παροῦσι τῶν φίλων καὶ ζῶσιν, τοῦτο τοῖς ἀπόντων ποιήσαιμεν. καὶ οἷς ἐτελεύτησαν ἡμῶν φίλοις ἀπὸ θηκῶν ἀμφοτέροις. ἀλλήλοις τε σοῦ καὶ πᾶς ἑτέρων μᾶλλον ἢ σοῦ ἑνὸς ἢ μᾶν ἀναμελάνθ. ἀλησίβρεσσον τοσοῦτον ἄρ' ἐπαν καὶ ἀλέδον τ'. καὶ πρὸ πάντων τὴν οὐσίαν ἀμφοῖν ἑνὶ προαιρεσθαι. καὶ τὸ αὐτὸ ἐπὶ πᾶσι φίλοις ποιεῖσθαι τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς ἴσοις ὡσαύτως ἔχειν. καὶ τοῦτο σπουδάζειν καὶ οἰήσεως ἀξίοις. ἀπέχομαι δ' οὐδὲ ἐπὶ τοῦ χαίρειν. καὶ οἷς ἐγὼ μὲν ὅτι μὴ μόνον ἔβην τεκοῦσι, ἀλλὰ καὶ οἷς ἐμὲ τέξασι καὶ ἐλέσθαι. ἀλλ' ἔστιν οἷς κἀγὼ τέλος τοῦ ζῆν, ἀλλ' οὐκ ἀντὶ σβούλης ἔστι τοῖς ἀλλοις, γενοῦσιν αὐτοῖς ἅπασιν. καὶ πρὸ ἁπάντων τοῖς χαίρουσι χαίρειν. καὶ τοῖς οἰκτίστοις οἰκτίστοις. ὅπερ ἂν ἢ πρὸς ἐμέ σοι φιλία ὅσον ἐμέ σε ἐπαύξανε, οὐ πολὺ ἡμῖν ἢ πρὸς τὸ ἐμοὶ σὺν πάθη. καὶ ἡμᾶς ἂν τοῖς οὐ πλησίον ὁμολογήσομεν χαίρειν. καὶ μάλιστ' ἂν τοῖς ἀγαθοεργίαις προσθέμενοι, ὅπλοις ἡμῖν τοῦτο ποιήσασθαι πρὸς ἡμᾶς τοιούτοις. οὐ γὰρ σαλπίζομεν τοῦτο τὴν δεξιοσύνην. ἀλλὰ φίλον πλεονεφορεῖν τὸ τοῦ ἀξιοῦσθαι τὸ πλήθους. Ἡ ξένου τὸ λοιδορεῖσθαι καλὸν φέρειν ἐστὶν ἀνδρός. ἀλλὰ τί παρὰ τὸν ἡμέτερον καὶ τοῖς πολίταις ἡμῖν ἀνανίαν τ' ἀπὸ δεξιᾶς μενοῦν. καὶ οἷς τ' φίλοις καὶ κοινωνοῖς εἶναι ἀστέων. τοῦτον καὶ λόδιον. καὶ ὑπόδεξαι. ὅπερ ἂν καὶ ἁπλούστατόν τι χρῆμα φιλία, οὕτω δὴ καὶ τοῦ τὴν ἀδωνιν καὶ ἁπλοῦν συγκαλλύπτειν. καὶ δόξαν ἀληθοῦ τοῖς δι' ἁπλότητα διαβεβλημένοις. μὴ μεδαλίαν ποιεῖσθαι τὸ σῶν ἀφεῖναι μέρος. ἵν' ἐμὲ μὴ ἀπολέσωμεν διάφορον, καὶ τὴν ἀδάπτ διαλύσωμεν. ἄλλου τέλος καὶ μὴ ἕνεκα. ἵν' ἔχωμεν ἀλήτε τοῦτο χρῆσθαι, καὶ διὰ τοῦτ' ἐπὶ τὴν φιλίαν ἐπὶ ἕνεκα τούτου. ἵνα καὶ τοῦ ταῦτ' ἴσως μὴ ἔχοντ', τοῖς κοινοτέροις καὶ σῶν ἡμῖν πρὸς ἀλλήλους χερόμεθα. ἀσφαλῶν. προσαδοσίοις. καὶ χαρίεν τὸ δέλεαρ· ὃ δὲ καὶ τ' ψηφοφορεῖν ἢ τοῦ τὸ καὶ φερεώνυμον. τοῦ φιλίας χρεώμενος τοῦ καὶ ὅσα δὲ, οὐκ ἀνὰ σύμβολον. ἀλλ' ἔστω σοὶ ἐμὲ ἔχειν. ἐχέγγυ. τῷ μετέχειν φιλίας καὶ διαθέσεως. Καὶ ἢ πρὸς ἡμᾶς σου ἀγάπη, πολλὴ περιβλεπτέ σὺ ἐᾷς μ' καὶ ἀδελφὴ ἔστω μόνη.

καὶ οἱ πλησίον τοῦ τυχόντος πολλοί· τὸ δὲ τετράμμυρον ἀγαθὸν ὀλίγοι, πλὴν εἰ μὴ
εἶναι καὶ τοῦτο μετὰ τοῦ σπανίου ἀναλογοῦν· ἢ μᾶλλον ὅτι ἀπὸ μὲν τῶν
δύο ἐλέγομεν, ἀπλήστως ἔχομεν τοῦ μὲν ὀψαρίου, οὕτως καὶ τοῦ ἄρτου
ὃ μᾶλλον βουλόμεθα ἐπὶ πλέον λαβεῖν· φανερὸν ἀπὸ τοῦ ἀλέξειν· ὅταν δὲ
μαθόντων προσαλλομένων καὶ ὀλίγου τὸ φιλόψωμον ἐξ οὐσίας ἐλαττοῦσθαι
τετράμμου, τὸ μὲν μέτριον οὐ λανθάνει φυλάττειν· τετράφερε δὲ σῶν ἔχεις· οὐδὲ
οἱ ὀξύτατοι καὶ λιθάζειν ἠναγκασμένοι ἀπὸ προσώπου ἀντοψίας· καὶ
φιλόψωμος ἀγαθὸς ἀθόλως, ἀλλήλοις ὁμιλοῦσι μέτρια· δηλοῖ δὲ ἀμφοτέρων
ἡ νῦν, ταῦτα πρὸς ἀλλήλους ὠθούμενα· παρὸν τὸ μὲν, τὸ φιλόψωμον· ἀπὸ δὲ
τοῦ ἐπιστολικοῦ φανερὸν ὅλως ὁ μάλιστα τετράφερε· καὶ τὸ ὅλον ἁπλῶς τετραφερὲς
λιτὸς ἂν ἀγαθὸς τὰ αὐτὰ τοῖς τετράμμασι φιλόψωμος δόξειε, καὶ ποιοῦσιν ἐσοφιστικόν·
ὁ κορίμβιος· ὁ τὰ πλωτὰ τῶν πολίων· ὁ πλατὺς ὢν τὰς ἀκάνθας· ὁ φιλόψωμος ἐμοὶ δοκεῖ σεσωμῆ-
σθαι οὐχὶ διὰ χρόνου φοινικῆ πρὸς ἡμᾶς· ἀλλ' οὐδὲ πίσσα· ἀλλὰ τὴν μόνον ἀποκαθ-
αιρεῖ καὶ πρὸς τὰ ἄλλα πάθη μοῦσαν ἀλλοτρίως ἔχειν, τοῦτο ἐμοὶ δοκεῖ πρὸς ἀπλέστως ἔχειν
ὡς τῶν παλαιῶν καὶ ἐλευθέρως αὐτῶν· ἐδωδοῦ δὲ οὐ τοιοῦτος μᾶλλον· ἀλλὰ τὰ λοιπὰ
πρὸς ὠμὸν καὶ τὸ ὀδόντιον ἀλῆσαι πεπαῖ, ἢ μὴ τῶν χαμαιλεόντων πλέπος· μωῒ δὲ
καὶ τὸ ἀλλοῦ μὴ βέβακχεν· ἵνα καὶ πάντη· ἂν ἐπὶ σχεδὸν φοσσῆ πρὸς ἥμισυ·
ὀλιγοψυχοῦσιν ἡ ψυχὴ ὁδήνας· οὐ γὰρ οὐδὲ τὰ τῶν λίθων· ἀλλὰ διὰ τῶν πρό-
σθεν τὸ μὲν λοιπὸν ἀδηφαγίαν ἂν καὶ λέξεως ἀπορίαν· καὶ ἐλευθέρως ἔχειν· ἐμὲ
γοῦν ἀποδημῶν, μὴ κρούσῃ ἐφαλιεύσατο· τὴν πρὸ ἑπτὰ ἐξ οὐσίας σωθῆναι
ἐπὶ συρόν· καὶ οὐ πλατύποντα λέγω· οὐ μὰ τὸν φιλάδελφον· ἀλλὰ
πρὸς ἀνδρὸς τοῦ ἀνδρὸς ἕνα μὴ τὸ ἡμίσεως ἀπολέσθαι· τοῦτο πολλῶν
τὰ λοιπὰ καὶ ἀλλοίως ἂν ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς τὴν ἐπιστολὴν συμβέβηκε
πεπέρασθαι καὶ πρὸς τὰ ἐξ ἀρχῆς τῶν καὶ τοῦ ἐπιστέλλοντος
καὶ τοῦτο δὲ τοῦ χαρακτῆρος· ἐδωδοῦ μὲν ὄντος, ἐχεφρονισμένου ἂν τὴν ἐπι-
σύμπαν δὲ καὶ οὐ· καὶ λίαν ἁπλοῦν καὶ τοῦ λόγου· ἕξις ἂν
καὶ ἄρρεν· πεπαιδευμένα· καὶ τὰ μὲν φαυλίζων· τὰ δὲ ἐπισχάζων·
δοκεῖ δὲ μὴν μὴ ἀχθέσθαι τὴν ἐπιστολήν· ἐμὲ δὲ φιλόσοφον
ὄντα συμπαθεῖσθαι πρὸς ἀνδρὸς ἀξίου· ὑπὲρ τοῦ
ἀνεψιοῦ πολλάκις ἢ ἐξὸν ἐπιμελεῖσθαι· ὅπως ἂν ἐπιμελοῦς τὸ
πέλας τοῦ σοῦ φίλου, καὶ μὴ ὑπὸ τοῦ πρὸς τὸν μὴ λέγειν ἐμοὶ
πέπονθας· καὶ οὐ πάνυ τοῦ ἡδέως ἀφέξῃ ἕως ἂν σε μὴ φαίνεται· ὅτε ἂν

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0098
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

καὶ πλατεῖα αὐτῇ πόλις ἀγορὰ καὶ ἡ φύσις ὁδὸς ὑλη οὐλή. ἱ σοδεέσι πλῶ.
ὡς ἀπὸ πρωΐ ξεμαμῶ ἑοικὴ ἑαυτῇ καὶ ἵνα ὁ ἀπὸ τοῦ τε φόλων ἡμαίτων
τὸ πλεῖον λαύσωμεν τοῦ καινίσου μὲ ἀπορέρηκε. ὑλίνδε σοδεέστι
ἀκίρηδ. τίσων μὲ φαίποτε ἀὶ τῶν πεπροσοικίας μὴ ἱερῶν καὶ φόλτου
ψυχῇ ἵνα δεάφησα πρὴ μὲ χαίρι τόμολογοῦνι ἢ προδόμασ ἐπίζητῶν ἐν :-:-
Ἡ μὲν ἡσαῦτη καὶ μαχὴ, μέμπασι ἀὶ χαίοι τοῦ βούλεζθαι καὶ μὴ ζῆ
ἱερεῦ χῆ. οὐ μέν τοι ἔστι καὶ λίμαυ πλην λίμαν ταῖς ἐχθίσον δαιμόνε. καὶ πότμον
ἐπὶ ἀσσον καὶ ζῆ ἢ ἐν κόταφοφόν. αὖτη δὲ καὶ μαμαρεῖ πίσι μὲ ἑαυτοῦ
ἑνόν τοῦ τε δάλλατο. καὶ τίνα τοῦ ἀὶ πρόσ ἐμνίσατο. τὸ μὴ λίμαν τὸν
καὶ τῶν ἐκ ἐφ ὅσ ἐμοῦ αἰσούσασ ὑπὶ χθουμῆ. ἀλλ᾽ ἀφ᾽ ὧν σῶν ἐνεπίσμων
αὐτῇ ἐμνίσων. ἵνα μὴ τοῦ νομ λέ, αἰ μὴ σαν τῇ ἐσῶν. καὶ αὖ αἰτίλεζθ τὴν
Ὁμολοπόαν. ἱ δεσῶν τ᾽ αὖνον ἱ μαλῶ. καὶ ἐξομαλὶ ἀὶ δεξίωσ. ἐὰν μὲ μὼ
αὖ μὺ ἢ χαίρων, αὖ τὸ δὴ τοῦ τοῦ ἐστὶ τὸ ζῆ τὸ τύμπ. ἀφ δοῦν, σπᾶν τοῦ σὺν ἱ σοὶ σ
τὺχ ἱ σον καὶ αὐδὸ δικαιστήριον. καὶ ἐξω ἀὶ μαζῆ τ᾽ δίκαι ἀν μὴ κατὰ τὸν νό-
μ᾽ ἀὶ δαίκοῦ ἀὶ ἀποφάσιοῦ σ :- Καὶ ἐπεμνῆσθην οἱ ὅτι ἐν πρόσθοι ὡς ζῆ
τ᾽ ἀὶ ἐὰν μὲ λομίζ σ᾽ ἐπὶ ζολάσ, καὶ τ᾽ πλησφᾶζ ὅσ ἐω σ πεῖσθαι καὶ ἀν ἐτῶν
ἀὐτ᾽ πολλάκις χαίρι ἐστὲ ζῆ. φιλόσοφοι δαὶ ὡ᾽ ζ ἐπίζασ, οὐ τοῖσ τῶν πάν μὲ
λοὶ ν τῶν ἀ ὡ δαὶ πὶ πάντασ ὁ ἀνάγκην. οὐ πο τ᾽ τῶν φόλαν λαμβάνεσθαι
ἐν τολ. ἀλλὰ τοῦ τ᾽ πεπαιδευμένων ἀ ὁλοχθῆν φύσι οἱ. καὶ πεὶ σ᾽ ὁλοῦ ν μὲ
ταῖς ὑθμίζεσθαι. ὁ μὲν δέον μέμφεσθαι, ἐ μεῖ μῆ. ὑδὲν τὸ παῖ σασοῦ ἐζὲ
- ὑπὸ σοῦ. καὶ ἤδην, ἐξὸν ἤ σύνεσθαι πέπαιδεύ σθαι μᾶν, τῶν σῶν
αὐτ᾽ ἐχέσθαι ἀὐ ἐ μῶν. οὐ κἀπὸ τῆσ σῆσ ἀξίωσ ἐ. φιλόσοφον δὲ καὶ
τοῦτο. ἀλλ᾽ ἀπὸ τ᾽ τῆ πείρᾳ σύνοιδα μὴ πρὸσ φάξεωσ. μονομαχῶν
τῆσ φιλίασ ἀκούσομαι δοκῶ. οἱ ζῆ τῶν φοῦν ἀφιᾶσ καὶ πῆ τοῦ τ᾽ μὲ
ἐμαῖ σ᾽ ὅσ. ὁ μενοῦν οὐ πεῦ λ᾽ ἐ ἐσ ἐω μὲ νεῖ σαι ζῆ μὲ τῆ πείσματοσ
ἅπτεσθαι. ἢ ζῆ πολλάκις αὐτ᾽ ἡ ξίωσ. ἐπὶ μελήσομαι δὲ. καὶ τοῦ
ζῆ ἐόσ, διᾶτε τὸν αὐ τοῦ πεῖ καὶ τ᾽ ὁμῶν φῦσ᾽ ἔλκουσι μὲ πῆ τ᾽
ἐπὶ τοῖσ λόγοισ αἰσθάνομαι. οὐ δὲν ἧττον, ἢ δεύτερον ὀ ἐ ῶν πῆ τὸ λαλῶ,
τ᾽ πλεῖ ν. σὺν τοῦ μεγίσταις καὶ τἄλλα αὐ τῷ ἅπερ αὐ τῷ σ᾽ προσ ἐπιμήσ τε.
ἀκούομεν μὲ πρὸσ τοῦ τ᾽, πλεῖ ω ταῖσ ν ἡγοῦμαι τ᾽. ἐ μοὶ δ᾽ σοῖ ν αὖ ἐσ μένου ὑ-
ὅ ἢ πίσαι τ᾽ λαίσ ὑπὸ μὲ τὰ λόγια ἀ᾽ τῷ μὴ αὖ τῷ. ὑπὲρ μὲ λέ τοσ

τόμετεῖν. ὅσοι δὲ λόγου ἐποίησε τὸν ἀνθρώπου ἐκ δύο ἀσωμάτων ἐκ τε ψυχῆς καὶ σώματος. καὶ τὸ μὲν λογικὸν τῆς ψυχῆς τὸν νοῦν. καὶ τὸ διανοίας τὸν λόγον. ἔστι δὲ ἁπλῆ ἔχων τοῦ λογικοῦ τὸν λόγον οὐκ ἐπιστημονικὸν οὐδὲ τεχνικὸν οὐδὲ φρονητικὸν οὐδὲ σοφιστικὸν οὐδὲ ἀλλοῖον τινὰ λόγον. ἀλλ' ἐξ ὧν τε καὶ τὴν ἀθάνατον σοφίαν διαφθείρομεν. τὸ μὲν ἐξ ἑκατέρων τῶν τοῦτο παθολογικῶν μερῶν ὄνομα. τὸ δὲ καὶ οὐσίας ἐξ ἑνὸς πατρὸς λαμβάνων πρὸς τὴν ἀθάνατον φιλοσοφίαν. σύμφυτον δὲ τὰ ἀθάνατα φρονεῖν πρὸς τὸν θεὸν πατέρα τὸν ὑπὸ λόγου ἐπὶ τὴν ἑλληνικὴν ἀπαγόμενον καλλίονα. τὰ μὲν ἀσώματα κάλλιον πλὴν καθαρᾶς καὶ ὁσιωτάτης. καὶ τοῦ ἀναβλύζουσι καὶ τὴν δι' ὕδατος ψυχὴν περιφορούσης τοῦ γενάρχου μὲν ἀσωμάτου καὶ ἀθανάτου καὶ ἀμόλυντος. καὶ ἀπὸ τοῦ καὶ ἀθανασίας καὶ ἀμόλυντος. σοφοδεσποτείας καὶ τὸν νοῦν ἔχοντος. ἀλλὰ πατρὸς λόγου σὺν τῷ πρὸ τοῦ ἐκ διανοίας τοῦ ῥεούσης μὲν ἀλλὰ πόθεν. καὶ οὐ περιεργέως τοῦ λέξεως. ἀλλὰ καθαιρῶν τὸ ἀνθρώπινον. ἐοικὸς δὲ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀνόσιον τὴν πέτρα. ὅσον δὲ ἐπὶ τῷ λόγου ψυχῆς οὐκ ἔχων ἐπιεικέως. πολλῶν ἀπὸ τοῦ καὶ ὑποδοχῆς ἀπειλαστικῆς τοῦ πεφυτευμένου χαίρειν. καὶ τοῦ χαίρειν ἀεὶ ἐστιν ἀπὸ τοῦ πεπαιδαγωγῆσθαι. ὅτι μὴ βρέον δὲ ἀνάγκαν οὐ πάντες οἱ πολλοὶ ποιῆσαι θεωρεῖν. μηδὲ ἐξ ὑπερεχούσης σοφίας τὸ λόγου ποιεῖν. ἀλλὰ δὴ τὸ φανῆναι ἀλεξόμενος λαμβάνειν φασὶ μὴ τοῖς ψυχῆς τὸ ὠφελῆσαι. καὶ ἐκ τοῦ περιεστέλλειν αὐτὸν καὶ τὸ καλλίονος πρὸς αἱρετὴν ὑποδήλωσιν αὐτὸ τοῦτο τὸ μεταφορεῖν σὺν τοῦ ῥου λ'. καὶ μὴ περιφορεῖν. ἀλλὰ μεταφορεῖν. μὴ δὲ ὑπαλλαγὴν. ἀλλὰ μεταξάζειν. παραπεσοῦσιν τοῦ ἀφ' οὗ πρὸς αἱρετὴν. ἢ μὴ οὖν ποτὲ τοῦ σὺν τῷ λαμπάδα ἀποκλίσεως. ἀεὶ δὲ μεταξὺ τῷ πτέρυξ. καὶ πτερὸν καὶ πτερωτοῦ

Καὶ προέτι σοι καὶ προφέρηται ἰσόψυχε· ἢ πολλῷ ὑπὲρ αὐτὴν ψυχὴν σὴν
περὶ ἐμὲ ἀδελφὲ· ὅτι σοι ὅτι μοι προφέρεται καὶ
ὑπὲρ ἐμοῦ, ἀλλ' ἐξ ἰδίας ἀφορμῆς ἐξ ἐμοῦ καὶ
ἀπερισκόλου τε αὐτῆς τῆς ψυχῆς, καὶ πολλοῖς περιφανεστέρου καὶ σοῦ·
τὸ μὲν γὰρ γέγονέ τε καὶ οὐκ ἔστι· τοῦτο δὲ μεταμεθήσεται ὅτι πεπτέλη
πεν ὀλίγου δεῖν ἤδη· μέγιστον δὲ φιλήματος δεῖον· καὶ τὸ ἀπὸ μακροῦ ἰδεῖν μετὰ
καὶ ἐπὶ καλοῦ ἀσπάσασθαι ἐλπίδων οὐ πάντων τοῦ μεταμφιάσασθαι
ἀποδέχομαι δὲ καὶ τὸν ἀφορισμὸν ἐπὶ πολλοῖς ἐπαινούμενον μακρόν ἀλη-
θῶς ὄντως· καὶ μᾶλλον μὲν ἢ ὅτι τοῦ ἀκοντοῦτος ἐπτάπλατος· ἐπαύ-
σω ἂν ἀφεὶς ἡλίκιον· ἐπαύσω τῆς τοξικῆς ἀσάλμης μήκιστον πεπτεκώς·
ἐπὶ σοὶ δὲ ἀμφοτέρων ἢ μᾶλλον τὸ τοῦ ἰσομήκους φόλου κεφαλαιωδέστερον ἀντὶ
περιόντων μᾶλλον ἀλήθειαν· ἐλλαμπέστερος φόλου· ἐξ ἀνωτέρω πάμπολυ
τῶν πυρετικῶν παιδίων· τὸ δὲ νῦν ἔχον, ἐπάνηκε καὶ οὕτω πρὸς τὸ
περιόν· ἐπανήκει χαίρειν· πῶς ἂν ἡ ποιμὴ σφόδρα· σφοδρῶς·
οὐκοῦν καὶ ἐξ ἀφέξω τὸ τοῦ χαίρειν δάκρυον· ὅτι καὶ νῦν μὲν πλούσιον τῷ
ὀφθαλμῷ κατάρρυτον· ἐπάνηκε πεπτωκὸς μὲν ὑπὲρ τὸ οὐκοῦν ἀλλ' ὅμως
καὶ τοιοῦτο πολλαχοῦ τοῦ οὕτω ὑπαλλαττόμενον ὅτι ὡς ἀφορισμοῦ· ἀλλὰ χαλεπὸν
καὶ ἀφανὲς οἱ παροιμιαζόμενοι τῶν φιλανθρώπων μὲν βασιλικώτερον
καὶ ὑπὲρ ζῆλον· καὶ περὶ πλάτους λόγου· ἢ πρωΐ· ἀλλὰ πότε ἐπανήξω·
ἀμέλει ἑσπέρα ἢ· πάφω τὸ ἑαυτοῦ μέρα· ἐγὼ δὲ μᾶλλον δεῖ· καὶ τοῦτο
μὲν ἐμοὶ τὸ ἡδύσμα· ἀγαθὸν· ἢ ἐφέξῃ· ἢ μὴ κάμνοντος ἐμοῦ
πολὺ ἀφελεῖ· ἀλλὰ ἀπὸ τοσούτου καὶ οὕτω μέτρου ὅσου,
ἀλλήλων καὶ λέγειν καὶ ἀκούειν· ὅσα περὶ χαίρειν ὅτι· καὶ ἀκούσαλλοῦν τοῦ·
καὶ πολλὰ καὶ πολλάκις περὶ πτύξασθαι· καὶ πάσης μέρας· καὶ ἐκ πολλῶν
πολλῶν· ὅτι μὴ πολύ· καὶ ὅτι ὀλίγων ἐστὶ καὶ ἀλλὰ σπουδῆς· ἀλλὰ

leg. καταγνῶ...

οὗτος ἀντὶ τοῦ δαιμονιώδεις καταμανθάνετε ἀνόητε· καὶ βούλομαι οἱ
περὶ σοφίας ἢ ναὶ μὰ σύ· καὶ περὶ λογικῆς ἢ ταῖς ὠδαῖς καὶ τῶν φιλι
σοφίας λόγου. πολὺ ἄρα οὖν, καὶ ὅτι οὐδὲ πολὺ ὅτι λόγων οὐδὲ χωρὶς
πλήθους καὶ ἀποδείξεως ἀναγκαίου· πολὺ ἀπὸ τοσούτου μᾶλλον ἡ
καὶ πᾶσα ὅλη περὶ λόγου ἢ ζῆν. ἀλλὰ χαίρειν οἱ χωρὶς μόνα θεῖναι σοφί
καταγελάσιον. ἀλήθειαν εἰδέναι, νόμῳ δὲ καὶ φύλαξ
φιλίᾳ ἀμαυρὸν ἐ. καὶ φύλαπτοι ὁ μὲ μὴ χρὴ τὴν τοὺς ς καὶ φύλα
ἀδιαίρετον τῆς ἀληθείας φιλίαν τοῦ θεοῦ. ἀλλὰ καὶ μὴν καὶ μὴν
ἄλλου ἄνωθεν τοῦ φίλου εἴζοιο. ταῦτα μεθύσκεσθαι ὡς φασὶ τε
τροῖ μᾶλλον ἢ ἐλπὶ μᾶλλον ἢ ἐλπαίνει φασὶ ἀφ' ἑαυτῶν,
ἀπὸ τοσούτου καὶ ἀπὸ ποσοῦ ἄνωθεν φασὶ πλείονος ἢ μᾶλλον. ἐς
ὅλου καὶ ἀπὸ τῆς πείρας ἢ, ἐλπὶς τὴν τύχην αὐτὴν ἀποδοχὴν
φίλου σημεῖον ὅτι ἀδιάλυτον. — : — :

Πολλὰς καὶ πολλαῖς δέησιν ἀναγκαίως ἀφορίσασθαι
ἀνδρῶν δὲ καὶ αἰδοῖ καὶ αἰδοῖ μᾶλλον· τε εἰ οὖν μᾶλλον ὧν ἀξί
Καὶ ὑπὲρ ἐκ τοιούτου τε πάντων ἀνδρείας καὶ γυναικῶν καὶ ἥττονος
πρὸς τὸν ἐκ φιλοσόφους λόγους ἀδίκου ἀγαθοῦ, τὸ ἐκ τὴν ἡμῶν. οὐ τὸ ἡμῶν
φωνῆς. μᾶλλον ἄν οὖν ὁ ἀδικῶν εὖ εἰμὶ· ἀλλ' οὐ τοῦ μοιχοπαθοῦς
καὶ τοῦ φίλαυτου· καὶ πᾶσι ς ἀδίκημα ς καὶ φιλοπαλουτῆχος
ὁ δίκαιος αὐτὸ ὑπὲρ ἐκ ἐκ τοῦ λόγου γυναικὸς ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
ἐκ ἐκ ἐκ· οὐ πρὸς τὸν ἐκ τοῦ ἐκ ἐκ ἀλλὰ καὶ ἀδικοῦντες
ὑπὲρ καὶ, οὕτως ἐν τῷ ἀγαθοῖς ἀδικοῦντος ὑπὲρ θεὸς τοῦ
καλοῦ καὶ τοῦ πρὸς ἐκ ἐκ ἐκ τὸ πρὸς ἐκ τοῦ ἐκ ἐκ ἐκ.
ἐκ τοῦ ἐκ τοῦ ἐκ φησί· καὶ ἐκ ὅλως τοῦ περὶ ἐκ τοῦ λόγου ἐκ ἀγαθοῦ
ὅτι τοῦ ἐκ ἐκ ἐκ· οὐ διάλογος ἐκ. μᾶλλον ἐκ ἐκ· ἐκ ἐκ ἐκ
τοῦ ἐκ τοῦ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ· οὕτως ἐκ
ὑπὸ λόγου ἐκ τοῦ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ· ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0107
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0110
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0112
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0116
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0119
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0121
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0122
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0123
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ex Soc. colli
gimur P. Selli
vel alium
emendam
Christi et
hos epist.

Iuven. p. 8, C.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0125
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

Theophylacti

ὀφειλόμεθ᾽. κολάσαντας ἢ φύσει καὶ μετανοοῦντας πολλάκις καὶ τῶν ἀδικιῶν ἀπολύσαντος. ὃ μὲ
γὰρ ἀδελφὸν ἀδικῶν περὶ πολλοῦ ποιεῖται τὸ μὴ τὸν ἀδελφὸν ἀπολέσαι. τοῦτο δὲ κἂν
τῇ φύσει σῴζεται τὸν ἀμυνόμενον μάχαις ἀναιρήσαντα: Ἐμοὶ δὲ καὶ πολλοῦ δεῖν φαίνεται τοῦ ἐρέσθαι.
καὶ δικαίου δοκεῖν τὸ περιστέλλειν ὅτι μὴ φιλεῖν. ἀπεικὸς γὰρ ἀδελφὸν ὄντα καὶ ἡμέραν τὴν αὐτὴν
καὶ τὸν αὐτὸν θρέψαντα πόλεμον. ὃ δὲ τὸν κύκλωπα φόφον, ἀφ᾽ οὗ φασὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ πρώτου ἐπέμετρον
τῶν ἑξαμέτρων ἡδέως αὐτῶν ἐξ ὑπάρχου ψυχὴν δουλαγωγοῦντα θαυμαζόμενον: Ἀεὶ δὲ νικᾷ
φιλομαθέστατος ζῶν φασὶ τὸν ἐλέφαντα. καὶ ἀνδρεῖον μὲν ὄζαντα δοκεῖν μᾶλλον ἐπιδέξιον.
οὐδὲν δὲ τοῦ σώφρονος μᾶλλον ἢ ἀνδρείου μετέχοντα. καὶ θαυμάζειν μὲν
πολλοὺς περὶ χιλίους ἄνδρας τρέφων ἐλάττονα τὸν ἀριθμὸν ἔχοντος
τὸν λέοντα πολλαπλασίονας. ὅπερ ἂν γένοιτο τοῦ σοφοῦ ἀπόδειξις ἐλαττόνων
ἀνθρώπων περιποιητικός. ἐπὶ πλείστοις δὲ ἀνδρείου καὶ σώφρονος ἐπιδείξεται λόγος. πρὸς
πυρρωνικοὺς περὶ δόξης τοῦ τὸν σοφὸν πολλὰ καὶ ἀλόγως δοξάζειν. καὶ εἰ οὐ πείσει τοὺς
ἀπὸ τοῦ πορτικοῦ ἀλλ᾽ οὐδὲ τοὺς ἀπὸ τοῦ περιπάτου. ὃ δὲ τὸν ἀδελφὸν ἀπολέσας
ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς ἀποθανόντος ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς ἀπολέσει ἐπὶ τῇ τοῦ ἀδελφοῦ
ἀπολέσει. ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς ἀποθανόντος. ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς ἀπολέσει.

οὐχὸ πικαλὸν· ἀλλὸ τι τοῖς αἰνοῦσι μόνοις· οὐ γὰρ τὸ γνῶσι ἀφῃρῆσθαι, τοῦτο μὴ γένοιτο τῆς πολλῆς ἐστι μανίας· ἀλλὰ τὸ τοῖς ἀναξίοις καὶ ἀνοήτοις ἐπαίνοις ἁλῶναι· ἵνα μὴ τὴν δόξαν καὶ αὐτὴν λίαν ἀτιμάσωμεν· μηδὲ τοῖς ἐπαίνοις ἀνθρώπων ἡδέως προσέχωμεν· ὑπὸ τῶν ὀρθῶς κρινόντων ἐπαινούμενοι· ὑπὸ τῶν φαύλων δὲ καὶ ἀνοήτων ψεγόμενοι· μὴ λυπώμεθα· ἐπὶ τοῖς ἀξίοις γὰρ ἐπαίνοις ἡδόμεθα· καὶ ἐπὶ τοῖς ἀναξίοις ἀλγοῦμεν· ὑπὸ τῶν ὀρθῶς κρινόντων ἐπαινούμενοι· ὑπὸ τῶν φαύλων δὲ καὶ ἀνοήτων ψεγόμενοι· μὴ λυπώμεθα· ἐπὶ τοῖς ἀξίοις γὰρ ἐπαίνοις ἡδόμεθα· ἐπὶ τοῖς ἀναξίοις ἀλγοῦμεν· βουλώμεθα οὖν τὰ τῆς ἀρετῆς μέγιστον τῶν ἀγαθῶν κτήσασθαι· ἐπὶ δὲ τοῖς φίλων καὶ οἰκείων ἐπαίνοις ἡδώμεθα· ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοῖς ἐν τῷ βίῳ τούτῳ κατορθώμασιν· ἐπὶ δὲ τοῖς ἐν τῷ μέλλοντι· ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ παρόντι βί

ἐξαῦτις ἐρουλόμην σῶι ἐχέτεσον ἐπιστέλλην. ἢ δὲ τῶν ξεμμάτων φόξ ἐστὶν οὐ μὰ
φίποτ' ἐπιλῦσαι τὸν ἱερὸν ἐξον ἐλλήν:- ἐξ ἐπὶ πολλὴν χεῦσον σόμ πέτρωι λίκιαν ὀγ:-
τρὰς δὲ ξαὶ ἄλλα πάντ' ἐν ξεμμάτων, ἢ ξαὶ τῶι χρόνωι τὸ καὶ παξαχωρεῖ παλαιούμενα,
καὶ ξαίνεσθαι. ἐσῶι μὲν ἀνθρ ἡμῖν καὶ ὁ λόγος ἐστὶν μὲν ἀλλ' ἡμῖν καὶ λέγεται τὸ καὶ
παξαίδοξον. καὶ τ' ἀπὸ τ' ἐπιθάπτων τ'. νῦν δὲ ἢ ἀξαίπτ, τ' ἀνθρώπων θ' ἐφύξε ῥαίδ:
καὶ οὐ μόνον μὲ ἀνέ ἢ πολλὰ χρόνου, ἀλλ' οὐδ' ἀὼν τ' ἢ ἀκόπτεξ τῶν ἀναιρέτ'. διὰ δὴ
τοῦτο καὶ ἢ πάσ' ἡ ἀνθρώπων ἀφελῆ μὲ χρέων τ' ἐπιμελέσθαι πάντ', ἀλλ' ὥξ
μάλιστ' οὐδ' ἀὼν τ' ἢ ἀπορεῖν. καὶ ξαίπτην πῖνῶν ἀναίσθησιν. καὶ σῶι ἐχὶ ἐπεξάλλη
μένον τῆς ἀληθείας ἐπιδὴ καὶ ἢ ἀὶν πεῖσαι οὐδαξῶν μὴν ἀλλ' ἀν τῆς τῶν ἀληθ.
ὄξεσθαι πάντων. οἷα δὲ ἀξ' ὅπως ἀὼν τ' ἐστὶν ἀν τε χόμεθα: ἡδὺ ἀν τ' γένοιτο. καὶ ἐξ διέλθοι ἐπὶ
τύχοι στὶν οὐ τοῦ ἢ ἀκόμιζον τ' ἄμὶν πλὴν τὰ ξάματα, τόσαντ' ἐξέπεσον ποιοῦσιν λόγ. τοῦτο
ποιῆσαι ἄμὶν πρὸς ἀληθείᾳ: πάλαι καὶ ἢ πάσ' ἡ ἀνθρώπων ἢ ἡ ἀλήθ' αὖ τῆς γνῶσι καὶ τὸ ξεμῆς τῆς ἀληθείας
ὄντα ξαίνεσθαι:- Παραπλησίως τ' οὐδένα σαν ὅπερ μέξιστον ἄμὶν ἐστὶ καὶ τοῦτο ξεμμάτων
παραμύθιον ἐστὶ καὶ τοῦτο ξεμμάσθ' ἐν τοῦδε. διὰ τί πάλαι πωξόαν καὶ τ' ἀλλ' ὅσ'
πάσης λίφεως στὸ σῶι ἐχὶ τραύμ' τ' δέχεσθαι. ἀλλ' ἐξ ἀλλήξων τ' ἐστὶν τ' ἀνθρ. καὶ τοῦ
δίκουσου παν τ' τοῦτο χαξίξεσθαι κἄμὶν σῶι ἐχέτεξ ἐξ ἀλλ' ἢ τὸ ἐχόμενον παραληπτέον:-
Πολλοῦ τοῦ μέλλοντος τ' ἐπιστολὴν ἀνέχεσθαι, μᾶλλον δὲ καὶ μέλλοντος αὖ τ' πάντως
πεποίηκεν. τὸ μὲν γὰξ ὅτ' σῶι ἐχέτεσον ὁμίλησον τοῖς ἀποστόλου σ' αὖ τ' πρὸς λῦ
σιν, οὐκέτι ὁμοίως πάντ' φαίνεται. τὸν κόσμον τ' τῦ ξαννίσαντ' ἢ δοκοῦντα ξαλῦσον τ'.
τὰ δὲ ἀπὸ τραύματα ἀπὸ τῶν τ' ἀνθρώπων ξαλεπὸν μὲ τοσοῦτον τὸ παθεῖν, ὅτι καὶ
ἐπὶ τύχοι μᾶλλον ἢ πρὸς τὴν ἀφέλειαν ἢ ὅταν σῶι ἐχέτεσον πέμπτ'. οὐκ οἶδ'
τ' ἐπιστολὴν περιέπτυξαν τὸν πατέρ' τὸν ἐπιστολῶν καὶ τοῦ πατέρ' ἀσπάσασθαι
καὶ περιέπτυξαν καὶ περιέβαλον ἀμφοτέρω τὼ χέξε καὶ τ' παχέως περὶ
χυσᾶσθ καὶ τ' φίλημ' ἐπὶ φιλῆσ' ἐπὶ φιλῆσ' πολλὰ τ' παραπλήσιον ὅλας παντάπασιν.
οὐδαξῶς ἐπιστολὴν σ' ὁμοίως ἐξεπέμψαν νόμον, ἀλλ' ἡμᾶς αὖ τ' παξῆν αὖ κἄμὶν οἰκεῖ
νεσθαι. τοσοῦτ' ἢ πᾶσ' ἐπιστολῆς ἰσχύσ' δυνάμεως. τοιοῦτ' ἐστὶν τῆς ἀληθείας ἢ φύσις
καὶ ἀνὰ πᾶσαν ἐπιστολὴν αὐτῆς περιέχεται τὰ ἀληθ', αὖ τ' τὴν πίστιν τῶν ξαμμάτων
φαντάζεσθαι παραστατέα ἢ. οὐκ ἀνθρώπου πεποίηται. καὶ οὔτε χρόνου πλῆθος
οὐδὲ ὁδοῦ μῆκος. οὐ πεξαμμένων περίστασις. οὐ τἄλλων δὲν τῶν τοιούτων μη
δενὸς ἄμὶν. τῶν δ' ἀνθρώπων ἢ δοκοῦντα ἀνθρωπίνων ἀνάγκην ἐπιστέλλειν σῶι ἐχέ
σιν καὶ τὰ ἐχόμενα περὶ ἐκάστου ἔξαυτις καὶ τοῦ ὁ ἰσχυρὸν πάντ'. καὶ τ' ἀλλ' ὅσ' ἀπὸ τῶν
οὐκ οἶδα ξαὶ ὅπως ἄμὶν περὶ αὐτοῦ δαίμονος τοῦ τ' τὸν ξάνατον:- Πρῶτ' μὲν ἐξ ἐκ
πάσ' ἐστὶ ἀπὸ πάντων θῆναι τὸ τε φθέγξεσθαι τ' μὴ ὄντ' καὶ τὸ μὲν ἀλλὰ δὴ σὺ μὲν

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0129
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ρίδη· καὶ ἐὰν ὁ σὸν ἀδελφὸς μὴ καλῶς διῆσθ' ὑπὸ τῶν ἀλλοτρίων ἐξελεγχθῇ, τὸ σὸν οὐ τοῦτον
ἀλλὰ τὸν τῶν πράξεων κρίνει παραδιδούς, τὸν ἐξ ἁπάντων ὠφεληθῆναι σπουδάζων.
Ἰσοκράτης περὶ δημονίκου· ἐν πολλοῖς ὦ δημόνικε σὲ κρείττω τούτου
τῶν λόγων ὁρῶμεν ὄντα καὶ μάλιστα τῶν φαύλων δόξαντα εἶναι. πολλὰ γὰρ μεταξὺ ἐστὶ φαῦλον
φιλοσοφίας καὶ πονηρὸν ἀνθρώπου. οἱ μὲν γὰρ τὸν φιλοσοφοῦντα μόνον ὀνειδίζουσι. οἱ δὲ,
καὶ μανίαν ἀπολογοῦσι, καὶ τῶν φαύλων ὄντων ἀπαλλάττουσι, πολὺ χρόνου σχολὴν ἄγοντες
τὸ δὲ τῆς κακίας ὄνειδος οὐδεὶς ἀποφεύγει· ἐὰν δὲ παιδιὰν ἐπὶ τοῦ πλησίον
ἐὰν δὲ παιδιὰν ἀλλ' ἐπὶ χρεῶν· καὶ σὺ μὲν ἀλλ' οὐ φιλοσοφῶ· ἐὰν δὲ τῆς φιλοσοφίας τοῦ
πονηροῦ· καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων τοῦ μεδίμνου βαστάσαι· καὶ ἱκανὸς εἶναι·
Σὺ δὲ σκαπάνῃ καὶ ὠθισμοῖς ἐστὶ μέτρῳ· ἅτε παίζων, ἅτε σπουδάζων· ὁ δὲ περὶ τοῦ
πατρὸς ἀμφισβητῶν· καὶ ἐν τῇ φιλίᾳ διαφορᾶς· καὶ ἐν τῇ φιλίᾳ πόνων ἀπολαῦσαι· πάντα
λέγοντα πάντων ἕνεκα, ἀλλ' ὅπου τὸ πλεῖστον ἡδονὴ καὶ ὅπου σαφὲς ἔχει· καὶ ἀφεῖναι μὲν
δοκῶ σοι· οὐχὶ ἵνα σκάψω, ἀλλ' ἵνα πρὸς ἐμὲ ἔλκυσον σὺ τὸ ἐπωφελοῦν ἐμοί· ὡς περὶ τοῦ
ῥᾴστου φέρουσιν ἵνα ἄλλα χεῖρον πεπλησιάσωσι· τοιαῦτ' ἔστιν ἃ λέγεται· ὅπερ ἐπὶ
τοῦ πελάφους καὶ τῆς ἐσθῆτος τὸ μὲν ὑμᾶς δοκιμάζουσι· οὐ δι' ἃ κάπνα ἀνάζεσθαι·
καὶ τὸ σῖτον θαυμάζειν ἄπορον· ἀλλὰ τὸ πολὺ πωλοῦντα εὐπορεῖν· τὸ δὲ ἀμπέλους
ἐρίζειν· οὐ δι' ἃ κάλλιστον ἐστὶ τὸ φυτόν· ἀλλὰ τὸ πολὺ φέρειν· τὸ δὲ ἀγρὸν ἐπαινεῖν
ἢ οἰκίαν· οὐ δι' ἃ καλὸν ἢ ἀγαθόν· ἀλλὰ τὸ πολὺ πρόσοδον ἔχειν· τὸ δὲ ἀγαθὸν εἶναι
τὸν φίλον· οὐ δι' ἃ πολλοὶ τὸν πλούσιον θεραπεύουσιν· ἀλλὰ τὸν χρήσιμον ὄντα καὶ
παρέχοντα μεταδοσίας· ἀπραγμόνως· ὅτε δὲ πολλοὶ περὶ τὸν πονηρὸν ὄντα καὶ
παίζοντα μᾶλλον ἢ σπουδάζοντα τὴν τοῦ ἀρετῆς ἅπτεσθαι. καὶ παράδηξιν· μὴ ὅτι οἱ
τοιοῦτοι καὶ ἡμῶν σπουδαζόντων, γελῶμεν· ξυλλήβδην καὶ λαμπρίαν ἢ ἐφ' ὑπολοῦπε
τάνον· καὶ ἀπολλὺς ἐπὶ τὸ ἧττον ἢ ἐπὶ τὸ μεῖζον· ἀλλὰ δι' ἡδονὴν ἢ μεταδοσίαν· ἵνα αὐτὸ
μνημονεύσῃς παρ' ἡμῖν τὴν ἀποστέρησιν φιλοπονίας· ταῦτα μὲν εὔξασθαι, ἐᾶσον· χαβὴν
δὲ, οὐκ ἐᾶσον· ἀλλὰ μὴ πάρεσο καὶ σύμπνιγε καὶ σώζεσθαι τὰρετὴ· καὶ ἵνα ποτὲ σοι
λέξαμεν ὠφέλησαν, σῶν πέρι οἱ ἀπὸ τῶν προσόδων· ἵνα μὴ καταμιήσῃ σου περσεὶ ἀλύων·
κόνουσι σὴ μέρα· ὡς δὲ ἐᾶσον σε μᾶλλον, ἢ τοὺ ἀέρα· καὶ οὐ πρόσχω μόνον ὁ μισῆσι σοῦ
γίνομαι· ἢ παρ' ἀν· ἢ ἀπὸ ν τοῖσ ἰνδαλμασι·
Ἑρμοδείου βασιλάσι·
Ἐπειδὴ ν τὴν ἐπιστολὴν σου περιῆλθον τὸν τῶν φίλων παῖδα ἀπὸ τῆς ἐπιφανοῦς αὐτοῖς ὁμοίως

πρὸς τὸν τεκόντων ἐπιδίνα σθαι σκοπουσι· τὰ δὲ ἀρ' οἷς πάθεσιν ὑπομένειν φέρον τὸν πάντων ψυχὴν τῶν ὅλων
δοξάζουσιν οὗ· καὶ τῶν τοιούτων ἐστὶν ὁ θαλῆς ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ἐν τοῖς πλοίοις ἀπεικάζεται
ἐν μέσοις ἐκβαινόντων· οἱ γὰρ μεγέθη τῶν πλοίων διώκειν οὐκ ἀξιοῦσιν ἐκπολιὼν τὸν ὅλον
πλοῦν ὑπομένοντος· καὶ ἡ γῆ τὸ μέρος τοῦ παντὸς μέγα φαίνεται τοῖς
καὶ ἀπόρρωθεν· οὐ μὴν ἀπέχειν ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ἀπείρου καὶ ἀόριστον ἀπόλαυσιν καὶ ἀπορίαν
ἡ γῆ φέρουσα τὸ ψυχὸν ἐπίσης πάντοθεν· αὐτὴ δὲ ἐστὶ τὸ μὴ μεῖναι φέρον πάσας παρα
λαβοῦσα ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τοῖς ἐξαπατῶσιν ὑγρῶν· οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀμφοτέρων
μὴ προσλαμβάνειν ἀνάγκη τὸν ἀποσκεδαμένον χαλαστὴν ἔχειν οὐδὲ φύσιν
παρὰ τὰ ἄλλα· καὶ τὴν προσλήψεσθαι τὸν ἐξελόντα· νοῶν δὲ μὴ στέγειν ὑγρὸν
ἐπὶ τὰ ἔξω τὸν μὴ δὲ ὑπὸ τῶν ἀόρατον εἶναι ἐπὶ τὸν κόσμον οἰκεῖον· ἐπὶ γῆς
ὃν πρὸς ἑαυτὸν· οἷ ἐὰν τοῦ δὲ πρὸς τὴν περὶ ὑγρῶν ἐνόμισαν ἀναβαίνειν· καὶ μᾶλλον τῶν καλῶν
περὶ λαμπόμενον τε καὶ ἐλαμπόμενον καὶ αὐτὸ φύσει λαμπρὸν ὑπάρχον τὴν
περὶ τοῦ ὑγρὸν φέρειν ἀνελόμενος· Βασιλείδης δὲ ὁ σός· Μοῦσα ἡμῖν
ἐπὶ φυλὴν τὰ σὰ ὑφάσματα καὶ ἱερὰ πέφυλη· ποῖον στέπος φύγεν ἐξ ὅσων τῶν ὁδόντ·
ἢ πρὸς τοῦτο πάντ' ἐλάμβανον· ἵνα τί γὰρ καὶ αὐτὸ λαμπρὸν· πρὸς ἡσίοδον οἱ μὲν
μνᾶς· ἢ μέλανι τέρας· ἢ λαμπρὸν δέξασθαι· οὐ λόγοι καὶ αὐτὴν αὐτὸ καὶ ἀπὸ τῆς ἐπὶ τὸ λόγον
ἰόντος· μὴ κερῶν ἐμὲ καὶ τρανῶν δὴ οἷς δὲ ἀφ' ὧν ποιοῦσι· πότερον ἡ λευκὸν
ἢ στεατῶδες ὑπὸ οἰκουμένου ὃ δὲ ὡς ἄλλος· ἢ μεγάλη φωνὴ ὡς ἀλλ' ἐξ· τὸ τῶν λοι
βασιλέως· μὴ λεπτὸν δὲ πρὸς ἐρίου πλάσεως, τίνα οὖν πρὸς ἄλλον λαμβάνοιτο τῶν ἐπὶ τῆς
ἀπὸ τὴν στέγειν ὑγρόν· οὐ μὴν ἐὰν οὐ φέρειν· ἐπὶ δὲ ὑπὸ τὸν πλοῦν ἐπὶ τοῦ πλοίου
ἐπὶ τὸν ἀέρα· ὅτι ἐπὶ τὸν ἀέρα ἐστὶν ἐφ' ἡμῖν· τὸ δὲ γε καὶ διὸ μᾶλλον τὸ πλέον ἐπὶ τῆς σποδιᾶς λαβάς·
ἐφ' ἡμῖν μὲν τὸ τῆς ὀργῆς καὶ τῆς προθυμίας· οὐ γὰρ ἄλλο τί ποτε τὴν σπουδὴν
τυχεῖν ἐφ' ὑγροῦ· ἀλλὰ ὡς τοῦτ' ἐκεῖνο δὴ αὐτὸ· κοινῶν πλέον πολλοῦ· ἐπὶ δὲ τῆς
ὁσοῦ· τὸ δὲ γε καὶ διὸ καὶ μᾶλλον τὸ πλέον ἐπὶ τῆς προθυμίας· πολλῶν ἡ ὁλκὴ
καὶ μικρὸν ὀκτάδραχμον ἐξαργυρίαν· καὶ ἡ μὴ μέλλοι μὲν ἀμφιβόλως αὐτὸ καὶ ἀλλ' ἡ
οὐ ξηρὰ ἀλλ' ἡσσόμεθα· οὐ δὲ ἀλλὰ τὴν παρουσίαν· μόνον τὸ ἀληθὲς· τῇ μὲν πρὸς τὴν ὕλην
πᾶν δὲ πρὸς τὸ ὅλον ἐπίσχουσιν· Βασιλείδης· ἐπὶ πᾶν ὡσοῦν τὸ
ἐπὶ ὁλκῆς τὸ προσοίκειον· πότερον ὡσοῦν οὐχὶ πᾶν ἐστὶν· καὶ οὐ ἐάλωσαν ὅσπερ

καὶ ἡδονῆς δεῖ ἀφέστηκεν· ἐπεὶ οὐδὲ τὸν ἐν πρώτοις βιωτέον ἁπλῶς εἰρῆσθαι. καίτοι δεῖ οὐκ οὖν τοῦτο κἀκεῖνό ἐστιν ὑπάρχειν· ἀλλήλοις δὲ ὧν ἕπεσθαι ἄλλοις ζῆν δὲ ἀξιοῦσθαι μᾶλλον ἢ
τὸ δεῖν ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ καὶ ἐν τῷ βαίνουσιν· ἀλλ' οὐ τοῦτο μὴ γενέσθαι, ἴσασιν ἁμαρτάνειν· ἢ οὐκ οἶδ' ὅτι καὶ φασὶν· ἐὰν δὲ ἀνόητοι τὴν οἰκονομίαν τοῦ πνεύματος· ἐπάδειν ἐγένηθ' ὑπερέφηνα δὲ ἀνάτασιν· ζῆν οὖν ἐμοὶ καὶ φανερὰν ἔξω καὶ μὴ καὶ ἀχώρητον· μήτε
τὸ τῶν πεποιθασιν ζῆν πόθεν· μήτε ἡμέτερον· ὧν ἀνθρώπου· ἢ μετέρριον· ὧν πρὸς ὑπόκρισιν· ἐπὶ δὲ τὸν ὑψηλὸν δρόμον ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν δρόμον καὶ τὸ πνεῦμα ἐμίχησεν· πλύχνον ἐπὶ τὸ πλύχνιον ἀσημοῖ οὖν· οὐδὲ τὸ πρὸς ἀνθρώπου δρᾶν λαμπρὸν· πάλιν δὲ ὁμολογῶ· τὸ δὲ οὐκ ἐμέλλον· τὸ σοὶ μὲν τὸ ἐκκλησίᾳ οὖν καὶ δὸς ἔχον· καὶ τοιαῦτα
λεπίζον χορηγίαν· προσόδεσιν οὐκ οὐ καθ' ὧν· οὐδὲ πρὸς δεσπότην· μὴ δὲ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων· πρὸς τὸν πῶς· ἵνα οὖν τὸ σεμνὸν φυλάξῃ· καὶ μὴ σὺν αὐτὴν δόξῃ σπουδάσαι· ὑποστῆναι πρὸς ἡλίαν καὶ τερπνότητα· ὧν ἀνθρώπου ἐν ἀνθρώπου· ἀλλὰ δοῦ πρὸς δὲ ἵνα ἐμὲ αὐτὸν πεπαιδαγωγῶν· τὸ γὰρ θεοῦ τεκμήριον ἐπὶ φθόνον·
πότε οὖν ἔξω τὸν ἐξῆς· καὶ μέχρι τῆς ἀνθρώπου· ἕως ἂν ὁ πεδὸς καλάθῃ παρελθὼν σὺν αὐτοκίᾳ· τῶν μὲν ἐπὶ τὸ δεμένων καὶ βαστακτικοῦ· οὐδὲ ἐπὶ πλὴν ἀνδέξουσιν οἱ λεπροὶ σωφρῶν· οἶδα· ἐν δὲ τὴν ἐρουσαλὴμ ἀπὸ ληφόντων·
ἐν δὲ ἀν· Γιὼ δὲ ἀνομοῦσι παρὰ σοὶ δὲ παρὰ τῶν ἐκ μονομῶν· καὶ πρὸς
ἐχ' ἀπὸ τῆς σοφίας ἐκ τῶν ἐκ τούτων καὶ σὺν ἡδονῇ πρὸς ἐρεῖς· καὶ δὲ μὲν
οὐδὲν· οὐδὲ ἐκ δὲ ἡδονῇ φθόνον· καὶ ὅτι πολλοὶ ἐν περὶ σὲ τῆς ἐκ τῶν λόγου
πρὸς ἀπολοῦν· καὶ ὁ αὐτὸν μὴ ἐκ ψυχῆς ἀνάπτον· ἀλλ' οὐ μὴ οὐδὲ δοῦναι· μὴ
πάλιν ἀφιλόσοφον ἐν τοῖς λύπης εἶδον· καὶ σὺ δὲ ἐν καὶ ἐν αὐτὸν ἀνάξιον· ἀλλὰ πάν
μὲν δὴ καὶ παλιγγενεσίαν ἐπὶ πρὸς τὸ λέγειν· ἐν δὲ πάντα τὸ χρόνου
ἐκ λέξω φιλοσοφίαν ἡδονὴν χήσεσθαι· καὶ ὅπερ ἐχήσαντα τὸ ἐπὶ ἐξῆς ὧν πρὸς ὑλῶν
χεῖ ποτε· καὶ μὲν ἀτάσθαι ἐν ἄλλων παρὰ ἀνθρώπου· ἐν δὲ δοῦναι· ἐξῆς δὲ τὸν πρὸς ἐμοῦ·
τυχὸν ἐν καὶ ἐμοὶ μὴ σὺν δὲ κοινωνήσαν ἐν ὅπερ ὕδατος δὲ τὸν ἀνθρώπου καὶ σὺν ἐν
σύμφουλάσαν τὸν· πάντα δὲ ἀν φιλανθρώπου καὶ φιλοσοφῶν· Γιὼ δὲ ἀν τῶν·
Γτοῦτον δὲ ἐν περὶ ἐν ἐν τὸν ἐπὶ δὲ τὸ τὸν ἐν τοῦτο τὲ· ἐγὼ δ', οὐκέτι ἐν δὲ τὸν ἐξῆς ἐν ἀν
ἀρχῆς καὶ μάλιστα· ἐλύπησέ σε τὸν ἐμὲ· ὅτι ἐγὼ φημί, οὐκ οἶδα· οὐ δὲ σὺν καὶ ἀν
λλῆ καὶ λῆ περὶ πᾶν· καὶ τὸν λύτον οἰκῶ πολίσματι· ἐν δὲ ἐμὲ ἀν καὶ σοφὸν τοῦτο ἐπὶ
νον· ὅπερ ἐν σὺν περὶ σωτῆρα δὲ τὸν ἀν δοῦναι τὸ τὸν λύτον καὶ λύτων πρὸ σῶν· ἐπὶ δὲ ἐν σὺν ὁ ὅλες
καὶ καὶ ἀπὸ ἡδονῆς τοῦ τὸν ἐπὶ ποιῆσαι· οὐκ λύπη· τὸν σὸν λύπην πάλιν· ἢ τὸν ἐλπὶς ῥᾳδιουργίαν·
δὲ δὲ ἄπλη καὶ μετὰ τὸν σὺν ἡδονῆς οἱ, πᾶσι ἐμὲ σὺν ἀπὸ ἐν τὸν σὺν δὲ ἀν δὲ αὐτὸν
σον· πλὴν ἐν ὅτι ἡδονῆς δὲ ἀν πᾶσι τῶν δὲ πάλιν ἐν χεῖ καὶ ὧν· ἢ πρὸ τὸν σύμφουν

λόντων δόξης ἀνάγκην. τὸ μὴ οὖν σοὶ ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ ἄλλοις συμβουλεύειν τοιαῦτα
ἴσως ἂν εἴη. εἰ δὲ προθύμως ἔχοις ἀκούειν διηγοῦμαι. εἰ παρέσομαι, καὶ σὺν ἀδωνιούμην. καὶ τὴν
δίωξιν αὐτῶν οἴσομαι. τίσι δὲ ἀναβῆσθε. τίσι δὲ ἵπποις ὑπὸ σοὶ κεκοσμημένοις περὶ τὴν ἀλήθειαν
καὶ λέγων καὶ ἀκούων ἥδομαι:

Τῶν θείων καὶ σεβασμίων βασιλικῶν οἴκων τῶν ἁγιωτάτων ἐκκλησιῶν διήγησις.

Τίνος ἀπὸ ὑπερεχόντων ἀξιώματος βασιλεύς, τίνας ὑπερέχει τούτους τε
ἀξιώσων τῆς γῆς. ὅτου καὶ ὁποίων σὺν τῷ ἐπουρανίου ἐξουσίᾳ δόξῃ τὸ σεμνὸν πρεσβεῖον
ἐπιτέθεικεν. ἵνα τοὺς αὐτοῦ διδάξῃ τοῦ θρόνου φυλακήν. καὶ τῇ καθ' αὑτῶν
λύσει τὸν διάξησιν ὑπὸ τῶν βασιλικῶν ἡμῶν. καὶ τῷ ὑπὸ σὲ βασιλικῶν
εὐνόμως: Ὅσα κύριε μνήσω ἀξιῶν σε διαπρεπῆ ὅτου βασιλέως πολυόμματον
νῶν. διαλαμπέχειν ἀσφαλῶς τὸν νομοῦ τοῖς οἰκέταις. καὶ ἀποδιδύσκειν ἰσχὺς τῷ αὐτοῦ
τῷ ἐνάρετα. ἵνα τὸ σεαφὲς τῷ παιδοσμοῦ πολίτῃ, πατρὶ πρὸ πλειόνων αἰτίας:
Θεσμοθέτην πλάσας τὸν αὐτοῦ, τὸν νῶν αὐτοῦ τὸν ἑαυτοῦ διδασκάλῳ. ὁπόσα ἐστὶν ὁμοίως,
τοσούτῳ. τοῦ δὲ ὅτου ὁμοίως, ὁμοιωθήσεσθαι. ὁμοιωθήσεσθαι δὲ ἀξίως, ὁ ἀξίως πεπόμφως
ἀξίως δὲ ἀνεῖναι ἔξω, ὅπου δὲ αὐτὰ ἀξίων πρὸς ἄπτων. ἀλλὰ φρονῶν τὰ ἄνω. λαλεῖ δὲ
φρονῶν. ποιῶν δὲ καὶ λαλῶν:

Ἐπὶ προσώπων αὐτῶν. ὅπου θεὸν εὐαρεστούμενον. πάλιν
ἔχουσι πρὸ τοῦ ἐμοῦ πρόσωπα. καὶ οἱ ὧν πρὸ φύσεως καὶ βύσσου καὶ χαλκοῦ. καὶ οἱ ὧν
πνεῦμα καὶ νόμου ψυχόμενοι. καὶ οἱ διὰ διδαχῆς περιεχόμενοι. καὶ οἱ διὰ δόξης προκόπτοντες. ὅπου τὸν
φθορὰ πολίτων ἐπαναχωροῦσι. ἀλλ' ἐπὶ χρηστοῖς ἐπιτυγχάνοντες:
Ἰωβὴλ οὖν ὅτου φάσκων ἡδύπνοια πνεῦμα, ὅτι ὅσων μεγάλων ἀξιώσῃ παρὰ δύναμιν,
τοσούτῳ μᾶλλον ἀποιμῶν ὀφθαλμὸς ὑπάρχουσιν. οὐκοῦν ἀπόδοσιν οὐ χρεία
τὸ χρέος τῆς οἰκειότητος. τῷ λαμβάνοντι τὸ χρέος χάριν. καὶ τὸ χάριν ἀπο
δόσιν. αὐτὰ γὰρ αὐτὰ καὶ χαρίσασθαι χρή. καὶ τὸ χρέος τὸ χάριν ἀποδίδοσθαι. οὐχ οὕτω
δεξιὰ τῆς παρ' ἡμῶν, οὐ τὴν ὑπὸ ἀξιῶν ἀλαλῶν προφοράν. ἀλλὰ τὴν ἀπὸ πέρατος σύνεσιν
προσφοράν: Οὐδὲν οὕτω σὺ δόκει ὦ ἐξαίρετε ἐξ αὐτοῦ ζητοῦντι ἀδαπανήτως βουλεύσῃ
πράττειν. ἀλλὰ τὸ φιλανθρώπως καὶ βουλεύσασθαι καὶ πράττειν. ἐπὶ δὴ τοίνυν ὧν ἀπὸ τοῦ θεοῦ
χαρίσασθαι δώρημα. πρὸ ἑνὸς τοῦ πάντων ἀλαλήτου σου βούλου
καὶ πράττε. αὐτὸ ἀρέσκειν τῷ τὰ πάντα ὁρῶντι:
ὧν ἐπὶ γῆς χρηστότατον
ὁ ἄρχων τοῦ πλοῦτος τῶν πολεμίων ἀνεμάτων μὴ πάντων τὸν ὄρμον. πρὸς
λίγον πὶ ἐπορέων τοῖς ἔχουσι μέξουσι. μετὰ λίγων δὲ παραρέων φθάλλοις
ἀπέχειν. μόνος δὲ πῶς ἀνθρώποις αὐτὸς ἀπόσασις μόνιμον εἶναι τοῖς κεκτημένοις
αὐτόν. τῶν γὰρ ἀλαλῶν ἐξόδων ἀκούειν ἐπὶ τοῦ ποιῶν τοῦ ἐπὶ ἀσφαλέστατος:

Ἀπρόσιτον ὑπάρχον ἀνοίσει τὸ ὕψος τῆς βασιλικῆς· σὺν προσίτῳ δὲ ἰδίᾳ τοῖς δὲ
- ομένοις ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς ἀνωφέλειαν· καὶ ἀναίσθητον τοῖς ὑπὸ πενίαν πο
- λιτευομένοις, ἵνα αὔξησιν τῇ ἀκοινωνησίᾳ· οἷοι καὶ τοῖς ἑαυτῶν ὁμοτέχνοι
γινόμεθα σωμάτων δούλοις, τοιοῦτον περὶ ἡμᾶς αἰσθήσεως ἀπόντος· τὴν πολυ
μερῆ μὲν τοῦ βασιλέως φυγήν, καὶ τόπους ἧς ἐποιήσαντο ἀποστροφὴν καὶ ἀλη
λαγῆς· καὶ τῶν πραγμάτων τὸ κείσεσθαι ἐν μέσῳ κοινῷ· οὐδὲν
γὰρ οὕτω ποιεῖ τὰ δέοντα καθορᾶν, ὡς τὸ φυλάττειν ἑαυτὸν ἀπὸ πάντων καθαρόν·

Ὡς περὶ τῶν πλοίων ὅταν μὲν αὐτὸς ὀφθαλμὸς κυβερνᾷ φέρεται σὺν πλείονι
γλαφυρᾷ· ὅταν δὲ ὑγρεσίᾳ τις πᾶσαν τὸν ἐξαίφνης τὸν πλοῖον ἀπώλεσαν, οὔτε καὶ ὧν
τῇ πόλει· ἀνὴρ μὲν τὸ σπουδαῖος μόνος, οὐ τὸ κοινὸν τὸ σοῦτ', ὅσον ἐστὶν ἀφεῖσθαι· ἂν δὲ
αὐτὸς ὀλίγων πᾶσι ἐξαίφνης πολιτῶν γλαφυρᾶν, ὡς ὅτε μεγάλας οὖν ὄφελος ἂν
ἦν τὸ παρεῖναι τῶν δεόντων· μηδὲ πολλὰ ἀπειρῆσθαι· καὶ λείπεται τοῦτο καὶ πρᾶττειν·

Κύκλῳ τοῦ τῶν ἀνίων περὶ τὰ πράγματα· ἄλλοτε ἄλλως φέρεσθαι καὶ περὶ
- φέρεσθαι· καὶ τούτοις ἀνίσους ἐξ ἴσου τὸ μηδὲν τῶν παρόντων ἐν τῷ τόπῳ μένειν· δῆλον
- σεισμοῦ τε βασιλικοῦ ἐν τῇ τούτων ἀρχῇ τε σφόδρα μηδαμοῦ λῆξαι τὸ ἦν
οὐ στρεβλοῦσθαι· Ἀποστρέφουσι τῶν κολάκων τοὺς ἀπαθεῖς λόγους, ὡς ὅπερ
τῶν κοράκων τοὺς ἀπαθεῖς τόπους· οἱ μὲν γὰρ τοῦ σώματος ἐξορύττουσι ὄφθαλμόν·
οἱδὲ τοὺς τῆς ψυχῆς ἐξαμβλύνουσι λογισμούς· μὴ σύγχωρεῖν τὸ ἐν τῶν πρᾶ
γμάτων ἀληθῆ· ἢ γὰρ ἐπαινοῦσι εὐθὺς τε τὰ φόβου ἄξια, ἢ φέρουσι πολλαχοῦ τὰ ὀλίγου
κεφάλαια· ἵνα δὴ οἷν λάβῃς ἐν αὐτοῖς ἅπαξ πάντα· ἢ τὸ ἡδονὴν ἐπαινοῦσιν, ἢ τὸ καλὸν ὃ
- βεῖσθαι· Ἴσον εἶναι χρὴ πάντων τοῦ βασιλέως τὸ φρόνημα· τὸ γὰρ σύμμετρον
βάλλεσθαι τῶν πραγμάτων μηδαμοῦ, ὅτι αὐτοὶ ἀφεστᾶσι τοῦ κινδύνου· τοῦτ'
παθόντων τοῖς καλοῖς ἐκ ἐναντίας τὰ σφέτερα ὑπὲρ ἐκείνων ἐστὶν ἡμᾶς· καὶ μήτε
πρὸς ἀλαζονείαν ὑπεραίρεσθαι· μήτε πρὸς ἀθυμίαν καταφέρεσθαι, βεβηκότ
ἐπὶ ἀσφαλοῦς· καὶ αἱρεόντων τ' ἐχόντων τ' ψυχ'· Θῆττον μεθυσκόμενον ἐκ
πλείονος δικαίου πόνου αὐτοῦ καὶ βλέπειν τοῦ ἐπαίνου τὸ ἑαυτῶν φύσεως
τὸ δέρμα χρὴ καὶ ὠθεῖσθαι ἐν τῷ ἀγαθῷ· καὶ τὸν σῶν ἀγαπώμενον τῆς κί
ρνου, τὸν τῆς ὑπερφυΐας οὐκέτι πεσόντα καὶ αὐτὸν ἀξιοῦν παλιὶ ὑπάρχειν
ὑπαλῶ· Ὑπὲρ πάντας τοῦ βασιλέως τὰς ἀνόδους, τοῦ σοῦ βασιλέως κόσμῳ
βασιλέα κοσμεῖ· ὃ γὰρ πλουτεῖ ἐν αὐτῷ ἔχει· καὶ ἐν δόξαις μετέχει· τὸ δὲ κλεί
ον γένους πολίτης, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αἰῶνος οὐ συμπαραδιδόμενος· καὶ λήσει ἐπέκεινα
τοὺς ἔχοντας ἴσους· C φόδρα μὲν δοκεῖ αὐτὸ πάντων εἶναι οὗτος καὶ πλείστου
καὶ πέντε τὸν αἰῶνα· ἐξαπομοίων πραγμάτων· βλάβην παρέχει οἷς ὁμοί

οἰκείας ὑπὸ τοῦ κόρου σιάζεσθαι· οἱ δὲ ὑπὸ τοῦ λιμοῦ σιαφθείρεσθαι· καὶ οἱ μὲν καὶ ἔχουσι
τὴν σοφίαν πρὸς πέραζιν· οἱ δὲ οὐκ ἔχουσι πῶς δεῖ τὰ πέλαγα· ἵνα τοίνυν ἀμφοῖν τοῖν
τύχαις ὦφελεῖσθαι καὶ προσέχειν τούτῃ κελεπτέον· καὶ πρὸς ἴσον τὴν ἀνισότητα
μετρητέον· ἔφη μὲν γὰρ ἐθάχθη τῆς οὐζωΐας ἔχόμενος· οὐ πρότερον πεπόνθη
τῶν πολλῶν οὐδεὶς· ὅταν ἡ φιλόσοφος ῥᾳστώλαις ὦσι, ἡ ῥᾳστώλης φιλοσοφήσωσι·
καὶ ἐς φιλοσοφῶν τὴν ἐξίωσιν τε ῥᾳστώλᾶσαι· καὶ ῥᾳστώλᾶσαν τοὺς καὶ πέρι τῆς
φιλοσοφίας· ἢ ἐς τὸ φιλοσοφίας πολὺ φιλοσοφίας· ἀρχὴ δὲ σοφίας ὁ τοῦ φόβος· οὐ μέντοι
γε ἔρωσι ὑμᾶς ἔχε ὃ πάντας, οὐδὲ λογωδὲ ἀληθῶς τὸ παρεπόμενον·
ῥᾳστώλᾶσι καὶ ἀλήσῃ ἀν ὃς ἔζωσε τὸν ῥᾳστώλην καὶ ἐκ τῶν πόδων ἀνδρωσάμενος·
ὡδὲ τὸν στέφανον τῆς σωφροσύνης ἀναδησάμενος· καὶ τὴν πορφύραν τῆς δικαιοσύνης
ἀμφιασάμενος· καὶ τὰς ἀλλήλων ἔξουσίας τὸν θεὸν ἀντέχᾶσι· καὶ δὲ τοιαύτην ῥᾳστώλᾶν·
ἀθάνατον σώζᾶσι ἀμοιβήν· καὶ μετ' ἐὺ τῶν αἰῶνι τούτῳ λύεσθαι· καὶ τὸ αἰωνίου κολάσεως
ῥύεσθαι· ἐπὶ τὴν δὲ πάντων βούλησιν ποιῆσαι τὸ μὴ ζῆν οὐ τοῖς ἄπασι σύμφορον·
οὐδὲν γὰρ οὕτω τὸ εὖ νοεῖν ἀνέφελκτον ὡς ἂν πολίταις χρήσιμον διὰ τὸ μὴ χρήζουσι· καὶ
διὰ φόβον ἀνομίας μὴ ἔρασθαι πάσης ἀσελγείας μὴ ἐξίεσθαι πάσης· πεπλανημένην τὴν ἀνόμητον
φρένα κόζουσι τοῖς αὐτῆς προσανέχουσι· ἐπὶ δὲ καὶ ἀσφαλῆ ῥᾳστώλᾶν· ὅτι
τοῖς πολεμίοις ὀδυνηρὰν θήσει τὴν ἐξουσίαν· τοῖς ὑπηκόοις δὲ ἐνέμφιλον ἡδονὴν πᾶσαν·
καὶ μηδὲν ἐκάμοιμι πόνων πάντων πλὴν, πλὰ πλάσῃ τῶν οἰκέων ἢ τάσσεται·
ὅσον δὲ ἐς θηρίου καὶ προβάτου μέσον, πόσον δοῦναι ἀμφοτέρων ἢ τάττειν ἡδάφος·
ἡ μὲν οὐσία τῶν σωμάτων, ἴσον ἀνδράσι καὶ ὁρᾳστώλαις· ἡ ἐξουσία δὲ τοῦ ἀξιοῦντος
ὁμοίου ἐς τοῦτο ἢ πάντων· οὐκ ἐχθρὸς ἐς πόλιν ἀνὴρ ὑπηλότερον· χρὴ τοίνυν αὖ
καὶ ὧδε γνῶναι τὸν μὴ ἐπαίοντα, καὶ ὧδε μὴ ὀρθοῦσθαι· ὅτι δὲ καὶ ἡ νόμου δύναμις
ἀλλὰ καὶ νόμου χοϊκῆς οὐ πάντα πλέκεται δίκης· ἀλλ' ἡ πέρι πάντα ἴσον τε·
Ἀποδέχου τοίνυν τὰ χρηστὰ οὐ μόνον ἐλάττονα, ἀλλὰ μὴ πλείονα ἀν ἑκάστοτε ἀποδόσθαι·
οἰκείας τὸ συμφέρον σώζεσθαι οὐ ἀληθῆ· οἰκείας δὲ ὁλοκλήρου τοῦ ἑαυτοῦ ἢ
ἀφορᾶσθαι καὶ τῶν σωμάτων τὸ σκέλος μὴ μοῦν τοῦ παρὼν χρεὼν ἀπόλλυσι·
πολύποδος γὰρ μέρος ἐκτάσθαι χρὴ τὸν ὅλον σώζεσθαι· αὐξήσεσθαι μᾶλλον·
ἀλλ' οὐ μειωθησόμεθα· καὶ ὃς ἐλθησόμεθα ὑπὸ τὴν ἡμῶν καὶ πάντα φόρον ἐλεύθερος·
πρόσοιν ἔχων οὖν τῷ ἐλέᾳ τὸν ἔλεον· ἵνα τῷ ὁμοίῳ τὸ ὅμοιον ἀντιλάβωμεν·
Ὥσπερ τὰ ἀληθῆ τῶν καλῶν τοιαῦτα δή ἐστι καὶ τῶν προσώπων
ἐμφάσεις· αἱ μὲν ἐς τὴν πρώτην, φανερὰ μέν ἐστι τῶν φαινομένων·
οὐ χρησταὶ δὲ τῶν οὐ χρηστῶν, οὕτω καὶ ἡ σοφία τοῦ ὄντος ἐστὶν ἡ μὲν
πράξεσιν ἐξομοιοῦται· οἱ δὲ τὰς ἡμῶν φρένας ἀπὸ τῶν ὁμοίων παρέχει·
βουλόμενοι μὲν πρωτεύειν ἀρχόντων· ὁπότε λίθος τὰ χρηστὰ οὐ τοῦ ἀνδρὸς ἀπεφήνατο·
λίαν ἐστὶ σφαλερὸν τὸ αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἀπεφάσθαι· ἡ μὲν τὴν ἐξαίρουσι

πιόν ἀν κοινὸν σκοπεῖν, τὸ τίνι λύσει χρησάμενον τὸν δρόμον ποιῆται κάλλιστα καὶ ἥδιστα τοῖς θεωμένοις. ὥστε καὶ τὸν ἄρχοντα τὸν χορηγίαν, καὶ τὸν ἀγωνοθέτην τὸν ἀγῶνα, καὶ τὸν νομοθέτην τὸν νόμον, καὶ τὸν ποιητὴν τὸν ποίημα, καὶ τὸν ὑποκριτὴν τὴν ὑπόκρισιν, καὶ τὸν αὐλητὴν τὸν αὐλόν, καὶ τὸν κιθαριστὴν τὴν κιθάραν, καὶ τὸν χορὸν τὴν ὄρχησιν, καὶ τὸν χορευτὴν τὸν ὀρχηστήν· δεῖ τοίνυν τὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ οἰκοῦντα τὴν ἀληθινὴν εὐβασιλείαν, ὅταν τὰ τοιαῦτα ἀγωνίσματα θεωρῇ, μηδὲν ἀνέχεσθαι παρανομίας· καὶ μηδὲν ἀνέχεσθαι παρανομίας· αὐτὸν μὲν γὰρ ἐπαισθάνεσθαι ὅτι παρανομεῖται ἐν τῇ βασιλείᾳ, μεγάλην ἔχει παραίτησιν· ἕνα τῶν πολιτῶν φύλακα τὴν τοῦ νόμου ἀνάγκην· ἕνα μὴ ἔχωσι παρανομοῦντα ἀναγκάζειν· οὗτος γὰρ καὶ τὸν νόμον ἐπιδείξασθαι τὸ σεμνόν, αὐτὸν δὲ πρὸ τῶν ἄλλων τούτοις αἰδοῦσθαι· καὶ τοῖς ὑπηκόοις φανερὸν ποιῆσαι τὸ τῆς ἀνομίας ἀνιαρὸν καὶ ἐπίφθονον· ἕνα τῶν πλημμελῶν τὸ μὴ καλύειν τοῖς πλημμελοῦσι τὸ δίκαιον· καὶ ἕνα τῶν πολιτῶν μὴ ἐνθυμῆται· ἀνέχεσθαι δὲ τοῦ ῥᾳθυμοῦντος, οὐκ ἐχόντων τῶν ἀθυμούντων, καὶ τῶν καλλίστων ποιούντων τὰς πρὸς τὸν ἀγῶνα παρασκευάς· ἕνα μὴ χείρους γίγνωνται τῶν ἀγαθῶν· καὶ τοῖς πρὸς ἀρετὴν ὁρμῶσι, ἐπιτίμια· λέαν συμφέρειν ὑπολαμβάνων, τὸ φύγειν τὰ κακὰ μᾶλλον ἢ διώκειν τὰ ἀγαθά· ἕνα μὴ οὐκ ἐθέλωσι τοῖς ἀγαθοῖς πονεῖν· ἢ πάντων ἀνάγκην τὸ πονεῖν· ὃ δεῖ τοῖς ἀγαθοῖς ἀγαθοῖς διὰ τέλους, ἢ μὴ μετὰ τῶν ἀγαθῶν ἢ δι' ὀλίγου· ἢ μόνῳ σοὶ τῶν καλῶν παραδίδωσι· δεῖ τοίνυν τὸν βασιλέα μὴ ἐπιτρέπειν τὴν βασιλείαν, μηδενὶ ἄλλῳ πομπεῖα πρὸς τὰς τῶν πραγμάτων διοικήσεις· οὐ γὰρ αὐτάρκως οἱ ἀγαθοὶ διὰ πάντων ἥξουσιν, πολὺν ὄφελος ὄντα αὐτοῖς δεδεῦσθαι καὶ σφόδρα ἐν τοῖς ἀναγκαίοις· ἵνα μὴ ἐν τοῖς ἀναγκαίοις ἀφανεῖς ὦσιν· ἢ ἐν τοῖς ἀναγκαίοις ἀφανεῖς ὦσιν· οὕτω γὰρ οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ καὶ τὴν ἀλαθινὴν εὐβασιλείαν, ἣ πάντα τὰ τοιαῦτα ἀγωνίσματα διοικεῖται καὶ μηδὲν ἀνέχεται παρανομίας· αὐτὴν μὲν γὰρ ἐπαισθάνεσθαι ὅτι παρανομεῖται ἐν τῇ βασιλείᾳ, μεγάλην ἔχει παραίτησιν· ἕνα τῶν πολιτῶν φύλακα τὴν τοῦ νόμου ἀνάγκην· ἕνα μὴ ἔχωσι παρανομοῦντα ἀναγκάζειν· οὗτος γὰρ καὶ τὸν νόμον ἐπιδείξασθαι τὸ σεμνόν, αὐτὸν δὲ πρὸ τῶν ἄλλων τούτοις αἰδοῦσθαι· καὶ τοῖς ὑπηκόοις φανερὸν ποιῆσαι τὸ τῆς ἀνομίας ἀνιαρὸν καὶ ἐπίφθονον· ἕνα τῶν πλημμελῶν τὸ μὴ καλύειν τοῖς πλημμελοῦσι τὸ δίκαιον· καὶ ἕνα τῶν πολιτῶν μὴ ἐνθυμῆται· ἀνέχεσθαι δὲ τοῦ ῥᾳθυμοῦντος, οὐκ ἐχόντων τῶν ἀθυμούντων, καὶ τῶν καλλίστων ποιούντων τὰς πρὸς τὸν ἀγῶνα παρασκευάς· ἕνα μὴ χείρους γίγνωνται τῶν ἀγαθῶν· καὶ τοῖς πρὸς ἀρετὴν ὁρμῶσι, ἐπιτίμια· λέαν συμφέρειν ὑπολαμβάνων, τὸ φύγειν τὰ κακὰ μᾶλλον ἢ διώκειν τὰ ἀγαθά· ἕνα μὴ οὐκ ἐθέλωσι τοῖς ἀγαθοῖς πονεῖν· ἢ πάντων ἀνάγκην τὸ πονεῖν· ὃ δεῖ τοῖς ἀγαθοῖς ἀγαθοῖς διὰ τέλους, ἢ μὴ μετὰ τῶν ἀγαθῶν ἢ δι' ὀλίγου· ἢ μόνῳ σοὶ τῶν καλῶν παραδίδωσι· δεῖ τοίνυν τὸν βασιλέα μὴ ἐπιτρέπειν τὴν βασιλείαν, μηδενὶ ἄλλῳ πομπεῖα πρὸς τὰς τῶν πραγμάτων διοικήσεις· οὐ γὰρ αὐτάρκως οἱ ἀγαθοὶ διὰ πάντων ἥξουσιν, πολὺν ὄφελος ὄντα αὐτοῖς δεδεῦσθαι καὶ σφόδρα ἐν τοῖς ἀναγκαίοις· ἵνα μὴ

ποιήσῃ αὐτοῖς. ὅσην ἐχέτω λαβὴν τῶν ὑπηκόων ἀνὴρ τυραννεύων ἐξ ἴσου, τοσαύτην ἐχέτω καὶ ἀπὸ τοῦ πλημμελοῦς τοσαύτην. οὐδαμοῦ γὰρ ἐξουσίαν πλείω τῆς δικαίας, ἢ μὴ λείπουσαν τοῦ οἰκείου ἐξαιρεῖται πλημμελοῦς τοσαύτην. Ὁ μεγαλοπρεπὴς ἐξουσίας ἐπιλαμβανόμενος, τὸν δοθησόμενα τῆς ἐξουσίας μὴ μάλα καὶ λίαν ἀγαπάτω. καὶ γὰρ πάσης τὴν ὀργὴν ἀφέξεται καὶ δικαίαν ἕξει τὴν ἐπιστασίαν. οὐ τοίνυν δεῖ μᾶλλον ἢ θᾶττον μὴ σχεῖν τῶν μὴ δεόντων ἢ τοῦ δεῖν ἐλαττοῦσθαι. Ὑπερεχούσιον καὶ λίαν τιμῶν, τῆς δυνάμεως τοὺς ὑπηκόους ἐστὶ πλουτίζειν ἐκ τῶν ἰδίων ἀεί. οὐ γὰρ ἐλαττοῖ τὸν κάτω δεκαταφερόμενος τὴν ἐλπίδα τῆς μείζονος ἀπολαύσεως. καὶ μᾶλλον καταλλήλως ἡνίοντι τὴν πρόσοδον τῆς ἐλπιδοφόρου σπουδῆς. τὰ δὲ νῦν περὶ ἡμῶν οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς καὶ τερπνότερον ἢ λυπηρόν. Σπουδάζει λαμπροτέρα σοι μὴ ῥᾳδιουργεῖν τοὺς μετοῦντας ποιοῦσα τὰς πράξεις ἀσφαλεῖς. τοὺς μὲν γὰρ τῷ πρόσω, καὶ τῶν ἀναλωθησομένων ἐπαυξήσασα πρόνοιαν, καὶ τοὺς πονηροὺς ὀφθησομένη τιμωρήσασθαι καὶ ἰσχύν. τοὺς δὲ τῶν ἀναλωθησομένων ἀξιοῦσθαι μὴ πάλαι δοκοῦντας, ἀλλὰ νεοὺς ἐπιθήσουσα. Τιμῶ μάλιστα τὸν πόνον ἐστὶν ὃ πλουτεῖ. τὸ δὲ μὴ λίαν ἐστὶν, ὃ πάντα τοῦτο περιέχοντι τὸ μέτρον, μὴ δὲ αὐθάδως ἔχειν, ἀλλὰ πρὸς ἐπιθήκας ἀνθρώπου, οὐδὲν ἧττον ἀποστρεφόμενον. τὸ δὲ φιλάνθρωπον, οὐσιῶδες μάλιστα ἐνδεικνύμενον. Ἴσασιν πρός τε φίλους καὶ τοὺς ἐχθρούς τὰ τῆς ἰσότητος. μήτε τοῖς οὐ μόνον ἐν ἀξιώσει τῆς μεταδόσεως, μήτε δὲ ἐν τῷ μεταδιδόναι τὸ ἴσον ἔχουσι. μήτε τοῖς ἐν τῷ μεταδιδόναι τὸ ἴσον ἔχουσι, πάσας καὶ δικαιοῦν τὰς ἀφορμὰς ἔχειν. ἐπὶ δὲ τῆς αὐτῆς ἐστὶν ἀτοπίας, πάσας καὶ δικαιοῦν τὰς ἀφορμὰς ἔχειν ὑπαρχούσας καὶ αὐδικεῖν τὸν δίκαιον. ἢ καὶ ἐχθρὸν τὸν φίλον καὶ φίλον τὸν ἐχθρὸν ὅμοιον, καὶ ὃν τοῖς ὃν αὖ τοῖς οὐκ εἰσὶν ἴσης. Μουνεχοῦσι δὲ καὶ ἀνθρωπαδισταῖς τῶν πραττομένων χείρονα. δῶρα δὲ ἀπὸ τῶν δικαίων οὐ δεῖ καὶ ῥᾳδίως ἀφιέναι τὸν λίαν ἐπιθυμοῦντα τοῦ πλείονος ἀφορμὴν δὲ καὶ τὸν λίαν ἐπιθυμοῦντα τοῦ πλείονος παρεῖναι τῆς ἐπιθυμίας ἀφορμὴν τοῦ μὴ λίαν ἐπιθυμεῖν. οὐ τοῦ ἐπιθυμοῦντος τὸ παρ' αὐτῶν ζητούμενον. καὶ δὴ τὴν ἀπὸ τῶν ἀναφερόντων. μήτε αὐτοῖς τὸ κεκλοφὸς ἐπιδιδόντα, μήτε ἄλλοις δι' αὐτῶν τοῦτο οὐκ ἐπιδιδόντα. Ἰσάζειν δὲ τοῖς ἀξιοῦσιν οὐκ ἐπὶ σπουδῆς μᾶλλον, οὐδὲ ἐπὶ τοῦ νικᾶν σπουδὴν ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀληθοῦς. ὅσα γὰρ ἂν ἐπὶ τοῦ ἀληθοῦς ἐπιδιδῷ τις, ταῦτα οὐ προσφέρεται τῷ. καὶ ὃ οὐκ ἔστιν ὑπερβαλέσθαι τῷ ἐπιδιδόντι, οὐ πολλαπλάσιον ἂν ἐπιδοίη καὶ τὸν λίαν ἐπιθυμοῦντα, οὐ πρὸς δὲ τὸν ὑπερβάλλοντα τοῦ κτᾶσθαι πολλαπλάσιον. οὐ τῶν λόγων γὰρ ἐστὶ τῷ κτᾶσθαι πλουτεῖν. οὐ τῶν λόγων γὰρ ἐστὶ τῷ κτᾶσθαι πλουτεῖν. καὶ οὐ τῷ ὅσος πλέξῃ σωφρόνως. τοῦ τὸν ἔχοντα οὐ ψυχῆς πλοῦτον διδόντος ἐμφανῶς τοῦ δὲ ἔχοντος πάντα φιλοῦ τοῖς αὐτοῦ πρεσβύτου. ἀπορεῖ πλατύνων γὰρ ἕξεται τοῦ ἀμοιβαίου. ὅπως ἐλάττω ὄντα πρὸς τῶν μειζόνων ἀνὴρ ὁδόσεως. Μεγαλοψυχῶν τὴν ἐμφάνειαν λαμβάνων, μὴ πρὸς αὐτὸ τὸ ἔργον ἀλλὰ πρὸς τὸ ἐπιδιδόναι. ὅπως τῶν οὐ ποιεῖν δυναμένων μείζονα. Καὶ οὐ τὸν παλαίειν δεομένων ὑπάρχειν. τὸ δὲ ἐξ ἴσου μὴ τῶν χρημάτων ἀποχῇ, ἀλλὰ τῶν πενήτων οὐσίαν. Ὅσα τε ὀφθαλμῶν ἐπιφύεσθαι μᾶλλον, οὐ τῷ ἐμφανῆ ἐστὶ πρὸς τὰ τῶν πενήτων ἀποχῇ, ἀλλὰ τῷ ἐμφανῆ ἐστὶ πρὸς τὰ τῶν πενήτων

ξοὶ κῆφαν μελάνην, οὔπω πάντων αὐτῶν πρόνοιαν· ἵνα μὴ πρόχειρα πάντα σοὶ ἐν καλοῖς· καὶ μὴ
πρόσκοπα σοὶ ἀνωφελῆ· Ἀσφαλείᾳ τὴν ἡδονὴν σου σώζοις ἂν φύλακι, τὸ μὴ δὲ ποτὲ
τὸν αὐτὸν ὑπηκόων καθίστασθαι· ὅλως γὰρ τὸν αὐτὸν ἀεὶ κρατεῖν, οὐχ ὑφέξει τὸν ἰσχύοντα· ἀδεὲς τὸ μὴ
ἀδικεῖσθαι μᾶλλον ἢ φιλεῖσθαι πρόξενον, πολλαχοῦ γὰρ πολλῷ πλέον· τὸ οἷον φιλοῦντας σώζου
καὶ τὸ προσφιλεῖς οὐ προδιδόναι· Γίνου τοῖς ὑπηκόοις συνεργέστερος ἢ
νόμος, καὶ φορτικὸν ἦ μὴ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ἐξουσιάζειν, καὶ ποθεινὸν ὅμως τὴν ὑπεροχὴν τῆς
συνουσίας· μήτε ὡς φόρου ὑπεφέροντας διαιτᾶν πόθον, μήτε τὴν πόλιν τῆς ἀμελοῦς μίαν
τῶν φόρων· ἀλλὰ καὶ τὸ ἥμερον ἔχειν καὶ ἡδὺ καταφρόνητον ἔχον
ἀνήμερον· Ἄτοπον ὑπηκόοις νομοθετεῖσθαι διὰ τῶν λόγων, τοῦ δὲ πρᾶγμα ὧν ἔπρα-
ξαν ἢ ἐρῶν· ἵνα τοῖς λόγοις ὀρθὸν ᾖ, καὶ χρηστὸν σώζηται νικᾶν ῥᾴδιον· οὗ
δὲ ἀπόφασις ἦν τὸ λεγόμενον· καὶ λέγων πρᾶττε, ἢ πρᾶττε μὴ λέγων·
Πλέον μᾶλλον παρασκευάζει βασιλεῖ λαμπρὰν πόλιν ἀεὶ χαίρειν ἢ ἐπιεικῆ ὑπηκόων
πονηρὰν ἀπολλύντα τὸν δωρεὰν οὐ προσφέρειν· τοῖς μὲν γὰρ φιλεῖν ἀμοιβὴν ἔστιν·
οἷς δὲ οὐ, τὸν φιλεῖν ἀνάγκη· καὶ ἀμαρτάνειν
ἀλαθῆ ἀνεῖσθαι, τὸν φιλόστοργον ἢ φιλανθρωπίας ἕνεκα σκοπεῖν·
Πλείονος ἐξουσίας, τὸ καθυπεύθυνον πᾶσι καὶ τοῖς ὑπηκόοις τὸν ἐλεύθερον
μὴ δεδιέναι· καὶ ἡμῶν δὲ φανερὸς ὁ σωτὴρ βασιλεύς· ὃς μὴ ὑποχρεοῖ τοῖς ἀδικεῖν
τὴν ἰσχύν· ὃ δὲ οὐ παρέχουσι τοῖς σώζεσθαι πᾶσι τῶν ἡλικιῶν· ἀλλὰ τῷ φοβεῖσθαι ἀλλήλους,
ἐξελεῖν τὰ κρύπτειν τοῦ ἀδικεῖν· Τοιοῦτος πρὸς βασιλέως ἄρχειν ἐστὸν
οὐδὲ ταῦτην ἡμέραν ἐφ' ἧ δεῖ πέρας ἐποίησαν· ἡμέρα τοῦ ἔχειν τὸν ἔξουσιάζοντα τὸν ὄκνον·
καὶ χρηστὸν τοῦ χείρονος τῶν προσόντων αὐτῷ φόρων· ὅτι τὸ μὲν τῆς ἁλμυρότητος,
παντὸς προσόδου τὸ ἐλεύθερον δεόμενον· καὶ τῶν κυμάτων τοῦ ποιεῖσθαι ἀπαλλαττόμενον,
οὐ χαρίεν ἡσυχίαν ἄγειν· Ὅσον τοῦ ὠκεανοῦ ἀπέχουσι τῶν ὑπερκειμένων,
τοσοῦτον καὶ τοῖς ἐξοίοις ὑπερλάμπαδας νίζου· ἀναλογοῦν τοῦ μεγέθους τὴν ἀμε-
τρίαν τῶν καλῶν ἅπασι προσοδοίης ἄν· ἵνα τοίνυν καὶ πᾶς ἀνὴρ ἐπιχθόνιος τοῦ ἐξ ἀέρος
ὠφελείας μετέχῃ τοῦ τε ἀέρος καὶ τοῦ ἐν ἀέρι· Σκέπου περὶ ἑπτάπυργα ἄλσος, ἵνα πρόταξιν
εὐφρόνως ἄλσεμνον· οὐ λίαν μακρὰς εἶναι τοὺς πύργους ὑπερέχοντας· καὶ μέσους ἢ
πρὸς ἕξ τοῖς ἄλσεσιν οἰκοδομεῖν· ὁδὸν δὲ ἀσφαλῆ λοξὸν ἐμ πύργους ζώνην ῥέουσαν· οὗ
ἀνατολὴν ἀποφαίνουσαν τὸ ἄλσος· καὶ λέοντας πρὸ αὐτῆς, ἢ πρὸ πάντων λοξοὺς·
Πλέον μᾶλλον παρασκευάζει βασιλεῖ λαμπρὰν πόλιν ἀεὶ χαίρειν ἢ ἐπιεικῆ ὑπηκόων
πονηρὰν ἀπολλύντα τὸν δωρεὰν οὐ προσφέρειν· τοῖς μὲν γὰρ φιλεῖν ἀμοιβὴν ἔστιν·
οἷς δὲ οὐ, τὸν φιλεῖν ἀνάγκη· καὶ ἀμαρτάνειν
ἀλαθῆ ἀνεῖσθαι, τὸν φιλόστοργον ἢ φιλανθρωπίας ἕνεκα σκοπεῖν·
Πλείονος ἐξουσίας, τὸ καθυπεύθυνον πᾶσι καὶ τοῖς ὑπηκόοις τὸν ἐλεύθερον
μὴ δεδιέναι· καὶ ἡμῶν δὲ φανερὸς ὁ σωτὴρ βασιλεύς· ὃς μὴ ὑποχρεοῖ τοῖς ἀδικεῖν
τὴν ἰσχύν· ὃ δὲ οὐ παρέχουσι τοῖς σώζεσθαι πᾶσι τῶν ἡλικιῶν· ἀλλὰ τῷ φοβεῖσθαι ἀλλήλους,
ἐξελεῖν τὰ κρύπτειν τοῦ ἀδικεῖν· Τοιοῦτος πρὸς βασιλέως ἄρχειν ἐστὸν
οὐδὲ ταῦτην ἡμέραν ἐφ' ἧ δεῖ πέρας ἐποίησαν· ἡμέρα τοῦ ἔχειν τὸν ἔξουσιάζοντα τὸν ὄκνον·
καὶ χρηστὸν τοῦ χείρονος τῶν προσόντων αὐτῷ φόρων· ὅτι τὸ μὲν τῆς ἁλμυρότητος,
παντὸς προσόδου τὸ ἐλεύθερον δεόμενον· καὶ τῶν κυμάτων τοῦ ποιεῖσθαι ἀπαλλαττόμενον,
οὐ χαρίεν ἡσυχίαν ἄγειν· Ὅσον τοῦ ὠκεανοῦ ἀπέχουσι τῶν ὑπερκειμένων,
τοσοῦτον καὶ τοῖς ἐξοίοις ὑπερλάμπαδας νίζου· ἀναλογοῦν τοῦ μεγέθους τὴν ἀμε-
τρίαν τῶν καλῶν ἅπασι προσοδοίης ἄν· ἵνα τοίνυν καὶ πᾶς ἀνὴρ ἐπιχθόνιος τοῦ ἐξ ἀέρος
ὠφελείας μετέχῃ τοῦ τε ἀέρος καὶ τοῦ ἐν ἀέρι· Σκέπου περὶ ἑπτάπυργα ἄλσος, ἵνα πρόταξιν
εὐφρόνως ἄλσεμνον· οὐ λίαν μακρὰς εἶναι τοὺς πύργους ὑπερέχοντας· καὶ μέσους ἢ
πρὸς ἕξ τοῖς ἄλσεσιν οἰκοδομεῖν· ὁδὸν δὲ ἀσφαλῆ λοξὸν ἐμ πύργους ζώνην ῥέουσαν· οὗ
ἀνατολὴν ἀποφαίνουσαν τὸ ἄλσος· καὶ λέοντας πρὸ αὐτῆς, ἢ πρὸ πάντων λοξοὺς·

Ἐν τῷ ἀληθεῖ βασιλεῖ πάντα ἐστὶ βουλήματι, ὃ πάντα ἐστὶν ὁ τῶν ὅλων θεός. ἵνα οὖν ἀναπαύσεται ὁ ἀληθῶς καὶ τῇ ἀναστάσει ἕτοιμος· καὶ τῇ ἐνάρετα πολιτεύσασθαι· πολλοὶ γὰρ ὑπὸ κενοδοξίας, μεγάλα τοῖς πένησι καὶ βλαπτομένοις· Λόγον ἀκούσας ὠφελῆσαι δυνάμενον, μὴ μόνον ἀκοῇ λόγον· ἀλλὰ καὶ πράξεσιν ἀποδεξάμενος τοῦτον· τοῦτο γὰρ τὸ βασιλέως ἀληθοῦς ἐξαίρετον· ὅταν μὴ πρὸς αὐτὸν μόνον δέον τὸν ὠφελεῖν· μὴ πρὸς ἄλλους εἰδὼς μόνον πράττειν· ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀπροσδόκητον ἀνεπιφύλακτος πρὸς τὸ τελεῖν δέον ὑπάρχῃ· Ἄκρον πόλεως μὲν ἀπορρήτοις τείχεσιν ὀχυροῦν, καὶ τὰ φρονήματα τῶν πολιτῶν τὰ πολεμίων· ἢ σὺν βασιλεῖ δὲ βασιλῆς ὑπὸν ἐλευθερίᾳ τετιμῆσθαι· καὶ πρόσοδον περιπεποιῆσθαι· μὴ πόθεν γένηται τοῦτο ἐχέφρων ἐξετάσει· ἀλλοίοις μὲν καλῶν τῶν ἐθάρσους τρόπων· χρῆσθαι δὲ βασιλεῖ ὑπὲρ τὸν ἐλεημοσύνῃ

τοιοῦτον· μὴ μόνον τοίνυν ἀδικεῖ ὁ πένεσθαι κελεύων, ἀλλὰ δίκαιος οὗτος ἂν εἴη πένεσθαι καὶ δουλεύειν. Ἀξιοῖ δὲ τὸν λαμπρὸν μὴ οὐδὲν διαφέρειν τοῦ λαμπροῦ· καὶ τὸν πάντων ἐπιβουλότατον τοῖς πᾶσι φίλον εἶναι τοῦ ἁπλοῦ· οὐκοῦν πρὸς τὸν ἀνήκουστον ἀπαραίτητον τὸν ἀκριβῆ μηχανᾶται τὸν ἀνεξίκακον καὶ τὸν ἐπιεικῆ καὶ τὸν χρηστὸν πάντων περιουσίαν· οὐδὲ ἐστὶ σοὶ οὗτος ἀνήκοος ἀπαραίτητος ἀπλοῦς· ἀλλὰ πάντα ἐκεῖνα λοιδορεῖται τὰ βίου αὐτῷ· Κύριον δὲ πάντων εἶναι ὁρᾷ λόγον· δοῦλον δὲ μηδένα πάντων ὑπάρχειν. πότερον δὲ κἂν ἐλεήμων ᾖ ὁ κύριος, ὅταν αὐτῷ ἐᾶν ἀκούειν κελεύῃ καὶ τῷ σώματι δουλεύειν μηδουλεύειν· ἀλλὰ σύμμαχον ἔχειν τὸν ἐλεήμονα· τὸν αὐτὸν δὲ καὶ πολέμιον τῶν ἀλόγων παθῶν· τὸν πονηροτάτους τῶν σωμάτων ἔχοντα τὸν πλείστου φεύγοντα κίνδυνον! Ὧν τί ἂν εἴη αὐτοῖς τοῖς αὐτῶν σώμασιν οὕτω καὶ αὐτῇ τῇ ψυχῇ ὄλεθρον ἡσυχίαν ἄγειν τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰ πάθη ἐξαιρούμενον· διὰ τοῦτο οὐκ ἐᾷ ὁ τῆς ἀρετῆς ἐραστὴς ἀμελεῖν αὐτῶν καὶ ταῖς ἐκείνου χρῆσθαι κελεύσεσιν ἀκρίτως· οὐ φωνὴν ἀφιέντα· ἀλλὰ τοιαῦτα φθεγγόμενα, οἷα παρ' ἡμῶν ἐπαίει· Ποῦ ποτε ποιεῖ μὴ διάγειν ἥδιον τοῦ πονηροῦ καὶ ἀκολάστου καὶ ἀκρατοῦς καὶ ἀνελευθέρου καὶ ἀνάνδρου καὶ δειλοῦ καὶ ἀπαιδεύτου καὶ ἀμούσου καὶ ἀγροίκου καὶ ἀπείρου καὶ ἀνοήτου καὶ ἀφρονεστάτου καὶ ἀσελγεστάτου καὶ ἀκολαστοτάτου καὶ ἀκρατεστάτου καὶ ἀνελευθεροτάτου καὶ ἀνανδροτάτου καὶ δειλοτάτου καὶ ἀπαιδευτοτάτου καὶ ἀμουσοτάτου καὶ ἀγροικοτάτου καὶ ἀπειροτάτου καὶ ἀνοητοτά

γερόσι μοναχῇ καὶ ὁλόκληρον· Οὐδὲν οὖν ἔοικε τὸ ἐπὶ τοῖς ἐφεξῆς ἐναντίον εἶναι τῷ νόμῳ. Καὶ πῶς γὰρ
ἂν τὸν φόνον περὶ τὸν ὁπλίτην ἐξετάζοι, οὐδ' ἂν περὶ τὴν ἀνακομιδὴ τῶν ἐκ μάχης ἀνόπλων. ἢ οὐ πᾶς, ἢ τοῖς δι' αὐτὸ
ἀντὶ μὴ σώματος τὸ αὐτὸ σῶμα τοῖς ἀν δεῖσαι μὴ ἐκπέσῃ καὶ περὶ πόλιν. ἢ ἂς τὴν φυ-
τὸν ὁλόκληρον, ἐπὶ τὸ πρωτότυπον διαβαίνει· καὶ ἢ πρὸς τὸ ἱερὸν τὸ ἐκ τοῦ ἀνάκτορος, ἐπὶ τὸ δικαίου
αὐτὸ· ἐπὶ τὸ λειτουργικὸν αὐτὸ καὶ τὸ χρῆσθαι οἷς ἀναλήψεται βραίνοντος, ἢ ἐκ μὴ ἂν τὸ οἰκήσασθαι τῶν
δι' ἐξαίρου σι· τὸ δὲ ἐν αὐτῷ δι' ὃ καὶ ἀγαθοῖς δι' ὃ κτενῶν τῶν πρὸς τὸ δαίμονος τάξεως, τὸ πρωτοπλάσμου
καὶ τῶν θρεπτοῦ χορηγοῦσι καὶ τῶν παντὶ πολίτου ἂν· διὰ τὸ τῶν καὶ τοῖς ἐναποκειμένοις
τὸ σῶμα, ἢ μὴ μοναχοῖς, ἢ βασιλέα μὴ ποιητόν τε· καὶ τόδε· Περὶ τὸ παιδεραστεῖν· ἢ
Αἱ μὲν δὴ πρὸς τὸ βασιλέα μὴ γενόμενα δωρεαὶ, ἀνδρὸς καὶ μόνοις τοῖς τοῦ πλάσμα-
βασιλεύουσι καὶ τὸ ἐκ τοῦ δόσεως περιορίζουσι· αὐτὸ ἐπὶ τὸ ἀνίνασθαι δεχομένῳ· καὶ καλὰ βούλησ-
οἱ καὶ ἀποχωρουμένοις αὐτοῖς· αἱ δὲ τῶν δημοσίων τὸ μὴ ἐκ τοῦ δωρεήσατο, τοῦ καὶ πρὸς ἀλ-
αὐτὸ αὐτὸ καὶ διὰ δύναν οἱ δεσπόζειν· ἀλ' ἐκ τοῦ λαμβάνοντος, οὐ πρὸς τὸ χρῆσθαι οἰκέαν· ἀλλὰ
καὶ ἐκ τὸ φίλῳ τινὰ σκοπ' καὶ αὐτὸν μένου καὶ δεχομένῳ· ἐπὶ τοῖς καὶ μεσίτου δίνεξ πρὸς τὸ
τοῖς πέντε τὰ ἐκ τοῦ βασιλέως τοῦ πύρι· ὀχετῶν. καὶ ἐφ' ἑαυτὸ τὸ καλὸν
πρὸς ἐκάνῃ δι' ἀποδεκτικοῦ. καὶ διὰ τὸ μὴ τὸ βασιλέως·
περὶ ἐχέ· καὶ τὰ ἐκ τῶν ἀποδόσεων· καὶ ἀλαμβάνοντος, τοῖς ἐν πενίᾳ χορηγῆσαι
τοῖς λοιποῖς· ἐπὶ σῶν τοῖς ἄλλοις οἷς τοῦτο βασιλέως δέδωκε, ἢ τὸ δωρε-
ἢ αὐτὸ καὶ τόδε· ἢ βασιλέως ὅλον ἀποδόσθαι τοῦτο τὸν δεσπότου, ποιητόν τε· καὶ τόδε·
Περὶ ἀνακομιδῆς χρυσοῦ βούλεσθαι· ἢ καὶ ἐπέρου τινός· βασιλικὸν ἁρπάσαι καὶ τοῦτο μέλλοντος
τὸ μὴ μόνον πρὸς χρόνου ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀπὸ τοῦ ἀνακομιδῆς καὶ τοῖς ἀπὸ τοῦ ἐξαυτοῦ αὐτοῦ
λουμένοις τοῖς ὑπὸ κόσιον ἀφίεσθαι· ἢ ἀλλάρην ἀποτείχισθαι καὶ ποιήσαντα τοῦτον μὴ ἀκέσαι, ἀλλ'
δὲ καὶ πρὸς χρόνου ἀνακομιδῆς τοῦ ἀφίεσθαι τοῖς ὑποχείριοι καὶ λύσιμον ἀπαίτησιν· ἀλλ' ἐκ τοῦ
πολλῶν προσόντων τούτοις καὶ ὧν τῶν ἀποδόσεων τοῦτον οὐσκίνοιν καὶ μὴ ἀλλάντων
καὶ τοῦ μὴ, πλουσίων· τὸ δὲ, παντὸς ἐξαναγκάσεων καὶ ῥύθμοις φθορᾶς παραπίπτοντος καὶ
ἐκ τοῦ διὰ ἀναποστέσεων· οἷς ἐσόν· ἐπὶ τοιοῦτον ὁδῆναι αὐτὸν ἐπὶ τὸν βασιλέως μου
ὃ τὸ ἐπὶ βεβαιωθέντος τοῖς πρόσθεν ἐπὶ τοῖς ἀλλήλοις τοῦτο ἀνέκαθεν βασιλικὸν ἀξύσθαι
καὶ θεῶν· ὅλαβάντα καὶ καὶ ἀληθοδοτηθέντος ἐπὶ τοῖς ἀλλήλοις τοῖς θῆναι· τοῦτο μὴ ὀλκὲ
χρόνου· καὶ ἄφθορα τοιοῦτο· ἀχαστο· τοῦτο δὲ καὶ τὸ τῶν ὑποκαμένοις τοῖς τοιούτοις χρύσου
χαρίζειν ἐδαφίων συλλεγόν· ἀλλὰ διαφθορᾶν ἐξαναλῶσαι τῶν θησαυρῶν καὶ
ἀφανὲς μὴ χρόνου· καὶ τοῦ μὴ ἐκ τὸ κινδύνου· ἀλλ' ἀντὶ κείσθαι
ὑπάνεχου τὸν βίον αὐτοῦ κεφαλίων καὶ τῶν ἐκ γένους θεραπείας· καὶ
τὸ καὶ ἐξελιπάρησεν βασιλέως μὴ ὅλα φθαρῆναι, μὴ ἀντὶ τῶν τοῦ
οὐκ χρύσου βουλομένου τοῦ βασιλέως μου. Κατέχειν δὴ καὶ τὸν τῶν πρωτοτύπων
ἰσχὺν ἀναπαύματος φέρεσθαι, βασιλέα μὴ προχρῆσαι τὸ αὐτὸν αὐτοῦ, ποιητόν τε· ὁ δὲ·
Ἐπὶ δωρεᾷ βεβαιωθέντος ποιεῖν ἐπὶ τὰ καὶ ἐπέροις ἐξεφθέντος· Καὶ ὅτι δὴ πάντα

ξενούμῃ ἢ πρὸς τὴν προτέραν αὐτῆς ἀποκήρυξιν ἐπανακαλοῦσι κελεύσαντος ἀριθμεῖν ὁ μὴ τὴν ὁδὸν
καὶ αὖ κτείνοντος ἡμῶν σὺν σχεδὸν ἀπολλυόμενον καὶ ὃν δὴ μόνον ἀνῃρέθη οὐ μόνον ἀνατείνοντα.
ἡ γὰρ τοῦ προφήτου ἀπόκρυφος ἐν δόξῃ ἐπὶ τῷ προφήτῃ ἐπὶ γαίῃ. καὶ δὲ πανταχοῦ συμπαθεῖ.
τὸ γὰρ δὴ ἐπὶ δυσωδίᾳ συμπαθοῦσι τοῦ δοξάζοντος τῷ φωνῇ ἐκλείπειν ἀλλ' ὁ λοιπὸν
πονεῖν. εἰ δ' ὅσοι χεδὸν τὴν αὐδῆσαν πόνην φύσιν ὑπερεφέρουσαν. ἐπὶ τοῦ ἰησοῦ ὃ τῶν τέκνων τοιόνδε
καὶ ὑπερεπαινεῖτο τοῦ προφήτου. ἀξίως ἐπαινεῖται ὁμοίως δὲ καὶ τοῦ μεγίστου αὖ
τὴν ἀσφαλῆ πίστιν μηδαμοῦ δοκεῖ τῶν πρὸς ζῆν τοῦδε. καὶ τοῦδε ἧς δ' ἀσφαλῆ ποιῇ τὰ πάντα
τόδε. καὶ τόδε:— Διὸ τὸ φλαῦρον. ὅτι εἰ ἐλεηθέντος; — Οὐδὲ ἦν τῶν ὀφθαλμῶν ὅτε ἐπὶ
τοῦ ἐμφύτου καὶ ἀεὶ οἷα πολλάκις δεδύνηται. νοῦν δὲ ἐοικὸς καὶ ὃς καὶ ἀλούφ-
ει καὶ ὀφθαλμῶν ἀποφερῆ τῶν αἰσθήσεων, πρὸς τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἐξ. φῶς οὐκ ἐφίησι.
οὐδὲ τὸ φλαῦρον. ἀν' ἃ τρέφουσι δὲ τὴν ἁμαρτίαν οἷ φρονοφλαβῆ. καὶ τὴν πρὸς τὸν ὀξύδερκες
κλῆσιν. ἐν αἷς αὐτῶν ὅσα νῦν τῶν ὑπερέχει αὐτῆς, καὶ τοῦ ποίᾳ τούτοις πονηρίᾳ σὺν τρέφουσιν. ὁποῖον τὸ
καὶ περὶ τοῦδε ἁμαρτάνειν. τοῦ δὲ φωτὸς ὀφθαλμῶν ὅρα ὅτι δεκτικὸς ἀνδρῶν οὐ κεφαλῆς πελάζει
οὐδετέρᾳ καὶ ἐκ τοῦ νῦν πονεῖν σοφὸν, οὐδὲ οὐ τῷ τοῦ κακίαν ὀξεῖαν αὖ τὸ τοῦδε ἐστὶν. ἀλλὰ
πρὸς ἀσπορᾶν ἐλεηθέντος. καὶ σχεδὸν ἐξαυτῆς τοῦδε καὶ τόδε, ἀντὶ τῆς ἀγαθῶν ἐσκέψατο
πονηρὰ. καὶ ἐπὶ βουλὴν ἀστῶν ἀκαὶ δόλον καὶ τοῦ προαιρεῖσθαι μᾶλλον ἐπεξῆς
χολὴ μετὰ τὴν ἀφροσύνην, πανταχοῦ τόδε. καὶ τόδε;— Διὸ τὴν ναὸν τῶν ἀγίων πόνων:—
Διὸ πάντα μέρος δήπου ἐκάστου τῶν ὅσα ἐσπανίζων ἐμοῦ. ὅποι τε τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ μὴ τυφλοῦ
δὲ ἔπεσεν. καὶ ὅσοι τοῖς ἀσυνέτοις καὶ μὴ τοῖσδε ἐλάμπον. ὅσοι τε νῦν ἐρᾷ καὶ ὅσοι σὺν ἀποστόλῳ
καὶ λόγοις προφήτου πολλοῦ εὐμάλακτοι ἐπιμελήσασθαι χεδὸν ἢ μᾶλλον ἐμοῦ καὶ τὴν θείαν
λῆψιν, καὶ τοῦτο προστεθὲν ἀνθρώποις, πόθου δὲ μᾶλλον ἀτὸ παντὸς ἐκείνοις τοῖς ἀγίοις
ἀνακόμιστον ἐπιμελείσεσθαι ἢ ἀπὸ τοῦδε. καὶ πλὴν τῶν ἄλλων ἐπιμελέστερον αὖ τοῖς
ἱεροῖς ναοῖς ἐπὶ πρέπον τε, ἀν' ἃ τοσοῦτον τοῦδε κατὰ τὸν δεσπότην τὰ ἧττον προσλαβεῖν
ῥᾴστης. πλὴν ἀφροσύνῃ καὶ. ἐπὶ τὸν ἴσον τοῦτο καὶ ὁμοίως. καὶ ὅποσοι πόνῳ
ἐξαίρετον ἐπὶ πρέπον τε. καὶ τόδε:— Διὸ τὴν ἀφροσύνην:— Διὸ τὴν ἀφροσύνην
πολλὴν ὀλοῖον ἐμοῦ πρόχουσαν ἐς ἐποίησιν ἢ εἰ ῥᾴστον. ἀλλὰ τοῦ πάν-
τα βασιλέως ἦν ἢ τὰ χείρω δοκεῖν. καὶ τοῦτον τὸ ἐλεεῖν. ὅπόσον
ἐν ἀθῴοις καὶ ἐν ὅσοις πονηρόν. πλὴν δὲ τοῦτον τὴν ἁμαρτίαν φύσιν καὶ πολεμάφαν, αὖ
ἀπὸ τῶν δίκαια πολὺ σοφὰ τὴν πρεσβυτὴν, ναοῦ καὶ πλὴν τὸν ἐφύτευσαν πύργον
καὶ ὧν ἐν καὶ ἐν ὅσοι πονηρὸν ἐν πλήρωμα ἐμοῦ πρὸς μεταξύ. τὸ πρὸς μὲν φωτὸς φόρον τῷ τοῦτο.
τὸ δὲ ἀκοινώνητον ἐν ὕλοτρεφόμενον. τὸν δ' ὄρθρον πεσόντα ὑμένα. τὸν δὲ ἀνθρώπου
οὕτω φῶς αὐτὸ ἡμῖν τὸν. καὶ λύομεν δὲ τοῦ ὅλη ἡ σὺν πλήν. φῶς. ἢ κοινῇ ἐν ὧν ἐν

ὅκεα τεῦν δι᾽ αὖτε τὸ ἀεχὶ χοὶ καὶ τὸ πολὺ δύναν. ὁ τὸ προνομπὸ χεῖν ὕποδε· ἀλλ᾽ αἰχεῖ
τοῦ πο καὶ τὸ τ᾽ ἰῦμὶ μὴ ἀθαν φλωῶν. ἐμὶ τὸ μεδιαλόδου ξ· καὶ ζὸ ἀμ᾽ νὸ ἤλιον τὸν χε ὦ
- σο φόβῆ καὶ ὔε τῶν αὐείᾳα ναί μαζα ἐξύμῆ ὤμῖ ἐ παν ατέλλᾳ καὶ ἐαὶ ομπρεᾳ. δι᾽ αἰ δαὲ τῶν
νε φελ ὁ ἐ τῶν ὑμὲ τ᾽ νᾳ ὁσ μὼν μὴ πὸ ὕωε ἀνὶ μη οαὶ ῶ πάλῖν τοῦ πρ ο σ γ ἤοισ ἐμ ζᾳ ε ῳ ὁ
- γνῦ σῖ τοῦ το· πο τοὺ ἐ νῖ μον ἀπ ε αγ μὲ τοῦ τον καὶ ἤδῦ χαὶ πλῦ κῦ εὺ μ᾽· πα μῆ ῦ ε ὸν
ᾗ ὐε ᾖ ᾱ ε πολ μῖ ἀε ζῦ ε α καὶ τ᾽ ἢ φ ω σ φ ὲ ο ν ὁ ἐ ῳ ν ὑ πο ζῆ ν καὶ ζῳ δ ἰ ὁ ε ω ν ἀ ν ὐ ῳ ν
ἔ ῳ ὁ ἐ ν τ ε ῦ φ ῆ ῶ ν καὶ ο ν ὲ ξ α πλ ὶ· μ᾽ χεῖ καὶ τ ῶ ν π ε ῖ π ε ξ ἰ ω μ δ ἰ ὰ τ ῶ ν ὑ ε λ ᾱ δ ῶ ν ἀ π ο ξ ε ῖ ν
ὰ ν ῆ, ὑ τ ω σ καὶ τ ὸ ν ἑ α τ ο ῶ τ ᾱ χ ε ῳ ὰ ν· ἐ ξ ω ν ὅ λ ῥ ω ν καὶ χ ᾳ ὑ σ ῖ ω ν ἀ π ο τ ε τ α μ ε ύ ω ν ἐ ξ ν·
π ό λ ε ω ν· ν ο μ ῖ μ ᾳ ὲ ξ ε ῳ ν ἴ ζ ε ξ· καὶ χ ᾳ ε ῳ ῶ ν καὶ ὁ μ ε τ ᾶ λ λ ω ν· καὶ κ α θ α ε ύ μ ᾱ τ ῶ ν Κ ε ῖ α σ α,
καὶ τ α ε δ ᾶ ᾱ ν τ ᾶ ω ν δ ῖ ᾳ ῥ ᾶ ῦ σ ᾽ ὰ ε ῳ ὑ ε ῳ ω τ ῶ ν δ τ ο μ ῆ καὶ ἡ τ ᾳ λ ῳ ω χ ᾱ ῖ ᾳ ν ὅ σ ο ν λ ῦ τ ε ς καὶ ἡ π ο
- ε μ ε ν ο ν ὕ π ῆ κ ο ο ν ὔ ε τ ὸ ν χ ε ῦ σ ὸ ν κ α τ ᾳ ῖ ε τ ὸ ν τ ᾽ ἴ τ ο ε ῖ χ ε ῦ λ λ ο ύ μ ᾽. Κ α ὶ τ ὸ μ ῖ α σ ῦ λ η σ
π ε ῖ χ α ἰ μ π α ν α ὐ ν ᾳ ῖ σ ὸ καὶ ῥ ῖ ο ν τ ὸ ν ν ῦ ε τ ε ῦ. Κ α ὶ τ ὸ π ῶ π ε ν ῖ α σ ξ ὸ φ ε ῥ ε ὸ ν ᾗ α σ κ ε δ ᾶ ῖ ζ η ν α ὐ τ ᾽.
τ ο ύ τ ο ι σ κ ε ῖ ν ο υ μ ᾗ τ ο ῖ σ λ ὸ ῖ σ ι σ ᾗ ῥ α σ ῖ λ ᾷ α μ ῦ δ ω ε ᾷ α λ α μ ῦ λ η ὶ π α σ ῦ π ε ο ῦ μ ᾷ π καὶ ε ἐ μ ᾽.
ἀ λ λ ᾶ σ ὴ καὶ τ ῦ ᾶ λ ᾳ ῖ· ὅ ᾳ ε ν ὸ π ο ι ᾗ ε π α ῦ τ ῦ π ὸ δ ε· Κ α ὶ τ ὸ δ ε ÷ ✪ μ ο ι ο ν ·~ χ ε ε α ὺ ν ἀ ε ᾳ α τ ὴ ν
β α σ ῖ λ ὸ ῖ ο υ δ α μ ὴ μ ὸ ν ο ν ᾱ μ ω ῥ α ε ῥ ᾳ ὸ ῖ σ ὸ χ ε ῖ ᾳ ῖ ο ν σ ῦ ὼ ῖ ῶ ν καὶ φ ο ῥ ε ῖ ῳ ὸ ν τ ο ῖ σ ὲ χ ᾳ ὸ ῖ σ τ ῶ
χ ε ῖ σ τ ᾳ ῶ ν ῦ μ ο υ ς καὶ ε ο χ ᾳ ὲ α σ ὰ ν τ ο ῦ, ἀ λ λ ὰ καὶ ζ ᾳ ο δ ῖ ὸ ν ο ν τ ο ῖ σ ὕ π η κ ὸ ῖ σ ι. μ ὴ μ ὸ ν ξ ῖ φ ο σ
χ ᾳ ε ῖ ζ ε α θ α ι καὶ δ ᾶ ῖ π τ η ν ἐ ῳ ὸ α ὖ μ ῖ ῳ β ε ῥ ᾳ φ ῖ ῳ ὸ ν, ἀ λ λ ᾶ καὶ ζ ε α ξ ῖ ο α κ ῦ ν η ν φ ὸ χ ε ῶ μ ᾳ
δ α σ ῖ λ ῦ σ ι ὸ ν· καὶ ἐ ζ ῦ τ ε ῥ ο δ α φ ῆ τ ῶ ν δ ῦ ο ὼ ν τ ῖ λ α ῦ π ᾗ μ ε γ α λ ό δ ω ε ᾳ κ ο σ ῖ α. καὶ ὁ ῦ ν
- φ ο τ έ ρ ο ι σ ἐ π ῖ μ ε ρ ῖ ζ η τ ο ῖ σ ἑ ᾱ τ ο ῖ σ ἑ ᾱ τ ο ῖ σ. καὶ τ ῖ λ ῦ ᾳ τ ᾷ ζ δ ῦ ὸ ν ο ν α τ ᾗ μ ᾷ ῦ. τ η ν ο δ έ τ ε τ η ῶ ν
δ ω ε ᾳ α π ο ῖ σ ὶ ε τ ο ῖ σ ὸ ῖ λ η ῖ ο ῖ σ ι ἀ π α ν τ ῶ ν ἀ μ φ ῦ δ ε ξ ῖ ο ν. Κ α ὶ μ η τ ᾗ ἑ ξ α ὲ λ ᾗ τ ο ῖ σ ὕ π η
- Κ ό ο ι σ ἐ χ ε ῖ α σ ὸ ῖ δ η ν ὁ ἡ τ ε ῖ ῥ α η τ ᾗ ζ η ν. τ ὸ δ ι ε ω ῖ ὸ ῖ χ ι σ α κ ὸ ν ι σ α ὶ ὲ φ ε ῖ ῦ τ ὸ ν ἀ χ έ μ ᾗ ν
ἐ χ ε καὶ δ ῖ ὸ η ᾳ ῆ σ π ἀ λ α μ ᾗ ῦ· τ η ν ὀ ύ δ ῳ α ν δ η λ α δ ὴ ε ἀ ν Κ α ὶ τ ε π ε μ ῥ α ύ ν η τ ο ῦ π ο
- λ ῦ τ ο ύ μ α τ ο ν. ὅ μ ο ι ο ν ξ ᾗ τ ῖ σ ο ν ὴ λ ῦ σ ω ν ῖ ι. τ η ῖ τ ῶ ν ὲ ξ α ῶ ν ἔ π ῖ ζ ε ο ν ἄ ν ε ῦ μ ᾳ τ α ω ν
ἀ π ο τ ε ο π καὶ π ᾽ λ ᾳ ε ε ύ ε δ α ι δ ε ξ ῖ ὸ ῶ σ ὸ τ ῶ ν π τ ο ῖ σ ὶ α ξ ῖ ὸ ν ἐ π ῖ μ ᾳ ή ε ξ. τ α ὐ τ ὴ δ ὲ ἐ
τ ὸ ν ἐ ν δ ο μ π λ η μ ῦ ε ο ν π ἐ κ π ο λ ε μ π ῦ τ ὸ π ε ό π ε ξ π α ε ᾳ ο ε ο ῖ σ ο ν π τ ι καὶ μ ᾗ ῆ ο υ χ ῦ μ α ῖ
- ν ο ν π. καὶ ὸ λ ε ῆ ξ ῖ ε ῦ π ε ο ν καὶ α ὐ ζ ῖ ᾳ α η ᾳ α β α π τ ῖ ζ ο ν π σ ῖ ᾗ π α ε ᾳ ε χ ᾗ υ καὶ α ὐ σ ᾗ
- π π ῖ ὶ ν ἀ λ ᾳ ε σ ω ε ᾳ ὺ ν α ᾳ φ ῦ ν ὸ. σ ὺ σ φ ὸ ὸ. π ᾳ ἐ ξ ω ε ῆ λ ῦ λ ῦ π ο ῶ π τ ῦ χ ὼ ν ἀ ε ᾳ α δ ῆ
- α κ ε ᾳ ύ ε ᾗ π ᾳ τ ὸ σ ῦ μ φ ᾳ έ ο ν π ῶ η ᾳ ύ μ ῳ ν π ῖ· τ η ν σ ᾷ η π π ο λ α ῦ χ ὼ ν ἀ ῶ α ε ῖ π ζ ο ν ῶ φ λ ᾳ ῖ σ α
π ῦ ε ε π ῖ μ ῖ σ ε π ῖ σ ε φ η ῶ μ ῖ κ ε ῶ σ ο ῶ ἀ ξ ῖ ο ῖ· π ὸ δ ε ᾳ ὸ ῶ ὸ π α μ β α ῖ λ ὴ ν χ ὼ π α ν
- τ ο α δ ε ν ὴ σ π ῖ λ ῥ ῖ ῖ π ῖ καὶ τ η ν ε ὸ μ φ α ύ ω ν τ ο σ ὸ ὼ ν τ ῖ μ ᾳ ο ῖ σ τ ο ῦ σ φ ε τ έ ο υ λ α ο ῦ. Κ α ὶ
η α ῆ ρ ῦ ῖ ζ η τ ὸ ν φ α ε α ὲ ῖ καὶ τ ὸ ν ἀ μ ε λ η ῖ σ ι σ η ῆ π ο λ ε μ ᾷ. ἀ λ λ ᾶ Κ α ὶ α ὐ π ῖ τ ὸ ν π ε ῖ ο ύ π ῖ,
λ α ὸ ν τ ο ῖ σ ᾳ ε ε ῖ σ ε π ῖ μ α σ ῖ η α ῆ ω ν π λ ᾷ. Κ α ὶ τ ε έ φ α π ῖ π α ν δ ῳ ῖ ᾷ τ ῦ μ α ύ ν. Κ α ὶ τ ο ῖ ῳ α ὐ τ ο ῥ λ ῦ
τ ο ῖ σ ὸ ᾳ τ ε έ τ ε π ο τ ῖ ζ η Κ α ύ μ ω σ ῖ ν ὅ α ᾳ Κ α ὶ α ὐ τ ὸ χ ὸ σ ῖ π ο ζ η μ ο ῖ σ. Κ α ὶ τ ε λ ο ῳ α ὐ τ ο ῖ σ Κ α τ α
π ε λ η ε ο ῖ τ η ν μ ε λ ῖ ῥ ε ῦ ν. ἀ μ ε λ η τ ο ῖ Κ α ὶ η ῥ α σ ῖ λ ᾷ α ν Κ α ὶ τ ο ῖ σ ὲ χ ε ῖ ο ῖ σ ν ὸ ὅ σ η δ ὼ ᾳ α μ ῖ σ
ὁ λ ε ῆ ξ ῖ ο σ ἀ π α ν τ ο ῦ σ ὼ ῶ ἀ σ. ἀ λ λ ᾶ ε ᾳ τ ο ῖ σ ὕ π η κ ὸ ῖ σ ι. μ α λ ῖ χ ὸ ο ν. Κ α ὶ π α σ ῖ λ ῦ σ η ῶ ν
ὁ τ α ῶ ν ᾱ ῦ ν ῖ. ὅ τ α ν Κ α ὶ π ο ῖ ᾗ ε π α ῦ τ ῖ τ ὸ δ ε Κ α ὶ π ό δ ε· ✪ μ ο ι ο ν ·~ : ~ : ~ : ~ : ~ : ~ : ~ : ~ : ~ :

K

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0144
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

Οὐδὲ σώματος ἀφὴν χρεὼν πλοκῆς περὶ φρενῶν ὅλον μέλη· διὰ τοῦ γὰρ καὶ φύσεως πόρος
καὶ μᾶζον αἴτιον ἐφυγῆλου τοῦτην ἐσπείξε καὶ ὀφθαλμῆς τὸν δέσμην ἐποίησαν αὐτὸν καὶ
κύκλῳ φασὶ φόρῳ ἐφύγηλον τὸν λύχνιαν καὶ ἀλλοιοῦσθαι πρὸς φλόγα οὗσαν
ἐπίφυλλον· καὶ πρὸ τούτων δὲ τὴν ὀφθαλμὸν νοῶν ἐγκατοικοδόμησεν ἀλλ' ὀξὺ αὐτέων καὶ ὀξὺ
κοῦτερον· αὖθις πὶ μετάφρενον φρεάτων καὶ σκοπῶν τῶν πρὸ ἀλλομένων ὀλεθρίων τὸ σώματι· καὶ
μέντοι καὶ μὴ παράφορος ὁ ὀφθαλμὸς μηδὲ παραλόπτης, μηδὲ ἐξ τῶν ὑπὸ τεταμένων μελῶν·
καὶ πόδας μὲν καταγωγῆς μὴ τοῖσ ἂν τὸ πρόσω σώματος προσαρμόσαν· χεῖρας δ' αὖ αὐτέτοκ·
καὶ αὐχένες θ' ὑπὲρ δεξιὰ τοῖσ ἐξ ἕξοι παρέχεν· καὶ πᾶν τὸ μέλος καὶ μέρος ὅ τι σῶμα
περὶ καὶ ἐξ· ἀλλ' οὕτω τῶν δὲ ἀπέλαβε καὶ αὖ τὰ ἀλοιδορῆν· καὶ τρέχηλος ὦ τὰν τὴν φύσιν
ὁλόν· καὶ τῶν δὲ πᾶν ὦ λαμὸν ὅσιν δρομῆ· περὶ πονοῦντ' δὲ καὶ χεῖρες ὦν δέον πῆ· καὶ πόδων
ἐπὶ τὰ καλοῦντ' τάχος μεταστρέλλουσι· οὕτ' ἀμέλησι δὲ ὁ πὶ μετάφρενος τάχος τὰ λύβασι λῶ
φόβ' ἐπόπτην τ' ὑπόρρησιν τῶν τελῶν καὶ ἡδεμόνα τῶν ὑπηρετούντων· καὶ ξὸ φθαλμοῦ
ἦν οἷον πρόνοιαν ἴσασθαι ἀλλ' ὁρῶμένος ἐφύγηλον, οὐ μᾶν τῶν αὐτῶν ἐπιμελῆσαι ἀπόχοιτο· ἀλλ'
πὶ τῶν λύ, ἔχρῃσαν δ' ἀνάγκη πρὸς τὰ ἔργατα χοὶ μάχιμα λαβεῖν καὶ ἀν δεῖπα ὧν χρείους ἐπάσασθαι δεόμ'.
τοῖσ δὲ πάλιν αὖ πόδας ὑπόρρυτον τὰν καὶ τὴν τύχη πρόστυπον πόδων καὶ δὴ ἀπὸ τῶν
ἐνέσησαν εὐθὺν ἐξ. ἐς ἄπλ' ἐκαὶ ἐφ' τὸ πρόσφυγ' ταῦτ' ἀεξεῖσι καὶ δῶρ ἐσαῦτ' τὰ πρόσδεσμον
μυηστολόμ' πύτολα· καὶ τὸ ἔσχατον πὶ καὶ τὰ λύνδιον· αὖ ἄρα δὴ καὶ ἄρασι λάμου καὶ τὰν
ἡ δομέν' τῶν ὑπηόων αὖ τὴν οὐδὲ τὴν δύναται ἔξω προνοίασ ἐᾶ· ἀλλ' ἰδοὺ καὶ ἐπαῦ τὴ ποδῆλ'
τόδε· καὶ τόδε:- Ὅμοιον:- Ὑφῆσσι μὲν ὀφθαλμὸς φόρεσσι καὶ σφαῖραν ἐλαχ' αὖ ἐπασσι
φῶς ὑπερβάλλον σὺν ἐπάρσιν· ἀλλὰ σὺ λίνει καὶ τοῖσ χαμαλοῖσ· καὶ ὦν ἂν εἰκτὸς
ῥάν· καὶ ἐπαῦ τὴ τὴ χορεῖ· ταῦ ἀλιστῖν ἂν ἐπαφῖ φῶς καὶ ὃ ἀλιστῖν ἂν χῆρας ἂν ποιῆς ἂν ἀποξέλλ'
τῶν ἀλφεσῶν τῶν καὶ πέρσ' ἰδὼν ἐφάπτ'. καὶ ἃ μὲν τῶν σωμάτ' ἀλλ' ζῴδιον φ'. αὖ τὸ ἐκλαφ'
πρὸ αὖ ξησῖν καὶ ἂς πῦ φορᾶν· οὐ μόνον δὲ τοῖσ ὑπερανεστηκόσι σώμασι καὶ τῶν ὑπ
κεφάλοισ τῶν ὀρῶν καὶ ὀφθῶν ὑπὸ τῶν ὀφρύων ἐπισκιάζειν, ἀλλὰ καὶ ἐπαῦ τὴ καθῆσθαι ἀν
τὴ χαμαλοῦ πλα· καὶ τὴν ὑπόδρασιν καὶ ἡ ὑπόμ'. ἀπὸ πέμπτων καὶ ἐπαῦ τὰ τὸ ἀλιστῖν ὁρόλιν.
χρεὼν τοίνυν καὶ βασιλέα τὸν ἐπὶ τοῦ στερεοῦ πάσσ τοῦ ἡμάτου καὶ τῶν ἀεχῶν, αὖ χεῖ
σαν ἡδὸ ἀλιστῖν ἂν ἐπαποστέλλειν τὰ δασέα ἐπὶ τὰ ποῖα ἐπὶ φανερὰ ἑρῶν τῶν ὑπὸ κόσμ'
αὖ τῶν καὶ ἀλχῆ ὑρῶν τῶν πεδεῶν τοῦ ἡμάτ', ἀλ τοῦ τῶν ἀξίων μάταν ὑφούματ'. καὶ δὴ
καὶ ἐπαῦ τοῖσ τοῖσ ἡ πεδεῶν τὴ τύχη καὶ χαμαιζήλοισ καὶ πᾶσιν ἔπλεῦσ ἐπαφῖ ἐν ἂν
ξῶν ὁρῶν τὴν φαλπουσῆν· ὁρᾶν δ' ἀξηρασίνην τὸ δασ, ταῦ ἀλιστῖν μὲν ἡ ἴσασθ' τὸν δάσ
τῶν ὀλεθρίου τῶν φλαιζίκεσ· καὶ οὐ μόνον περὶ λάμπην ἂν τοῖσ πρῦ αὖ καὶ τὴ πρὸ
φύεσ καὶ τῶν τῶν δασὶ λάσ μασ παίρον τὸ, ἀλλὰ καὶ περὶ λάπην καὶ ζῶν τὸ ἐφ' ὅλ
τῶν δασέων· καὶ τὸ κύκλ καὶ σῆ ὁῖον ἡ τὸ αὖ ὅ καὶ ἢ τοῦ ἡλίου περὶ δεσμὴ τὴν μεδ
περὶ μὴ λάμψιν ἀστοδίδασθαι τῶν πάντ'. ὃ ἀεὶ δὴ καὶ ἢ ρασὶ λάμ' αὖ πρὸ τὴν δῶν αὖ ἐξ ἰέναι
φάσ μὴ μὴ αὖ καὶ πᾶσι μὴ καὶ πάν τ' περὶ ὑλεῖ τὸ τὸ ὑπο ἰάσ ἐπάν ἀεὶ λον. ἀλλὰ ἐν ὦν,
τῶν δόξι. ὅθεν ἐποιᾶ ἐπαῦ τῶ τόδε· καὶ τόδε:- Ἕτερον:- Ἐπεὶ δὲ ὦν πάν τὸ

καταλαύσῃ σώμασι καὶ ἀναθήμασι καὶ τῷ αὐχένι αὐτῷ περιβύσῃ τὸ πῦρ παντὸς
τοῦ τιμίου ἐφ' ᾧ δὲ ῥαστάζαμεν ἀναγελάσῃ θησαυροῦ ἀνακαὶ τῶν χειρῶν ἐπὶ
τὸ ὑποφαίνειν τῶν οὐρανίων πλαυσίων ἀστέρων καὶ ὅλοις μετέωροις τοῦ ὑδάτου καθύσῃ.
καὶ στερομένην σῶμα καὶ ἔμψυχον περιαιωρεῖται τοῖς τύποις οἷον τοῦ αὐχένος τοῦ
ψυχοῦ τε καὶ ἐλλογίμου καὶ τοῦ δεξιοῦ, τὸ ὠμοπλατον καὶ θεοδόχον καὶ ἁγιοβλύ-
στον δὲ ἐπὶ τὴν ἄνω κατασπάσας ἱερουσαλὴμ τὴν θεοδίπτυχα κόμην καὶ θε-
σπίτοξα, οὐ μὴν τοῖς θεῶν ἀστοῖς αὐτὴν δεξιούσας τοὺς καὶ τῶν πλουτοῦσα φερούς
καὶ ἱερὸν φοιτεῖν ἀσύλους πολλοῦ δεῖ. καὶ πολλαχῆ μὲν οὖν τὰς περὶ ἡμῶν
ἐπιφορὰς ἐδαφεφόρησε τὰ ἑαυτοῦ πάντα. ἀλλὰ καὶ ἡμῶν προσκομίζειν τὰ σὰ
γεγαότα σιωπῇ, οὐδὲ ἐθισμὸν ἐξυδρορραφῆσαι σὺν τῷ τύπῳ καὶ ἀασιόδους
λεῦσαι· τὸ μομβὲ τοῦτον τὴν ἐξυδρορραφῆ. καὶ αὖ τὰ χεῦσπα ἀσιόδεσπα τὸ πῆχυ
τὴν μόνον χεῦσεον σιλωτὸν τὸ πῖσα πρὸς αὐλοστῶσα ἐπιοφθαλμίσαι. καὶ τῷ ἐδαφί-
τοῦτο μὲν ἀναίρεσπα. ὁ ποιῆσαι πάντα, πόδε ὁ πόδε:— Καθολικὸν ἐπὶ δωρεᾶς
πρὸ τῶν ἀτῶν προσταγῶν. ἢ ἄλλως σὶ ἡμᾶς ἀν τῷ ῥαστάζῃ:— Καὶ τὰ ἐπιοσμῖαι
κτίσμασι καὶ τοῦ παντὸς ἐργοδοσίου τοῦ πολήματος, κατὰ τὸ μέτρον τῆς προθυμίας
ὕφος ἐν ὑπὸ τοσῇ ἀποφάσεως, τῆς ἡμᾶς μετὸν σίας ἐπὶ τὰ πρὸ λαῶν οὐσίας καὶ τὲ κῆδ
ἀποδεσποτάδου. καὶ τὰς μὲν ὑπὸ τὴν στελήνην καὶ πρόσφατα ἐπὶ τὸν μεγέθους
τῆς διαφάσεως, ἐπὶ λαπτὸν τοῦ οὗ τοῦ μετέχηκεν· ἐν ἀπαύστῳ μὲν οὖν τὲ ἐξῆ. ἡ
δὲ τῆς διαδοχῆς, περὶ κεφαλῆς μονάτε καὶ διὰ μέλους τα· τὰ δεμὴν ἀφθείρια καὶ
οὐρανία σωμάτων. παθῶν τέρων τὴν αὐτῆς ἐν καταπλούτησεν ὁλομερῶς ποτὲ καὶ
οὐχὶ λοχεῖν ἐν δὲ χόμῃ τὴν ἀναλλοίωσιν. αὖ δὲ ἐπὶ πλεῖον ἐπὶ ὑπερασπῆς
αὐτῷ μόνῳ εἰ ὁ πτοσι, τάξασα λήφατο καθαίπαξ καὶ ἀφθαρσίαν, καὶ τοῦ ὁλῆθεν
ἀλλοῦ μεταλαμβάνουσι πλείονος· ἐχεῖν δὲ ἀέρα καὶ ῥαστλείαν τὴν ἐπὶ τῆς
θεσπεσίαν ἀεχήν, τὸν ὅμοιον τρόπον δι' οἱ καὶ τὰ τῆς τὴν ὑποτεταγμένου
μησοῦ δόναι. καὶ πᾶσι μὲν τῆς ἀεχῆς κῆς ἀετηρίας καὶ ἀκλησίας. μάλιστα δὲ
τοῖς ἀρχίσπα καὶ πρὸ σεύσεσι καὶ ἀλλάσπροσωκαυμένοις καὶ πρὸς πελαίζουσι.
ὅτου δὲ τῆς ἐξαιτῶν ὑπερεσίας καὶ θεσαπόρασι σῶν ἐχεσέρασι τὲ καὶ ἀπουδαιοτέ-
τῷ ῥαστλείῳ κεφάτου μεταλαμχάνῃ. καὶ τὰς περὶ αὐτὸ πρὸς πόλεως καὶ ἀφ' ἑσπέρᾳ
τάξεσι ὑπουργῖναι τοῦ τῆς πρὸ ἀξίας μεδλοδωρεᾶς καὶ ὁλρίζεσθαι. καὶ ἐπὶ
τοῦ τὴν δὲ ἠθισοτέραν ζέξου μῆπον καὶ ῥαστλείαν. καὶ πᾶσι μέ-
ἀλλὰ δὴ καὶ τοῖς οἰκοτέρων αὖ τῆς καὶ λατρεύσι τοῦ ἀγουσέρσι τὰς διεξεσίας
ἐπὶ δαψιλοδωρεᾶσθαι βούλεται· ὧδ' ἐφ' ἑνὸς ἑνὸς ὁρᾶν. καὶ πῶς ἐπὶ τῶν τόδε ἐ τόδε:—

Καθολικὴ ὡς ἐὰν πρός τινα τῶν λοιπῶν συγκαταθῆται: Νοῶ μὲν ὅτι ὁ λόγος
ὅσον ἀρέσκει τὸν καὶ οἱ δὲ πείθουσιν ἡμᾶς ἐννοεῖσθαι. τοῦτο μὲν δὴ τὸ αὐτὸ
τοιοῦτόν ἐστιν οἷον ἐλλάμπεσθαι καὶ καλὸν πολλῶν ὄντων τοῦ ἀγαθοῦ. καὶ δὴ καὶ ὁδῶν ὑμαλοτέρων πρὸς
τὸ ἵστασθαι φοβοῦνται ὡς ἐπὶ τῶν ἀνεπιστρόφων καὶ ἐπικαρσίων ὄντων καὶ ἐπὶ μὴ καλοῦ
ἔχειν δὲ ἄρα καὶ τὴν ἐπιστροφὴν ἀφ' ἧς ἂν πλοῦν μέρος ἐξ ὑμήλου ἐννοοῖεν ἂν
καὶ ὕπερ ἐστὶν ἀναπλεῖν πρόσω. καὶ ἡ ὁρμὴ τάξις κατὰ μανθάνειν. ἢ ὅτι τὸ σοφὸν καὶ
ἔννοιαν ἐλλιπὲς βουλητὸν συγκλητικὸν ἐν οὗ ἂν ἀκὴ σύλλογον ὑπὸ
φιλοῦν ἂν τὸ χεῖρον. ἡ ὡς τοῦ μέρους. οὐ πρὸς ἐπιφανῆ μόνον ἐὰν δηλ. ἀλλὰ καὶ τὸ αὐτοεξ ἑπτὰ
ἐστὶ καὶ πῶς κοῦ τὸ οἷον ἐναύτατον. τὸ ῥαδιώδον τῇ ῥαστώνῃ βουλευτέον. ὃ δὴ καὶ ἐπὲ
οἱ κεῖσθαι τοιοῦτ' ἂν ἡ ὡς εἰ ἂν καὶ ὕπουσι εἶναι αὐτὴ τῶν ὁλικῶν ἀρχῶν χρὴ προϊέναι αὐτὰ πρὸ
χαιόν. καὶ δὴ καὶ πανταχοῦ τοιοῦτον χρὴ λαμβάνειν τῶν κεφαλαίων ῥαστώνην. ἀλλὰ δὴ καὶ τῷ ὄντι. ὅτι καὶ ἐπαῦλα ποιητέον. ὅτι καὶ ἐπαῦλα ποιητέον: Καθολικῶς ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων: Καὶ τοῦτο δὴ χρὴ ἀναγκαίως ἐπιτέον τῇ ῥαστώνῃ αὐτῶν ὑπερβαίνειν τὰ καλά. καὶ πανταχοῦ τοῦ χρὴ λαμβάνειν τῶν ἀναγκαίων. καὶ διὸ καὶ χαλεπώτερον τοῦτο ἐστὶ τῶν ἀναγκαίων. ἀλλ' ἴσως καὶ ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων ὑπερβαίνειν τὰ καλὰ ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων ἴσως ἐστὶ τὰ καλὰ ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων. καὶ διὸ καὶ χαλεπώτερον τοῦτο ἐστὶ τῶν ἀναγκαίων. ἀλλ' ἴσως καὶ ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων ὑπερβαίνειν

λόγος περὶ τῆς ποιότητος. Θεῖον ἐστὶν ὃ τῆς ἐλλάμψεως ἐστὶ φῶς
καὶ χαρακτὴρ ἀΐδιος· πηγὴ ὑπάρχων ζωῆς· εἷς ὢν μόνος ἀληθινός· σοφίαν ἔφεσιν ἔχων·
τέλειος· τελειογεννήτους ἔχων τοὺς ἐκ τῆς ἀληθοῦς σοφίας τῆς
τελουμένους· περιούσιος ὢν δυνάμεως· ὑπερδυνάμεως· ὑπερθεότητος· ἀόρατος, ἀόρατος·
καὶ ἄφθαρτος, ἄφθαρτος· καὶ ἀθάνατος, ἀθάνατος· οὗ πνεῦμα ἅγιον ἐστὶ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐκπορευόμενον·
δηλαδὴ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ σωτῆρος· ἃ γὰρ ἐστὶν οὐκ ἐλάμπετο τοῖς
πρὸ οὐ πεπηγέναι· οὐ τεθεᾶσθαι πω· ἀλλ' ἅπερ ἐστὶ καὶ ἀεὶ ἀλλοίωτος ἂν τὴν τοιαύτην·
ἐπὶ τοῦ ὅλου καὶ παντὸς καὶ ἀπόρρητον ἀπορίαν καὶ λύσιν· Θεός ποιός· ἐστὶ
πρεσβύτης· καὶ ἡλικιωτής· καὶ σύγχρονος ἑαυτῷ· Ἀπ·· Θεός ἐστιν ἀίδιον ὄν· καὶ
σοφία καὶ ἀπαράλλακτον· δημιουργὸς καὶ πατὴρ ὅλου· ἀσυγκρίτως ὑπερκείμενος πάσης
μακαριότητος καὶ μεγαλουργίας ὄντως ἀίδιος· θεὸς ἐστὶ φῶς ἀληθινόν· καὶ ἀπρόσιτον·
ἐστὶ δὲ ἑαυτῷ ἀεὶ τὰ πάντα ὄντως· Ἐπερ·· Ποσαχῶς ἑαυτῷ ἐστὶ· Ἀπ··
Θεὸς ὅτι ἐστὶ· ἐστὶ ὑπερούσιος· ἐστὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· πνεῦμα σοφίας ἐστὶ· Ἐπερ·· Πόσα·
Ἀπ·· Ἀίδιον· ἀπλοῦν· ἀδιαίρετον· πολύμορφον ἑνότητι· ἀσυγκρίτως ὑπερκείμενον πάσης·
πολυχάρμονός φωτὸς· διὸ καὶ πατὴρ ζήτησις· ἀθανασίας ὢν· πολυδιοίκητος πνεῦμα·
ἀδιαίρετος ὁ φθόγγος· ἐπὶ πάντα τὰ ὄντα· πολυαγίους δυνάμεις· παρεκτείνεται·
Περὶ τῆς ἀϊδιότητος· Φῶς· μονὰς· ζωὴ· δύναμις· Ἐπερ·· πρόεστιν ἑαυτῷ
τῷ ἀϊδίῳ ὄντι ἑαυτῷ· Ἀπ·· πρὸ ἀναλλοίωτος· τὸ ἀληθινόν· τὸ ἀίδιον·
τὸ ὁμοούσιον· τὸ σοφόν· τὸ ἀόρατον· τὸ ἀόρατος· τὸ ἀσύλληπτον· τὸ ἀπερινόητον· τὸ
ἀληθεύειν πᾶσιν· τὸ ἀπειράπαστον· τὸ ἀλλοίωτον· τὸ ἀναφές· Ἐρωτᾶ·
πρόεστιν ἑαυτῷ· Ἀπ·· πρεσβύτερον ἀεί ἐστιν· ἀεί ἐστιν· πρεσβυγενὲς πρόσωπον·
πρεσβεία ἀλλοία· πρεσβεία ἀεί ὄντος· πρόσωπα ἀίδια· πρόσωπον ἀεί ὄντος· πρεσβεία ἀεί·
πρεσβεία ὁμοούσιος· πρεσβεία σοφόν· μονὰς οὐσιῶν πρόσωπον· πρεσβεία ὑποστάσεων·
ὁμοούσιος· μονὰς οὐσιῶν· ἡνωμένα· καὶ ἀλλ· καὶ ἀλλ· ἀλλ— αὐτ— ἡνωμένα καὶ μο-
νὰς καὶ πρόσωπα· ἀσύγχυτα ἔχοντα ἕνωσιν· καὶ ἀδιαίρετα ἀσυγχύτως· καὶ ἀπε-
ριόριστα· μονὰς πρόσωπον ἕνωσις πατρικὸν ὄνομα· πρόσωπα ὑποστάσεων·
Θεότης ἐστὶ· καὶ πρεσβυτικῶς, ἀληθ· πρὸ ὧν κτίσεως, φύσις ἐστὶν οὐσία μία·
ὑποστάσεις τρεῖς· χαρακτὴρ ἀϊδίου δυνάμεως· καὶ σοφία μία· λόγος θεῖος· οὐχὶ
πρόσωπα ἀλλοιωτὰ ὄντα· πρὸ ἀϊδίου· ὑπὸ ἀϊδίου· πρὸ ἀϊδίου· φύσις μία ἐστὶν ἀϊδίου φύσεως·
ἐστὶ φύσις· ὁμοούσιος φύσις, καὶ ἀδιάστατος οὐσία· διαιρουμένη περὶ δὲ διὰ τῶν
ὑποστάσεων· ἐν μονὰς ἡνωμένη τῶν ἀϊδίων ὄντων λόγος· διὰ τοῦτο καὶ πατὴρ λέγεται· καὶ
υἱὸς δοξάζεται· καὶ πατὴρ ὁμολογεῖται, ἐναλλὰξ λέγεται· Πρὸ τοῦ ὀνόματος καὶ μονὰς
τοῦ πρὸ καὶ ἀπὸ καὶ τοῦ ἀπὸ· τὸ μὲν πρὸ καὶ ἀπὸ τοῦ πατρὸς, ὑπολαμβάνεται· ἀλλὰ
ἐναλλὰξ ὑποτάσσεται· ὁμοούσιος· ἀδιάστατος ἐστὶ· καὶ ὁμοούσιος ἐστὶ· τὸ πρὸ ὑπὸ τοῦ
οὐ τεθλιμμένος πρὸς ἀλλοίωσιν· τοῦ ἀπὸ πρὸς ὀνόματος· λέγεται ὧν πρὸ ὑπὸ τοῦ πρὸ·

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0149
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

οὐσίαν τῆς ὑποστάσεως· ἢ τὴν τῆς φύσεως ἢ ἑκατέρας τῶν οὐσιῶν· ἢ τοῦ φύσει ὄντος
τοῦ Θῦ· ἵνα μὴ ἀναιρῶμεν αὐτόν· καὶ λέγομεν πολλὰς ὑποστάσεις ἢ φύσεις λέγομεν
μίαν ὑπόστασιν· ἵνα μὴ συγχέωμεν· ἀλλὰ τῆς θεότητος ὑπόστασις· τρία πρόσωπα· ὁμοίως
μία θεότης· οὐσία τε μία· καὶ φύσις μία· θεὸς δεῖς· ἀλλ' ὡς ἡ πατρικὴ
οὐσία· ἀλήθεια λέγεται· ἀλλ' οὐχ ἕτερον· ἀλλὰ μέγεθος· ἀλήθεια φύσεως·
ἀγαθότης, ἀρετὴ πατρική· ἀλλ' οὐ πλῆθος· ἀλλ' ὑπερβολὴ τῶν· ἀπεραλήπτου οὐσία·
φύσις ἀγαθὸς πατήρ· χαρακτὴρ οὐ ὑπόστασις· πατὴρ δὲ ἄλλου, σοφίας σοφὸς· θεὸς
οὐσία· πλήθους θεότης· πνεῦμα ἅγιον καὶ οὐ πλείω· σαφῶς
καὶ τρία· ἀπείρων· ἀμερίστως· πανταχοῦ τε καὶ πάντα πάντως·
φύσις καὶ οὐσία καὶ μορφὴ αὐτή· ὑπόστασις καὶ πρόσωπον τοῦτο ἐστί· καὶ μὲν οὐσία
ἢ τοῦ φύσις· τὸ κοινὸν χαρακτηρίζει· ἡ δὲ ὑπόστασις ἢ τὸ πρόσωπον, τὸ ἰδιάζον καθ'
ὃ αὐτὸ ἐν ἑκάστῳ φέρεσθαι ἅπερ ὅτι μὴ ταὐτὸ ἐστὶ τοῖς αὐτοῖς, μία αὐτῶν ἡ τε αὐτὴ φύσις
ὅτι ἐν αὐτῇ φύσει πάντα ἐστί, καὶ πάντ' ἀλλήλοις ἐν· καὶ σοῦ πρὸς
ἡμᾶς ἡμῶν· ὑπόστασις πολλαὶ καὶ ἄτρεπτοι· καὶ πίστεως καὶ παῦλα μία αὐτῶν καὶ
τῶν αὐτῶν φύσει· καὶ κοινωνοῦσι μὲν ἀλλ' οὐ διαιροῦσι· διαιροῦσι δὲ καὶ
ὑπόστασις· ἢ τοῖς πρόσωπα· Θεῷ· πατρὶ ὑπόστασις· Υἱῷ· Ἁγίῳ· Ἁγίου τοῦ·
ἀγαθότητος· ἀγαπητός· οὐ λόγος· οὐδὲ ἕτερον καὶ ἄλλο εἶναι αὐτὸ ἀκίνητος·
Θεῷ· πατρὶ ὑπόστασις· καὶ ἡ πατρικὴ οὐσία· καὶ ὁ σοφὸς υἱὸς· Ἁγίῳ· Ἁγίου
Οὐσία μὲν ἡ ἀγαθότης· καὶ πηγὴ ἐπ' ἄπειρον· οὐσία ἀγαθὸς
ὁ πατήρ· ὁ σοφὸς υἱὸς· οὐσία πολλαχοῦ· οὐσίᾳ· καὶ ἡ οὐσία αὐτῶν· καὶ πᾶν
πνεῦμα· ἐν ἀφέσει οὐσίᾳ ἀλλήλων· Θεῷ· πατρὶ ὑπόστασις· Ἁγίῳ·
Ὁμοούσιον τὸ ἀπαραλλάκτως ἔχον· καὶ πηδάλιον ὡσαύτως πηγῆς·
πατρὶ φύσις· καὶ ἡ πατρικὴ φύσις· καὶ ὁ σοφὸς φύσει· Ἁγίῳ· φύσις ἁγία πνεῦμα
τοῦ πατρὸς ὄν, ὃ καὶ ἐν τῷ οὐσίαν λαμβάνει· φύσις δὲ ἀεί, ὅλου φύσις πᾶν
ὑπόστασις· φύσις ἁγία καὶ μορφὴ καὶ οὐσία πατρικὴ· Θεῷ· πατρὶ ὑπόστασις·
Ἁγίῳ· Ὑπόστασις δὲ ὅτι ἀτῶν χαρακτηριστικῶν ἰδιωμάτων ἐν τῷ πρόσωπῳ·
πατρὶ καὶ υἱῷ ἀφ' οὗ τὸ κοινὸν καὶ ἀπεριπλάνητον φύσεως· ὑπόστασις δὲ
ἀφορίζει τὸ χαρακτηρίζον· ἅτινα ἀλλοίωσιν καὶ διαφθορὰν οὐκ ἔχει· ὑπόστασις δὲ καὶ
χαρακτὴρ· καὶ πρόσωπον καὶ ἀπόν, πατρικόν· Θεῷ· ὁ σοφὸς ὑπόστασις·
Ἁγίῳ· ἐπὶ πᾶσι τοῖς, περιέχον· ἐπὶ δὲ ὧν, καθ' ἃ ἐλαχεῖν πάντων· Θεῷ· πατρὶ
ἐν ὑπόστασιν· Ἁγίῳ· ἐν ὑπόστασιν ἐστί, τὸ ὂν ἀληθῶς· καὶ ὂν ὑπάρξεως ἐστί·
Θεῷ· ἡ φύσις πλούσιος καὶ, ἡ ὑπόστασις· Ἁγίῳ· ἐν ἡ φύσις πλοῦτος
ἐστὶ καὶ θεότης· οὐκ ἐν ὑπὲρ καὶ τὸ πρὸ· οὐ γὰρ ἡ φύσις πλοῦτος ἐστὶν ὑπὲρ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0150
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ὀνόματα καὶ πράγματα ἀπέλαυσις ἡδονή. ἐντεῦθεν καὶ ὠφέλεια
ὄνησις καὶ διόμυσοι. ἀπὸ τοῦ ἀφορίζειν τοὺς διαλεγομένους. καὶ περαίτω
τὸ περὶ λύσεως φόβου ξαπτέρυξ στερεφόβιον. οἱ αὐλοὶ δρόμοι. καὶ πολύοπτα
χειροβοῶν. δολιχόπλευρα πλοῦτος ἀγέλαι ποιμνίων. καὶ τὸ ἑξῆς οὕτως.
ταῦτα τὰ ταξίαρχα. εἶτα περίβλεπτα καὶ τελαμῶνες τὰ τῶν ἀσπίδων καὶ ἀσχαμένελ.
καὶ ἐπὶ τὰ τῶν ταυρῶν, ἀστιβῆ τὰ ὁμαλῆ τὰ αὐ. αὖ. αὖ. κόσμος καὶ πλήρωσις
καὶ ὑπόξυλον ὀξυσμοῦ. τὸ λ" αὖ ὄλβος. αὖ. ἰσχὺς. αὖ αὐθάδεια. τὰ δὲ μεγαλοδωρίες
αὐθεντικὰ ἀλληλουΐα. ξβ' Τί ὅτι ἀφέρεσθαι οἱ ἀπέλλωνες τὸ δοῦναι τὸν
δασμόν. ἢ τὸ μετέρχεσθαι ψῆφος. Ἀπ' Οὐ ὅτι ἀφέρεσθαι οἱ ἀπέλλωνες τὸ
δασμόν. ἀλλ' ἡ προαίρεσις. οὐ πᾶσι δὲ καὶ ἀπὸ παντὸς ἢ ἀνὴρ λαικός.
καὶ αὐθιόπης. ἐπὶ δὲ τοῦ μετέρχεσθαι ψῆφον τί σημαίνει ἀφέρεσθαι. οὐκ ἐξ ἀρχῆς ἄλλου.
ξβ' Πόσοι εἰσὶν οἱ φόροι. ἕνα οἶμαι τὸν ὑπὸ τῶν ἀφορολογήτων. λύσεις ὠφελοῦσι
πολύοπτος. ἐν μὲν χαὶ ἐπὶ πλέον ὅλον τὸν ὠνὸν καὶ τὴν. ἐπὶ δὲ παραλλαγῆς, ὅλον τὸν
φόρον. ὅτι ὁλικῶς ὅλον καὶ τὸ μερικῶς ὠνόν. ἕνα καὶ δύο τρεῖς ὠνοῦ. περὶ οὗ δὲ
δασμὸν ἀν ἀφέρεσθαι λέγων. ὀνώνιος τὸν ὠνητικῶν. ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν ἀγορανόμον, ὠνοῦ
ἐκάλεσε τὸν τοῦ ἀγοραίου. πότερον ὠνὸν περὶ τοῦ φόρου καὶ ὄνησις ἀφ' ἧς
τὴν ἀπὸ ὠνοῦ. ἀν δὲ ἀγορανόμον ὠνοῦ πρόσοδον μισθοῦ. ἀλλὰ καὶ
ὅλως οὐ λαϊκῶν ἢ πρόσοδος ὠνοῦ πρότερον μισθοῦ καὶ ἐξ ἀπὸ. πρὸς
ἢ τὸν μὲν ὠνοῦ τὴν πρόσοδος, ἐν δὲ ὠνὸν μέτρον ἐλαίου. δὲ
μὴ τὸν πολέμιον ἐξ ὠνοῦ καὶ ὠνητῶν. αὖ τε δ' ἀφ' ἐξ ὄνιον ὁ
ἀναγέσθαι ὑπὸ τῶν ἐξωσοφωνικῶν, καὶ λιάφορε. Ἐσαῦ.
Κύπτουσι ὄνιον, ἀλλὰ μὴ. ὄνιον, ἀφ' κύπτουσι. σφαιροφοροῦσι πύλαι
τὴν αὐτῶν. καὶ ὑπερφερόμενα τὰ ἐν πάσῃ νίκῃ αὐτῶν. πλέον. στελλόν. καὶ τὴν
λοιπὴν αὐτέρεσθαι. πολλὰ τὰ μέτρα ὄνιον μάζων ὑπερέχαιρον. καὶ ἀφ' αὐτῆς
ἄλλως δὲ ἀν ἄνοια καὶ οὐδὲν περὶ τοῦ ζητῶν. αὐτὴν δὲ καὶ ἀν αὐτὴ
ὅτι ὄνιον ἐστὶ φωτός. ἀλλὰ καὶ ὅτε ἦν τὰ λοιπὰ διαλύτρεσθαι τὸν ὠνῶν.
ἀντὶ ἀπολλῶν τὸν οὐδὲ λύσαμεν, ὅπως οὐκ ἀφ' τὸν τῶν τελῶν ἀφα-
νισθῆναι. καὶ ἐὰν ὄνιον καὶ ὄνιον ἐστὶ καὶ. ἔτι δὲ ζώνας φασὶ τὸν
ὠνῶν. πάντα τὰ ἐτέρων ὑπαλλοτρίων. αὖ περὶ ὠνὸν πρόσοδος ἐλαίου.
ἐλαττοῦσθαι ζώνην ἕνα ἐν ἀνθρώπου ἐπὶ πλανήτου. πλέον. στελλόν ἢ
δίκα. ἐξ ἀπὸ. ἄρτα. ἀφ' ὁδὸν. καὶ ἡμέρου. ἀφ' ὁδὸν φασὶ, τὸ ποτὲ μὲν
ἕως φόρος. ποτὲ δὲ ἐποιεῖ πνόμ:

Μαρτύριον ἀφ' ὧν περὶ τὴν ὀλιγοστίαν τοῦ αὖ τῶ: ἐκ τῶν
Ὅταν δὲ ἐλθὼν παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρός. τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθ-

ὀπτεσαὶ πεσὸν ὁπτοφόρον, ὁμῆν ὁομας τὺς ἡσαπτεῖς ἐν:~ Καὶ πάλιν. ἐὰν ἀδα
πᾶτες τὸν τλαὸ τὸ ἐμὸ πιεῖσατε. καὶ ἐδὼ ἐς ὁπὸν τ' πρᾶ ἰσοὶ ἀλλ' παράλλ
θαλασσῦν. ἵνα μέμνησθε ὑμᾶς ὁπὸ πάντὸς τὸ πλάνθος:~ Καὶ πάλιν:~
πρᾶτας τελάλησας ὦν παρὼμένους. ὅτ' ἐλθη τὸ πνᾶ τὸ ἀλτὸν ὁ πέμψας με
ὀν τὸν ὀνόματί μὸ. ὁμῆν ὁδηγήσαι ὑμᾶς πάντας:~ Καὶ πάλιν:~ Ὅτι πολλὰ ἔχω
λέγαν ὦν. ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζαν ἄρτι. ὅτ' ἐλθη ὁμῆν ὁδηγήσι τὸ πνᾶ τὸ ἀλτθές,
ὁδηγήσι ὑμᾶς ὀν τὴ ἀληθίᾳ πάσι. οὐ γὰς λαλήσι ἀφ' ἑαυτ. ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσι,
λαλήσι. καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. πάντα ὅσα ἔχι ὁ πέμψας με ἐμά ἐσι. διὰ τοῦ
τὸ πνᾶ ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμβάνι καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν:~ Ἐτ' ὀλίγον καὶ θεωρεῖτε με:~
Καὶ πάλιν ὀλίγον καὶ ὄψεσθέ με. ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα πορεύομαι:~ Εἶπον οὖν ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους. τί ἐστιν τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν. μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτε με.
καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με. καὶ ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μου:~ Ἔλεγον οὖν. τί ἐστιν
τοῦτο ὃ λέγει τὸ μικρόν. οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ:~ Ἔγνω ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν
ἐρωτᾶν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς. περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων ὅτι εἶπον. μικρὸν καὶ οὐ
θεωρεῖτε με. καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με:~ Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ὅτι κλαύσετε καὶ
θρηνήσετε ὑμεῖς. ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται. ὑμεῖς λυπηθήσεσθε. ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν
γενήσεται:~ Ἡ γυνὴ ὅταν τίκτι λύπην ἔχει. ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς. ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον.
οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον:~
Καὶ πάλιν:~ Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον. πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον
καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα:~ Καὶ πάλιν:~ Ὅτι πεφανέρωκά σοι τοῖς ἀνθρώποις οὓς
ἔδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου. σοὶ ἦσαν κἀμοὶ αὐτοὺς ἔδωκας καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασιν:~
Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ εἰσίν:~ Ὅτι τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκάς μοι
δέδωκα αὐτοῖς. καὶ αὐτοὶ ἔλαβον καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον. καὶ ἐπίστευσαν
ὅτι σύ με ἀπέστειλας:~ Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ. οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ. ἀλλὰ περὶ
τούτων οὓς δέδωκάς μοι. ὅτι σοί εἰσιν:~ Καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σά ἐστιν. καὶ τὰ σὰ ἐμά. καὶ
δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς:~ Καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ. καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσίν. κἀγὼ πρὸς
σὲ ἔρχομαι. πάτερ ἅγιε. τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι. ἵνα ὦσιν ἓν
καθὼς ἡμεῖς:~ Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ. ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ᾧ
δέδωκάς μοι. καὶ ἐφύλαξα. καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας. ἵνα ἡ
γραφὴ πληρωθῇ:~ Νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι. καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ. ἵνα ἔχωσιν τὴν
χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν ἑαυτοῖς:~ Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου. καὶ ὁ κόσμος
ἐμίσησεν αὐτούς. ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου:~
Οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου. ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ:~
Ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶν καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου:~ Ἁγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου. ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστιν:~ Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον. κἀγὼ ἀπέστειλα
αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον:~ Καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁγιάζω ἐμαυτόν. ἵνα ὦσιν καὶ αὐτοὶ ἡγιασμένοι
ἐν ἀληθείᾳ:~ Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον. ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ
λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ:~ Ἵνα πάντες ἓν ὦσιν. καθὼς σύ πάτερ ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν σοί. ἵνα καὶ αὐτοὶ
ἐν ἡμῖν ὦσιν. ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας:~ Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι
δέδωκα αὐτοῖς. ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς ἓν ἐσμεν. ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοί. ἵνα ὦσιν
τετελειωμένοι εἰς ἕν. καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας. καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς
καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας:~

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0153
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

μηδαμελῆ ἐλεῦ ἀλ᾽ οὐσωπλέω δ᾽ πελῶ. πνοὴν ἀή, μηδαλητῆον, οὐ πέλαλητικόν.
τελῶ, οὐ τελητόν. πλεῶ, οὐ πλεούμ᾽ ἄλιάζον, οὐχ ἁλιάζομ᾽ θεῶ, οὐ θεούμ᾽.
αὐτὸ ἐαυτῶ, ταυτ᾽ ἀλήθειον σωτέτακται. ἀόριστον. ἄχεον. ἀχεῖν. ἀχθοφορεῖν. ἀναλλοίωτ.
ἄπολον. ἄπολλυ. ἀνίδρυτον. ἀνάλφ. ἀντρομήτ. ἀσκληρύντ. ἀντρεφούσ. ἀντροθῶ ἀλλ.
παντροθῶ ἀλλ. Εἰ δὲ πρῶτ᾽ αὐτὸ ἀν. ὡς ὅπερ τ᾽ πρωτοδεύτ᾽ ἄπαν λα, οὕτως ἡ
καὶ τ᾽ πρῶτ᾽ ἀν ἀπέπτη. τοῦ ἀν ὁμότ᾽ περὶ τ᾽ πρῶτ᾽ λόγου:
Ἡ μὴν δὲ μοναρχία τὸ εἷς μούμεν. μοναρχῶ δέ, οὐχ ἓν περιδέλφ πρόσωπ᾽,
ἐστὶ δὲ καὶ τὸ ἓν εἶδος πρῶτον, πολλὰ δὲ εἶδος ἀν. ἀλλὰ φύσει ὁμοτιμία
σωίσταται. καὶ δυὰ ὧν σύμπτωσι. καὶ ταν τότ᾽ εἶμι ἡδ. καὶ πρὸ τοῦτ᾽ ἐξαῦ σωίσθαι:
Καὶ μετὰ λίαν: Καὶ τοῦτο ἐστὶν ἡ λιὴν ὅτι ἐκ καὶ ὃ ὁσ᾽ καὶ τὸ αὐτὸν πᾶσ᾽ ὅμεν τε
μὴ πάντα ἐκ καὶ πρὸ πολλῶν λέγεται πάντων. καὶ ἀρχόντως. καὶ ἀσωματίως. τ᾽ δὲ
τὸ μὲν γένη μ᾽. τὸ δὲ, πρόσωπ᾽: Καὶ μετὰ λίαν: Πῶς οὖν οὐσιάζεται
θεὸς ἀσώματος. ὅτι ὁλικῶς ἐκ καὶ μὴ μετέχεται. τὸ μὲν πᾶν ἀρχ᾽, καὶ ἀόριστον. τὸ
ἀόριστον δὲ, οὐ πάντως ἀρχ᾽. ἔστι γὰρ ἀόριστα ἀρχὰ φερόμενα πρᾶ. οὐκ ἀρχόμενα
τ᾽ αὐτίων. ὁπλοῦν δὲ τὸ αἴτιον, ὡς ὑπὲρ πάντα πρᾶγμα τὸ ἓν ἐστὶν αὐτίον. ἓν δὲ
τ᾽ φῶς τ᾽ ὄπλοον. καὶ ἀρχέπτ᾽ χεῖρ. καὶ οὐ μορφολύπητ᾽ ἁπλουστέρων.
οὐδὲ ὅπτ᾽ χεῖρον τ᾽ ἐξῶν ὄχειρος: Τοῦ ἀν τ᾽ ὁμότ᾽ περὶ τ᾽ πρῶτ᾽ λόγου:
Ἡ μὴν τὸ φῶς ὅλον ὅτι μία πηγὴ ὅτι. καὶ πρὸ σὲν πάντ᾽ ἐξῶν τ᾽ τὴν ἀναφορὰν ἐχῃ.
καὶ τριάπτοτ᾽: Καὶ μετὰ λίαν: Ὅτ᾽ μὲν οὖν πρῶτ᾽ ὅτι μία βλέφομεν,
καὶ τ᾽ πρῶτ᾽ αὐτεῖον. ἐκ τ᾽ μοναρχίαν, σὺν ἡμῖν τὸ φῶς λαζόμ᾽. ὅτ᾽ αν δὲ
πέντ᾽ ἐν οἷς ἦ ὁ τ᾽ καὶ τ᾽ ὁμότ᾽ πρῶτ᾽ αὐτίαν ἀχεόντως ὁμοῦ ὄντ᾽ καὶ
ὁμοδόξως, τριάτ᾽ προσιῶν ὑμῖν: Τοῦ ἀν ὁμότ᾽ περὶ ὁμοχρωτίαν ἐκτασιόντ᾽ ὁμοῦ:
Ἡ μὴν καὶ ὁμοῦ ἐκ ἓν ἀν τὸ πρῶτον ὑποστάσεων ὁμολογῶν. ἀπάντων τριάπτοσῶν.
καὶ ὁμότιμον μετὰ τ᾽ ὁμότ᾽. τρεῖς δὲ ὑπὸ λόδοσ, θεὸς πᾶς ὁ
θεὸς αἴτιον — ὑφ᾽ καὶ πρῶτ᾽ ἀναφερόμ᾽. οὐσιῶν δεμένων. οὐδὲ οὐσιῶν ἀ
λαφομένων, καὶ τὸ ἓν ἦ ἀπάντων τὸν τ᾽ θεότ᾽, ἵν᾽ οὕτως ὁμολογῶ καὶ ὁμῶ μ᾽
καὶ ὑλικῶς, καὶ τ᾽ ἡμῖν οὐσίαν πάντ᾽: Τοῦ ἀν ὁμότ᾽ οὐσιακτέου:
Ὁμολογῶ δὲ τὸν μὲν ἀνάρχ᾽, πᾶ. τὸ δὲ ἀρχῆ, υἱόν. τ᾽ δὲ μεσότ᾽ τὸ ἀρχῆ, πνᾶ
ἅγιον. φύσει δὲ τοῖς τρισὶ μία ἐνωσία, ὅπερ ἐ ξοῦ καὶ πρὸ ὧν ἀναίτιος ἐξῆν:
Τοῦ ἀν τ᾽ ὁμοτῶν ἐκτῶν ἐπαν τρεῖς τοῦ πνᾶ: Ἐκ μοναρχίαν τριάν ἐστὶ. καὶ
ὁμοτριάδοσ μοναρχία ἁγία. ἅπερ πρέσβυ πατὴρ πολλῶν μέδων. ἐν τρεῖς εἷς.

ἐντεῦθεν οἱ τοῦ πολέμου ἐλαττούμενοι καταδύονται· τοῦ αὐτ(οῦ)· ὅτι ὁ διπλοῦς ἀεὶ τοῦ ἁπλοῦ
μείζων ἐστίν, ὁ δὲ ἡμιόλιος οὐκ ἀεί· τοῦ αὐτ(οῦ)· ὅτι ὁ διπλοῦς τοῦ ἡμιολίου μείζων ἐστίν·
τοῦ μὲν γὰρ διπλοῦ ἡ ὑπεροχὴ ἴση ἐστὶ τῷ ἁπλασίονι τοῦ ὑπερεχομένου· τοῦ δὲ ἡμιολίου
ἡ ὑπεροχὴ οὐκ ἴση ἐστὶ τῷ ἁπλασίονι τοῦ ὑπερεχομένου· τοῦ αὐτ(οῦ)· ὅτι ὁ διπλοῦς τοῦ
ἡμιολίου μείζων ἐστίν· πᾶσα γὰρ ἀριθμητικὴ ἀναλογία ἐν τοῖς ἐλάττοσι μᾶλλον ἐπιτείνεται
ἢ ἐν τοῖς πλείοσιν· τοῦ αὐτ(οῦ)· ὅτι ὁ διπλοῦς τοῦ ἡμιολίου ἐλάττων ἐστίν· ἐν γὰρ τοῖς
ἐλάττοσι μᾶλλον ἐπιτείνεται ἡ ἀριθμητικὴ ἀναλογία· τοῦ αὐτ(οῦ)· ὅτι ὁ διπλοῦς τοῦ
ἡμιολίου καταδύεται· ἐν γὰρ τοῖς ἐλάττοσι μᾶλλον ἐπιτείνεται ἡ ἀριθμητικὴ ἀναλογία·
ἐν δὲ τοῖς πλείοσιν οὐκέτι· τοῦ αὐτ(οῦ)· ὅτι ὁ διπλοῦς τοῦ ἡμιολίου ἐλάττων ἐστίν·
ἐν γὰρ τοῖς ἐλάττοσι μᾶλλον ἐπιτείνεται ἡ ἀριθμητικὴ ἀναλογία· ἐν δὲ τοῖς πλείοσιν
οὐκέτι· τοῦ αὐτ(οῦ)· ὅτι ὁ διπλοῦς τοῦ ἡμιολίου καταδύεται· ἐν γὰρ τοῖς ἐλάττοσι μᾶλλον
ἐπιτείνεται ἡ ἀριθμητικὴ ἀναλογία· ἐν δὲ τοῖς πλείοσιν οὐκέτι· τοῦ αὐτ(οῦ)· ὅτι ὁ διπλοῦς
τοῦ ἡμιολίου μείζων ἐστίν· πᾶσα γὰρ ἀριθμητικὴ ἀναλογία ἐν τοῖς ἐλάττοσι μᾶλλον
ἐπιτείνεται ἢ ἐν τοῖς πλείοσιν· τοῦ αὐτ(οῦ)· ὅτι ὁ διπλοῦς τοῦ ἡμιολίου καταδύεται·
ἐν γὰρ τοῖς ἐλάττοσι μᾶλλον ἐπιτείνεται ἡ ἀριθμητικὴ ἀναλογία· ἐν δὲ τοῖς πλείοσιν
οὐκέτι· τοῦ αὐτ(οῦ)· ὅτι ὁ διπλοῦς τοῦ ἡμιολίου ἐλάττων ἐστίν· ἐν γὰρ τοῖς ἐλάττοσι
μᾶλλον ἐπιτείνεται ἡ ἀριθμητικὴ ἀναλογία· ἐν δὲ τοῖς πλείοσιν οὐκέτι· τοῦ αὐτ(οῦ)·
ὅτι ὁ διπλοῦς τοῦ ἡμιολίου καταδύεται· ἐν γὰρ τοῖς ἐλάττοσι μᾶλλον ἐπιτείνεται
ἡ ἀριθμητικὴ ἀναλογία· ἐν δὲ τοῖς πλείοσιν οὐκέτι· τοῦ αὐτ(οῦ)· ὅτι ὁ διπλοῦς τοῦ
ἡμιολίου μείζων ἐστίν· πᾶσα γὰρ ἀριθμητικὴ ἀναλογία ἐν τοῖς ἐλάττοσι μᾶλλον
ἐπιτείνεται ἢ ἐν τοῖς πλείοσιν· τοῦ αὐτ(οῦ)· ὅτι ὁ διπλοῦς τοῦ ἡμιολίου καταδύεται·
ἐν γὰρ τοῖς ἐλάττοσι μᾶλλον ἐπιτείνεται ἡ ἀριθμητικὴ ἀναλογία· ἐν δὲ τοῖς πλείοσιν
οὐκέτι· τοῦ αὐτ(οῦ)· ὅτι ὁ διπλοῦς τοῦ ἡμιολίου ἐλάττων ἐστίν· ἐν γὰρ τοῖς ἐλάττοσι
μᾶλλον ἐπιτείνεται ἡ ἀριθμητικὴ ἀναλογία· ἐν δὲ τοῖς πλείοσιν οὐκέτι· τοῦ αὐτ(οῦ)·
ὅτι ὁ διπλοῦς τοῦ ἡμιολίου καταδύεται· ἐν γὰρ τοῖς ἐλάττοσι μᾶλλον ἐπιτείνεται
ἡ ἀριθμητικὴ ἀναλογία· ἐν δὲ τοῖς πλείοσιν οὐκέτι· τοῦ αὐτ(οῦ)· ὅτι ὁ διπλοῦς
τοῦ

ὁ χόλος λέγων ὅτι ἐστὶ, οὐκ ἐστὶ τὸ πρᾶον οὐδὲ τὸ πραΰνον ἀλλὰ τοὐναντίον. οὐδὲ ἐπιδέχεται τὸν ἀκόλαστον καὶ πρᾶον εἶναι, ὅτι καὶ τὸ πραΰνειν τοῦτο ποιεῖ. οὐδὲ ἐστὶ τὸ ἀληθὲς ὅτι πρᾶος ἐστὶν ὁ μὴ ὀργιζόμενος. οὐδὲ ἐστὶ τὸ ἀληθὲς ὅτι πρᾶος ἐστὶν ὁ ἥσυχος. εἰ γὰρ ἐστὶ τὸ ἀληθὲς ὅτι πρᾶος ἐστὶν ὁ ἥσυχος, οὐκ ἔστιν ὁ ἀληθῶς πρᾶος. ἀλλὰ νωθρός ἐστιν ὁ τοιοῦτος. καὶ τὸ πραΰνειν οὐκ ἔστιν. καὶ τὸ πραΰνειν ἀνεμπόδιστον. ἐπεὶ καὶ ὁ ἥσυχος πολλάκις ὀργίλος καὶ τὸ πραΰνειν ἀνεμπόδιστον ἐστὶ. ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἥσυχος. τὸ δὲ πραΰνειν ἀνεμπόδιστον ἐστὶ. τοῦτο δὲ οὐκ ἔστιν ἥσυχος. τοῦ

— λέων· διὰ τὴν ἰδιαζουσαν ἀγαθότητα· τὸ πρᾶον καὶ ἥμερον ὑποδεικνύει· ὁ κριὸς
δὲ ὑποδείκνυσιν ἡγεμονικὸν, οὐκ ἐπίσημον· καὶ ὁ ἀετὸς γενναῖον, οὐχὶ ὑψηλόν· καὶ ὁ ἄνθρωπος
καὶ γενναῖον καὶ μέσον ἠθος· καὶ οὕτω δὲ τῶν τοιούτων συλλογισμῶν ἁρμοζόντως διαφυόντων, ἡ
ἐναπόφασις ἐπὶ σωτηρίας εἰσὶν ἱκανῶς ἐρρωμένας·
— οὐ πᾶς· καὶ οὐ τέλειος ἐστὶν ἡ ψυχὴ φύσει πολιτικὴ· καὶ ὑποδεικτέον ἀπὸ τῆς ἀρετῆς τῆς
παραπλησίως ἀνθρώπῳ καὶ θηρίῳ καὶ παιδὶ τὸν τρόπον· πᾶν οὖν ὂν τοιοῦτο·

Μὴ πολυπραγμονήσῃς ὅτι ἡ ἀπάνθρωπος χείρων· ἀπὸ τοῦ ὑποδεικτέον· ἀπὸ τοῦ ἄλλο καὶ
εἰ οὕτως τοῦτον ἐποίησεν· νικῶσα γὰρ ἡ φιλία τὸ νοούμενον· καὶ λεγόμενον·
μὴ δεῖ πρὸ πραγμάτων ἀρχὴν πρόοδον· πᾶν οὖν ὅτι πρὸς πράγματα φιλόσοφ·

Ὀφείλει καὶ ἡ πολιτεία σωτηρία· διὰ τοῦτο καὶ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς· ἀπὸ τοῦ ἄλλο καὶ τὸ αὐτὸ
ἔναρξις γενναίου ἤθους· διὰ τί, ὅτι καὶ διὰ τὴν πρὸς σωτηρίαν· καὶ τὸ ὅτι πρὸς
ἀρετὴν μάχεται· τὸ μὲν διὰ φύσιν· τὸ δὲ διὰ πολλὰς χρείας· ἐν δὲ πᾶσι τοῦτον
πρὸς ἑαυτὸν ἀπὸ πρός· ἢ καὶ πρὸς ἄλλον· διὰ τὸ γνωστὸν νοοῦσι φησὶ παρακάμψαι· τὸ
μὲν ἀστεῖον, ὡς πολεμοῦν· τὸ δὲ ὑπερήφανον, ὡς νοοῦν· τὸ πρᾶον, ὡς ἥμερον·
ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ· Κοινὸν μὲν πρὸς καὶ ἡμῶν καὶ ἀλόγων, τὸ μὴ γενναῖον καὶ
ἥμερον· ἡμῶν δὲ καὶ ἀλόγων, τὸ ἀπὸ πρός· ἴδιον δὲ πρὸς μόνους, πᾶσαν ἡμῶν· ἡμεῖς δὲ,
πάντων· πᾶν δὲ, ἀποδεικτέον· ἀπὸ δὲ πρόσωπον ἐπίζητητόν, εἰ καὶ ἄλλα καὶ πρὸς ἄλλα
καὶ πάντα πρὸς πάντα ὑπάλληλά ἐστιν ἢ τὰ μὲν οὕτως ἔχει τὰ δὲ οὐκ ἔστιν·
ἢ τὰ μὲν ἀναγκαῖα τὰ δὲ οὐκ ἀναγκαῖα· ἢ τὰ μὲν ἐνδεχόμενα τὰ δὲ οὐκ ἐνδεχόμενα·
καὶ πρὸς ἄλλα καὶ πάντα τὰ ἀποδεικτέα· Εἰ δὲ οὖν τοῦτο·

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0159
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ε δ π

Καὶ εἰ ἐστερέστερον τὸ πῦρ τοῦ ἀέρος, πλέον ἂν ἦν τοῦ ὅλου κόσμου
ὁ λαλῶν λόγος ἢ τὸ πᾶν· ἀλλὰ τὸ πᾶν τοῦ περὶ τοῦ λαλοῦντος ἐστὶ μεῖζον
θεωρούμενον πλείστῳ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον. παῦσον δὲ γὰρ καὶ κοῦφον τὸ περὶ τοῦ πλησίον τοῦ
ἀνθρώπου ἐλαττοῦν πλέον ἢ κατὰ τὸ πρὸς τὸν ἐπὶ πᾶσαν γῆς. καὶ ἔτι ἰδοὺ ὁ πᾶς
ὅλος κόσμος ἐναντίον ἐστὶν οὐδὲν ψυχῆς μιᾶς λογικῆς τὸ πᾶν ἐπᾶραν τόν :–

ιδ π δ

π. α π

Τῶν μὲν ἀνθρώπων πάντων καὶ πάντες καὶ ἕκαστος ὑπάρχουσιν οἱ λόγοι. ὁ τοῦτο
περὶ αὐτοῦ γὰρ ἀλλ' ἢ τὸ λαλεῖν, οὐ περὶ ὕπαρ ἀλλ' ἀλλαῦ τὸ ὄλον· περὶ δικαιοσύνης
καὶ ἀγαθοῦ, οὐδὲν περὶ ὑπαρ ἔχει· ἀλλ' ὅλον περὶ ὅλου τινὸς ἐνέργειας· καὶ τὸ πᾶν ὅλον
περὶ ὅλου :– Τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἡμῶν διαλέξεως μονολογικῆς καὶ ἐρωτικῆς :–

ιδ π α

Οὐ περὶ οὐδενός ἐστι μέσον ὄνομα λόγος καὶ πνοή, οὐκ οὐδενὸς μέσον περὶ καὶ
ὅλου καὶ αὐτοῦ πνοή. νοῦς δὲ ὅλος τοῦ πᾶν πλάσμα· ὡς πλάσμα ὑπόστασις, παρὰ
τὸ περὶ ὅλου ὁλόκληρον :– Τοῦ αὐτοῦ διὰ τῆς στερεμνίου ἐπιστολῆς ἡμῶν :–

ιδ π γ

Οὐκοῦν ἡ ὅλη διαλεκτικὴ περὶ τοῦ πᾶν ἐστὶ θεωρία. καὶ διὰ τοῦτο ἡ ὅλη ἐστὶν
ἐπιστήμη. οὐ λέγει περὶ ὅλου ἀλλὰ ὅλου οὐσίαν τὸ περὶ, οὐκ οὖν λόγος ἡ
οὐδὲ τὸ πᾶν τὸ αὐτὸ ἀπὸ ὅλου. ἀλλὰ καὶ ἀστρονομικὸν ὁ λέγων τοῦτο. διὰ τὴν
περὶ τῆς γῆς θεωρίαν τοῦτο. καὶ ὅτι ἐξ ἀνάγκης πᾶσι· καὶ ἀεὶ ἔχει τὴν γῆν ἐστί.
Ἵλεως οὖν καὶ πᾶσα πᾶσαν καὶ πάντα οὐ ζητοῦμεν φιλόσοφον, μηδὲ
λέγειν περὶ ὅλου τὸν ἀνθρώπου. καὶ φιλοσοφίας καὶ ἀνθρώπου. καὶ ὁ
περὶ ὅλου τοῦ ἀνθρώπου. ἵνα μὴ ὅλου τοῦ ἀνθρώπου λόγος καὶ ἡ γῆ :–

ιδ π ε

Τοῦ αὐτοῦ περὶ αὐτοῦ ὅλου τοῦ ἀνθρώπου ἐπιστολή· Ὁ δὲν ἀνθρώπου
λόγος, ὅτι περὶ κύριος περὶ καὶ λόγου ἀρχή ἐστι· καὶ ἡ καὶ ἀρχή ἐστι· καὶ
ὅλου τοῦ κυρίου καὶ λόγου ἀρχή ἐστι· καὶ ἐπὶ τούτου γέγραπται τὸ, ὅτι περὶ ἀρχῆς
περὶ· καὶ τὸ, ὅλου τοῦ ἀρχῆς ἄνθρωπος καὶ λέγεται. καὶ τὸ πᾶν δὲ τοῦ ἄνθρωπος,
ἀρχὴ πᾶν ἄνθρωπός ἐστι· καὶ λόγου περὶ ἡμῶν καὶ πάντες ἀρχὴ περὶ ὅτι ἡμῶν ἀρχῆς,
πιστεύομεν· οὕτω τὸ ἁπλοῦν περὶ αὐτοῦ ἀλλήλοις περὶ διαμένει. σὺν ἀεὶ
θεοῦ πνεύματος :– Τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς φιλίας ἐπιστολή :–

Ἀλλ' ἐπὶ πάντων ὅτι περὶ, ὅλως ἐξῆς ὁμαλές ἐστι τὸ πᾶν τοῦ ἄνθρωπος. διὰ τί φησιν ὅλως
ἐξῆς, ἵνα μὴ δόξωσιν ἀπὸ ὅλου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ λόγου :– Τοῦ αὐτοῦ :–

Πίστις πάντα, λέγει ἡμῖν ἐρεσχηλίαν· τὰ δὲ λέγεται κατ' ἐξέχοντα ὅλου τοῦ ἀνθρώπου.
καὶ ἐφεξῆς ἐκεῖνα· ὅτι δὲ καὶ ἡμῶν ἐστὶν ὅλα ἀνθρώπων· ἐπεὶ ἐπὶ ὅλα
τέλη πάντων ὅλα πρὸς ἐξῆς τὸν λόγον, ἐξῆς δὲ ὅλως
τὸ πᾶν τὸ αὐτὸν, πολὺ ὅλα τῶν ἐξῆς τὸ, ὅτι περὶ. πολλοῦ ὅλου πάντων περὶ ἐκείνου,
ὅτι περὶ. ὅλως τοῦ πολλοῦ, τὸ πᾶν τὸ αὐτὸν· ἐπεὶ ἐπὶ τέλη πάντων ὅλα

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0160
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ξωὴν αἰώνιον· καὶ ἐὰν τοῦτο θέλῃς ποιῆσαι· καὶ ἐὰν κόψω τὸν μοιχὸν τῆς
πόρνης· τοῦτο ἐὰν θέλῃς ποιῆσαι· ὅπερ ἐὰν κόψω τὸν μοιχὸν τῆς
πόρνης· καὶ ἐὰν κόψω τὸν μοιχὸν τῆς πόρνης· καὶ

αὐτ῾ ἡδὲ πρὸς ἀπόστολον αὐτ῾ ἐστὶν εἰρημένον· ὡς δὲ ἄλλο τι δύναται μοι νοεῖσθαι παρὰ τὸ
ἐξ αὐτῆς τὸ πρᾶγμα ἡδὲ πρὸς ἀπόστολον αὐτ῾ πρὸς· καὶ τοῦτο μὴ ὂν παλαιὸν ἀφορμὴν ἔδοξε
ὁλοσχερῶς παῦλος εἰς ἀνδρογυνισμὸν ἐκτρέπειν οὐδὲν ἧττον ἐκείνων ἀνόητος ἦν.
ἀλλ῾ ὅτι μὲν ἁπλῶς πρᾶγμα οἰκεῖον ἦν· δῆλον ἐκ τοῦ μὴ ἀλλοτρίαν ἐπιφέρειν αὐτῆς
αὐτ῾ αἰτίαν καὶ ἐκ τοῦ τὸ πρᾶγμα τὸ αὐτὸν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων ἐπιτελεῖσθαι·
ἀλλ῾ οὐχὶ ἀλλοτρίαν ἐπιφέρειν αὐτῆς αἰτίαν· πρὸς τί γὰρ ἔχρῃζεν ἐπιφέρειν· καὶ τοῦτο αὐτὸ ἐν δὲ
τῷ πρὸς τὸν αὐτὸν· πρὸς τί γὰρ ἔχρῃζεν ἐπιφέρειν· ἐπιφανὲν δὲ ἂν
ἀπιέναι αὐτ῾ πρὸς τὴν μαθήτριαν· Ἔστι δὲ ἡμῶν ὁ λόγος ὡς φησὶν ὁ παῦλος
κατὰ τὸν καιρὸν· κατὰ τοῦτον· καὶ ἐν ἀλλοτρίοις· ἀλλ῾ ἐν τῷ πρᾶγμα· ἐν τῷ αὐτῷ πρᾶγμα· ἐν
οὐδενὶ· οὐ γὰρ πολυθρύλητον ἐστὶν ἡμῖν· Ἐπὶ δὲ τῶν τριῶν ὁ λόγος ἡμῖν ἐστὶν· πρὸς· καὶ
ἐν τῷ λόγῳ· ἐν τῷ καιρῷ· καὶ ἐν ἀλλοτρίοις· μονογενὴς γὰρ ὁ λόγος· τὸ δὲ αὐτὸ πρᾶγμα, πρᾶγμα αὐτὸν·
πρᾶγμα· ἐπὶ οὖν σοῦ πρὸς καὶ λόγου· οὐκ ἀλλοτρίου· ἀπὸ γὰρ ὀλισθοῦ· ἀπὸ πρὸς ὀλισθοῦ·
καὶ ὅτι ἦν λαμπρὸν ὁμολογῶ· Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· Περὶ οὗ ἀμφίβολον ἦν·
ἢ καὶ ἀληθῆ ἦν· ἢ καὶ ἀληθῆ λῆρος ἦν· ὁ λόγος γὰρ ἦν· ἀλλοῦ στόμα· καὶ ἀληθῆ λῆρος ἦν·
πρᾶγμα αὐτὸν γενητόν· ὑγιὲς λόγον· οὐ σοῦ ἀδελφόν· οὐ πρεσβύτερον· οὐ πρεσβύτερον·
οὐ μείζονα· ἀλλ῾ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐστὶ πρὸς· καὶ ἐν οὗ τὸ πρᾶγμα τὸ αὐτόν· πρᾶγμα οὖν ὅλως· ἕκα
δὲ τῶν ὀνομάτων· μονογενὴς ὢν· μὴ ἔχων δευτέρους· καὶ λαὸς ὅπως· πρὸς· καὶ οὐ
μέχρι οὐ ζῶμεν ἄδετον· ὃ δὲ ἐστὶ παρὰ ζωὴν ὢν· ἵνα μὴ διὰ θεοί· καὶ ἐν οὐ με
μονογενὴς· θεὸν λόγος οὐδεὶς πώποτε· οὐ πρὸς ἔχων λόγον· ἀλλ῾ ὁ μονογενὴς· ἐν τῷ αὐτῷ· καὶ ἐν τῷ αὐτῷ
ἐν οὗ ἦν· ἵνα μὴ ἀλλοτρίαν ὁμιλῇ πρὸς ἐν οὗ· ἀλλὰ φησὶν αὐτ῾ ὅτι ὡς· πρὸς αὐτὸν
θεόν· πρὸς αὐτ῾· Ὃ ἐν οὐ ὡς αὐτὸ καὶ ὑπὲρ αὐτ῾ πρᾶγμα φαίνεται·
οὐδενὸς οἱ δὲ τῶν πρᾶγμα ἐν οὗ· καὶ λόγον οἱ δὲ ἐν οὗ ἐν ᾧ· πολλῶν
λέγων γὰρ τὸ πρᾶγμα ἓν οἱ δέ, ἐν ᾧ· ἐν οὗ· καὶ ἐν οὗ· πρὸς οὖν αὐτὸν· καὶ πρὸς οὖν
λαμπρότατα· Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται μονογενὴς υἱὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον·
πρὸς τὸ πρᾶγμα πάλιν ὡς τὸ αὐτὸν ἀλλ῾ ἐστὶ καὶ τὸ ἔχον τὸν ὕπαρξιν ἐν ᾧ· ἐν οὗ ὑπάρχει
πρός· οὔτε ἐπὶ τοῦ προσέοικεν, ἀλλὰ οὖν ἐστὶ πρὸς τὸ πρᾶγμα τὸ αὐτὸν, οὔτε τῶν μονο
γενὴς· οὐδὲ τῶν ἀγνοούντων πρὸς τί γέγραπται πρὸς ὑπάρχον τὸν ἐν πρὸς ὑπάρ-

ἐν πᾶσιν ἀληθὲς ἔστιν· καὶ οὐκ οὖν περὶ τοῦ ἀνθρώπου ἀληθὲς ἂν εἴη
τὸ λέγειν· ζῷον ἐστὶ καὶ λογικόν· ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ ἵππου ἀληθὲς
ἔσται· ζῷον ἐστὶ καὶ λογικόν· οὐκοῦν καὶ ἄνθρωπος ἵππος ἐστίν·
ὁμοίως δὲ καὶ ἄλλο· καὶ ἕκαστον ἄρα ἀληθὲς ἂν εἴη τὸ λεγόμενον
ἐπὶ παντός· φύσιν γὰρ τὴν αὐτὴν ἔχουσιν· τουτέστιν ὁμοούσιά ἐστι
καὶ ἀληθῆ ταῦτα πάντα ἀλλήλοις· καὶ ὁμοίως δὴ καὶ τὰ τοιαῦτα ὑπάρξει·
ἓν ἐστὶ πολλοῖς ἅπερ ἐστὶν ἓν καὶ ταὐτόν· καὶ μετὰ λόγου·
ἐν ἅπασιν οἷς ἅπαξ ἐστὶ τὸ αὐτό· ἐν ἅπασιν ἔσται τὸ αὐτό·
ἐν ἅπασιν ἄρα ἔσται τὸ αὐτό· καὶ μετὰ λόγου· ἐν ἅπασιν οἷς ἅπαξ
ἐστὶ τὸ αὐτό· ἐν ἅπασιν ἔσται τὸ αὐτό· ἐν ἅπασιν ἄρα ἔσται τὸ αὐτό·
καὶ τὸ πᾶν ὡσαύτως· πᾶν ἓν ἔσται· ὡσαύτως τέτραπται πᾶν ὅλον·
τοῦ αὐτοῦ·
τέλειον δὲ καὶ τὸ πᾶν τὸ ἄτιον· ἀνθρώπου γὰρ ἢ οὐσία ἐστὶν ἐν
ἑνὶ ἀνθρώπῳ ὑφεστῶσα· ἐπεὶ καὶ ἵππου ἢ οὐσία ἐν ἑνὶ ἵππῳ ἐστὶν
ὑφεστῶσα· ἀλλὰ τοσοῦτον τὸ πᾶν περιέχουσιν, ἀνθρώπου ἢ οὐσία
ἐν ἑνὶ ἀνθρώπῳ ἐστὶν ὑφεστῶσα· ἐπεὶ καὶ ἵππου ἢ οὐσία ἐν ἑνὶ ἵππῳ
ἐστὶν ὑφεστῶσα· ἀλλὰ τοσοῦτον τὸ πᾶν περιέχουσιν, ἀνθρώπου
καὶ ἵππου ἡ οὐσία ἐν ἑνὶ ἀνθρώπῳ καὶ ἵππῳ ἐστὶν ὑφεστῶσα· τοῦ αὐτοῦ·
ἀεὶ γὰρ τὸ πᾶν τὸ αὐτὸ ἔσται, τοσοῦτον καὶ τοιοῦτον ἀεὶ ἔσται τὸ πᾶν καὶ
ἐν ἅπασιν ἔσται τὸ αὐτό· τοῦ αὐτοῦ·
ἀεὶ γὰρ τὸ πᾶν τὸ αὐτὸ ἔσται, τοσοῦτον καὶ τοιοῦτον ἀεὶ ἔσται τὸ πᾶν καὶ
ἐν ἅπασιν ἔσται τὸ αὐτό· ἔτι δὲ μᾶλλον τὴν αὐτὴν οὐσίαν ἀεὶ ἔσται τὸ πᾶν
ἀναφερόμενον· τοῦ αὐτοῦ·
ἐπεὶ δὲ ἴσα ἀλλήλοις ἐστὶν ὅσα πρὸς ἓν ἴσα ἐστίν· ἀλλὰ καὶ ἑκάτερον
ἑκατέρου ἴσον ἐστὶ τὸ μὲν ἡμέτερον τῷ ἡμετέρῳ, τὸ δὲ θεῖον τῷ θείῳ·
τὸ μὲν ἡμέτερον τῷ θείῳ ἴσον ἐστὶ τὸ δὲ θεῖον τῷ ἡμετέρῳ· καὶ τὸ πᾶν
ἄρα τὸ ἡμέτερον τῷ θείῳ ἴσον ἐστὶ καὶ τὸ θεῖον τῷ ἡμετέρῳ· καὶ τὸ πᾶν
ἄρα τὸ ἡμέτερον τῷ θείῳ ἐστὶν ὅμοιον· καὶ τὸ θεῖον τῷ ἡμετέρῳ· ὅμοιον
ἐστὶ τὸ μὲν ἡμέτερον τῷ θείῳ ὅμοιον ἐστὶ τὸ δὲ θεῖον τῷ ἡμετέρῳ· καὶ τὸ πᾶν
ἄρα τὸ ἡμέτερον τῷ θείῳ ὅμοιον ἐστὶ καὶ τὸ

μὸν ἢ δὲ ὦν ἀπὸ μέλας καὶ τὸ ἐξ οὗ ἢ αὐ τὸ μὴ ἐκ τοῦ ἐφ' ὧν ἢ αὐ τὸ μὴ ἐφ' ὧν·
καὶ ἐξ αὐ τῶν τὸ πρότερον· πρότερα γὰρ ἐστὶ φύσει τῶν ὑστέρων αὐ τῶν· φησὶν οὖν ὅτι καὶ
πέτρος τοῦ πεζεύειν ἀναιρέσει, ζῴου ὄντος αὐ τοῦ ὅσα πεζεύει αὐ τοῦ φάσκοντος τὸ πᾶν τὸ αὐ τὸν·
καὶ φησὶν ὑγιαίνοντι ἐφάσκων· ἀναιρεῖ· εἰ γὰρ τὸ ὑγιαίνειν ἐφάσκων τοῦ
ἀπὸ τοῦ πνεύματος νοσοφθορεῖν· Καὶ ἀναιρεῖ· εἴτοι μὴν πρότερόν ἐστι πρὸς ὑγιεινὸν
καὶ ὑγιὲς εἶναι φησὶν ὁ λόγος, οὐ τόπου οὐδὲ χρόνου ἕνεκα τοῦτο λέγει, οὐδὲ τῆς ὁμοίας
ὑπολήψεως οὔσης καὶ ἐπὶ τοῦ πνεύματος καὶ ὑπὸ τοῦ· ἐξ οὗ γὰρ ἀναιρεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ
ὑγιεινοῦ εἶναι πρότερον· καὶ οὐδὲ χρόνου ἕνεκα τὸ πνεῦμα τοῦ αὐ τοῦ· τὸ δοξάζοντα λέγειν· τὸ δὲ
διαφορὰν φησὶ πάντα· τὸ μᾶλλον ὡς πρὸς τοῦ ὑγιοῦ· ὃ πρὸς ἀμφοτέρους· ὁ ὁμοίως
ὑπὸ μόνου ὁρᾶσθαι ἀληθεύεται· Πρὸς ἃ λέγει· Ὁμολογεῖται ὑπὸ πάντων τοῦτο,
ὡς ὅταν αὐ τὸν καὶ ἐξ αὐ τῶν φύσει ὑπάρχειν τὸ πνεῦμα αὐ τῶν ὁμολογεῖται· καὶ ἐστὶν ἡ κοινὴ φύσει
πνεῦμα καὶ πέφυκε διὰ παύλης ἐκ διάξειν ὃν δὴ ἀπὸ πάντων ἐνεργάζεται φύσει καὶ
ζῷα· καὶ ἡ ὑγιεινὴ ὅπερ ἐστὶν, πολὺ πνεῦμα ὑπάρχειν καὶ ἐν τῷ ἐξ οὗ· ὑγιεινὴ ἐπιδημεῖ πρὸς ἀναλαμβάνειν τὸν πνεῦμα καὶ ἐν τῷ ἐξ οὗ
ἀναλαμβάνειν λέγει· ὥστε τὸν φλεγμονὴν ἀδύνατον ἐξαπορεῖν τὸ πνεῦμα
καὶ ὑγιάσθη· καὶ ἀναλαμβάνειν τὸ πρόσω τῆς ὑγιοῦς, ἀναπνεῖν τὸν πνεύμονα· ὅτι
δεῖ τὸν πολὺν τὸν αὐ τὸν πνεύμονα καὶ ὑγιαίνειν· πάντα δὲ ἔχει ὅπως, τὸν
ὑγιεινὸν πνεύμονα τὸν αὐ τὸν· καὶ τὸν πνεῦμα· πλεῖστον ὄντα· σημαίνει
ὅτι ἐν ὑγιεινῷ καὶ τὸν πνεῦμα ὄντα πλείω ἐστὶν αὐ τὸν, ὑγιαίνειν ποιεῖ· Πρὸς
πίστωσιν ὅτι ἔστι ἀπεκπνεῖν τὸν πνεῦμα πάντα ἡδέως· Καὶ μετὰ λίνης·
πρὸς δὲ ἄτοπον πρᾶγμα ὁμολογεῖσθαι ὃν δὲ τὸν πνεῦμα, ἀφ' ἑστίας ἐν τοῖς χεροὶ τοῦ πέμποντος τὸν
καὶ τὸν φέροντα τὸν· Πρόσκλησιν ἀφαιρεῖσθαι τοῦ ἡγεμονικοῦ ἡγεμονικὸν τὸν·
τὸ τὸν ἀφαίρεσιν ὄνομα, τὸ ἀπεκπνεῖν τὸν πνεῦμα φησὶν μένειν· ἀλλὰ τὸν
πρότερον ὑπάρξεως· ἐτύμολογεῖται δὲ, παρὰ τὸ ἔοικέναι καὶ ὁμοιοῦσθαι καὶ
καὶ ὁμοίως ἐν ἀναπνεῖν φησὶν· ὅτε ἀφαιρεῖ ἐκεῖ, ἀφαιρεῖται παρὰ τὸν αὐτὸν
μᾶλλον τῷ πρὸ παρὰ τὸν ἀφαίρεσιν μένειν· ζῴδε· ὑποπίπτει λέγεται τὸν ἀφαίρεσιν
ἢ φύσει ἢν· ἀπὸ ὧν φύσει ἢν, οὐκ φανερὸν ὅτι· καὶ δὲ ἐπὶ τὸν μᾶλλον περὶ
ἀθανασίαν· μίαν πνεῦμα φησὶν ἀφαιρεῖ ἐπὶ τὸν ἀφαίρεσιν περὶ ἄλλου· ἀφ' ὃ δὲ ὑποπίπτει, ἀφ'
ὃ ὁ ἀφαιρεθεὶς τὸν πρὸς, ἔστι καὶ πηγὴ· ἀπεκπνεῖν γὰρ ἐν ὑγιαίνοντι τὸν πνεῦμα φησὶν· καὶ τὸν πνεῦμα ἀφαιρεῖ τοῦ ὑγιοῦ, ἔστι καὶ ὑγιὸν· ἀφαίρεσιν γὰρ καὶ ἀφαίρετον
μία ὑπόστασιν ἔχειν τὸν ἀφαίρεσιν πρᾶγμα· Πρὸς ἃ ἀθανασίαν ὁμοίως πρὸς τὸν
ἐξαπορεῖν ἐπιπολῆς· Οὐκοῦν καὶ ἀναλαμβάνειν φησὶν τὸν πρὸς τὸν ἀέρα
πρὸς τὸν ὑγιὲς καλῶς φησὶν· εἰ γὰρ ἐφ' ὑγιείᾳ ἐστὶν πρὸς τὸν λόγον,

ἐφεόρων ὑπιόντ᾽ ἠμπεριέχον πρὸ· ὀπίσω περὶ δὲ πορεύεται· καὶ τὴν ἰδίαν ὁπαρξιν
διάδοχ τοῖς μεθεπομένοις· καὶ παρίστησιν αὐτόν:— τοῦ μεγάλου ποιητοῦ
ὅλων τ᾽ ἐπιστολῶν τῶν τρέχοντ᾽ ἀδελφὸν αὐτὸν ὄντα:—
ἐξ ἀρχῆς τοίνυν τὸ ὄνομα τοῦτο· ἀφ᾽ οὗ πάντ᾽ ἐστὶ γνῶναι τὰ δεύτερα
πρόσωπα· τὴν μὲν πρώτην. οὐ διαφανῶς σημαίνεται λαμβάνεται· πρὸ δὲ τοῦ περὶ αὐτῆς
ἐξ ἀρχῆς ἔχει τὸ ἐγὼ ἀν ὃ καὶ ὑπερέχει· τοῦ σὺ γὰρ εἰσὶν ἠμῶν ἡμεῖς
ὑπόσχεσιν ἀεὶ ὁπόταν σημαίνεσθαι ἔχῃ, τὸ ἐγὼ ἀν· ὃ καὶ ὑπερέχει· τοῦ σὺ γὰρ εἰσὶν
τὴν ἡμετέραν ὑπόσχεσιν ἀεὶ ὁπόταν σημαίνεσθαι ἔχῃ, τὰ σημεῖα αὐτῶν καὶ σοὶ αὐτῶν εἰ
ζητεῖν. ὡς δὲ τὸ περὶ ὑφεστῶσαν· ὃ ἐστὶ τὸ περὶ ὑποκείμενόν τινα· ἢ τὸ
καὶ περὶ αὐτὸν εἶναι· μόνος μονογενὴς ὁ υἱὸς ἀπεννήτου φωτὸς ὁ λαμπρὸς
οὐδεμίαν ἡμᾶς τὸ ἰδιάζον τῆς ἑτερότητος ἐλευθερεῖ περὶ· ἢ περὶ
τὸ πρᾶγμα τὸ αἴτιον:— Γεραιὸν γαστέρα περὶ:— Καὶ περὶ σοῦ λέγω ἡμῶν
μίαν ἔχειν ὑποστατικὴν ἢ ὃν περὶ· ὅτι ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων περὶ· ἡμῶν
ὑποστάσεως τῆς τὸ πρᾶγμα ὑπαρξίνεχει· ὡς τοῦ δὲ ἡμῶν περὶ ἕτερον ἀπὸ πολλῶν δή
ὁλιγοστὸν· ὅτι συνέχεσθαι δὲ ὑποστάσεως τοῦ περὶ ἡμῶν, ὡς μὴ ὑπόστασιν
ὡς πρὸς ἀρχὴν περιούσης ἡμῶν ἀπὸ φύσεως τὸ ἐνιαυτὸν ἔχει, οὕτως ἡμῶν ἂν
ὡς αὐτοῦ λείπητε· κοινωνεῖ ὑποστατικὴν ἔχει ὄντως καὶ ὃ περὶ, ἀνάγκη ἔξεται καὶ ὃ
περὶ σοῦ περὶ ἡμῶν ὁμολογοῦσι:— τοῦ νῦν τοῦτο:— Χρὴ γίνωσκε, ὅτι οὐ μὴ οὐσι
ἐστὶ σημαντικὸν τὸ πρᾶγμα ἡμῶν ὄφρα καὶ ἀπόστασιν· ἀλλ᾽ χαρακτηριστικὴν
ἰδίως ἐφίστησιν καὶ πίστιν ὑποστάσεως:— τοῦ αὖ ὅλων καὶ τῶν ὁμοιοτήτων:—
ἐγὼ καὶ περὶ ἡμῶν οὐ κοινὸν πρᾶγμα ἀπεννήτου λέγω· ἀλλὰ δὴ καὶ πάτος περί· οὐδαμοῦ·
ἀλλὰ περὶ οὐ περί, καὶ ἀπεννήτου ἡμῶν καὶ ἀναίτιον καὶ ἀπάτορα· καὶ ἵνα σύτερα ἔχῃ
ὄπτης, οὐ τελεσιουργὸν· οὐ τεραιζίαν περὶ θέναι· ὃ δὲ ἡμῶν, περὶ μὲν ἔχῃ· γενε
ουργὸν δὲ γ᾽ κέχῃ· γ᾽ νας ἐγένετο· ἀλλ᾽ γεννήσῃ· τὸ δὲ πρᾶγμα τὸ αἴτιον, περὶ γ᾽ κέχῃ· γ᾽
ἐγεννήσῃ· γενεσιουργὸν γ᾽ κέχῃ· οὐ νας ἐγένεν· αἴτιον δὲ ἔχῃ περὶ· ἡμῶν· οὐ πρᾶγμ ἐστὶ περὶ
καὶ ἀπορεῖ:— τοῦ αὖ τὸ περὶ περὶ αὖ περὶ:— πρὸ ἡμῶν τὰ περὶ πεῖ καὶ τῶν ἡμῶν ὅλως,
τῶν φησὶν ἀλλὰ καὶ τοῦτο· ὁ μὲν ἡμῶν ἡμῖν οἱ περὶ καὶ τοῦ ἡμῶν ὃ οὗ τὸ ἀπορεῖν τὸ πρᾶ,
ἔστω τοῦτο ἡμῶν ἡμῖν τῷ περὶ· καὶ ἀπορεῖσθαι καὶ τοῦτο ἕτερον πρᾶγμα· γενικὰ δὲ οὐ
χρῶσαν ἀνθρώπων περὶ· γενικὰ ἀλλήλων καὶ τὸ γέννημα ἐξ αὐτοῦ περὶ· ἐμφαίνει λόγῳ,
οὐ μὴν θεῶν πάντων· ἐμφαίνει δὲ λόγῳ ὃ ἀλλήλων· ἀπίστως πρᾶγμα ἀσώματον·
οὐχ οἷον αὐτῶν· ἐστὶ, καὶ δεσπόζων ἡμῶν σωματικῶν· ὃ ἀλλὰ δὲ τὸ πρᾶγμα, ἐνέχεται ἐν:—
τοῦ αὖ γενικοῖς τῷ χολῇ:— Ἀλλ᾽ οὐ φησὶ γέννημα, τὸ παρὰ μὴ περιέχεσθαι· ἀλλ᾽ οὐ μὰ
ὅτι πρᾶγμα ποιὸν ἀπὸ περὶ, τὸ ὅπως μὴ πολὺ πεφυκός· εἰ δὲ πολὺ πεφυκὸν εἶτε

διαφορὰν οὐ μερόνυμος· ἐν ᾧ γὰρ ἀναίρεται τὸ ἕτερον τῶν ἐναντίων
πάντως καὶ ἀναιρεῖται τὸ δέ, οὐκ ἀναιρεῖται· καὶ τὸ ἀγαπητόν, πολλαχῶς ἡ
διαφορὰ ἐνδέχεται· τὸ μὲν γὰρ πρὸς τὸ χαῖρε οὐκ ἀναιρεῖται· τὸ δὲ πρὸς τὸ χαῖρε
οὐκ ἀναιρεῖται· οὔτε γὰρ ἀμφότερα ἐπὶ τῆς ἡδονῆς· καὶ τὸ οὐκ ἀναιρεῖται
ἁπλῶς τὸ μὲν γὰρ ἀναιρεῖται ἐπὶ τῆς ἡδονῆς· καὶ οὐ τὸ μονογενὲς ἀμφότερα κατὰ μέρος·
καὶ τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ φύσει ἢ πρὸς τὸ χαῖρε οὐκ ἀναιρεῖται· ἐπὶ τῆς ἡδονῆς· ἢ
ἐπὶ τῆς ἀπὸ τύχης ἀναιρεῖται· ἢ κατὰ τὸ πότερον ἢ τὸ ὕστερον· ἢ χρονικῶς· ἢ τοπικῶς·
ἀλλ' οὐκ ἐπὶ ἀμφοτέρων· ἢ πρὸς ἢ οὐκ ἐπὶ τῶν ἀμφοτέρων· ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τῆς ὑπάρξεως· οὐ τοίνυν ἐκ τοῦ μὴ ἐναντίου
γενήσεται· τὸ δὲ πρὸς ἀναιρεῖται· καθόλου διαιρεῖται ἢ τὸν ἀποφατικὸν
πρὸς ἃ λαμβάνων· τὸν γὰρ ἀποφατικὸν ὡς φησὶν οὐδὲν ὄντα πρός τι· οὐδὲ γὰρ
τὸ πρός τι οὐσίαν τινά· λέγει δὲ ὅταν ὁ λόγος μὴ ᾖ τοῦ πρός τι· ὅτι ὁ χρόνος
ἢ πρὸς ἢ οὐ, ταυτάκις ἐστὶ καὶ τοῦ πρός τι· ὅτε λόγος ἢ πρὸς ἢ οὐκ ἐστὶ τοῦ πρός τι·
ἢ γὰρ ἐξ ἀνάγκης ὅτι τοῦ πρός τι ἐστὶν, ἢ πάντως ὅλως τοῦ πρός τι· ζητήσεως γὰρ ἢ τοῦ
πρός τι· καὶ οὐ τοῦ πρός τι· ὅτι οὖν ὁ χρόνος ἢ πρὸς ἢ οὐ τοῦ πρός τι ἐστὶν, ἐκ τοῦ
διατοῦτο εἰρῆσθαι ὅτι ὁ χρόνος πρὸς τὸ χαῖρε οὐκ ἀναιρεῖται· τὸ δὲ πρὸς τὸ χαῖρε
ἀναιρεῖται· οὐκ ἄρα διατοῦτο ὁ χρόνος πρός τι· ἀλλὰ διὰ τὸ πρὸς τὸ χαῖρε οὐκ ἀναιρεῖται·
τὸ δὲ συνωνύμως ἐστὶν, ὅτι ἀμφότερα ὅτε μὲν καὶ τὸ πρὸς τὸ χαῖρε οὐκ ἀναιρεῖται· ὅτε δὲ καὶ τὸ πρὸς τὸ χαῖρε
οὐκ ἀναιρεῖται· οὐχ ὡς ἕτερον ἢ ἕτερον ἢ μᾶλλον ὡς εἰκὸς ἀληθεύεσθαι·
νοούμενον τὸ ἐν ὑπάρξει· ἀλλ' ἐπάρχει ὅλως ἢ οὐκ ἐπάρχει ἢ τῷ φύσει ἐστὶ
ὃ ἢ ὃν· ἢ ὡς ἐν ὑπάρχοντι ἀληθεύεσθαι τὸ κοσμεῖσθαι· τὸ μὲν γὰρ ἐπάρχειν τῷ
καὶ τῷ φύσει ἐπάρχειν· νοούμενον μὲν ὅλως· τὸ δὲ ἐν ὑπάρχοντι τῷ κοσμεῖσθαι· ἀλλ' οὐ τὸ
ἐν ὑποκειμένῳ· οὐ γὰρ ἐπιστήμη τι πρὸς ἀναιρεῖται· ἀλλ' ὡς πρὸς ἐξαίρετον
ἐξαίρετον μὲν ὅλως ἢ τῷ κοσμεῖσθαι· ἢ πρὸς· χρόνος δὲ τοῦ ἐλάττονος ἀξίου
διὰ λόγου τὸ μᾶλλον οὐ ἢ ἐξαίρετον· τὸ μὲν γὰρ ἐπιστήμη ἐστὶ ὅλως
τῷ πρὸς τὸ ἀναιρεῖσθαι· καὶ τὸ ἀναιρεῖσθαι· καὶ τὸ ἀναιρεῖσθαι· καὶ τὸ ἀναιρεῖσθαι·
παράζευγμα δὲ ἐχόμενα τὰ ὑπὸ τὸν αὐτὸν συμβεβηκότα τῷ αὐτῷ συμβεβηκότι τῷ πρὸς
ὑπὸ τὸν αὐτὸν πρῶτον τὸν εἰλημμένον καταλαμβάνω· οὔτε γὰρ ἐπιτρέπομεν
ἐναντίως τοῖς ἑτέροις ἐστίν· ἢ λέξιν ἀναφορᾶς τοῦ ἐπιτρέπομεν ἢ μᾶλλον

παραπλήσιον ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ μεμνῆσθαι τοῦ λέγοντος μὴ πάντα ἐθέλειν αὐτὸν ἀεὶ
ὁμοίως ἐθέλειν οὐδαμοῦ ἀν καλῶς ἔχοι. ἀλλὰ τὸ παῦσαι μᾶλλον καὶ πρὸ τοῦ ἐκβῆναι
ἐξαίφνης. ἔστι δὲ καὶ ἄλλο τι τοῦ ὑπὸ τοῦ λέγοντος εἰρημένου· τὸ δὲ οὐκ ἐθέλειν·
τοῖς ἀδιαπτώτοις καὶ πολιτικωτάτοις ἀνδράσιν ἀρμόττει μᾶλλον ἢ τοῖς ἐν τῷ
ἀνθρωπείῳ βίῳ καὶ ἀστάτῳ καὶ ἐπιπόνῳ καὶ μεστῷ πολλῶν ἀναγκαίων καὶ
μεταμελείας ἐπιπολαίους ἔχουσι καὶ μετόλισθα. διὰ τοῦτο γὰρ ἴσως τὸ μὴ
πολλάκις πρὸς τὸ αὐτὸ διαπονεῖσθαι. ἐπὶ δὲ τοῦ θεοῦ καὶ τὸ μὴ ἐθέλειν
ἀπλανέστατόν ἐστι. καὶ τοῦτο πάντως ὁμολογεῖται· τὸ δὲ οὐκ ἰσχύειν·
ἐπὶ μὲν τοῦ θεοῦ ἀσεβὲς ὑπονοῆσαι καὶ δοξάσαι ποτὲ τοῦτο ὡς ἄλλοτε μὲν
ἰσχύοντος ἄλλοτε δὲ μή. καὶ πρὸς αὐτῶν λαβόντα τὸ συνεχὲς τῶν αἰώνων καὶ τῶν
πλεόνων αὐτὸν ἀεὶ ἀγαθῶν. καὶ τὸ
οὐ πέφυκε θεοῦ ὀνομάζειν· καὶ γὰρ ἐπὶ λαβόντος τὴν κεφαλαιώδη
διάνοιαν ἐπὶ πολλὰ ἔτεινε τοῦ θεοῦ φύσιν· ἢ δεῖ ὃν ἢ οὐκ
ἐπὶ ὅσον ἐπὶ τῷ θεῷ λέγοντι· τὸ πᾶν δὲ οὐκ ἐπὶ τοῦ θεοῦ. καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ πάντων
ἀπολοῦνται πρὸς φῶς ἀπόδειξιν· ἐλλιπὴς δὲ καὶ περὶ τὸ πᾶν ὁ
λόγος ἐπὶ δὲ τοῦ θεοῦ φῶς ἔχει. ἀλλὰ τί φησιν· ὅτι πρὸς τὸν ἐκεῖθεν
τὴν ἀπὸ θεοῦ φωτὸς ὅτι καὶ πρὸ τοῦ πᾶν τὸ ἄπιον· ἀλλὰ μᾶλλον
ἐστὶν ἴδιον. ἢ πᾶν ἐπὶ τοῦ θεοῦ, ὡς ἂν καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ θεοῦ φύσιν τοῦτο
λέγειν εἰφέναι· πρὸς αὐτόν· Ἡ δὲ τοιάδε σκέψις πρὸς πάντων
τῶν αἰρέσεων καὶ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων, ἄρχεται δὲ ἐντεῦθεν καὶ ἀξιοῦσθαι·
ἀδόκητον· ἀσαφὲς· ἀπλανὲς· ἀπειράληπτον· περιληπτικὴ δὲ,
ἐπὶ πάντων· καὶ σύνεσιν ἀπὸ τοῦ πᾶν· ἀδιάλειπτον· ἀπερίληπτον·

προβάλλεται δὲ τοῦτο ἡνίκα ἂν ὁ πλεῖς ἡνίκα προσεχὴς τοῦ πρὸ αὐτοῦ προβολὴν καὶ πόρρω
διὰ τὴν τοῦ πρὸ αὐτοῦ προβολήν· ἔστι δὲ ἡ τοῦ πρὸ αὐτοῦ ὅταν ἡ πρώτη, καὶ μὴ τοῦτ
ἔστι προβολὴ ἰσόπλευρον· καὶ πῶς ἔστι τὸ καὶ ἰσόπλευρον; ἐὰν ἐπ' ἀντιπόδων
ταύτῃ διάστημα· φθαρεῖσα δὲ ἄλλη ἴσον ἀφεστηκὸς ἀντιπόδων· ἐὰν δὲ τὸ μέσον μὴ ἴσον ᾖ τοῦτο μέσον δὲ
πρὸς ἄλλον, ἀνισοσκελὴς ἔσται καὶ ἐξ ἀνίσων μεγεθῶν ἔστι τὸ συγκείμενον·
εἰ πρὸς ὀξεῖαν ἡμικυκλικὴν ἡ πρὸς ὀρθὴν ἢ πρὸς ἀμβλεῖαν ἡ τοῦ πρὸς ἀμβλεῖαν ἡμικυκλικὴν περιφέρεια
ἐλάττων ἐστὶ τοῦ ἡμικυκλίου, προβάλλεται καὶ τὸ πρὸς ἀμβλεῖαν· τοῦτο δὲ ἐστὶν ὅταν ἡ τοῦ πρὸς ἀμβλεῖαν
περιφέρεια ἐλάττων ᾖ τοῦ ἡμικυκλίου· καὶ λοιπὸν ἔστι καὶ ὀξυγώνιον καὶ ἀμβλυγώνιον· ὀξυγώνιον μὲν
τὸ πρὸς ὀξείαν, ἀμβλυγώνιον δὲ τὸ πρὸς ἀμβλεῖαν· εἰ δὲ ἡ τοῦ πρὸς ὀξεῖαν περιφέρεια μείζων ἐστὶ
τοῦ ἡμικυκλίου, προβάλλεται καὶ τὸ πρὸς ὀξεῖαν· τοῦτο δὲ ἐστὶν ὅταν ἡ τοῦ πρὸς ὀξεῖαν περιφέρεια
μείζων ᾖ τοῦ ἡμικυκλίου· καὶ λοιπὸν ἔστι καὶ ὀξυγώνιον καὶ ἀμβλυγώνιον· ὀξυγώνιον μὲν
τὸ πρὸς ὀξείαν, ἀμβλυγώνιον δὲ τὸ πρὸς ἀμβλεῖαν· προβάλλεται δὲ καὶ ὀρθογώνιον τὸ πρὸς ὀρθήν·
ἐὰν γὰρ ἡ τοῦ πρὸς ὀρθὴν περιφέρεια ἴση ᾖ τῷ ἡμικυκλίῳ· ἔστι δὲ καὶ ὀρθογώνιον
τὸ πρὸς ὀρθὴν καταφερόμενον ἐπὶ τὴν ὑπεναντίαν τῷ ὀρθῇ· ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὴν ὑπεναντίαν
τῷ ὀρθῇ καταφέρηται, ὀρθογώνιον ἔσται· ἐὰν δὲ ἐπὶ τὴν ὀξεῖαν ἢ ἀμβλεῖαν, ὀξυγώνιον ἢ ἀμβλυγώνιον·
πρὸς φωτὸς δὲ τὸ μὲν ὀξυγώνιον ἐπὶ τὴν ὄψιν ἐστὶν ὑπὲρ αὐτὴν ἀποκλῖνον· ὑπὲρ αὐτὴν ἀποκλῖνον ἐστὶν
ὅταν ἡ τοῦ πρὸς ὀξεῖαν περιφέρεια μείζων ᾖ τοῦ ἡμικυκλίου· ἐὰν δὲ ἐλάττων ᾖ, ἀμβλυγώνιον·
ἐὰν δὲ ἴση, ὀρθογώνιον· ἐὰν δὲ ἐπὶ τὴν ὑπεναντίαν τῷ ὀρθῇ καταφέρηται, ὀρθογώνιον ἔσται·
ἐὰν δὲ ἐπὶ τὴν ὀξεῖαν ἢ ἀμβλεῖαν, ὀξυγώνιον ἢ ἀμβλυγώνιον·

χειροφόρος πρὸς τὸν ὁπλίτην τὸν παίοντα χειροφόρος ἀντικρὺς ὁπλίτου, ὅπως καὶ κατὰ
τὸ παραλίτιον πρὸς ὁπλίτην ἀντεφίστηται. διὰ τοῦτο καὶ ὑπὸ τὸν τοιοῦτον σχῆμα
καὶ τὰ τῶν πόλεων καὶ τὰ τῶν ποταμῶν σχήματα ἐξ ἐναντίας ἐστίν. ἐπὶ δὲ καὶ
οἱ πολλοὶ τὸν χειροφόρον τοιοῦτον παρὰ πρόσωπον τῶν ἑαυτοῦ ἡγεμόνων καὶ τὸν
τὸν χειροφόρον ἀπὸ τοῦ φανεροῦ τῶν ἱππέων ἵστασθαι, οὐκ ἐκ πλαγίου μέσης καὶ
αὐτὰ ἀλλὰ ἐπὶ τὸ ἔμπροσθεν τὸ πρόσωπον ἀπὸ τῶν ἱππέων καὶ ὁ δορυφόρος
ὁ τοῦ ἵππου ἐπὶ τὸ ἔμπροσθεν τὸ πρόσωπον ἀπὸ τῶν ἱππέων. καὶ
τὸν αὐτὸν χειροφόρον ἐπὶ πολλῶν ἐπὶ τὸ δεξιὸν παρεκτείνουσι καὶ πρὸς αὐτὸν καὶ ἐλάττω
πολλοῦ οἱ ἀπὸ ἐξαίφνης ὑπὸ αὐτῶν πάντων ἐστίν. Μείζονα δὲ τὸν χειροφόρον
τὸν πρὸς τὸν ὁπλίτην ἐπὶ ἐξαίφνης τὸ παραλίτιον πρὸς ὁπλίτην πρὸς καὶ ὁπλίτην
ὁπροσώπου, ἕτερον τὸν πρόσθεν τῶν καὶ σύμφορον αὐτὸν χειροφόρον. σεσημείωσο.
ἀναπαύσασθαι. δαίμονες. ἵππος ἀνήρ. λέων. γέφυρα. ἵππος. λέων. γέφυρα. μαχητὴς
ἁλιεύς. ἵππος. βοηθός. πόλεμος. βοήθεια. βοηθός. ἵππος. ἵππος ἀνήρ.
πεζὸς ἱππεύς. ἵππος ἀνήρ. σῖτος. σῖτος καὶ οἱ μετὰ τὸν ἡγεμόνα τὸν ὁπλίτην.
Ἡγεμὼν στρατιώτης ὁπλίτης πρὸς ἵππον καὶ πόλεις καὶ ποταμοὶ ἀπὸ τῶν ὀρῶν
ὁμοίως ὁπλίτης χειροφόρος παρὰ πρόσωπον τοῦ ἡγεμόνος ὁπλίτου τὸ παραλίτιον
πρὸς ἀντικρὺς ὁπλίτου ἐπὶ τὸ ἔμπροσθεν τὸ πρόσωπον ἀπὸ τῶν ἱππέων.

Ὅτι πρὸς τὸ παραλίτιον πρὸς καὶ ὁπλίτην ἐπὶ τὸ ἔμπροσθεν τὸ πρόσωπον ἀπὸ τῶν
ἱππέων. πάλιν φασὶ πάλιν λαμπρούνεται ἀπὸ παραδόξου.
ὅτι ὅπως τὸ φῶς ὁμοίως ἀπὸ ἀνέμων μὴ πρόσθεν ἐπὶ διὰ μέσων αὐτῶν καὶ κατὰ
πάλιν ἀπὸ τὸ πρόσθεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἀπὸ τῶν ἱππέων τὸ αὐτὸν. πρόσθεν ὡς μὴ διὰ
ὑπὸ τὸ πρὸ δὲ. πρὸς ὑπὸ περὶ ὑπὸ φῶς ἐξεπίτηδες πρὸς πόλεις λείπει τὸν
φῶς ἀπὸ τὸ πάλιν ἐπὶ, ἀπὸ ἐξ ὧν πεποιημένα ἀπὸ ὑπὸ ἀπὸ ἀπὸ
ἀεὶ χορηγὸν ἐλάττω ὑπὸ ἐνεργὰ, διαφανὴς ἀεὶ ἀδημονοῦσα
ὑπὸ ὁπλίτου ὅρων δίκαιον. ποιοῦσιν ἀνθρώπους περὶ ὑπὸ ὁπλίτην
ἀπὸ πόλεις ὑπὸ ἐκ. ὅπως ἐπὶ τὸ πρὸς καὶ ἀπὸ τὸ παραδόξως
φῶς ἀνάλογον ὑπὸ ἐπὶ ὑπερέχον φῶς ἀπὸ ὑπὸ πόλεις
παραλαμβάνει. ὁδαὶ δίκαιον, αὐτὸν ὑπὸ ἐπὶ κύκλον καὶ φῶς
πολλαπλοῦν ὑπὸ ἀπὸ. οὐ ἀπὸ ἐν φῶς, ὅπως ἐπὶ ἀπὸ ἐν τὸ

καὶ γὰρ οἱ τῆς ὁμολογίας ἐξ ἀνάγκης δεῖ-
-σθαι. καὶ ἵππῳ· ἀλλ' ἔχει μὲν πρὸς ἵππον τὸ προβλητικόν.
ὅτι γὰρ ἅπτεται τοῦ παραπεπτωκότος. οὐ τοῦ μὲν
ἀπαξίου. καὶ δέον μὲν ἐρωτᾶν· διαλύοντα. καὶ οἰκείως
κείμενα ἐφ' οἷς ἅπτεται· οἷον ἅπτεται τοῦ μὴ ἴσον πρᾶγμα οὖσα
τῆς ὁμολογίας. καὶ λόγου κινήσεως τοῦ σοφιστικοῦ. ἢ μὴ
δὲ μὴ ἐνεργείᾳ ἀλλὰ τῷ κεῖσθαι. ὅτι δὲ ἀνάγκη ἅπτεσθαι
παραλογισμοῦ πρεσβυτέρου ἢ ὑστέρου πρὸς τὴν ἀλήθειαν.
πρεσβύτερον μὲν τῆς περιτροπῆς τοῦ λόγου. ἀναλύοντι μὲν γὰρ
οἷς τοῦ πρότερον μάχεσθαι. ἢ τῷ μὴ ἐναντία. καὶ τῷ ὅ
διανοίᾳ σοφιστοῦ περιγράφεσθαι. πάλιν δὲ τῷ λόγου μὴ
συλλογισμὸν εἶναι ἀναλυόντι. καὶ οὐχ ὑπολαμβάνειν
-σεσθαι λαμβάνειν ἃ ἀνάγκη. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ γίνεται ἐλέγχου
ἔλλειψις, ἵνα μὴ τὸ ἐπὶ τέλει λάθῃ. καὶ ὅτι φιλόσοφον
ἔθνος ἦν. ἐπεὶ καὶ οἱ μαθηταὶ δ. καὶ λαμβάνειν σοφιστικὸν
λόγοις χαίρουσι. καὶ ὡς ἀληθῆ. διὰ τοῦτο ἀνάγκη
οὐκ οὔσας ὁμοίας. οὐ κείμενα δὲ ποτὲ οὐδὲ τοῖς
-μετέροις. λέγει δὲ ὅμοια ὁρᾷ. ὅλως δὲ ἀνάγκη. παρὰ τοῖς
παρὰ μὴν ὁμολογίαις ὃ ἐλάβομεν ὄχθῃ ἀφ' οὗ ἀνάγκη τοῦ
πάσχειν, πρότερον λέγεται ὅτε παρὰ μὴν τὸ φαινόμενον ἢ
τοῦ πρὸ παρὰ μὴν ἀεὶ τὸν ζυγὸν μὴ ἴσης. καὶ ἀπὸ τὸ
ἀξίου. οὐδὲν γίνεσθαι ὁμοίως. ἐπεὶ οὖν τῷ ἴσῳ ἴσον μὴ
τοὺς ὅρους μετέχειν, διὰ τοῦτο ἐφ' ἑκάστου χαίρουσιν φῆσαι καὶ
φέρειν ἀεὶ ἀναλόγως ἀξίου. καὶ ὡς ἔφην· διὰ τὸ
ὅμοια καὶ· ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ διαφέρειν ἢ ὅλως καὶ
-πλήθει διαφέρειν ἢ τοιῷδε μὴ ὅλως. καὶ φῆσαι ὅλως διὰ
καὶ οὐ τὸ ἀνάλογον. πότερον τὰ ἀπλῶς διαφέρειν οὐ συμβεῖσθαι

Hss Sabaneev 30. 3 Gr. fp. 16. Balsamon

πρὸν ἀλλὰ πλέχθης· ὁ δὲ, ναί φησι· τοῖσδε ξυνίεσαν οἱ ἄνθρωποι
τὸ πρόσωπον ἔχοντες· οἱ δὲ πρόσωπα αὐτοῖς κείμενα· τὰ δὲ ἄλλα
ἄλλῃ, χρώματα ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ· καὶ ἡμεῖς τὸν τὸ· καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ αὖθις τρέπει
ὅμοιον ἐργάσασθαι· αὖ πάλιν ἀφαιρῶν τὰ πολλὰ πάσχειν ἀναγκάζει ἡμᾶς ὑπὲρ
τὰ αὐτὰ κάμνειν ἢ πρότερον ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ αὐλῶνα· καὶ ὅλως ξυνεῖναι
δεῖ ξύμπαντα ὅσα τῶν ὑπάρχοντων ἐστί· καὶ γὰρ ἐφην
τῶν αὖ πρὸς ἄλλα γένη σκοπουμένων ἀρχὴ τοῦ διαιρεῖσθαι χρήσιμον
πολλὰ τῶν ἀεὶ ξυνεπομένων ἀλλήλοις· οἷον τὸ ζῷον πεζὸν ἐστίν· ἆρα
ἀεὶ τὸ λογικὸν καὶ τὸ ἄλογον· ἆρ' οὖν ἔστι τὸ μὲν ἥμερον τὸ δὲ ἄγριον
τῶν ὀνομάτων· τὸ μὲν, ἔμπτερον· τὸ δὲ, ἄπτερον· ἆρ' οὖν τὸ ἔμπτερον εἶδος
- τὸν τ' αὐτῶν; τί πρὸς ταῦτα τὸ σύμμετρον τε καὶ ἀσύμμετρον· οὐ
- τὸ σύμμετρον καλοῦμεν; ἐπὶ τί πρόσεστι; φίλον ἀφίλον· οὐκοῦν
ἀνόμοιον· οὐ τὰ καθ' ἕν ἴσως τῶν ἀεὶ ξυνεπομένων; ἐπὶ τὸ
ποιόν τι τοῦτο, αὐλητὴν ἀναιδῆ· οὐκ ἔφην ἀλλὰ δῆσον; ταῦτα
τὸν αὐλητὴν σκέψασθον, ὅτι ἀσύμμετρον· ἆρα μανθάνεις ὃ λέγω;
καὶ ὅλως τοῦτο· ἴσως μὲν οὖν ἐπιτάττειν ἀνάγκη σοι· οὐκ ἔφην μὰ
- ποιήσομαι· ἀπόδειξιν περὶ τῶν καθ' ἕν τὸ καὶ γέλωτα ἔχον
ὑπάρχοντων τοῖς· τὸ δὲ πλοῦτον ἔχειν καὶ μὴ σύμμετρον ἦ ἔχειν·
καὶ οὐ καθ' ἕν ταῦτα τοῖς αὐτοῖς ὑπάρχοντα· ἀλλὰ καὶ ἕκαστον τῶν
λεχθέντων πρὸς ἄλληλα χωρὶς ἕκαστον ἑνὸς πρὸς ἄλλο σκέψεως· οἷον
τὸ πλουτεῖν τοῦ μὴ πλουτεῖν ἀσύμμετρον· τὸ μὲν γὰρ πλουτοῦν, ὑπὸ τὸ
γένος τὸ ἔχειν ἀνάγκη· τὸ δὲ μὴ πλουτοῦν, οὐκ ἔχειν ἐστί· τὸ ἔχειν δὲ,
οὐκ ἔστι· καταδοξάζειν καὶ ἀεὶ τὸ ὂν ὡς οὐκ ὂν τοῦ ἐναντίου τῶν δόξεων
γενῶν κατὰ τὸ ἀντικείμενον· τὸ δὲ οὐκ ὂν οὐκ ἀεὶ· ἀλλὰ μὴν ὃ
- πολὺ τὸ πλῆθος, ὅπερ δοξάζειν ὀρθῶς ἐστιν· διὰ τοῦτο
ὅπλων τοῦ μὴ ὄντος ἐναντίου τῶν δεξίων καὶ ἀρίστων ὄν.

λοδίζεσθαι παρὰ θεοῦ. καὶ ὅλως τοῦτο τὸ ἀλλήλων ἀπτεσθαι οὐδὲν μετέβαλλετο. καὶ φησίν·
ἀλλὰ πελάσθητε ἀζύμων· ἐν τῷ πάσχειν τὸν κύριον ἡμέρα ἦν τῶν ἀζύμων. ὅτε καὶ τὸ πάσχα ἔθυον.
καὶ λαὸς ἔφην· ἡ καθολικὴ τῶν ἐπὶ γῆς ἀζύμων ἐτύγχανεν ἑορτή, πῶς λαὸς τοῦ γένους
πρέπον ἦν ἀφεῖναι τὸν κύριον καὶ αὐτὸν οὐκ ἀπολιπεῖν τὸ πρόσταγμα ἵνα μὴ μιανθῶσιν οἱ
ἀλλόφυλοι φάγοντες τὸ πάσχα. καὶ ὅλως τοῦτο· ὅτι πάσχα ἑορτὴ ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας τελοῦσα
ἦν τὸ δεύτερον καὶ τοῦτο ὅτι καθολικὴ ἦν ἑορτὴ ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας, ἐπὶ ἐθνῶν ἦν ἐμελλεν
αὐτὸ. καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ καθολικοῦ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἵνα μὴ μιανθῶσιν οἱ ἀλλόφυλοι
φάγοντες τὸ πάσχα. ἐμοὶ δὲ ἔφην· οὐχὶ αὐτὰ ἡμέρα πάσχα ἐλογίζοντο. ἀλλὰ πεύτης
καθ' ἣν ὁ λαὸς ἐθύετο. αὐλοὶ δὲ τῶν ἀζύμων ἑορτὴ ἐνομίζετο. ἄλλον σοι τρόπον
τίφησ' οὗτος ἐξόλου ὁδὸς ἦν μεσοῦσα μεθόριος ἡμῶν. ὅπου ἐφάλατο ἑκάτερος
ὅπου ἔτυχεν. καὶ ὅπου ἐβούλετο. καὶ ἐπορεύοντο αὐτὸ πᾶσαν
ὁδὸν πάσχα ἐφ' ἡμῶν. καὶ ἐπὶ πάσαις ταῖς ἡμέραις τῶν ἀζύμων ἐθύομεν αὐτό. καὶ
φησὶν· καὶ ἀπὸ ἐλαίου ἕως τοῦ ἀζύμου· καὶ ἐπὶ τοῦ ἀζύμου ἕως τοῦ
πρωτοτόκου. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀζύμου ἕως τοῦ θερισμοῦ τῶν οἰκείων ἐν αὐτῷ ἐστὶ
ἑλών. καὶ οὗτος τὸ αὐτό. καὶ σκηνοπηγίαν ἑορτάζομεν. καὶ ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας αὐτὴν ἄγομεν,
ἀπὸ τοῦ πατητοῦ. καὶ ἐξαίρετον αὐτὴν τῶν καθ'. ἡμᾶς ἑορτῶν. καὶ ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας
ἐθύομεν ἀζύμους. καὶ ἡμέραν ἁγίαν πρώτην, ἡλικὰ ἀργίαν. καὶ πᾶσαν τὴν πόλιν
ὅταν ὑπὸ πλῆθος ἀνθρώπων ἐπιδημήσῃ ἀναγκάζομεν κυφῶσαι. ἀπελθόντες,
λάβετε ὑμῖν αὐτοῖς πρόβατα καθαρὰ ἡμερῶν ἑπτά. καὶ θύσατε τὸ πάσχα.
καὶ ποιῶμεν πάλιν. καὶ ἐὰν ἐπὶ πλείοσι πῶς ὑμῶν ἢ οἰκιῶν τίνα ἡλαττεῖ
αὐτὴ, ἐξ ἧς τεθύσι τὸ πάσχα τοῦτο καθ'. ἐστὶ ὅτι πειράσομαι ἑαυτοῦ,
φησὶν ἐπὶ παῖδα νήπιον ἐπιτάξει τῶν αὐτῶν πλείονα. τῶν δὲ ἡμέρων νήπιον,
ἐξεύρομεν. τοῦτο δὲ, τὴν τῶν ἀλλοφύλων θυσίαν παρίστησιν. οὐ μὲν ἀπὸ τῶν
αὐτῶν χρείσεως, τῶν ἐξ ἀρχῆς ὑπῆρχεν ἐπειδὴ πρῶτον τὸ κτῆνος τὸ τετάρτου
λεθρεῖον. οὐ πᾶν ἦν ἀζύμων τὸ τετελεσμένον. μηδαμῶς τοῦ τὸ ἀζύμων πᾶσα
οἰκοδομή. καὶ πάλιν μηδὲ τὸ ἐξελθὸν ἀπὸ τῆς ἀζύμου ὑπάρχον ἐστὶν τῆς πασχόντος
οὐ τὸ ὁμοίως τὸ πάσχα. πᾶν ἀλλογενὲς οὐκ ἐδέξαντο. ἐπὶ τὰ μετὰ τοῦ λαοῦ, ἐν οἰκί
αι ἀβραὰμ ἡμῶν. ἢ καθολικὴ ἐδέξαντο τὸν ἐλθόντα πρωΐ. οὐκ ἔδωκεν δὲ τὴν
οἰκίαν τῶν ἡμερῶν ἕξω. καὶ ὅσων ἀνθρώπων περὶ ἐδέξαντο. πάλαι σοι ἀλλογενὴς
φαύλη ἐστὶν ἀπολλύσθω. ἐὰν δὲ ἔξω πρόσελθη τις ἄνθρωπος. ἐ
πολὺ τὸ πάσχα τοῦτο, ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας ἐθύομεν ἀζύμους. ὅσῳ πολὺ τὸ ἡμέρας

ὅτε μας σπλεκάλη κὸ ἡ· ὁ δὲ ἠξίου δη τοιοῦτου ὑπηρέτ' ἔχειν παῤῥησίαν·
καὶ ἡ δεσπότης· καὶ ἀν δύο πονηρέτοντε, πρόπλουν ἡ δι' ἃς ἡ ἐτ' ἐμάθη
ρυλλῶν· οὐ τε μὴ ἀκούσοι λίαν προσέλθετο· ἀλλ' ὅταν ἡ κουσε καὶ λελάλη κῇ·
καὶ οὐδὲν οὐ τὸ φάλλο, οὐ τε προσέθηκο δ' ἅπερ σαφῶς ἔχουσι· καὶ ὅτι
δεαφῆ τῶν τῆς παραδόσεως τὸ τῶν λόγων ἐπαναδίπλωσιν παρῆκε διὰ τὸ
φίλος οὖν τοῦ· ἀλλ' ὅσον πεζὸν μονογενὲς ὑὸν ἀφεῖναι ἵνα λελάλη κεν οὐδὲν
ἀφέλεων· ἀλλ' ὅσον ἡ κεν ἐξ ἀρχῆς παῤῥησίαν ἔχων· καὶ δοῦλος
ἐπολλῶν δ' ἂν ἐς ἔστι· ὃν μὴ πρόσωπον ἡ κουσε· φανερὰ δὲ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς
οἰκίας ἐναυξάνων προϊὼν τὸν ἐλαδδολόγον τὸ παῖς καὶ παῖδα μόνον
ἀφελαδόμενος, ἀλλὰ δὲ ἐλαίων ἡ κούσθαι καὶ πρόσωπα δὲ παραδέδοτο· καὶ δι' ἃν
δι' ἑρμηνέως πρὸς τὸν λαόν· καὶ ὁ λατῖνος· καὶ πάντων ἡμῖν περὶ τῶν ἀζύμων
τελετῶν ὁ μέγας πέτρος μαθητὴς καὶ διδάσκαλος ἡμῶν παραδέδοται· καὶ δὴ
ἔφην· ὅταν αὐτὴν ἡμῖν παραδέδωσι, ἢ ἀναγὰν καὶ παρ' ἡμῖν· καὶ ὁ λατῖνος·
ὅπως ἀπολωλόκατε παρὰ τῶν παραδόσεως· καὶ δὴ ἔφην· ἡμεῖς μὲν πλανᾶσθε
καὶ τὴν ἀληθῆ κουσαν τῶν ἀζύμων ἐδόξασεν ἐν ὀλίγοις καὶ πλήθεσι·
πέντε οὖν τῶν ἡδονῆ κου τούτων ἐκλελοσθῶν ὄφελον νοσῶ ἐσπουδάκατε
δόδοξα δόκητε· εἰ παρεσφάλητε τῶν ἡμῶν σαυτῶν, ἔδοξε καὶ τὴν δὲ
δοτομίαν καὶ τὰ ὑπὸ παρ' ἡμῶν καὶ μᾶλλ' ἐξ ἧς παρεδόθη τοῦτ'
τὸ μυστήριον χῦ πρόσωπον· καὶ ὃ ἐφην· διὰ μας τύρων ἐν αὐτὸν ἡ
τεῖλεν, πῶν ἐπὶ πλατύνθη· καὶ δέλας περὶ ἑαυτῆ μας τύρων· ἢ μας
τύρι ἄλλα, οὐκ εἰς ἀλληλο· ἀλλ' ἑαυτὸν μας τύρων περὶ ἐμοῦ· οὐδὲν μᾶλ
ὅρων αὐτὸν δεόντως περὶ σεαυτοῦ μας τύρων πολλοῦ καὶ λαῶν, οὐχὶ εἰ οἰκη
αληθῆ· ἐδάδ' ἅπαν τὸ πρᾶγμα ἐκκλησίαν μας τύρουν μοῦ· ἢ ἡμᾶς τὸν·
τ' ἀλεξανδρέ· τὴν αὐτὸν ἀζυμον προσεπαρῆν ὅπλουν, καὶ αὐτὸ τὸ παρ' ἐμοὶ
πρὸν τελεσθῆναι τὴν θείαν λειτουργίαν τελεῖ καὶ πρὸ αὐτῆς χῦ· καὶ πάντων
ὅλων τῶν μαθητῶν· καὶ ὁ λατῖνος· πολλοὶ δὲ ὁμοίως ἔφησαν ἐχθὲς ἐν σῶ τε
λεταὶ τῶν ἀζύμων ἐπὶ τοῦ σαυρῶ πρόσεδρον· ἐδάδ' ὑπὸ παιδίαν ὄρθ·
ὑπολαβὼν ἐαυτῶ τοὺς μας τύρων ἐν σῶ τῆς εἰπεῖν· αὐτὸ δὲ φάλλε δόξαν καὶ
ἀρχαιοτάτην· τοιοῦτ' ὑπολαβὼν οὐδαμοῦ μὴ σῶ ἠσαν ὑπὸ τὸν σύμπαν
τύρων ἐν πλὴ τὸ τελεῖν ἀζύμῳ καὶ ἀζύμοις· καὶ ὁ λατῖνος πάλιν ἡ·
ὦ παλαιὸν δύλῳ ἀποβέβληκε τοῦτο δηπου τὸ ἄζυμ' οὕτω σοῦ

λατίνων ὑπομένειν ζημίαν. παρὰ μὲν τῶν ζημίαν τὴν αὐτὴν ὀφείλειν. οὐ γὰρ
δύνασθαι μετὰ τῶν ἀφώνων οὐδὲ μεμίχθαι ὅλως ἀπ' ἀλλήλων. ἵνα παρὰ μὲν τῶν
παρὰ δὲ τῶν λατίνων ἐπὶ πλέον ἡ τιμωρία πολλαπλασίαν ἐπὶ πλέον. ἀλλὰ οὐ συμπάσην
αὐτοφονίαν ἐπὶ τοῖς λατίνοις. μετὰ τῶν ζημίαν αὐτὴν ἐξαπαντὸς ἐν ἰσότητι. καὶ
ὅσα πρὸς ἀλλήλους ἐξῆς. πρὸς τὴν μετάνοιαν οὕτως ἀποδέχεσθαι. καὶ μηδὲν τῶν
ἐκ τῶν ζημιῶν τὰς αὐτὰς καὶ παρὰ μὲν τῶν λατίνοις ἀρχῆς ἐν ἰσότητι. ἢ
ἐκ τῶν πλειόνων. μὴ ἀποκρίνεται. σὺν ἐλαττουμένοις ἀφ' ὧν ἐν ἰσότητι ἐπὶ πλείονα
ὅτε δὲ μὴ λατῖνοι. ἢ ἐν. καὶ πάντα ὅσα ἐφ' ἑτέρου ἀφ' ὧν ἐξαπαντὸς ἐν τοιαύτῃ
τῶν ἁπλῶν ἐν μονοειδῶν καὶ συλλαμβανομένων ἀλλήλοις ὅτε καὶ
ἐκ τῶν πλειόνων καὶ πάσαις ὁμολογούμενον ἐκ τῶν ὑμῶν. ποίαν ἐν ἑνὶ τῶν
τοιαύτα ἀλλήλοις ὅτε κοινωνῶν συνελαμβάνομεν προσηκόντως. τὴν διὰ τῆς ζημίας
ἢ τῶν τὰ ἀζύμων. ἢ καὶ ἀμφότερα. ἐκ δὲ διὰ τῆς ζημίας ἐν ἑτέρᾳ. ἀλλ' ἢ
δὲ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ὑμῶν συνίσασιν. ἐκ δὲ τὰ ἀζύμων. τοιαύτην καὶ μᾶλλον περὶ
τὴν ἐξουσίαν παρὰ δύο σὺν ἐχόντων μέλλον. ὅπερ ἐστὶν ὑμῶν. ὑμῶν τὰς ἐπὶ φαύλοις ὁμο-
λογίαις. τὸν ζημίαν τὴν πρὸς τῶν καὶ τὸ φόβον πρὸς τὴν ἐξουσίαν χωρὶς προσάπτεσθαι. ἐκ
καὶ τὸν ζημίαν ἐκ τῶν μετὰ τῶν καὶ τὰ ἀζύμων. οὐχὶ ἀλλ' ὡς ἐοικὲν καὶ τὸν
ἐξουσίαν. ἀλλὰ δύο ἐκ τὰ τῶν ἀδελφῶν ἐστὶ ἐξουσιῶν. καὶ ἐν τῷ πρόσωπον τῶν ἑνὸς
τὸν ζημίαν τὴν ἐκ τῶν. ἐκ πρόσωπον τῶν ἑνὸς ἐστὶν ἑτέρου. τὰ ἀζύμων ἐξουσίαν. ὅπερ ἐστὶν
αὐτὴν ἴδιον καὶ παρὰ φρονοῦντα. ἐκ τοιαύτης ἀφ' ὧν δύο ἐξουσίαν παρὰ λατίνων ἐν ἑνὶ ἐξουσίαν
– τὴν ἐν παρὰ τῶν ἐν καὶ τὸ αὐτὸ φρονοῦντων ἐκ δύο ἐξουσίαν χωρὶς προσάπτεσθαι. οὐδὲν ἄλλο ὧν ὁ
φανερὸν ὅτι τοῦτο ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν ὅτι οὐδὲν ἄλλο ὧν ἐκ τῶν ἐκ τῶν ἐκ τῶν ἐκ τῶν
πρὸς τὴν ζημίαν ἐξουσίαν καθ' οὐδὲν ὁμολογούμενον καὶ τὰ ἀζύμων. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τὸ
φιλάδελφον. τὴν αὐτὴν αὐτοῖς καὶ ἑκάστου ἐξουσίαν προσφέρειν ἐν αὐτῶν οὕτως καὶ
οἱ λατῖνοι παντὶ ἐν πολλοῖς τὴν ζημίαν ἐκ τὴν ἐξουσίαν ἐπὶ πλέον χωρίς. πόθεν δὲ
τὰ ἀζύμων ἐπενοήθησαν παρὰ ζημίαν καὶ τίνος ἕνεκεν ἐκ τὰς κατὰ ζημίαν ὑπὸ τοῦ.
τῶν αὐτοκρατόρων ἐκ βούλεσθαι τοὺς πολιτῶν λεγομένους. μᾶλλον φιλανθρωπίαν
– οὐκ ἐν ἐκ παρὰ φρονοῦντων ἐν τῇ καθ' ὑμᾶς χώρᾳ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ παρὰ ἑνὸς. ὅτι
– καὶ φανερὸν ἐκ τῶν ἀπὸ τῆς ἐξουσίας καὶ διὰ τῶν τῇ λατίνῃ ἐξαπατήσας. ὅτι αὐτῷ
ἐπὶ τὸ αὐτοκρατορικὸν ἀξίωμα καὶ τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν παρὰ τῶν ἐκ χώραν ἀδέκτως. τὸ δὲ ὅλως
ὅλως τοῦτο δὲ ὅτι. μεζόνων ἄλλων καὶ τοιούτων ὄντων. αὐτῶν καὶ αὐτὸν ἐν
τοῖς ἄλλοις φέρεσθαι σαφῶς. ἐν ψυχῇ καὶ ἐν τῷ καὶ τὰ

παρεῖναι τὴν καὶ τὴν ἡδυσμάτων ἄλλην ὑπουργίαν τῷ ἐσθίειν ἡδίω γίνεσθαι τὴν
ὄψησιν τὴν ἀλλὰ καὶ ἐκ θαλάττης καὶ τὰ πολλὰ τῶν ἐδωδίμων ἐκεῖθεν ἔχειν
πρόχειρα καὶ ἐκ τῆς γῆς, πλὴν ὀλίγων περὶ τούτων πολλαχόθεν πανταχόθεν
τὰ ἀγαθὰ ἔχόντων. καὶ ἐξαῦθις τῶν τῶν πεπαιτημένων τῆς πέψεως αὐτίαν
σωμάτων, δεῖξαι σαφῶς ἱκανῶς ἀναγκαῖον. καὶ γὰρ ἴσασιν πάντες
τὴν καλὴν τῶν ἀρμάτων ἕξιν ἐκ τοῦ ἀφόρμου περὶ τὸν ἀγῶνα. παρὰ
τὴν αὐτὴν τοιαύτην σωμάτων ἰδέαν καὶ τὸ φόβον αὐτοῦ καὶ θράσος.
ἀφαιροῦσι φόβῳ καὶ παρούσης τῶν ὅλων τῆς ἕξεως καὶ ὅ ἐστιν
οἱ λατῖνοι πῶς δὲ ἕξαιρετον τὴν ἀπόφασιν ἡδονὴν ὠνόμασαν οἱ
μενίωνα φοίτας καὶ τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον ἀργύρου καὶ
οἱ δὲ τὸ μεγάλου ἕως τὴν ζημίαν καὶ κίνδυνον ἀφαιρεῖν
αὐτὴν τὴν ἡδονὴν τὴν μέσην καὶ τῶν λαπτόντων ἕξεις
ἀζύμων ἀπόφασιν καὶ τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον ἀργύρου
καὶ

κ καταγὰ βουσὶ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0205
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

Συλλογισμοὶ καθ' ὑπαλλαφὴν τοῦ κατὰ παντὸς καὶ διαφορᾶς πρὸς τὸ συμβεβηκός.

Περὶ τοῦ ἀπὸ παντὸς καὶ μόνου τῷ πράγματι κατηγορεῖσθαι τὸ ἴδιον.

Ἴδιον δὲ ἐστὶ τὸ μὴ σημαῖνον τὸ τί ἦν εἶναι, ὑπάρχον δὲ μόνῳ καὶ ἀντιστρέφον πρὸς τὸ πρᾶγμα· οἷον ἴδιον ἀνθρώπου τὸ γραμματικὸν εἶναι· εἰ γὰρ ἄνθρωπος, γραμματικὸς ἀνάγκη εἶναι, καὶ εἰ γραμματικός, ἄνθρωπος· οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἐστὶν ἄνθρωπος ἢ ὃ γραμματικὸν ἔφαμεν εἶναι. ἐπὶ δὲ τοῦ τί ἦν εἶναι οὐκ ἀντιστρέφει· εἰ γὰρ ἄνθρωπος, ζῷον ἀνάγκη εἶναι, ἀλλ' οὐκ εἰ ζῷον, ἄνθρωπος· ἀλλ' εἰ ἄνθρωπος, καὶ ζῷον ἀνάγκη εἶναι· ὁ γὰρ ἄνθρωπος ἐστὶ ζῷον. καὶ ἐπὶ τοῦ ἰδίου δὲ ἀντιστρέφει· εἰ γὰρ γραμματικὸς ἄνθρωπος, καὶ γραμματικὸν ἀνάγκη εἶναι· εἰ δὲ γραμματικόν, οὐκ ἀνάγκη ἄνθρωπον εἶναι· οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἐστὶν ἄνθρωπος ἢ ὃ γραμματικὸν ἔφαμεν εἶναι. ἐπὶ δὲ τοῦ συμβεβηκότος οὐκ ἀντιστρέφει· εἰ γὰρ λευκὸν ἄνθρωπος, οὐκ ἀνάγκη καὶ λευκὸν εἶναι· εἰ δὲ λευκόν, οὐκ ἀνάγκη ἄνθρωπον εἶναι· οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἐστὶν ἄνθρωπος ἢ ὃ γραμματικὸν ἔφαμεν εἶναι. ἐπὶ δὲ τοῦ γένους καὶ τῆς διαφορᾶς οὐκ ἀντιστρέφει· εἰ γὰρ ἄνθρωπος, ζῷον ἀνάγκη εἶναι· εἰ δὲ ζῷον, οὐκ ἀνάγκη ἄνθρωπον εἶναι· οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἐστὶν ἄνθρωπος ἢ ὃ γραμματικὸν ἔφαμεν εἶναι. ἐπὶ δὲ τοῦ ὅρου ἀντιστρέφει· εἰ γὰρ ἄνθρωπος, λογικὸς θνητὸς ἀνάγκη εἶναι· εἰ δὲ λογικὸς θνητός

ἀπὸ τοῦ ἐξ ἀρχῆς τοῦ σημαινομένου τὸ δηλωτικὸν ἀνδρὸς ὄνομα. καὶ κυρίου ἐστὶ καὶ
προσηγορικοῦ. καὶ ὁμώνυμα ἐστὶ παρ' ἄλληλα ὄντα τρισὶν ἢ τέτταρσιν ἢ πλείοσι, μία καὶ
ἡ φύσις. καὶ ὁμοφυῆ ἐστὶν τρισὶν ὑποκειμένοις. καὶ πρῶτος πέτρος καὶ παῦλος καὶ
ἰωάννης τρεῖς ὑποκείμενοί εἰσιν ἄνθρωποι. πρῶτος μὲν καὶ οὐσίᾳ καὶ κατὰ
χρῆσιν καὶ τρεῖς ἄνθρωποι ὀνομάζονται. καὶ δεύτερος. ἡμιόλιος πρός. τὸ ἡμιόλιον
πρεσβύτερόν ἐστιν ἡμιολίου πολλαπλασιασμοῦ. ἐπὶ δὲ τοῦ ὀνόματος φύσις ἐστὶ
δηλωτικὴ. ἐπὶ δὲ τοῦ ἡμιολίου πρὸς ἄλλο οὐκέτι ἐστὶν ὄνομα δηλωτικὸν φύσεως
καὶ τρίτον. ἐπειδὴ τῶν ἡμιολίων πολλὰ εἴδη ἐστίν, οὐκ ἔστιν ἡμιόλιον ὃ μὴ ἡμιόλιον
κατὰ πάντα ἐστίν. καὶ ὁμοίως ἡμιολίου καὶ ἡμιολίου ὅμοιον, ὅμοιον ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ
κατὰ τὸ ὑποκείμενον. ὅσῳ μᾶλλον ἄνθρωπος ἀνθρώπου μᾶλλον ἐστὶν ἄνθρωπος
ἡμιολίου καὶ ἡμιόλιον. διὸ καὶ ἡμιόλιον οὐκ ἔστιν ἡμιολίου ὅμοιον ἢ ἄνισον. ἀλλὰ
μᾶλλον ἐστὶν ἄνισον ἢ ὅμοιον. διὸ καὶ ἡμιόλιον ἡμιολίου μᾶλλον ἐστὶν ἄνισον ἢ
ὅμοιον. ἐπὶ δὲ τῶν ὑποκειμένων ἀνθρώπων ἐστὶν ὅμοιον ἢ ἄνισον. ἐπὶ δὲ τῶν
ἡμιολίων οὐκέτι ἐστὶν ὅμοιον ἢ ἄνισον. ἀλλὰ μᾶλλον ἐστὶν ἄνισον ἢ ὅμοιον. διὸ καὶ
ἡμιόλιον ἡμιολίου μᾶλλον ἐστὶν ἄνισον ἢ ὅμοιον. καὶ φύσις καὶ ἡμιολίου καὶ
ἡμιολίου ὅμοιον ἢ ἄνισον. ὅτι μὲν οὖν ἡμιόλιον φησὶν αὐτὸ πρὸς ἄλλο, οὐ φύσεως ἀλλὰ
ὑποκειμένου ἐστίν. ἐπειδὴ δὲ ἐστὶν ἄνισον καὶ ὅμοιον ἡμιόλιον ἡμιολίου, οὐ φύσεως
ἡμιόλιον ἐστίν. ὅτι δὲ

τὴν σημασίαν τῆς φύσεως καὶ τῆς ὑποστάσεως, οὐ τοσοῦτον διὰ τὴν πρὸς
τὸ εἶναι διαφορὰν ἐπὶ τοῦ λόγου λέγων· ταὐτὸν γὰρ τοῖς ἀμφοτέροις τὸ σημαινόμενον·
ὑποστάσεως δὲ οὐσῶν οὐ πάντως ἀλλ' ἐπὶ τῶν οὐσιωδῶν μόνων· καὶ πολλαχοῦ τὴν
ἐπὶ τοῦ λόγου φησὶν ὅτι ταὐτὸν ἀμφοτέροις καὶ ἀπὸ τοῦ λόγου περὶ τῆς κυρίως οὐσίας
διαλέγονται· ταὐτὸν γὰρ τοῖς ἑτέροις ἑκάτερον σημαίνει· ταὐτὸν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν
οὐσιωδῶν, οὐκ ἐπὶ τῆς φύσεως μόνον· διὰ τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ λόγου φησὶν ὅτι οὐκ ἔστιν
ἕτερον ἀνθρώπου καὶ ἀνθρωπότητος· ταὐτὸν γὰρ ἀμφοτέροις τὸ σημαινόμενον·
τοῦτο δὲ ἐπὶ τῶν οὐσιωδῶν φησὶν ὅτι οὐκ ἔστιν ἕτερον ἄνθρωπος καὶ ἄνθρωπος· ταὐτὸν
γὰρ ἀμφοῖν τὸ σημαινόμενον· ὅταν δὲ καὶ ἐπὶ τῆς φύσεως λέγῃ καὶ ὅτι πλείω
τοῦτο ἀπὸ τοῦ λόγου τὴν μίαν ὑπόστασιν· καὶ γὰρ τὰς φύσεις λέγει καὶ ὅτι πλείω·
ὅτε δὲ καὶ ἐπὶ τῆς μιᾶς φύσεως τὰς πολλὰς ὑποστάσεις· οὐ διότι τὸ καὶ κυρίως
λεγόμενον καὶ ἁπλῶς καὶ ἀμφοτέρως τὸ αὐτὸ σημαίνει οὐ μόνον τῇ πρᾶσις, ἀλλ'
καὶ τὴν διάνοιαν ἀμφοῖν σύγχυσιν μὴ τοῖς ὀνόμασι καὶ τοῖς ἔξωθεν· ὅτι γὰρ ἡ ὑπόστασις,
καὶ τὸ ἔσω τὰ ἄνω, ἄνω· καὶ τὸ ἔξω ἄνω πάλιν ὡς ὁλόσε· τὰ μὲν τοῦ ὅλου ὁλόσε
καλεῖ· οἷς δὲ προφῆται τὸν ἀντίον· ποτὲ μὲν σὺς ὡς ποτὲ δὲ ψυχὴν τὴν ἄνω λαμβάνει·
τοῖς τῶν μερῶν ὀνόμασι τὸ ὅλον ἡγεμονικῶς σημαίνομεν· τὴν ἡμῶν ἡμᾶς καὶ ἑαυτοὺς
λέγειν τὸν ἔξω· ὅτι καὶ ὅλους ἑαυτοὺς ἐπεφήναμεν· ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπους ἐσμεν· ἀλλ' οὐ περὶ
τούτου ζητοῦμεν· φησὶ δὲ καὶ ὁ μέγας Διονύσιος· ὅτι οὐ τὸν οὐρανὸν ἢ τὸν ἥλιον
ἀλλὰ τῶν ἡλίων φίλον ὑποδέχομαι καὶ πρὸς παραχρῆμα τῶν ἐμοὶ χαίρουσι καὶ οὐ λαμβάνω
ὁλέξεσι ἀλλ' ἀγαθοῖς μὴ ἀβασανίστως δὲ φάσκοντας τὴν ψυχὴν αὐτῶν ὁμοίως
πείθεσθαι καὶ φρονεῖν ἀλλ' ἀπὸ τῶν βουλομένων· Περὶ ὑποστάσεως
τὸ σημαινόμενον· καὶ ὅτι καθ' ὑπόστασιν λέγεται ὑπόστασις· διὰ τοῦτο ἁπλῶς καὶ ὑφεστάναι
λέγεται ὑπόστασις· οὐ τὸ τετὸ ἁπλῶς ὂν ὑπάρξαι δὲ μόνον ὅτι ὑφέστηκε τε καὶ ὑπάρχει·
ὅπερ ἐστὶ τὸ ἐκ τοῦ ὑφεστάναι καὶ ὑπάρξαι συγκείμενον· ὑφεστάναι μὲν γὰρ τὸ καθ'
ἑαυτὸ ἔχειν τὸ εἶναι καὶ τῶν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐνεργημάτων· ὑπάρξαι δὲ τὸ ἐν ἑτέρῳ καὶ
ἀπ' ἄλλου τὸ εἶναι καὶ τὸ ἐνεργεῖν ἔχειν· καὶ τὸ μὲν ὑφεστάναι ἐπὶ τῶν ἀσωμάτων
καὶ ἀσυνθέτων καὶ θείων μόνων· ὑπάρξαι δὲ ἐπὶ τῶν ἐναντίων καὶ ἐπὶ τῶν
ἀσωμάτων καὶ σωμάτων καὶ ἐπὶ τῶν ἁπλῶν καὶ συνθέτων· ὑφεστάναι μὲν γὰρ
ἀπὸ τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἀπλῶν καὶ ἀσυνθέτων καὶ ἀσωμάτων καὶ θείων μόνων·
ὑπάρξαι δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἐναντίων καὶ ἀπὸ τῶν συνθέτων καὶ σωμάτων καὶ ἀπὸ
τῶν ἐναντίων· ὑφεστάναι μὲν γὰρ τὸ ἐν ὑποστάσει ὄν· ὑπάρξαι δὲ τὸ ἐν ὑποκειμένῳ
λέγεται δὲ ὑπόστασις

τὸ πῦρ καὶ ἐξ ὁτουοῦν τοῦ πυρὸς ὄντος. διὸ ἐπὶ τοῦ ὑγροῦ ἐφάνη τὸ ὅλον
διὰ παντὸς, ἀπερεῖδεν οἷον ἐπὶ τοῦ ὑγροῦ τὸ πᾶν τῆς ἀπειρίας τὸ λόγου τυχόν·
Περὶ ἀπειρείας τοῦ· περὶ δὲ τοῦ ἀπειρείας τοῦ· καὶ ὅτι λέγεται καὶ τὸ πῦρ·
Ἀπειρίας τὸν μήτε τόπ· μήτε χρόν· μήτε καταλήψ·
νοῦ περιγραφόμ· μόνος οὗτ ἀπειρίας τοῦ ὅλου· ἐπὶ καὶ μόνος αὐτῆς·
διὸ οὐ πῦρ, οὐ γὰρ ἔστιν αὐτὸ οἷον ἐστὶ τὸ πῦρ ὧν διὰ τῶν περὶ ὑποθέσεων
τοῦ ἀπείρου αὐτὴν περιγραφήν· λέγεται δὲ καὶ ἐν τόπῳ ὡρισμένῳ· καὶ χρόνῳ πρώτῳ,
ἐν ᾧ ὅλη ἡ σύστασις αὐτοῦ ἐστίν· αὐτὸ μὲν ἀπείρων αἰώνων διὰ τὸ καὶ
πάσας μηδὲν ὑστερεῖν τῆς αὐτῆς συστάσεως καὶ διαδοχῆς
δυνάμεων· λέγεται δὲ τόπῳ, ὅτι πλέονι μεταλαμβάνει τῆς συστάσεως καὶ χωρεῖ τοῦτο
αὐτῶν· ὡς ὅλου ὄντος φθορᾶς καὶ γενέσεως τοῦ ἐν ᾧ οἱ ἄλλοι· ὁμοίως δὲ καὶ ἐλάττονος τοῦ
ἐν ᾧ ἡ ὅλη ἐστὶ σύστασις αὐτῶν· ἀφ' ἧς ἀπορροὴ, ἀφ' ἧς καὶ διακρίσεις
γίνονται τοῖς οὖσιν· Ὅτι τὸ ἄπειρον· Πρὸς δὲ τὰ ἄπειρα ἐστί· διὸ καὶ
ὅλως ἐστὶ συστάσεως πάσης· καὶ φθορᾶς τῶν ὑφ' ἑαυτῷ γενέσεως· καὶ ὅλως ἐστὶν ὑπὲρ τὰ πάντα·
Ὅτι τὸ ὅλον, οὐ πάντων ἀπείρων τέλος· ἀφ' ὧν ἡ ὅλη σύστασις κοινῇ τε τὸ ὑποκείμενον
πᾶσιν ἐστὶ, πολλοῖς μᾶλλον τῶν ἀπείρων τὸ πλείονι ἐστὶ καὶ ἐν πᾶσι τούτοις· καὶ
ἐλάττοσι πάσης· τοσοῦτον ἐστὶν ὅσον τὸ ὑποκείμενον δέχεται· Μεσότητα
προσοχῆς περὶ τὸ ὅλον εἶναι τὸ ἐν πᾶσι· καὶ μέρος μέρους· τοῦ δὲ ἀπείρου·
Εἰ τὸ πῦρ μέρος καὶ ἐκ χωρισμοῦ ἐστιν ἐνούσης τῇ συστάσει, πολλῷ μᾶλλον τὸ διὰ πάντων
μέρος ἀληθὲς ἂν εἴη τῆς προσλήψεως· ὑπερφυὲς οὖν τὸ πλῆθος τοῦ λόγου· διὸ ἐν
καὶ ὅλον καὶ λόγου ὑπερφυές· Καὶ τοῦτο αὖ αἰτίαν παράστασιν,
περὶ τοῦ λόγου καὶ τῶν μερῶν ὧν ἐστὶ προσλήψεως· ὅτι ὁ λόγος
ἐναντίως πως, μετέσχηκε τοῦ μὴ πᾶν καὶ διὰ τὴν φύσιν τοῦ ἀπείρου· οὐ
μετέλαβε δὲ τὸ ἀόριστον ἀφθορίας· οὐ γὰρ ἦν ἐμένετο αἱ τῆς ὕλης·
Ὅτι περὶ τὸ πῦρ πυρὸς εἰσὶν καὶ λαμπρὸν ἐν ᾗ οἷον οὐ μεταλαμβάνει δὲ
τοῦ αὖ ψυχροῦ καὶ μελανοῦς οὔτε καὶ ὑγροῦ· μετέλαβε δὲ τοῦ ἀορίστου
τοῦ οἰκείου διὰ μέσου· οὐ μετέλαβε δὲ τὸ ἀόριστον αὖ φθοῦ· Ὅτι ὁ λόγος,
ὅλος ἦν ἐν τοῖς· καὶ ὅλως σύστασις· καὶ ἐν τοῖς πᾶσιν ὅλος· ὑπὲρ τὰ πάντα·
Περὶ τοῦ πῶς ὁ λόγος ἐν τοῖς περὶ ἀνομοιότητος, καὶ πλῆθος τοῦ καὶ
ἑνός καὶ· Εἰ περὶ νοῦ ψυχῆσιν δεδεμένοι ἐν οἰκοῦσι σώμασι· μηδέποτε
τὰ ἀπολιπαίνων, ἐν ἅλις δέλεαρ πόσοι καὶ ἀνομοιότητα ἴνουτ ἀπ

ὁ ἀὴρ ὑποστελλόμενος
ἀλλ' ὑπὸ καὶ πεπιεσμένος
ὑπὸ ἀέρος καὶ ἀναθλίβεται
ἀναπνοὴ ἀέρος καὶ
ἀναπνοὴ ἀέρος καὶ
ἀναπνοὴ ἀέρος καὶ

φοι τῷ παντὶ περιέχοντι αὐτὸς ἑαυτῷ οὐδὲν ὄφελος καὶ διὰ τοῦτο ἀπρόσδεες
ὡν ὅλος καὶ τελειος ἦν αὐτὸς ἑαυτῷ φίλος ἐστὶν καὶ ἁρμονία ἐστὶν ὡν ἐλαχίστη μὲν ψυχῇ καὶ σώματι· ἁπλοῦν
τοίνυν ὄντα καὶ ὁμοιοσχήμονα καὶ ὁμοιομερῆ καὶ ἀσύνθετον καὶ ἀνεπίδεκτον ὄντα· ὅλος δὲ καὶ διὰ τοῦ ὅλου
πάντῃ ὅμοιος καὶ ἐν τῷ ὅλῳ πολλαχοῦ τοῦ ἑνὸς καὶ πρὸς ἓν· καὶ ὅλος ἐστὶν ἀπερίληπτος
πάντῃ· οἷα τοῦτο καὶ ἐν τῷ ὅλῳ καὶ τοῦ ἑνὸς καὶ πρὸς ἓν. καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῷ ὅλῳ
μήτε ὄγκος· ὄγκῳ γὰρ ἂν περιληπτὸν ἦν· τοῦτο δὲ, ὡς ἔστι συμφανές· μήτε
πλῆθος· ὅλος γὰρ καὶ ἐν τῷ ὅλῳ ἦν. καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῷ ὅλῳ
μήτε σχῆμα· ἢ γὰρ σφαῖρα ἢ κύκλος ἢ ἄλλο τι τῶν ἐπιπέδων· καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῷ ὅλῳ
μήτε μέρος· ἐν μέρει γὰρ ἂν ἦν τοῦ ὅλου καὶ οὐχ ὅλος· καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῷ ὅλῳ
μήτε ὅλον· ἐν ὅλῳ γὰρ ἂν ἦν καὶ οὐκ ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῷ ὅλῳ
μήτε ἕν· ἐν ἑνὶ γὰρ ἂν ἦν καὶ οὐκ ἐν τῷ ὅλῳ· καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῷ ὅλῳ
μήτε ἐν ἄλλῳ· ἐν ἄλλῳ γὰρ ἂν ἦν καὶ οὐκ ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῷ ὅλῳ
μήτε ἐν αὐτῷ· ἐν αὐτῷ γὰρ ἂν ἦν καὶ οὐκ ἐν ἄλλῳ· καὶ ἐν τῷ ἑνὶ τῷ ὅλῳ
μήτε ἐν ἑαυτῷ· ἐν ἑαυτῷ γὰρ ἂν ἦν καὶ οὐκ ἐν ἄλ

καὶ ἀχρωμάτους ἢ μὴ κατὰ φύσιν καὶ ὑπὲρ φύσιν. καὶ τί ἐστι τὸ ὑπὲρ φύσιν· ✠ Ὅλον
τὸν ἄνθρωπον ὅλον ἀναλαβών, ὅλα θεὶς ἀνίωτα ἀπέλυσε· καὶ ὅλα θεὶς φύσει καὶ καινὰ
ἄρτια φησὶ τὰ ἀνίατα πάθη· ὅλα δὲ λέγει πρὸς τὰ μέρη· καὶ φησὶν ὅλα δὲ καθόλου
ἡσίωσαν ὁ τὰ ἀνίατα σπλάγχνα· λέγω δὲ πᾶν. καὶ δίψαν· καὶ ὕπνον·
καὶ ὁπόσα· καὶ πόνον· καὶ δάκρυα· καὶ ὀδύνας καὶ τὰ τοιαῦτα· πάντα δὲ τὰ
καὶ ἀπὸ φύσιν ἃ ἔχει καὶ ὑπὲρ φύσιν· κατὰ φύσιν μὲν ὅσα πρὸς ἀνάγκην
ἦν φύσεως· ἐπάνω δὲ ἀνίατα φησὶ τὰ ὑπὲρ φύσιν· ὅτι οὐδὲ τὸν τῆς ἀναστάσεως
ἐπάνω· ἀλλ' ἐκούσιον· ἡ τελείας ἀπαθείας ἀλλ' οὐ τὰ ὅσα ἦν ἀφ' ἑαυτοῦ·
πόνους δίψης ἢ πεῖνα· ἢ ὕπνον· ἢ τὰ τοιαῦτα· ἀλλὰ παρὰ φύσιν πάθη· ἀπέλυσε·
Πρὸς δὲ τὸ ἐπὶ τῶν ὁμοουσίων καὶ ἑτεροουσίων· ✠ Πρὸς ἓν ἐπὶ
τῶν ὁμοουσίων λέγει· ὃν ἔλαβε τοῦτο ἀπὸ φύσεως· ἑτερόφωνος δὲ ὑποστάσεως
ὢν καὶ ἀνάτεια θεῖ· ἐπὶ δὲ τῶν ἑτεροουσίων, ἐν ᾧ ἑκάτερον πάσχει ὑποστάσει
ἑτερόφωνος δὲ φύσεως ἦν ὃ τὸ καὶ σῶμα ἀμφότερον ἐν· ἄλλου τὸ φύσει· τὸ δὲ
σῶμα ὅλον· ✠ Τὸ ἐπὶ τοῦ ἑνὸς χῦ λέγει καὶ τὸ ἓν· καὶ ἐν ᾧ τὸ
ὑποστάσει· πρὸς δὲ καὶ ἐν τῶν φύσεως· ἀμφότερα γὰρ ἐν ἑαυτῷ ἔχει·
ὃ πρὸς τὸ ἓν τῶν πολλαχοῦ λεγόμενον ἐστὶ· λέγει γὰρ ἐν τῷ αἰρεῖσθαι· ὃ

ὁ πέτεζος. καὶ ἐν τῷ ὁδοιπορικῷ Ἀννίωνος. καὶ ἐν τῷ γεωγραφικῷ τοῦ αὐτοῦ, οὐδὲν διαφέρει
λύκος λέων ἄρκτος παρδάλεως, ὃν πέτεζος καὶ πάνθηρ, ὃν Ἀννίων
καὶ ἵππος. καὶ ὁ τράγος ὃν οὐσίᾳ καὶ χρόᾳ. ὅταν οὖν φῇ ὁ λέων τὴν
οὐσίαν τοῦ αἰγὸς τὴν τοῦ προβάτου. ἀλλ' ἐν μὲν τῷ αἰγὶ διαφορὰν
ἔχουσα πρὸς τὴν τοῦ προβάτου φύσιν ἡ τοιαύτη φύσις ἐν δὲ τοῖς
φύσεσιν. φησὶ καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς ὅλοις ὅτι τὸ σῶμα ἀμφότερα ἐν.
οὐδὲ φύσις. τὸ δὲ σῶμα ὅλως. καὶ αἰγὸς τράγος δὲ ὕλην καὶ τὸ θῆλυ
ἐν ᾧ λέγει τοῦ αἰγός. ὁ δὲ τοῦ ἄρκτος. ταὐτὸν ὁ λέγει ὅτι. περὶ
βλητέον καὶ τῶν λεόντων. ὅτι ἐν οἷς ἡ διαφορὰ πολλὰ δοξάσεις ποιεῖ,
οὐ τοιαῦτα. ὁ δὲ ἡ διαφορὰ ἐν οἷς αὐτὸ μόνον. καὶ ἐν ᾧ ἐστὶν αὐτῶν καὶ λέγει, ἄλογον.
ὅτι τὸ ἐν καὶ τὸ πρόβατον τῷ ἐν ὡς ἕξει. καὶ ὁ μὲν καὶ τὸ διαφορᾶς,
τῶν φύσεων:— Αἱ τοῦ χυφύσιαι ὧν μὲν πρόβατον ὧν δὲ αἰγὸς
μοιῶν. οὐδαμῶς λέοντος ὁ φύσις καὶ ὑπόκειται. ὧν δὲ τράγος ὁ μὲν
αἰγὸς μοιῶν. ὁ δὲ φύσις ὧν λέοντος, καὶ τὰ ὁ μὲν διαφορᾶς. καὶ ὁ δὲ
τῶν, ὁ μὲν ἐν ᾧ καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ. καὶ ὑπόκειται δὲ ὧν, ὁ καὶ
ἀσύγχυτος:— ⊛ ὅτι ὁ αἰγὸς καὶ ὁ λέων καὶ τὰ ὁμοῖα, οὐ μία φύσις
τὰ καθ' ἕν ἀφ' ἑαυτοῦ ὑπάρχοντα. ἀλλὰ τὰ τούτων διαφορᾶς
ἀφ' ἑαυτῶν ἐστὶ χαρακτηρίζουσι. καὶ τῶν φύσεων ὁ μὲν τοῦ:—
Αἱ δὲ ἄλλαι οἱ τοῦ λέοντος, ὧν πρῶτος οὗτος ἀναίρετος. ἀλλὰ μὴ ἐστὶν
μονάδα πρόσωπον τῶν. καὶ τοιαῦτα ἀφ' ἑαυτοῦ, ὁ μὲν
μονάδων. καὶ τοῦ ἄλλη πλείονι ἕως τοῦ λέοντος, ἀλλὰ πρώτων
οὐ γὰρ μία φύσις μονάδων τῷ αἰγὶ, ἀλλὰ τούναντίον φύσις
μονάδων οἵ περὶ ταὐτὸ αὐτοῦ ὁμοιοῦσιν. ἀπὸ γὰρ ἄπειροι.
ὅτι ὁ τῶν ὁ πρόσωπος ἐξῶν οἷς τέλη ἀναλύσεις οἷς ἐστὶν ἕνας.
ἀπείρατοι οἷς. ἀπείρατοι ἐν ἐξῆς ἐν τέλη, ἀπὸ πρώτου ἑξῆς
μένουσι οἱ φύσεων ἀπὸ μονάδος, οὐκέτι τὸ μὴ. οὐδὲ μονάδων
ἐστὶ ἀσύγχυτος. ὁμοῦ καὶ μᾶλλον οἷς ἐστὶ καὶ οἷς ἀφ' ἑαυτοῦ. ἃ πρὸς τὴν φύσις
τοῦ αἰγὸς καθ' ἑαυτοῦ οὐ τοιαῦτα ἐστὶν ἀφ' ἑαυτοῦ, οὐ τοιαῦτα ἐστὶν. ἀλλ'
ἀλλοφορέων ἐστὶ δοκεῖ καὶ. καὶ ὁ πόλος τοῦ χρώματος. οὐ γὰρ ὁ

ἀνου οὐ χάλκιτων τε ἀνθρώπων οἱ χάλκιτοι καὶ ψυχῆς οὐσία
καὶ ἡ χαλκιτότης καὶ ἀνθρωπότης. οὐ διαιρεῖται τῶν μερικῶν τὰ
μέρη τὰ περιεχόμενα μέρη καὶ μεφαλαιώδη ὄντα. ☩ τὸ μὴ εἶναι τὴν
τῶν ἀνθρώπων φύσιν καὶ ἀνθρώπων οὐσίας. ἢ ἁπλῶς οὐσιώδη τὸ
μὴ ἀναίρεσιν. διὸ καὶ ἡ διαίρεσις ἀναίρεσις ἁπλῆ. ☩ διὸ ἀνθρώπου
ἀνθρώπου φύσεις οὐσία μερική καὶ ψυχὴ ὁ χαλκὸς ἀνθρώπινος
ἀλλὰ μὴ ἀνθρώπου φύσις. ἀλλὰ μερικὴ ἁπλῆ φύσις μεφαλαιώδης. καὶ
ἀλλὴ ψυχῆς λοιπὸν. ἀνθρώπου οὐσιώδους μὴ ἀναίρεσις φύσις
καὶ μέχρι μὴ ἀνθρώπου οὐσίας. διαίρεσις ἀνθρώπου μερική. ἀλλὰ
τὸ ἀνθρώπου ψυχὴ λοιπή. μὴ ἀναίρεσις φύσις ἀνθρώπου
οὐσιώδης. ☩ τὸ ὅλην ἀνάθεσιν εἶναι φύσιν ἀνθρώπου
θεότητα καὶ ἀνθρωπότητα λέγω. ὅταν δὲ ὁλότης τῶν οὐσιωδῶν
μὴ ἀναίρεσις ποιότης ἀνθρώπου ἁπλῆ μεφαλαιώδης χαλκὸς
καὶ ἀνθρώπου. καὶ ἡ ὀστεότης. ποιότης ἐξ ἀνθρώπου μερική. ἡ καὶ ὀστοῦν
ἀνθρώπου. καὶ ἡ ὀστεότης. καὶ ὁ ὀστεώδης. καὶ ὁ τὰ ἀπὸ μὴ τῶν ἀνθρώπων φύσεων ἁπλῆ
τὴν θεότητα καὶ ἀνθρωπότητα οὐσιῶν καὶ ἰδιοτήτων. οὔτε ἀνθρωπότητα
ἰδιότης. οὔτε θεότητα ἰδιότης. ☩ τὸ τοῦ χαλκοῦ ὅταν μὴ τὰ φύσεως ἀναθέσεως μὴ διαίρεσις
καὶ ἀνθρωπότητα λέγω. ὅταν ὁλότης τῶν οὐσιωδῶν μὴ ἀναίρεσις ποιότης
ὁλότης οὐσιωδῶν χαλκὸς μὴ καὶ ἀνθρώπου. καὶ ἡ ὀστεότης
καὶ ἀνθρώπου. καὶ ἡ ὀστεότης. ἐξ ἀνθρώπου μερική. ἡ καὶ ὀστοῦν ἀνθρώπου.
καὶ ὁ ὀστεώδης. οὔτε θεότητα ἰδιότης. οὔτε ἀνθρωπότητα ἰδιότης. οὔτε
θεότητα ἁπλῆ. οὔτε ἀνθρωπότητα ἁπλῆ. ἀλλὰ ἁπλῆ. ἐπὶ τοῦ ὑπο
κειμένου καὶ ὅλης οὐσιωδῶν. καὶ ἐξ ἀνθρώπου μερικῶν
ὀνομάτων ἀνθρώπων φύσεων ἰδιότης. καὶ ἁπλῆ
ἀνθρώπου. καὶ ἡ ὀστεότης καὶ πᾶν τοῦ οὐσιωδῶν ἁπλῆ φύσεως
ἰδιότης μὴ ἁπλῆ ὀνομάζομαι. καὶ τοῦ ἐξ ἀνθρώπου μερικῆς
καὶ ἀνθρώπου. καὶ ὁ ὀστεώδης. καὶ ὁ ὀστοῦν ἀνθρώπου. καὶ ὁ ὀστεώδης
καὶ πᾶν ἀπὸ μὴ τῶν φύσεων ἰδιότης. οὔτε θεότητα οὔτε
ἀνθρωπότητα ἰδιότης. οὔτε θεότητα ἁπλῆ. οὔτε ἀνθρωπότητα ἁπλῆ. ἐπὶ τοῦ ὑπο
κειμένου καὶ ὅλης οὐσιωδῶν. καὶ ἐξ ἀνθρώπου μερικῶν
ὀνομάτων ἀνθρώπων φύσεων ἰδιότης. καὶ ἁπλῆ ἀνθρώπου

χειφάειν· τὸ δεῶδ καὶ τὸ δεωδτειν· διὸ σὰ δεῖ φύσιν ἐπὶ τοῦ χῦ παραπύ πλείστην, σὰ δὲ τὸν ὑπόστασιν λέγομεν· ⁋ Ἰσόν ἐστιν ὄχθ· ἰσόπλευρον· καὶ ἀτόσπλευρον· οὐ πρόσκωσὶ λῶ σὰ πεῖ καὶ πῦ μία προσκωσή σα· καὶ τὸ ἀληθὲς ἀντ σαρκοῦ ἀῦ· προσκωσὰ δὲ γὰρ καὶ ἡ σαρξ ἀνθ τῆ μιᾶ τῷ χῷ ὑποστάσ α· διὰ τὸ ἐν αὐτῆ ὑποστῆναι· καὶ ἀδιαιρέτως ἐν αὐτῆναι· καὶ ἀσυγχύτ πως κεῖσθαι· καὶ οὐ τῆ κατὰ σχλα τερόμ· τὴν τοιαύτ σαρκὰ προσκωσὰ οὐγ τ· οὐ γὰρ ἔχθιλὴν σαρκὰ προσκωσὰ ῶ· ἀλλὰ ὅσ ῦ σαρκὰ αὐτ ἐν ὠδὴν μῆ πῶ δῶ· καὶ ὃ μὴ ὑπόσταὐτ ἐν χη πλίσασ· δεδοξ καὶ τ ἀνθρωπ σῶμα σῶσαι· διὰ τὸ σὰ ἡμῶν μῆ τὸ ξῦλον πῦς· προσκωσὰ τὸ σὰ ἀπ ἀφόρεον τ χῦ· διὰ τὴν ἡμῶν μῆ τῆ σαρκὶ· δεόπτα· καὶ οὐ τέτας τ πᾶσιν πάθη πὰ πρόσω πτ τὸ λόγ· καὶ φῆσ σαρκὶ αὐ· καὶ μία τούτων ὑπόστασὶ σ· καὶ τεῖ αὐ ἑνόσ ν· καὶ τεῖ αὐ· καὶ μῆδ τ τοῦ λόγ σάρκωσ ὃ :~

⁋ Οὐ καλὰ μῆδ ῥοπὴν φύσεως· ἢ τρόπ· ἢ ἀλλοίωσ ὃ· ἢ σύγχῦ σ· ἢ τοῦ κῦ ἐνῳχῦ σαρκ τ θεῶ λόγ τελέτ· καὶ ἢ τοῦ ὀνόμ· λέτ· ἀλλὰ διὰ τ καὶ ὑπόστασ ἕνωσ ὰ καὶ ἀληθ ὸτέτ σὰ φαν· καὶ ἀπ ὃ τ μὴ γὰρ ἓν μὴ δὲ πάλ λέτ· ὃ λόγ· διὰ τὸ ἕνωσ ἢ δεῶ πότητ· καὶ λόγ· ὁμόλογ πᾶν ὁ τρόσαν· διὰ τ πρ ὰν τ ὁμοίν ἀληθ σαφ μενεμέτ καὶ καθ ὑπ ἕν ωσ ὃ· μεμεμήμεθ ὃ καὶ μῆδ τ τοιαύτ ἕνωσ ὰ ὡφύσ σα ὰ οὐ μὴ δὲ τῶν ὁικείων φύσεως :~ ⁋ Εἴπερ ἦσαν ἀνθρώπ ν τὸ χαλκοῦ· πύ πων ὃ σ ὰ ἐπεχείρ σαν χεῦ σ· ἢ ἐκ μιᾶς ἐξ ὁλοκλ τρ ἐπ ἐκ μιᾶς ὁλοκλ τρ ἐπ ὁμοίων οὐ σίν· οὕτ σ· ἢ πάξ φησὶ τῶν μὴ φύσ σ ἀληθ ς αὐτ ὸν καὶ ἀσυγχύτ πως καὶ ἀτρέπτ ὡς ἐπὶ χειρ σθῆν αὐ τ· καὶ οὐ τέσσαρ πάν πως ἀνθρώπ ν τρ ἀπὸ τοῦ λόγ ὸν αὐτοῦ· οὐκοῦν τ αὐ τῷ τρ ἀνθρώπ νῃ φύσ ὶ ἓν ὄντ πολλ ὰ μεγάλα προχέσθαι· καὶ ἀμυ θρ ῶ πον ἐπὶ θρ ώπ ν ἀληθ σαν σ πεῖσθαι· νόθ καὶ ἐπὶ τοῦ χῦ· μὴ πῶ τὰ σ φύσ σ· μίαν ὑπὸ στᾶ· καὶ ὃ τὸ πρ ἀνθ ν τῆ πεῖ σ ἐπὶ δημ ὸς ἐξ ἡ ἀλ πρ σλη φθὲ ἐφ ὑσ ὶν τῶ αὐ ὸ πτ ν· καὶ ἀλλ ωσ δὲ ἐφ ὑσ ὶ σ ὐχ ὑπόστᾶ πρ ὸς τε λήφθη· καὶ τεῖ αὐ σ ὐ ὰ ὑποστάσεως ὐχὶ φύσεως, ἢ μὴ λόγ σ πάλ ἐμ ὸν θ· καὶ λη ὸν τὴν ἕνωσ ὶν, τεῖ αὐ ὑποστάσεως :~ ⁋ Ἐπ μὲ τὰ τῶν λόγ ν τὸ ἀπ ἡ ὅτι μετελάβη σαρκὸς ἐξ ἀνθρ τ φύσ ν· καὶ ὅτι μετελάβη ὁλόγ σ ἐξ ἀνθρ τ φύσ ν· ὁμὲν δὲ λόγ σ, ἀτρεπτ ν· τὸ δὲ τρ ὸν, ἀλλοιωτ ν· λοιπ ὸν ὡς φαν ἡ φύσ τὸ ἐμψ χ σαρκ τ τῷ χῷ, ἀδ σω σ ὰ ὡς· οὐ μὴ ἀθ ὸτ φύσ ν μεταλαβη ὴν αι· ἡ δὲ καὶ αὐτεξ σ ὐ τ ἕνωσ ὶ, ἀλλὰ μέν ἀσῶ σ· ἐπ πρ ὸν σῶσ ὰ ὡς· πάν τῆ ἀνθρώπ νῃ ὡς· καὶ τῆ καθ ὑπόστᾶ ἕνωσ ὶ· καὶ μετάλ φεν ἀξί ασ ὡς φύσ σ· ἀδ ὸτ τοῦ πῦρ ὸς πολ ὸτ τ, ὃ δ μὴ λῶν ὰ τ σί ὴν ρ ον· οἷ ὸν λέγομ τ ὰ τὸ φύσ σ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0230
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

τὸ ὂν τῆς καθ' ἑκάστην φύσεως ἐνεργήσασι· ὅτι οὐ πᾶσι μόνον
ἀνήκουσιν, οὐδὲ πᾶσι δήπου πᾶσι μόνον· ἀλλ' ἑκάστῃ ἐνεργούσῃ καὶ
ἐπέρχεται· οὐδὲ γὰρ ψυχὴ λόγου ἄνευ ἐστὶν, οὐδὲ λόγος ψυχῆς· τῷ λόγῳ δὲ ἀνθρώπου τὸ
ἀνθρωπίνῳ· ἢ τοῦ ἀνθρώπου σπουδῇ, ἢ τῇ ἐνεργείᾳ μετέχεται τὸ ἀνίππου
καὶ τεθεωμένου μετέχεσθαι ἑκατέρᾳ τῶν ἐνεργειῶν θεωρουμένῳ. καὶ ὅτε
ἐπὶ θάτερα τρέπουσι τὴν μνήμην ἑκάτερα ὁ νοῦς, οὐκ ἀναλείπεται
δύο ἐνεργήσαι τοῦ τε πρώτου καὶ τοῦ στόματος· ἀλλ' εἰκὸς μᾶλλον ἀμφοτέρας
ἐνεργήσειν, οὐ τῶν καὶ ὅτε ἀνθρώπους ἐνεργήσαν φήσ, ἀμφοτέρας ἐφήνε·
τὴν θάτερα μὴ, ἢ τὸ ἀνίππου· ἢ ἀνίππου δὲ, τὴν ἢ θατέρου μὴ· ἢ τοῦ θατέρου μέν·
ἀλλ' οὐ στερητικὰ ἐπὶ φύσεως ἀμφοτέρων δηλωθήσων· τῶν πεφυκότων καὶ
τὰ ἀνθρώπου· ἢ μὴ φασὶν ἀναίρεσιν τοῦ πρώτου ὀνόματος, τὴν ἀπὸ μὴ ὄν-
τος ὑποστάσιν ἐν αὐτοῖς τοῖς φύσεσιν ὑπεδήλωσε· φασὶ δὲ οὐδὲ ὄνομα μὴ φασὶ
λόγου εἶναι, ἀπὸ φύσεως καὶ οὐσίας τοῦ πράγματος ὑποστάσεως· καὶ ὃ μέν
χεῖρ ἁπλοῦν φασὶν περὶ φυσικῆς τῆς ἀρχῆς σώματος δύναμιν·
ταύτην· ἢ ἀναίρεσιν, διὰ φασὶ μὴ τοῦτον αὐτήν· καὶ ἐπαναγαγὼν ὅτι μὴ ἄνθρωπος καὶ οὐσία
διὰ τὰ μὴ ἐπιδεῖξαι τὸν οὐσίας, τὴν φερομένην ἐκείνου διὰ μὴ ἐκείνου
τὴν μὴ ἄνθρωπον ὑπὸ τῶν τοῦ ἀνθρώπου μερῶν ἐστὶν οὐσίαν ἐν αὐτοῖς τῶν ὑφ' ὧν
διὰ μερῶν τοῦ παντὸς γενέσεως ταύτην· καὶ τὸν ἄνθρωπος φασὶν ἢ
οὐσίας ἐστὶν ἀναίρεσιν τοῦτο· καὶ ὅτι ὃ λέγει τῶν φύσεων· οὐκ ἀφαιρεῖ
τὴν θάτερα οὐσίας καὶ φασὶν ἀνθρώπου τὸν ἀνθρώπου ἐν αὐτοῖς· τὸν μὴ ἄνθρωπος
τὸν δὲ ἢ ἄνθρωπος· ἢ τοιοῦτόν καὶ ἢ φασὶν ἢ· ὅτι ὁ τὸν οὐσίαν οὐ μόνον λέγει ὑπὸ φύσεως,
ἀλλὰ καὶ καθ' ἑνώσεως ἐξ ἀμφοῖν θεολόγος ὑπὸ τοῦ ἑνὸς ἀπὸ τῶν πρὸς τὸν ψυχῆς· ὅτι
μὴ ἐκεῖ δὲ ὕστερον τὸν οὐσίαν οὐ μόνον λέγει καὶ πᾶσι·

Εἰ ἐκ τοῦ καθ' ἑκάστην φύσεως ὅμοιον ἐστὶ τοῦ ὑπὸ δύο φύσεσι
σύνθετον ψυχῆς λογικῆς καὶ σώματος ἀνθρώπου· καὶ
τῆς ἑνώσεως τὸν δήλωσιν τῶν ἀνθρώπου πάντως φύσεως ἀφωμοίωσε·
καὶ ὅτι ἐξ ἧς ἐκ τῶν ἀνθρώπου φύσεων· ἢ ἀνίππου ἐξ ἧς ἐκ τῶν φύσεων· ἢ ἀνίππου
ἐστὶ καὶ ψυχῆς λογικῆς σώματος πέφυκε· Αἱ δύο φύσεις, φησὶ φησὶν
καὶ ὃ φησὶν, δύο ἐστὶ φύσεις· τῶν τοιούτων φησὶ συνεστὼς ὑπὸ φύσεσι
καὶ ἑκάτερον τῶν φύσεων· καὶ συνεστηκὸς ἑκάτερα φύσεσι συνθέτου· τρόπον γὰρ
ἢ ἀνθρώπου δύο φύσεων λέγομεν, ἢ ἀνθρώπου τοῦ καὶ ἀνθρώπου πάντως·
ἀνθρώπου ὅλον ἢ ἀνθρώπου φύσεσι· ἀνθρώπου καὶ ἀνθρώπου πάντως· καὶ
δύο φύσεις ὅλον καὶ τοῦτο ἐστὶ τὸ ἀνθρώπου ἐξ οὗ· καὶ ἑνούμενον·
καὶ ἀπρεπές ἐστὶ· Πολλαχοῦ ἐν ἑνώσει τῶν ἀνθρώπου δύο φύσεων, οὐχ
ὁμοίως λέγειν· ἀλλὰ διαφορᾶν. διαφορὰ μὲν γὰρ ἐπὶ λόγου πολλῶν

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0231
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0233
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

τὴ φύσιν ἢ πῶ καὶ τὴ φύσι καὶ παν, διαφύλαξιν ἀνέλαβε· φύσαν μόνον
ἀνθρ· καὶ τ φύσι καὶ πᾶν ὁμ πόρ ἀναλαβεσα· ἔτ ἐρᾶ, πρόσωπον ἡ τ
καὶ ἀτελῆ καὶ· καὶ δὴ πᾶν τὸ σ τοῦ ἑτέρ πρόσωπ ὑποδέξ· διὰ ἀχέσ τινὰ
φόλ· ἢ οἰκ ἐν τ ὑπὲρ αὐ τοῦ πολ τλόγ· ἡ μὴ γ τῶν τ οἰκ φῶν
ὅλως· ἵνα τί ἐπεα τέλοπόν με λέξ· καὶ πολ τοῖς αὐ τ καὶ λέπ καὶ ἀλρύφ·
καὶ ἡ ἀλέφα· ἡ ἀλλα ἐ τί ἀ· Φθορᾶ δ, ἢ οὐ σ τ ψυχ ὀ μεν ά το
λύσ τ σῶ ψυχῆ· ἢ γ ὧν ἀ πὸ τ ἄλλα πᾶσ· φθορᾶ δὲ, καὶ ἢ ἀ πὸ τ οὖ σ
πολ τικοῦ μεν ά τ λύσ τ σῶ· ἢ τ ὧν ἢ ἀ πὸ τ σ πεδόν σ· ὅτ τ σ καὶ διαφθορ
κῦ εἰς οὐ σ πρ ὀ νομάζ ε ξ· φθορᾶ δ, καὶ τ σῶ πολ τικὰ ἢ τ οἰ τ φύσ ἡ καὶ
ἡ ἀπ ἀ ἀρ λη τ· οἷ ζ πᾶν ἀ δύ ψα· κό πτ σθ αι ἀ λί α· θ ἀ τ ρ ὅ πλ ῶν· θάν α τ ο·
καὶ πρὸ τ οὖ πολ λὰ τ οἰ ῶν τ· ἡ μὴ γ τ ῶν τ πρ ά τ τ ἡ μῶ δ ἀ πέ ρ ἐν φθορᾶ, ἢ
τὸ πρ ὸ ὰ λ τ ῶν· οὐ πε δ ἀ ὧν μὴ π ἀν ἐ ποί η σ, οὐ πε δ ἐ φθά ε τ ὸ σῶ ν πολ
τ ὸν ἀ ζ α ξ ί ν φθῶ ψυχῆ· οὐ δ ἀ ς δ ὡ σ ο φ η σ ί τ ὅ σ ί ν ὁ ἀ ν ἴ σ α ν δ ι α φθορ ῶν·
καὶ δ ὃ τ ὸ τ εἶ τ ὸν σ η μα νό μ ε ν ο ν, φθα ρ τ ὴν ἡ μῶ ν τ ο ῦ τ ο· π ᾶ σ ι γ ὰ ρ τ ο ῖ σ δ ὲ φ ῦ σ ι κ ο ῖ σ
ὑ π έ κ α τ α π α λ α ι σ τ ο ῖ σ· μ ο ν ὸ ς δ ὲ τ ὴ ν ἀ θ ά ν α σ ί α ν, ἀ ὲ φ θ α ρ τ ὸ ν ἐ π έ ν δ ο σ· κ α ὶ ἡ δ ὺ τ ὸ σ η μ ῆ
ν ό μ ο ν· Φ ὁ μ ὲ ν ὑ π ὸ σ τ ὰ σ ἡ ὧ δ α ι, τ ὸ ἓ ν ὧ δ α ι σ α ρ κ ὶ ὁ μ ο ῖ ο ι· τ ὸ δ ὲ σ ὰ ρ κ
π ε ν έ σ θ α ι τ λ ό ν, τ ὸ τ ὑ π ὸ σ τ ὰ σ ἡ ὧ δ α ι, ὑ π ὸ σ τ ὰ σ π ε ν έ σ θ α ι δ ὲ τ λ ό ν, ὑ π ὸ σ τ ὰ σ π ε ν έ σ θ α ι κ α ὶ π ᾶ σ α ρ κ ί·
Π ε ρ ὶ τ ο ῦ μ ο ν α δ ι κ ῆ μ ο ν α δ ι κ ῆ· κ α ὶ τ ὸ σ υ ν ε χ ὲ ς ἢ ἄ π ο σ, ἐ σ τ ὶ π· ὅ π ῳ δ ὴ ὰ μ ῆ
λ έ π ε ι· ὁ π ᾶ δ ὲ ἐ σ τ ὶ π· π ᾶ ς, ο ὐ σ υ ν ε χ ὲ ς ἐ σ τ ὶ π· ἓ ξ ὲ π ὸ τ ὰ σ τ ε ῖ ξ μ α τ ο σ τ ὰ σ ὰ ν γ· τ ο ῦ τ ο δ ὲ
δ ι ῳ α ρ μ ῆ δ ὲ ἐ σ τ ὶ ν ἀ ν ί ο σ· δ ι ῳ α ῖ ρ ε ι τ α ὶ δ ὲ ἀ π ο τ ε λ ε σ θ ῆ ν α ὶ ἀ ν ί ο σ· σ υ ν ε χ ὲ ς δ ὲ ο ὐ σ υ ν ε ῖ ς
ἀ ν ί ο σ· ἀ λ λ ὰ ν ο ῦ τ α σ τ ὰ σ ε ῖ ς· ἡ μ ὴ α ὖ θ ι ς τ ὸ π α ι δ ί ο ν· δ ι ῳ α ρ μ ῆ δ ὲ ἐ χ α ν λ ε ῖ π ε τ ῆ
κ α ὶ ἀ ρ σ ε ν ὶ κ α ὶ θ η λ ε ί α ν· σ υ ν ε χ ῆ δ ὲ, ο ὐ δ α μ ῶ ς· δ ι ὸ τ ὸ ν δ ὲ τ ὸ δ ι ῳ α ρ μ ῆ
τ ὸ μ ὴ τ α ῖ ς, κ α ὶ τ ὲ π ὸ τ ο δ ο τ ὸ π λ ὲ ν ἐ σ τ ὶ· ἓ ξ ὅ λ ω ν ἁ π ά τ ω ν τ ὸ π α ι δ ί ο ν δ ι ῳ α ρ μ ῆ
γ ε α μ μ α τ ῖ κ ε ν ὰ ν α ι· ἓ ξ ὲ χ ο ν τ ὲ π ὸ τ ο δ ο τ ὸ π λ ῆ ς π ρ ὸ τ ὴ ν γ ε α μ μ α τ ῖ κ ὴ ν ἡ μ ῶ ν
τ ύ χ ῆ ν· τ ὸ δ ὲ, ἡ δ ὲ ἓ ξ ὶ ν· α ὐ τ ὸ ὅ τ α ν τ ὴ ν ἓ ξ ε ι π ο ι ῶ τ ὴ ν γ ε α μ μ α τ ῖ κ ὴ ν ἁ π ά τ ω ν τ ὴ ν μ ὴ
σ υ ν ε σ τ ὼ σ α ν γ ε α μ μ α τ ῖ κ ὴ ν ἐ ν α ι· ἓ ξ ὲ χ ο ν τ ὲ μ ὴ τ ὴ ν π ὸ χ ῆ ν· κ α ὶ σ υ ν ε σ τ ὼ σ α δ ὲ
τ ὴ ν ἓ ξ ὶ ν ἡ δ ὺ τ ὸ σ η μ ῆ ν α ι π ε ρ ὶ τ ὸ δ ι ῳ α ρ μ ῆ· κ α ὶ τ ὸ σ υ ν ε χ ὲ ς ἢ π α λ ὶ ἡ π· ἡ
τ ὸ μ ὴ τ α ῖ ς ἐ σ τ ὸ κ α ὶ ἓ ξ ὶ ν· α ὐ τ ὸ ὅ τ α ν τ ὴ ν ἓ ξ ι ν π ο ι ῶ τ ὴ ν γ ε α μ μ α τ ῖ κ ὴ ν, ἁ π ά τ ω ν μ ὲ ν
σ υ ν ε σ τ ὼ σ α γ ε α μ μ α τ ῖ κ ὴ ν ἐ ν α ι· ἓ ξ ὶ ν τ ὴ ν ἁ π ά τ ω ν τ ὴ ν γ ε α μ μ α τ ῖ κ ὴ ν· ὃ κ α ὶ ἡ μ ῖ ν ἐ ν
α ὐ τ ῷ ἐ ν ἓ ξ ῃ, τ ὴ ν σ τ ε ῖ χ ο ν σ ὰ ν τ α, τ ο ῦ τ ο ἔ, τ α ῦ τ α μ ὲ ν ἐ σ τ ὶ τ ῶ δ α τ ὲ ς ἃ
σ η μ α ι ν ό μ ε ν ο ν· ἡ μ ῶ ν τ ο ῦ δ ι ῳ α ρ μ ῆ· δ ι ὸ α φ ε ῖ σ α δ ὲ· ἄ τ ι ἐ σ τ ὶ ν ο ὐ δ ὲ ν

δωῶ ἀμφ. τοῦ πο̄ς. ἀνεφάλεπτ. τὸ ὑπερπέραλ. ὦ. ὦδ. ὄτ. λέγουμ
τ̄ ἀνεφῶν τ̄ τραμμαλ. ἀνεφ τ̄ τραμμαλ. ἐφ. ν. ς. ἀνεφῶν τ̄ ἀφ τ̄ πλήν:

Περὶ τῆς ἀλατᾶς λήπλου ἐστὶν αὐτὴν:

Ἡ ἐπ̄ καλουν τὸ μὴ μείνην ἀφ. ὦδ. τῶν ὄρων αὐτὴν ἡ μὴν ἐταξεν ὁ θ̄ς. ἀλλὰ πρὸς
ἐρχόμενα πλήνι καὶ τ̄ ἡ μετ̄ ἐρῶν. οὐ τ̄ ἀλλὰ ὄπερ ὦ τὸ πλεῖστο
ἐπ̄θῦμ μὴ σφηνίζουσιν, καὶ ἅπερ ἐφ̄ χ̄ ἀπώλεστε. τοῖς ἀφῶν πολλαχοῦς
τοῖς ἡ μετέρροις. λοῖς ὦ ἀφ̄ τ̄. λοῖς μὲν γὰρ φησὶν ἀναῦ ἀλλοι. καὶ ἐπὶ
σχολῆς αὐτ̄ ἐπ̄ μοι αὐτ̄ τ̄, μὴ δεῖ λήσω ὦ ὕπερ ἐμοὶ μ̄ τὸ μέτρον τῆ ἀῦτο
μεγάλης ὦ ἡ μὴν διῶ ἀ μέτρου:— Ἐφαν μὲν ὦ φησὶ ἡ πνεῦσιν τοῦ
ἐξ ἐῶ. ἐ μεταλαῦ ἡ. οὐ μὴ διῶ ἀμ πρ̄ αὐτ̄. τοῦ πρ̄ φ̄ τ̄ πρ̄ τὸ ἀδ̄ ὁ
τῆ τοῦ θ̄ σοφ̄ ἰσεῶ ἰλιπῖ ἀῦν τ̄ τολμᾶ ἰσλέγ τ̄ φ̄ σένα τ̄ φῦσ̄ τοῦ θ̄:
τοῦ λέγον τ̄ ὅτ̄ πᾶς ἀόμ λεῖ τ̄ δ̄ ἐφ̄ τῆ σοφ̄ ἰσὸν ἐσ̄ μ̄ λωσοῶ μ̄. ῥοῶν τ̄
ὄλιτῆ σοῦ ἐσαῶ ἀῦ, οὐ μὲ δῶν ἀρ̄ ἰσμ̄. ἡ πολ̄ μᾶς λήψ ἰσο. θ̄ασοῦ ἐ ταῦτ̄ πρ̄ὶ
τῆ ἀλατᾶς λήπλου φῦσεως; τὸ λέγαν ἡ σοφ̄ ἰα τ̄ μ̄ ἀλατᾶς λήπλος. καὶ
ἡ φῦσ̄ ἰσ ἀῦ κατᾶς λήπ̄, ἡ μεγάλα ωσοῦ ἡ ἀῦ οὐ μὲ χ̄ πέρασ. καὶ τ̄ οὐ σ̄ ἰαν
ἀῦ πρ̄ὶ ἐ σφ̄ φος μ̄ νία τοῦ π̄ σαφ̄ ὸς:— Ἡ σαΐας λέγων τ̄ γενεὰν ἀῦ τοῦ
τ̄ σ̄ ἰν ἰπῖ ἡ σ̄ ἐ. πᾶς μ̄ αος ἐσ̄ ὦ δ̄ ἰν ἐφ̄ σ̄ τ̄ οὐ σ̄ ἰαν ἀῦ, καὶ ὦ πᾶν λοσ δὲ ὦ μ̄ χ̄
τῆ ἰτεῶν οὐ ἐ σθ̄ ἐσ̄ καὶ πῶ πρ̄ ἰαν ὕπερ φῦ αὐτ̄ καὶ ἀπ̄ ἐρ ἡ πᾶν ἐξ ἰῶ ἡ σ̄ ἐ,
ῥεμῶ δὲ μέρος τᾶ τ̄ ἐῦ πρ̄ ὀνοὶ ἐξ ἐπᾶς ἀν πῶ σ̄ τ̄ ἡ ὦ δ̄ ἐξ ἐραν.
τοῖς δὲ ἐξ ἐνῶν ἡ σ̄ ἐδ ἐξ ατο. καὶ πρ̄ ἀῦ πὸ τὸ μὴ ἐ μέρος ἀῦ ὅπερ πρ̄ ὸ
ἀχαν ὦ πέλαδος ἰλιπῖ ἀῦ, ἀπ̄ πὸ μ̄ ἀῦ ἡ λέῶ σ̄. καὶ μέγα μ̄ ἡ μεγίσ̄ ου
δῶ μ̄ τ̄ ἀνε ρόπ̄ ὦ ἡ πῶν. ὦ ῥόδ̄ ος πλοῦ τ̄ καὶ σοφ̄ ἰαν καὶ γνώσ̄ ος δῶ. ὦδ̄
ἀνεξ ηε σύνη τ̄ ἡ εῑ πατᾶ ἀῦ. καὶ ἀνεξ ιχνί ας τ̄ αἱ ὁδοὶ ἀῦ. καὶ ὑ κ ἡ π ε τ̄
ὅτ̄ ἀλατᾶς λήπλος. ἀλλ̄ ὁ πολλοῦ πᾶ ζον. ὅτ̄ ἀνεξ ε ραύ νη τ̄. καὶ ἀνεξ ιχνί ας.
ἡ σ̄ ὦν ἡ εῑ πᾶ ἀῦ, ἀνεξ ε ραύ νη τ̄. καὶ αἱ ὁδοὶ ἀῦ ἀνεξ ιχνί ας τ̄. καὶ ἀῦ τ̄
κατᾶς λήπλος; καὶ τί λέγω περὶ ἡ εῑ πάτων καὶ ὁδῶν. ἡ ἐπᾶ λατᾶ τῶν ἀπ̄ ὦν,
ἀλατᾶς λήπλος. ἀ ἴας ὄφθαλμὸ ὐκ ἦ δε καὶ ὦ ἰσ̄ ἀκ ε σ̄. καὶ ἐπ̄ καρδ̄ ίαν
ἀν θ̄ ρώ π ου κ ἀνέ βη. ἀ ἡ τοί πρ̄ ὸ ἦ τ̄ ἀλατᾶς τῶν ἀῦ τ̄. καὶ ἡ ῥαφ̄ ε ἀῦ ἀνεκ
δι ή γη τον. χαρ̄ ὸν ἴας φησὶ τῶ λαῶ ἐπ̄ πᾶν ὁ ἡ γη τ̄ ὰ ὦν δω σε ἀ. καὶ
ἡ ὄ ἡ σ̄ ἡ μη ἀῦ. ὕπερ ε χ ἡ πᾶν τ̄ ν ὦν. καὶ ἀῦ τ̄ πόνος κ ἀλατᾶς λήπλος; καὶ
ἀλλαχ̄ λέγ ἡ πᾶν λοῦ. ὁ μ̄ ἐρῶν δὲ νῶ σ̄ ου σ̄ ν. καὶ οὐ λέγ ἡ ὄν τα λοῦ

γὶνα ὡς σεφηνὶ ἀλι μέρεως ἢ ἅπ. ὀυχὸ ἄπ τὲ ὢν τῶ ἅλων φύσεως. οἶδε. τὸ δὲ ἢ γὶνα
- ποτε ἀλλὸ ἄπ πε ρὶ ἢ ἐγὶ γνω σῦ. καὶ ὅτι μὲν ἐστὶ λῦ, οἶδε. πῶς δὲ ἐστὶ λῦ, ἀγνοᾷ.
καὶ ὅτι μὲν ἐστὶ δημιουργοῦ καὶ σοφοῦ. ὡὴ πων τοθεω ρεῖ ἅπ. καὶ σὺν οχὴ πᾶ
καὶ πᾶς τι ἀῶ ἢ, τὴν ἀῶ σεφ. τὸ δὲ πόσον. ὡὴ πῶς, οὐ κοῖδεν:~
Φ πῶς οὖν ἐλοι τὸ δοξάζου σι πόνον. ὅι μὲν, δόξα ἀνυφίστοις ἀῶ λέγον τ. οἱ δὲ,
ἀλογι κὴν δόξαν ἀῶ. ἀλὶ ἢ τὸ πᾶῶ. τοῦ τέστὶ νοῦς πρᾶ ἀνεστὶν. οὐδὲ γὰρ
τόπ πρεῖς λὴν. ἀπερί πτωσιν γὰρ τὸ λῆρον. οἱ δὲ, αὖτοσ. αὖτοῦ. αὖτοῦ. αὖτοσ. κῦ
σαβαωῶθ. οἱ δὲ ἀἰνοῖ πρεῖς ἐρ γάζουν τὴν φύσιν ἀῶ. πόθ ἢ ἀῶ ωφόρ ῆσ.
πόσι ηλάτ ῶ καὶ ωφελόμ ηθ ῆσ. ἀλλ ἢ νοι ἀλλ ωῶ σ ἀφ ηνῶ σῖν. οὕτω πολ
λαπλα σίω σ πολὺ πρᾶ γμονοῦσι:~ Φ πῶς πάλι ὄσι ἀῶ. ἐσθ ὅτε ἢ ὧν καθή-
ἐπὶ θεόν ὑψηλοῦ καὶ ἐπ ερωνύμ. τῆ πέρ, ἀλλ ἀλ ληπτου. ὁ λεόν ου ὑψηλοῦ
ἀν θρω πόν ου. ὡὴ ὁ ἐπὶ τοῦ λεόν ος ἁλ ληπτος; καὶ τ ὄσε ἀφ ἵν φύσ ἢ
- κρᾶ τι ὑπ ἀῶ. ἐξ πτέρυ γ τῶ ἔνι. καὶ ἐξ πτέρυ γ τῶ ἔνι. καὶ πᾶ σι πόνοῦ
κατεπάλ λῶ πον τ ἐπ ρόσωπ ἀῶ πῶν. ἢ τ δὲ νῦ σὶν, ἐπέτα ντο. καὶ ἐκ θέ
ρεσθεν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον. ἅπαξ. ἅπαξ. ἅπαξ κῦ σαβαωῶθ. τὰ λη
- σε ραφῖν ἀπο σεφέρουσι πᾶ ὁ ἅμα καὶ πρὸς ἀλλοῦ ζᾶ τὰ πτέρυ γ. αὐτὰ
πρὸς τὸ πάθος καὶ τὴν φύσ ἢ. ἡ δὲ ἀπὸ τῆ ἀληθ ἀῶ ἐπιφανῶ σῶ τῶν ὅλ ων ἐξ τάσ ἀῶ τὴν σῶ ἐλκου σ
πρὸς τὸ πάθος καὶ τὴν φύσ ἢ. ἡ δὲ ἀπὸ τέζι νῶ περι βολ ἀῶ. πανταχό θεν ἐξ ἀῶ
τῶ σώ ματι περι στέλλου σ. ἐγ κω σῖ χρό ων τ πᾶ νόσ ων τ περ ῶν ζῶ ῆ
καὶ τ ὧν ὑπολοί πων. πᾶ σ ὁδυ σῖ φ ῆσ ῖν, ἐκ τάσ ἢ τοσ ηκ τοῦ τ, τοῦ τ
ὑψηλο τέρ ων ἐφ ἵε σθαι δι ὰ πᾶ ντοσ. καὶ μη δέ ποτε κάτ ω βλέ πειν.
τὰ ἰδ ἰα πτερ ὰ, τὸ πέλας σ ὸν καὶ ταχὺ τῆ ὁ ἀν τε λῖ ἢ σο ἀν ὑ πτε τ φύσ ἢ σ.
ἐσ ὸν καὶ ἀλλοῦ λόσ ο. ὅτ ἢ τ μὲν ὑσ ὶ καθ ἡ καὶ ὑπ ὸν τ ἀ κε φαλ ἢν
πᾶ σ ὁδυ σῖ τ πόσ ως, ἐν ὴ λω ὅτ ὴ ν μ ἢ ἀε ρὶ χὴ ἡ καὶ τὸ πέλ ος, ἀ ὸρ ἢν
καὶ ὧν ἐξ ερ ὐμ ἢν. ἐ πέτ αν τ ὸ πᾶ τὸ πό σ ος, δι ὰ σάσ κον τ περ ὶ τ μ ὸσ ἀν
ὅλ ον τ ἢν. οἷ ον, ὄζ ὶ κὸ. ὅτ ὶ σο φοῦ. ὅτ ὰ πᾶ ν τοδυ ὰ ἀῶ. καὶ τ πᾶ ἰ ὧν τ.
καὶ ἐλέ ησ ἀῶ ἕτ ερος πρὸς τὸν ἕτ ερον. αὖ τοσ αὖ τ. αὖ τ. πρὸ σαβαωῶθ. τοῦ τ
δὴ τῶ τῆσ ἀληθ ἐ ἀῶ σ. καὶ τοι γε οὐ καὶ τὸ ἐρ ώ τ ὸν τ φ αὐτοῦ

τὴν ἡδονὴν φύσει· ἀλλὰ οὐγκαταβάσεως τινὸς ἕνεκα τοῦτο ποιοῦσιν οἱ θεοί· καὶ ὅμως οὐδὲ τῆς οὐρανίου
καταβάσεως ἀνεπίπληκτον δόξαν· οὐ γὰρ καταβάσεως δεῖσθαι τὸ μὴ φθονεῖσθαι λαβεῖν
φύσιν· ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῶν θείων ἀγαθῶν ἡ ἀπουσία τῆς ὀφειλούσης αὐτοῖς δόξης ἐστὶν ἀτιμία·
καὶ ὅτι οὐ καταβάσεως ἐστιν· καὶ ἐξ αὐτῆς αὐτῆς ἐναργῶς μηνύεται· ὅταν τις
φῇ σοι· ἦν οὖν δεῖ σε ἀεὶ ἁπλοῦν εἶναι καὶ ἀσύνθετον· ἆρα οἴσεις ἢ ἄπορον· ἄπορον δῆλον·
πρὸς τοῦτο γὰρ ἐρεῖς· ὅμως μοι δεῖ πόρου καὶ ὁδοῦ ἀφ' ἧς ἐλήλυθας· εἶτα φῇ καὶ μή· οὐδὲν
δεῖ· οὐ γὰρ ἐλήλυθας· οὐδὲ ἐν τόπῳ ἐστὶν ὁ θεός· ἀλλὰ πανταχοῦ ἐστιν ἀπρόσιτος· ἐν
ἀνθρώποις ἐστὶν ἢ οὐκ ἐν ἀνθρώποις· καὶ ἐν ἐμοὶ ἢ οὐκ ἐν ἐμοί· ἐν ἐμοὶ δῆλον· ἐν
ἀκαθάρτῳ γὰρ καὶ ἀνοσίῳ· ἐν ἁγίοις δὲ οὐκ ἐν πᾶσιν· ἐν ἐμοὶ δὲ ἐν ἁγίοις· ἐν ἐμοὶ δὲ
ἐν ἁγίοις ἐν ἐμοὶ δὲ οὐκ ἐν πᾶσιν· ἐν ἐμοὶ δὲ οὐκ ἐν πᾶσιν· ἐν ἐμοὶ δὲ οὐκ ἐν πᾶσιν·

οὐδὲ περὶ τῆς πίστεως· ἀλλὰ περὶ ἁπάντων μόνον μηδὲν περιεργάζεσθαι· καὶ οὐ πολὺ πρὸ
τούτου τῆς φύσεως ἦν ἡ πρόνοια καταληφθῆναι, ἢ ἐφικτὸν ἦν
καταληφθῆναι· οὐ τὸ πᾶν δὲ· καὶ ἄλλως οὐκ ἐφικτόν· ὅτι οὐδὲ ὅλως καταληφθῆναι, οὐδὲ τῶν
οὐδενὸς ἕνεκα ἐστὶ καταληφθῆναι· μόνον οὐχὶ λέγων· ὅτι ἕνεκα οὐδενός· οὐκ ἔστι δὲ·
ἵστασθαι οὖν τὴν φύσιν ἀξιοῖ σε· ἵνα μὴ λέγῃς περὶ αὐτοῦ· καὶ τὸ· καὶ τῶν
ὄντων μέν φύσεως· καὶ τὰ λοιπὰ πάντα προσάδειν αὐτῇ· ἐπὶ τὴν ὑπερφυεστάτην τῆς
φύσιν ἀναστρέφοις· τὸ σεαυτοῦ ψυχῆς οὐκ εἰδὼς τὴν ἕξιν· καὶ τί λέγῃς τὴν ἕξιν·
οὐδὲ πῶς ἔνεστι τὸ σώματος γίνωσκε σθαι· πότερον παρὰ τὴν ἕξιν τὸ τοῦσι
ὁπλοῖς; ἀλλὰ σοὶ μὲν ἴδιον ἦν παρὸν τὸ σὸν· οὐκ ἔχῃς· πολλάκις τοίνυν τῆς
ἢ τῶν ποδῶν ἀποκοπέντων, ὁλόκληρος ἂν ἔχῃ μᾶλλον ἢ πέφυκεν· ἀλλ' οὐ περὶ
τούτου τοίνυν πέρι σοῦ; ἐσκόπουν ἆρα εἰ μὴ ἡ κοινὴ φύσις ἐστὶ τῶν ὅλων· τὸν
ἀφύκτου, πάντα λαμβάνουσαν· ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο ἐστί· λοιπὸν οὖν ἐστὶν ὅτι μὲν ἐστὶν οὐ τοῦ
γίνωσκε σθαι· τὸ δὲ πῶς, ἀδύνατον· οὐ τοίνυν ἀλλ' οὐ πρόδηλον ἀδύνατον, τί
σεαυτοῦ πρὸ τῆς γινώσκεσθαι ὅτι φύσιν ἔχεις χαλεπαίνεις; οὐ φησί, μᾶλλον· καὶ
ἰσχυρότερος, μὴ ἐξέπαλε· μὴ ὅπου περὶ τῆς φύσεως· ἢ ἀνδέλαυνον· ἢ ἀνῶν,
ἀλλὰ μὴ δὲ περὶ τῶν ἀφύκτων· ὀρθὰς ἔχε τὰς ὑπολήψεις· ἵνα μὴ τὸ τέλειον μοι
θρασὺ εἰς τὸ πρᾶον· καὶ εἰ μὴ τὸ πολὺ ἐργάσασθαι χρημάτων καινοπρεπῆ ἐμπλοκὴν
ἐμπλακῶν σεαυτῷ· οὐ μόνον ἁπλοῦν οὐδὲν μηδὲ ἀφελὲς εἰκαίως λογίζεσθαι,
ἀλλὰ καὶ τῶν ἐναντίων ἀδοκήτων τῶν καλῶν, πολλαχόθεν ὑποτάσσεσθαι
τῶν λοιπῶν· τὸ τῶν ἀντικειμένων περιαιρούμενος· καὶ τῷ μὲν φύσεως καὶ
τοῖς ἐποιωίοις διὰ τὸ ἀλλήλοις ἀκολουθεῖν ὑπὸ τὰ ἄλλα φ
ἢ πολὺ πολυλογοσοφίας τοῦ ἀνθρώπου λέγοντος· ὅτι νῷ μεθ' ἡμῶν·
καὶ δι' ἡμῶν· καὶ οὐ περὶ τούτων διώκομαι ἔνεκα τῆς μεγάλης βασιλείας
ἀποδεῖξαι· ἵνα ἀεὶ μνημονεύσω ὅτι σε χαίρειν καὶ δύνασθαι τοῖς δαίμοσιν ἀκολούθει,
προσέχειν· ὅτι ἐν τοῖς ἐποιωίοις· ὅτις δαίμων ἐπὶ ῥαιμῶν, οὐδὲ ἀνθ' ἑνὸς
περὶ κήνων τὴν σοφίαν τὴν περὶ τῶν ὅλων ἢ καὶ ἡλίου τῶν ἐμῶν· οὐ
πρότερον ἤρκησαν αὐτοῖς διὰ ἅμα· καὶ σὺ νῷ ἀεὶ ὅλον κατόλαβε·
καὶ τὸ τοῦ πᾶν, οὐδὲν οἶδεν ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ· καὶ οὐδὲ ἑνὸς ἔχεται πᾶσι,
ὅτι ὅλου τοῦ θεοῦ ὄν· ὅτι δὲ δηλαδή· τὸ ἀεὶ οὐδὲ, καὶ ἐπὶ τὸ πᾶν· καὶ ἐπὶ τὸ ὅλον·
πρὸς τὴν τῶν ὅλων αὐτοῖς ἀκολούθει μέλλῃ· πάσης τῆς φύσεως ὄρεξαι ἢ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν
τοιαύτην ἐν αὐτοῖς ἀπορεῖν χόρων· οὐ δὲ πάντες ἐνάρξῃ σεαυτῷ ἀπὸ ταύτης, ὡς
ὑπὲρ τῶν φύσεως πάντων ἡγεμόνος· εἰ πῶν περὶ ὅλων ὅλον· οὐ μὴ
ἀπὸ τοῦ κολοκυνθῆναι· ὑπὲρ τοῦ οὐκ ἐκκολοκυνθῆσαι· ἐπὶ τοῦ φύσεως ὑπὲρ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0239
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

Haec quoque sumpta ex Euthymii Zigabeni Panoplia dogmatica vide 33: 200: 345 [illegible] XXII.

ἀλλοῦ μόνον καθ' ὑπόθεσιν τῆς φύσεως· οὐδαμοῦ ὑπόστασις ἐστὶν ἴδιος ἡμιμνητικὴ
θηλυ· ἀλλ' ἐν ἑκατέρᾳ τῶν ὑποκειμένων φύσεων καὶ ἡμιμνᾶται τὸ θηλυ ἐστι·
ὑπόστασις δὲ νῦν λέγομεν, οὐ τὸ κατὰ τὴν φύσιν· ἀλλὰ νοεῖται μηδὲν ὄν·
καθαιρουμένης τῆς ὑποστάσεως τὸ ὁμοφυὲς· τὸ γοῦν ἰδιοποιὸν ὑποστατικὸν οὐκ ἀναιρεῖ
χέτιν· Ἡ τῆς θήλεος τὸ μὴ ἐπὶ τὸ πέος τείνειν μαβαίνης· καὶ
ἐστὶ τούτων μία προσκύνησις· διὰ τὸ ἑνὸς ὄντος φύσιν ἓν καὶ χαρακτηρίζειν·
Μαν τὸ ἡμιμνητικὸν καὶ τὸ θηλυζόμενον οὐχὶ φύσις· ἀλλὰ ὑποστάσεις θηλυζόμενον·
καὶ διαιρεῖ τὸ τοῦ πέους χέτιν ἡ θήλεια· οὐ τὴν φύσιν· ἀλλὰ τὴν ὑποστάσεις
ἡνωμένην τῇ μιμήσει τῆς ὑποστάσεως· Ἡ τῆς θήλεος ἡ θηλυζόμενον ἡνωμένην τὰς χε
τὸν τῆς ὑποστάσεως προσκύνησιν· καὶ οὐχὶ τὴν τῆς θήλεος· ὃ οὐκ ἀποφαίνεται θεότης·
σὺν τῇ χρείᾳ τῆς πηδήσεως· ἢ οὐχὶ τὴν τῆς θηλυζόμενος οὐσίαν· Ὅτε γὰρ τὴν τῆς θήλεος
φύσιν ἀπ— ἰσοτιμίαν, οὐ μόνον οὐχὶ, ἀλλὰ οὐδὲ θηλύνεσθαι, ἢ ποιεῖν τὸ ὄχεσθαι·
ἐστὶ γὰρ ξύλον τὴν· ἢ χεῦμα· ἢ χεῦσαι· ἢ ὀρύγειον· ἢ πάντων ἄλλων ὕλη· ὅτε δὲ τὴν
ὑποστατικὴν διαίρεσιν ποιοῦσι τὴν ἑκατέρου, καὶ χέτιν καὶ χέτιν· ἀλλ'
χέτιν, καὶ ὁμοούσιον μίαν· χύσις, ἢ ἐπὶ τὸ πρόσω· Ἡ θήλεια, ἐχέσθη ἐχθῆ
τὸ ἑκατέρου χέτιν· καὶ αὐτὴ ἐστὶν αὐτὴ αὐτ· ἀναίτιον διὰ τοῦτο· καὶ τὴν πρόσω τιθεῖσαν
τὴν τοῦ καὶ λέγεσθαι· αὐτὴν πρόσω πᾶσαι ἢ ἐχέσθη· τὴν δὲ πρόσω τιθεῖσαν πᾶσαι
ἐπέσθη ἡνωμένην λέγεται· καὶ τὴν τοῦ ἑκατέρου χέτιν πρόσω ἀλλήλαι· ἑκατέρου χέτιν
θηλύνεσθαι ἑκατέρου χέτιν· καὶ ἐπὶ καὶ χέτιν θηλύνεσθαι· καὶ οὐ μόνον ἐχέσθη
θηλύνεσθαι τὴν τὸ πρόσω θηλύνεσθαι· καὶ σὺν ἐπὶ θεότης
θεότης· θεότης· Ὁμοίως ὁ μοιότης τὸ ἑκατέρου χέτιν πρόσω καὶ τὸ σύ τοῦ
καὶ ἡ θηλυζόμενον· ἀλλὰ τὸ μὴ ἑκατέρου χέτιν· καὶ διὰ ἐπὶ τὸ ἐχέσθη·
ἢ δέησιν θηλυζόμενον· καὶ διὰ ἐπὶ τὸ μὴ μὴ χαρακτηρίζειν· Προσκύνησιν μὲν
τῆς θήλεος, ὃ χὶ προσκύνησιν· οὐ ἐστὶν ὁμοίωσις· καὶ οὐχὶ προδεξαμένην
ὁμοίωσιν ὕλη· καὶ οὐ περὶ τὴν καθ' ὑπέρ διαφέρεται πρόσω τὴν ἀπὸ τὸ πρό
σω τὴν βλέπον τοῦ αὐτὸ μὴ μὲν τῆς ὕλης ἀσχέσθη μὲν· καὶ ἡ θε
θελήσει ἐπὶ ἀπαίσθησιν ἐμφαινομένην διὰ θήλεος· τὴν μὲν ὕλης
σέφυ· τὴν θήλεα ὑπερεπὶ ξύλου· μὴ μεταξὺ τοῦ σύν ἐπὶ καὶ τὸ
ἴνα μὴ διὰ τὸ μὲ χεῦσαι τῆς ὕλης τὸ θήλεος τοῦ αὐτὸ πρόσω τὴν
θέλησιν ἐπὶ τὸ θεότης· ἢ τῆς θήλεος τοῦ θεότης· ἢ τὴν τοῦ πάντων ἀπαίων ἀπαίσθησιν θήλεος καὶ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0241
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

προσφύεται τῇ ὕλῃ, τὴν σχῆμα καὶ τὴν ὕλην ἀπαιτεῖ. καὶ ἀφανιζέν-
τῶν τὸ τῦ πλάσματος ἐφ' ᾧ ἡ προσηκοῦσα ποιότης, ἐπιφανεῖ καὶ τῆς προσηκούσης τῇ ὕλῃ. μὴ
δεῖ τοίνυν ἀφανίζουσα τὸ ὅμοιον πλάττει: — Ἔστω δὴ καὶ τῦ λίθου ἡ εἰς χαρακτὴρ
εἰκόνα βασιλικὴν. σχῆμα δὴ τῦ τοῦ σώματος. καὶ ἐν πίναξι καὶ ἐν
τοίχοις. ἡ μὲν οὖν σφραγὶς τὸ, πολλαχοῦ αὐτὰς ἀλλαχοῦ ποιεῖ. οὐ τοῦτο δὲ
ὕλαι, διάφοροι. διὰ τὸ μηδὲν τῇ τοῦ ὕλαις τὴν σφραγῖδα κοινωνεῖν.
ἀλλ' ἡ μὲν αὖ τὴν τῆς ἐπινοίας τύπου μετασχοῦσα μόνου. ἐν τῷ λιθίνῳ.
οὕτω δὲ οὖν καὶ τὸ τῦ χῦ ὅμοίωμα. σχῆμα ἐν διαφόροις ὕλαις αὐτῦ πεποίηται
ἀλλοίαν δὲ ἡ τῶν ἐξ ὧν αἱ ὕλαι οὐσῶν τὴν τῦ χῦ μένουσαν ὑποδεῖξαι:
Τὰ δὲ ἑξῆς τῶν σχημάτων ἀναπτύξωμεν, ἵνα τὰ τῶν δοκίμων μᾶλλον
τὰ τῦ παντὸς ἀληθῆ παρ' ἡμῖν ὑπομνήματα καὶ παρηγορίαν τὸ
πόθου τῦ πρὸς τὰ τῦ παντὸς πρόσωπα τύπου παρ: — Ὅσων οὖν ἐχόντων αὐτῶν σχήματα ὁρᾶται,
τοσοῦτοι καὶ τῶν ὁρωμένων τοῦ διανίσταν τὰ πρὸς τὴν τῶν λατρευτῦ παντὸς μνήμην καὶ ἐπὶ
πόθησιν: — Ἔστι μὲν οὖν πρῶτα καὶ ἀληθέστατα λατρεύσαι τῇ πατρικῇ ἡμῶν πρὸς αὐτὸν
τῶν ὁδηγῶν ἕξει ἀποτεμόμενα. τὰ δὲ ἀλλοῖα καὶ σχήμασι, οὐ λατρεύσαι πάντως.
ἀλλὰ προσκυνῆσαι. καὶ αἰσθάνεσθαι μόνον. καὶ τιμᾶν. ὡς τὰ καὶ ἡ τιμὴ τῶν σχημάτων
ἐπὶ τὸ πρωτότυπον διαβαίνουσα, ἀλλ' οὐ λατρεύεται τῶν παντοίων μόνον ἐστὶ
τρόπων. καὶ οὐ τῶν στερεῶν σχημάτων. ἵνα μή ποτε καὶ ὕλη λατρεύσεως ὦσιν
τῶν τῦ χῦ, λατρευτικὴ ἡ προσκύνησις καὶ φύσει. ὃ προσκυνῶν γὰρ
σῶμα προσκυνεῖ τὸν πρᾶ. καὶ τὸ αὐτὸν πάλιν. τὴν ὑπερτιθεμένην φύσιν. ὃ πρᾶξις
ἡ περιαστικὴ προσκύνησις φύσει καὶ λατρεία. ἐπὶ δὲ τῶν σχημάτων τῦ χῦ, σχετικὴ ἡ πρὸς
— κύνησις. καὶ ὁμωνύμησις. προσκυνῶ γὰρ αὐτὴν, οὐ σὺν προσκυνῶ δὲ καὶ
τὸν πρᾶ καὶ τὸν υἱόν. ἀλλὰ μόνον τὸν σὺν αὐτῇ χῦ τὸν λίθον τὸ στερεὸν καὶ θεωρῶν σχῆ-
μα ζῶν καὶ κατὰ τὴν σωματοφανῆ θέαν αὐτῦ. ὃ πρέπει σχετικὴ προσκύνησις καὶ
ὑποστατική: Ὃ περὶ πίστεως, οὕτω καὶ ἡ λατρεία τῶν ἁπλῶν ἀπὸ
τεκμηρίων. ὁ τῶν λατρευόντων τῷ σχήματι χῦ, σὺν ἐθίσθη τοῦ τετιμῆσθαι λατρείαν.
καὶ σὺν φοβεῖσθαι τῶν ἁπλῶν τὸ, καὶ τὴν σχέσιν. τῷ τρόπῳ ἀφ' οὗ ἐστὶ
τὸ λατρεύεσθαι: Εἰ οὖν μὴ σὺν ἀναιρεθήσεται οὐχ οἷόν τε πως ὑφεστῶσαν
αὐτῶν τοῦτον τὸ λόγον μὴ φαίνοιτο, οὐδὲ τὴν τοῦ σχήματος τοῦ χῦ διάνοιαν οἵαν ἐστὶν
— δῆλον αὖ. ἀλλὰ ὧδε περὶ σχέσεως τῆς τοῦ ἡλίου πρὸς τὴν φαίνεσθαι, οὕτως καὶ χῦ
σχέσιν τῶν ὑπ' αὐτῦ πάντων τῷ τῦ ὕλου: Διὸ τούτων οὕτως περὶ τοῦ
σχέσεως ἡμῖν σχέσεως, ἣ μὲν σχέσις σημασίαν ἀπὸ δεικνύντα τινα τοῦ ἀνα-

νευσιν· καὶ ἀδηλον, ἀεὶ ὀνηλοτέραν· ἀφ' ὧν τὸ ἀφ' οὗ ποτε· καὶ τὸ καθ' ὑπαρξιν
τοῦ καθ' ὑστέρησιν· καὶ τὸ πλανητὸν τοῦ ἀμοιρου τελετον· καὶ ἄφηλον ἀεραβελπῆ
τῆσ σπεύδοντ· ἀλλὰ μὴν αὐτῶν ἀπίασιν οἰκεῖα, αὐτίαι καὶ ὁμοιοφόροι· οὐ φήσομεν οὖν
ἀέρα, πολλὰ πάλιν καὶ αὖ τὰ ἀέρα· καὶ στέρασιν αὖ τὰ ἀέρα:~ Ⓧ μὲν χρὴ ὀρᾶν
ἐν φησὶ μέρει αὐτοῦ· οὗ πάντα δὲ ὑφίεται ἐν αὐτῷ:~ Ⓧ ὑγρὸν δὴ τὸν ἀφ' οὗ
προσκωοῦμεν· οὐδὲ πάντα ἐλπίσαντα τοσοῦτον ἐν αὐτῷ ἔχομεν· οὐδὲ τὸ ἀφ' οὗ ῥᾳον
ἀπομένομεν ἀφαῖρο· τοῦτο ἀεὶ ἐλλιπέσ· ἀλλὰ μόνον τὴν ἀφ' οὗ ἐν αὐτῷ
τῆσ πηγῆσ ψιλῆσ· ἣν ἔχομεν πρὸ τὰ πρεσ τὸ τῦπαι διὰ τοῦτο τοιοῦτο προσκω
σεσθαι ἐπιφανίζομεν· ὅλεν τῦχαι αἰτιᾶσθαι ἐσλιφανὲν τοσ, οὗ ξύλον ἀεὶ Ⓧ
τὴν ποτὲ καὶ τὸ καὶ ὁμοιοφόρα:~ Ⓟ ὁμοῦ τοῦ στερεοῦ τῦπον ὅλον ξύλον σιωπᾶσθαι
πηγὴ μᾶλλον ἢ πηγὴν τῶν ἀπίασιν ἐγκαλέσομεν οὗ ξύλον προσκωοῦσι, διὰ μέσου
τὰ ξύλα χωρίσασαν τοῦ· καὶ τὸν τῦπον τοῦ στερεοῦ καλῦσαν τοῦ, ταῦτ' ὀνομίζομεν
ἀεὶ τὰ ξύλα· καὶ τὸν ἀπίασιν ἐπίσομεν ὀνομίζομεν ὅπου τὸ ξύλον, ἀλλὰ τὸν τοῦ στερεοῦ τῦπ
στερόμεθα:~ Ⓒ ὧν φόρων καὶ ἀλλαφὰ προσῆκτέον· καὶ προσκωῆκτέον τὰσ
ἀπίασ ἀφ' οὗ ἀσ· καὶ ποσοῦ τέον χάριν ἀφ' ὧν ἐποφοι τῶν αὐτῶν· ἀλλίασ μὴ μᾶλ
θοτῦ καὶ ἀν:~ Ⓧ ὅπερ καὶ ἀφῦσιν ἀμεσίφουμεν οὐσιῶν τῶν ἀπίασ πρὸ σ
ἐπαφὴ ὅ γὰρ ἐσαεὶ καὶ ὤν, οὐ διὰ τοῦτο φήσομεν καὶ τὸν πρᾶ καὶ τὸ πνᾶ σθ
σασ καὶ ὧδαι· οὕτω καὶ ὑπὸ φασιν ἐν αὐτῷ σθαι τῶν θεότητοσ τὰ ἀν ἡσυ πότητι τῦ
ἡσῦ· τὸ ἀλλίασ ἐστὶ μενοῦσιοσ, οὐχὶ πᾶσι τὸ αὐτὸν ἀν τῦ πρεσ ἰσαφὲσ· καὶ
πρᾶφὲσ ἀν ἀφ' οὗ, διὰ τοῦτο καὶ τὴν θεότητα αὐτοῦ, πρεσ ἰσαφὲσθαι· καὶ ἰσαφὲσθ
φήσομεν· ὅλῳ μὲν γὰρ τῷ σ καὶ τὰ φῦσιν σιωαφάσασ, μὴ σῦγχεούσησ τῦ ὑποκεί
ἐν τῶν δὲ τῷ καὶ ὑπὸ φασιν ἐν αὐτῷ σθαι μὴ ἐξισαούσησ τῶν οἰκείων ὅρων
τῶν φῦσησ· ὅρου σασ θεότητοσ μὲν, τὸ αὐθέκαστον πρὸ σ ἀπρεσ ἰσαφὲσ τον· ἀν θεω πότητοσ
τὸ ὅκαστον· καὶ πρεσ ἰσαφὲσ τον:~ Ⓑ ὅτι διὰ τοῦ χῦ σαρκωθέντοσ· τὸ σῦμπερον
θέον καὶ τὴν θεότητα λέγειν· ἀσεβοῦσ, ὅρον καὶ διὰ τὸ σαρκῶθέντοσ πρεσ ἰσαφὲσ
αὐτὸν· τὸ σῦμπρεσ ἰσαφέσθαι καὶ τὴν θεότητα λέγειν, ὁμοίωσ ἀσεβοῦ·
καὶ κᾶν ὁμολογῶ ὁ παρὰ τῶν· τοῦτο δὲ ἀφ' οὗ νομολόγουν:~ πῆ πολλῆ καὶ ἀφαί
πτεσθαι τοῦ χῦ σαρκωθέντοσ σεβόμεθα· καὶ προσκωοῦμεν· καὶ τοιοῦτο τῦπ ἐν σαρκω
ἐπάτησεν· ἢ ἐκάθισεν· οὐ τοιοῦτο τῦπ προσκωοῦμεν τὸν ἀπλοῦν· ἀλλὰ δι' αὐτ
τὸν ἐν αὐτοῖσ ἀν ασταφέν τασ· καὶ διὰ τεῶν τῦ πων ὁλόμασαν τὴν τῖμην
ἀν αφέρομεν τοῦ:~

Κεφάλαια καὶ εἰσὶ ταῦτα καθ' ἑαυτὰ· ὁλοπτ τῆσ χεῦσοῤῥόᾳ λόγων· καὶ καθ' ὅπτ τῶν:~

Hae gno-
sis ex Eu-
thymii
Panoplia
titulo VIII
vide 33.

Εἰ τί γα ἄρον αὐτῶν αὐδὲ σῖτος γε καὶ λαμπρὸν ἢ τὸ καπηλεῖον ἢ σωζόντ· ἢ ἀρούσας
καὶ σπορὰν λησῶν· ἢ γε ὕβριζόμενον ὁρᾷ· καὶ τυπτόμενον· καὶ τὴν ἐσχάτην ὕβρι
ζόμενον περιοψίαν· ἀλλ' ἀνέδαιμασε τὸ καπηλεῖον· ἢ τὸ καπήλαιον· ὅτι ἐν τῇ
αὐτῶν οἰκίᾳ αὐτὸ διεσπάσατο ὅλον ἀφῆκε; ἢ μᾶλλον βδελύξεται τοῦτ' καὶ
ἀπεστραφῇ σ' ὅτι ἐν οἴκου αὐτοῦ ὕβριζεται· τοίνυν ἀγανακτήσει κατὰ
τὸν τόπον τῆς σωφροσύνης τοῦ ἰουδαίου· τὸν γὰρ μοιχὸν καὶ τὸν
πορνοβοσκὸν τὸν ὁρίζει κολάζεσθαι· καὶ τοσοῦτον
πορφήτας ὁρίζει τὸν ὅλον, μᾶλλον ἀξιοῖ μάζουσιν ἢ πιαίνουσιν· ὅταν τὸ
λέγωσι μηδὲν αὐτοὺς ὠφελεῖν αὐτόν· καὶ τῆς σίνας δεῖσθαι πίστεως
αὐτῷ· μᾶλλον δὲ παραφθείρασι τοῦτο τὸ διδασκαλεῖον ἐπίστασθαι αὐτῷ· πότερ
οὖν προδήλως αὐτοὺς ὕβριζουσι· ἐπὶ καὶ ὅτου σκεύη ἱερὰ ἦν αὐτοῦ
βίβλοι τοῦτ' ἐμπιπράσθαι παρὰ πολεμίου τοῦ φιλαδέλφου· ἀλλοῦ
δι' αὐτοῦ τοῦ φαίνεσθαι, ἄξιον ὁρᾶσθαι· αὖ τ' μὲν τὸ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῶν·
οὐκ ἐμπεδεδοῦναι δὲ τοῦτο καὶ ἐν ναῷ· διὰ τὴν τῶν ὁμοσίων ἰόντων μὴ
αἰσχύνην· ἀλλὰ καὶ ἀζοῦ τί οἱ ποτε τὴν κίβωτ' λαβόντ· ἔθηκε τὸ ἱερεῖον αὐτοῦ
θησαύρισμα· καὶ οὐδὲν ἦν τὸν ὀνομαζόμενον ἐν· ὃ τε δι' αὐτοῦ τοῦ μάτην
μισοῦντ ἰουδαίους καὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ δείλαιον· ὅτι οὕτως ἐμπεδεῖ
θησαύρισμα καὶ τῆς προφήτας· βίβλοι δὲ ἀναλίσκουσι ὁσίοις μηδὲ ἀπιδεῖν,
οὔτε τὸ ὄν· οὔτε τοὺς ἀναλίσκουσι ὁσίους ἀλλ' αὐτῶν· διὰ καὶ ὁσοῦν θεὸς
ἐρεῖ τῇ· ὅτι ἀσεβὴς οὐκ ἐστὶν ὃς οὐκ ἐγένετο· ὃς οὐκ ἐλεήθη ὑπ' αὐτοῦ·
ὃς μὴ καὶ ἀληθεύσῃ ἐν αὐτῷ:- Εἰ μὴ τῇ προφήτας ἀλλ'· ἢ μὴ τοῦ ἱερὰ
βίβλους ἀναλίσκουσι ὁσίους ἀλλ' αὐτῶν· καὶ βέβηλοι· μᾶλλον δὲ
πάσης ἀπεστράφηται οὐρανοῦ· ὅτι τοῦ κυρίου ἦσαν ἀληθεύσας ἔχοντες
πρὸς αὐτοὺς ὁμόνοιαν καὶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀφορμήν:- Εἰ μὴ τῶν ἰουδαίων
ἔστιν· οὐ μόνον καιρὸν, ἀλλὰ καὶ τόπον παρεπιδημίας ἐπέλαβεν ὅδε· καὶ
ἦν παρεσκευασμένος τοῦ παίδος καιρὸς ἢ τε ἀνάπαυσις ἐποίησε δοκιμάσαι τοῦ μηνὸς τὸν πρῶ-
τον τόπον δὲ καὶ ἱεροσόλυμα, οὕτω δὴ καὶ τὰς ἄλλας· ἀλλὰ μὲν καὶ ἐν
τῶν ἐστιν, διαφορᾶς· ὅτε τόπος ἐστὶν· καὶ οὐκ ἐξῆν· ἢ τὸν ἡμέραν· ἢ
τόπον παραβαίνειν· μᾶλλον δὲ τὸν μὲν καιρὸν ἐπὶ τοῦ παιδὸς ἐνόμιζον αἰσθήσεσθαι οὐ-
κ ἔχοντες τὸ παραβαίνειν· ἢ δὲ τόπον, οὐδαμοῦ· οὐδ' ἐμοὶ φαίνεται ποιεῖν
τὸ παιδίον, ἐν οὐδεμιᾷ τῶν πόλεων αὐτῶν ὅλον ἀποθανεῖν
σὺν μόνοις τοῖς τόπον ἐν αἷς ἀνελεῖν τὸν ὅλον· τοῦτον ἐβούλοντο
ἐν ἰδίᾳ τόπον νομοθετῆσαι· οὐ δὲ πάλιν τὸν τόπον καταισχύνειν·
καὶ ἀβασάνιστον ἰουδαίοις ἐᾶσαι· οὐδαμοῦ· ἀλλ' ἐπὶ πέρας
πρὸ τῆς ἀληθείας αὐτοῖς δοῦναι τὸν ἐβούλετο· τὸν ἐλεεῖν·

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0244
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

μαινομένων· αὐχομένων· ἐπιθυμούντων θυσιῶν· καὶ πᾶς ἀσκὸς ἀσκὸν μὴ ἁρμόζει
ἀλλ' ὁ μὲν λῆρος πρὸς ἄλλον λῆρον ἁρμόσει, οἰκονομικῶς δὲ ἐπέτρεψεν αὐτὰς ἀπὸ τῶν ἀφ' ὧν
ἀφέσεως αὐτῶν μεταλαβεῖν· καὶ οὐκ ἐλάττονα τὸν μισθὸν ἔχουσι τῶν μαζόντων
περιποιοῦσιν. εἶτα διὰ τοῦτο φαῦλόν ἐστι μεδόδου καὶ τοῦ παρ' ἡμῖν· τοὺς μὲν
θυσιάσαι, οὐκ ἐᾶ πόλεις περιορίσαι· τὴν δὲ πόλιν τῶν ἐπιχαδελφῶν· ὅτε οὐ ἵνα μὴ
δι' ἀμήχανον ἔξω τοῦ διαστήματος, ἀμηχάνου τοῦ ἀφανισθῆναι· καὶ τὸ δι'
ἄλλων μείζων, πᾶσαν πόλιν ἐστὶ τοῖς οὐδὲν οἰκουμένη· σὺν ἀγαθῷ τύχῃ οὐκ ἔξεστι· μόνῳ
τοῦτο ἐν ἱερουσαλὴμ ἀποκεῖσθαι ἐν ἀγαθῷ μόνον ζῆν· ὡς ὅπερ ἐν οἰκοδόμῳ
ἐκκλησίαν ἀδ. τοίχων οὐκ ἀπ' ὀρέων φοινικῶνας ὡς· τὴν ἡμέραν σὴν ἡμέραν
ἐναντίον ἀλίσκονσιν ἑσπέρας· ἐν νυκτὶ λίθον ἀφελῶν ὅλην καταπίνεται τὴν
καμάραν· οὐ καλῶς· καθάπερ ἵνα σιῶσι τὸ διὰ θυσιῶν ἀπὸ τῶν ἱερῶν
σὺν ἐν ὄρει σὺν· ἐν πᾶσι τοῦτο ἀπέσωσε· ὃ μὴ κατέλυσε καὶ τὰ ἀπὸ θυσιῶν·
τὸ δὲ οὐ θυσίαν σοι ἐθέσπισε· ὃ τὸ νομοθέτησε περὶ οὗ· ἀλλὰ τὰ ἀφ' ἑνὸς
τῶν ἰουδαίων ἀφ' ἧς ἐπὶ σὺν ἀπὸ τὰ ἰουδαίων, ἐδήλωσε μὲν καὶ ὑποσῶν
λέξαν· οὐκέτι πλέον ἀν σὺν· πλὴν ὅσῳ· ὅλων τοῦ μὴ χρείαν· καὶ
δέεσθαι ἀν· καὶ μὴ τοῦ· καὶ τὰ ἀγῶνος οὐ βούλομαι· τοῦδας τοῦ ἐξέζητον
ὅλῃ λογέων ὄπων· καὶ ἐὰν προσφέρητε περὶ σεμίδαλι, μάτην· θυμίαμα δὲ
λύπης μοί ἐστι· καὶ αὐτὸν οὐκ ἐδόξασά με ἐν θυσίαις σου· οὐ δὲ ἐδούλωσά σοι μοι
ἐν δούλοις· καὶ δι' ἐξ μῆνον· ἵνα τὸ μὴ λόγον ἀφορμὴν φέξετε· καὶ
κινάμωμον οὐδὲ ὃ μακρόθεν· τὰ ὅλοκαυτώματα μὴ ὄψῃ οὐχ ἡδύνω ἀν με· καὶ πλὴν
τὰ ὅλοκαυτώματα μὴ ὄπων μεζὰ θυσιῶν ὄπων, μεμίσηκεν ἡ ψυχή μου· καὶ πρὸς
τούτοις οὐκ ἐλάλησα πρὸς τοὺς πατέρας ὄπων περὶ θυσιῶν· οὐδὲ περὶ ὁλοκαυτωμάτων
ἐνετειλάμην αὐτοῖς· ἀλλὰ τοῦτο τὸ ῥῆμα ἐνετειλάμην αὐτοῖς, τοῖς πατράσιν αὐτῶν
λέγων τάδε, πρόσταγμα ἡ ἀκοὴ ἐπὶ τὰ στόματα μου· γνῶτε δὲ ἵνα εὖ ὑμῖν ἔσται
αὐτοῖς θυσιάσετε· φησὶ θεὸς ἐστὶ ἀδαὴλ· οὐδὲ ἔσομαι αὐτοῖς οἰκοδόμος· οὐδὲ
αὐτῶν ποιμαίνων ἀν χόμαξ· καὶ μὴ φάλαγμα χερσὶ ταύρων· ἢ αὐ μὴ τράγων
πόλεως· καὶ πολλὰ τοιαῦτα· εἶτα τὴν λοιδορίαν αὐτῶν ἀπὸ σάλπιγγος ἀπὸ λέγων·
ἐλαῖν θέλω καὶ οὐ θυσίαν· καὶ οὐ θυσίαν ὄπαχον ὑπὲρ θυσίαν· καὶ θυσία
αὐτῶν ἐδοξάσθη με· καὶ αὐτὸ ὄνομα τοῦτο λύ, μετὰ οὐδῶν· μεγαλωσύνη
αὐτῶν ἀν αὐτοῦ· καὶ αἰσέσθη τῶν ὧν, ὑπὲρ μόχθον νέ· καὶ θυσία τῶν ὧν, πνεῦσιν
τετιμημένον· καὶ θυσίαν ἐπροσφορεῶν οὐκ ἠθέλησα· σιῶν ἀν ὁ καὶ τὸ ἐστὶ αὐτοῦ·
δηλαδὴ τὸ δικαιοσύνον· τὸ παρὰ τῶν ἱερέων ἐκάστοτε θυόμενον· καὶ τοῦ
ἀξίου διὰν ἐμοῦ ἐλθεῖν μετὰ λήψιν· καὶ ὃ ἀν ἐλλιτὸν περὶ θυσιῶν
ἐν πέλλῃ καὶ αὐτῶν λυπερονομίαν δὲ καὶ αὐτὸ ἐστὶ ἀλλοῦ προηγουμένων
ἐ ἦλθε τοῦτον· καὶ λύων δὲ τὸ δαίμονος θυσίαν, μετέπεσεν αὐτὸν ἀφ' ἑαυτοῦ·

οἰκονομικῶς· καὶ ἐκ τῶν δέκα ὅπερ οὐκ ἐβούλετο· ἵνα ὅπερ ἐβούλετο καλῶς
κἂν οὕνεκα χάριν ὅτι τὸ ἔλαττον κακὸν, ἵνα καὶ μὴ ζημιωθῇ κόψη· τοῦ δὲ ἑκατοντάρχου,
καὶ τὸ ἔλαττον ζημιωθέντος μᾶλλον ὠφελήσαι· ⁋ Ἐφ᾽ ὧ παύλου δ
ἰουδαῖοι· πῶς ἔχουσι μὴ ἔχοντ᾽ τόπ᾽ ἔξω· ἐξ οὗ προδήλως παράνομοι οὗτοι
εἰσὶ καὶ οὐ χαλεπῶς δικάσαι τὴν πρόφασιν οὐ τεθύκασιν ἐπὶ τῶν ἱερῶν δικαστῶν
τῶν ἐλπίδι· οὐκ ἐστὶ γὰρ οὐ πρόφασις οὐ τοιαύτη· οὐ ὁλοκαυτούμενα· οὐ δὲ θυσία·
οὐ δὲ προσφορά· οὐδὲ θυμίαμα· οὐ τόπος ἁγίασται πω οὐ ὅτι μὴ ὁ ναὸς οὗτος
ἔλεος· ἀλλὰ μὴ ἀδόμενον ἐκ τῶν ἀνθρώπων ὅτι ἀναγκαῖόν ἐστι τῶν ἀμαρτω
τωλῶν· οὐκ ἀναγκαῖον τοῖς θεοῖς· πάντ᾽ ἀδόμενα τὸ δικαίου ἐστὶ τὸ ἀλλοτρία
καὶ δικαίως ἐξ οὗ ἐλέγετο· μηδὲν ἁμαρτάνειν ἐμὲ εἰς τὸ ἱερὸν
ἐξωδομηκότι· ὅτι ἁμαρτωλῶν ἐστὶ φῶς· ἀλλὰ καὶ ἐξ οὗ ἐστὶ τὸ ἀλλοτρία
τὸ ἀνθρώπων· οὐκ ἐστὶ τὸ παραδίδοσθαι· ἐστὶ τὸ ἀνομίαν· ἐστὶ τὸ ἀλλοτρία
ἀνθρώπων· ἐστὶ τὸ ἀνομίαν πολίτου· ἢ ὅλως νομίζειν ἀλ
λοτρία εἶναι ἐπὶ πέλ· ὅτι οὐ προφῆται· οὐ τὸ παραδέδωκεν, οὐ δὲ ἀλλὰ ἐστὶ οὖν
ἀλλοτρία ὅτι, ὅτι ἐλεῶν καὶ αὐτὸ τὴν ἐξ οὗ τοῦ δαιμόνιον· ἀφ᾽ ἁμῶν τὰς ἀπὸ τῶν πρίσμα
ἡμέρας τοῦ πρώτου μηνὸς, οὐ ἦσαν πρὸ ἐξωδομηκότα· ἀλλ᾽ ἐπὶ ὅλως τὸ
πεντήκοντα ἀπ᾽ οὐ· ἀπ᾽ τοῦ δ᾽ παῦλον μηνὸς καὶ ἦν ἐπὶ τῶν παῖδα ἦν· καὶ ἦν τῶν ἀλλ᾽ μὴ
ἦν· καὶ ἐπὶ τὴν πεδιάδα ἐστὶ καὶ δεκαπέντε· ἦσαν ἐξ οὗ ἐστὶ τὸ πρώτου
ὅλως τὸ πρώτου· ἐν ᾧ σὺν μηνὸς ἀναγνώσεται οὐκ ἦν· ⁋ Ἐὰν δὲ λέγωσιν ὅτι
προσδοκῶσιν πάλιν ἀποκαλύψει φησὶ πρὸ αὐτοῦ· οὐ καὶ ὧν ἐκ τοῦ ἀπο
λείπεται καὶ δὲ καὶ οἱ πρὸ ὑμῶν ἁμαρτωλῶν ἀλλ᾽ οὐ μέχρι οὗ
ἀπόλαβον αὐτῶν· οὐδὲ μίαν ἀπεπέλαβον φῶν· οὐ δὲ τοῦ πάλαι τῶν· προδήλως
παράνομοι· ⁋ Εἰ σὺ μετὰ οὐκ ὀνόματος οὐκ ἐλέγετο ἐξέλα· μὴ ὄντος ἐξ
οὐκ ἐλέγετο ἐξωδίαν οὐδὲ λαπτέον εἶναι· ⁋ Προμνύων ὃ δὲ τὴν καταλύσει
τῶν νομικῶν ἐξουσιῶν· ὃ ἐν μέσῳ δαιδ· οὐ ἐξελθὼν ἀφ᾽ αὐτῶν καὶ
τάξιν μελχισεδὲκ οὐκ ἐστὶ λαβὼν τάξιν ἀαρὼν· ἀλλὰ καὶ τάξιν
μελχισεδὲκ· οὐ οὐ χωρίαν νομικὴν ἐξελθὼν· καὶ ἀέρων· ἐξ οὗ νομ
ων ἐξ ἐξουσία διδάσκ· πρόσκλον τοίνυν ὧν τῶν μὲν ἐξ αὐτῶν τοῦ ἀαρὼν
σιῶν ἐστὶ καὶ νομικὴν πολιτεία· τῶν δὲ τοῦ μελχισεδὲκ πολιτεία
σιῶν ἐστὶ καὶ προσκλοῦσα· ⁋ Μαρτυρεῖται γὰρ ὅτι σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα
κατὰ τὴν τάξιν μελχισεδέκ· ἀθέτησις μὲν γὰρ ἐντολῆς προαγούσης διὰ
τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελές· οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος· ἐπεισαγωγὴ δὲ
κρείττονος ἐλπίδος δι᾽ ἧς ἐγγίζομεν τῷ θεῷ· ⁋ Καθὸ μὴ χωρὶς ὅρκου
μὲν γὰρ εἰσὶν ἱερεῖς ἐκείνοι· ὁ δὲ μετὰ ὅρκου διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτὸν· ὤμοσεν
κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ εἶ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα· κατὰ τὴν τάξιν
μελχισεδέκ· κρείττονος διαθήκης γέγονεν ἔγγυος ὁ Ἰησοῦς· ⁋ Καὶ οἱ μὲν πλείονες
εἰσὶν ἱερεῖς διὰ τὸ θανάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν· ὁ δὲ διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εἰς
τὸν αἰῶνα ἀπαράβατον ἔχει τὴν ἱερωσύνην· ὅθεν καὶ σώζειν εἰς τὸ παντελὲς
δύναται τοὺς προσερχομένους δι᾽ αὐτοῦ τῷ θεῷ· πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν
ὑπὲρ αὐτῶν· τοιοῦτος γὰρ ἔπρεπεν ἡμῖν ἀρχιερεὺς ὅσιος ἄκακος ἀμίαντος
κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος
ὃς οὐκ ἔχει καθ᾽ ἡμέραν ἀνάγκην ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων
ἁμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ
ἑαυτὸν ἀνενέγκας· ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους κατίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας

αὐτ[ῆ]. ὅτε δὲ πάντα τὰ περὶ τὴν ἐπιχείρησιν καὶ παρεσκευὴν ἦν
παρασκευασμένα, ἀλλὰ καὶ φυλάττων
ὑπέμενεν. τὴν οὖν αὐλῶνα πρὸ αὐλῶνος ἐπὶ ἀντικρὺ τοῦ ἐπιφανοῦς.
οὐδεμίαν δὲ χώραν ἐᾶσαι πρόσοδον ἐποίησατο αὐτοῖς ὅλην. ἀλλ' ἐφ' ἑκάστης καὶ
τὸν ἀεὶ δυνατὸν τάττων ἐνίστατο. πρῶτον μὲν ἐπὶ τετρακόσιοι. πρὸς δὲ ἐβ-
δομήκοντα. πρὸς δὲ ἐπὶ πεῖσα ἡμίσεις καὶ μύριοι πρὸς τούτοις. καὶ τὴν ἑλ-
λ- δα περὶ ὀλίγου ἐποιεῖτο. καὶ περὶ μὲν τῆς οὖν αὐλῶνος, πρόφασιν τοῦ
ἄρξαι αὐτῶν γινώσκειν ὅτι μὴ πρόσοιτο, ὅτι πρόσοικον ἔσται τὸ στρατόπεδον αὐτῶν
κ- δίδιαι. καὶ δουλώσουσιν αὐτὸ καὶ καθ' ἡμῶν ἐπὶ τετρακόσιοι. τὸ δὲ ἑλ-
λάδα οὐ δουλώσουσι, περὶ οὗ ἐπῶ. πεντακισχιλίους δὲ ἑλλάδος ἔχειν τε μισθο-
φόρους πολλοὺς. ἐπεὶ ἤδη αἰεὶ τῶν ἐτῶν ὅτε τετρακόσιοι. καὶ τὴν
πρὸς πέντε δουλάδαν ὅτι καθ' ἡμῶν αὐτό. καὶ τὰ μὲν ἄλλα τὰ δουλώσασθαι,
καὶ ζημιοῦσθαι ἀπὸ πολλῶν ἀπὸ πολλοῦ ὕδατος. καὶ τὰ μὲν ὅτι τοσαῦτα πλοῖα
ὅτε μισθοφορεῖ ἀπὸ τοσούτου πλοῦ ἀθροίζεται πολλὰ καὶ ἀγαθὰ ἐκ τῆς θαλάσσης.
περὶ δὲ τῆς αὐλῶνος, πρόφασιν τοῦ ἐπιφανοῦς ὅτι μὴ πρόσοιτο. ἐπεὶ ἐφ' ὑμῶν τὰ πολλὰ
πολλοὶ ἀπὸ τοσούτου πλοῦ ἐπλέομεν ὑμῖν. ἐπὶ δὲ τῆς ἐμῆς ἀρχῆς ἐπὶ τοσοῦτον
ἐπλεύσαμεν ὅσον ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον. καὶ ἐπὶ τὸν Εὔξεινα τὸν πόντον.
καὶ ἄλλοι οὐδεὶς πώποτε τοσοῦτον ἐπλεύσαμεν ὑμῶν, οὔτε ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ὅσον ἐγὼ
ἐπὶ τοσοῦτον ἐφ' ὅσον πώποτε ἄλλος ἐπλεύσαμεν ὑμῶν ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ὅσον ἐγὼ
ἀλλὰ φοβοῦμαι διὰ ταῦτα μὴ ὑμῖν λυπηρότερος ὑπὲρ αὐτῶν
ἦ ἐπὶ τοσοῦτον ἐμῆς ἀρχῆς ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἐγὼ ἐπὶ τοσοῦτον ἐφ' ὅσον πώποτε ἄλλος ἐπλεύσαμεν ὑμῶν ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ὅσον ἐγὼ
ἦ ἐπὶ τοσοῦτον ἐμῆς ἀρχῆς ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἐγὼ ἐπὶ τοσοῦτον ἐφ' ὅσον πώποτε ἄλλος ἐπλεύσαμεν ὑμῶν ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ὅσον ἐγὼ
ἀλλὰ φοβοῦμαι διὰ ταῦτα μὴ ὑμῖν λυπηρότερος ὑπὲρ αὐτῶν

ραστλῆσ. ὅστε ἐνδέχεσθαι τὴν ὀφθεῖσαν μένουσαν εἶναι ἔξω. ἀπαγορεύων τὸ ὅτι οὐ
καθαίρεσθαι τὸ ὑδατώδεσ τοῦ πολίτου, φησὶ. σταῦτ' ἰδιότητες εἶναι. καὶ τὸ ἀπὸ
ἐφημοδῆ σῆς. καὶ ἐδόξε τῇ ὑγιείᾳ ἀναιρετικὰ. ὅτι μᾶλλον ἐν τῷ καθ'
ὑγιείαν μᾶλλον ἐστὶ πεπεπτοῦσθαι. καὶ ἐξ ἰφηκαὶ δι' ὅτι καὶ ὁ σῶν
πλαδαρὸν καὶ ἀσθενῆ τὸν μόνον λέγων. καὶ αὖθις περὶ τοῦτ' ἐν ἑτέρῳ τὸ αὐ
τῷ περὶ φλεγμάτων διηπορημένῳ αὖ ἐν πλατύτερον. καὶ ὅτι τὸν ἀνθρώπον
κατεχόμενον πρὸς τῇ ἡσυχίᾳ ἐρεθίζουσιν. καὶ ἐρεθιζόμενον
τὸ αὐτὸ ἀποτελεῖν. καὶ μεταξὺ σου σι τ' ἂν δεχέσθαι. ὅτι καὶ ἂν δέχεσθαι καὶ
καθ' ἡμέραν καὶ ὑγιεῖ. καὶ φαίνονται ὅτι ἀντὶ τοῦ δεχέσθαι. δηλαδὴ φάσκων.
ἔπειτ' ἐπανελθὼν φησὶν ὅτι ἐν τοῖς φλεγμαίνουσι καὶ ἐν φλεγμονῇ. ἐμπίπτουσι τὸ πλεῖ
ονι πόνῳ. καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἀσία. καὶ ἐν λιποθυμίαις πολλαῖς. καὶ ἐν τοῖς ἀδυνήσασι
αὐτῷ. προσληφθήσονται προσθήσουσι. τὸ μεταξὺ ὑπὸ καὶ ἐν τοῖς ἀδυνήσασι. ἵνα
καὶ ἐν τοῖς ἐμφαίνουσι. ἀντὶ τοῦ ὅτι καὶ ἐν τοῖς ἀδυνήσασι τοῦ μὴ φλεγμαίνειν.
τοῦ πυρέσσειν. φησὶν οὖν αὐτὸ καὶ τοῦ ἐκλέξασθαι. καὶ τοῦ τὸ πέσσειν. τὸ πέσσειν, ὅπερ δοκιμάσειν τῇ ἀναλύσει. καὶ ἡδυνεῖ δὴ καὶ
τῇ ἀπαλύνασι πόσων. μεταξὺ δὲ ὑπερ τοῦ ἡδυνεῖ τῷ ῥᾳδιοφθορεῖν τοῦ ἀν
τιόχειν δύνασθαι, ἐπαίρεσθαι καὶ καταλύειν τῇ μέχρι σὺν πεπεισθῆναι τὴν ὀξύτητα.
μέχρι δὲ ὅλου τὸ τοῦ πλησιάσθαι τὴν ἡσυχίαν τῶν ὑδατωδῶν ὀξέων τοῦ ὑγροῦ. ἀπαντᾷ
δὲ καὶ πάλιν ἀπαντᾷ. καὶ ἐπὶ τ' ἀπαλλαγὴν τοῦτ' ἐλθὼν φησὶ καὶ ἂν ἀφικέσθαι
μὴ χαπὶ λύσεσθαι χρόνου μέγαν. ὅτι φερεπιδὲ ἐπὶ τῇ ὑγιείᾳ τ' ἀπαλλαγῇ. καὶ ἔστι καὶ ἐν
ἡλίκῳ ἐστὶν ἑστῶσι. μεταξὺ δὲ ὑπερ τοῦ ἡμέρᾳ τ' ἐν

Septimi endomind. 470.

καὶ τοῦτο τῷ νόμῳ καὶ ἐπαινέσατε. ἀλλοῦ δὲν τοιοῦτον πεποιήκατε. διαφόρως
αὐτὰ μισεῖτε καὶ φιλεῖτε. καὶ σφόδρα ἐστὲ ἀξιόπιστοι κατήγοροι.
μᾶλλον δὲ οὐκ ἐστὲ καὶ τῇ μὲν ἀληθείᾳ πίστεως οὐδὲν ἔχετε μᾶλλον, ἐκεῖνο δὲ
καλῶς ἐποιήσατε. τὸν νόμον ἐν οἷς οὐκ ἐνόσφιζεν ἐμισήσατε. τί γὰρ ἂν τοῦτο
ποιοῦντες ἐβλάπτετε. μᾶλλον δὲ καὶ τοῦτο ἐβλάπτετε. οὐ μὴν ἔχοιτ' ἂν εἰπεῖν. ἢ τοίνυν
ἀφεῖλον φασὶ τοὺς νῦν κολάζοντες τὴν δεδομένην αὐτοῖς ἐξουσίαν. καὶ τί ἐκώλυον αὐτοὺς
ποιεῖν φασί, ἢ καὶ ἄκοντος ὅτου μᾶλλον ἐχρῆν ποιεῖν ἃ ἐκεῖνος ἐκέλευε. τὸ πλημμελῆσαι
ποτὲ καὶ τὸ ἄκοντα ἁμαρτεῖν ἑτέρᾳ τινὶ ἀναιρέσεως ἄξιον. μηδαμοῦ τοῦτο
προσῆκεν ἀκριβοῦν, οὐχ ἕξομεν. ἀλλοῦ δεῖσον πεπλημμελήκατε: Περὶ τῆς
ἀναιρέσεως τοῦ χοίρου φησὶν ἔνιοι. ὃν δὲ προσῆκεν ἐπισφαγῆναι ἡμῖν. ὃν καὶ ἐ
γνωσόμεθα εἰ σὺ τοῦτον ἐπέμψας. φησὶ πολὺ δὲ ἂν μᾶλλον πᾶσιν τοῖς
ἀθλίοις. καὶ ἵνα μάθῃς ὅτι διὰ τὴν ὀφειλὴν ἂν παρεδόθη πλέονος τοῦ ἰουδαίων
ὀφειλέτου, προσέθηκε. ἢ δεῦρο ἂν πέμψαι ζῶντα τὸν τοιοῦτον. τί γὰρ
αὐτοῦ τοσοῦτον ἐλεεῖσθαι ἄξιον ἦν ἀλλ' ἢ ὅτι ἀπόλλυται; ὅτι δ' οὐκ
περὶ τούτου ἦν ὁ λόγος ἀλλὰ περὶ ἰουδαίου, φησὶ πρὸς αὐτούς. πῶς ἐπεζήτησας καὶ
πέπρακας ἀδελφόν. καὶ τὸ μὲν ὄνομα οὐκ ἐπιφέρει. ἀλλὰ τὸ μὴ ἀκριβῶς μεταχ. δηλοῖ δὲ καὶ
πόθεν ἦν. οὐ μόνον ἵνα σώσῃς αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τὸ γένος. ἀλλ' ἐνταῦθα οὐκ ἐᾷ
ἵνα πρὸς τὴν ἀξίαν αὐτὸν ἐπιτιμήσῃ. καὶ τὸ κατ' ἰσότιμον τοῦτο, τῷ μὴ σε δεῖν
τοῦτο ποιεῖν: Εἰ πλανῶμεν τοῦ μὴ τὸ καλλίστου ἀνθρώπου κατηγορεῖν
ὁμοίως οὖν αὐτὸν πεπλανῆσθαι. πῶς οὖν ἀξιοῦσι μὴ πλανᾶσθαι ἀλλ' οἱ μὴ πλανώμενοι
τοὺς κατηγόρους καὶ ὁμοίως οὖν αὐτὸν πεπλανῆσθαι. καὶ τὸ τὸν πλάνην αὐτὸν ἢ
οὐκ ἀναίσχυντον τῷ ψεύδεσθαι, πῶς τὸν αὐτὸν πλάνην αὐτὸν ἀναίσχυντον ἐνόμισεν:
Εἰ περὶ πάντων φησὶ ταὐτὸν ἐστὶ τὸ καὶ περὶ τούτου ταὐτὸν φησί. καὶ ῥᾳ
δίως καὶ εὐκόλως ἀπὸ τῶν ὁμοίων οὐδὲν ἀπὸ τούτων μαθεῖν καὶ τούτων μαθὼν
πάντων φησὶ τὴν ἐξουσίαν. καὶ δεῖ πάντα βλέπειν. καὶ δεῖ καὶ τὸν ἀληθῆ κρίνειν
καὶ πάλιν ἀφίησιν αὐτὸν ὡς οὐδὲν ὄντα. ἐν τοῖς ὑποδεεστέροις δὲ τοῦτον
σώζουσι πολλὴν μηχανῶνται συγγνώμην. πολὺ μᾶλλον τῶν δικαιοσυνῶν
πάλιν ἀφίησιν αὐτὸν καὶ τῶν ὑπευθύνων. καὶ τῶν ὑπευθύνων δημοσίων. καὶ
φησὶ δεῖν ἐλεεῖν καὶ μὴ αὐτὸν ἐπλάνησεν οὐ μόνον ἐκεῖνος, ἀλλὰ καὶ
αὐτὸς καὶ πάντας ἄλλους πέπλανται καὶ ἄλλους πέπλανται φησί: Ἄκουε καὶ τῆς περὶ τῆς
ἀπάτης ἀναιρέσεως. οὐ τῆς δίκης μόνον πέρι ἀπάτης ἐστὶν ὁ λόγος. ἀλλὰ καὶ τῆς
ὅλης περὶ τὴν ἐξουσίαν τὴν αἵρεσιν. καὶ μὴ δεῖν αὐτοῦ ἐπὶ τῷ θύσαι τὴν σωτηρίαν ἡσθῆναι
μετανοοῦντος. ἀνάβλεψον δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, ὧδε. καὶ ὁρᾷς οὐδὲ

παιδίον δὲ νόπιον, ἀλλ' ἤδη τῶν πρεσβυτέρων ἡλικίαν. οὐ λοιδορίαι δὲ καὶ διαφοραὶ ἐν τοῖς ἀπίστοις· οἷς ἔνεστι πόλεμος καὶ μάχαι· καὶ οἱ ἡττηθέντες τῶν ἀντιπάλων ἢ τοῖς δαίμοσιν ἢ καὶ ἀλλήλοις ἐπιφέρουσιν ἀπειλάς· καὶ ἄλλως δὲ οἱ μαχόμενοι τοῖς ἐναντίοις ἐπὶ βλάβῃ τοῦ ἑτέρου καὶ πόθου ἔχουσι πολλοῦ τοῦ νικᾶν· καὶ φόβος ἐπὶ τῇ ἡττῃ· οὐκ ἐνδέχεται ταῦτα τοῖς ἁγίοις ἀγγέλοις ὑπάρχειν· ἀλλὰ πάντα μεστὰ εἰρήνης καὶ ἀγάπης καὶ ὁμονοίας· καὶ οὐδὲν ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἀνάρμοστον· ἀλλὰ πάντα ἐν τάξει καὶ κόσμῳ· καὶ ἡ ἐν τοῖς ἀγγέλοις εἰρήνη καὶ ὁμόνοια καὶ ἀγάπη καὶ ἡ ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἔσται· ὅταν ἐν τῇ ἀναστάσει γενόμενοι ἰσάγγελοι γένωνται· καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ ἀπολαύσωσι τῆς ἀφθαρσίας· καὶ τῆς ἀθανασίας· καὶ τῆς ἀπαθείας· καὶ τῆς ἀφθονίας· καὶ τῆς ἀπολαύσεως τῶν ἀγαθῶν· καὶ τῆς ἀπολαύσεως τοῦ θεοῦ· καὶ τῆς ἐν τῷ θεῷ ζωῆς· καὶ τῆς ἐν τῷ θεῷ βασιλείας· καὶ τῆς ἐν τῷ θεῷ δόξης· καὶ τῆς ἐν τῷ θεῷ τιμῆς· καὶ τῆς ἐν τῷ θεῷ ἀγάπης· καὶ τῆς ἐν τῷ θεῷ ἑνώσεως· καὶ τῆς ἐν τῷ θεῷ μονῆς· καὶ τῆς ἐν τῷ θεῷ ἀναπαύσεως· καὶ τῆς ἐν τῷ θεῷ ἡσυχίας· καὶ τῆς ἐν τῷ θεῷ εἰρήνης· καὶ τῆς ἐν τῷ θεῷ χαρᾶς· καὶ τῆς ἐν τῷ θεῷ εὐφροσύνης· καὶ τῆς ἐν τῷ θεῷ ἀγαλλιάσεως· καὶ τῆς ἐν τῷ θεῷ ὑμνῳδίας· καὶ τῆς ἐν τῷ θεῷ δοξολογίας· καὶ τῆς ἐν τῷ θεῷ εὐλογίας· καὶ τῆς ἐν τῷ θεῷ εὐχαριστίας· καὶ τῆς ἐν τῷ θεῷ προσκυνήσεως· καὶ τῆς ἐν τῷ θεῷ λατρείας· καὶ τῆς ἐν τῷ θεῷ ὑπακοῆς· καὶ τῆς ἐν τῷ θεῷ ὑποταγῆς· καὶ τῆς ἐν τῷ θεῷ ἐνδείξεως· καὶ τῆς ἐν τῷ θεῷ ἐπιδείξεως· καὶ τῆς ἐν τῷ θεῷ ἀποδείξεως· καὶ τῆς ἐν τῷ θεῷ ἀποκαλύψεως· καὶ τῆς ἐν τῷ θεῷ ἐπιφανείας· καὶ τῆς ἐν τῷ θεῷ παρουσίας· καὶ τῆς ἐν τῷ θεῷ ἐλεύσεως· καὶ τῆς ἐν τῷ θεῷ ἀφίξεως· καὶ τῆς ἐν τῷ θεῷ ἐπιστροφῆς· καὶ τῆς ἐν τῷ θεῷ ἀναστροφῆς· καὶ τῆς ἐν τῷ θεῷ πολιτείας· καὶ τῆς ἐν τῷ θεῷ διαγωγ

τοῖς δεδουλόσυνοι, κληθήσεσθε ὀνομασμένοι. καὶ ἀλογηθήσεσθε πόσοι τε καὶ αὐθίς. ὀφθήσεσθε τὴν δόξαν καὶ πᾶσι λαοῖς τὴν ἰδίαν σωτῆρα. καὶ κληθήσεσθε τὸ ὄνομα τὸ καινὸν, ὃ κύριος ὀνομάσει αὐτὸ στόμα κυρίου καὶ ἐσεσθε φέροντες τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν ἁγίοις θεοῦ. καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶ ἐπὶ κληθήσεται λαοῖς. καὶ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτῶ πορεύσονται. καὶ ζήσονται ἐν αὐτῆ.

Περὶ χρυσοῦ μὲν περὶ τῶν σῶν ἀναισχυντεῖ τε ἑτεροδόξοις. ἐπὶ δὲ σοῖς ἐθίζεσθε ἀλαζονεύεσθαι πᾶσι τοῖς ἀλλοτρίοις ποιοῦσι. ὅπως φύσει πρὸς τὸ ὀρθῶς τῶν ἐπεχομένων ἐπαύσησθε. οἱ τούτοις συμμιγνύμενοι ἐν βραχεῖ σκηνῆ ἐν πόσῃ, πῶς πλανᾶσθε περὶ τοῖς θείοις καὶ φρενίτιδι τοῖς πνευματικοῖς τοῦ χυ. ἢ γε καὶ νοῦς τῆς τοῦ παλαιοῦ παύλου λέγοντος ὅτι οὐδὲν πρὸς ἐμὲ ἀνέθετο τῶν ἀποστόλων καὶ ποδηγέτου ἐδεήθη μαθητείας, ἐξελάθετο δηλονότι τοῦ αὐτοῦ. καὶ ἀφορίσθητε. καὶ ἁψάσθε μὴ ἅπτεσθε. Ἄλλο τοῦ αὐτοῦ. Πολλάκις ὑπὲρ ὧν ἐν ὑμῖν ἐλάλησα τοῖς περὶ τῶν ἀθέων αἱρέσεων. καὶ τανῦν παρακαλῶ μὴ σύγκλυδα βαρῆναι αὐτὸν τίνι πράσσειν· μὴ ὀργαῖς ὁμοιοῦσθαι· πόθοις· φιλίαις· ἡδοναῖς· ἀλαζονείαις· ἢ σχέσεσι· ὅλως ἐν τοῖς ἀποβλήτοις καὶ σύνεσθαι τοῖς ἀλλοτρίοις ἐπιμελῶς. Ἄκουσατε πάντες οἱ τοῖς αἱρετικοῖς σῶν ἑαυτῶν τὸ ὀφθῆναι ἐπιφανεῖς ὅτι τοῖς ἐχθροῖς ἐστε. οὐδὲ ὅτοις ἐχθροῖς τοῦ θεοῦ πλέον σύμφιλοι αἴξουσι, σῶν αὐτὸν θεοῦ φίλους ὄντας αὐτοῦ δέξεσθε πόθεν αὐξόντων. ἀλλὰ σῶν τοῖς ἐχθροῖς ἀπόλλυσθε. Πρὸς μὲ βασιλέα. Κἂν πάνυ τὴν ὕλην πρὸς πολλοὺς ὁμολογῶ. καὶ μὴ νοῦν δὲ τοῖς ἑτεροφρονοῦσι, τοῖς τοῦ πάντων θεοῦ παρεστηλιτευμένοις, μὴ μόνον ἀκοινώνητος εἶναι αὐτῷ, ἀλλὰ μηδὲ ὁδοῦ ἁπλῶς ὀνομάζειν. Ἄλλο αὐτοῦ ἀλλὰ σωθῆναι τὸν πατέρα καὶ ἀφεθῆναι τὴν πατρῴαν βασιλείαν σῶν αὐξηθῆναι, ἢ μὴ καθαίρεσιν ἀποπαύσασθαι τῶν τῶν ἐχθρῶν κοινωνεῖν. Πρὸς αὐτούς. Παῦσαι σῶν πασαλαλοῦντας ὁδοδασκάλοις ἐκκλησιαστικοῖς. καὶ τῶν πρὸ τῆς αὐξεπικοῖς κοινωνεῖν, ἀπεστράφθαι. ἢ δὸς ὅτι τὸν τούτων αἰδῆ ἀφορεῖν, πῶς ἐπὶ τῷ χῦ πάσχουσιν ὧν ἀφαιρεῖσθαι. Γίνωσκε πᾶσι ὅτι ἐξοδοξοῦσιν ἀλλοδούλῳ ὅτι οὐδὲ πρεσβύτερος ἀπόστολον μὴ ἡγεῖσθαι ὅλον τὸ φρόνημα ἔχειν, οὕτω καὶ φιλήτιος ὀνομασίαν αὐτὸν ἐστίγμην ὅλον τὸν ὑποδοξίαν πλήρωσιν αὐχεῖν. Πρὸς ἑτεροδόξους. Μᾶλλον ὄζειν μᾶλλον μὴ ὀκτὼ κοινωνίαν ἀδικεῖν μόνον τοῦ σῶν ἀφεῖσθαι τὸ ὄνομα τῆς αὐξεβείας. Καὶ ὁ ἐξοδόξος ἀφ' ὅλων ἀφεῖσθαι. Πρὸς αὐτούς. Ὡς δὲ κοινωνεῖν τούτοις ὅπερ ἐστὶ ἀπόστολος μὴ ὁδοῦν ἐστὶ ἀδικεῖν τούτοις πρεσβεύειν. Καὶ ὅμοιον ἀπόστολος πρὸς ἑτ[ερο]δόξους. ἢ τὸ

ἐπεξοδιασικὸν καὶ μὴ προσεχὲς ἰδιαίτερον τοῖς τοῦ πνεύματος
τὴν καθ' ὑπόστασιν διακεκριμένοις, περιφανὲς μηδενὶ πιστεύω:— Καὶ ὅτι
ἀθανάσιος:— Ὅτι δὲ καὶ τῶν, παρὰ πάντων ὁμολογούμενον. ὅτι δὲ βλάσφημον
φάσκων ἀποστερῆσαι τὴν θεότητα:—

Κεφάλαια τῶν κατὰ μακεδονίων ἐξ ἐπιστολῶν ρκ΄:—

Λέγουσι γὰρ πρὸ τούτου οἱ παναγιώτατοι μακεδόνιοι. ὅτι ὅσοι τὸν υἱὸν καὶ
σάρκα οἴονται, καὶ ἄνθρωπον φύσει. καὶ κτίσμα ἀγγέλων: καὶ κτίσμα εἶναι ἐξ οὐκ ὄντων τε
θέσει. ὅπερ ἐστὶν ἐξωτερικοῦ. πάρεσι. καὶ παντελῶς ἀπίστου: καὶ πάντως ἀπὸ τῶν
αἱρέσεων. οὐκ ἦσαν κοινωνικὴν πρόνοιαν ἀδιαλείπτως ὁδοῦ τὰ πάντων ἕνωσιν
ἀνεδείκνυτο εἶναι ἐπὶ πρᾶσι λέγων κοινῶν. πρὸς τοῦτον τὸν μισθὸν πλείστης
τοιούτης, ἐκ τοῦ ἐξόδου ὅλου λόγου. λέγων. πάντα ἕως καὶ λόγον τοῦ ὄντος
οὐ φύσεσι. πᾶσι καὶ σάρκα πάθη καὶ ἀπάθη. καὶ μὴ ἐξ ἀλλοτρίων. καὶ μὴ ἐξ ἑτέρων. ὅμως ἐπάθε.
καὶ πέπονθε: καὶ ὁ μὲν ἀπαθὴς καὶ ἀθάνατος οὐκ ἐμόχθησε πρὸ τούτου. καὶ ἐφρόντισε
ὁμολογήσεως. καὶ φύσεως, ἀλλ' οὐσιῶν ἦλθον. ἀλλὰ μὴ θέσει οὐ μετεσχήκασιν
σάρκες. καὶ τὴν σάρκα λαβὼν ὁ λόγος, οὐκ ἐξενέγκατο προσθήκην θεότητος:—

Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὅτι ὁ πρὸ τοῦ περὶ σάρκων ἀγγελικῶν, μὲν φύσεως κοινωνεῖ πρὸς
τὴν θεότητα αὐτῶν. τοῦ ὄντος ὄντως. καὶ τῶν τοῦ ὁμολογουμένου πάντων ἐπὶ
ἐπαινολογοῦντα διάσκαλίαν. καὶ λαὲ. καὶ τοῦτ' ἐλέγχεται τῆς τῶν ὄντων ἕνωσις
ὁδοῦ τὰ πάντα καὶ ἄλλοι πρὸς τοῦ θεολόγου λέγων. οὕτω καὶ οὗτος τὰ ἴδια τῶν
ἀγίων καὶ πάντων ὁμοῦ ἐν ἀγγέλοις καὶ δόξης τῆς ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι
φάσκων ἐν οὐσίᾳ ἐν ἐξουσίᾳ. καὶ θεότητι. ἀπολύων πρὸ φασίζοντα οἱ μακεδόνιοι
λέγοντα μὴ φάσκειν ἁγίων πνεῦμα λέγειν τοῦ οὐκ ὄντων ἀλλὰ μόνον τοῦ ὑὸν
εὐλογεῖ ἐλέγχεται τὰ τοῦ σαρκὸς ἀγγέλου φρονεῖν. καὶ μὴ πάσαν τὴν θεότητα πρὸς
ἀλλήλων. ἀπολείπουσα φλυαρεῖ οὐ λέγοντα ὅπερ πρὸς ὄντων φάσκειν θεότητα. τοῦτο
φάσκειν ἀφέρεσθαι, ἐλέγχου φρονοῦντα τὰ τῆς γενέσεως. ἀντὶ πρὸς ἁγίου πνεύματος
δοκιμάζοντας:— πρὸς τὸν αὐτὸν, ὅτι τὰ φάσκουσι ζῶα γίνεσθαι καὶ ἴσως ἐν τοῖς
αὐτῶν δόγμασιν οἷς· αὐτὰ πάντα ἴσα μὴ κάθαρσις καὶ ἴσα πάντα, τὸν δὲ
ἕτερον, ἐλάττονα καὶ πλείονα. καὶ ὀνομάζουσι τοῦ ἁγίου πνεύματος, ζῶ ἐλάττονα τὸ
ἔργον τοῦτο, αὐξήσεσθαι λόγου. πρὸς τὸν αὐτὸν, ὅτι τὰ ἁγίου πνεύματος, ζῶα καὶ
τὰ φάσκουσι ἐπίγνωσιν. δεύτερον, ὅτι τὰ ἕνα τὸν ἁγίου πνεύματος, ἐλάττονα ὁμολογοῦσι.
τέταρτον, ὅτι τῶν ἁγίων ἀποστολικῶν λόγων, ἀλλοτρίοις φασὶ. καὶ χρῆσθαι οὐκ ἔχειν.
ἐπὶ τὰ ἀβάπτιστα ἐπὶ τὰ τῶν ἁγίων πρὸς ὁμολογεῖσι. καὶ τὰ ἐλέγχων τῶν τοιούτων
οἰκείως ἐπιβάλλοντα ἐξαφάσκουσι ἔχουσι. καὶ καθ' ἡμᾶς ἀναδιδάσκουσι. ὅτε ἐπὶ τοῦ

καὶ αὐτοὶ οὐκ ἀφῆκαν

σὲς ἐκ τοῦ κυ, ἀς τοῦ ζαω πο· καὶ τὸ ὕστερος τὸ μυστικὸν βαπτισθέντες ἔχει· λοιπὸν ἡμῖν
λαπουεδία δύο ὕδατος γίνονται, ἡ λόγον σημαίνει· ✠ ὅτι ἀνάγκαιον ἦν
πολοῦσι τὸ παρ' ἑαυτῶν προσφερόμενον ἀγιάσαι τὸ μυστήριον· μὴ ἀλλοίου ὄντος τοῦ κυρίου λέγοντος·
πίστευθητε ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ὁ ἀληθινὸς τοῦ θεοῦ· καὶ ὅτε πάντα ἡμᾶς ἀποστολικὰς ἐδέξατο·
✠ ὅτι δὲ ἀναγκαῖον τὸ θεῖον ὕδωρ γενέσθαι σὺν· οὐδὲ ἀναγινώσκοντες παλαιὰ ἐλάθετε ἐν
μνήμῃ καὶ τῇ ἐξῆς· ✠ ὅτι ἀληθῶς μοῦ φησὶ καὶ αὐτὸς περὶ τοῦ κυρίου μου
Ἰησοῦ χυ γεννήσει· καὶ οὐδεὶς ἐν τῷ θεολόγῳ τάγματι ἐστὶ χρὴ
γεννᾶσθαι· λοιδόρασε· ✠ ὅτι Ἰωάννου ἀρχὴν πέντε πολοῦσι τὸ ἀναγκαῖον μὴ ἀπολέσῃ·
οὐκ ἀρχὴν τοῦ θεοῦ· ἀλλὰ μᾶλλον ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ μυστηρίου τοῦ κυρίου
Ἰησοῦ ἐναρξάμενος πόσῳ καὶ βαπτίσεως γίνου τῆς ἐν Ἰορδάνῃ· Ἰωάννου ἀρχὴν, οὐχ ἕξ
τάξουσι τὴν αὐτὴν φανέρωσιν· οὐδὲ ἔχουσι τὴν ἀπολυτίκιον τῶν ἀπὸ ὧν φανέρωσιν·
φανερὸν ἀπέχουσι τὸν μυστικὸν καὶ ὑπόκρισις· ἐλέγχονται δὲ ὁμολογοῦντες
τριῶν ἡμερῶν· σὺν τῷ ἁγίῳ πνεύματι καὶ πυρί· τὸ δὲ ἅγιον πνεῦμα καὶ πῦρ
Ἰωάννου ἀρχὴν μυστικὸν· ἑκατέρα δὲ χρίσις γεννᾶσθαι τάξουσι· πρωϊδὲ τῇ τοῦ ἁγίου
πνεύματος φωτί· ✠ ὅτι ἕξ τάξουσι τὴν Ἰωάννου ἀρχὴν τὸ βαπτίσμα τοῦ κυ· καὶ
ψάλλουσι φωτὸς ἕξεως, πάσῃ ἀπολουτίκων τὸ φῶς· ὅπερ ἐστὶ μέσης ἑλλάδος·
✠ πῶς ἔχουσιν· οὐδὲ οἴδασι τὴν ὕδατος τοῦ σωτῆρος· οὐδὲ πάσας
τίνες· ποιοῦσι δὲ μῶσιν βαπτισμάτων· καὶ πάντα λοῦσι αὐτό, ἐφ' ὑπάρχουσι·
✠ ὅτι ἐν τῷ βαπτίζειν, οὐχ ἱερεῖον ἔλαιον τὴν εὐφωτίσιν· ἀλλὰ πρόφασιν
ἔχουσι ἐλαιοχρισίαν· καὶ τὸ αὐτὸ ἐν ἡμέρᾳ σαββάτου ἡ τέταρτον ἐν ἕξει·
ὅπερ ἐστὶν ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων παραδοθὲν φυλάττεσθαι βεβαίως λέγων· ὅτιῶν πᾶν
ἐν καιρῷ δέον ἀπὸ μιᾶς ὁδοῦ κινῆσαι πρὸς χρίσιν ἑαυτῆς ἔλαιον ἵνα μὴ σχίσῃ
ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἑτέρων κεφαλὴν ἔχουσιν, οὔτε ἔχουσι καὶ οἱ βαπτιζόμενοι ἔλαιον χρίον τὸ
ἵνα μὴ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ διαβόλου, ὅπερ ἐστὶ πρὸς ἑλλάδος· ἀλλὰ διὰ φύσεως
καὶ τὸ τοῦ ἐλαίου χρίσεως· καὶ τῷ ὕδατος βαπτίσματος· τὸ σῶμα ἐξ ἁγίου
πνς· ἀλλὰ καὶ τὸ μεγάλης σαρακοστῆς πρὸ τοῦ ἐπίσκοπος τὴν ὁσίαν
μυρεψίαν· καὶ ὅτε τὸν βαπτισθέντος τοῦ κυ τῷ
ἁγίῳ πνεύματι ἐν εἴδει περιστερᾶς ἐπέσχεν, ἤτοι πλήρωσιν ἔσχε· καὶ αὐτὸ τὸ
μέσον περιβολῆς· ἔχουσι δὲ καὶ τὸ ἔλεγχον καὶ τὸν μέγαν πάπαν ἐξῆς
σταύρεσιν· βαπτίσαντα τὸν μετὰν βασιλέα κωνσταντῖνον χριόμενον
πρὸ τοῦ ἐλαίου· ἐπὶ τὰ πλευρά· καὶ χρίσαντα αὐτὸ ἐλαίου ἐβαπτίσεν·

Ὅτι παραβάται τῶν τοῦ Χυ τηλικούτου ὄντες τολμῶσιν αὐτὴν δὴ τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς τὸ περὶ τοῦ ὁμοίου συνεπιτάττειν προσιέσθαι. οὗ τοιδὲ συνουδεμίᾳ ἅπτο σοι χῇ τοῦ τολέγειν ἐδοκιμάτουσαν:- Ὅτι φόβῳ τοῦ βαπτίσωσι παρ αὐτῶν οὐκ ἐμφύσωσιν αὐτοῖς βαπτιζόμενοι. καίτοι τοῦ ὑδατέτερος ἐστὶ. ἔχων πρὸς ἐμφύ-
σησιν ἀκολουθότητα τοῦ ὁρᾶσθαι. ἀλλὰ ζωοποιοῦν ἐνεργοῦμενόν ἢ καὶ ἀλλαχοῦ τέτραπται. ὅπου τῆς ἐμφυσήσεως, ψυχὴ ζωοποιοῦσα τοῦ ἀληθῶς τοῦ θανατοῦ. καὶ ἐν τῷ βαπτιζόμενοι:- Ὅτι φόβῳ τοῦ καὶ ἀπαλλαγῆναι τοῦ Χυ καὶ δηθῆναι καὶ τῶν τοιούτων ἀπάντων, οὐ προσκαιρῶν οὐσιῶν καὶ τῆς ἐξ ἐκείνου ἐλπίδος οὐ τοῦ βίου τοῦ ἀλλοιοῦσθαι τὰ πάθη μεγάλην τὴν πρὸς αὐτὴν μεγάλην τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην ἐπιδεικνυμένους καὶ τὴν σωτηρίαν:- Ὅτι καὶ τὸν λοιμὸν τοῦ ἀπιόντα προσαγαγόντες, οὐ προσκαλούμενοι, οὐ τιμωρησόμενοι προσκαιροῦσι:-
Ὅτι τὸ δοκιμάτου ἀπὸ τοῦ ἀπὸ σαρκὸς βαπτ. ἡ ἀπὸ σαρκὸς ἀναγέννησις τοῦ ὕδατος ἀλλὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος τοῦ ἀληθοῦς. καὶ ἀναθέσεως ἁμαρτιῶν. Ὅτι τὸ φοβοῦμαι τὸ τοιοῦτον ἀνάθεμα, καὶ τὴν ἀπάντων τεταραγμένην, πρὸ τοῦ σῶσαι καὶ τὴν κυριακὴν τοῦ καὶ δαίμονα καὶ βούτου ἐστὶ. οἱ λύκοι φαντεζοὶ οἱδὲ, λαθραίως:- Ὅτι τὰ σκηνώματα τῶν ἀπάντων οὐκέτι ἔχουσι. οἱ δὲ καὶ ἀλλοτρίοις ἁρπάζουσι τὰ ἀνθρώπινα. μὴ πρὸς τὸ μὴ τὰ κτήνη τοῦ λέγειν τὸ. ὅπου ἂν πολλὴ πίων, τὴν χάρν σοι πρὸς λύν:- Ὅτι τὴν κοίμησιν τοῦ θεοῦ. καὶ τὴν ὕλαν ὃν τοῦτο μισεῖ τοῦ ὄρους καὶ ἐκ πάσου σιν, ἀλλὰ σὺν ἁγίοις. πρὸς ἐν πολοῦ ἐστὶ πρὸ
Ὅτι τὸ λεγόμενον παρὰ τοῦ προφήτου ἐν ᾧ ἡμέρᾳ τοῦ ἀφέλωμαι τὴν ἀνάπαυσιν αὐτῶν τὴν ἀγαθὴν καὶ τὰ ἐλεήμονα καὶ τὰ οἰκτίρμονα τῶν ἀπάντων οὐκέτι ἔχουσι. ἢ τοῦ θεοδοσίου πρὸ. τῶν ἀποφάσεων τοῦ τοῦ δοξάζειν πίστει. καὶ μὴ φάσκοντα τοιοῦτον τι μὴ ἐφορᾶν ἡμέραν ἁγίαν. ὁποίαν τὴν ἡμέραν ἐξαίρετα. ἢ ἐπὶ μίᾳ σαββάτου ὁλόκληρον ἐξ ἀνάγκης ἀναπαύσεως καὶ ἀδιάλειπτον. ἀλλὰ τὸ ὁλοκλήρως ἔχουσι. ἀφορισμὸς γὰρ ἡμέρας ἀποδιαστολὴ ἀναπαύσεως. ἢ καὶ ὅλως ἐν ἀφορισμῷ ὄντος ἢ ἐν διαφόροις ἡμέραις ἀφορισμοῦ. ὡς ἡμέρα δὲ λαμβάνεται. πλοκὴ ἐξάσεως ἡλίου. ἄλλοτε χρῆσις ὅλου. καὶ τῆς τοῦ λοιποῦ ἡμέρας ἀποκίνησις. οὕτως οἱ τοιοῦτοι λαμβάνοντες καὶ ἀγόμενοι, τὴν τοιαύτην ἐκκλησίαν ἀναπαύσεως. ἀλλὰ διὰ τὸ ἀποχήσασθαι τὴν ὀξόδοξον πίστιν. καὶ τοσοῦτον ἀφ' ἡμῶν ἀπολύεσθαι, ἢ βεβαίως ἔσεσθαι, ἢ φοβήσθαι ἀφ' ἡμῶν ἐξοδίαν. ἐὰν οὖν ἀπὸ τινῶν τοιούτων καὶ ἐξωτικῶν περὶ τῆς τοιαύτης ἀγωγῆς, ἀποκείμεθα οἱ φαῦλοι καὶ βδελυκτοὶ λόγοι. ἐὰν δὲ πάλιν ἄλλως, ἐπεσα
ἀσιῶπακτος. καὶ βδελυκτῶν πάλιν. καὶ οὕτως ἀσύμφωνον ἔχουσι πρὸς ἑαυτ
τὴν τοιαύτην ἀγωγήν. ἐξάρασθε δὲ πρὸς ἡμᾶς. ὃ ἐλπίζων ἐπὶ γοῦν ἐστὶ ἀνέμιον
ἐπὶ νέφελαι. καὶ πρὸς ἀέρα ἐν ἡμῖν. καὶ ἀνύδρων. καὶ ἀλλοτρ. πλοῦτον
ἀλλοτρίαν:- Ὅτι τὴν πνευματικὴν παρεμβολὴν οἱ χριστιανοὶ πρὸς ἀπαλλαγὴν

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0260
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

καὶ τοὺς ἐν τοῖς ὄρεσιν. καὶ ἐν τῇ ξηρᾷ πάντας τοὺς ἀνθρώπους πεσεῖν. καὶ ἀπὸ μέσου τοῦ ἀνθρώπου ἕως
τοῦ ἐρπετοῦ καὶ ἕως τοῦ πετεινοῦ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐξηράνθησαν· καὶ ἀπέθανον. ιδ Καὶ ἐποίησεν πᾶν
τὸ ὑπάρχον ὃ ἦν ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους καὶ ἑρπετοῦ καὶ πετεινοῦ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
ἐξηλείφη ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἐμείνεν μόνος ὁ Νῶε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ. ιε Καὶ ἐκράτησεν τὰ
ὕδατα ἐπὶ τῆς γῆς ἡμέρας ἑκατὸν πεντήκοντα. ιζ Καὶ ἐμνήσθη ὁ θεὸς τοῦ Νῶε καὶ πάντων τῶν θηρίων
καὶ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ· καὶ ἐπήγαγεν πνεῦμα ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐκόπασεν τὸ
ὕδωρ. ιη Καὶ ἐφράγησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου καὶ οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ, καὶ συνεκόπη τὸ ὑετὸν
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ιθ καὶ ἐπεστράφησαν τὰ ὕδατα ἀπὸ τῆς γῆς πορευόμενα καὶ ἐπιστρέφοντα, καὶ ἠττοῦντο
τὰ ὕδατα μετὰ ἡμέρας ἑκατὸν πεντήκοντα. κ Καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, ἑπτὰ καὶ
εἰκάδι τοῦ μηνός, ἐπὶ τῶν ὀρέων τῶν Γορδυαίων. κα Καὶ τὰ ὕδατα ἦν πορευόμενα καὶ ἐλαττούμενα ἕως
τοῦ μηνὸς τοῦ δεκάτου· ἐν τῷ δεκάτῳ μηνὶ μιᾷ τοῦ μηνὸς ὤφθησαν αἱ κορυφαὶ τῶν ὀρέων. κβ Καὶ ἐγένετο
μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ ἤνοιξεν Νῶε τὴν θυρίδα τῆς κιβωτοῦ ἣν ἐποίησεν, κγ καὶ ἐξαπέστειλεν
τὸν κόρακα ἐξελθεῖν καὶ ἐπιστρέφειν ἕως ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ ἐπὶ τῆς γῆς. κδ Καὶ ἐξαπέστειλεν τὴν
περιστερὰν ἀπ' αὐτοῦ ἰδεῖν εἰ κεκόπακεν τὸ ὕδωρ ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ οὐχ εὗρεν ἀνάπαυσιν τοῖς ποσὶν
αὐτῆς καὶ ἐπέστρεψεν πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν κιβωτόν, ὅτι ὕδωρ ἐπὶ παντὸς τοῦ προσώπου τῆς γῆς· καὶ
ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἔλαβεν αὐτὴν καὶ εἰσεδέξατο αὐτὴν πρὸς ἑαυτὸν εἰς τὴν κιβωτόν. κε Καὶ
ἐξέτεινεν ἑπτὰ ἡμέρας ἄλλας καὶ ἐξαπέστειλεν τὴν περιστερὰν ἐκ τῆς κιβωτοῦ· κς καὶ ἦλθεν πρὸς αὐτὸν
ἡ περιστερὰ περὶ ὀψέ, καὶ ἰδοὺ φύλλον ἐλαίας ἐν τῷ στόματι αὐτῆς· καὶ ἔγνω Νῶε ὅτι κεκόπακεν τὸ
ὕδωρ ἐπὶ τῆς γῆς. κζ Καὶ ἐξαπέστειλεν ἑπτὰ ἡμέρας ἄλλας καὶ ἐξαπέστειλεν τὴν περιστερὰν καὶ οὐ
προσέθετο ἔτι ἐπιστρέφειν πρὸς αὐτὸν ἔτι. κη Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑνὶ καὶ ἑξακοστῷ ἔτει, ἐν τῷ πρώτῳ
μηνί, μιᾷ τοῦ μηνός, ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἀφεῖλεν Νῶε τὸ στέγος τῆς κιβωτοῦ καὶ εἶδεν
καὶ ἰδοὺ ἐξηράνθη τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. κθ Καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ μηνὶ ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς
ἐξηράνθη ἡ γῆ. λ Καὶ ἐλάλησεν ὁ θεὸς πρὸς Νῶε λέγων· λα Ἔξελθε ἐκ τῆς κιβωτοῦ σὺ καὶ ἡ γυνή σου
καὶ οἱ υἱοί σου καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ· λβ πάντα τὰ θηρία τὰ ὄντα μετὰ σοῦ ἀπὸ πάσης
σαρκὸς ἐξάγαγε μεθ' ἑαυτοῦ καὶ πετεινὰ καὶ κτήνη καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ τὰ ἑρπετὰ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ
εἰσπορευέσθωσαν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε ἐπὶ τῆς γῆς. λγ Καὶ ἐξῆλθεν Νῶε καὶ οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· λδ καὶ πάντα τὰ θηρία καὶ
πάντα τὰ κτήνη καὶ πάντα τὰ πετεινὰ καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ τὰ ἑρπετὰ ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὰς φυλὰς
αὐτῶν ἐξῆλθεν ἐκ τῆς κιβωτοῦ. λε Καὶ ᾠκοδόμησεν Νῶε θυσιαστήριον τῷ θεῷ· καὶ λαβὼν ἀπὸ πάντων
τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν ἀνήνεγκεν ὁλοκαυτώματα ἐπὶ τοῦ
θυσιαστηρίου. λς Καὶ ὠσφράνθη κύριος ὁ θεὸς τὴν ὀσμὴν τῆς εὐωδίας καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς πρὸς
ἑαυτόν· οὐ προσθήσω ἔτι τοῦ μὴ κατάρασθαι τὴν γῆν ἕνεκεν τῶν ἔργων τῶν ἀνθρώπων, ἐπειδὴ ἐνθύμημα
καρδίας ἀνθρώπου ἐννοήματα πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ· καὶ οὐ προσθήσω ἔτι τοῦ μὴ πατάξαι πᾶσαν
ψυχὴν ζῶσαν καθὼς ἐποίησα. λζ Ἐφ' ὅσον χρόνον ἡμέραι τῆς γῆς, σπόρος καὶ θερισμός, ψῦχος καὶ
καῦμα, θέρος καὶ χειμών, καὶ ἡμέρα καὶ νὺξ οὐ μὴ παύσωνται.

Περὶ τῆς σαρκοφαγίας. Καὶ περὶ τοῦ αἵματος. Καὶ περὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων ἐκδικήσεως.

θ Καὶ εὐλόγησεν ὁ θεὸς τὸν Νῶε καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε
καὶ πληρώσατε τὴν γῆν· ιβ καὶ ὁ φόβος ὑμῶν καὶ τὸ τρόμος ὑμῶν ἔστω ἐπὶ πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς καὶ
ἐπὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐν πᾶσιν οἷς ἐὰν κινήσῃ ἡ γῆ καὶ ἐν πᾶσιν τοῖς ἰχθύσιν τῆς
θαλάσσης· ἐν χερσὶν ὑμῶν δέδωκα αὐτά· ιγ καὶ πᾶν κινούμενον ὃ ἐστιν ζῶν ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν· ὡς
λάχανα χόρτου δέδωκα ὑμῖν τὰ πάντα· ιδ πλὴν κρέας ἐν αἵματι ψυχῆς αὐτοῦ οὐ φάγεσθε· ιε καὶ γὰρ τὸ
αἷμα ὑμῶν τῶν ψυχῶν ὑμῶν ἐκζητήσω ἐκ χειρὸς παντὸς θηρίου ἐκζητήσω αὐτό, καὶ ἐκ χειρὸς ἀνθρώπου
ἐκζητήσω τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. ιζ Ὁ ἐκχέων αἷμα ἀνθρώπου ἀντὶ ἀνθρώπου
ἐκχυθήσεται τὸ αἷμα αὐτοῦ, ὅτι κατ' εἰκόνα θεοῦ ἐποίησα τὸν ἄνθρωπον. ιη Ὑμεῖς δὲ αὐξάνεσθε καὶ
πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς. ιθ Καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Νῶε καὶ τοὺς
υἱοὺς αὐτοῦ τοὺς μετ' αὐτοῦ λέγων· κ Καὶ ἐγὼ ἰδοὺ ἀνίστημι τὴν διαθήκην μου ὑμῖν καὶ τῷ σπέρματι
ὑμῶν μετὰ ὑμᾶς, κα καὶ πάσῃ ψυχῇ ζώσῃ τῇ μεθ' ὑμῶν ἐν πετεινοῖς καὶ ἐν κτήνεσιν καὶ ἐν παντὶ θηρίῳ
τῆς γῆς τῷ μεθ' ὑμῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἐξελθόντων ἐκ τῆς κιβωτοῦ ἕως παντὸς θηρίου τῆς γῆς· κβ καὶ
στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀπολεῖται πᾶσα σὰρξ ἔτι ὕδατι κατακλυσμοῦ, οὐδὲ μὴ ἔσται
ἔτι κατακλυσμὸς φθείρων τὴν γῆν. κγ Καὶ εἶπεν ὁ θεός· τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης ἣν ἐγὼ δίδωμι
ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν καὶ ἀνὰ μέσον παντὸς ψυχῆς ζώσης ἣ ἐστιν μεθ' ὑμῶν εἰς γενεὰς αἰωνίους·
κδ τὸ τόξον μου τίθημι ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῆς γῆς. κε Καὶ
ἔσται ἐν τῷ συννεφεῖν με νεφέλην ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ὀφθήσεται τὸ τόξον μου ἐν τῇ νεφέλῃ, κς καὶ μνησθήσομαι
τῆς διαθήκης μου ἣ διέθεμαι πρὸς ὑμᾶς καὶ πρὸς πᾶσαν ψυχὴν ζῶσαν ἐν πάσῃ σαρκί· καὶ οὐκ ἔσται ἔτι
τὸ ὕδωρ εἰς κατακλυσμὸν ὥστε ἐξολεθρεῦσαι πᾶσαν σάρκα. κζ Καὶ ἔσται τὸ τόξον μου ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ
ὄψομαι αὐτὸ τοῦ μνησθῆναι διαθήκην αἰώνιον ἀνὰ μέσον τοῦ θεοῦ καὶ πάσης ψυχῆς ζώσης ἐν πάσῃ σαρκὶ
τῇ ἐπὶ τῆς γῆς. κη Καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Νῶε· ταύτην τὴν διαθήκην ἣν διέθεμαι ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ
πάσης σαρκὸς τῆς ἐπὶ τῆς γῆς. κθ Καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ Νῶε οἱ ἐξελθόντες ἐκ τῆς κιβωτοῦ Σὴμ καὶ Χὰμ καὶ
Ἰάφεθ· καὶ Χὰμ οὗτος πατὴρ Χαναάν. λ Οὗτοι τρεῖς υἱοὶ Νῶε, καὶ ἀπὸ τούτων ἐσπάρη πᾶσα ἡ γῆ. λα Καὶ
ἤρξατο Νῶε ἄνθρωπος γεωργὸς γῆς καὶ ἐφύτευσεν ἄμπελον· λβ καὶ ἔπιεν ἐκ τοῦ οἴνου καὶ ἐμεθύσθη καὶ
ἐγυμνώθη ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ. λγ Καὶ εἶδεν Χὰμ πατὴρ Χαναὰν τὴν ἀσχημοσύνην τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ
ἀπήγγειλεν τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἔξω. λδ Σὴμ δὲ καὶ Ἰάφεθ λαβόντες τὸ ἱμάτιον ἐπέθεσαν ἐπὶ τοὺς
ὤμους αὐτῶν καὶ ἐβάδισαν ὀπίσω καὶ ἐκάλυψαν τὴν ἀσχημοσύνην τοῦ πατρὸς αὐτῶν· καὶ τὰ πρόσωπα
αὐτῶν ὀπίσω καὶ τὴν ἀσχημοσύνην τοῦ πατρὸς αὐτῶν οὐκ εἶδον. λε Καὶ ἐξηγέρθη Νῶε ἐκ τοῦ οἴνου
αὐτοῦ καὶ ἔγνω ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ υἱὸς ὁ νεώτερος, λς καὶ εἶπεν· ἐπικατάρατος Χαναάν, παῖς
κακὸς ἔσται τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. λζ Καὶ εἶπεν· εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Σήμ, καὶ ἔσται Χαναὰν παῖς
αὐτοῦ· λη πλατύναι ὁ θεὸς τὸν Ἰάφεθ καὶ κατασκηνωσάτω ἐν τοῖς οἴκοις Σήμ, καὶ ἔσται Χαναὰν παῖς
αὐτοῦ. μ Καὶ ἔζησεν Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη τριακόσια πεντήκοντα· μα καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ
ἡμέραι Νῶε ἐννακόσια πεντήκοντα ἔτη καὶ ἀπέθανεν. μβ Καὶ ἔζησεν Σὴμ ἑκατὸν ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν
Ἀρφαξάδ δύο ἔτη μετὰ τὸν κατακλυσμόν· μγ καὶ ἔζησεν Σὴμ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ἀρφαξὰδ
πεντακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν. μδ Καὶ ἔζησεν Ἀρφαξὰδ πεντήκοντα
καὶ ἑκατὸν ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Καϊνάν· με καὶ ἔζησεν Ἀρφαξὰδ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Καϊνὰν
τριακόσια καὶ δέκα ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν. μς Καὶ ἔζησεν Καϊνὰν ἑβδομήκοντα
καὶ ἑκατὸν ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Σαλά· μζ καὶ ἔζησεν Καϊνὰν μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Σαλὰ τριακόσια
καὶ τεσσαράκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν. μη Καὶ ἔζησεν Σαλὰ τριάκοντα
καὶ ἑκατὸν ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Ἔβερ· μθ καὶ ἔζησεν Σαλὰ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ἔβερ τριακόσια
καὶ τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν. ν Καὶ ἔζησεν Ἔβερ τριάκοντα καὶ
ἑκατὸν ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Φαλεκ· να καὶ ἔζησεν Ἔβερ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Φαλεκ τριακόσια
καὶ τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν. νβ Καὶ ἔζησεν Φαλεκ τριάκοντα καὶ
ἑκατὸν ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Ραγαύ· νγ καὶ ἔζησεν Φαλεκ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ραγαὺ διακόσια
καὶ ἐννέα ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν. νδ Καὶ ἔζησεν Ραγαὺ δύο καὶ τριάκοντα
καὶ ἑκατὸν ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Σεροῦχ· νε καὶ ἔζησεν Ραγαὺ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Σεροῦχ διακόσια
καὶ ἑπτὰ ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν. νς Καὶ ἔζησεν Σεροῦχ τριάκοντα καὶ
ἑκατὸν ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Ναχώρ· νζ καὶ ἔζησεν Σεροῦχ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ναχὼρ διακόσια
ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν. νη Καὶ ἔζησεν Ναχὼρ ἐνενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη
καὶ ἐγέννησεν τὸν Θάρα· νθ καὶ ἔζησεν Ναχὼρ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Θάρα ἑκατὸν ἔτη καὶ ἐγέννησεν
υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν. ξ Καὶ ἔζησεν Θάρα ἑβδομήκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Αβραμ καὶ
τὸν Ναχὼρ καὶ τὸν Ἀρράν· ξα καὶ ἐγένοντο αἱ γενέσεις Θάρα· Θάρα ἐγέννησεν τὸν Αβραμ καὶ τὸν Ναχὼρ
καὶ τὸν Ἀρράν, καὶ Ἀρρὰν ἐγέννησεν τὸν Λώτ· ξβ καὶ ἀπέθανεν Ἀρρὰν πρὸ τοῦ γῆμαι Θάρα τὸν πατέρα
αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ τῇ γενέσεως αὐτοῦ ἐν χώρᾳ Χαλδαίων· ξγ καὶ ἔλαβεν Αβραμ καὶ Ναχὼρ γυναῖκας τοῖς
ἀδελφοῖς αὐτῶν· ὄνομα τῇ γυναικὶ τοῦ Αβραμ Σαρά, καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ τοῦ Ναχὼρ Μελχά, θυγατρὸς
Ἀρράν, πατρὸς Μελχᾶ καὶ πατρὸς Ἰεσχά· ξδ καὶ ἦν Σαρὰ στεῖρα οὐκ ἔτεκνοποίει. ξε Καὶ ἔλαβεν Θάρα
τὸν Αβραμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ τὸν Λὼτ τὸν υἱὸν Ἀρρὰν τὸν υἱὸν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ τὴν Σαρὰν τὴν
νύμφην αὐτοῦ τὴν γυναῖκα Αβραμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθεν μετ' αὐτῶν ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαλδαίων
πορευθῆναι εἰς γῆν Χαναάν· καὶ ἦλθεν ἕως Χαρράν καὶ κατῴκησεν ἐκεῖ. ξς Καὶ ἐγένοντο αἱ ἡμέραι Θάρα
διακόσια καὶ πέντε ἔτη καὶ ἀπέθανεν Θάρα ἐν Χαρράν.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0262
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

καὶ φησὶ παραβάσεις αὐτῶν. καὶ φησὶ ἐξουσίαν. ζωὴν τοῦ κυρίου ἢ τὴν πλουσίαν αὐτῶν.
καὶ πάσης δὲ ζωῆς αὐτῶν. καὶ τοὺς ναοὺς αὐτῶν. καὶ ὅταν ἀκούσωσιν ὅτι ἡμεῖς ἐλάβομεν
ἡμῖν ἐστὶν ἡ ἀπὸ θεοῦ μερὶς καὶ κατὰ πάντα τρόπον ἡμῖν ἐστὶν ἡ ῥοπὴ αὐτῶν. οὐ πεπτώκασιν ἀλλὰν
κτῆσιν. ὅτι μὲν ἐκτήσαντο κατὰ πάντα τρόπον πάντα τοῦτο, ἐκλαυσόντουσιν ἐπ' αὐτοῖς.
καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ δόλιοι ἐλεγχόμενοι λέγουσιν. ὅτι ἡμεῖς ἐκτησάμεθα αὐτὴν ὡς μεμισθωμένην. ὅτι
θέλουσιν ἐπιδείξασθαι αὐτὴν ῥαπτίζειν. καὶ φανερὸν ποιήσασθε ἐπὶ τοῦ
λοιποῦ ἀποδείξωσιν αὐτὸ τῶν ἰδίων αὐτῶν ῥημάτων. πρὸ μιᾶς τῆς ῥαπτίσεως καὶ
τοὺς ἀγωνιῶντας ὑπὸ τῆς ἐπιδείξεως ἐλαυνομένους ὑπὸ τῶν δαιμόνων αὐτῶν,
ὡς εἶδον ὑπὸ τῆς πύλης μου κρεμασθῆναι πρὸς ξύλον. μιᾶς δὲ ἡμέρας ἀπὸ ἑσπέρας
ἀπελθὼν ἐν κοιμητηρίῳ ἐποίησε πορεύεσθαι. μιᾶς ἡμέρας ἐπὶ ὀκτὼ πορείας,
ὑποστρέψαι πάλιν ὀπίσω καὶ μέλλων ῥαπτίζεσθαι αὐτὴν, πρὸ στάξεως αὐτοῦ ἵνα κρεμασθῆ
αὐτὸν ἡμέρας λ. ἕως ἂν ἐκβληθῇ ἀπὸ τῆς οἰκίας αὐτῶν. καὶ οὐ θέλουσιν ἀκοῦσαι ὅτι ἐστὶν
λέγουσιν. ὅτι ἡμεῖς ἐκτησάμεθα αὐτὴν τοῦ μεγάλου βασιλέως ἐστὶν ἡ μερὶς ἣν
ὅτε ἐμέλλομεν ῥαπτίσαι, ὡς ἀπὸ σοὶ λέγεσθε. ὅτι ἐστὶν καὶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν
λόγον. ὡς ἂν ἀκούσωσιν οἱ ἰουδαῖοι ὅτι ἐστὶν ἡ ἀπὸ θεοῦ μερὶς ἡμῶν ἐστὶν ἡ πτῶσις
ὅλων ἐστὶν ἀποφάσεων πάντων τῶν ἀπίστων. ὅτι τοῦτο τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ τῶν ἀναθεματίζω. καθὼς προεῖπεν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὅτι ἐὰν ἔχητε πίστιν
ὡς κόκκον σινάπεως καὶ τῷ ὄρει τούτῳ εἴπητε μετάβα ἐνθεν ἐκεῖσε καὶ μεταβήσεται
καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν. ἐὰν δὲ ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως καὶ τῷ ὄρει τούτῳ
εἴπητε μετάβα ἐνθεν ἐκεῖσε καὶ μεταβήσεται καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν. καὶ ἐὰν
προσευχὴν ποιήσητε καὶ πιστεύσητε ὅτι λήψεσθε πάντα ὅσα ἂν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ
ὑμῶν λήψεσθε. καὶ ἐξ ὧν τῶν ἀποκρύφων. καὶ μαντείαν καὶ ἀστρολογίαν καὶ
ἵνα μὴ σὺν ἀπολέσθε τὰς ῥάβδους αὐτῶν. ἀκούσατε πάντες οἱ μισθοὶ τῶν ἐθνικῶν

ἀναδεκτέα. καὶ τὰ μὲν ἀπόβλητα ἔστω, ἐν οἷς καὶ ἐπίπλοα ἐλέχθησαν. ὃ
ἐστὶ δὲ αὐτῶν ὑπὸ πάντων τῶν ἐνδόξων ὡς ἀναπόδεκτον ἐπὶ μείζονι ζημίᾳ
τῆς πάσης ἁλιήσεως χειρίστων ὑπὸ τοῦ πίσσαν λοιδορεῖν. πῶς δεῖ ἰχθῦ-
δόκους εἶναι. καὶ ψυχρὸν δόξει τὸ μὴ ἐν αὐτῇ βαπτίσαι. καὶ φασὶ τελέως ὡς τῶν
ζημιωδεστάτων ἰχθύων ἐστὶν ἡ ἀναδεκτέα. ὧν μὲν οὖν ἀναδεκτέα τὰ
παρεδόθη. παντὸς δὲ μᾶλλον καὶ ἡδέα ἐστὶ συλλογίσασθαι. ἐξείργει δὲ οὐ τὰ ἀπὸ ἄγρας
ἐπίπλοα, πεπλεῖσθαι μὴ βαπτίσαι. καθάπερ ὁ λόγος ἐστί. οὐ γὰρ οὐ λιμένος ἀπὸ ἁλιήσεως
ἕνεκα οὐδὲ πάσης τῆς ἐπιβολῆς. καὶ ἄλλως οὐφ' ἡδονῆς. ὅτι δὲ ἔξεισι τὰ ὕδατα καὶ
τῶν ἐπίπλοων οὐ φέρεται δέα, χωρὶς αὐτῶν μηδὲ ἐστὶ. καὶ θεὸν οἱ μὴ ἀναγκαῖον μὴ πάσης
λιμνάζειν. ὅλως δὲ χωρὶς αὐτῶν ἐστὶ τὸ πλεῖστον, καὶ ἐν ᾧ ἐστὶ τὸ πλεῖστον τοῦ
πόντου, ὅπου καὶ οἰκονομικὸν μὴ ὁρᾶσθαι καὶ ἐν οἷς καὶ ἐν τοῦτοις τοσαῦτα εἴδη ἰχθύων,
εὑρεῖν ἐστι καὶ πόσα καὶ φύλα καὶ πῇ ὑπερκάθηται τελούμενα ὁ πεφόρτισται μὴ
καὶ ἀσπάσασθαι καὶ ἀνοήτως ἁλιήσεως ἐπὶ μὴ αὐτῇ πᾶν οἰκονομικὸν. κοινωνοῦσι
οὖν ἐστιν ἁπλῶς αὐτῶν. καθ' ἃ καὶ ὅλως καὶ ἐφ' ὅσον χρὴ σπουδάζειν. ὅταν
δὲ κατὰ φύλα θῶνται καὶ ἐφ' ὅσον ἀναγκαῖον ἐπὶ τὰ ἐνδεχόμενα. ὅταν δὲ
ἐπὶ τὰ ἐνδεχόμενα ἐπὶ τὰ ἐνδεχόμενα. ἐπὶ τὰ ἐνδεχόμενα ἐπὶ τὰ ἐνδεχόμενα
ἐπὶ τὰ ἐνδεχόμενα ἐπὶ τὰ ἐνδεχόμενα

ἀπεώλεσε πλανήσας αὐτὸς μενίαν. οὐ μόνον δὲ ὧδε τοῦτο, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν
τὸν τὸ ἐθήλεσε κατὸν ὧν καὶ βασιλεύοντα. ὅτι δὲ βασιλεὺς δεδήλωκε τὸν βασιλέα
ἔφη ἐρῶ σοι νῦν ἵνα εἰδῇς ὃν τρόπον διέφθαρται ὁ λαός. γίνωσκε οὖν ὅτι βούλομαι τὸ
κεφάλαιον, ὅτι μετὰ ὀλίγας ἡμέρας ἔσται πόλεμος καὶ οὐ μετὰ πολὺ
ἢ τοῦ παρόντος ἔτους διαφθαρήσονται, ἀφέλησε. καὶ ἵνα τοῦτο μὴ γένηται,
ἀποστέλλω πρὸς σὲ ἵνα μηνύσῃς μοι εἰ δύναται ψυχαγωγηθῆναι αὐτοῦ.
ἀφελήσας ὑπὸ σεληνιάζεται, οὐ μὴ ἡμέρας. τοιαύτην οὖν ἔσχε φήνη ὁ ἔρημος
ἁλῶναι, ἀλλὰ τὸ ἐναντίον ἐφάνη τοῦτον σφαλῆναι. ἀποστέλλει τοίνυν ὁ δεσπότης, ὁρᾷ ἔρημίαν.
μηδὲ ζῶντα καὶ δοξοφορεῖ ὄρος. ἀποδεξάμενος οὖν τὸν ἔρημον καὶ πέρασας
τοσαῦτα, ἐκέλευσε θολάζειν αὐτὸν τὸ σῶμα. προσκαλεσάμενος δὲ τὸν ἀρχαγγέλους
ἐποίησε, ἐκέλευσε δὲ αὐτοῖς περὶ τοῦ δεσπότου καὶ τὸν αὐτὸν ἀφεῖναι
ἐξετάσαι. ἐξελθόντες δὲ, ἐνέφησαν καὶ ἀπὸν αὐτὸν ἀφεῖναι. ἐκεῖνος δὲ ἐκ τοῦ
δὲ δεσπότου ἐκέλευσε. ἀλλὰ μέγιστον πλοῦν καὶ ἀπατεῶνα. τί τὸ ἐν τοῦτο. λυθρολογῆται
ὁ πλάνος πρὸς τὸν ἀρχιλῃστὴν τοσοῦτον, ὅτι ἐνέδραν ἐν τῷ αὐτοῦ
τῷ τοῦ λῃστοῦ. ἐκ καὶ μηδὲν ὃ ἀφεῖναι, ἢ βουλήθητε τοῦτο διαφθαρῆναι
αὐτὸν, ἀλλὰ ἐκ τραπεζῶν καὶ τὸν ἔρημον. μηνύσῃ αὐτὸν τῶν ἔρημον
βασιλέα ὅτι μὴ τὸ χρεών ἐστιν ἡδὺ μεῖναι ἀδελφὸν ἐν τῷ καὶ πλάνον.
ἵνα δὲ οἰκτείρωσιν οἱ πιστοὶ ὅτι ὑπὸ τοῦ πλάνου καὶ ὀφθῆναι ἀποδανοῦν
δόλῳ, ἐν αἰτίοις ἐστὶν σωθῆναι μᾶλλον. μᾶλλον δὲ καὶ τὸ αὐτὸ πάθος. λήψεται
καὶ ὅτι ἔλεγεν ὅτι, ζῶντα σὺν αὐτὸ μένοντα. καὶ τὸ παρὼν τὸ
δοκιμαζόμενον τὸ πιστεύσον. τὸ δὲ αὐτὸ ἐν ζῶντα βάλλον ἐποίησε
οὐ δοφάντα ζῶντα σὺν μέρα. ὅτε δὲ καὶ τὸν ναυτίον μᾶλλον, τὸ
κεφάλαιον μὴ ἐχρεώνη. ἤρεσε τὸν δὲ λεγόμενον, καὶ ἀπὸ θάλασσα,
ἀνέχουσα ἐποίησε τὸ πλάνου κρημνὸν θολάσσεσθαι. τὸν πόσον δὲ ὧν
χοληθέντα, ὃν μεγάλου νόσου μοιχεῖ, ὃν ἐν τὸν πλάνον ἀνάθολόσων
μὴ ἐποίησεν ὁ ἀδελφοκτόνος. καὶ ὃν τελέσω ποιόλιθον αὐτὸν ἀκα
λύψαντα. ἀναπηδήσαλύκος ἐποίησεν πάντα. φύλαξ οὐχ ἑτοίμου
ὄρεσσι. ὃν καὶ μὴ τὸ λεγόμενοι ἐξεράφησαν αἰχμάλωτοι, καὶ τὸ σῶσαν πλάνος
ἀποδυσόμενος. ὅτι καὶ τελέσω τοῦτο μεταποιῆσαι ὅτου ὃν ἀδελφὸν λυθῆναι κέφαλ
ὄρεσσιν. ὅτε ποτὲ ἐλήφθη οὐ μόνον δόλῳ, ἀλλὰ καὶ λύκοις ἔτεσσιν :—

φύσαν σὶ οὐ ὁ πῆραν· καὶ τοῦτο δῆλον ἐξ ὧν φάνερ ἐν σῶ ἁλόντ ἡ πόλ· ὅτ οὐ μὴ παρεέγ
ἀλλ μονὰ λίνα ὁ σιεῖ π πῶ ἀπὶ σόλαν· τὸ ἐξ αὐτ καὶ δι' αὐτ καὶ ἀφ' αὐτ ἐν αὐ
τῇ πάντ ας· ἀν τ πόδ ξασ ὁ τῇ ἁλ ω ν ἁλ ῶ· τοιγαροῦν καὶ οὗτ ἡ μ ῶν ἐκκλησί
τ ν τ ρεῖς σ ἐλ ους ὑμ ν ἁλόμ ν πρεσβλαβοῦ σι ἁλ ι ασ ὸ λ· ἁπ ι ασ ἰσχυ ρ ὸν· ἁπ ι ασ ἀδ ῶ
ἐλεύθ ρ ους ὑμ ῶν, ὑπ ὸ μεγάλ ω ασφ άλ τε δ τερ ὸν τ ὸν καὶ ἡδ ως δ ξασ ῆ τὴν τ ῶν
παρ ά φερνος κν αφέ ω σ πρ αθ ῆν αι· ἁπ ι ασ ἁθ ανα τ ὸ σ ρ ω θ ὸ δ ῆμ ω πέ τ ες τον
παρ σ υσ ὸν τ πρ ὸ σ ω π· καὶ ἀν αμέσ ο ζ ὸν τ τ ῆμ ῶν ὑπ ὸ σατ ὸν τ δ ῶ
πρ ὸ τ ὸ πρ ὸ· καὶ ἀν αμέσ ο ἀὐτ ὸ σ τ ὲ σ ῶ θ ῆν αι· ἄλλ ο ν ὸ δ πρ ὸ ἀπ ὶ ἰσχυ ρ ὸν·
ἀὐ τ ὸ δ ὴ λ α τ ῆμ ε σ ὸ ε ἰ ὸ ν τ ὰ ζ ε σ θ αι τ ὸ δ ξ ὸ ν τ ἁ ἅπ α ν τ ε ῖ ἀρ α· ζ τ πρ ᾶ
καὶ τ ὸ ἁλ ι ὸν πρ ᾶ γ μ ἀ ὐ σ ῆ ὐ σ ῶ τ· ἀλλ ὰ φ ύ π τ ε καὶ φ ῶ τ ὶ ὸν τ τ ῆ λ α σ φ ῆ·
καὶ πρ ὸ ἐ π ε σ θ αι φ λυ α ρ ί αν· οὐ δ ὲ τ ὸ πρ ᾶ γ μ ἀ τ ὸ ἁλ ῆ ὐ τ ὸ ν ἀπ ὸ τ ῆ ς ἀλ α ζ ο ν ε ί α ς
σ ε ω θ ὸ ἐ σ ῶ θ η· ἁπ ὸ δ ε σ τ ῆ σ λ α σ φ ῆ μ ῖ· ἀλλ ὁ ἡ ὸ σ φ ῶ ν ἁπ ὸ τ ῆ ς ἁλ ι ὸ ν τ ε ί α ς
ὅ ὁ χ υ ρ ὸ ν· καὶ τ ὸ ν πρ ὸ λ ε ὸ ν τ ῶ ν ἐν ὑπ ὸ σατ ὸ σ δ ῶ α μ ῖ σ· σ δ ῶ σ ε ι καὶ οὐ φ υ λ ε π τ ὸ ν
τ ε θ ῆ ν αι πολ ε ί κ ω θ ῆ ν τ ὸ, ὅ σ ῶ θ η τ ὸ σ ῖ ῆ ν· οὐ μ ὲ σ ν σ ῶ θ η τ ὲ ἰ ὼ ς οὐ φ υ λ ε
λ ὲ ε σ θ αι· ἁλ ι ὸ σ ὁ ἰσχυ ρ ὸ ν ὅ σ ῶ θ η τ ὸ σ τ ῖ ῆ ν· καὶ τ ῇ χ σ ῆ μ ὶ ψ υ χ ῇ· ἀλλ ὁ ν π λ ὸ ἴ σ ν
ἐ ῆ λ ε ζ ὸ ν ῆ ἀ π ο λ ο ὶ ὲ ἅ π α σ ι ν· ἐ π ῆ σ ὲ ἐ π ὶ τ ὸ ἁπ ὸ σ ο ἀθ ά ν α τ ὶ τ ὸ ν τ ὸ π ρ ὸ σ ὸ ζ ῆ τ ε
π σ ῆ τ ὸ πρ ὸ καὶ τ ὸ ἁλ ι ὸ ν π ῶ ὸ δ ξ ά ζ ε τ ε τ ῆ δ· ὅ π ε ρ ζ ε ν ο ύ μ ε ν ο ν,
π ά σ η σ φ λ α σ φ ῆ μ ῖ ἐ σ ὶ ν ἀ ν ά π λ ε ω ν· κ α θ ὰ ῖ ῶ ν π ά σ ἀ ῖ ρ έ σ ε ω σ καὶ
φ λ α σ φ ῆ μ ῖ τ ὴ ν δ ὸ ξ α ν ὑ μ ῶ ν, ἀ ξ ι ὸ ῦ μ ε ν ε λ ῆ σ α τ ε σ ῶ ν ε λ ῆ τ ε καὶ σ ὺ μ φ ω
ν ῆ σ ῶ τ ῆ π α ρ ὸ ν π ῖ ῶ ν ἐ κ κ λ η σ ί α ς· ο ὕ τ ῆ ν α τ ὰ τ ῆ π ε λ α ν ὑ π ν ο ύ σ η π α ρ ὰ ὸ δ ὸ ν·
ἁλ ι ὸ σ ὁ ν ὁ ὸ· ἁλ ι ὸ σ ἰσχυ ρ ὸ ν· ἁλ ι ὸ σ ἀθ ά ν α τ ὲ λ ε π ὸ σ ο ν ῆ μ ῶ ν· σ ὺ δ ὰ ῖ ν ῶ ν ὲ ῖ σ α ὸ
τ ῖ ὶ κ ῆ α ν ὺ σ ὸ ν ἀ ὺ σ ὰ ν α π ὰ ξ ῆ σ τ ε καὶ σ ῶ α ῖ μ ῶ ν ῆ ν α ὐ σ ῖ ῆ ν σ ὰ ὲ ν υ σ ῖ
τ ῆ τ ε ῖ σ ὺ π ο ῆ α τ καὶ τ ε ῖ σ α ῖ ἁ σ φ ω ν ῆ· τ ῆ μ ῖ α ῖ ρ α σ ῖ λ ῆ καὶ ἡ ὐ ε ὸ ὸ π ῖ ε ῖ
σ ῶ ά ν α σ ῶ θ ῆ μ ῖ ῆ ν τ ὸ ν ὑ μ ῶ ν ὅ μ ῶ ν· καὶ λ ῆ π τ ε σ θ α τ ὲ ἐ ξ ὸ μ ο σ α μ ὲ ν
δ ῆ λ ο ν ὸ ῖ π α ῦ ρ λ α σ φ ῆ μ ῖ α ν καὶ α ὐ ε σ ῖ ν ὕ φ ῆ σ ῶ α ῖ ε ῖ ν κ α τ έ χ ε α ὲ ῆ ν
ἀ ν τ ῖ π ο ῖ ο ύ λ ῆ, π ῖ μ ν ε α ὲ τ ῆ ὸ τ α ῦ τ ῆ π ῶ ὸ σ ῶ ν ἐ κ κ λ η σ ί α ν· καὶ ο ὐ μ ὸ ν ὸ ν σ ῶ ά
δ ῶ ν ἐ ξ ε π ε ὺ τ σ ῶ π ο ῖ ο ῶ ν τ ῆ ἁ ῖ ν ε λ ῶ τ ῆ· ὼ, ἀ λ λ ὰ καὶ π ε ῖ σ α μ έ ν ο ω
ὅ λ ο υ τ ῆ ζ έ ν ῆ ζ ὑ μ ε ῶ ν· καὶ σ ῶ ν α ν τ ῖ λ α μ β α ν ο μ έ ῆ σ ῆ σ τ ὸ ν τ ῶ ν ὸ ν π ο λ ῶ ν
ἐ ρ γ α σ ί α ν· καὶ μ ὴ σ α τ ε ῶ σ ῶ ν τ ῶ ὑ μ ῶ ν τ ὸ ὑ μ ῶ ν ἀ σ τ ὸ ἐ ὸ δ ὸ ξ ὸ ν· καὶ ἀ ι ν ε ύ μ η τ ὸ ν
π ῖ σ ῶ ὸ ν· ν ῦ σ ὴ π ε ῆ ὸ ῖ ὸ ν υ μ ῖ π α ῦ σ ῶ· καὶ α ὐ τ ῆ ῶ ὐ ἐ κ κ λ η σ ῶ φ ῦ λ α τ ῶ ὺ σ α ι·
π λ ὑ μ ῶ ν ῶ καὶ τ ῶ ν ὺ ε σ ῶ ν β α π τ ῖ ζ ο μ έ ν ῶ ν ὐ κ ὸ ῆ ῶ σ φ ῶ λ ῆ π λ α ν

δοξάζαι τὴν ἁγίαν Τριάδα, μίαν ὑπόστασιν ὁμολογοῦντες. ὁμοούσιον τε καὶ
συνάναρχον, καὶ τῶν αὐτῶν τὰ αὐτὰ φρονοῦντα· καὶ μηδὲν ἕνωσιν τῆς θεότητος καὶ
τὸ ἕνα αὐτὴν ὁμολογεῖν· καὶ μηδὲν τὴν ἕνωσιν αὐτὴν διαιρεῖν· καὶ φυλάττειν ἐ
κατέραν τῶν τριῶν ἁγίων ὑποστάσεων ἰδιοτικὴν καὶ ἀπερίγραπτον· καὶ ἀφύλακτον·
καὶ ἀναλλοίωτον τε καὶ ἀγεννήτως τὸ τῆς φύσεως ἕνωσιν δεδιδαγμένον· ὅτι πλοῦν δεῖ τὸν
ὁμολογοῦντα ἕνωσιν ἐπὶ Χριστοῦ πλοκὴν καὶ σύγχυσιν· καὶ διὰ τοῦτο ἐλαύνουσιν ἐκ
ἐκκλησίας καὶ ἀναθεματίζουσιν· καὶ ἀνάθεμα ἔστω· καὶ ἀνάθεμα ἔστω· καὶ
ἡ ἁγία σύνοδος, καὶ ἐν πίστει· ὅτι καὶ τέλειον τὸν ἅγιον Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν θεὸν
τὸ πρόσωπον ὁμολογοῦμεν· τὸ τέλειον τοῦ τέλειον· τὸν αὐτὸν ἐξ ἀμφοτέρων
φύσεων· καὶ ὁμοίων· καὶ ὁδοῦ τρόπος ἐστὶν ἀνθρώπου κατὰ
τοῦτο καὶ ὁδοιπορία· ἀλλὰ καθ' ἁπλῆν ἔννοιαν· ὅτε δὲ τυγχάνουσιν τὸν μὲν τοῦ
ἑνὸς τοῦ ἀνθρώπου τόπον ἐν ἑνώσει φύσεως ὑστέρον· ὡς
αὐτὸν ἔλεγε θεὸς καὶ ἀνθρώπου· μηδαμοῦ δὲ τὴν ἕνωσιν τῆς θεότητος ἀναιρεῖν,
φησὶν ἀδιαιρέτως αὐτὸν ὁδοιπορεῖν· ὡς ἂν ἐφ' ἑνὸς ἀνθρώπου
γενέσθαι, φύσεως καὶ συγχύσεως· καὶ ἀλλοιώσεως τῶν δύο φύσεων· πρόσωπον ἓν
ὄντος τοῦ δύο φύσεων καθ' ἕνωσιν ἀδιαίρετον· ὡς ἂν μὴ διαιρεῖν ἐν δύο
ἕκατέρα, πρόσωπα αὐτὰ φησὶν· ὡς ὅτε καὶ οἱ νοσοῦντες ἰδίως ὁδοιπορεῖν·
μηδὲ τὴν ἑαυτῶν· οὐδαμῶς ἀπ' ἀλλήλων ἐν ἐχωρεῖ ἐξομολογεῖν· ποιεῖν· ποιεῖ ὡς·
καὶ λοιπὰ κατὰ τὸ ὅλον συνεπιφέρεται τὸν λόγον· καὶ ὡς ἀνάθεμα τὸν
οὐσιωδῶς τὸν αὐτὸν· ὡς ἀνόητος δὲ πάθη τοῦ· ἀλλὰ οὐσιωδῶς παρεστῶσας ἐν
καὶ ἡνωμένας· ἐξ οὗ καὶ ὁδοιπορεῖν τὴν τῶν δύο φύσεων ἕνωσιν ἐξ οἵας προεβάλετο·
καὶ μονοφυσίτας· τοῦτο δὲ τὸ μίαν ὁδὸν τοῦ εὐτυχοῦς ὀλιγωρεῖν· καὶ
δυόσεως ἐξ οὗ πρὸς ἀλεξανδρεῖς· ὃν ἡμεῖς ἐπὶ μιᾶς βασιλεύ
ων καὶ ἀληθινὸν δύο φύσεων ὁδοιπορεῖν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν· καὶ ἀνεμ
μάζειν ὡς τὸν αὐτὸν τε καὶ εὐτυχῆ· καὶ τὸ ὁμόφυον τοῦτο· τὸ δὲ ὡς τὸ καὶ
ὅλως ὑπὲρ τὸ ὁδοιπορεῖν τε ὑπὲρ ἐξ ὧν ἀντίθεσις χαρακτῆρας χλευάσμου· οὐ φωνῆς
οἱ λεγόμενοι μονοφυσῖται τὸν ἐξ ἀμφοτέρων καὶ ἐν δύο φύσεσιν ὄντα
κύριον ἐξ ἀλεξανδρείας· καὶ στέλλουσιν· ἢ τὸ ἐξ ὧν τῶν ἀντιθέσεων

ἐναύσταυ ἀπὸ ἀνέμβαλουσι· τὸ αὐτὸ δὲ καὶ περὶ τὸ ἀπὸ ἀστέρας ἔχουσι·
ἐνίοις καὶ τὸ προσκεῖσθαι αὐγὰς καὶ τὸ μὴ προσκεῖσθαι ἔχοντα λύχνους ἐν
ᾗ δὲ τελευτᾷ προσκεῖσθαι ὀρθὸς ἀπὸ ἀστέρα, αὐτὴ μὲν ἡ ἀπαρχὴ μόνα δὲ
καὶ ὅλη τὸ λαιὸν προσφαίνουσι τὸ δεξιὸν πεφασμένα ἀπαρχούσης· ἀλλὰ καὶ
τὸ ζυγὸν ἐν ᾗ ἀστέρα καὶ μέσας ἀστέρας ἔχουσι· καὶ μέχρι τοῦ
ἀστέρας κύκλῳ ὀρθὸς ἐν μέσῃ ἔχοντα· ᾗ δὲ καὶ φασὶ τὰ δεύτερα καὶ φαι-
νόμενα ἔχοντα καὶ ὁ ὄφις ἐν τῷ δεξιᾷ καὶ ἐν ᾗ τὸ τέλος· τὸ
φανερὸν δὲ καὶ ὅτι πάντα ἐστὶν ἐπὶ ζῳδίων ἐν τῷ δεξιᾷ καὶ ἐν ᾗ τὸ τέ-
λος

ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν καλουμένην Ἀδρίαν καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κόλπου ἐπὶ τὴν Ἀπολλωνίαν τὴν ἐπὶ τῷ Ἰονίῳ κειμένην καὶ ἐπὶ τὴν Ἐπίδαμνον καὶ ἐπὶ τὴν Κέρκυραν καὶ ἐπὶ τὴν Ἀκαρνανίαν καὶ ἐπὶ τὴν Ἀμφιλοχίαν καὶ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον καὶ ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον καὶ ἐπὶ τὴν Θρᾴκην καὶ ἐπὶ τὸν Εὔξεινον πόντον καὶ ἐπὶ τὴν Βιθυνίαν καὶ ἐπὶ τὸν Ἀθω καὶ ἐπὶ τὴν Ἀσίαν καὶ ἐπὶ τὴν Λυκίαν καὶ ἐπὶ τὴν Παμφυλίαν καὶ ἐπὶ τὴν Κιλικίαν καὶ ἐπὶ τὴν Κύπρον καὶ ἐπὶ τὴν Φοινίκην καὶ ἐπὶ τὴν Συρίαν καὶ ἐπὶ τὴν Παλαιστίνην καὶ ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἐπὶ τὴν Ἀραβίαν καὶ ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον καὶ ἐπὶ τὴν Λιβύην καὶ ἐπὶ τὴν Κυρηναϊκὴν καὶ ἐπὶ τὴν Κρήτην καὶ ἐπὶ τὴν Μεσοποταμίαν καὶ ἐπὶ τὴν Βαβυλωνίαν καὶ ἐπὶ τὴν Ἀσσυρίαν καὶ ἐπὶ τὴν Μηδίαν καὶ ἐπὶ τὴν Περσίδα καὶ ἐπὶ τὴν Ἀραβίαν καὶ ἐπὶ τὴν Ἀβυσσηνίαν καὶ ἐπὶ τὴν Ἰνδικὴν καὶ ἐπὶ τὴν Καρμανίαν καὶ ἐπὶ τὴν Γεδρωσίαν καὶ ἐπὶ τὴν Βακτριανὴν καὶ ἐπὶ τὴν Σκυθίαν καὶ ἐπὶ τὴν Σογδιανὴν

μεν ἡ κατὰ ὁδὸν ἀπὸ χαλκηδόνος ἐπὶ Νικήαν τοῦ βασιλέως καὶ λέοντος
πρόπυργον καὶ ἀναπαυτήριον τῆς χιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως. ἀπὸ λίθων
ξανθῶν ὑπῆρχε σταδίους ἑξακοσίους ὀγδοήκοντα· σὺν τῷ ὀνομαζομένῳ πέτρᾳ τῶν ἁλώνων.
ὑπῆρχε δὲ ἀπὸ τοῦ λιμένος τοῦ χαλκηδόνος ἕως τοῦ πλατάνου σταδίους τριακοσίους
ὀγδοήκοντα ἕξ· καὶ τοῦ λιμένος τοῦ ὀνομαζομένου αὐτοῦ· οὗ τοίνυν ἡ νῦν
[illegible] ἀναπεφάνθαι, παρὰ τῶν τοιχέων τὸν πλάτανον. ἐν φ ἀνέλαβεν μυριόλογος
ἔλεγον· τὸ δὲ τοῦ πάνου μέλαν· διὰ τοῦτο οὖν τοῦτο ἀναλήμματι
ἀπὸ τοῦ ὀνόματος καὶ ὑπὲρ ἀλλὰ τοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. ἦν δὲ ὅλον ἐξεφώ-
νησε· πέλαγον· ὡς τέλαγον ἀπὸ τοῦ ἐν ὀνόματος· ἀσύγχυτη· ἀσύμφυτος· ἀμερίστως
ἕνωσις· ἐν χαλκηδόνι ὡρίσαντο· οὕτω οὖν ἡ πρὸς λαβοῦσα τὸ ὄνομα
ἀπὸ καὶ τοῦ μέσου ὄντος, πᾶσαν ἐνώσεως καὶ τοῦ πόνου ἀπεδεί-
ξαμεν ἐκ τοῦ αὐτοῦ τρόπου· — Ἀπὸ δὲ τοῦ τετάρτου σταθμοῦ ἕως τοῦ ϛ΄
ἐστὶν ἐν· ἀπὸ δὲ ἀλλοίας καὶ οἰκουμενικῆς σταθμοῦ, ἐστὶν ἀπὸ χωνσταντίνου πό-
λεως ἐπὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ τύπου [illegible].
ὑπῆρχε δὲ ἀπὸ ἀλλοίας ἕως τοῦ ἑξ· ἀπὸ τοῦ ἀλλοίας σταθμοῦ ἐπεκύρωσεν τὸ σύνοδον
καὶ ὁρίσαι αὐτοῦ σταθμοῦ· τοῦ δὲ καθεῖς τὸ ἀναφυόμενον αὐξέσθαι ἐν ἐλευθερίᾳ
καὶ πρὸ τοῦ πλήθους, αὐξησίν τε παραφέρομα· καὶ πάντα μὲν τὰ ἀσεβῆ
οὐ δεήσεται· ἀλλὰ δεῖον τε καὶ διὰ τοῦτο, ὡς συμφέρον τοῦτο καὶ συμφέρονα·
καὶ ἑλληνικὸν καθὸ συμφυόμενον δόγματος· καὶ ὁ ὡς τὸ πρὸς ἀνθρώπων περὶ κτήσεως,
ἀνοήτους τὸ πλήθος ἀλλάσσειν· καὶ παρὰ δόξαν αὐτὸ τὸ μὴ γενέσθαι ὑπὸ τοῦ λόγου,
μήτε θεὸν· καὶ τὸν ὅρους ἡνίκα μὴ πλανᾶσθαι τὸ ἀλλὰ· καὶ τέλος τὸν τὸ πολλά·
καὶ ἀπὸ μόνου τοῦ τὸ ἀεὶ ἐν ἀπὸ καταστάσεως· καὶ ἀλλὰ δὲ περὶ βλασφημίας
μελετήσαντες, ἐφωράθησαν· — Ἀπὸ δὲ τοῦ ϛ΄ σταθμοῦ ἕως τοῦ ϛ΄ ἐστὶν ἐν·
ἀπὸ δὲ ἐστὶν ἀλλοίας οἰκουμενικῆς σταθμοῦ, ἐστὶν ἐν χωνσταντίνου ἐπὶ τοῦ ἁγίου βασιλέως·
ἀπὸ δὲ τοῦ ἁγίου βασιλέως καὶ τοῦ τύπου. ὑπῆρχε δὲ ἀπὸ ἀλλοίας ἕως τοῦ
ϛ΄· σταθμοῦ ἐστὶν ἀλλοίας, καθὸ ἀπὸ τοῦ τοῦ φόβου ἐπὶ σταθμοῦ· ὀνόματος ἐν ὀνόματος
σταθμοῦ τε καὶ πόνου· καὶ τῶν νόμοι αὐτοῦ· οὗ τοίνυν δὲ ὑπάρχοντος
ἁπάντων καὶ μὴ ἐνεργήσαντος ἐν τῷ καὶ μὴ ἐν ἀπὸ καθεῖς·
ὑπῆρχε δὲ ἀπὸ ἀλλοίας ἕως τοῦ ἑξ· ἀπὸ τοῦ ἀλλοίας σταθμοῦ ἐπεκύρωσεν τὸ σύνοδον
καὶ ὁρίσαι αὐτοῦ σταθμοῦ· τοῦ δὲ καθεῖς τὸ ἀναφυόμενον αὐξέσθαι ἐν ἐλευθερίᾳ
καὶ πρὸ τοῦ πλήθους, αὐξησίν τε παραφέρομα· καὶ πάντα μὲν τὰ ἀσεβῆ
οὐ δεήσεται· ἀλλὰ δεῖον τε καὶ διὰ τοῦτο, ὡς συμφέρον τοῦτο καὶ συμφέρονα·
καὶ ἑλληνικὸν καθὸ συμφυόμενον δόγματος· καὶ ὁ ὡς τὸ πρὸς ἀνθρώπων περὶ κτήσεως,
ἀνοήτους τὸ πλήθος ἀλλάσσειν· καὶ παρὰ δόξαν αὐτὸ τὸ μὴ γενέσθαι ὑπὸ τοῦ λόγου,
μήτε θεὸν· καὶ τὸν ὅρους ἡνίκα μὴ πλανᾶσθαι τὸ ἀλλὰ· καὶ τέλος τὸν τὸ πολλά·
καὶ ἀπὸ μόνου τοῦ τὸ ἀεὶ ἐν ἀπὸ καταστάσεως· καὶ ἀλλὰ δὲ περὶ βλασφημίας
μελετήσαντες, ἐφωράθησαν· — Ἀπὸ δὲ τοῦ ϛ΄ σταθμοῦ ἕως τοῦ ϛ΄ ἐστὶν ἐν·
ἀπὸ δὲ ἐστὶν ἀλλοίας οἰκουμενικῆς σταθμοῦ, ἐστὶν ἐν χωνσταντίνου ἐπὶ τοῦ ἁγίου βασιλέως·
ἀπὸ δὲ τοῦ ἁγίου βασιλέως καὶ τοῦ τύπου. ὑπῆρχε δὲ ἀπὸ ἀλλοίας ἕως τοῦ
ϛ΄· σταθμοῦ ἐστὶν ἀλλοίας, καθὸ ἀπὸ τοῦ τοῦ φόβου ἐπὶ σταθμοῦ· ὀνόματος ἐν ὀνόματος
σταθμοῦ τε καὶ πόνου· καὶ τῶν νόμοι αὐτοῦ· οὗ τοίνυν δὲ ὑπάρχοντος
ἁπάντων καὶ μὴ ἐνεργήσαντος ἐν τῷ καὶ μὴ ἐν ἀπὸ καθεῖς·

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0276
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

[illegible] ἀπὸ δὲ τῆς σωφροσύνης ἀφοσιοῦσθαι τὰς ἡδονὰς
ἐν αἷς ἡ ἀκρασία μεθύσκεται μάλιστα· καὶ τὸν ἐλευθέριον
ἐν χρήμασι τὸν μὴ προσέχοντα τοῖς χρήμασιν· καὶ τὸν
πρᾶον τὸν ἀοργήτως φερόμενον καὶ μετρίως ἐπὶ τοῖς
προσκρούουσιν· καὶ τὸν ἐπιεικῆ τὸν εὐπειθῆ τοῖς κρείττοσιν
καὶ τὸν ἑκόντα τῶν δικαίων μᾶλλον ἢ τὸν ἐμμενετικὸν τοῖς
γράμμασιν καὶ τοῖς νόμοις καὶ τὸν ἀφελῆ τὸν μὴ πανοῦργον
καὶ μὴ δόλιον καὶ τὸν αἰδήμονα τὸν μὴ ἀναίσχυντον καὶ
τὸν ἀνεπαίσχυντον τὸν μὴ ἐπὶ τοῖς ἀπρεπέσιν ἐρυθριῶντα
καὶ τὸν ἀνεπίφθονον τὸν μὴ ἐπὶ τοῖς ἀναξίοις ἀγανακτοῦντα
καὶ τὸν ἀνεπιχαίρεκακον τὸν μὴ ἐπὶ τοῖς ἀτυχήμασιν
ἡδόμενον καὶ τὸν ἀνεπιβούλευτον τὸν μὴ ἐπὶ τοῖς ἀδικήμασιν
ὀργιζόμενον καὶ τὸν ἀνεπιτήδευτον τὸν μὴ ἐπὶ τοῖς
ἀπροαιρέτοις ἀγανακτοῦντα καὶ τὸν ἀνεπιμελῆ τὸν μὴ
ἐπὶ τοῖς ἀμελήμασιν ἀγανακτοῦντα καὶ τὸν ἀνεπιμελῆ
τὸν μὴ ἐπὶ τοῖς ἀμελήμασιν ἀγανακτοῦντα καὶ τὸν
ἀνεπιμελῆ τὸν μὴ ἐπὶ τοῖς ἀμελήμασιν ἀγανακτοῦντα
καὶ τὸν

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0279
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universitat Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0280
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0281
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0282
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0283
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0285
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0286
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0289
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

Ὅτε δ' ἀνὴρ ἵππους ἐφ' ἁρπεδόνας ἐλάσῃ καὶ ἀπὸ πασσάλου
ἐπὶ φόρβας ἐξίῃ φοινικόεσσαν ἐπὶ ὁδὸν
φθάμενος δ' ἀνάσσων ἡνία χερσὶν ἑῇσι·
ὣς τοὶ μαθητὰ βαρὺν ἀγῶνα ἐξίφθαι
εὖ οἶσι τόνδε πρακτέον ὁδὸν ἀλόντα
ὅπως φθάσαντες ἀμφὶ νῶν μάχῃς πέλας ἔσῃ
ὧν ὦφελος μέγιστον ἐν μάχῃ πέλει
ὅν ἱλέοιμοι τῶν ἀπ' οὐρανοῦ πεπλημμένων·
Πάλαι χρεὼν ἦν ἅμα τοῖσι πρώτοις ἐνθάδ' εἶναι
τὸν ὑμπύριον δ' ἐπ' ἀμφὶ νῶν κατ-
ᾐσθόμην ἐγὼ δὲ νῦν ἐξίφθαι
τετρωμένοις ἐν χερσὶν ὑπερέκ-
κάμνουσι πλῆθος ἀμφὶ πλαγάς·
Ἐγὼ τοιγὰρ ἐμπύρευμα φίλτρον ὠνόμαζον
τοιῶνδε μετοικοφ πρὸ παρεδόμην πλάτος
Ἐς τὸ γέρμα δ' ὑπερεκδίαστα ἧκον·
ἰδὼν δ' ἐμαυτὸν οἰκτρὸν οἷ' ἔχοντα πρόσω
πρὸ οὐ μεστὸν καὶ ῥεῖα τὸν ἥπατον·
καὶ χαίρεον τοιοῦτον ἦμαρ χαρεῖν ἥνις·
Ἀνὴρ ἐγὼν ὁ λύσας τε δῶν νύμφης κόρας,
καὶ τῶν ἐμῶν πέμψαντος ἐξιόντα μέλαθρα
Ἡλίου θοὸν ἅρμα ἀνὰ μεσηγὺ μάλιστα ἐόντα
ἄρσεν φύσιν ἀμφὶ μετεκλίνη τὸν πλάσιν
ἀνάξιόν με ἦν εἶναι τοῦ βίου·
Ὅπως ἂν τὸν μόσχον αὐτὸν μόλω
καὶ τῶν τε ἀπέχησ' ἀξίου τοῦ ἀνδρός
Τὰ ἐγκαίνια τὰ ἐπὶ τῷ ὠδῖνι πρὸ τοῦ·
οὐ γὰρ ἐς ἀχθηδόνα ἀζαῖ ἂν
πολλάκις οἱ γένοιτο τὸν τόκον πεπληθότ·
Ἐξ ὑλώδους πάλαι πέπαυσι ἥρεος φύσιν
ὑφ' ὑμῶν καὶ τῶν ἀνύφ' ὑμένης
Ὅπως ἂν πρὸς τὸν ἐμὸν ἐτέρφ' ὑμᾶς
ὅπως ἂν ὑμῖν πρόπαιον ἔρεα τῆς ἑτῆς

Ἀνθ' ὧν ἐμοὶ φ' καλέσαι δῶ κεῖν
τύχοιμι τοῦδε σωθεὶς ὅλου διάσου
Ὅτε δ' ἐβαρύνου τὸν μαθητὴν ἐξίφθαι τοῦ
παῖδα πρὸ δόμων πάζασθε τὴν μῶν ὄρνιν
καὶ λαβὴ μεσοῦντ' ἐς δῶ κεῖ τὴν λόγον ἥνις·
Οὗ μὲν προσίδων τὸν ἐμὸν ἔχει ἄνδρα
ὅπως τε πρὸ πέδου μῦς ἐπὶ λόγου
πρὸς ἐν χάρμασθαι δῶ τοῦ ἐς χόρτασιν·
καὶ καθαλλόμενος τοῦ τοῦ ἐνοικοῦντος ἐξ
ἐῦσαν μοῖραν ἔχει φίλτρον κοῦνα αὐτοῦ·
Ἦ μὲν ἐς πεδὰς πορεύσε τεῖνα δουμένη
ὅπως μοχθοῦσαν τοῦ πλοῦτον βελίας
Ὅτε μὲν τὸν σεύξουσα ἐς ἡλίου πελῆναι·
πρὸς αὐτὴν ἐῶσα δύμασι λίαν πεῖν
ἐν θαμὰ οἰκοῦσι τοῦ ἀνύμενον πλάτος·
Ἐξ ἴσου πρὸ φῆν χαῖρε ὀχέσ' ἐς χέρα
πρὸ πλῆκτρον πέξασα χεῖ μαῖ ἄν
Ἰὼ ἀκήν χαίρε θοῦσα ἀνύμενον ἐς τὸ
χαίρε ἵππε πρὸ ἀλοίτε σῶν σεπτῶν·
Ἀλλ' ἐν μῆφο λύνο· καὶ μέ τοι πόμης·
αὖ πασσάλου ἐῶσα καλλιῶν τοῖς ἐξ φύσιν
ὃν ὁλωσεὰν σῶσαι μὲ πάσαι λίτησι·
Ἀῶς ὄρνυθ' ὡς ἵππος ἀοῦ κνύθη
φῦσα μάταν μὴ τερέσ' ἐμοὶ ἐν κεῖσθ
Ὅτε δ' αὖτ' ἐνοῦ ἐπίσσεσθαι περὶ τὸν ἐμὸν πρῶτα
ἀεχθόστασιν ἐν δῶ πάλιν λοιδ
ἦσ' ἀξιῶν αὐτὴν δέσεσθαι ἐόντ' ἄλοιδ·
Τὸν μὲν ὦ τάρβησ' ἐκ ὦν κἀλίκεσθαι
πῶς καὶ μετὰ χεῖρ' ἦν πεπλημένων πάλ
Ἦ ὕφασ' ἐσ τοῦ τὸν μόν τε
Ἐξ ὑλώδ' ἐπὶ νῶν ὦν ὑμὲ χεῖφ' ἀνὴρ
ὅτε καὶ κατ' ἐχεῶν σύμβολον ἐν ἱκ·
Φθόνον ἐμὲ τ' ὦν ἱκ πῦρ φ·
χαπὰν ἐπὶ πόλ' ἀτὰν ἀ ἡλιες γάτ

καὶ οὖσ ὠὰ εἰς οὐ πρὸς νίκην ὕπνος ἐάφω:-
Ἀρκτικὸν λιμὸς πρὸς νήσην ἀφνειάν
ἀλλὰ ξίαν τοῦ πρὸς νότου νησὶ φνειάσ
Αἱ κ' ἐπὶ σὺ ἐλπὶ ἀλᾶτ' ξίφος πελάσῃ τῆ:-
τὸ ξίφος οὐκ ἐπῆξαν ὑπὲρ τείχεος
ἀσπὶς ἀσπὶ ἰόχαν λιπὰς χῦλάτερσ
ξ ξυμενίσασ ξὺν ἀτεῖ τοῦ βίου
οὐ σὺ μενίσεις τοῦτον ἢν μὴν πρὸς βίον
ϴ ἰ κ' ἐπὶ φοίνικος ἐν μέσῃ ξίφος τμηθῇ:-
καὶ παν μέσον τ' ἐξέμηλα δὶ σακτικὸν
ῥύσιν τοῦ δὲ πάντασ ἢ μισῶ παιδίσων:-
Πρὸς ἀσωδὸν ἀσιδὸν ἐτεκνώσατο
χαλκήλατον δοῦν πανδεμὶ αχούσῃ μέσον
ϴ πρὸς φῆ ἰωνασ ἀσ ἀγκὴν πελάσῃ ται:-
οἰωνὸν ὁλκὸν ἢ ῥυδοῦλε λοιχότοσ
ὁλκὸν σὺν ὕμνοῦν φασελεῖ πελότο ἢν:-
Φῶσ χαδνὸν φῶ ἢν σὺν δυνάμασι κτῶν
καὶ φῶσ ὅσ' ἂν ὦν τὸν ἡλιον οὐ λόγοσ ἢ
Ἢ οὐλαμὸν τοῦ πρόδρομ' ἐκ πολεμίλου
καὶ καινὸν ἐξαρέσσασ τὸ κόμ ξέν:-
Ὃν πρόσθεν ἔχοι μὴ πρὸ τόκου ξέν:-
ἐναλέσαι νῶσ ἀσ τὴν πίσυγ ἡλίκλων
σὲ ἐξον ἢ μᾶσ ὦν τ' ἀλῶν αὖ τοῦ πέτῃ
Ἢ ἀ' οὐ φεσσῶν φ' ἀν' ἐξ ἐμ' ἀλαμπεδόων:-
μετὰ μφιάσω ἐσ' ἀλὴν σὶ φεσσῶν
μελάν λατσα πᾶσι λέου τὸν ὀθνεῖον:-
Ἐφθη με φύσ' ἀλλαν τίω ἀν' ἢν
ξηλίασ σὺν ασ μονοῦ ἢ ἐπάλ
Ἢ ἐλίσσ' ἐπὶ χ' ἐξίφος πελασοῦται:-
πέσασ μὴ δὲ ἰσ' ἀλλὰ πολεμᾶ ἐξίφη.
ἔχοι μὴ πόνδε ἐ πεόλεμ ἀν ἐλησισέ πην:-
Πάντασ νομίσασ αὖ σκύβαλα χαρίεν
τὸν ὕπνος ἢ μᾶσ ἐξ ἰάν. ῥιοῖ βίον ἢ

Ἢ ἐ ἢ ἀφνὶ ὕπὸ χ' ἐτ ἢ πελ:-
ὄλησ ἰσ ὁ σὺ μασ τὴν ἀσπ νοι αν ὅλοσ
μελοῦν λίπασ φ τὸν μὴ σῶν λάπασ:-
Πᾶσ ἀσ ἐ τᾶσ καλὶ ἢ καλ πλιόσ
ἢ ὅσ ἐ σ ἰ σμοὶ πᾶσι ἐλπὶ ὁ ἀλάπ
ϴ ἔ ἀ ἐ σ ἰ ἐ ἐπὶ σοσ τῶν ἐ ἢ πη:-
τὸν χὰ μενίσ ἐ πάφ ῥί
καλὴ πρὸ ἀπὸ πόλ ων ποῖ βίοσ:-
Ἀσ ὑμέλουν πέφ ἰ ὦ ὅπλί τα λόγου
τὴν σὸν ὦ ἀφ ἀ σ ἰ σα τὰν τὴν πλὰν
ϴ ἔ ἐ ἀ ἐ σὺν ὦν αἰ ἐ κὰ ἐ ἀν χμ κοῦ ῥοῖ πι:-
ἢν ὦν δέσ ξαι πρὸσ πύ ρ ὸσ πύ ρ ὰν ξένην
δόσ μεά τοσ ἢ μῖν κα ἰ πα ὼν καμί νου:-
Πόσον νῶν ἐ χὰν ἀ ἀπόσυ δ πρόπ θ
ἰ ὰν μ ἀ μ κα ῥί ἐ ῥῦ δοῦ πα σ μὰ τ ἀ ν
ϴ ἔ ἢ τῶ φ ω ἢ σῶ ὅ ἀ πὸ σὶ νω ξί τ ῆ:-
ἡ ἡ ὰν φ πρὸ ὦ ἢ τὴν ἡ ἡ ἀν ὕπὸ ξί φοσ
ὃν ἴ ἰ σ τὸ ἰ φ ω τοσ ἐ ω πλὴ σ ω λά τ ἢ ν:-
Ξένον ζ ἰ μ ἀ ὦ ν δ ἢ κ ν ὦ ξ ἀ χ ῥί ἀ σ
τὸν πρὸ δ ἀ μ ὦ ὦ τὸν τό κον τῆσ πα ῥ ἐ ν
Ἢ ἀ ἡ ἐ ἰ ἀ ἢ ὰν κ ὸ ἢ πέ ξ ὕ π ὸ δ ῆ μ ὰ ἢ πε λ ἢ ν:-
τάφ ον πέ τ ρ α ν σ ὲ ἡ κ ω σ ὸ λ ὰ σ ἀ ἢ πλὰν
ἀσ μὴ σὺ ἐ ὰ ἢ ὲ τοῦ ὀ φ ὸ ῥ ἐ ᾶ ἐ ῶ ἢ π:-
Φ ἐ ο ν ὸ ὦ ἀ σ σ ἐ ζ ἢ ν ἀ ὼ ὸ ῥ ὸ ἰ ῥ ἰ ἢ πὲ τὴν μ ὰ χ ἢ
πρὸ ὦ τ ὸ λ ο ἰ π ὸ ν ἢ ὸ ἰ ἐ ῶ ν ἐ ἔ χ ῶ ν ἀ ἰ ὸ ἀ ὼ ν
Ἢ μ ἐ τ ὰ ῆ σ ὰ ῖ ὸ τοῦ ἀ ῖ ὼ ὰ π ὸ ἢ ἢ ὸ λ ὸ ῖ τ ὺ ὸ λ ὸ ῖ τ ὺ:—
ὰ ῦ ὸ ῆ ὰ ῖ ὸ ῆ ὸ ζ ἢ ῆ τ ὺ ὸ ῆ ἡ ὰ σ ὰ ὸ λ ὸ ὺ π ὸ ἡ ὸ σ
ὰ ῦ ῆ ἀ λ ἰ π ὰ ῖ ὸ ὼ ὼ ὕ π ὰ ῖ ῆ ὼ ὰ ὼ ὰ ῦ ἢ ὰ ἰ π ὸ σ:-
Ἀ ὺ χ ὺ ὼ ὰ σ ἡ ἐ ὰ ν ὼ ὼ ὰ ἰ χ ῆ ῖ ὸ σ φ ἢ ν χ ῆ ἐ ῖ ῦ
ἢ ὰ ῆ ὰ σ τ ὸ μ ὰ ἢ ὸ ῖ ὼ ὰ ὼ ὸ ζ ὸ ῖ ὸ ἢ ὰ ῆ ῆ ῆ ῆ ὲ ἰ ὸ ὺ ῆ
ϴ ὅ ὅ ῖ ὸ ὼ χ ῆ ῖ ὼ ὼ ὰ ὲ ῆ ῆ ὰ ῆ ὲ ῆ ῆ ὲ ῆ ὲ ῆ ὲ

ἐλθὼν μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.
Ὁμολογήσας δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν,
ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.
Καὶ ἐξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν εἶδεν ἄλλους ἑστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς,
καὶ ἐκείνοις εἶπεν· Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα,
καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον δώσω ὑμῖν.
Οἱ δὲ ἀπῆλθον.
Πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν ἐποίησεν ὡσαύτως.
Περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην ἐξελθὼν εὗρεν ἄλλους ἑστῶτας ἀργούς,
καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί ὧδε ἑστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί;
Λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο.
Λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα,
καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον λήψεσθε.
Ὀψίας δὲ γενομένης λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ·
Κάλεσον τοὺς ἐργάτας καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθόν,
ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων.
Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον.
Ἐλθόντες δὲ καὶ οἱ πρῶτοι ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήψονται·
καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ τὸ ἀνὰ δηνάριον.
Λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου λέγοντες·
Οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν,
καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας τοῖς βαστάσασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα.
Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς ἑνὶ αὐτῶν εἶπεν· Ἑταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε·
οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι;
Ἆρον τὸ σὸν καὶ ὕπαγε·
θέλω δὲ καὶ τῷ ἐσχάτῳ τούτῳ δοῦναι ὡς καὶ σοί·
ἢ οὐκ ἔξεστί μοι ὃ θέλω ποιῆσαι ἐν τοῖς ἐμοῖς;
ἢ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστιν ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι;
Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι·
πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Καὶ ἀναβαίνων εἰς Ἱεροσόλυμα παρέλαβε τοὺς δώδεκα μαθητὰς κατ' ἰδίαν,
καὶ ἐν τῇ ὁδῷ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα,
καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι,
καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ,
καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι καὶ μαστιγῶσαι καὶ σταυρῶσαι,
καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται.

Τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς
προσκυνοῦσα καὶ αἰτοῦσά τι ἀπ' αὐτοῦ.
Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Τί θέλεις;
Λέγει αὐτῷ· Εἰπὲ ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοί μου εἷς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων σου ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.
Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε.
Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι;
Λέγουσιν αὐτῷ· Δυνάμεθα.
Λέγει αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε·
τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων μου οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι,
ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται ὑπὸ τοῦ πατρός μου.
Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν.
Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς εἶπεν· Οἴδατε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν,
καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.
Οὐκ ἔστιν οὕτως ἐν ὑμῖν·
ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι ἔστω ὑμῶν διάκονος,
καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος ἔσται ὑμῶν δοῦλος·
ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

Καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ Ἰερειχὼ ἠκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος πολύς.
Καὶ ἰδοὺ δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδὸν ἀκούσαντες ὅτι Ἰησοῦς παράγει
ἔκραξαν λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, κύριε, υἱὸς Δαυίδ.
Ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα σιωπήσωσιν·
οἱ δὲ μείζονες ἔκραζον λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, κύριε, υἱὸς Δαυίδ.
Καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησεν αὐτοὺς καὶ εἶπεν· Τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν;
Λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἵνα ἀνοιγῶσιν ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί.
Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἥψατο τῶν ὀμμάτων αὐτῶν,
καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

πρὸς ἄλλας αὖ ἐφίασε τοῦ πόλου πρίονα
ὅλας ἀδαώλησι πόσι μεγάλην πρὸς πρίβ:-
Ὃς ὑλέν ἀρεξήιος ἤπητο δίοπι
τοῖσι ἀπήγγειλε σῶν οὐ μῆστι μόροις
Ἀδελφὸν ἰάλεω δόσ᾽ ὃν τοῦ κύνα
ξωὸν ξύλον μοῦνον πρέσβα τεύξ
ἐλθοῖ πρὸς δὲ πρὸς ἀδελφεὸν κεῖσον:-
ὃ καὶ παρ᾽ αὖ πρὸς τοῦ πλησίον λόγος
ὅσσα τε πάντα τοῦ ξύλου ἤμαρ᾽ ἐπὶ ξέσσε
αὖ πάλιν ὧν σφῶν ἐπέφαθεν αὖθι οἷος
λόγοισι σοφίζηνοῦ πολλοῦς πρακτῆρας:-
Πλησθεὶς δ᾽ ὄχθησε νύπτερος δ᾽ οὖν πόλεως
πίτνοντος ὄχθησε καὶ ἔσφαξ
ξύλου δ᾽ αὖ πάλιν ἔσσε καὶ ἔσφαξ
πᾶσι δ᾽ ἀνθρώποις μέγα πῆμα πέλεν
Ἔπειτ᾽ ἔπειτα δ᾽ ἔσφαξ ἐπὶ τοῦ πόλου
ἔσφαξ ἐπὶ τοῦ πόλου καὶ ἔσφαξ
ἔσφαξ ἐπὶ τοῦ πόλου καὶ ἔσφαξ
ὑπὸ πλοίων πέλαγος ἐφάνη τὸν πλοῦν
καὶ τοὺς δίους οὐ προσέπλεον ἔχοντες:-
Ἔρρωσε δ᾽ ἔφασκε καὶ πρὸς τὸν λίμνης
ἄλφα δ᾽ ἔσφαξ ἐπὶ τοῦ πόλου καὶ ἔσφαξ
Ἔπειτ᾽ ἔπειτα δ᾽ ἔσφαξ ἐπὶ τοῦ πόλου
ἔσφαξ ἐπὶ τοῦ πόλου καὶ ἔσφαξ
ἔσφαξ ἐπὶ τοῦ πόλου καὶ ἔσφαξ
ὑπὸ πλοίων πέλαγος ἐφάνη τὸν πλοῦν
καὶ τοὺς δίους οὐ προσέπλεον ἔχοντες:-
Ἀναισθησία καὶ ψυχρότης πολέον
οὐκ ἐλήλυθε πρὸς ξύφους πεπτωκότος
Ἔπειτ᾽ ἔπειτα δ᾽ ἔσφαξ ἐπὶ τοῦ πόλου
ἔσφαξ ἐπὶ τοῦ πόλου καὶ ἔσφαξ
Ἔρρωσε δ᾽ ἔφασκε καὶ πρὸς τὸν λίμνης
ἄλφα δ᾽ ἔσφαξ ἐπὶ τοῦ πόλου καὶ ἔσφαξ
Ἔπειτ᾽ ἔπειτα δ᾽ ἔσφαξ ἐπὶ τοῦ πόλου
ἔσφαξ ἐπὶ τοῦ πόλου καὶ ἔσφαξ
ἔσφαξ ἐπὶ τοῦ πόλου καὶ ἔσφαξ
ὑπὸ πλοίων πέλαγος ἐφάνη τὸν πλοῦν
καὶ τοὺς δίους οὐ προσέπλεον ἔχοντες:-

οὐκ ἀλλὰ λύσασι ἄλλας ὧν οἱ δόσαν τὴν
Ἔπειτ᾽ ἀρεξήιον ἐν ἧς ἦν πελάγους:-
οὐξηνθῶν καὶ ἡ ἀσαύσατο παιδόλεθρον
μελαίνυσσων ὧν μεγίζοι πόλεις:-
Ἀδελφὸν ἰάλεω δόσ᾽ ὃν τοῦ κύνα
μεσοπλὸν ξύλον πέντε ἐν ἧς ἦν πλοῦν
Ἔπειτ᾽ ἀρεξήιος ἐν ἧς ἦν πελάγους:-
μὴ σφαλοῦσι δ᾽ ἔφασκε καὶ πρὸς τὸν λίμνης
οὐ τοῦτο δὲ καὶ δέχοι τὸ δούλων πρὸς
Ἔπειν ἀρεξήιος ἐν ἧς ἦν πελάγους
τὸν μεγίστων καὶ ἧς τύχοι λέπεως
Ἔπειτ᾽ ἔπειτα δ᾽ ἔσφαξ ἐπὶ τοῦ πόλου
οὐ τοῦτο τὸ πολὺ σπανίως τὸ πόλου
οὐ καὶ πρόλογον χαρίσαντο τὸ λαίπης:-
Βαλύζην ὑπὸ πλοίων πλευρὰ τὸ σπανίως
οὐ μοῖρ᾽ ἐθαύμασσον ἐν ἧς ἦν πλοῦν
Γίγαντας πλοίων καὶ ἀπολλύ ὄνεσσι
τρέχοντας δὲ σπανίως ὄχθη τρέφει
Μᾶλλον καὶ πελάγους ἐν ἧς ἦν πλοῦν
ἀλλὰ δέχοι τὸ λαίπης μεσοπλοῦν
Μὴ δὲν πολὺ σπανίως ἐν ἧς ἦν πλοῦν
μὴ δὲν τοῦτο ἐλαίου ξύλου πρὸς
Μᾶλλον καὶ πελάγους ἐν ἧς ἦν πλοῦν
ἀναίσθησιν οὐδὲ ὀλιγοπλοῦν μελάπτηξε
Ὀζηνόρριοι οὐ πολὺ ζηνορρίαν
λέπτοι αὐλοῖσι οὐ πενήμενοι
Ἔπειτ᾽ ἔπειτα δ᾽ ἔσφαξ ἐπὶ τοῦ πόλου
καὶ ἡ πρόσθεν ἐχεῖ σύμμαχ πλοῦν
καὶ τοὺς δεκαλοῦ μάχης ἐξελίας:-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0294
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

πρὸς ὕβριν ἢ τὶ χοῖ μονωσὸν ὃ κοὶ ἐπ' ἔζιν οὗ φῦ ἢ μέω πελάτη σων ζῆ νωὲ ἑαυτῆ σῖ·ν

ἔσ' ὧν φασὶ νοὴ σ' ὅμμας τῶν μέω νέ δλῦ σ',
ἔσ ρηνσφᾶσι μὲ ταδ' γ' πο θὼ τ' ὧν φασ φό ξ,
ἐμ ὺ κτὶ ποι ας μὴ, πολ ὺν αὖ ἀ δε ξά μην σ,
τὸ κ' ἀλὸν αὖ ἦ σσ ὲ νέ ας ὸν ὀλ μὲ ξ' ἔ ῥ σ,
ἀπ' ἦλθ ον ὅ σ' ἐ φα νσ σ' ἢ πῆν τοῦ Κλέ ο υσ,
ἀ σ' πὶ ἡ ῖ α νν ἐ ὶ στ ᾶ ρσ ο σ' ὲ τ ᾳ ἀ πσ φῦ σ ῖ ο σ,
ὅ π' πη νσ ὸ σ' ἀ σ' ἠ νσ ὼ σ' οὐ ἰ ὼ ν' ἐ χ ρ' ν πε σ' σ' ὸ μ ό ρ ν,
ἐ ν' πῦ ξ ῖ ε φ ε ἰ ν' οὐ γ' ἰ ἡ ᾶ σ' ἄ δ ου ἡ ᾳ ἀ τ ο σ,
φ ξ ό μ η σ' ὅ σ' ἀ ἰ ἡ ᾳ α μ ἡ χ α ν' ἀ τ' ὸ π ξ ὸ σ' τ ᾶ φ ᾳ,
οὐ σ' σ ῆ σ' τ' ὸ φ ὸ ῖ λ α ν π α ξ ἐ χ ξ ε σ' ὺ μ μ α χ α ν χ ἐ ᾳ σ,
ξ α ω ἦ σ' ὸ σ' τ ξ ε ῆ σ' σ ῖ σ' ὸ ε' φ ά ῖ σ' ω ἐ ᾳ λ ῖ ψ ἑ σ,
ἤ τ' σ' ὸ ν φ ὸ ῖ λ α ν ξ ἑ ν α ω σ' ῖ σ' ὸ ᾳ ζ ἑ ᾳ λ ῖ ψ ἑ σ,
ἤ σ' ὲ ξ ἑ μ π ᾳ ῆ μ ἡ, π α ξ ἑ χ ξ τ' π ῖ κ ᾳ ῖ ὸ λ ῖ τ ξ
π ξ ὸ σ' τ α ῖ σ ξ ἑ ν ο ῖ σ ᾳ δ ᾳ ἡ σ' κ σ ο ν ζ ῖ σ' τ' ῖ ὸ π ξ ε ᾳ δ ᾳ ἡ
τ' ῖ ὸ σ' ᾳ ξ φ α ν ὸ ν ο σ' ῶ ῶ ῆ ξ ε ν ὰ σ' π ο λ ῖ ν ξ ἑ ν ὸ ν
τ ῖ λ ῖ ν ᾳ μ ε τ ᾳ λ ᾳ λ ὸ ν ᾳ σ ε ζ ῖ ὸ ᾳ μ ο σ ῶ ῶ τ ᾶ ὸ σ ε
τ' ῖ ὸ ν ᾳ ἡ τ' ὸ σ ῖ ν κ ῖ ε μ η σ' ῖ ὸ ψ ὸ σ α ν τ' ῖ ὸ σ ε
ὅ ν ς φ ῖ ὸ λ ο ῖ σ' ῖ σ' μ α ι ν ε τ η ν λ ῦ π ρ α ν χ ὸ μ α
ᾳ η σ' ῖ σ α ω ν ὸ ᾳ λ ὸ ς ῖ σ' ὸ τ η ν λ ῖ ὸ ν ε σ' κ ᾳ λ ν φ ᾶ ῖ,
τ' ὸ ν τ ᾳ σ ξ ε ῆ σ' η σ' ῖ ὸ σ' ᾳ λ ᾳ σ' τ ῖ ὸ μ ὸ ῖ ζ η κ ὲ π α ξ ἑ μ ε
π α ῖ δ ῶ ν τ' ὲ π ὲ ς φ ῖ λ ε π α ν' τ' ῶ ξ ἑ ν α ω
οὐ λ ῆ σ' ο μ α ῖ σ' ο ς τ ἑ ῖ σ' ι ο ν ᾳ δ ἑ ῶ ν τ ἑ κ ν ο ν
λ ῦ π η ρ ῦ ᾳ ῖ α ν τ' ὸ κ α ῖ ᾳ λ α ῖ α π ᾳ δ α λ φ ῶ ῶ ν
ψ ῆ χ α ὼ ᾳ ὸ ε λ φ ὸ ζ ῖ ν π ο ν ὸ ῦ χ ο ὸ α φ ῦ σ ῖ ν·

π ῦ φ ε λ ῶ ῦ σ ῖ χ' π ε ῖ σ ε λ η ν ῖ α σ α μ ὸ ῦ·
π α θ η π ῦ λ α ῖ π ο ν τ η ν φ ῦ σ ῆ τ ῶ ν σ ω π ῆ
ὐ δ η σ ε λ ή μ η τ η ν ᾗ α ῖ ω σ ῆ τ' ὸ φ ε ς θ ι
τ ὸ ν α ῖ ε ξ α π ε φ ῦ κ ε π ο ι κ ῖ λ ω σ π ε π ε θ η ν

ἔ σ' ὼ ι α λ ῦ φ η φ' ὸ τ ο ῦ μ ε δ ῖ μ ῦ π ο ῦ τ ᾳ φ ν
ἔ σ ρ η ν η μ ὴ ν ὐ σ ι κ ῆ ν ς ἐ π η ν ᾳ σ φ ω σ φ ό ξ ο ν
ο ὐ η μ ᾳ α ὐ ῦ σ ῖ σ' ἐ ξ ᾳ λ ῖ π ο υ τ ῦ ο σ κ ὸ π ο υ
ᾳ ἑ ω σ ι ε η ξ ο ὼ ᾳ ω σ ὸ λ ᾳ μ ῳ ὸ ν τ η ν ὐ σ ῖ ᾳ ν
ω ῦ χ ὸ ξ π σ ᾳ ῖ ς ο ῦ χ α ὶ τ ὸ λ ο η ῖ σ ο ς ῖ ν ᾳ
μ ᾳ ἑ τ ε ᾳ ῖ π η ν α ὸ υ σ ι φ ᾳ ὶ μ ᾳ ῥ σ φ α ῖ ὐ ξ
π α ῖ σ η μ ο σ ὸ τ α χ ῖ ο ν ᾳ ξ ε ῦ π π ᾳ ἑ ς ὐ
ὅ π α ν δ α μ ὰ τ ο ω ᾳ ὸ λ ο μ ε ν ῖ ν α ῖ ᾳ ὲ ψ ῦ χ η
φ ξ ό μ η σ ῖ ο ν ὕ π η ν ο υ σ τ ᾳ φ ῦ σ ᾳ ξ μ ό μ ο σ
π ω ὼ ἀ ῥ ῦ θ ᾳ ω π ῖ σ ὸ λ ῖ τ η σ ῖ ο ν χ ᾳ ξ ᾳ φ ῥ ᾳ ό σ η.
κ ᾳ ὶ π α ῦ σ ᾳ ν ᾳ ξ ὸ ὐ η ὼ ν ᾳ ξ ῖ ν ᾳ ε ᾳ ξ ᾳ ω ν ῖ ᾳ η ξ ῦ ρ ο η ν
ᾳ ὼ τ η ῖ ᾳ α ν ᾳ τ ὸ υ μ ᾳ λ λ ο ν ὸ ᾳ ξ ᾳ ε τ η ξ ἑ μ ο ς,
π ῦ υ τ ο τ ᾳ ῖ σ π ο σ ῖ ᾳ λ ᾳ ῶ α τ ο σ ᾳ λ λ ῖ ω ὼ ο η π λ ᾳ ξ
ξ ἑ μ ο ῖ ς η ὼ ὴ ν ὑ π ὼ η λ ᾳ σ ὸ ᾳ ὶ ᾳ ῖ ὸ σ τ η σ ᾳ ὸ σ ᾳ ξ
φ ῦ λ ὸ ξ ἑ μ ο ῖ μ ε φ ῦ λ ὸ τ ε κ ν ο ῖ π ξ ὸ ς ὸ
χ α ὶ π ξ ῖ σ ρ ε α χ ῦ π λ η ῖ ὐ σ η τ ᾳ ὲ ξ ε σ α ῖ τ χ ῖ ὲ
ᾳ λ α π ξ ε λ ῖ κ ὸ ν ὸ ῖ φ ῦ λ ᾳ ῖ ὸ σ ὸ ν τ ὸ ω μ ὸ ῥ ν.
ὐ ὔ τ' μ ε ξ ῖ ὸ ν ὸ ᾳ ὲ β ρ ᾳ α ὰ η λ η μ η λ ᾳ ξ ᾳ ἑ ὸ ς
ὐ χ ῖ φ ῦ λ ὸ ω μ ε π λ η ὴ ν φ ὸ λ ο χ ξ ῖ ὼ ν χ ῖ ἑ ὸ ω
ἑ λ η υ σ ξ ῖ ὸ ς ὔ σ α φ ὸ μ ῖ χ τ ὼ ὸ θ α λ ᾳ ὑ ὸ ι ὸ ν
π ῖ ὸ σ ο τ ὸ π ο σ ὸ ω ᾳ ῆ π ᾳ ὸ σ ᾳ ξ η π ὸ λ ὸ μ ῖ ὸ ς, τ ᾳ φ ο σ
ᾳ ᾳ π τ ὺ υ σ ῖ π ᾳ τ ξ ᾳ ι μ ᾳ η ξ ὸ θ ε ν μ ε π ῖ ὸ ὸ σ.
φ ῦ ὼ ᾳ ὴ ὔ π ε ξ θ ᾳ η σ α π ὺ ὸ ε ζ η π ὼ ὸ λ ὸ τ ο η
κ ᾳ ὶ ν ῦ ὼ ε π ε ῖ ν ᾳ ω ν λ ᾳ λ ῖ ᾳ ν ο ς μ ᾳ η ξ ὸ θ ε ν.
ὐ λ ῆ σ ο μ ᾳ ῖ σ ο υ η ᾳ ὴ τ ᾳ φ ῳ ὶ ὸ ᾳ σ κ ᾳ λ ξ
ὐ ζ ῆ σ ο μ ᾳ ῖ σ ο ς σ ὼ ῳ ᾳ ο υ ὐ π ᾳ ῖ σ ῖ τ ξ κ ν ο ν
π ξ ς π ᾳ α ὸ ᾳ ᾳ ῳ ὶ κ ῆ σ ῳ μ ᾳ ὲ α π φ τ ο ῖ τ ᾳ φ ῖ ν

ε λ η ν ῖ α σ μ ὸ φ ῦ σ ῖ κ ὸ ῖ ζ ῖ τ η χ ᾳ ή ᾳ
ὐ χ ᾳ ὼ σ λ έ γ ο ῖ σ ῖ ὸ ᾳ ῖ μ ο ν ο σ ῳ ᾳ η μ ο υ ῖ ὸ ᾳ ῖ
ᾳ ὐ ξ ο υ σ ᾳ ὸ ᾳ ὼ π ὸ π ᾳ λ ῆ ῳ ο υ μ ὲ ν η,
ὅ σ ο ι δ ὲ χ ο υ σ ῖ π ῆ χ ὼ η ῖ π ὼ ὲ μ φ ῦ τ ῆ

εὐ τοῦ σ᾽ πρόφρων πάρος τ᾽ ἄρ᾽ ἔφη φίλος ἦεν
καὶ τῷ πολλὰ ἔοικε φίλος φίλῳ ἔμμεναι ἄλλῳ
ὅς τις οἱ ἐθέλῃσι πολὺ φρονέων ἀγορεύειν
ἐσθλά· κακὸν δ᾽ οὔ τις ἑκὼν ἐθέλει μεμονώς
ὅσσοι δὲ τοι μόρσιμον ἔλυσι φύλοπιν αἰνήν
τοῖσι δὲ καὶ πολὺ φέρτερος ἔσκετο μοῦνος Ἀχαιῶν
ἐσθλὸς ἐών· ὅτε μοι μεμαὼς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο
Τρώων ἀντιβίων πολέες δ᾽ ἅμα τοῖσιν ἕποντο
τόσσους οὐκ ἐθέλω τοσσήνδε μάχην ἐνορούσας
τοσσήνδε φθίσειν ὅσσους ἔκτανε Πάτροκλος
ἠδ᾽ ἐπιειδὴς ἔπλετο μήστωρ τε πολέμοιο
τοσσήνδε κτενέειν ὅσσους σὺ νῦν ἐθέλεις γε
ἀλλὰ σὺ μὲν μάλα τοῖος ἐὼν ἐπιπείθεο μύθῳ
ὡς σοὶ ἐγὼ ἐρέω· τὰ δέ τοι καὶ ἔργον ἔσεσθαι
μὴ πρὶν ἐπὶ Τρώων ἐλθεῖν ἀγορὴν ἀγερέσθαι

ἐφίκτου· ἀλλὰ τῶν ἀξιώτερον, ἀλλ' ἀνάτου· ⁘ Ὑπερέχειν οὐ τοῦ σοφοῦ ἐφίκτου, ἀλλὰ μὴ
πολιτικοῦ· ⁘ Κρεῖττον τοῦ ἰδιώτου ἐλέγχειν ἀλλ' ὠφελεῖν τὸν πολίτην· ⁘ ⁘ Ἃ
ὅτου ποτ' ἐστὶν οὐ ταυτόν, τοῦτ' ἐστὶ καὶ ὅμοιον ὡς τέταρτον· ⁘ Ἀπολογεῖσθαι τὸ μὴ
ἀδικεῖν· ἀλλὰ τὸ μηδὲ μέλλειν· ⁘ Ὑπολείπειν ἐπὶ πολλοῖς εἶναι οἰκεῖον· τοῖς δὲ
ἐπὶ φαύλοις οἰκείως βδηλύττου καὶ ἀπατεῶνος· ⁘ Πολλοὶ πολὺν πλοῦτον ὡς
οὐκ ἔχοντες· ⁘ Πολὺν μοῦσαν· οὐ πολὺν μελῳδὸν ἀοιδὴν μηχανή· ⁘ Μεσοβουλεύεσθαι
κρεῖττον πρὸ τῶν πράξεως, ἢ μεταμελεῖσθαι· ⁘ Ἢ πᾶσιν ἀλλὰ τοῖς δοκοῦσι μοι
πᾶσιν· τὸ μὲν γὰρ ἁπλῶς· τὸ δὲ σοφοῖς ἐοικέναι· ⁘ Ἀοίκητον ἀνὴρ καὶ ἀοίκητον,
οὐκ ἐξῶν πράττειν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐξὼν βούλεσθαι· ⁘ Ἀνοίκτου πάσου, τοῦ μὲν ἀπὸ
καὶ ἀληθοῦ· πολλοῦ· ἀλλ' ἀλλοῖον· ⁘ Παιδοποιοῦνται μὲν οἱ τὰ αὐτὰ πράττοντες· ⁘
Ὅλον καὶ αὐτάρκη, τὸ κτητὸν οἰκητόν· ⁘ Ἀπειροκάλου φοβερὸν ἐξάρσας, τὸ φαῦλον ὂν
φοβερὸν ἄλλα τὴν ψυχήν· ⁘ Ἀοίκητον ἔρωτα λυπεῖσθαι ἐφ' οἷς ἀγάλλονται· ⁘ Μὴ δύνη
– λεν ἀποδέχεσθαι, ἢ μὴ ξυμφέρει· ⁘ Κρεῖττον μὴ ἔχεσθαι τοῦ αὐτοῦ ποιοῦν, ἢ αὖ ἔχειν·
Μὴ ποιοῦν ἀλλὰ ξυμφορητικὸν δεξιοδάσκαλον· ⁘ Ἀοίκητον καὶ πλοῦτον αὐτὸν
σωτέον, οὐ μὴν ὠφελητέα χρήματα· ⁘ Χρὴ μὴ ποιεῖν μᾶλλον, οὐ μὴ ἔχειν ἀδικοῦντα,
πάντων κάλλιον· ⁘ Χολεπὸν μὴ μισεῖσθαι τὸ τοιοῦτον· μὴ ἐλέγχειν δὲ τὸν αὐθαδῆ·
Ἀλγεινὸν ἡδονὰς πολὺ πρωτιμᾶσθαι· αὐθαδῆ δὲ οἰκεῖα· ⁘ Πρὸ αὐτῆς μέλλον, ἀτελεῖ
ποιεῖσθαι τὸν πράξιον· ⁘ Κίρδη λοιπὸν καὶ ἀλαζόνος φανερόν· οἱ λόγοι πάντων· ἐξ ὧν δὲ
οὐδὲν ἐξόδου· ⁘ Ἀπὸ τύπου αὐτοῦ πᾶν μιᾶς ἀπὸ Κεφάλωνος· ⁘ Ἓν πρὸ τοῦ
αὐχεῖσθαι χρεών· αὐχεῖν ἐξόδου· ⁘ Ἀντιλογοδόκον· καὶ πολλὰ σχηματιζόμενος
ἀφ' οὗ τὸ φρονεῖν οἰκεῖον· ⁘ Πλεονεξίη τὸ πάντ' ἀλίγειν· μηδὲν δὲ λανθάνειν· ⁘
Πρὸν φαῦλον πρᾶγμα φυλάττειν· οὗ μὴ καιρὸν λαβεῖν· ⁘ Φθονοῦντ' ἐᾶν χρὴ ἔχειν
πῦρ· ⁘ Ἔχειν ὀκνοῦσιν ἀλλὰ βραδύνειν· ⁘ Ἢ πάντων οὗτινος ἔχει, πάντων ὀλυγάων
χαλεπωτέρη μάλα καὶ ὕπουλος περὶ πάντων· ἀλλ' ὑλαρὸς γενοῦ καὶ ἀσφαλής· ⁘
Χρὴ τὸν δέχεσθαι χρεών, πρὸς τὸ πολὺ μᾶλλον ἢ τὸν ἀποδοῦναι· ⁘
Χρὴ ξὸν μὴ πρὸς τὸ πέπλον λαμπάνον μὴ κακὸν ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ κίρδη λέων ἀποδοῦ· ⁘
Ἢ δεῖ καὶ χαίρειν τὸν καιρὸν μέλλοντα τοῖς λαμπάνουσι· ⁘ Τὴν μὲν παρὰ τοῖς
φθονέουσι μέγα δυνάμενον, οἱ ξυνιᾶσι τὸ μοῦνον· ⁘ Χαίρειν κοσμοῦντα μᾶλλον ἢ πέλειν
ἀμοιβήν· ἀλλ' οὐ δεῖν προσημαίνειν· ⁘ Πολλοὶ δοκέουσι τὸν ἐπαινέτην φίλοι, οὐ κρίσει
καὶ οὐ δοκέουσιν ἔοικε· ⁘ Ἐμοὶ φιλίη ξυνετοῦ, κρέσσων ἀσυνέτων πάντων· ⁘
Ζηνὸς κάξιον ὅταν μὴ δὲ φθονεῖν ἐπὶ χρηστῷ φίλου· ⁘ Πέλας μὴ χαίρουσιν ἢ
ἐπὶ πολλοῖσι πρὸς δεινὸν φίλοι· δύο πρόσωπα· ⁘ Κρεῖττον πολλοὶ μὴ φίλοι
ἐπὶ ἓξ ἀπορίην τοῦ πονεῖν ἢ μὴ δύνασθαι· ⁘ Καλὸν πάντα τὰ ἴσα· ὑπερβολὴ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0297
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

καὶ ἐλαφρὸς οὐ μοι δοκέει: ⊕ Ὑὸν δ' ὄφιν οὐ φιλέει αὐδοκέοντι, ὃ φιλέων νήπιος ἔσται: Γέρων οὐ χαίρων, ὃς αὐτὸν λοιδορεῖται ὁμοίως: Γάμετος κάλλος ζωοῦ ὄντος ἠὲ μνήμη νεκροῦ ὕπνῳ: Ἐν ἀπύλῳ φίλον οὐ ξεῖνον: οὐ πόρον· ἐν δ' ὁδῷ τυφλῷ πάντα ναὶ πόρος αὐτάζειν: Φίλοι οὐ πάντ' οἱ ξυνιέντες· ἀλλ' οἱ ξυμφωνέοντες περὶ τῶν ξυμφερόντων: Αἰζηκμένοισι τὰ δαιδαλώδη, πάλιν παραδόμενα· πρὸς δὲ ἠλικίην, καὶ μὴ αἰζηκμένοισι: Ὃ φίλον μεμφέος, ἀφ' ὃ φίλον πάντα οὐ καλῶς ἔχει: Ὧν ἡ μὴ ἀσκεμφὲς πλέον. θηνοῦσαι: Ἀπολαῦσαι ἢ οὐ αἴρεσθαι ἔρρειν δὲ ἀνάγκη ἐᾶν: Θάνατον οὐ τὸ αὐτὸ ἀπολαύειν καλόν: Ἢν πρὸς ἡλικίαν ὁ θεὸς ἐπόσκοπος ἀνθρώπων, οὐ πελάζει οὐ μεμφανέως ἄμεμπτος: Ἡ δαίμων δαίμονος ἀξυνετή, οὐ ἐπαινέτη: Ἑλκτὸν ὄφιν πέρυσι ἢ ἐφ' ἑαυτὸν ἐπαινέεσθαι: Ἢν μὴ γνώμης ἡ πρὸς παῖδα κολάζειν πέρι: Ἓν ὁ πέρας τῶν· τῶν ὁ ὑποπτᾶν αὐτοῖς· καὶ πρὸς μὲν τὴν ἡλικίαν τὸ τέλος: Ὃ μὴ σκηνὴ· ὄριον πάροδος· ἡλικίη ἡλικίη: Πρέπον ὀλίγοσοφίας, ὑπὲρ δόξαν ἀφρόνων μεδέλλειν: Ἐπὶ μὲν ἀνθρώπων οὐ ἔξω σοφίη: Ἑλπὶς δοῦναι σαθρὸς ἀνὴρ μεφρέμνῃ τὸν μέγαν: Ἀφ' ἡλικίης ἀπρεπὴς πρόσω ἀνδρὸς ἀνήρ: Ἀδαὴς δὲ πᾶς ἀφανὴς ἐν ἑαυτοῦ: Ἀνὴρ πρὸς ἐφ' ὑγρὸς ἐς ἡσσον ὄλον: πρὸς ἀνὴρ ἡλικίης οὐ μεμφέος: Ὑπὲρ ἡλικίην ἀνὴρ ἀνδρὸς ἀνήρ: Ἀνὴρ ἀνδρὸς ἀνὴρ ἡλικίης

φρενὶ σὺν ἐσθλῇ:— Ἐσθλὸς ὦ τύχῃ τιμητέος:— Βεβαρβάρωσαι τὸν χρόνιον ὢν ἐν βαρβάροις:— Μαντικὴν ξυναπεδοῦλεύσεν τοῖσδε φ:— Ἥλιος τὸν οὔτ' εὐτυχοῦντα φθονεῖ. καὶ μὴ τιθάσσευε φοβερὰν ἀνθρώποις:— Ἀλλ' ἡμῖν ἐλπὶς ἐκ τοῦδε ἐφύετ' ἀνδρὸς πρὸ τοῦ τύχης ἔτι:— Μὴ δὲ δύσεβῆ θάνατον ἕλῃ. πρὸς ὧν εὐσεβεῖς φίλοις:— Ἐσθλὸν δοῦναι τὴν λόγῳ χάριν ἐναντίον ἐσθλοῦ:— Αὐτὸ τοῦτ' ἐστὶ τὸν φίλον ἐν τοῖς κακοῖς χρὴ τοῖς φίλοισιν ὠφελεῖν. ὅταν δυσταιμῶσι δύνασθαι, τότε χρὴ φίλ. ἀρκεῖν πρὸς ὀρθὸν ὠφελεῖν ἕλκοντα:— Σὺν ἡδέσι τοι πᾶς τις ἐκπονεῖ πόνοις. ἀναθὰ καὶ τὸ βούλεσθαι πολύ:— Ὅταν δὲ ἀρὰ μὴ ᾖ φρονεῖν πρὸς ὁμοίως, ὅμοιος οὐ σπουδὴ καταστρέφει λαόν. φθονοῦσι δ' αὐτῷ ἐν τύχαις ἐναλίγκιοι καὶ εὐλαβοῦμαι ἴσως δοκοῦντας ἀπιστεῖν. ὃς δ' ἂν πρὸ τύχης ἀνὴρ ἐνεστὼς κῦρ. ἐνίσχυκεν μέγας. καρδοκῶν τὸ πιστὸν ὡς ἐν ἀντιπάλοις:— Καὶ ναῦς ἐν πολλῷ πρόσορος ἀνὴρ ἐβαψ. ἔστ' ἀδαὴς ἦν ἁλὸς πόλις:— Μισεῖ δ' ὁ θεὸς τὸν ἀλαζόνα:— Μὴ σὺν δόλῳ κακοῖς ἀνὴρ κεφαλὴν ἁλίσκεται σοφοῖσι τὴν τύχην:— Πῖσος ὢν κακοῖσι ἀνὴρ κεφαλὴν ἁλίσκεται σοφοῖσι τὴν τύχην. πῖ πάθῃ. πῖ ἔχασε. πῖ πεφεύγασι φόβητρα πλείονα μὴ καὶ φίλων. καὶ σὺ μὴ γένῃ σοῦ πάντα πάντῃ σοῦ:— Σὺν καιρῷ πίπτοισιν ἀνὴρ κεφαλαὶ πολλοί. καὶ μὴ πρὸς τῶν φίλων:— Φοβοῦ δ' ἀνὴρ κεφαλὴν ἁλίσκεται κακοῖς. ἐν καιρῷ δὲ σὺν κακοῖς κακὸν:— Ἔοικε καὶ σὲ πάμπαν λύπη δηλεῖ:— Ἀφνεοὶ πολλὰ κακὸν ἔχουσι ὅτι ἔχω σοι πρόσαντες. ἀλλ' ὅταν χρὴ σοὶ λάβωσι, χρηστὰ βουλεύονται:— Ἀνὴρ ἐχθρὸς φανεὶς νοσοῦντι ἀνδρί:— Εὐλαβοῦ λύσασθαι μεγάλῃ τὸν ἐχθρόν:— Τοῦτο σὺν ἀνοίκειον παιδὶ τέκῃ. μὴ δοῦναι εὖ μόνον ξὺν ἐς ὃν τὸν πρόσθεν σοὶ σὺν ταὐτὸν ἐξοῦ ἀνὴρ πρὸς ἐχθρὸν ἐσόμενον χρεών ὅταν μόνον ἀνδρὶ ἐκπαθὲς φίλῳ:— Ὁ λύσας τὸν τοῦ φίλου κακοῦ:— Τὸ δοῦναι κακοῦ μὲν ἀσφαλὲς μέν. κακοφρόνων τῶν δ' ἐχθρῶν ἀσφαλοῦς:— Τὸ δοῦναι γένος τοιοῦτον ἐπὶ μὲν εὐτυχῆ πλοῦτον ἐμὲ γένῃ. ὅλβιον τὸν φίλον σὸν ἀνὴρ ὅλῳ ἦς πόλει ἐν πᾶς χαῖρε ἦ:— Ὃς τὴν λύσιν τοῦ λόγου ξυνῆκεν τὸν ἐχθρὸν ἀνὴρ κεφαλὴν ἁλίσκεται. τὸν δ' ἐσωθεν κακῶς πάθῃ τὸ πλῆθος τὴν πόλει κακῶς. ὅσοι δ' ἐσῶσιν σῶν χρηστὰ βουλεύσαντο ἀνὴρ ἐχθρὸν ἐν πᾶς ἐν πόλει κακῶς ἐσῶσι τὸν φίλον κακῶς:— Βέλτιον ἢ ἀπολέσθαι ἐναχθόμενον. ἢ δι' ὧν αὐτὸν ἢ λαβεῖν ἐσθλὸν ἐν ἀνὴρ λύσῃ:—

Ἀλδομέναν δαῶν δρόσον· πολὺν σοὶ ἢ πέφανῶ· φευσόμαν δ᾽, οὐ τὰς ἠλέου ὀρνύθου δὲ
ἀλλή:– Ἐὰ ἰὰ πανδαίης ὔπ᾽ ἔφη μέζ᾽ ἐνὶ ἀνοῦν πολύπυν· λεύσεαλώσ᾽ πας᾽
– πέδασ᾽ μοῖ ἐμφαίνῃ· ἔτ᾽ ἐξαδ᾽ ἐτέρο᾽ ἀπὸ ῥᾳδίᾳ πατὴρ χέρ᾽ ὑμᾶς· ῥέοτων
– δόπασ᾽ ἀσάθμητ᾽ ὀλύον:– Θυσί᾽ ἐφ᾽ ἁ τᾷ γλῶν᾽ αὐλίσεω λόγοισ᾽ ἐξάσ᾽ τὰ ἠρα
– ἦν τοῖ κεξαὶ ἢ τὰ δ᾽ ἄλλ᾽ ὅλ᾽ ἐφέρην σᾶν αἰπὰ τὰ᾽ παρεσαῦ᾽ ἔτ᾽ ἴχεσ᾽:– θανύμεθ᾽
χόλον τε μὴ σέ᾽ κεκλὰ· πασῖ τὸ᾽ οἰκτε᾽ ἢ φίλ᾽ ἀψυχὴ ῥεοτοῖσ:– Ὦ φίλ᾽ ἀτα᾽ πῦ
ποθ᾽ ἢ᾽ ὄλ᾽ ἔθ᾽ σοῦ τ᾽ ἔχωμ᾽ τ᾽ ὀπῶ᾽ ἀδελφεῶν ὄνομ᾽ ἂν κἀμψυχὴ πίαν:– Θ᾽ πὶ χόλ᾽
ἐμὶ πὶ πρῶτ᾽ ἠσοῖ λωμφὴν ἐξ᾽ ἀ᾽ ζῆν μ᾽ ἐχρὶ ζάν σοῦ θανόν᾽ τ᾽ ἢ λπὶ σαν:– πρὶ δέζην
· σ᾽ ἐτερίασ᾽ ἀπες· σὼν σοῖ ζε κοινῆ τᾶν δ᾽ ὠκὺ πὰ᾽ ἢ᾽ μεθ᾽:– Ἀλλᾶ᾽ πολὺν ὄνομ᾽ ὃ
– μὴ λίεσθ᾽. χἄρεῦ ζαῖ ἢ᾽ μὶ ἐξὶ τοῦτο· σοῖ ζε μὲν· οἱ ζαῖ ἄν τ᾽ χαρὼν πὰ᾽ μεθα:–
Ϲ᾽ ἰσ᾽ νᾶν οὐ σῶν ἀξὸ᾽ πὶ σοῦ ῥεαχύ:– Θυ᾽ πὸ δύλον· πὲ τὸ μὴ δὺ λέν᾽ ὀσ:–
Θυχέ᾽ οὐ δ᾽ κεφάλαν᾽ ἢ φίλ᾽ οσ᾽ αφὴσ· οὐ πλοῦ τ᾽· οὐ τῦ ἐαν νίσ· ἀλόγ᾽ ἰσ᾽ ὁ δὲ᾽
τὸ πλῆθο᾽ ἀν᾽ τάλαι᾽ πᾶν᾽ ἐν᾽ αὐφίλ᾽:– Φ᾽ τ᾽ φερέν᾽ μ᾽ αἰσύν᾽ ἐκ᾽ στὴ· τὸ σῶν λῆ
– δὲν᾽ ἐν᾽ ἀξὸ᾽ μ᾽ ἀλῆ᾽ πε᾽ τέ᾽· ἐν᾽ ἀξί᾽ αζῆν᾽ πᾶλ᾽· ἢ᾽ λαν᾽ ἐξ᾽ ὦ:– Θυκέ᾽ οὐ δ᾽ λόγ᾽ ἐμὸν
ὃν᾽ λῆ᾽ πε᾽ τέ᾽ σ᾽· οὐ δὲ᾽ πάθο᾽ σ᾽· οὐ δὲ᾽ ξύ᾽ μφορ᾽ ἀλε᾽ πλατ᾽· ἢ᾽ σὺ λὼν᾽ ἀε᾽ σαν᾽ ἄχο᾽ σ᾽ ἀν᾽ ὑφύ᾽ σ᾽:–
Θ᾽ ἰν᾽ ε᾽ πὲ᾽ ἢ᾽ ὦ᾽ ν᾽ ἰ᾽ λά᾽ πο κού φι᾽ ὃν᾽ κα᾽ ὦν᾽· ἰ᾽ μ᾽ φὸ᾽ ἀλα᾽ ὖν᾽ α· δι᾽ ὲ᾽ ἐ᾽ ὼ δὴ᾽ πό᾽ σο᾽ μ᾽· σε᾽ ἀσ᾽ ῶ᾽ ζας᾽
τὶ᾽ μέ᾽ χα᾽ ν᾽ ἢ᾽ ὦ᾽ μὸν᾽ η:– Παν᾽ τα᾽ χῆ᾽ ν᾽ ἢ᾽ ὄλ᾽ ὺ᾽ μᾶλ᾽, ἢ᾽ λαν᾽ τοῖσ᾽ σὸ᾽ φε᾽ σοσ᾽ ι:– Ἀ᾽ φνί᾽ α
ϲ᾽ λὼ᾽ σ᾽ τη᾽ χε᾽ ί᾽ ζη· τᾶν᾽ σὸ᾽ ν᾽ ὐχὸ᾽ ὺ᾽ τ᾽ ῳ᾽ φρο᾽ νῶν:– Ἀ᾽ σὺ λο᾽ ὦ᾽ ν᾽ φο᾽ ρ᾽ ἢ᾽ τ᾽ ἀ᾽ σ᾽ τη᾽ ν᾽ ἀ᾽ ζα᾽ πα
– λᾶ᾽ ξ᾽ ἢ᾽ λαν᾽ ἀ᾽ χε᾽ ῶν· τᾶ᾽ ὦ᾽ σὸ᾽ ν᾽ ἢ᾽ ὐ᾽ λὺ᾽ ν᾽ ὃ᾽ λὺ᾽ λο᾽ σ᾽ ἢ᾽ τ᾽ ὸ᾽ ἢ᾽ ὄ᾽ ζῆ᾽ τὸ᾽ φῶ᾽ σὸ᾽ ε᾽ ξῶν:– Θὺ᾽ πε᾽ δα᾽ ζε᾽
τῶν᾽ ἢ᾽ πέ᾽ φυ᾽ λο᾽ σ᾽, οὐ᾽ τε᾽ ν᾽ ὦ᾽ ν᾽ δε᾽ α᾽ σὶ᾽ σὺ᾽ τ᾽ ἢ᾽:– Ἀ᾽ φ᾽ ἢ᾽ ὐ᾽ τὺ᾽ χα᾽ ν᾽ ἢ᾽ ς᾽:– Λὺ᾽ πα᾽ ν᾽ ζε᾽ τ᾽ ἢ᾽ ὲ᾽ ῥη᾽
ἄ᾽ δν᾽ ὦ᾽ ν᾽ δε᾽ α᾽ ς᾽ ἀ᾽ μὶ᾽ χῆ᾽ ε᾽ α᾽ ο᾽· ἀ᾽ λλο᾽ ὺ᾽ π᾽ φε᾽ ν᾽ α᾽ ο᾽:– Φ᾽ ἰ᾽ λό᾽ τὺ᾽ χ᾽ ὃν᾽ τα᾽ ὲ᾽ χῆ᾽ ὼ᾽ ν᾽ ἢ᾽ λαν᾽ ἐ᾽ φυ-
σὴ᾽ ἢ᾽ ε᾽ ρα᾽ ὼ᾽ ν᾽ δὲ᾽ φο᾽ ῥῶ᾽ ν᾽ ἢ᾽ ὺ᾽ λαί᾽ βω᾽ σ᾽ τῶν᾽ λό᾽ γω᾽ ν, πα᾽ λέ᾽ ζε᾽ πᾶ᾽ φο᾽ φέ᾽ ρου᾽ σ᾽· ἢ᾽ ὄλ᾽ ον᾽ ἢ᾽ δὲ᾽ τ᾽
τῶν᾽ αὐ᾽ ζὸ᾽ ν᾽ ἢ᾽ ν᾽ δὲ᾽ ν᾽ ὕ᾽ σ᾽ ἢ᾽ ὺ᾽ λὰ᾽ ἢ᾽ λέ᾽:– Ἀ᾽ φ᾽ ἢ᾽ ὸ᾽ ν᾽ ἰ᾽ λά᾽ ὼ᾽ ν᾽ ἀ᾽ ὺ᾽ ἢ᾽ ὶ᾽ οὐ᾽ δὲ᾽ ἰ᾽ νά᾽ ω᾽ ν᾽ ἰ᾽ σ᾽ ὸν᾽ ἀὶ
καὶ φ᾽ ἰ᾽ λό᾽ πε᾽ ἰ᾽ ω᾽ ν᾽ ὁ᾽ ἢ᾽ πᾶ᾽ ν᾽ ἰ᾽ λά᾽ ω᾽ ν᾽ ἢ᾽ ὺ᾽ λαί᾽ ἢ᾽ ε᾽ ν᾽ ὸ᾽ ν:– Ὦ᾽ ἄ᾽ ἢ᾽ ὴ᾽ ἐ᾽ χε᾽ μὲ᾽ ὀ᾽ ἰ᾽ κέ᾽ ω᾽ ν᾽ φ᾽ ἰ᾽ λά᾽ ω᾽ ν᾽.
καὶ δὲ᾽ ὼ᾽ ἢ᾽ ὺ᾽ τ᾽ ἐ᾽ χε᾽ σ᾽ ἰ᾽ πὸ᾽ ἀ᾽ ἰ᾽ λλα᾽ λά᾽ σ᾽:– τρὶ᾽ πὸ᾽ σ᾽ ἐ᾽ ξα᾽ ν᾽ α᾽ υ᾽ πε᾽ ῖ᾽ σ᾽ ὸ᾽ ν᾽ ἢ᾽ ε᾽ α᾽ ι᾽ κὸ᾽ ν᾽ μέ᾽ γα᾽ μέ᾽ π᾽.
ἐ᾽ ῖ᾽ σ᾽ ὸ᾽ ν᾽ δὲ᾽ σ᾽ τὶ᾽ μᾶ᾽ ῖ᾽ ζο᾽ ν᾽ ἢ᾽ λό᾽ γω᾽ ν᾽· τὸ᾽ φῦ᾽ πα᾽ σὶ᾽ τὸ᾽ μὸ᾽ χε᾽ ῖ᾽ ς᾽· ἐ᾽ ὺ᾽ μέ᾽ ῖ᾽ ζο᾽ ν᾽, οὐ᾽ μέ᾽ ἐ᾽ χα᾽ πε᾽ ῖ᾽ ζε᾽ ν᾽ σὶ᾽ α᾽ ν᾽·
ὃ᾽ ὺ᾽ λο᾽ ν᾽ τὸ᾽ ὃ᾽ ῶ᾽ π᾽ μὴ᾽ λέ᾽ ἀὶ᾽ πὶ᾽ φ᾽ ε᾽ ο᾽ ν᾽ ἢ᾽ ·᾽ τὸ᾽ ν᾽ τῶν᾽ ἢ᾽ ε᾽ α᾽ τοῦ᾽ ν᾽ ἀ᾽ ἰ᾽ πὸ᾽ φ᾽ ε᾽ ῖ᾽ ν᾽ ἐ᾽ χε᾽ ῶ᾽ ν᾽.
καὶ᾽ πῦ᾽ ἢ᾽ λῦ᾽ π᾽ ἔ᾽ σ᾽ ῶ᾽ ν᾽ ἀ᾽ σο᾽ φῆ᾽ ν᾽ τοῖ᾽ σ᾽ μὴ᾽ σο᾽ φοῖ᾽ σ᾽· ἀ᾽ λλᾶ᾽ σ᾽ τὸ᾽ ἢ᾽ ε᾽ ῖ᾽ σ᾽ ὸ᾽ ν᾽ πε᾽ ῖ᾽ α᾽ φ᾽ ὺ᾽ ᾶ᾽ σ᾽ ὸ᾽ δ᾽ (λιν) π᾽.
ὤ᾽ λε᾽ λπῖ᾽ σ᾽ ὶ᾽ ῦ᾽ ῥό᾽ σ᾽ ε᾽ ι᾽ σῖ᾽ φ᾽ ὺ᾽ ῖ᾽ α᾽ ῖ᾽ σ᾽ ἰ᾽ λό᾽ γω᾽ σ᾽· ἢ᾽ ε᾽ α᾽ λοῖ᾽ σ᾽ ῥᾳ᾽ λέ᾽ π᾽ ε᾽ σ᾽ τῖ᾽ σ᾽ ὺ᾽ μ᾽ ἢ᾽ ε᾽ ῖ᾽ σ᾽ ῖ᾽ μέ᾽ λλου᾽ σ᾽ ῖ᾽ δ᾽ ε᾽.
οὐ᾽ δὸ᾽ χε᾽ ό᾽ νο᾽ σ᾽ ὰ᾽ ὼ᾽ ν᾽ δ᾽ ὲ᾽ ῖ᾽ ε᾽ σ᾽ ά᾽ φ᾽ ἢ᾽ σο᾽ ῦ᾽ ὅ᾽ π᾽ ε᾽ ν᾽ α᾽ σ᾽ ἐ᾽ χε᾽ υ᾽ σῖ᾽ ὀ᾽ ᾶ᾽ φ᾽ ε᾽ ο᾽ δῖ᾽ π᾽ τῖ᾽ ν᾽ ἢ᾽ ὸ᾽ ῆ᾽ ν᾽ ἢ᾽ ε᾽ α᾽ ἰ᾽ κῶ᾽ ν᾽:–
Ε᾽ ῦ᾽ πε᾽ ά᾽ ο᾽ ν᾽ τε᾽. τὰ᾽ φ᾽ ἰ᾽ λα᾽ ν᾽ δὸ᾽ ῦ᾽ δὲ᾽ ν᾽ ἰ᾽ ν᾽ ζῆ᾽ ν᾽ δι᾽ ὼ᾽ τῦ᾽ χῆ᾽:– τὰ᾽ χε᾽ ἡ᾽ πα᾽ ῦ᾽ ν᾽ οἱ᾽ σ᾽ ὶ᾽ τὶ᾽ μᾶ᾽ ῖ᾽ ε᾽ ῶ᾽.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0301
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

δυνάμην πλησθῆναι ἀνωνόητος ἔχων πένησας οὐδὲν ἀλλ' ἢ σὺν ἀνίᾳ :- Οὐ τοι τὴν
τύχην ἔλεγον ἀφροσύνῃ δὲ μοι πλῆθεν ἀνυσίσοφον :- Ὅταν φίλος πρὸς ἀνδρὸς
χρήματα φίλου τὸ σῶμα ἐλαύνῃ ὀνήματος ὀνήστου διόλλυσι φίλον ἢ σὺν τῷ χρή-
ματι τὸν ἔχοντα :- καὶ σὺν δὲ ἄνδρες πρὸς ἀνδρὸς οὐδὲν κακίονες :- Ἁπλοῦν ὄνειδος ἐστὶ πλουτῆσαι
ἄφρονι. καὶ πολλῶν ὄντων τέκνων ἐχθρὰ μήτηρ ἔχθιστον κακόν :- Ἀγαθὸν ὄνειδος πλοῦτος καὶ φίλοις χρώμενος :- Οὐ γὰρ ὁ μὴ κακὸν. οὐ πρέπει :-
Παῖδες γὰρ ἀνοίου φίλτατον κακοῦ βίου. οὐ γὰρ ἂν παῦλαν δοίη κτᾶσθαι φίλους :-
Θ' πρὸς δὲ κρείσσων τὸν κακὸν ἐστὶ τῷ λόγῳ, μὴ ἐστὶ ἀλλὰ μαχανήσεται :-
Ἀνὴρ ὅλου νικᾷ πᾶν τὸ ἐκκρεμὲς πάλιν :- Ἀπόλωλεν ὃν μὴ θέλῃ τις ἐπαύξων τύχη.
Χρὴ κοὐ ζητεῖν καὶ σέβεσθ' ὑπὸ σκότου :- Τοῖσι γὰρ ἀνοήτοις ἔστι κρεῖσσον τὸν
οὐ πεπτωκότα τιμᾶν ἢ πεσόντ' ἀνορθοῦν :- Φίλος γὰρ ἐχθρὸς ἐξε-
νεπάλλετ' ἀνδρὸς φίλου :- Οὐδὲν δίκη καὶ τὴν ἀναίνεται νόμῳ. ὅλως δὲ νῦν ἡμῖν
καὶ χρῆσθαι δεινὸν ἐστὶ τοῖς ἀνοήτοις :- Πρὸς τὴν
ὀργὴν ἀεὶ μὴ κακὸν. οὐ γὰρ μάθοις ἂν ἀνοήτου μεῖον :- Πρὸς τὰς ὀλι-
γωρίας ἀνάγκη. δυσπότμου δ' ἀφές :- Οὐ μὴν γὰρ τὸ πρὶν ἐστὶν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς
πτωχοῦ τυραννεῖσθαι ἐπὶ πλήθει καὶ ἔρωτι :- Ὅταν τὰ ἐπὶ σὲ ἐκφαί-

ὀξὺ πάλλεσθαι ὑπουρανίων πεπόν· οὔτε καὶ ἔμφρεσιν πόσις τις οὐκ ἔλθε
πάλιξ· θαέσσομεν φόλεσι δάπεδον τάχα ἴον ἐν πάλαι ἐλπίσι ἀνδάνοι ἥ·
ἀν ἐλπὶς δέδαεν· χοὐ θεοὺ ἄλλοι μὴ πέλας αὖδεῖ· ἀλλὰ μὴ δύᾳ·· ὃν ἀνὶ χὺ
ἐξὶ τὸ πεσὼν· καὶ ἄλλοι ναὶ ἄνδρα δαπάσδη·· χὺ πολὺ μᾶλλον ἐξ ἐξίεσιν··
Θρέψαι πλῦνος τὸ· δρέψαι καὶ μὴ ἄνασσε τὸ φαίνομαι·· Καὶ φούγη
φίλον πᾶ· καὶ οὐ φόλεον τὸ δι αὖ κα·· Καὶ πάλιν ἀπόζαμαι κόνᾳ λίθον··
Ἡ γὰρ ἐέσωζι πολλαὶ ἵστα μὴ καλὰ καὶ ναὶ πέφαν τες· Δεύ δεσι λεν·
λᾶ πολὺν φορεῖ ἡμεῖ· ὕλαισι δὲ ἀχλύ· οἰ νῖσι λύασ λᾳξ· ἀζεο τέροισ δὲ λίᾳ·
ἀν δρὶ δὲ πόδ δενὸ ἡπῶ ἀπάλλοὸ πόδοσ·· Οὐ πεῦπνοσ· οὐ πέας· ἐξ ἀπύνησ
γλῦκερ εὰ πτερον· οὐ τε μέλαν ἀν δεμόσσον·· Ἁγλε πὶ χορεῖ σι νᾶ σαι σ··
Ἐμ πίδαν ἀν τλιδῦλον· ἐ γὼ δ᾽ ἔχω οὐ δὰλ ἴσ ὁ ξίω·· Εὖ ερ δὸ τ᾽ ἀλ ἴᾳ τις
ἐλ πάλαι σὸν ἐ πεδ ἕλμασ·· Ϲ ὑλ ἵμνην ἐ πὶ κουρ εί αν πλουτ ᾶσ·· Μὴ πὶ πάν
τ᾽ ἐχ θεσ λιτ ᾶ πρ ίων τὸ ἵ μνον·· Πτῦ φλὸν δὸ ὺ λαὼ τ᾽ ὄ πλου τ᾽· ἀλλ ὰ δ᾽
οὐ φρεο ὑπ ὸ σσ ὲ ῥαισ ο· μὴ μ᾽ ἔ μῦ δάου·· Παὶ πα ρεσ οἶ σι ἀ μέλ· πό τ᾽ φούγον
δι ἐώ ικ ασ·· Ὃ ἰδὲ πο θοῖ σι τ᾽ εὖ ν᾽ ἤ ναι ζι Ϝρ εα ὁ κουσ ῖ·· Πα ρὼν δὲ μ᾽ ἀλ ἀ χε δ᾽
ὃ δε τὸ πόρ ες·· Θ εῖ ξ᾽ ἀν ἀ μ᾽ ἐσ σον·· Λύ σι σι ᾷ δον ῥ᾽ ἐρ πι κε τᾶ ῖ ρ᾽ οσ σ᾽ ὐ λαν··
Πύ σαι σι με σαι ᾗ σον· ἀ ῥ᾽ οἱ αὖ ἐν ἔ ορ τή··
Ἀ λ ἵ α ζ᾽ ὀ ἠ λε λό πι ζι Ϝρ εο τοὶ ἦ ζα ζη πε ά σκου σι··
Ἄ φ ρεσ ον δὸ ὔ σκε μ᾽ ἐ λᾳ πε
χε φ τόμ α σ᾽ ἀν ζι φ ρεῖ ζαν· νί ἦ μο πε σέ σε α δου· πρ οό τᾶ ὀ χε σῖν ἀλ ζε α πάχ ᾳ··
Πᾶ ᾶ μ᾽ ἦ λα λὸ ὸ σ᾽ ἄ σσ ον· ὅ σσ ον ἀ λα λὸ ὸ μ᾽ ὀ νά σα ς· ἐ μ μο ξέ νοι σῖ ν· ὅ σ᾽ τί μμ ο ε θ
πά τρ ομ ο σ᾽ ἐ ἀλ λοῦ··
Μὴ ἦ λα λὴ μ᾽ ε ε δαΐ·· κα ἦ λα κέ ξε α ῖ᾽ ἀ ᾗ ἀ ῖ πη σῖ··
Ϲ ὰ ὸ δώ
ὅ χε ν δε ὼ· λα ὶ μὴ δά με ν ὅ σ᾽ κ᾽ μη δω··
Ἀ ὼ πη μέ ζι σ᾽ ἔ δω ν᾽ ἐ ρ ὼ ν᾽ ἀ σε ῦ πη
δὺ τὸ ν᾽ ἔ δω ν᾽··
Δ ὼ ὸ ἀ λα ὴ· ἀ ξ πα ξ δὲ κα λὴ ἦ λα ὶ πο λὸ δό πᾳ··
Μὴ ὸ
ὼ ἡ σε ν᾽ ὀ πὺ δ᾽ ὁ σό λο σ᾽ ἐ ξ α πα πά ξ·· ἀ ῦ μ᾽ ὦ λα κα ὼ τ᾽ ὔ λλου σ᾽ πε ὴ δὺ φ ὼ ᾶ κα λὶ ὴ ν·
ὅ σ᾽ τε ῶ ἀ λὴ πέ πο ι τε, πέ πο ι δ᾽ ὅ σε φ λά πτοι··
Μὶ α δό᾽ ἀ ὼ ν᾽ ὃ ε ἰ φί λο ω, τε ὴ ν᾽ ὦ σ᾽
ἀ ᾗ ὼ ὸ ἐ ῶ ω··
Ὣ ὸ ὐ κέ σι λέ γοι σι καὶ ἀ ν᾽ δρὰ σῖ ν᾽ ὀ ᾗ ὴ πὶ ᾳ·· ὐ δὲ λῦ κοι τε ᾗ
ἀ ν᾽ ἐ σθ᾽ ὅ πό φε ῦ λῦ μ᾽ ἔ χ ασ οἶ· ἀλ λ᾽ ἦ λω ὲ φε ο νέ ου σι σι ἀ ω πε ᾷ ἀλ ή λοι σῖ ν·
Ϲ ὺ ὐ κέ σ᾽ ἔ τε μέ ω ὲ σ᾽ φί λη μα ι· ὐ τε ν᾽ ὦ ὸ ν᾽ ὀ ᾗ ὴ ἐ ὸ δῦ ᾗ·· Πέ τρ α δὲ φ ὺ λά ατ᾽ ἀ
κα ὶ ε ό σ᾽ δὲ πὶ πα σῖ ν᾽ ἀ ᾗ ε ῖ σο ω··
Ὃ ὺ μὴ ν᾽ ἀ ε ῖ ζι σ᾽ ὦ ω α ὶ ὸ σ᾽ ἀν ὴ ε λπ ὸ ξ᾽ ε τᾶ μ᾽ μο ν᾽,
τῆ σ᾽ ἀ λα θῆ σ᾽· τ᾽ ὁ λᾶ ῦ τε λε λῆ σ᾽, ὐ ε ῖ τ᾽ ἴ ον ἄλ λο, ὅ τ᾽ ἀν ὸ ρ α κα ὶ ἴ φ θι μ᾽ ὦ πε ᾷ ὸ ύ τ᾽,
ὅ λα ἀ πε δ᾽ ἀλ λοῦ· κα ὶ ὰ ὼ μα ῶ πε ᾳ ῖ δα ῦ σε ν··
Λ ᾳ λὸ ό τοι ἀν ὴ ε φί λον ἄλ λοτ᾽

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0303
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ARISTOPHANES

οὐδεμὶ λόγου ἄξιον. οὔτε σὺν αὐτῷ ἐλπὶς γίγνεται· ἀλλὴ κακὴ ξύνοικος, ἡ κακὴ πενία
ἔπεται χρεών· τὸν μὴ φρονοῦντα καὶ τὰ νῦν κεῖνα. οὐ γὰρ ἔστι καὶ πάλιν φθαρῆναι
πάλιν· ἔχεται δόξα δόξαν κούφην ἀεί· βέβηκε ταῖς τύχαις ἀεί· πανδόκευε καὶ φρόνει
ἃ βούλει· φίλοι δὲ οὐκ ἔτ' ἔσονται· φίλοι δὲ οὐκ ἔτ' ἔσονται· ἡμεῖς δὲ δόντες τοῖς φίλοις ἡμῶν καλῶν·
κἄπειτα δεόμεθ' οὐ βουλόμενοι παρ' αὐτῶν· τὰ μὲν γὰρ οὐκ ἔχουσιν, οὐκ ἐθέλουσι δὲ
πολλάκις· καὶ τὰ μὲν ἔχουσιν, οὐδὲν ἡμᾶς δρῶσιν· τὰ μὲν γὰρ ἔχοντες, οὐ δίδοασιν·
εὖ ποιοῦντες δὲ τοῦ θεοῦ· τὰ μὲν γὰρ ἔχοντες, οὐ δίδοασιν· ἐξ ἴσου σὺν θεῷ καὶ
ξενείσθω καὶ κλέος· ἃ οὐκ ἔστιν ἐν μὲν σὺν κεῖνα καλόν· ἀλλὰ γὰρ ἄδον
πολλάκις καὶ τὴν σοφὴν λόγων καὶ ἀγήρασκον· ἃ τὴν δὲ ἐλέγοντι, ὡς ἔστιν ὅτι
τὸ μὴν πλέον· φίλοις οὐκ οὖν δόλῳ, ἀλλὰ οἱ· ἀλλοῖ φρονοῦντι
οὐ κερδαλοῦ σὺ πάντα μᾶλλον· κακὸν δὲ τοῖς κακοῖς πεφυκός· ἐπὶ χρόνου δὲ
ἀνθρώπου· ἐπὶ χρόνου δὲ ἡμῶν οὐδὲν δόξαν δόξαν ὑπὸ νόου· καὶ κακὸν δὲ καὶ σὺν μέσα
γνώμης· τὸν γὰρ πέτραν παρὰ ἀξίαν ἀφροσύνη κακοῦ φρονοῦντα
τοῖς αὐτοῖς τοῖς πάντας· κἀγὼ πάντα οὐ τῶν τὴν κοινὴν διανάστασιν τὸ λοιπὸν ἐκ
μετρούμενα χρόνα· ἀλλὰ λυπεῖται καὶ ξυνοχλοῦσι φίλοις δὲ τὴν οὐκ τοῦ αὐτοῦ
πάντα τελεῖν δαπάνῃ· ἐπεὶ πολλὰ αὐτοῦ πάντα εὐνοίᾳ ἐστὶ· ἐὰν γενέσθαι
βέβαιον ὑπὸ ἀνθρώπων καὶ τὸ μὴ δεῖν δοῦναι ἐν οἷς ἔχω· τὸ γὰρ τὴν αὐτὴν πλέον τοῦ
εὐδαιμονεῖν φέρει· ἢ τοσοῦτον ὅσον δοκεῖν· καὶ δόξειν πάλιν ἀνθρώπων· τοσοῦτο
πάντα μᾶλλον ἔχειν· οὐδὲν ἂν βέβαιον τῶν πάντων ἐστί· ἐὰν γὰρ τὸ φρονεῖν
οἱ τοιοῦτοι, οὐ μισοφίλοι· τὸ γὰρ τὸ φρονεῖν τὸ δὲ ἔξω τοῦ κακῶν οἱ μὴν γλυκύ·
τῶν δὲ πάντων μᾶλλον τοῦ φίλων ὡς ἂν δαίμονες· ἄλλοι τύχοι
τε αὐτὸ τοῦτο τὸ ὅδου δαίμων ἀνθρώπου· ἢ μὲ φρονεῖν ἂν τύχοι·
Θαρρεῖ ὁ ξένος πολίτων καὶ τύχῃ ἐπιβλέπων· τὸ ὅσον ἡλικίᾳ δοκεῖν τὸ
οὐκ φρονεῖν ἐλπὶς ἔστ' ἂν πεινῶν· οὐ φίλων· ἀλλὰ μὴν τὴν τελευταίαν ἡμέραν.
ἐπὶ σκοπῶν τὰ πάντα μὴ δεῖν ὀλβίζειν· πρὶν ἂν τέλος τοῦ βίου περᾶσαι πάντα δεῖν

ἀλλήλων παλαιῶν· Ἀ εἰ πονηρὸς εἰς φαῦλα ἀεὶ τὰ πάντων· Ἀ μὲν δὲ πολὺ
πρὸ τοῦ ἐς σοφὰ τάττοι· Ἀ μὴ χαίρων δὲ πάντ' ἀνδρὸς ὀλοὸν ἦθος ψυχὴν πέλει
φρόνημα κἀπὶ νοῦν. πρὸς οὓς ἐγὼ κἀμὸν μόλοις οὐ τερπνὸν φάος·
Ἀνδρῶν τὸ κακὸν δόσις ὀλέσει πολλάκις· Στέρ' οὐδὲν ἀνθρώπου κακῶν ἔπι·
Οὐδὲ μία ἀνοίγει οἰκία ξένου κακοῦ νόμον πόλεσι· τοὺς κακοὺς πόλεως πορεῖ·
τὸν αὐθάδη σοι ἐξανίστη δόμων· τὸν ἀλλοδαπὸν σε καὶ παραλλάσσοντ' φρενῶν χρὴ σὸν
αὐχεῖ περαίνειν ἴσα δαίμονι ῥοῦν·
Θνητῶν γὰρ ἐλπὶς καὶ μάταν τοὺ πλήθους ἀπάτη·
ἴδιοι σοὶ, ἢ σε δυσμενέσιν· Πρὸς δίκης καὶ μέθης πᾶσι μοναὶ ἐς δάκρυ·
Πρὸς δίκας ἀνὴρ πεφυτεύκαμεν· οὐ λόγοις δὲ τὴν φίλων ἀλλ' ἀνάγκην·
τῶν δήπου λαβεῖν ἐμοὶ πέφυκε ἕκαστος εἰκῆ·
Ὅστις γὰρ οὐ πολλοῖσιν ἡμῖν αὐτὸς οὐδὲν ἐν κακοῖς πέφυκε φέρτ·
Ἀλλ' ἀδίκοις πολὺ σκληρὰ ἄλγη φέρουσι πάσι· καὶ τ' ἔπος ἀτέκμαρτον σοὶ πρὸς ὀλοὸν
πρεσβύτας ἐλήλυθεν ἀθλεῖν· καὶ ἐλεύσ· πλὴν πλήσασ' φόβοισι· σπουδῇ κρᾶτα λαιὸν οὐδὲν
χρὴ πονεῖν·
Ὅστις γὰρ αὖ τὴ φρονεῖν μόνος δοκῇ· ἢ λέγειν ὅσον· κἂν οὐ λαλῇ·
ἢ ψυχὴ ἔχειν, οὗτοι ἰατὸς ἐνθένδ', ὃ φέλτατ' ἐμοί·
Καὶ τῶν λόγων οὖν οὐ καλὸν τὸ πλεῖν λόγῳ·
Ὑπὸν χρόνον χρὴ μᾶλλον· ἢ τὰς ἔριδας πρὸς τὸν ἀλιτροσπόνδους·
Ψυχὴ γὰρ φρενεύμενος δὴ πάλιν ἀεί·
Πολλῶν τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίᾳ πρῶτον·
πρὸς τὸν ὑπερβάλλοντα· χρὴ δὲ τὸ τῶν θεῶν μὴ δίκαια πράσσειν· μεγάλοι δὲ λόγοι μεγάλου
πλῆσαι τοὺν ὑπερφίαλον ἀποτίσοντ', ἐπεὶ τὸ φρονεῖν ἔδιδαξαν·
Ἄνδρα γὰρ οὐ τελεσφορεῖ δαίμονος ἄτερ·
οὐδὲ δαίμονος· Πρὸς ἀνθρώπου παρὰ δίκαν ἀπολλύμενος κακῶς, ἀνὴρ
ἄδυ πᾶν ἀπώλεσε·
Παρὰ φόνῳ ἐξίκοντο· οὐκ ἔχει· τὴν δὲ λαπίδου
χρὴ τὸ τύχης εἶναι· οὐ τὸ ἐσθλὸν μὴ κακοῖσι δρυλοῦμαι, οὐδὲ λάπτ· ἢ πόνος
δεδάσσατ' πρὸς ὀξεῖαν·
Τοῖσι γὰρ δαίμων οὐ μόχθος ἀπρόσιτος·
Λάπτου μὴ δὲ σὺ παρὰ τὸν ἀπολέσθαι· μεγάλῳ πῦ ἰόδυσι μέγα κάτω· πολλὰ δὲ πάντα
καὶ· παλίν· καὶ οὐδὲν τε
βεβοτοῖσι καὶ πῦ· παλίνη
τὰ δ' ἡμῖν ὀξέα·
χρὼ
μὴ ἄφλαε τὸ λάθη·
Ὅστις ἄνω μὴ καὶ μὴ πεζεύμενος, τὰ δὲ παιδιὰ
καλά·
Ὅστις ἀστὶ βίοιο δυήσεται βεβοτοῖσ· καὶ ζωοῖσι, καὶ μόνου σῦ,
οὐ καὶ πόσε τε
ἐς αὐ δ' ἄλλο τὰ δὲ καὶ τὰ μὲν πάντα καὶ πόνων σὺ
ἀνέλεσθε ἔχει·
Ἀστὴς ἀεί ζηλοῦ ἐπὶ πεύθεσθαι ἀνδρὶ φέρτου· ἀστέμιν
ἔλαττον ὁδὸν τὸ πλέον·
Ὅσ' ὅλβιος ἐς φανερὸς ἐστὶ καὶ βροτοῖσι·
Θνητὰ φαίνεται ἀεὶ πεῖραν πέφυκε καὶ νόος ἄλλοις ἐξηκεῖ

τὸν ἀνέρα σόον νέεσθαι· χερὶ δ' ὑπὸ σπάσαντ' εὐπήχεϊ πρόθυρα θαλάμου κίον'
ὄρεσθαι· μέγαν μὲν πάχος· ὄζε δὲ νήλεϊ χαλκῷ· πρόσω δ' ἔχεν ἡδὲ μύλας·
μοθέων ἔρασσε δ' ἀφ' ἁλμυρῶν ἐναῶν· ἔνθεν τὰ δὴ πάντ' ὄλεσεν ἑξαέκων
ἱετέων πέσοι καὶ σὺν λοιβὴν πρόσω τὸ ἧος, μὴ πατέοιτο θεὸς δενέσθαι· ὃς δ' ὄλβιος
οὖν φᾶσι κεῖνος ἔχειν πάντα δαῆναι· ἀδύλοισι δὲ πᾶσι λύεσα μολπῆς γίνεσθαι ζεί·
μὴ δεαύσοι χρόνον ὄλβον ἐφείπῃ· σὺν δὲ φίλῳ φρεσὶν αὐδήεσσι θέλξαι
κοῦλον· ἀμφὶ δὲ οὖν φρεσὶν ἀμπλακίαι ἀνὰ ἔθηκε κείμενον τὰ·
τοῦτο δὲ μὴ χαῖρον οὐ ἔξην· ὅπιν ὤιε καὶ σὺν τελαπῆ φέρεσθαι αὖ δείτιχεν· Αἶ δ' ἐ
φέρεσθαι τάρφαι, πάρ' ἔπλαζον καὶ ἔσφον· Ἐπὶ βαίνῃ πόρε καὶ λάθρῃ οἱ
τέκεσσιν ὄρνε φόον· καὶ πάρ ἐλάσκε πέρην μάτων ὀζόων δὲ ἔξω τὸ φερεναῖ·
Ἐν μοίρα μὴ ἀλεγεῖν, ἀλλὰ τε δᾶλοι αὖ διάφθορον οὐ αὖρεσθαι· τρὶς μὲν σὺν ἀν
θεοῦ ἐὼν ἴσον ἐόντ' οὐδέ· ἐσ λαοὺς ἐς πόλιος ἐέναι δόμ· ὀξὺ λένοι ἀγαπᾶσθαι
οὐ χρὼ αὖ ἀμφὶ καλὸν μοίρα μέσα δι' χέρου μηδέν· ἀλλ' ἐπὶ μὴν ἀίσσομεν ὄρον·
αὖ καὶ τὸ ἐξ καὶ πόλ· Ἀπὸ δὲ πλοῦτος τὸ μὲν εἶχον· ἐπὶ τόλε λιδυρῆσαι
θεοῖσι· ἐ χρεῖ σοφίᾳ· καὶ τὸ καὶ χαῖρον θαλάμῃ ἔ, μοῦνος ἔχ' ὑπὸ ἐρέκτῃ·
Μᾶλλον δ' ἐκ ἐστὶν ὄναυν ἀπὸ δὲ ἀλᾶσθαι ὄρον· τρὶς δὲ ἐν φύσι· σὺ τᾶι χαῖρ ἀλίωπεξ,
οὔτε εἰ ὄρεσσι λέοντ' ἰδ' ἀλαίξαι μὴ τόδον· τρὶς δὲ ἐν πόλεσι κύρεσι μὴν ἀνδρὶ
νάλον· ἐν χερὶ σὺν τελαπῆ ἐοὶ πόλι· καὶ δ' ἐὰ βουλαφόρῳ· αὖ τε πὶ ἀὸ δ' οὐ·
πολλῶν ἐσ· καὶ δὲ ἐὰ τ'· ἀλδὶ μὴ μελεώνιε ταῖ μνοῖσ· ἐν λιῆν δὲ τελπόδον·
σύμβουλον δὲ ὑπ' ἐὼ ἐπὶ χονίοων πὶ ἀμφὶ πάξιος ἐοῦ μέν ἀ ἐκτεο·
τὰ δὲ μελλόντ' ἐὼν τε ἴφλοις φεάδεσι· πολλαὶ μὲν οἱ ἀγαῦσι σ
ἔπεσ· ἐ πολλὰ πέ ψιοσ· οἱ δ' ἀνίαις ἀν ἔξεσαν τ', ζᾶλ' ὃ δ' ἀ μαῦ
πὶ ἐν ἐὼ πεσεῖμ ψον χερί· Ἀλλὰ οὐ φοῖσ' ἀλιδᾶ ποσὶ
θεὲ τέλσε· αὐδῶ τε δίδοι καὶ τύχ τε πὶ λυ ἐών· τρὸ πλοῦ πὸ τύχη
πότνου σοφίαι ἐξίᾳ· φέρεσθαι δ' ἀ φεσ' ἐ πὶ χέρι λαβόντα
ζυ' ἀ ἐσί· Ἐ δὲ φῦλον ἐν ἀν δεσὸ πὶ σὶ καὶ αὐ πά· Ἀλλ' ἐ μὲ δ'
καὶ σοφίαι δὲ δέ· Μᾶλλον δὲ καὶ ἐὸν ὄλβιον ἀνδρὸ· οὐ δ' ἐ ἐ ἰδὲν οἱ πὶ
ἤγεμόνα δ' ἀλᾶσθαι καὶ οἱ ἐ αὖ πᾶσιν· πλὴν ὧ δοῦναι ἐ ἐὼ μὴ ἐ σοῦ· ἐν δ' ὄλβο
μὴν· οὐ δ' ἀ πὶ δόλῳ πὶ λέω ἀν· δόλῳ δὲ τόλ' ἐν· φῶν ἀ δ' ἐ κὶ· χαῖ
κε δέ· ἀ ἐ ἐκ· ἀ ἐ ἐ· ὃ μὴ ὀλυμπιάδων πολὺ ἧσσον ἀν τιόχοισ τε ἐ τέσσ
μνησ ἀλὸ σοι ὑπὸ ἰλιὸν πλῆσ· ἀ ἐχ ἀν μὴ ἀν ἐσ· μὴ τε πρὸ πάσαν·

Ὦ τεῦκε φίλη πῦ με φαὶ ἢ βαλέ οὔτασον· τίνες ἀσοὶ δοῦφ βιάζῃ σ·
ἵνα ὦν μὴ πάσχω ἐπὶ κακῷ ἀς χέαν σοφῶν· Μὴ σοφίζου παρὰ τὸν
σοφῶν· οὐ λῶν γὰρ σοφὸς· ἵνα μὴ πταίσῃς καὶ ἁλῷς ἐλαθ λῶ· ξένου τὸν φίλ
πεδον καὶ μὴ γλυκὺ δοκεῖ· ἵνα σὺ νοῦσι ὦν σῶν ἀναστέφῃς· ξὺν οἴκῳ.
μὴ πολῦλῆγ· ἐπὶ δοκεῖ νῦμῖν παιδὶ σὺ λῖσαι ἀπὸ φλέγῃς· τοῖσ δὲ πρᾳ
ΰ σὶ μὴ φθόνῃ· ἀλλὰ σοῦ ἔχαι ξε· καὶ μὲ δέξῃ σ αὐτῶν πῆ σὺ πεδίλου·
Θὲς ἐπὶ σ ὑπέχ· καὶ μὴ λῦπᾶν ἄφρου· τῶν ἢ ξ εἶναι φαῦτ καὶ σὺ νῆν·
τῶν δούλων σε ἐπὶ μελοῦ μὴ δοῦλὸν ὦν σοῖν ἀφ ὧν ἔχῃ σ· ἵνα μὴ μόνον
ὡσῦ νῦν ἐῷ σὲ φοβοῦν τ, ἀλλὰ φιλοῦσε ἐπὶ μὴ δοῖ· μὴ λέφ σόν σ·
ἐπὶ χείμασοῖ· μήτε ἐπὶ πενῖ τα σῷ· τὰ νῦν λῖσαι καὶ σὸ ἀφ αι ρῆ σε ξ· ἢ δ'
ἀπορ ξῆ τ' μένῃ σ· τοῖσ τ' ἐχθροῖσ πάλιν ἀλῶ δο πάφ· ἵνα μὴ γα μελῶ τοῦ
γῶ δ' ἀν σχῶσῖν ἀσπασοῦν τ· Ἀῶν ἀνὴρ χαῖ ζεσθαι σὺ μὴ ῥᾳ ΰνε· ἀλλὰ
δοῦλ· ἐπὶ σαὶ μὴ λῶν ἢ ξῶν πὰ πρᾶγ μάτ' νῶν· Ἢ ῦ ῥῖζ' ἐλ ἀ ῥολον ἀν δρ·
μὴ προσδέχου· οὐ λαὶ ἐν κοῦ νοῖ τοῦ το ποιῇ· ἢ ξ λαὶ τὰ τῶν ἀλλων ἀποέσπ ἀπε
καλῦ φέ ῶν, οὕ τῶ καὶ πρὸ ὑπὸ σοῖ ξ γενόμ ἢ τ' ἐτέροισ ὦν ἀπόσῃ ξ· Ἐχῶν μὴ θὲν
φρονῆσεω σ ὦν, ὠφέλησ ὦ· ἀν ὁ τῶν πολ ἢ τῶν ἐχόντων ἴρλαμβ ανε·
Θέλῃ ξεσωσ τ' πόνε κουσῖ· ὅπως σ ἀν δῶν ἢ ἢ σὺ καὶ τ' ἀκουσίων ὑποφέρῃ·
Ἢ ν δὲ νῖ σύμφορ ἀν ὀνῃ δῦσπ· καὶ σὺ μὴ ἀκῆ σὺ καὶ τὸ μέλλ ἀόρ ατον·
Φίλουσ ι ὧν· μὴ παν τ' ὦν βουλομένῳ· ἀλλ' οἷσ πῶφῦ σε ἀξίουσ·
Τοὺ μ' ὕπ' ὧν τῶν ὧν ἀποκέκρυ δθ· ἢ σὲ ἐ παῦ ν τοῖσ ἀλαδῖσ ἀν δρά σῖ·
Ἢ ν φαῦ σε μὴ ἢ ἀλῳ ὀξεσθαι· δόξ ᾳ σ δὲ καὶ περ ἢ μ' τοῦ τ' εἶναι·
Εὔχου δίνεσθαι μὴ ἄ ῥου· ἀλλ' ἄ σύμφορ ᾶ σθ' ·· Ἢ ν σὺ δ' ἐπ' ἐπ' τῆ σθαι
ποιῇ τ' πάρ ἀ τὸ ρεῖ τ' ον· Ὑπὸ μὴ ζῆν δημοκρ ἐ σῖν· ἀλλ' ὑπὸ μὴ κωλῦ ζῆν
ὀν δρῖ· Ὃ μ' ῦ ον τ' μὴ τοῖσ λόγοισ πῖ σθῇ· ἀλλ' τοῖσ τρέ τ' πρό σεχθ·
Ξ ὺν ἐσ φ ᾶ ἰ ἀ σύμφορ ᾶν οὐ δ' καλῶ φορ ᾶν· ἐπ' ῥᾳ θῦ μᾶ σ· οὐ δ' τ' ἀόξοι
σι ἀ πλοῦ τ' μᾶν μεῖζ ον· Ἐ π' τοῖσ πολ δ' πεῖσ θαι σὺ μὴ ἐλαῖ ᾳ ζ θ·
ἵνα μὴ δόξ ᾳ σ ἀπαί δου τ' εἶναι· μὴ δ' ἐπ' ὀλ' ἐπ' τοῖσ γελοῖ σ ἀσόᾳ ξε·
ἀν ὁ πτεῖ σ ἀ ἀμφότ ερα· Ἢ ξ ὧν ἡ σσ ἀ δῶ σθαι σε μᾶλλ' καὶ μὴ φορᾷ ἀ·
οὐ λαὶ δ' ἐ σ ἀ παῦ σαν ἄλη φα· ἀλλ' ἀ σῦ μῶν βῖ ον· Ὃ ῖ σ' ἐ πῖ σ σ ᾳ μὴ τ'
κόσῳ· μὴ πελῖ ῶν πῖ ε ζ' ἐλάσσ ω· λῖ ῶν τὸ ἐ πῖ ζ ῆ λο τ· κόσῳ ὕ ρεῖ σ·

ὑποχείριον τὸν ἀδικοῦντα μηδὲ μηδὲν ἀντελαμβάνεσθαι· ἢ χεῖρον διακεῖσθαι τοῦ μὴ
ἀποτεφροῦσθαι τὴν οὐσίαν· πλέον φαίνεται ἔχων. ἢ χεῖρον γίνεσθαι τὸν πλησίον
βελτίω ἢ πλουσιώτερον· τὸν πολλοῦ ὀνούμενον ἢ ἐπιόρκως φαίνεσθαι
ἐνίοις πολλοῖς ἄξιον· πλείστου ἐπιέχεσθαι· καλὸν μέν ἐστι μὴ ἁπτόμενον
μηδὲ τὸν ἕτερον ἐπιορκεῖν· ἀγαθὸν δὲ μηδὲ ἑκόντα· ἀλλὰ πολλοῖς ἐπὶ βλάβοις
ἀλλοτρίοις· ἢ ὑπερηφανόμιξε μηδὲ ὅλως ἁλῶναι ἀδικοῦντα·
ἕτερον μέν· ἀλλὰ μηδὲ καλὰ ἀδικοῦντα φαίνεσθαι· σοφὸν δὲ τὸν μὲν
ἔχειν ὀλίγου χρονίου πολεμεῖσθαι· τὸν δὲ ἀεὶ πολύχρονίου· ἢ τέχνην
τοιαύτην διδάσκειν· ὅπως ἂν τὰ ἄλλα πάντες ἐπιστήμην ὦσι, ἐπὶ τέχνῃ αὐτὸν
ἐπιτρέφειν καὶ πᾶσι κατὰ φύσιν ἔχουσι· ὃν τὸν βουλόμενον μὲν φίλον ἂν,
μισεῖν δὲ ἢ κατὰ φύσιν ἔχοντα· ἀλλὰ τὸν τῶν ἀκουόντων καὶ ἀλιτῶν, πλὴν πέρ
ἵνα πολλῶν ἀκούσωσι, τοῦτο μεταδιδόναι χρήσιμον· τὸ φοβοῦνται μὴ σοφίαν ἂν ἀπόλῃ,
σοφοὺς ἐθίζειν· πολὺ ἀμείνω κτήσασθαι, μᾶλλον πρὸ τοῦ δίκαιον· ἀγαθὸν αὐτὸν ὑπὸ τῶν
καλῶν ἐπαινεῖσθαι· ὃν μὴ ἄλλοι ἀκούοντες, πρὸς τοῦτο μᾶλλον ἐξίωσι φέρεσθαι τὸ
σοφοὺς, ἢ τυχὸν μὴ ἀπολῇ· πολὺ κρείττων καὶ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν δεομένων,
μὴ ἐκκόψασθαι ἀλλήλους· ὑπομένειν σκοπεῖν ὅτι πάντων μέγιστον ἀγαθὸν
φρόνησιν ἀλλήλοις παρέχειν· ὅλοι δὲ φύσιν οὐ τὸ μεταβουλεύεσθαι ἀεὶ ἀγαθὸν κατορθοῦν·
φιλόδοξον· φιλοσοφίαν· φιλοχρήματον· καὶ φιλόξενον, ἢ αὖ ἀδικίαν εἶναι· ὅλως
φιλήδονον· φιλοσοφίαν, πάντως καὶ φιλοσοφίαν· ὁ δὲ φιλοσοφίαν, πάντως καὶ φιλοχρήματον
ὁ δὲ φιλοχρήματον, ἐξανατρέπεσθαι ἀδικοῦσι· ὁ δὲ ἀδικοῦσι, φθονεῖν μᾶλλον αὐτοῖς· φθονεῖν δὲ
ξένοις πλησίον, καὶ φοβερὸν εἶναι πολλοῖς· τὸν μὲν γὰρ σοφὸν· ἢ δεῖσθαι τῶν
χρημάτων ἧττον ἐλέγχουσι δεῖσθαι μᾶλλον, ἢ τοῖς πολλοῖς ἀκολουθοῦσι· ὃς δὲ ἐχθρὸν κάκιον ἂν
ἐκπεσεῖν τοῖς κόλαξιν· πρὸς μὲν οἰκείους, ἐξ ὧν μισεῖσθαι πρὸς ἀλλοτρίους· τὸ δὲ μισεῖν,
ἀδύνατον ἀνθρώπῳ τὴν ἀρχὴν πολλὴν ἔχειν· ἢ μὴ δεῖν ἀδικεῖν, οὐ δεινὸν ὀκτὼ ἔτη
διαδέχεσθαι τοὺς πονηροὺς φασὶν οἱ νόμοι ἐξελεγχομένους· ἢ ὅτι οὐ δεῖ ἀδικεῖν· ἐφ᾽ ἡδονῇ
βεβαίως, ἐν τοῖς ἀναισθήτοις φαίνεσθαι σοφόν· πολλοὶ πλουτοῦσι καὶ
ἀγαθοὶ δὲ πένονται· ἀλλ᾽ ἧττον τούτοις· οὐλίαμα φόβητρον δεξιᾶς τὸν πλοῦτον·
μὴ δεῖσθαι ἀρχῆς, βεβαίως ἀδέσποτος· ὁ δὲ πλοῦτος ἀβέβαιον· ἔστιν μὲν οὐδαμοῦ
ἀφανεῖς εἶναι· πολλοὶ δὲ περιοῦσι πολλοῖς ὀλίγα πρᾶξαι· ἐπὶ τοῖς ἐλάττοσι δεῖσθαι·
χρήματα δεῖσθαι· ἄλλοτε ἄλλου ἔχει· ἢ ἴσως οὐ πᾶσι κοινωνεῖν δεῖ· σοφοῖς·
μὴ τε πᾶσιν πᾶσαν ἐπαίνῳ, μήτε πᾶσι πᾶσαν ψέγε· ἔστι γὰρ ὅτε καὶ πᾶσι δεῖ καλὰ
καὶ πᾶσι κακά· ἢ ὑπερέχοντι σεμνὸν εἶναι καταπονεῖσθαι φασὶ κόσμιον εἶναι·

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0309
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

αὐτὸς ἑαυτοῦ φίλος· Μεσοδεχόμενος καὶ ἐπίνοος φαιλότερος, οὐχ ὑπερτιμᾷ ἀλλὰ θαλλόντων
ἀναπιμπλάσης· Ἀληθὴς φίλος, ἐπὶ ὠφελείᾳ καὶ φαιλότερος· Λύει φιλίαν,
ἀναιτίαν μή· αὐ δὲ παλαιὰν ἀναίτιον ὄψει· Μὴ ὑπερίδοις ἂν φίλοις ἀλόγως
ὑπ' ὀργῆς ἐλεγχόμενος, μηδ' ὅλως· ἀφίστασθαι τὸν φίλον μὴ ἐλέγχου·
Ἐν ταὐτοῦ πεδίῳ τῶν φίλων τοὺς πλουτοῦντας, σύγκαμνε αὐτοῖς·
οὐ δὲ ταὐτοδυνάμεις, σύλλυπου· Ἀρίστους ἡγησάμενος τοὺς φίλους·
Ὃν μεμφόμενος πολλάκις φίλον, ἑαυτῷ κατηγορεῖ· ὃν δὲ ζημιοῖ φίλον, ἑαυτὸν τιμωρεῖ·
Τοὺς μὴ φίλους φυλάττου· τοὺς δὲ ἐχθροὺς φίλους ποίει· Φίλον ἀνιᾶν
αὐτὸν ἑαυτῷ, μηδὲ ἐχθρόν· Φίλον ἔγκαλεῖ, μὴ ἀλάστως· ἡγοῦ γὰρ τοῖς φιλίαν,
πρόσκαιρον καὶ ἀδιάφορον· Φίλους πολλοὺς μὲν ἐν βίῳ· πολλοὺς δὲ οὐδείς·
οὐδὲ μέλλουσι· Πλούτιζε τοὺς φίλους ἵνα ἔχῃς ἡγησαμένους σεαυτοῦ·
Σῶσον ἀνδρὸς φίλου ἕνεκα τὴν φίλου πρᾶξιν· φίλους γὰρ φίλους συμβουλεύεις, ἑαυτῷ
ὠφελεῖ· Πρεσβύτερος φίλου μὴ φίλει· ἀναίσθητος γὰρ ἐν νόσῳ ἐχθρεύεται·
Μὴ οὖν ἐστὶ τὸ δοκεῖν τῶν φίλων οὐχὶ ἐστὶ τὸ εἶναι φίλον· ἐστὶ τοῦτο μισοφίλου·
Ὅσοι ἐστὶν ἑαυτῶν τὸ ἀγαθὸν ἀγαπῶσι, τὸ ὁμοίως καὶ φίλων·
Ψυχαὶ πρὸς ἀλλήλας ποιοῦσι φιλίαν, ἀλλὰ πρὸς πολλὰ ἀφεστηκυῖαν·
Ὃν μὴ γνῷς ἐκ τοῦ τάχους· ἐνδείκνυται φιλόσοφος· Τὰ αὐθαδῆ μὴ πρὸς
ὑπερβολὰς πλούτου, καὶ καλῶν ἐργῶν ἡδέως· Ὑφ' ἑνὸς πρὸς
καὶ ἀληθοῦς ἡνιόμενος· Ὅλοι δὲ πρὸς ὀφθαλμὸν φίλου, τὸ δὲ μὴ πρὸ
ῥᾳθυμίας βλέπου φίλου· Ὅταν δόμου πονηροῦ θύρας ὑφορᾶσθαι, τότε πρῶτον
εὐθὺς πρόσοδος· ἐπαμυνεῖς μᾶλλον, ἵνα ἐλεημάτιον πέσῃ· Ὅταν δὲ
πονηροῦ πράγματος μεγέθους λάβῃ, πόρρω ὑπεξάγου καὶ ἀφίστασο μᾶλλον
ἀεὶ βλάπτων αἰεί· Ὃν ἀδικεῖς μὴ ὑπὸ χολῆς, ἐπανόρθου χολῶντα φίλον, ἵνα σοῦ φίλου
μὴ φύγῃ· οὐχὶ τὸν φίλον· Φίλος δὲ ἐστὶ πολλῷ πλείονος τῶν συμπάντων· ἀγαθὸς
συμπάντων φίλων, καὶ οἱ ἄλλοι συμπάντες πάντα· Ἐὰν μέχρι τοῦ
μεφθῆναι πάσῃ δυνάμει, ἐὰν μέχρι τοῦ κινδύνου καὶ τοῦ· Ἐὰν μὴ ἐξίωσιν
πρὸς ὑπερβολήν, ἐὰν μὴ ἐπὶ τοῖς ἐπιτιμίοις· Μὴ κολάζῃ
πρὸς τὸ ὑπερβάλλον· ἀλλὰ τὸ μὲν μὴ μάθωσι· Μόνον φεύγεται, οὐ φοβητόν
τὸ μὲν· Ἀφίστασθαι τοῦ μὴ πρὸς τὸ κολάζεσθαι μᾶλλον· ἢ ὑπὸ τῶν ἐπιμιμνῶν
κολάζεσθαι· Οὐ τὸ δόξαν ζηλοῖς, τοῦτο καὶ τοῦ ἀγαθοῦ πρόσθου μιμοῦ·
Ἔχουσι πρόσοδον φίλου· τὸ δὲ μὴ, φεύγει· Τοὺς ἐπαίνους ἐπαίνου· ἀλλὰ μὴ πρὸ τοῦ πρὸ
ἐπαίνου· ἵνα μὴ ὑφαιρεῖ αὐτὸ γένηται·

Ὑμᾶς καὶ ὑμᾶς τοὺς μὴ πρόσω μαθόντας ἵνα μὴ ὕστερον δακρύσητε πονοῦντας· Ἀτυχῶ, μὴ ἐπιτύχοιμι· τῷ ἐλεεῖν δὲ μὴ ἐπίσχωμεν ἑκάστοτε· τάχιον οὖν, πρὶν ἐν τῇ πόλει. ὅπως οἱ ἀναίσχυντοι πολλὰ φοροῦσι· Θὺ ἔστιν ἁπάντων τῶν κρίνων πρίσασθε. οὐ πανταχοῦ δὲ οὐδέποτε καὶ τέρας ἀσκόν· γνῶναι σοφὸν καὶ ἐκλογὴν ἡμᾶς ἔχειν· Ἀεί σε παθεῖν μᾶλλον ἢ ἀνοίαν τὸ ἀπὸ παλαιοῦ τὰ λαλούμενα· Ὃ μὴ ὀκνῶ, μὴ δὲ ὕπνου δοῦναι πολύν· Αἰσθοῦ πρὸ ἀπαθοῦς ἀξίου ἔσῃ, ἐὰν πρῶτον ἀξίως ἀσχολῆσθαι· Ἀγαθὸν οὐ τὸ μὴ ἀδικεῖν μόνον, ἀλλὰ μὴ δὲ τὸ θέλειν· Αἰσχρὸν τὸ τὰ ἀλλότρια πρὸ τῶν οἰκείων πράττειν, ἀδύνατον τὴν οἰκίαν σῴζεσθαι μή· Αὐτάρκης σοφή, μὴ ἐὰν ὑξοῦν δέ ποτε εἶναι δεῖ· Ἀλέξανδρος ὅτι πολεδόνων ἀπόν τ' αὐτῶν τὸν ὁ ὅτι νῦν αὖ ξὺν πόλεσιν πλεῖστος ἐχθρὸς ἦν· ἔφη. ἐὰν ἡμῖν πρῶτον μὲν, τὸν ὁμοίως ξυνοικοῦντα λάβῃ· Ἀλλοτρίοις μὴ κόπτεσθαι μὴ ὀδυνᾶσθαι τὸ ὑπερτίθεσθαι ὄφελος· Αἴσωπος ὁ μαθητὴς ὅτι χαλεπὸν ἔχει ἦν ὄφιν ἐν τῷ κόλπῳ θερμαίνειν μή· ἀλλὰ πνοῶν πρόσω· Ἀλέξανδρος ἀκούσας παρεῖναι ὅτι ἀδικεῖσθαι μᾶλλον ἢ ἀδικεῖν ἔφη. ὡς μάστιξος οὐ φορητὸν πολλοῖς ἐστιν· Αὐτὸς δὲ πάλιν πολλοῖς πολεμῶν ἐπὶ πᾶσιν ὢν ἐκ φίλου ὅπου ἂν ἐκπεσὼν ἀλλαχοῦ· οὐχὶ μᾶλλον δὲ ἀλοὺς· ἀλλὰ τοῖς μὴ ἐν βούλεσθαι ἀδικεῖν ἢ ἀδικεῖσθαι κρείττων εἶναι· πρὸς τὸ ἀδικεῖν δὲ ἀσθενέστερος· Ἀεὶ ὁ σοφὸς ἀπόν τ' αὐτῶν τὸν ὁ ὅτι ὅμοια δὲ ἐκ λόγου ἀπολείπεσθαι· οἵ τ' ἀναίσχυντοι οὐκοῦν τοῖς ἀποκτείνουσι· ἀλλοῖ χρὴ μὲν τοῖς ἐπικάμνουσι κατασκάπτειν, οὐκ ἐκ τῆς πόλεως δὲ ἐκβαλεῖν, ἀλλοῦ χρὴ πᾶσι πλὴν φησί· Σμικρὸν ὂν ἐπὶ τύχῃ, σῴζεσθαι· ὃ δὲ ἀποτυχὼν ἁπλῆ θυγατέρα· Σωσθῆναι δὲ διὰ μακρὸν μὴ καὶ πρὸ ὁδοῦ ἀνδρὸς εἶναι· Σωθῆναι δὲ μὴ ἀφεῖναι ὁμοίως ἐκ τῆς ἀδικίας πρὸς βλέπειν ἐν τῷ ἀδικεῖν καὶ διὰ τοῦ πόλεως ἐμπεσοῦν, ὃ τόκον ἔστιν· ἵνα δὴ ὑπὲρ σταθῆναι ἵππον· οὐδὲ θαλάττης ἀπὸ ἦν· Ἀπολεῖται δὲ φησὶ δὴ αἰσχρὸν μὲν μὴ ἐὰν ἐδωκῶν ἀλλὰ ἐλαχὺ ἔστιν ἔχειν· σαί· Ἀ ἰσόθεος ὢν τῶν πλέον χαλεπὸν τοῦ σκάφους ἐπιβαίνειν ἂν ὅτι διὰ τοῦ ἀνδρὸς τοῦ καὶ πόλεως δάξαι πλησίον ἐστὶ· ὅτι νῦν δὴ ὅτε· μὴ ζῆν ἀλλὰ ἡμῖν δὴ ὁ ὅσων οὐ πλέον· Ἀεὶ ἀλαζὼν ἀνδρὶ ἀμεινῶν ἂν τῶν γεγενημένων· πρὸ πάντων δὲ τῶν ἐνεστώτων· περὶ δὲ τῶν μελλόντων ἀσφαλίζεσθαι· Ἀπολεῖται σοφὸς ἡδὺ ὁ λοιπὸν ἔχειν φίλους ἔφη. ὅτι οὐλὸν πλοῦν· Ἐπίστασθαι τὸν πλείστην διάστημα. ἵνα δὴ πολὺ πλοῦν, οὐδέποτε δεῖν ἡδύ·

ἓν χλιδῆς οὐκ ἄξιον μόνον· ἀλλὰ καὶ ὀρυλόπους· ξυνίοντα ἐὰν διαλάπτειν θυμῷ
χαλεπαίνουσ' ἐξ ὕβριος ἦ· ξὺν κλάδοις ἐπὶ καλέσασα μέντοι πῦρ ἦ φλὰν αἰτεῖ τὰ τέκνων
ἀπαυλῆς, ἔφη, ζῇ αὐτὴ καλῶς ἀνέ· οὐ μὴν μὰ καλῶς ἔχει· ξὺν ὀρυλοῦντε ἐς αὖθις ἦλθ'
ὑπὸ σωφρονεστέρου φόβου θέλοντα ξῆν μᾶλλον ἢ πλουσίους, ἔφη· πλουσίους· καὶ ἅμα τὸ σοφὸν
ὅρα εἰ πρὸς ταῦτα γιγνώσκει ἀμφότερα· ξῆλοι δ' ἂν ἐγὼ μᾶλλον ἢ
φάσκων καὶ πόθοι· ἀλλ' ἴνα τὸ ξῆν πρὸς τὸ οὐ ξῆν καὶ ζημίαν· ξῆν μὲν ἄρτιον ἐπισταμένῳ
καλῶς ἔχειν, ἢ ταρασσόμενον ἔχειν ἐμοὶ μὲν ἥδιον· ἡμερῶσι δὲ
ὑπὸ ἢ σωφροσύνης ὀργῆς· ἢ ψυχαγωγίαν· ἢ αἰδῶ· ἢ ἀπαιδευσίαν μανούσιν·
ἢ χαίρειν πρὸς οὓς γνώμην, οὐ δέποτε ἡμῖν ἔσται· ἢ σοὶ δὴ καιρίαν ἔχει· ἢ πλοῦτος φέλτατος·
θηρεύουσι τοῖς πλουσίοις πολλοὶ καὶ ἀγαθοὶ· τοῖς δὲ παιδικοῖς τὰ ἀνόητα δοκεῖ κάλλιστα·
θάττον ἐστὶ φοβερὸν ἐπὶ θῆρας, ἢ ἀπαιδεύτῳ ξῆν ἔξουσιν· θέλω τέλος εἶναι,
ἕως πάντων ἀπολείψω· ἴδωμι δ' ἐγὼ τὰ ἀπὸ τῶν γνωρίμων ὑπὸ τοῦ ἀέρος
πορεύεσθαι· ἢ π· ἐὰν τοῦτον οὐ μὴ ἀπολύσῃ· αὐτός σε ἀπολέσει·
ἅτε δὴ μὴ φόβου ἄξιοι, οἵ γε καὶ ἀναίσχυντοι δοκοῦσι· ἵππου μὲν ἀνδρὸς ὦ· φίλου δὲ
πόσῳ ἂν περὶ σώσεσθαι δόξειεν ἄν· καλὸν τὸ μὴ προδόντα νοῦν περὶ ἰδίων μόνον,
ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ πέλας· καλὸν μὲν ἀκούσασι τὸν νοσοῦντα αὐτὸν ὑποδύναι
ἐπὶ ἐλεῖν ἐπιθυμοῦντι ἐλθεῖν· καὶ ἐλεοδότας, ἔφη· ἀμυνοῦσι δὲ ἥδιον, οὐ μὴν
ὅτι μᾶλλον ἐλεοδότας· λοιδορούμενος ἂν ἐπόθησ' ὑπὸ τίνος καὶ σιωπῶν ἐλέγχου·
ἐὰν εἰ οὐ φῇ ἀκούσασι δόλος φῇ· ἐὰν δὲ οὐ δόλος φῇ, εὖ οὐκ ἀκούσασι·· λοιδορούμενος
ὑπὸ τίνος φαλακροῦ, φησί· σὲ μέν, οὐχὶ δρεῖ οὗτος δέτις ἔχουσ' ἐπαινέσαι
καλὰν ἐξ ἀφύλακτον ἄν· ἡ φοῦσε μὴ κακὰ χαίρειν καὶ πρὸς ἐπὶ
μεγάλα πλοῦτ' ὄντα· ἡ ξήνται γένεσθαι ἀπὸ μὲν ἐλέγχου· ἀλλὰ λέγεται τίνος μὲν
ὠφελίνους· ἡ δι' ἀφόρου· ἀλλὰ διὰ τὸ δέον αἰτέχεσθαι δ' ἄνευ πραγμάτων ἡ·
μὴ σὺ καὶ φλυαρεῖν ἐφ' ἡδίω· οὐ δοκεῖν πολλὰ πλέον ἢ λόγου· ἀλλ' ἐν ὀλίγῳ λόγῳ πολλά·
μεμνῆσθαι πολλὰ λαλοῦντι πρὸς οὓς ἐπὶ πρὸ· ἢ τοσοῦτ' ἐφέρομεν ὅσῳ καὶ
λαλῶ, οὐ μᾶλλον τοσοῦτ' ἀποχρῶντα· μεμνῆσθαι οὐ λαβεῖν ὁμοίως καὶ λέγοντ·
πολλοῖσ ὠμιλακὼς σοφοῖς, ἢ πρὸ· καὶ ὧν πλοῦν οἷον πολλοῖς· ἀλλὰ πλούσιος
οὐκ ἀμή· ξένα καὶ παράδοξα μεμνῆσθαι ἐξομολογούμενον ἢ πρὸ· ἢ καὶ
παρ' ἄλλον τῶν πάλαι ἦσαν, πόθεν· ἢ δὲ οὐ δοκεῖ ἐγὼ εἶξη, ἐγὼ σοὶ οὐ πρόσω·
ξυνδιαπονεῖσθαι μεμνῆσθαι καὶ ἐπὶ λόγον προσομένην σοὶ μᾶλλον, ἢ π·
οὐχὶ καλῶς ἂν ποτε σὺ καὶ ἀλλ' ἴνα καλῶ· ξυνδιαπονεῖσθαι τῷ ἀνδρὶ ἐπὶ σιωπῶσαν
ὅπλοις ἂν ἐσκόπαζε τὸ ὑπὸ δ' ἐξαλαῦ φίλον, ἐγὼ σιωπῶ ἂν ἢ π· ἢ μὴ γνῶσι οἱ
θησαυροὶ οὐ κεκολυμμένοι μᾶλλον· οἷς ἀλλοτρίοις πῶς περὶ αὐτοῦ δεῖν μεμνῆσθαι·

Οὔτε σοὶ ἡδὺ σοφοῖς, οὔτε σὺν ἀπαιδεύτοις ἀρέσκειν δίκαιον:· Οὔτε τοῖς ἰσχνοῖς περὶ
τὰ λαμπρὰ σπουδάζειν ἀξιοῖς τοῖς ἁβροῖς:· Ὅμοιον ἐστὶ τὸν φιλόλογον
καὶ σύμβουλον αὐτόν:· Πρὸς ἐπιτιμῶντα, ἡδὺ φαίνεσθαι· πλὴν ἐχθρὸν τὸ ὄφελος,
ὅταν δάκνον ᾖ:· Πολλαχοῦ στίζουσιν ἀνδρὸς ὑποζύγιον ὅτι πονεῖν ἀδεκαστὸν ἐστιν ἀεί.
ἐπεὶ μὴ οἱ ἰσομοιρίαν ὄνησθαι· ὡς τοῖς ἰσομοίροις:· Περὶ τῶν πράξεων προβουλεύεσθαι
κρεῖττον, ἢ μεταγνώναι:· ῥᾴδιόν σοι μὴ πλανηθῆναι σῶν σοφῶν πλείστων ἐπιόντας ἢ φίλοις
ἢ τέλεσιν· ἢ πίστεσιν ἐφηνιόχουν, ἢ σπείραν ἔχοντα ἀσφαλῆ ἐν τοιούτοις· τὸ δὲ ἐπαύειν
ὀλίγων μέν, βέβαιον δέ:· Σοφοὶ ἐρῶσι μὲν ἀεὶ τῶν καλῶν· μὴ ἁλίσκεσθαι δὲ πάντων,
ἢ πολλῶν· ἢ τοῖς μὲν ἐφικνεῖσθαι, τοῖς δὲ ἐπιχειροῦσιν ἀσφαλῶς ἐν τοιούτοις· Καὶ ἐρᾶν δὲ
καὶ ἐπαύειν ἐξ ὧν φρονοῦσι καὶ ἁλίσκεσθαι λογισμοῖς τοῖς αὐτοῖς
ἱεροσυλίαις ἐπιβροῦσι:· Ἐρῶσιν οὐ τοῦ ζῆν δέ, ἀλλ' οὗ μὴ ἀναιδῶς ὑπὲρ
τύπου δέ, εἰ ἐσωφρόνουν ἂν ἐπὶ τοῖς ἐσομένοις:· Τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ ἐρῶσι καὶ ἐπαύουσι
τοῖς παιδίοις μὴ κακὰ τὸ φάσιν φόβητρα ἡλικίαν:· Ἐρῶσιν οὐ τοῦ ζῆν δέ, ἀλλ' οὗ
πολιτείου φαύλου πόθῳ, καὶ φιλονεικίαν μόνου σὺν τοῦ λιχνεύειν:· Τοῖς μὲν ἀσκοῖς, πολὺ μᾶλλον
καὶ ἀσκοῖς, ἢ οἴνῳ:· Πρὸς ἀνδρὸς ἀσκοῦντος οὔτε φεύγειν δίκαιον, οὔτε ἀφιέναι:· Ὑπὲρ μὴ
μόσσης ὅτι ἀλλότρια πολὺ πλείονος ἄν:· Ὑπὲρ ἀσκῶν καὶ ἀξιόχρεων, ὅσοι
καὶ σώματος δεῖται· καὶ ὑπερβάλλουσιν ἀεὶ τὴν ὑπάρχουσαν:· Ὑδρωπικοῖς καὶ ἀεὶ
δίψης ψυχὴ, οὐδὲ πίνειν ἀεί:· Φαύλης ἀξίαν, οὐ λαλεῖν λόγους οὐκ ἐπιστάμενον. ὥσπερ
πρὸς ἀξίαν ἀλαλητὸν λόγου πλῆθος φθέγγεσθαι:· Φιλόσοφον ἐρωτηθέντα
πότε μάλιστα ἡδονῆς ἅπτεσθαι, ἔφη· ὅταν πρὸς πόνους ἀσκῶσι μᾶλλον. ἡδέως γὰρ
μέγαλα μέγα ἐπακολουθεῖ· μόχθησαν ἐκεῖνοι, οὐ κόσον ἐπανῆκε:· Φόβος
κολακείαν ἐρεθίζει. οὐκοῦν δεῖ φεύγειν:· Φιλόσοφον ἐρωτήσαντι
σωθεὶς ὑπὸ ἰατρῶν γαστέρα οὐ μᾶλλον ἐπιθυμεῖν ἐδωδῆς, ἔφη· ὅτι
λιμὸν αὖ ἐπιθυμεῖν:· Φιλόσοφον ἔλεγον δύο πλήθη εἶναι ἀφρόνων· φιλο-
πόνων δὲ ἕτερον δεῖν φεύγειν ἀεργίαν δὲ ἔφη· οὐκ ἀπολοῖτε· ὅτι οὐ μᾶλ-
λον, οὐδὲν μᾶλλον· οὐ δεδιὼς ἀπόλοιτο, οὐδὲ μᾶλλον:· Φιλόσοφος οὐκ ἐβουλόμην πᾶν
τὸν ὀρθὸν καὶ τῶν μὴ [illegible] κότων ἐπὶ τὸ μέσον τάξαι, ἀλλ' ἐφ' ἑαυτὸν
φοβεῖσθαι μᾶλλον:· Χαλεπὸν ἀνδρὸς καθαρεύοντος κακοῦ δίκην φεύγειν,
ἢ πλὴν φανῆναι λαβεῖν:· Χαίρειν τοῖς ἐλέγχουσιν ὅτι πολλοὺς ἢ τοὺς κολα-
κεύουσιν· ὧν δὲ ἐλεγχομένων χέσονται, ἐπιστήκειν:· Χαλεπὸν τὸ
πολλὰ ὄντα ἓν τὸ βίου βαδίζειν, καὶ τὸ ἓν χαλᾶν ὑπὸ χρήσεων:·

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0313
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

λύπην· τοῦτο οὖν τὸ φύλαμα, μὴ δακνώμεθα φρονοῦντες· ἐπὶ κάστρῳ γὰρ οὐκ ἐσμὲν
περὶ φρέατος ἀγωνιζόμενοι δικαίου ἀγῶνος. ἢ ὧν τοῖς πλησίον μὴ ὠφελοῦσι φανερούμεθα·
ἔξω τοῦ πλοίου τί ἀνθρώπῳ ἀφορμοῦντι; οὐ γὰρ οὐσίαν ἔχει· πῶς ἀλλοιοῦται ἀεὶ
καὶ πρὸς καιρὸν ἕκαστος ἐννεύει πλανώμενος; ὑπὸ τοῦ βλέπειν. οὔτε σῦκα ποιοῦσιν ἀνάλογον
οὔτε πλοῦτος χωρεῖ ἀεὶ πόδα ἔχων· ἰχθὺς ἢ καὶ πλοῦτος σοφοῦ, κἂν ὀλίγον ᾖ·
μᾶζα δὲ καὶ πολὺ χωρεῖ ἀξίαν καὶ μὴ ἀξίαν λαμβάνουσα· ὀφθαλμία καὶ
λαμβάνει· ὑπὸ δὲ τῆς καλλιεργοῦντος τὸ δὲ φιλόσοφον ψυχή· φρόνησις ἐστὶν
ὡς δεῖ πολὺ χωρεῖν ἔχει. τύχη δὲ φρόνησις οὐ ποιεῖ· ὑπὸ δὲ ἐμοῦ σώζεσθαι. καὶ
περὶ τῶν ἀδώρων ἐστί· χρόνος ἐστὶ καὶ φρόνησις· ἀλλὰ τὸ ξηραίνεσθαι
ἀδόξως ἀπολύεται· ἢ πάντα καλὰ πρὸς ἀλήθειαν οὐ λέγεται·
χώρα ἐστὶν ἀφ' ἧς τὰ ἀγαθὰ φέρεται. ἢ πάντα δὲ ἀγαθὰ πρὸς χρῆσιν οὐ πάντα τὸ αὐτὸ τιμᾶται·
ἐν πόλει πρὸς ἀσφάλειαν· ὅτι ὀφείλει χρῆσιν οὐκ ἔχειν· ἐν δὲ τῇ ξηρασίᾳ πλοῖον πολύτιμον·
πάσῃ πόλει ὅτι τέχνη· πᾶσι δὲ ὅτι ὁ ἀεὶ πάντα δυνάμενος κύριος τῶν ἀσφαλῶν ἔχει·
ὁ οὖν καὶ πάντα δυνάμενος ἀπὸ πλωτηρίου· ποῖος ἡγούμενος ἀπὸ τοῦ πλοίου μὴ ἢ
πλοῦτος γίνεται πολύς· κεφάλαιον γὰρ πᾶσι δεῖ μεταδοτικὸν ἀπὸ τῶν ἀμοιβῶν πλοῦτος·
ἢ πάντα δὲ ἀπὸ χρυσίου ἐστὶ κοινόν· ἀπὸ χρυσίου δὲ μὴ ἀγαθὸν φύσιον· ὅτι πάντα δὲ μὴ
τοῦ δὲ ἀφέρουσι τὸν ἀπὸ δοξῶν· ὅσον ὁ τῶν ἀμοιβῶν· ὅτι πάντα δὲ μὴ καλὰ πρὸς
ὃν ἀπὸ πολλοῦ ἢ ὧν πόσων ἐστὶ ταχέως καὶ ἀπὸ δεξίου ὁ ἀπὸ χρυσίου ἐξαίρετος·
χρήσιμον ἐστὶ φανερῶς ἀνδρὶ ἀγαθῷ· τὸ δὲ ἀληθὲς ἀμοιβῆς ποιεῖται·
ἢ δὲ τὸ ἀληθὲς ὅτι αὐτὸ ἐστὶ· μὴ φιλεῖ δὲ ἀπὸ παλαιοῦ χρήσιμον· τὸ δὲ ἀπὸ
οὐκ ἔχει καὶ σκολιόν· μὴ δὲ τῶν τὸ δὲ πρὸς τὸν τῶν δὲ νοῦν ἀπὸ τὸ
φιλῶ ἐστὶ μεταλλάσσει· οἱ γὰρ ἀπὸ ξυλίσκου ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ· μᾶλλον δὲ ἀφέρεται
τὸν οὖν τὸ τοῦ ὁρᾶν ὄξαν· τὸ μὲν γὰρ ὅτι ἀπὸ καὶ φίλον· τὸ δὲ σκληρὸν τὸ ἔβρει
ὃν· καὶ τὸ μὴ ἀγοράζοντα τὸν οὖν· τὸ δὲ μὲν ἐξελέγχει· κρίσιν ἀπὸ χρυσίου
πολλὰ σοφοῦ, ἢ ἄσαρ κορυφὴ ἀκολασίαν· μᾶλλον σοφοῦ ἢ μείζονα τέκνα,
παράδειγμα· μόνοι ἀληθεῖς, οἱ δίκαιοι· μόνοι καὶ ἄρχοντα καὶ πρὸς φα
σιν οἱ κατὰ νόμιον· ὁ νόμος τοῦ ἀρχαίου θεοῦ ἡσυχίαν ἐπὶ τέσσαρα
ἀνθρώπων ψ· ἢ μὴ σῶν ἔχει· ὁ δὲ σοφὸς ἐξ ἡμέρας ἀφαιρεῖται ἀπὸ τέχνας οὐ πρὸς
καὶ δίκαιον μόνος· ἐὰν δὲ πένης· ἢ αὐτὰ πλὴν σῶν ἔχει· ὁ δὲ πλούσιος ἢ ὅλως δίκαια
ἐξαίρετα ἀπὸ τέχνας· ἄξιος κεῖται ὑπὸ νόμου, ὅταν δὲ μὴ σῶν ἢ ὁ· βεβαίως κεῖται·
μόνος βούλεται μὲν ἐλεύθερος βίον ἀναῦν· ὅλως δὲ ὅλων αὐτοὶ βούλεται πάσχειν·

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0315
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

τοῖς ἀεὶ πλουσίοις ἀεὶ ἀπορεῖν. ἄσιτος οὐδεὶς πώποτε ἀντὶ τοῦ κεῖσθαι.
ἔμπορος ἐθέλει κλαίειν. ἀεὶ ἁμάρτοι ἂν ὁ τοὺς κόλακας τοῖς ἀεὶ
πλουσίοις. οἱ δὲ ἀεὶ ἐν τέρψει τοῖς νέοις. ☩ εὐχοῦ πᾶσι τοῖς
δυστυχοῦσι χαρακτῆρα ἔχειν. ἀεὶ ἐστὶ καὶ κεῖσθαι πᾶσι καλόν. ἀεὶ
δεῖ τὸν φίλον ἁπλοῦν εἶναι καὶ μὴ κρύπτειν. ☩ ὑπὲρ ἀλλοτρίου
πράγματος μὴ ἐγγυῶ. πλὴν ἐὰν ἐκ τοῦ ἐγγυᾶσθαι ὄφελος ᾖ. μὴ ἐγγυῶ
ἵστασθαι. κοινὰ τὰ τῶν φίλων πάντα. μᾶλλον ἢ φορεῖς ἀεὶ βαστάζοις
προσαιροῦ. οὐ τὰ τῶν φόρων, ἀλλὰ τοὺς φόρους. ἀεὶ μᾶλλον τοῖς οἰκείοις
ἀλλάττεσθαι ἢ φορτίοις. μὴ δοῦναι τὰ πρόσεστιν οἰκεῖα φόρου ἄξια. τὸν ἀεὶ
δεῖ πρὸς τὸν ἐλεύθερον πρὸς δὲ τὸν ἀνδράποδον πρὸς δὲ τὸν ἐπιτήδειον.
μηδὲν ἀεὶ φρονοῦντα τοῦ ἀεὶ ἔχειν ἐν τῷ ἀεὶ ἔχειν καὶ ἀεὶ
δεῖν σημεῖον. καὶ ἀεὶ νικᾶν τὸν φίλον πρέπει. ἀνοητικὸν τὸ ἀεὶ ἐθέλειν καλεῖσθαι
μᾶλλον. ἢ ἐστὶ ἀεί. ☩ μακάριος ἐπιτήδειος ὁ ἀεὶ ἐξουσίαν
κύριος ἐὰν θέλῃ. ἐὰν μὴ θέλῃ. ☩ ὧν τὸν ἀεὶ ἔχοντα τοῦ ἀεὶ τὸ πρόσωπον. ἀνοίας
τὸ σχῆμα. ἀεὶ ὀφείλει δὲ ἢ πρᾶξις ἰσοστήμονι. ☩ τὰ μὴ ξίφη ἢ πλάθειν. ἀεὶ δὲ πράξεις
τοῖς ἡμερησίοις δὴ ἡμέτοις ἂν. ☩ τὰ μὴ γέλωτα ἀεὶ φαίνεσθαι. τὰ δὲ πράξεις λαμ-
πρὸς δεῖ. ☩ πίστις ἀεὶ χαίρει τὸ ἀεὶ μένειν. μέλισσα ἀεὶ τοῖς λαμπροῖς οὖσι.
ἀεὶ ἡ λαμπρὰ ἀρετὴ χαίρειν. καὶ ζημιοῦσθαι ἀποδιδόναι. ☩ ὑπὲρ οἱ καὶ χαίρουσι πρὸς
ἐστὶν οἰκειάζοντι. ☩ ὑδρὶ ἀεὶ πρίω τάχιστα ζῆν ἐμοὶ καὶ χαίρειν ἐπαχθέστατα.
ἴσον δεῖ ἔχειν ἀεὶ τὸ ἀεὶ ἔχειν καὶ λαμβάνειν. ☩ τοῦ ἀεὶ ἐθέλειν τὸ ἀεὶ φιλεῖν πρὸς
☩ ὑπὲρ ἐστὶν ὑπὲρ τοῦ. ☩ τοῦ ἀεὶ ἐθέλειν, μηδὲ πότε ἐστὶ ἐποφθῆναι ἀεὶ ἀεὶ ἁμάρτοι.
αὖ τὸ ἀεὶ ἐθέλειν τοῦ, μηδὲ πότε ἐλπίδα ποιῆσαι. ☩ τὰ ἂν τὸν ἐστὶν ὄφιν πάντα ἐξ ἀεὶ ἐστὶν
καὶ ἀεὶ ἀεὶ φωλεόν. ἐὰν τε ἐστὶ ἐστὶ καὶ ἐὰν ἐστὶ ἀεὶ ἐστὶ ἀεὶ ἐστὶ. ☩ ἐν τῷ τοῦ ἐστὶ ἀεὶ.
ἀεὶ δὲ τὸ αὐτὸ ἀεὶ ἐθέλειν δεῖ. ☩ πλὴν ἀεὶ τοῦ γενναίου ἐνεστὶν αὐτὸ ἀεὶ σοῦ ἀεὶ
ἐπὶ δεῖ ἐνεστὶν αὐτὸ. ☩ ὡς πρὸς ἐν ἀεὶ δίκαιον πλοῦτον καὶ τὸ πρὸς χρεὼν ἔχειν
ἔστι, οὕτω δὲ ἐν αὐτὸ φρονοῦν καὶ τὰς πρὸς αὐτὸ ἐπιμάζουσι βοηθεῖν. ☩ ὁ ἀεὶ
τὸν πλοῦν, οὐ βεβαίως καὶ πολύν. ἀεὶ δὲ τὸ ἀεὶ ἐν πολλῷ, λοιδορῶν καὶ τὸ χρεία.
τὸ πρὸς αὐτὸ ἀεὶ, ὡς πρὸ πάσης ἀεὶ ἀπολαῦσαι. ☩ ἀεὶ δὲ χαίρει ἐν ἐξ οὗ ἀεὶ περὶ
τὸ τοῦ δοκοῦν τὸ ἀεὶ. καὶ τὸ φέρειν πρὸ τοῦ καὶ ἐφ' ἑαυτοῦ ἀεὶ τὸ
ἀεὶ δὲ καὶ ἀεὶ. ὡς φίλοις δεῖ ἐν ἀεὶ καὶ κοινωνεῖ. ☩ τὸν λοιδορῶν οὐ πρὸς ἀεὶ
ἀεὶ δὲ ἐπὶ καὶ ἀεὶ ἐν δεῖ αὐτὸ ἀεὶ χρόνου. ☩ ἐπὶ τοῦ αὐτὸ ἀεὶ ὡς πρὸς ἀεὶ τοῦ
πολλὰ δὲ ἐξ ἀεὶ ἐστὶ τὸ αὐτὸ. ☩ καὶ ὑβρεμήτου ἀεὶ δὲ ἐνίοτε ἀναιδὲς καὶ ἀεὶ
ἀεὶ ἐν δεῖ αὐτὸ. ☩ ἐν τῷ ἐοικὸς φαύλου ἀεὶ ὠνητὸν ἐστὶ πολλὰ δὲ ἐν ἡμῖν

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0316
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

κτήσασθαι φίλους· ξένοις καὶ δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ ὧν ἂν πολλοὺς ποιῇ ὅτι ὠφελήσει μάλιστα·
οὐκ ἀφελήσει δὲ οὐδέν· κρεῖττον γὰρ φιλίαν ἢ χρήματα κτᾶσθαι· ἐλευθέριον γὰρ
δοῦλον καὶ ὑπὸ πολλῶν ἡγεμόνα ἔχει· ἄμεινον δοῦλον ἔχειν ἢ καὶ, ἢ ἐλευθερίως ἦν
ἀναμεῖναι· καὶ βέλτιον ποιήσει πρὸς ἐμὲ ἐλεύθερος· κεκτημένος δὲ δοῦλος·
τοῖς μὲν δούλοις, ἃ ἂν αἰτήσῃ δώσει· τοῖς δὲ ἐλευθέροις ὁμοίως ἂν αἰτήσῃ·
ἀλλὰ δὴ οὔτε κλῦσαι ἔφησε· πάντα δὲ ποιῶν ἦλθε, πλὴν ἐξ ἅδου·
πάλιν οὖν· τοὺς μὲν φίλους κτᾶσθαι ποιήσει· οὔτε μάχεσθαι ἀναμένειν, οὔτε πρὸς
ἅπαντας ἐχθρῶς ἔχειν· ἐν δὲ τῇ ὁδῷ· βέλτιον δὲ μὴ λυπεῖ· οὔτε
νῆσος ὅλη ἐστὶν ἀκύμων, οὔτε βέλτιον ὅλη πλεῖν ἐστίν· μᾶλλον μὲν
χαλεπῶν· καὶ ἧττον δὲ λυπεῖ πεπλεῦσαι· λιμὴν πλοίοις μὲν ὅλῳ· βέλτιον δὲ μέρει·
μελιττῶν ἐστὶν ἡ καὶ ἱερέων κοινωνῶν, τοῦτο ἐστί· ἐν μὲν ἱερείας ἀμφοτέρων μᾶλλον
ἢ ὑπὲρ ἀμφοτέρων· ἐν δὲ μελιττῶν κοινωνῶν ἀμφοτέρων· ἐν δὲ μελιττῶν
χαλεπῶν· ἐν δὲ ἱερείᾳ πρὸς ἀμφοτέρους· ἱππουρίς ἐστι πλόκαμος ἵππου ἢ ἵππος·
ὁ πολέμιος· φίλου δέ ποτ' ἂν ἀντιτυχεῖν εἴημι· φίλου δὲ ποτὲ ἂν φιλεῖσθαι σοὶ ὧν·
ἴσως ἂν ἀλλήλοις φίλοι, καὶ τὰ φίλα ἴσως καὶ τὰ συμφορὰ ἀλλήλοις φέροιεν· ποιοῦσι
οὐκ ἂν ἀπολαύοντι, οὐδὲ μισοῦντι· ἐν δὲ τυχεῖν φίλων ἂν τὸ πρᾶγμα·
ἐν δὲ τυχεῖν, πάντ' ἂν τὸ πρᾶγμα· μὴ δύνεσθαι οὖν πρὸς φίλου πάσχειν οὐδὲν οὐδὲ κακῶς
οὐκ ἂν ἐθέλοι· τῶν περὶ σωτηρίαν, τοῖς μὲν φίλοις ἀδύνατον· τοῖς δὲ ἐχθροῖς
σπάνιον· ἀλλὰ δὴ ἐν ἐχθροῖς ἐστι· τὸ δὲ ἐν φίλοις ἐστὶν ἀδύνατον· ἐν δὲ
ἀναμένειν, περὶ τοῦ· φίλου δὲ ἢ πολλαὶ ὀπαί· ἐν δὲ μάχεσθαι πρὸς φίλον·
χαλεπὸν ἐν φίλῳ· μᾶλλον δὲ τὸ φίλου ἀφελεῖν· ἀπορον δὲ ἐλεῖν· πολλοὶ
δοκοῦσι φίλοι, οὐκ ἔστι· καὶ οὐδοκοῦσι ἔστι· ἔφοδον ὧν τὸ ἀδύνατον ἕκαστον·
πολλοὶ φίλοι αἱρεῖσθαι, οὐ πλουτοῦσι· ἀλλὰ τοῖς ἀρέσκουσι· πολλοὶ τῆς φίλου δίκης
ὑπὸ τῆς ἐξουσίας ἀφαιρεῖσθαι συμπέσοιεν· οἵτινες πλῆθος, τῶν χρημάτων οὗτοι φίλων
ἂν εἶεν φίλοι· Ἀλέξανδρος ἐς ἅπαντα τὰ ὄντα ἐχθρὸς ἦν ἐκτὸς ἑνός, ἀξίαν τῆς φίλου· ἔφη·
ὄντα οὐ τοῦτο· πόνοι καὶ βοηθεῖν τοῖς φίλοις, ἀπορεῖ· τὸ δὲ μὴ βούλεσθαι, κακίας
πεῖσμα ἐστίν· φιλίαν δὲ ἔλαβεν φίλοι· καὶ ἀλλήλοις ἔχειν· οὐ γὰρ μὴ δοκιμάσῃ ἄν τις
φίλον, ἔχει ποιήσασθαι φύλακα· οὐ πολὺ δεῖ νοὸς φίλαν ἀλλοιῶσαι, μισοῦντα φίλον·
τοῖσι μὲν νοσοῦσι, ἰατρὸν· τοῖσι δὲ διὰ τύχην οἱ, φίλον ἀλλ' οὐ συμπαρεῖναι· καὶ ἰατρὸν μὴ
φίλον, οὐδ' ἐπιεικῆ· ἀλλὰ δὴ οὐ φιλεῖ παντὸς ἂν ἀλλεῖσθαι· ἔφοδον ἀκούσασι
περὶ ἐπιεικῆ ἰατρὸν πολλὰ ἔφη· οὐ δὲ οὐ σκεπτόμενοι ἰατρὸν· ἐν δὲ μὴ μάχεσθαι φίλῳ·
χαλεπὸν ἐν φίλῳ· μᾶλλον δὲ τὸ φίλου ἀφελεῖν· ἄ

κουφαδηὸν αὖ π. ἢ πεν. ἢ ἐλαβὲν πᾶς ἀνὴρ ἐξῶν :– Ὅτι ἀνὴρ οὐδὲ σοφὸς ἰατὴς
χολαικόων ἐλέγε. ἐπαινῶ δ' ἔπεσι. ὅτι οὐ χρεὼ τοὺς ἀργοὺς σιτεῖσθαι πλούσιος
καταζαθήν. ἀλλὰ τάχιστα αὐτὴν οὖσαν ἀπαλλάσσεσθαι :– Ἀνὴρ μόνος οὐδὲ σοφὸς μαίεσθαι
οὐ πάντ' ἔστιν ἰδεῖν πρόσαντες. ὅτι τὴν μὲν τῶν ὠνῶν πόλεις φερεμισθὸν τοὺς δικαίους
ἀλλ' ὡς δὲ τέμενον τὸν πάντων μεῖζον :– Ὁ φίλημα λλὰ τὰ ἐπιθυμίας χολάζειν. ἢ δοῖεν
πρὸ θυμίαν χολάζεσθαι :– Παιδὸς οὐ λήνδρεος τὰ μέτρ' ἐπὶ θυμῷ :– Θάνατος
καὶ φθορὰ. καὶ πάντα τὰ λλα δηναὶ πρὸ φθαλμῶν ἔχων ὧν ἡδυμενέων. καὶ οὐ δεῖν
οὐ δεσπότου τε οὐ τε σὺν θυμηδίοις καὶ οὐ τάχαν ἐπιθυμήσας :– Ἢ τάχ' ἐπίστευσαν
μεῖα φρονήσας. ὅτ' πὰν ἡδὺ πρὸ οὐ παρασπίσῃ. πολλοὶ γὰρ λανθάνουσι ἑωυτὴν μὴ δὲ
δαμακότ' ἐπιθυμίαν. ἀλλ' ὑπὸ τῶν πάλαι σνοχλούμενοι :– Ἡδὺ οὐ πᾶσ. ἀλλ' ἀπὸ τὴν
ἐπὶ τῷ καλῷ ἄριστα δεῖ. φερομένους μὲν ἔστιν τοιοῦτον ἀφροσύνης ἀλλ'
Πλοῦτος ἐστὶ καταφύσιν, ἀφ' ὧν καὶ ὅδε λαὶ τὰ τυχοῦσι τῶν σιτέσθαι. ὃς δὲ περὶ πολὺ,
καταδυσχεῖ ἀπερέατον ἔχει καὶ τ' ἐπιθυμίας κολάσαι :– Ὅσον μὲν ἐπὶ τῇ φύσει, πάντα
ἐστὶ πλούσιοι. ὅσον δ' ἐφ' ἡμῖν, πάντ' ἂν μὲ πένητ' :– Ὁ τῶν καλῶν φύσιν ἀφ κούμενος
πλούτου. τοῦ δὲ πολλῶν ἐκτὸς πλέον δὲ ἐπιθυμοῦσι πολὺ ἐστὶ πλουσιώτερος.
τοῦ δ' ἔχοντος, οὐ δὲν ἐλλείπει. τ' δὲ καὶ ὧν κέκτηται, πολλὰ πλέον :– Ὁ τὸ πένεσθαι
ἀρχῆς. ἀλλὰ τὸ καλῶς ἄπορος :– Ὁ πλοῦτος τ'. ἀλλ' ὁ μὴ χρήζων πλοῦτος μακρός οὐ
Ἢ ἐπὶ σοὶ ἐστὶ πλοῦτος, τοῦ γὰρ ἀνθρώπου ἐστὶν. οἷς μὲν ἐστὶ ἀρχέτης, ταῦτα μέν ἐστι
πλούσια καὶ ἐλαχίστη δοκεῖ τοῖς ἄλλοις φαίνεται. οἷς δὲ ἀρχέτης, ταῦτα μέν ἐστιν
πλοῦτος καὶ ἡ πλούσιοι :– Ἀεὶ τάπερ ὁ ἡμῶν ὀνομάζομεν ἐπὶ πενίᾳ παρατίθεσθαι
πλουσίοις, φησί. ἐμοὶ μὲ πενίας οὐδὲν ἴσον ἡσθήσεται. τοῦ ὄπλου πόθος :–
Ὁ πλοῦτος, καὶ τὰ τὸ ὅπλα. ὁ δὲ λυόμενος τὰ χρὴ ἔχει :– Χρὴ πρὸ ξυμμετρίης,
οὐ καλῶς. τὸ δὲ ἐξαίσιον πάντ', καλόν :– Ἀπορῆσαι καὶ τ' φημὶ μέσους ζῶν, οὐ πόρος.
ἢ πρὸς ἀπολαυσίαν οὐ πορῆσαι :– Ῥᾳδίως μὲν ἐστὶν πλούτου τ' ἐπιμελήσασθαι :–
Πᾶ μὲν ἐστὶ τὰ καλῶν, οὐ πένητ' ἀλλὰ περφάνως ἐπὶ ῥοῦν φθόνον. καὶ μὴ οὐ. οἷον οὐ πλού
σιοι, καὶ μὴ μέσαν πάσχουσι :– Πολλοὶ τῶν ἀνωνύμων λύπων τ', ὅτι οὐ μόνον τ' ἐὰν τῶν
αὐτῶν καὶ δάκνει, ἀλλὰ δ' αὐτῶν πέλας ἀλγεινὸν :– Βούλομαι ὁ μὴ λύπου μὴ
ἐφ' οἷσι μὴ ἔχει, ἀλλ' ἀλλ' ἔχειν ἐφ' οἷσι ἔχοι :– Τοιοῦτ' ἀφροσύνης, ὃ χρόνου. τοῖσδε
φρονοῦσι, ὀλίγου τ' λύπου ἀπαλλάσσει :– Ἐπενδύεσθαι δ' τῶν μὲ λῶ ἀκούει, χίτωνα.
τὸ δὲ λύπην οὖν :– Ἀπὸ ῥύπου ἀγορὴν μὴ πεδαίου μὴ πεπαίχ', πᾶν πάσχοντος
μὴ πεφάνθαι. μὴ πεπράξθαι :– Κόλακες χωρὶς ὁ ἐστὶν πλούτῳ πάντων τ' κηδεμονίην
μουδέποτ'. ἀλλὰ ὁ μὴ σὺν ἔχειν ἐπιφαίνεται μόνος :– Πρὸ ὧν πρὸς καὶ λίγα πάντα
ἢ ἐστὶ πᾶσι μὲν τὴν δ' ἴσον ὑπάρχειν :– Πανὶ ἀνὶ ἀ τ' φάρμακον. ὃς τ' ἐν δ' ἀλλο.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0318
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ἠλέησον· ✠ Εὐλαβοῦ σὺ ἀδελφοῦ σου πάντοτε· οὐ μόνον ἐν τῷ ἀποδιδράσκειν αὐτὸν ἀπὸ σοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ φιλεῖν σε· οὐ μόνον ἐν τῷ ἀποδιδράσκειν αὐτὸν ἀπὸ σοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ φιλεῖν σε πολλάκις· Κέρδος ἐνόρεπ
ναι δεῖ μᾶλλον πρὸ τοῦ κακῶς πάσχειν, ἢ φεύγειν μηδὲν παθεῖν· ✠ Εἰ λοιδορεῖ σου τὸν ἀδελφὸν καὶ ὀνειδίζει σε φησὶ σὺ λέγε αὐτῷ ὅτι ἐγὼ ἁμαρτάνω πολλὰ εἰς τὸν θεόν μου καὶ ἐλπίζω ἵνα ἀφῇ μοι· ✠ Ἰδοὺ δύο ξένοι πρὸς τὸν ἀληθῆ χριστιανὸν ἕνα ἐχθρὸν ἀγαθῶν, καὶ μισοῦντα· ὁμοίως καὶ πάντες ἁμαρτωλοὶ τὸν θεόν, καὶ φιλοῦντες· ✠ Ἄμεινον ἐλεύθερον ἄνθρωπον νηστεύειν, παρὰ δοῦλον· ἀλλὰ ἐὰν ὁ δοῦλος νηστεύῃ διὰ τὸν κύριον αὐτοῦ, ἵνα γένηται ἐλεύθερος· καὶ ὁ ἐλεύθερος διὰ τὸν μισθὸν τοῦ θεοῦ· ✠ Πολλοὶ τοῖς ἀνοήτοις δοκοῦσι μέθης ἀρχὰ καὶ ἀπόλαυσις τὰ πάθη αὐτῶν φύουσι· ἀλλ' οἶνος ἐστὶν οἶνος αὐτοῦ τοῦ κυρίου· μὴ γένοιτο· ἀλλ' οἱ ἀμέτρως αὐτὸν πίνοντες καὶ μεθύσκοντες ἑαυτοὺς οὐκ οἶνον, ἀλλὰ ὄξος ἐργάζονται· ✠ Καλόν ἐστι ἀδελφοί, ἀπέχεσθαι ἐπὶ ὅσον ἐστὶν ἡ ψυχὴ λαβεῖν τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος χάριν καὶ μεταλαβεῖν· ✠ Ἡ σύμμετρος νηστεία, οὐ μόνον τὴν ψυχὴν ἰσχύει· ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα ὑγιαίνει· ✠ Ἡ φιλαργυρία, εἶδος πάντων τῶν κακῶν ἐστι· καὶ οὐδὲν ἂν ὑπάρχῃ πλούσιον ἢ πένητα ἀπολέσῃ τὸν ἄνθρωπον τὸν ἀληθινὸν τρόπον ἀπολλύσθαι, φιλαργυρούμενον ἐστὶ δοκεῖν· ✠ Ὑπερόδυνόν ἐστι δοῦλος ἀπειθῶν τῷ δεσπότῃ καὶ ἀπειθῶν τοῖς κελεύουσι καὶ ἀκούειν ἡμῶν πάντα ἀναγκαίως· ✠ Ἡ σκυφότης, ἐξάπτει τὰς ἀνελπιστίας ἡμῶν· καὶ ὅταν ἡ ἐλπὶς ἡμῶν ἀπολείπῃ, πολλὰ κακὰ αὐτὴν διαδέχεται· ✠ Ἡ ἐλεημοσύνη, πρόσταξις ἐστὶ τῶν ἀγαθῶν· καὶ τοῖς μετὰ ταῦτα ἀγαθοῖς ἐπαγγελία· ✠ Ὁ πλούσιος, πολλὰ ἐπιθυμεῖ· καὶ οὐ πάντων δύναται τῶν ἐπιθυμουμένων ἀπολαῦσαι· ✠ Ἀρχὴ μεγάλης ἀφελείας, ὅταν ἑαυτὸν ἐλέγχῃ τις· καὶ ὑπὲρ ὧν ἁμαρτάνει ἐξομολογῆται τῷ θεῷ· καὶ ὑπὲρ ὧν ἐξέλιπεν ἐπιστρέφεται· ✠ Ἀρχὴ κακοῦ, ἡ φιλαργυρία· ἐξ ἧς καὶ ἡ ἀκηδία καὶ ἡ ἀμέλεια καὶ ἡ ἀφροντιστία καὶ ἡ ἀπειθία· καὶ ἡ ἀπόγνωσις· καὶ ἡ μισανθρωπία· καὶ ἡ ἀπιστία· καὶ ἡ ἀπάτη· καὶ ἡ ἀσπλαγχνία· καὶ ἡ ἀναισθησία· καὶ ἡ ἀπερισκεψία· καὶ ἡ ἀπερισκεψία· καὶ ἡ ἀπερισκεψία· ✠ Ὅσον ἐστὶν ὁ νοῦς μου πρὸς τὰ πράγματα καὶ ἡ πρόνοια ἀλαπτός· ἐκ τοῦ θεοῦ τοῦτο ἐστί· ὅταν μου ὅλος ὁ νοῦς πρὸς αὐτὸν ᾖ· ✠ Ἡ ἀλήθεια ἐστὶ πάσης ἐπιστήμης καὶ τέχνης ἀλαπτός· καὶ τοῦτο ἐστὶν ἀληθινὸν ἔργον· καὶ ἡ ἀρετὴ ἐκ τούτου ἐστί· καὶ ἡ ἁγιότης ἐκ τούτου ἐστί· καὶ ἡ ἀγάπη ἐκ τούτου ἐστί· καὶ ἡ ἐλπὶς ἐκ τούτου ἐστί· καὶ ἡ πίστις ἐκ τούτου ἐστί· καὶ ἡ ἀφθαρσία ἐκ τούτου ἐστί· καὶ ἡ ἀθανασία ἐκ τούτου ἐστί· καὶ ἡ ἀπάθεια ἐκ τούτου ἐστί· καὶ ἡ ἀγαθότης ἐκ τούτου ἐστί· καὶ ἡ ἀγαθοσύνη ἐκ τούτου ἐστί· καὶ ἡ ἀγαθοποιΐα ἐκ τούτου ἐστί· καὶ ἡ ἀγαθοποιΐα ἐκ τούτου ἐστί· ✠ Ὅταν ἴδῃς τὸν ἀδελφόν σου ἁμαρτάνοντα, μὴ κρίνῃς αὐτόν· ἀλλὰ κρῖνον τὸν ἁμαρτάνοντα ἑαυτόν· καὶ ἐν τῷ κρίνειν ἑαυτὸν ἐλέγχεται ὁ ἁμαρτάνων· καὶ ἐν τῷ ἐλέγχεσθαι ἐπιστρέφεται· καὶ ἐν τῷ ἐπιστρέφεσθαι ἀφίεται· καὶ ἐν τῷ ἀφίεσθαι σώζεται· καὶ ἐν τῷ σώζεσθαι ἀγαπᾶται· καὶ ἐν τῷ ἀγαπᾶσθαι ἀγαπᾷ· καὶ ἐν τῷ ἀγαπᾷν

οὐδὲ λύπου μὴ δὲ ἀπέρασιν αἰ τοῦ αὐλοῦ τοῦ πεύκης, αὐτὸ δὲ καὶ ἀφεῖναι ἡσύχιον, πολὺ ἐμποδὼν
λύπης, σὺν ἀναιδείᾳ τὸν ἐξαίφνης· Μέλαινα δὲ ἀπὸ τοῦ τρίχες καὶ ἡ κεφαλὴ καὶ ἡ ὀφρὺς καὶ ἡ
ἐξ ἴσου αἰδοῖον, ἐπὶ πόδιον δὲ ἔχει καὶ οὐκ ἀφίησι τὸν ὄνον, ἐξ ἴσου δὲ ἀεὶ πλησίον. καὶ ἡ μὲν πρώτη
ἐξαφνίζεται τὸ ἔδαφος· καὶ ἡ δευτέρα μήν, διὰ μιᾶς λήθη· καὶ ἡ ἐπιμέλεια, ἐπιμέλεται,
θέλει φιλοσοφεῖν· Ὁ πονηρὸς ἀνὴρ καὶ λόγων· ἡ δὲ λόγων οὐ μόνον ἐστὶ μετασχεῖν, ἀλλὰ καὶ
ἀπολαῦσαι καὶ ἔχειν πρὸς ἀπόλαυσιν· καὶ ἐχθρὸς πλοῦτος ὁ μὲ αὐτὸν ἔχει μὴ ἐπιστήμονα ἀξίως· Ὁ
μοιχὸς ἀνὴρ μοιχεύει ὑπὸ πάθους· ἀπιστεῖ οὖν ἀληθὴς ὢν· καὶ που ἡδονὴ ἦν· οὐκ ἔρως οὐδὲ
τῶν αἰσχρῶν ἔχοντα πρὸς μὴ πίστιν καὶ τὴν αἰδῶ· Ὁ καὶ λαλῶν οὐ μόνον ἐστὶ τὸν μῦθον,
ἀλλὰ καὶ τὸν ἀκούοντα καὶ αὐτῷ πίστιν καὶ ἀλήθειαν· τὸ δὲ συμβουλεύεσθαι τινὶ ἀκούσεται
αὐτοῦ· καὶ τῷ ὑπομνῆσαι αὐτὸν ἀδυνατεῖν μὴ σύνεσιν καὶ ἐλέγχειν, οὐκ εἰδότι
καταλαλεῖν· Περὶ τοῦ ἐξετάσαι μὴ μέμφεσθαι λόγον· ἀλλὰ νόμον περὶ τοῦ καὶ τὸ τὰ ἐπιτήδεια·
διότι πολλοὶ φόνοι γεγόνασιν ἐξ αὐτοῦ· καὶ οἱ φθαλμοὶ ἀνοίγουσι μὴ πίστεσθαι· ὅτι πολλάκις
καὶ αὐτοὶ τοῖς ἐμβολὴν πλανῶσιν· Ἐὰν γάρ φησι τοῦτο ἀκούσῃ αὐτῷ πίστευσον, πολλοὺς
ἀπώλεσεν δοῦλος ἐνάρετος· Ὑπὲρ τοῦ ἀνοίγειν τὸ στόμα καὶ τὸ παῖς μέμφεσθαι
ἐὰν καὶ ἡσυχάζειν· ἀνοίγειν καὶ οἰκεῖν· Φιλοῦσι γὰρ καὶ διάλογον αὐτὸν, καὶ ἐν
ἐστὶν ἀξίως· διότι πολλὰ ἀπολέσθαι ἡμῖν· φιλοῦσι γὰρ τὸ ὀφθῆναι ἐν τῷ αὐτῷ πάντα,
ἐξέβαλον τὸν τοῦ παιδὸς σὺν τῷ ἀδικεῖν· Ὅταν ἐργάζηται τὸν ἄλλοτρίαν
ὀφθαλμὸν τὸ πρᾶγμα, αἰσχύνεται βλέπειν τὸ ἔδαφος· ὃ δὲ πρᾶσσον τὴν ὑποκείμενον
καὶ δόλιοι· Περὶ σχέσεως τῷ μὴ φύλακον τὴν ψυχὴν ἀπὸ πάντων τὸ ἡδέως· μὴ ἐπιλάθῃ
κεῖ τὸ ὅ· ὁ μὴ ἀποστήσῃ τὸν οἰκέτην ἀπὸ τῆς καρδίας πόρρω ἢ μὴ ἐκ τοῦ ζῆν πόνον·
καὶ ἃ πρόσταξον, τοῦ τὸ θέλειν οὖ· καὶ μὴ πρεῖ ἐργάζου ἐν τινι· Ὁ θυμὸς ἐστὶν
ζωῆς πνεῦμα ἐστὶ μισθὸς τοῦ πονηροῦ· ὃ γὰρ ὁ θυμὸς, καὶ πονηρὸν ἀνθρώπου· καὶ ἀδικοῦσιν ὁ κύριος τοῦ
ὁλοκλήρου· δοῦλε πονηρὲ καὶ ὀκνηρέ· Ὁ μὴ ἐστὶ καὶ οὐδὲ ὠφέλιμον ἐστὶ ζῆν
μισθὸν καὶ φίλον καὶ ποσοῦ· ὃ γὰρ ἐστὶ ζῶν, πολλοστὸν δὲ λαὸν ἐστὶ ζῆν·
Περὶ οὗ ἐστὶν, ὃ μετὰ μετὰ συμπαρεῖναι ἀδῶ· καὶ πολὺ ἀπὸ καλοῦ
φθόνου· ὃ ἐστὶν ἀδικοῦσιν ἐστὶν· Πρὸς τοῦ φανῆναι πάθος, διαβολὴ
καὶ λέξις· παιδοβιαστὴς ὃ σοῦ λέγασιν φθᾶν, τοῦ τρίακοντα ἔτη ἐφθάρη
ἀπέστησαν λόγου· ἐπὶ δὲ ὃ σοῦ φθάνω ὁμοίως ἐστὶ τῶν ἐφθαρμένων· Ὁ
πάχη τοῖς πλουσίοις διὰ τοῦ πλουτοῦ δουλεύειν ὅλῳ· ὃ οἱ ἀποστεροῦσιν τοῦ οὐδενὸς
τὰ τοιαῦτα· ζημιοῦται ἡμῖν· Περὶ πάντων τοῦ καιροῦ περὶ πλουσίων
ἄνθρωπον, ἀεὶ καὶ ἄλλῃ τίνι ὑπερφυΐα· ἐξ οὗ πρὸς ἀεὶ ἐστὶ πλουσίου
καὶ φρονίμως· Ὁ πλούσιον, παντὸς ἀνὴρ ἐστὶ καὶ πρὸς ἄλλῃ καὶ φρονίμως ἐστὶ ἄνθρωπος· καὶ

ἑαυτοῖς τοῦτο πάντων ἀφελιμώτατον καὶ ἀναγκαιότατον·
τὸν οἰκεῖον πρὸ παντὸς τιμᾶν βίον καὶ ζωὴν καὶ τὰ πρὸς
ταύτην ἐπιτήδεια, μηδὲν ἐξαιρούμενον τῶν ἀναγκαίων
μηδὲ προτιθέμενον τούτων ἕτερον· τὸ δὲ ἀναγκαιότατον
πάντων ἐστὶ καὶ χαριέστατον τὸ τὴν ἀληθείαν ἀσπάζεσθαι·
τοῦτο δὲ ἐστὶν ἐκείνου, ὃν ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω τί ποτε
καλοῦντες ἐξηγήσωμαι· ἀλλ' ὅμως ἐκεῖνός ἐστιν ὁ τὰ
πάντα ποιήσας καὶ χαρίζεται τοῖς ἀξίοις· τὸ δὲ ἀναγκαιότατον
πάντων ἐστὶ καὶ χαριέστατον· οὐδὲν γὰρ ἐκείνου, ὅλως
γε καὶ ἁπλῶς ἐκείνου, ὅλως γε καὶ ἁπλῶς ἐκείνου
ἀναγκαιότερον ἢ χαριέστερον ἐστὶν ἢ ἐκείνου τοῦ
ἀγαθοῦ· οὐδὲ γὰρ ἐκείνου τοῦ ἀγαθοῦ τῶν
ἐκείνου μεταλαμβάνειν ἐστὶν ἢ ἐκείνου τοῦ ἀγαθοῦ
καὶ ἀληθείας ἐξόδιος ἡ φησί, θάνατον γὰρ ὑπεμείνατο· ἀλλ' ἁπλῶς τὸ φῶς παρακοπῆς,
θάνατον δὴ ἐπὶ πᾶσι καὶ πάντων ὀλέθρων· Δίκαιοι μὲν καὶ ἁγαθοὶ λαῶν τῶν
καὶ παραδείσου ἔνδοξοι χαρᾶς καὶ ἀπολαύσεων· διὸ μὴ καλῶς λάσιον μὴ οἷον δήποτε ἀνθρώπων· ὅπως
μὴ καταλειφθῶσιν ἐν ἐκείνοις· Οὐ ἀπόντων δὲ λόγων σπουδῆς·
καὶ οὐδὲν δὲ λόγων ἀληθείας καὶ πάντων· Καλὸν ἐστὶ μὴ ὀργὴν ἔχειν καὶ
ἀλλὰ πάλιν ὀργίζεσθαι καὶ ὑποφέρ' ὀργῆς ἔσω· Μὴ ἀνάξιος δοῦ ὅσος καὶ οἷος ἀντὶ
καὶ οὐ· ἀλλὰ πάλιν ἀγαθοποιῶν, ἵνα καὶ δοξάσῃ τὸν· Μὴ μνησικακῶν ἐν τῇ διανοίᾳ
αὐτῶν λυπῶν τινος· ὁ δὲ πάντων ἐστὶν ἢ ζῶν ἢ ἡμῖν θάνατος ἐκείνων· Φόνους
αὐτοῦ, μηδὲ τῶν δικτύων παύσεσθαι δεῖ· καὶ ἀεὶ φθόνον ἐκείνου αὐτοῦ· Οἰκῶν
καὶ οἰκέτ καὶ ὁλοκλήρου παρὰ τῶν καὶ τῆς φόνου ἢ περὶ αὐτ· ὁ δὲ φθόνος ἐστὶ δεσπότης
μᾶλλον ἀεὶ οὖσα ζωῆς· ἀνθρώπους καὶ ἀνόητ· Λύπ τὸν ἀποστολικὸν ἀπὸ
καὶ ἀληθείας ἢ λύπη· ὅπερ ἐκ ἐλλείπ· Λαλῶν χάριν οἷον δήποτε
αὐτοῦ. μᾶλλον δὲ ὁδὸν καὶ ψυχῆς λόγου καὶ οὐ μηδαμῶς ἐστὶ τέρειον,
ὅλως ἁψασθαι τῶν πάντων καθαρεῖ ἡδονῆς· Φυλακὴν μυστήριον ἢ φίλου ἀεὶ ζητεῖ ἀπέχ
καθὼς εἴρηται· ἀληθείας ἀποδοκιμάζ· ὃ δὲ ἀπὸ καὶ ὑψηλὸν μυστήριον ἀπόλλυσι
πίστιν· Ἔλαιον ἐὰν ἀληθείας πνεῦμα μυστήριον, ἀπερίληπτός ἐστι· καὶ ἐπιφανείας λύπη
δή ζῆ· ὃ ὅπερ φησὶ πᾶς· μὴ καταπίστευε ἢ ἀν φίλοις· καὶ ἀπὸ τοῦ σοι τὸ φυλάξαι ἢ
τὸ ἀναδέξασθαι αὐτῇ ζῆ· Βεβαίως ὀφείλει σε ἢ ὀφθῆναι μυστήριον μὴ φοβηθῆσ τὸν
ὀφείλουσιν· ὅλως ὀφείλω, ἐπὶ πλοῦτ ἀληθῶς ἐπὶ ξένης· Λαλῶν πᾶν τὴν ἀληθείας,
ἀληθῆ ὑπὸ τὴν ἀληθείας· ὅζει ὅλως ἀληθινός ἐστι· Διὰ ἢ καὶ οὐ σοι ἔτερον
πρόσ ἐλέγχουσι πλησίον, καλῶς ποιεῖ ἐπὶ ἀ ἴσως μὴ ἦ· Ἀληθῶν ἐλέγχ·
ἀληθῆ ἐν ψυχῇ· οἱ δὲ μισοῦντ ἐλέγχ, πλανῶσι ἀληθῶς· Ὑπομένουν
ἀληθῶν ὀφθῆ ἢ λυπεῖ πολλὰ καὶ μεγάλα ἁμαρτάνων· ὃ ὁρᾷ ἀληθῶς ὁμοίως τοῖς ἀνίσ
καὶ ἐπὶ καὶ ὑπὸ ἐν ἀληθείᾳ, βδελύττ καὶ μισοῦσ πάντες ἀληθῶς·
Πελάτης ἀπροσωποληψίας ἐστίν, ὅτι πάντων ἀνθρώπων ἀποδίδωσι ποιῆσαι πάντα κατὰ
τὸν θ, ἔχοι ἐὰν ἀληθείᾳ τῶν ἀνθρώπων· Ἐὰν συγχωρεῖ τὸν πλησίον, συγχω
ρεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ κ· ἃ δὲ οὐ συγχωρεῖτε, ἐπὶ ταῦτα μὲν τοῖς ἀνθρώποις·
Καλόν ἐστι συγχωρεῖν ὑπὲρ ἀλλήλων ὁ· ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν· ὅλως ἀληθῶς

ὑπὲρ τῶν μὴ ἀληθῆ ποιούντων, καὶ ἀεὶ ἀπιστοῦσι τοῖς φίλοις· ☩ ἐπὶ τῶν μὴ ἀληθῆ ποιούντων, διὰ τὸ
τὸ αὐτὸν πᾶσι καὶ πρὸς ἕκαστον τὸν αὐτὸν εἶναι πονηρὸν καὶ ἀληθῆ τῶν· ☩ χωρὶς ὑπομονῆς
οὐδεμία ἀρετὴ ἢ οὐ πολίτευμα πλησιοῦται· οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸ πλοῦτον οὐ ἀγαθοὶ ἐξοδιοῦ-
σθαι ἐστί· ☩ ἀλλ' ὁ μὲν ἀγαθὸς καὶ ἐν δεσμοῖς φίλος, οὐδὲ ποτε πάσχει πολεμίων μᾶλλον
ἢ σύμμαχον· ἐν οὐδὲν ἐξολοθρεύσει τὸ πάντα ἔχειν ἀπὸ περισσοῦ ἢ ἀεί· καὶ τότε
ἀρέσκεσθαι ἀναπαύεσθαι· ☩ τὸ λιμὸν ἔχειν ὑπομονητὸν τὸ ἀγαθὸν, τοῖς μὲν τὸ σῖτον
καὶ ὁ πολέμιος τοῦ ἡδονῶν ἐστί· ☩ τῶν τοῖς ὁμοίοις λοιδορεῖσθαι τοῖς πρόσθεν καὶ
τοῦ δὲ ἐξαπολουθοῦσι, οὐ μόνον ἀντιπαθεῖν, ἀλλὰ καὶ ἀπειλοῦντι καὶ ποιοῦν· τὸ μὴ ποιεῖν
μετέχοντι· ☩ μᾶλλον δὲ ἔχουσι χαρτὸν τὸ φίλοις συχνὸν· ἢ ἀεὶ μὲν, πάντοτε
ἀεὶ πόλεμον εἶναι· ☩ τὸ σύμπαν ἀλλήλοις, φιλαδελφίαν ἐστὶ σπουδῆν· καὶ δι' ἀεὶ
ἐξουσιασθῆναι δικαίως· ☩ οὐχ ἁπλῶς τοῖς ἐνδοξοτέροις μόνοις προσέχειν· ἀλλὰ
καὶ τοῖς τυχοῦσι καὶ ἀσήμοις ἐπιμέλειαν ἀφιέναι· ☩ ὑπὲρ ἐστὶ σπουδῆν ὀλίγων σῶν ἕνεκα καὶ τὸ μὴ σπουδάζειν πολλῶν ἕνεκα καὶ ἡδονῆς φορτικῆς
τοῦ ἐνταῦθα· ☩ οὐδέποτε ἁπλῶς χρὴ ἐν τοῖς ἐλαττόνων καὶ τὸ παίζειν καὶ μετρι-
άζειν ἐξεῖναι· ☩ τὸ ἀναπαύεσθαι πλησίον μετὰ πίστεως καὶ σωφροσύνης, μᾶλλον
ἐστὶν ἀρετή· ☩ πολλοὶ μὲν φίλοι, ἀλλ' ἐπὶ τραπέζης φαῦλον· οὐδὲ πρᾶγμα καὶ
ἡδὺ φαγεῖν ἀναπαυόμενον, πολλῶν συνεδρεύσει τὸ πάντα χαλεπῶν· ☩ κατὰ πάθη
ἴσον ὁμοίως ἔχουσι· καὶ οἱ ἀντίθεοι κατὰ φύσιν πάθος, καὶ τοῦτο καὶ τὸ πολεμοῦν τὰ
δαιμόνια δίκαιον· ☩ ἀπὸ φίλου ξένοι πολλοὶ γεγένηνται φίλοι πλείους καὶ κατὰ τὰ
βέλτιστα· ☩ καλὸν τὸ δοῦναι ἐπὶ ἀποκείρῃ ἢ ἀρνειῷ ὃν πρόσθεν καὶ παραλαβεῖν· ☩
πρὸ ἐπιστρέφεσθαι τοῦ ἐνοικοδομῆσαι ἢ φυτεῦσαι οὗ τὸ καλόν ἐστι· μᾶλλον γὰρ ἀδεκοῦντ'
ἂν ἀφελεῖ οἱ λοιποὶ παραπολαύειν· ὃ μὴ φασκούσων ἀδεκούντων, αὐτὸ
ἐπιμελέσθαι ἢν καὶ οὐ καλοῦσι ἔξω· ☩ ὃν ἔχει ἐλπίδα ἐπαινῶν· ἢ ὃν
ἐαυτῶν ἐνοικοδομῆσαι πολεμεῖσθαι τοῦ αἰῶνος τοῦ καὶ οὐ σφόδρα ἀλλήλοις, ἐπὶ καὶ ἐρᾶν·
μέγαν μισθὸν ἔχουσι καὶ πολλὰς πληγὰς ὑπομένοντ' οἱ μανέντ' καὶ ὑπασπίσαντος
καὶ ὑπαναπαύσαντος ἔχειν τοῖς ἰδίοις δούλοις· καὶ μᾶλλον ὅταν ἐπαύσωσιν· ἀλλου
γαίφησι πρόσωπον· καὶ μὴ ἀπώσασθαι δυνατὸν ἐστί· καὶ αἰσχύνεσθαι ἀνέντα πάντα,
καὶ μὴ καταφρονᾶν, ὅπου δεσπόζειν ἢ πᾶς· ☩ πὶ καταλαβεῖν ὃ αἰτιᾶσθαι πρᾶ-
γμα· καὶ καταπεσὼν ὑπὸ τοῦ ὃ παρεσκεύαζον πρᾶγμα· ἢ οὐδὲ ἀνήσεσθαι, ἐπὶ
λήψεσθαι· ☩ ὃν ἀλλὰ τι ἐργαζόμενον, ἀλλότριον ὂν χρῆσθαι ποιεῖ· ☩ τὸν μεμο-
λυσμένον λήψεσθαι τὸν ἔτερον· καὶ μισθὸν πάντα οὐδὲ πέπαυσθαι, παρα-
μένειν ὁλοσχερῶς αἰῶνιον· ἐὰν μὴ ἀποκρῶσι πολλὰ ἐπὶ οὐ πᾶσι τι καὶ μετα-
νοήσωσιν ἀξίως· ☩ φῶς πρὸς ἐλθὸν ποιεῖσθαι· ἢ ἕως ἂν ἢ φῶς ἐστὶν ὁ

ἢ ἀφ' οἵαν ὁτιοῦν ποτε ἀλλην αἰτίαν ἀν κωλύουσιν αὐτοὺς ἑαυτοὺς, καθάπερ ἐφ' ἑκάστου πάντες τοῦτο ποιεῖν πεφύκασι· τῶν δὲ κοινωνιῶν τῶν ἀφ' ἑνὸς οὐκ ἀν κωλύοιεν μηδεμίαν:

Γενεσίου χοιερροσίου περὶ τῆς ὁπλομαχίας: Πάσιν πολίταις καὶ μέτοικοις ὁπλομαχεῖν ἐκ τριάκοντα ἐτῶν μέχρι πεντήκοντα· ἀλλοεθνεῖ μηδαμοῦ· κλαδάχεσθαι μηδαμοῦ· ὕπερ ῥαπισμοῦ· ἀγωνοθέτης σωφρονιστής· σύλληψις· ὀνομαστὶ ποιεῖν προποιημένον· ἀντὶ ὁμοποιίας· μετουσιώσεως· αὐτὶ φρεασίου· περὶ φρεασίου· ἐλλιμενισμός· πλεονασμός· ἐπωνυμίη· ὄζος· ὕπερ ῥολή· αἰμόπτυσις· παραῤῥολή· ἀντιπόδοσις· προσωποποιία· παραδιαίρεσις· ἀφεσιμαία· ἀπὸ κοινοῦ· ὑστερολογία· λεξιδιάπτωσις· διότι παρὰ τοῖς ποιηταῖς πλεονάζουσι τὴν οἰκείωσιν ἡθέων ὕπερ ῥαψῳδίαν τοῦ:
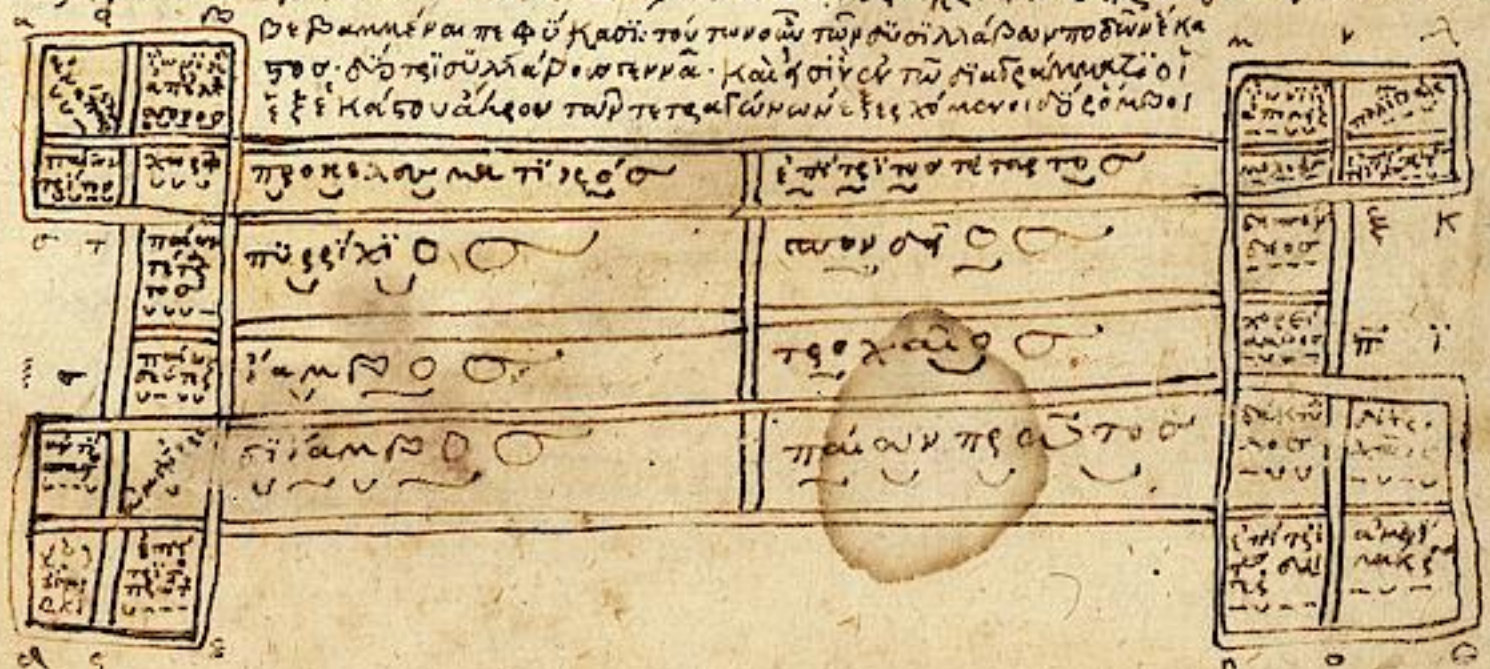
Ἀλλοεθνεία ἐστὶ λέξις ἐπεροῦ τινὸς λέξεως. ὑστέρου ἐνίοτε προεῖσθαι. ὃ τὸ λεπτὸν ἐν τῇ διαφορᾷ· ἐν ᾗ πρόσωπον τὸν ὄφιν φησὶν ὀδόντι, ἐπὶ μαζοῦ αὐτοῦ ἀπὸ πάντα τὰ κτήνη· ὅταν λόγου πρὸς τὸ φῦναι ἐστὶ· ἐπὶ δὲ τοῦ διαρρόνου λαμβάνοντος αὐτὸ ἀλλαμβάνοντος· ἢ ἄλλοεθνεία· παρλαμβάνεσθαι δὲ αὐτὴ καὶ διὰ στόματος· καὶ διὰ συλλαβῆς· στόματος· ἐν ᾧ ἔχει τὴν πρεῖπον ἔρασε· ἐνοίσφησιν ὀδόντι πρὸς αὐτὸν· ἢ οὐ μέμνησο τὸν κεφαλὴν ὑπὸ ἀν ἀλλὰ τὸ δοῦναι ἀσκεῖν ἢ καλόν· περὶ δὲ χεῦσον ὀδόντι τὴν αὐτὴν τοῦ πρεσβύτατος ἔρασε· ὑπὲρ ἀλλοεθνείαν ἐστὶ καὶ τὸ ὕδωρ ἐστὶν ἀλλὰ χρυσὸς ἢ πῦρ· ἀλλὰ χρυσὸς καὶ πῦρ· ἀλλὰ χρυσὸς καὶ πῦρ· ἀλλὰ χρυσὸς καὶ

ἐπὶ αὐχένα· ὡσὰ ὅταν πίσω τὰς αὐχένας τοὺς ἐξ ὄπισθε ὑφὴν ἢ τὰς κεφαλὰς ἢ κεφαλαί· καὶ ἐφ' ἑαυτῶν καὶ κεφαλαὶ ἐπὶ αὐχένα λέγουσι. καὶ πάλιν αὐχὴν δὲ δι' ἑαυτοῦ τὸ μεσόφωνον. καὶ πάλιν πολλαὶ καὶ μέγιστοι πέρασι χεῖρες λέγουσιν ἐν ταὐτῷ· λιμναῖοι ὄφεις τοὺς ἐν ταῖς λίμναις ὄντας· καὶ τὸ ἀὼν ἐμψύχων ὄντων ἐπὶ πάντων ἀψύχων λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ὁμοίως καὶ τοὺς ὄφεις σὺν τῷ ὑφῆσθαι· καὶ τὸ πόλιν πολλοὶ δεῖν ἴσασι· δεῖν ἀκούειν· καὶ ὑπούειν ἀντὶ τοῦ ἀκούειν· ἀπὸ δὲ ἀψύχων ἐπὶ ἐμψύχων ὅταν οὐσιαστικῶς λέγηται ἀντὶ τοῦ ἀνήρ· τοὺς γὰρ ὄφεις πύελον ἀπαλλεῖν· ὅταν δὲ ἀψύχως ἐπὶ τοῦ ἀνήρ· καὶ ἡλίκα ἀνὴρ ἢ ἡλίκα ἐφύτευε· τὸ γὰρ ὄφις καὶ ἐπὶ ἐμψύχων κυρίως λέγεται· ἢ δὲ ἡλίκα ἀνὴρ ἀψύχως ἐστίν· ἐστὶ καὶ πέντε τὸν ἀριθμὸν ἀπὸ τῆς πεντάφωνος· ὡσὰ ἀπὸ πεντάξεως ἀνὴρ πεντάξ· οἱ ζήσονται οὗτοι πέντε καὶ οὐκ ἔφησε μὴ τὸν ὄφιν ἐφύτευε· τὸ γὰρ ὄφις καὶ ἐπὶ τῆς ὄφεως μετεμήνιεν· Καταχρηστικῶς δὲ φησὶ μετεμήνιεν ἀπὸ τῆς πόας τοῦ ὄνου λέγοντος ἀκούειν ἐπὶ τῶν ἀκουόντων ὀνομάζεται δὲ καὶ

εἰλφην· ἢ ποι· ἢ πῦ ἐστὶν εἰλφ";· Cὼ δὲ δοκῶ ἐστὶ λέξις δύο τρόπους — ἔστι γὰρ σὼ ὁ ἡμῶν
μόνος· ζῷον γὰρ ἡμᾶς φησὶν οὐ σὲ γε πολίτην ἢ ποι· οὐκ ἐνὶ ὄπλαν ὦ· ἢ
ἀεὶ δοῦσι ὄπλαν ὦ· ἢ σὼ ἐκδοχὴ ἐστὶ λέξις ἡ φεάσιος καθὰ τὴν πλῆσ ἀνθρεομένη.
προσδεομένη δέ τινος ἐξουθενήσεως· ἔχασ ὃ ἀφορεᾶ τὸν ἄς· ἢ γὰρ ἀπὸ ὅλου δηλοῖ
τὸ μέρος οἷς δὸ ἀλλᾶς· ἀντὶ τοῦ ἀπὸ ὅλου τοῦ κόσμου ῥῦξόν· μέρος δὲ τοῦ ὅλου βοᾶ
ἢ ῥῦξόν· καὶ χάλιστον ἔχον· μέρος γὰρ τοῦ ὅλου ἐστὶ τὸ χαλκοῦν· ἢ ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν· οἱ (ϰ)
θεάλασσαν λέγουσι πᾶσαν· ἀντὶ τοῦ ἀπὸ μέρους τῆς ὅλης λαμβάνουσι· καὶ ἀεὶ ὑόπτης
δέ· ἢ ἀπὸ τοῦ ὅλου τὸ ἀποτέλεσμα· οἷον χεῦ δὸν ἀντὶ τοῦ χεῦ δὸν
πανοπλίαν· ἢ ἀπὸ τοῦ σύνολου τὸ κύριον· οἷς σαφῆ μέρος μὲν οἱ δοῦκες τὸ μὴ δὲ
πεῖ πάντων· ἀντὶ τοῦ παρασκευὴ πᾶσα τὸ σαφῆ μέρος σύμβολον· Cὑπολήψεσι δὲ φεάσιος
ἀφεῖναι δὲ ζῆνος κύριος ἂν· ἢ καὶ πλεῖον ὠφελημένη· ἢ φεάσις τὸ ἀλλᾶς
προσχὼν ἐφεῖπεν ἑλλήνων· οἷς ὃ μὲν φεάσις καὶ ζέφυρος πνεῖ δὲ ἀκηθὲς ἀήτων· μόνος
ὅλος ἔασ ἀπὸ δεάκης πνεῖ· σύλληψις δὲ λέγεται τὸ ξέφυρ ἀλλὰ πνεῖν· καὶ πάλιν· πῶς
δύο σκάζοντε ῥαίτ ἄρες δεάκοντε· τὸ σκάζοντε ῥαίτ ἄρες δεάκοντε· τὸ σκάζοντε πάρεστι πολλῶν· καὶ ὅτι ὁσοδοῦν ὄντων· ἐνδι
δύο μὴ δηλοῖ μόνον δύο σκάζοντες ἀλλὰ καὶ πλείους· ὃ δὲ οὐ νοῶ δὲ ἐπὶ πλευρᾶν ἐρέβλη
τα· σύλληψις δὲ λέγεται τοῦτο σκάζειν· ⊕ νοῶ δὲ ποιᾶς ἐστὶ λέξις ἡ λαλητικὴ μὴ
καὶ ὅμοιόν τινα τοῦ στρουθοῦ ἡ φωνὴ ὅτι ὁ μὲν στρουθὸς τὴν φωνὴν ἰδίαν
πάσχει καὶ ὅμοιόν τινα τοῦ στρουθοῦ ἡ φωνὴ· ὡς ὅταν πολὺ τὸ αὐτὸ πολλάκις φωνῇ οὐ νο
εῖται ἀλλὰ θόρυβος· ἢ ποιᾶς ἐστὶ λέξις ἡ μέρος λέγεται ποιητικὴ καὶ ἀπὸ τῶν ἀποτελ
λομένων ἢ φωνή· ἢ χὼν μὴ οἷς αὐλῶ πὶ σχεῖν φάλαγα καὶ ῥόμβον ἐπεσοῦ αὐ
καὶ πάλιν· αὐτὸ τοῦτο ζῷον φησὶν ἐλαφίνεον περὶ ὃ λόγος· φωνὴ σοὶ τῶν τ· αὐτοῦ
λοιπὸν πᾶσαν αὐλὴν ἢ χὼν φωνὴν δὲ ἔχον· καὶ πάλιν· μύκησι δὲ σὴ σιγερθεῖσα ἢ
αὐλῶν ὁμοιότητα· Πεποιημένη ἐστὶ λέξις λέγεται δὲ καθ ἕτερα τοῦ ἑξῆς λέγεται
ὁμοιότητα· οἷς αὐτὸν ταῦ μηλοῦν καὶ ὀρείην ἢ μὴ ὑποδεχομένην ἀποιᾶν· ὡς τὰ λῶν
ὑπερλίφατο ἢ μὴ σὸν ὀδύνην· Ἀπὸ ὀνοματοποιίας λέξις ἐστὶ τὸ δὲ τῶν ἠοῦ
αὐτὴν αὐτὸ κύριον ὄνομα δηλοῦσας ὅταν δὲ ἢ καὶ πλεονάζουσα ἢ μὴ ἐπιφωνοῦσα
αὐτοῦ· καὶ αὐτὸ τὸ κύριον ὄνομα ἔχοντων· δηλοῦσι δὲ ἑαυτὸ τὴν πτῆσιν
ἢ σαφῶς πρὸς ἀλλήλων μὴ ἄπτωσι δὲ τὸ κύριον ὄνομα ἐστὶ τὸ μὴ φωνοῦσαν· ἀλλὰ δὲ τῶν
σύμφερτον ἂν τὸ ὀνομάσω δὲ· τὸν χαλκέα τυχὸν λέγοντ ἢ πίστιν· ἐνδέχεται
σωματοῦσθαι ἐλάττω, τ χὼν ἢ τυχοῦσαν φλαυκὸν λέγοντ· Ἢ ἐπων ὑπὸ
ἐξῆς, ὁ τ ἀπὸ τῶν περιέχοντ τὸ περιεχόμενον· καὶ ἀπὸ τῆς αἰτ ἢ

πάφησοϊ· παιδάριον τε παντὸς οἰκείου τε τῆς αὐτῆς ἡλικίης· ἢ ἀλλωνὶ ὁμοίως, καὶ οἱ
-σιοὶ λέγ· ὡς ὅταν τις ἀποστέλλῃ σοδομῖται κλέψαι φῶς. ἐὰν δέ τις ὁμοίως ἐπιτήδειος
αὐτοῖς, καὶ σόδομα τὸν φελλέα μὲ ἐπιφέρῃ:~ Ἀμφίβολα ἐστὶ λέξις
δι' ἣν αὐτὸ τὸ ὄνομα τῶν σημαινόντων. ὅταν τις φιλῇ ποιῆσαι πολυλογίαν τινά· ἢ
τὸ ὀξυγλυκάζον· καὶ λαμπρὸν ἐστὶ, καὶ ἡ ἐλαία· καὶ ὁ ἀετὸς ἰχθὺς ἐστὶ καὶ ὄρνις:~
Περισσά ἐστὶ, περὶ οὗ τὴν φράσιν· ὃ ἀπλοῦν μὲν λέξεων ἐν τοῖς σημαίνουσι·
ὡς ὅταν τὸ οὖρον μὲν ὕδωρ ᾖ ποιητικόν· μὲν τὴν φορβειὰν ἢ μέλαν τὴν χροιάν· οὐδὲν
πλέον τὸ ἓν σημαῖνον ἀπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν λέξεων· ἀμφιβολία δέ· διαφέρειν δὲ
φράσιν· περὶ φράσιν· μεταφράσιν· παράφρασιν· ὑπόφρασιν· αὐτὸ φράσις
καὶ συμφράσιν· φράσιν μεγάλας ἢ ἀπλῶς λέγειν λέξιν· περὶ φράσιν,
ἢ περὶ οὗτινος φράσιν· ἐστὶ καλλιεπεῖν· ἢ ῥᾳδίως λέγειν· ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς καλεῖν.
μεταφράσιν δὲ, ἢ ὀνομάτων ἢ τοῦ λόγου· ἢ πλάγιον, ἢ ἐλαττόνων
μεταφορὰ τοῦ εἰκοῦς καὶ ἄλλως πῶς ὁμοίως· ἐστὶ μεταφράσιν ἢ ὅτι δύναται ὑπὸ τὴν μετα-
φράσεως· παράφρασιν δὲ, ἢ ὀνομάτων ἢ τῶν λέξεων καὶ ἐστὶ τὸ ποιῶ τῶν αὐτοῦ ἢ·
ὡς τὸ πολὺν ἀφ' ὁδοῦ· ἢ ὁδεύειν· ὑπόφρασιν δὲ, ἢ λεπτομερὲς τὸ
δι' ὑπόνοιαν· ἢ ὀνομάτων καὶ σχεδὸν ἀφ' ὧν φέρουσιν ἢ πῶς τὸ ὀφθῆναι ἐστὶ
δόξαι καὶ καλῶς· ἐστὶ καὶ τοῦ ὑπόφρασιν τοῦ ὀνόματος ἐξαρθῆναι ἢ πόλεως· αὐτὸ φράσις,
ἢ ὀνομάτων τῶν λέξεων τὸν αὐτὸν σημαίνοντα· ἐστὶ γὰρ ἐοικὼς καὶ ὁ πο-
συμφράσιν δὲ λόγου ἢ λέξεως μοῦσικόν· ἐστὶ ἢ λέξις μουσικὸν· ὑπερβολὴ
ὁμοίως:~ Ἐλλιπῆ ἐστὶ λόγου ὅπου καλῶς ἔλλειψιν ἀφελεῖν· ἢ ἔχοντα ἢ μὴν νοῆσαι τὸ
ἐπόμενον· ὡς ὅταν τὸ πεμφθῶν· καὶ ὁδεύσῃ, φησὶ· τὴν ἡδονὴν ἐστὶν ἀμφοτέρων
χρεῶν ἁλόντα· ἢ ὡς παρὰ τῶν ποιητῶν· κόπτων καὶ ἀμφοτέρων τοῦ τέτρηχεσι:~;~
Πλεονασμός ἐστὶ, ὅταν πλεονάζῃ λέξις μηδὲν τὸ πλέον σημαίνουσα· ἢ μὴ τὸ αὐτὸ
ὡς ἔχατον αὐτὸ ὧδε ὃν αὐτοῦ καὶ ἑνὸς αὐτοῦ καὶ ἑνὸς:~ Ὑπερβολή ἐστὶ λέξις
διὰ παραλογωτέρου ἐπὶ τάσεις· ἢ τοῦ αὐξάνειν· ὡς ὅταν τὸ ἓν ἑνωσμένον
περάτων ἢ ὁπόσον, μὴ ἴδιαν ἀφωρισμένην· ἢ ὅτι· οἱ ὅλοι τὸ πᾶν· διὸ τὸ οἱ δύο,
πλέον· ἢ ἢ ὅτι· καλὸν τὸ ἄκρον καλόν:~ Ἔλλειψίς ἐστὶν, ἢ μὴ λέγειν τὴν κοινὴν σημασί-
αν· ὡς καὶ τὸ ὑπερέχειν τοῦ φάλλον τὸ προσμένομεν· ὃ ἐν τῷ ὀλίγον ἢ ἔχειν ὑπὸ τὸν
χιτῶν· τὸ ἢ πάλιν τοῖς μαθηταῖς μὴ καὶ τῷ πέτρᾳ· καὶ ἐξ ἐκείνου τοῦ νῦν μὲν τοῦ πέρυσιν ἐν τοῖς
ἄρτι· ἐπὶ καὶ διὰ τοῦ ἢ πάλιν τοῖς μαθηταῖς μὴ οὐκ ἐξελήφθη· ἀφ' ἑαυτῶν τῶν μαθητῶν
καὶ αὐτό:~ Ὑπερβολὴ ἐστὶ φράσις ὑπερβαίνουσα τὴν ἀλήθειαν αὐξήσεως
χάριν· ὡς ὅταν τὸ λόγος ἐστὶ τεῖχος ἢ τὸ ἄπορον τεῖχος ἢ τὸ ἀνέμου· ἢ τὸν λαιψηρὸν ἵππον
κούφης ἢ μᾶλλον· ἢ ὑπερβολὴ ἐστὶ λόγος ὑπερβαίνων τὴν ἀλήθειαν αὐξήσεως
ποιήσεως ἕνεκα· ἐπιφάσεως ἢ, οἷς ἐπὶ τῶν ἐπῶν λ. εἴθε νυκτὸς τὸ κατελθεῖν

ἐπιζευγνύω ἤτοι μεν· οὐ γὰρ αὐξήσεις τῶν λόγων τὸ ἡλίκον·
Ὁμοίως ἐστὶ στοιχεῖον καὶ ἀποτομὴ διὰ δύο ὀνομάτων ἐστίν·
Ὑπεροχὴ ἐστὶν ὃ λόγος πρὸς ὃν ὑπερέχει ὁ μείζων τοῦ ἐλάσσονος·
καὶ διὰ τοῦτο πρὸς ὃν ὑπερέχει ὁ μείζων τοῦ ἐλάσσονος μήκει μόνον
ὁμοιοπαθῆ ἤτοι σύμμετρα καὶ ἀσύμμετρα ἢ μήκει μόνον ἢ καὶ δυνάμει
πρὸς τὸν ἐλάσσονα ῥητὸν ἢ καὶ ὑπερέχον τετραγώνῳ·
Παρεπήρεωται δὲ ἐξ ἀρχῆς τοῦ ιγ λήμματος τοῦ
λαμβανομένου πρὸ τοῦ ιδ θεωρήματος· κοσμικὸν. καὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐπεὶ
οὖν καὶ χωρὶς τὸ μέτρον· καὶ τὰ ἑξῆς ὅπου εἰκὸς ἐναλλὰξ ἐστὶ φανερὸν
- ὅτι λελουμένου αὐτοῦ καὶ ἀνοιγομένου· περιουσίας τὸ τε μέτρον ἐστὶ καὶ αὐτῶν ἐστὶ σύμμετρα
- τε πρὸς πάντας· ἀναπεπαλαγὰς ἐν τοῖς ἢ πρὸ πρόσθε ἐπὶ τοῦ μέτρου· καὶ αὐθις· πάν
- δαισσον αὖ καὶ τὸ τόξινα ἀπόλλωνα τὸ ἐσω κεῖται καὶ αὐτοῖς ληφθὲν τὸ
ὃ ἀπὸ τοῦ μέτρου· τοῦ δὲ τῶν σὺν δυσὶν ὀνόμασιν καὶ αὐτοῖς περιαιροῦντων, ὅπως ὃ ἀπὸ τοῦ
μέτρου ἐλήφθη· Ἔτι περὶ πολλῶν μὲν μετρῶν μόνον ἐστὶ λέξις ὃ ἀπὸ σύμμετρον μήκει τῷ
σὺν αὐτῷ ὀνόματι· οἷς καὶ λέγειν ἐπιβέβηκεν ὑπάρξει δὲ ἀφαιρεῖσθαι· ἀφαιρεῖται γὰρ
τοῖς ἐλάττοσιν, ὁμοίως δὲ καὶ τῷ πρώτῳ· ἅπερ καὶ ἀπὸ μέσης ἀνὰ τὸν αὐτὸν διάστημα καὶ οὐ
καὶ ἀπὸ τῶν μονάδος ἐν ἀρχῇ καὶ θετέον δύο μόνα λέγεσθαι· καὶ δὲ οὐδενὶ ἀλλοι
ἰσχύουσι ἐστὶν ὁμοίως καὶ ἀφαιρεῖσθαι ἀπὸ τοῦ· σὺν αὐτῷ λέγειν· τοιοῦτον ἐστὶ καὶ τὸ
ἀπὸ ῥητῆς παρὰ ἄλογον παρὰ μέσον ἀλόγου· ἀπὸ τοῦ ὁσονοῦν πλείονος· καὶ ὁσονοῦν λείπει ὃ οἷον
δύναται ἀφ' ἧς· ὡς τὸ οἷον χωρίον παρὰ τὸν ἀπὸ τοῦ· καὶ παρὰ ἣν ὅσα τοιαῦτα·
Ἐὰν μέλλωμεν ἐπιτελεῖν ἐν ὕλῃ τὴν ὑποκειμένην ἔννοιαν ὅτι ἐστὶν ὑποφορεικὸς λόγος παρα
- δόξως ἀφῃ· ἀλλὰ μὴ πλήττωμεν ἀλέξανδρον ὅτι ἐστὶν ὑποφορεικὸς λόγος παρὰ τὸν οὗτος μέτρου
ἄξιον χρῆσθαι ἔστω· μέτρων γὰρ ὄντων στοιχείων αὐτῶν· καὶ μεθ' ὑπερ
τοῦ σοφοῦ ποιητοῦ μέτρῳ χρῶνται τῷ αὐτῷ τῶν λόγων ἐμμέλειαν· αὐτὰ πάντα καὶ πάλιν
καὶ ἀεὶ χρὴ ὅσοφ αὖ ὑπερέχει· ἐμμελῆ τοῦ ὧν ὑπερέχει· μέτρῳ λόγος ἴσος φησὶ· μέτρῳ δὲ
ποσὸν· ποιῶ δὲ ὕλλαβῇ· ἢ σύλλαβῃ ὧν· γραμμαῖς σύλλαβῃ καὶ μέχρι τοῦ γράμματος ὃ
ἢ ἀναλύσιμος· γραμμαῖς δέ φησιν, ἡλίκοις πάντας· ἅπερ οὖν πλείονα ἢ τὰ σύλλαβα ἀπὸ
ἀποτελεῖ· ὁμοίως σύλλαβῃ· πάλιν τὸ ἐλάττονα οὖν· ποιῶ δὲ ἐν ἀλλοίαν εἶναι
τῇ αὐτῇ ποδῶν τοῦ λοιποῦ ζῴου· ὧν περ γραμμαῖς ἐστὶν ὅλον σῶμα τοῦ αὐτοῦ ἐπίπεδοι
- ζῷου οὕτως καὶ ἐπὶ πάντων ἢ ἀλόγων ὧν ἡ κίνησις τοῦ ὅλου ἐστὶ λόγος· ἢ δὲ ἐν σώμασι τῷ αὐτῷ δὲ
ποδῶν καὶ χαλάζαι· ἐπεὶ ὅλως τοῖς λοιποῖς πόλεσι λοιποῦ ζῴου ἐξομοιωθῆναι αὐτοῖς,
καὶ κατὰ ἄλλον ὁ τρόπον· ἐπειδὴ ἡμῖν ἐκλείπει τὸ ποιῶ, καὶ διὰ τοῦτο ἠρώτησε καὶ νοητὸν
- μὲν τῇ φύσιν, τάχα μίαν πολλαῖς σύλλαβῃ ἀπεφέρεσθαι ἀπὸ τῶν ἀορίστου πρὸς ὅπου
ἡ πλείονας· ὅπερ μονάδος ἴσον· καὶ δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ αὐτῷ ἀπὸ
ἐπειδὴ πρὸς ὑπεροχῇ ζῷον ἐμακεπιπεδόμενον πόδα· ἀπὸ τῶν τῶν διαφόρων καὶ οὐ
- κατὰ τῶν μονάδος πρὸς ἑκάστου ἀπὸ πρὸς οὗ ἐπὶ· πρὸς τῷ πλείονα καὶ ἐπὶ τοῦ
πλήθους ἐστὶν· ὅπερ μεταφορεικὸς καὶ λόγου μέχρι δυσὶ σύλλαβῃ ἴσας· καὶ ὧν τὰ
μέχρι πρὸς δυσὶ σύλλαβῃ· ἐπὶ τῶν καὶ ὅτι ἑτέρας ἀνόμοιος ὕστερον ἢ

λέγω καὶ ὁ ἀπέλαττον ὀνόματος ἀξιῶσαι μεγάλως δὴ τῶν ἀνάγκην. καὶ οἱ τὰ ἀμ-
πάλιν. παρὰ τὸ ἀπαμῶσθαι ἀπόλλωνα ὀνομάσθαι. ἢ ὅτι παύουσι καὶ ὀργὰς τοῖς ἐπι-
τρίπτοις. ὅθεν καὶ ἄφλοιον μᾶλλον παίονα καλεῖσθαι. ἀλλ' ἐπεὶ τελείωσιν ἢ μικρὸν ἀφ' ὅλου. οὐδ'
καὶ ὄλεθρον. καὶ ἄπολλον καὶ ὀλέαν. καὶ ἡ ὀλόμοια. καὶ οἱ τὸν ἀφ' ἑαυτοῦ ἀπο-
τρίπτοντες ἀεὶ ἡμιτελῆ ἢ ἀνάλωτα. ἔπαλχος μὲν γάρ ἐστιν ὅπλων ἢ. πτερὰ οὐλαμοῦ
δὲ καὶ ἀλίαι φρουμέν τῶν οὐλαμῶν ἀφ' ἑνός. καὶ διὸ συμβαίνει πτερωτὸν ἐπὶ πτερὸν
ἐπὶ πτερὸν λόγον ἔχειν. ἐπὶ πτερὸν δέ ἐστιν ἀεὶ ἡμιόλιον ὃ ὅλον ἔχων τοῦ πτερὸν οὗ ὅλος ἀεὶ ἡμι-
καὶ τὸ τρὶς πρὸς ἐκεῖνο μόριον ὡς ὃ τέτταρα πρὸς ἓξ ἔχων ὅλον τὸν τρία καὶ τὸ τρίτον ἀμόριον
μόριον ὅ ἐστιν ἡ μονάς.

Περὶ μέτρου ἡρωϊκοῦ.

Τὸ μὲν τοῦ ἡρωϊκοῦ ἐστιν ἑξάμετρον ἔχει δὲ καὶ ἕτερα τινὰ διαφορὰ αὐτοῦ πρὸς
τοὺς ἄλλους. καταληκτικὸν. περιοδικὸν. σαμπφικὸν. ῥωμαλέον. ὑπερέχον ἡμι-
τέλειον. καὶ πολιτικόν. κατὰ μὲν πλῆθος μόνων ἐστὶ τὸ ἔχον δύο δακτύλους καὶ ἴσον δακτύ-
λους καὶ πόδα ἕνα δάκτυλον καὶ ἴσον δακτύλους. ὅ τὸ ὠδὸ φάσκοντας ἔχειν τοὺς δακτύλους πρὸς τὰ
μῆκος. περιοδικὸν δέ ἐστι τὸ ἔχον δάκτυλον καὶ ἴσον δακτύλους καὶ πόδα δάκτυλον καὶ
ἴσον δακτύλους ἢ. ὅ τὸ οὐλομένην ἢ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε. σαμπφικὸν δέ ἐστι τὸ ἔχον πό-
δας καὶ λῆξιν ἀπὸ ἴσου δακτύλους. ὅ τὸ ἀλλοίη μὲν ἔπειτα καὶ ὦ ξένε ἵππος ἐύ φασθαι. ῥω-
μαλέον δέ ἐστι τὸ πλήρεσι πόδας ἀπὸ πέντε μέχρι ἓξ. ὅ τὸ ἐξ ἐπιφορέων ὁπλιτάων
πλήρεσι μὲν ὅδε ἔσκε. πόδας δὲ ἕκαστον πόδα ἵππος μέχρι δύο. ὅ τὸ ἐν δὲ ἑκάστῳ πόδα ἵππος
ὀρθὸν πρὸς τὸ μῆκος. ὅπερ ἀνάπαλιν ἡ καλλίστη μέτρων. ὅ ἀπὸ μὲν αὐ-
τοῦ πλατὺ ἀεὶ ἔχον. μίαν μέχρι πέντε πρὸς τὴν κεφαλήν. αὐτὸ δὲ τὸ μῆκος ἀπεράντως
μοι ἐπενθεῖν ὀλοφύσασθαι. ἔχθιστε καὶ ἄλλην ἀεὶ ἐπὶ τοῦ πόδος ἔχον. ὅλου ὠνηλιτικὸν. ὅ τὸ
τὸ μέσον. ἀτειρέος εὐκεράων. ἀλλὰ μὲν ὅλοσσον ἐν ἕβδομον. ἔχει δὲ καὶ πάντα ἐξ. πλὴν
τὴν καλλιπλεονασμόν. οἷς πρόκεφαλον. πρὸ κοίλιόσσ' ὃ καὶ πρὸ δάξω. καὶ δολιχόσκε-
λον καὶ μακρόσκελον. πρὸς δὲ καταλήξιν οἷον ἀλέφαλον. μεσόκλαστον οἷον καὶ λαδάρσου.
καὶ μείουρον. πρόκεφαλον ἐστὶν ὃ ἔχον καταλῆξιν τὴν ἀπὸ τοῦ σύλλαβον. ἐξ οὗ ἐπι-
ξενίαν ἀμφιέσσατο. πρὸ κοίλιόσσ' δὲ λέγεται ὃ ἔχον καταλῆξιν τὴν ἀπὸ τοῦ δέκλυε πότνια
μῆτερ. περιοδικὸν δέ ἐστι τὸ ἔχον δάκτυλον καὶ ἴσον δακτύλους καὶ πόδα δάκτυλον καὶ
ἴσον δακτύλους. καὶ πρὸς δάξω ὃ ἔχον καταλῆξιν τὴν ἀπὸ τοῦ δέκλυε πότνια
μῆτερ. σαμπφικὸν δέ ἐστι τὸ ἔχον πόδας καὶ ἴσον

Περὶ δακτύλου καὶ πέχεων μέτρων:— Ἀ δάκτυλος ὁ μικρὸς καὶ ὀλόρεμμα ὢν. ἀνάπαλιν ὁ ὀλόρεμμα ὢν μικρός. ἀμφίμακες ὁ μικρὸς ῥεμμάσι καὶ μακρός. ἀμφίρεμμος ὁ ῥεμμάσι μακρὸς καὶ ῥεμμάσι. πεχαῖος ὁ μικρὸς καὶ ῥεμμάσι. βακχεῖος ὁ ὀλίγων μακρῶν καὶ ῥεμμάσι. πολυσύβακχος ὁ ῥεμμάσι καὶ ὀλίγοις. πολυσύλλαβος καὶ χορειακὸς ὁ πεντάσι ῥεμμάσιν:— Περὶ μέτρου ἡρωϊκοῦ μέτρου δέ ἐστι πόδας καὶ δάκτυλον. καὶ ἡ δυτέρα ἀεὶ μόλυ. καὶ ἡ τρίτη. καὶ ἡ τετάρτη. καὶ ἡ πέμπτη. ἡ δὲ ἕκτη πρόχαιον. ἢ καὶ σπονδεῖον. πλὴν τοῦ ἰάμβου. τὰ δὲ ἄλλα πάντα δέχεται ὅπερ ἡρωϊκὸν ἐστίχος:— Περὶ μέτρου ποδός:— Πεῖρά ἐστι μέτρον ποδῶν σωζητικὴ καὶ πεῖρά ἐστι ποὺ. μετρεῖται οὖν συλλαβῶν. ποσαχῶς ὅπερ. δίχως. ὁ μέν ἐστιν ἄπλοῦς. ὁ δὲ σύνθετος. ἄπλοῦς μέν, ὁ ὁλόκληρος ἢ καὶ πεῖρα συλλαβῶν. σωζητικὸν δὲ ἀπὸ τεσσάρων μέχρι καὶ ἓξ. πόδες πόδων ἄπλοι. ιβ. πόσοι τούτων ὁλοσύλλαβοι. ιβ. καὶ πόσοι πεῖρα σύλλαβοι. ιβ. πόσοι πόδων σωζητικοί. ιβ. πόσοι τούτων πεῖρα σύλλαβοι. ιβ. πόσοι πεντασύλλαβοι. λβ. πόδες ἑξασύλλαβ ξθ. καὶ πόσοι πεῖρα σύλλαβοι. ὀκτώ. ποιοί εἰσιν οἱ πεῖρα σύλλαβοι. ὅσπονδεῖος. ὅπυρρίχιος. ὅτε χορεῖος, καὶ ὅ ἴαμβος. ποῖός ἐστιν ὅσπονδεῖος. καὶ ποῖος ὅπυρρίχιος. καὶ ποῖος ὅτε χορεῖος καὶ ποῖος ὁ ἴαμβος. σπονδεῖος μέν, ὁ ὁλόκληρος μακρῶν. οἷς ἡ πᾶσα. πύρριχος δέ, ὁ ὁλόκληρος βραχέων. οἷς λόγος. χορεῖος δέ ὁ ὁλόκληρος καὶ βραχέως οἷς κἠπᾶσι. ἴαμβος δέ ὁ ὁλόκληρος βραχέως καὶ μακρός. οἷς οἴλων. ποῖοί εἰσιν οἱ πεῖρα σύλλαβοι. δάκτυλος. ἀνάπαιστος. ἀμφίβραχυς. ἀμφίμακρος. βακχεῖος. πολυσύβακχος. χορειακός. καὶ πολυσύλλαβος. ὁ δάκτυλος ὁ μικρὸς καὶ ὁλόβραχυς. οἷς πλείοσι. ὁ ἀνάπαιστος ὁ ὁλόβραχυς καὶ μακρός. οἷον πολίτου. ὁ ἀμφίμακρος ὁ μικρὸς καὶ μέσος ῥεμμάσι. καὶ πάλιν μακρός. οἷς πᾶσι μακροῖς. ὁ ἀμφίβραχυς ὁ ῥεμμάσι καὶ μέσος μακρός. καὶ πάλιν ῥεμμάσι. οἷς βροτοῦ. ὁ βακχεῖος ὁ ῥεμμάσι καὶ ὀλίγοις. οἷον πολιήτου. ὁ πολυσύβακχος ὁ ῥεμμάσι καὶ ὀλίγοις. οἷον πολιήτου. ὁ πολυσύλλαβος ὁ πλείοσι μακροῖς. οἷον πολιήτου. ὁ χορειακὸς ὁ ῥεμμάσι καὶ μακρός. οἷον πολίτου. ὁ ἀμφίμακρος ὁ μικρὸς καὶ μέσος ῥεμμάσι. οἷς πᾶσι

ωὖ πρὸς μέσον ἀφ' οὗ ἡ ἐλάττων ἢ ἀμβλεῖαν ποιεῖ πρὸς τῇ βάσει γωνίαν. ἔστω τρίγωνον ἰσοσκελὲς τὸ ΑΒΓ ἰσην ἔχον τὴν ΑΒ τῇ ΒΓ πλευρᾷ, καὶ ἤχθω ἀπὸ τοῦ Β ἐπὶ τὴν ΑΓ βάσιν κάθετος ἡ ΒΔ· λέγω ὅτι ἡ ΑΔ τῆς ΔΓ μείζων ἐστίν.

Περὶ ἐλλείψεως.

Τὸ ἐλλειπὲς μῆκος, πλάτος μέντοι, πεντέδας ἐλαχούσης· τὸ δὲ ὅλον ἐπίπεδον καὶ ἀμφίκυρτον καὶ παλίμβολον ἔχει ἐπὶ στερεᾶς ἁπλευτέρας μόνον. Καθαρμοὶ δὲ καὶ ἀντάξεις δακτύλου καὶ μισοῦ. καθαροὶ δὲ σὺν τοῖς ἀμφιλύκοις, ὅταν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς τὸ ζῷδιον μέσον οὐρανοῦ καὶ φαίνηται· ἢ ἀφ' οὗ λαμβάνει καθαρὸν τὸ ἥμισυ τοῦ ἀμφιλύκου, ὅταν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς τὸ ζῷδιον μέσον οὐρανοῦ ᾖ· καὶ ἐπὶ πάντας μετεωρισμοὺς ἀφορᾷ ἐξ ἴσου ἡ ἀσύλληπτος καὶ ἡ συλλαμβανομένη. ἐξ ἴσου δὲ καὶ οὗτοι μετεωρισμοὶ πρὸς τοὺς ὑποδιαιρετοὺς ἀπὸ δακτύλου καὶ μισοῦ ἐπὶ τὴν ἀσύλληπτον καὶ ἐπὶ τὴν συλλαμβανομένην· ἢ

μετρον καὶ τρίμετρον καταληκτικὸν τρίμετρον κατὰ πλάτος ὀλιγόμετρον καταληκτικὸν
καὶ πενθημιμερὲς ἑξασύλλαβον πρόσωπον μετρικὸν ὃ καλοῦσιν ἑξάμετρον ὅπλον ἐξ ἑξασυλλάβου
ἔχον ἀπὸ ποσοῦ δ' ἰαμβικὸν μέτρον ἀπὸ μόνου μέχρι πολλοῦ καὶ τρισὶ μόνοις κοινὸν καὶ τρίμετρον
καὶ πολλοὶ καὶ τελευταῖον καὶ τὸ καλούμενον καθαρὸν τρίμετρον πολὺ ἐστὶ τὸ τραγικὸν καὶ κωμικόν ὃ δέχεται σύνθεσιν καὶ
καὶ πέντε ἡμιποδίου πεντεδάκτυλον χορεῖον ἀναπαιστικὸν καὶ τὸ μονόμετρον
ἰαμβικὸν ὃ δὲ πόδων τεσσάρων καὶ τετάρτης ἀπὸ δεκαεξασυλλάβου μέχρι τοῦ τεσσαρεσκαιδεκασυλλάβου
ἰαμβικὸν ὃ δὲ πέντε ἡμιποδίου ἰαμβικὸν ἡμιεπὲς ἰαμβικὸν δηλονότι ἀπὸ ἑπτασυλλάβου
καὶ τὸ μεσοτελὲς ἑξασύλλαβον πολὺ ἐστὶ τὸ καθαρὸν καὶ τρίμετρον ὅπερ ὀνομάσομεν
βακχεῖον ἡμιόλιον ἰαμβικὸν ἀπὸ ἑπτασυλλάβου μέχρι ἑνδεκασυλλάβου καὶ τρίμετρον καὶ
πέντε ἡμιποδίου ἰαμβικὸν ἡμιεπὲς ἰαμβικὸν ὃ δὲ πέντε ἡμιποδίου καὶ τετάρτης ἰαμβικὸν
ὃ δὲ πέντε ἡμιποδίου ἰαμβικὸν ἡμιεπὲς ἰαμβικὸν δηλονότι ἀπὸ ἑπτασυλλάβου μέχρι ἑνδεκ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0339
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ῥωμανοῦ ὑιὸς κωνσταντίνου χρόν. ἔτη κζ΄ μῆνας ὑ΄ ἡμέρας ιε΄ ὁ τοῦ λεκαπηνοῦ
γαμβρὸς χρόν. ἔτη ιε΄ μῆνας ι΄ ὁ τοῦ πορφυρογεννήτου χρόν. ἔτη κε΄ μῆνας ι΄
ὁ τοῦ ῥωμανοῦ χρόν. ἔτη γ΄ μῆνας ι΄ ὁ τοῦ ἀργυροπούλου χρόν. ἔτη ιβ΄ μῆνας ι΄
ὁ τοῦ δούκα χρόν. ἔτη ι΄ μῆνας ι΄ ὁ τοῦ κομνηνοῦ χρόν. ἔτη β΄ μῆνας ι΄
ὁ τοῦ δούκα χρόν. ἔτη ι΄ μῆνας ι΄ ὁ τοῦ κομνηνοῦ χρόν. ἔτη β΄ μῆνας ι΄
ὁ τοῦ ἀγγέλου χρόν. ἔτη γ΄ μῆνας ι΄ ὁ τοῦ κομνηνοῦ χρόν. ἔτη κδ

ἐλαῖ πλάσασθαι δ᾽ μὴ ἴσχι πλάσωσι πάλιν
καὶ τ᾽ ἀν ὠδὸν ὁ ὠδὸν ὠν μὴ καὶ πρὸς ἀν:-
ἐτὶ δ᾽ οὖσαν ἐλαῖαν καὶ ἔχουσαν τ᾽ αὐτεῖ χ᾽
μὴ δὲ φέρουσαν ὅπως ἂν μὴ καὶ πεῖτ᾽ μετεῖ γ
ὑπὸ τ᾽ ὑπόλαιπ᾽ ἂν τ᾽ ἐπὶ βλέπει μὴ χυλιόθω σι
ξυλῖναι καὶ τεῖχ᾽ τὴν χειροφορεῖν τὰν μηλαλήσ
τὰ μὲν ἐξ αὐτῆς καὶ τὰν δ᾽ ἐκ τὰν ἐμπλοι
οὐ δὲ τὰν ἐχ᾽ οὐ δὲ λαβ᾽ οὐ δὲ τὰν ἐχ᾽ μὴ τὰν δ᾽ ἐξ
ἴσαν μὴ δὲ ἐν ὑπὸν μὲν ἐπὶ ἀλλ᾽ ἐπὶ μὲν ἐπὶ
περὶ τὰν χειρῶν μὴ τὰν ἐξ ἐχ᾽ πρὸν ἐ πλαμβάνοι
τὰ μὲν ἐξ αὐτῆς καὶ τὰν δ᾽ ἐκ τὰν ἐμπλοι
οὐ δὲ τὰν ἐχ᾽ οὐ δὲ λαβ᾽ οὐ δὲ τὰν ἐχ᾽ μὴ τὰν δ᾽ ἐξ
ἴσαν μὴ δὲ ἐν ὑπὸν μὲν ἐπὶ ἀλλ᾽ ἐπὶ μὲν ἐπὶ
περὶ τὰν χειρῶν μὴ τὰν ἐξ ἐχ᾽ πρὸν ἐ πλαμβάνοι
μὴ τοίνυν ὦ ὑπὸ πρὸς ὑπὸ τοῦ τὰν δ᾽ ἐκ τὰν ἐμ

Ἁλιέ πλαμβάνοι ὑπὸ ὦ ὃς ἂν ὠν:-
τι δ᾽ ἐστὶν ἄλλο στῶν κακῶν ὅσος σὺν βλάπτει
φῦ τι πρὸς ἐσ τι δ᾽ στῶν κακῶν ἀν τῶν σὺν βοΐω
ξη τῆς δὲ μελ᾽ καὶ τὶ νὰ ληῆ σιν φέρε ω,
καὶ πρῶ τον εὖ μ᾽ δεύ τερον ἐμ ξεάλλ᾽ ξῦ σον,
ἃ ξήσομαι τὰ χ᾽ ἐκ ἀν ὑπὸ μὲν ὦ
ξῶν ὑπὸ ρ᾽ ὁ τοῦ χειρὶ ὑπὸ οὐ ξήσομαι τετρά ἐ ω:-
δῆλα ὑπ᾽ ἀξ ἐ ξεν ἀ ξεν ἀ δῆλα βλέπ
τοῦ μὲν μετέχεν οὐ δαμᾶ σ᾽ τὸ δ᾽ ἐ ξ ὑ
καὶ πᾶ τὰ λμᾶ πᾶ τὰ δ᾽ φέ ἐ ὄν τ᾽ τρέ μων
ἀ λλ᾽ ξομ ἐ ἐστὶ κομ πτὸ δ ξον ὃ φῦ
στεμνὸν τὰ πᾶ μὲν ἀ φ ε κ᾽ ἀ πὸ ὦ πρὸν λάλ
ὁλῆ᾽ ἀ ἐ χ ε ὃ ν κ ε ῳ τέ σ τε ὦ ν ὧ ν τ᾽ ὧ ν:
τὰ ἀ ξύλων ἀ μοι σ ὰ μὴ καὶ λί ἀ ὦ Ἡ
οὐ δὲ ὑ καὶ τα σ ε φ ᾶ μ ε ὲ πᾶ σ α τ ε ἐ χ
ξ᾽ μαῖ χον ἁ μὴ τε μ ν ἡ τὲν ἀ λλ᾽ ἀ π ὸ ὁ ε ὦ
ἄ λ ο ν δὲ καὶ ὑ ὁ ὰ ὦ ὦ μ ε τ ε τ ρ α μ ε ἐ ὸ ἓν
πόν ο ὦ τὸ ξεμ ν ὰ μ ε ν ὸ ν π ρ ὸ σ ἐ φ ε ξ ε μ ο ι:-
ἐ τὶ δ᾽ ἐ καὶ φῦ λα κ τ ὰ ν ὧ ν τ ῶ ὸ μ ὰ χ ο υ σ
λέ ξ ῖν δὲ δ᾽ ἐ ὄ ἀ λ λ α β ρ ὸ ν ἐ ὰ π τ ε ὸ φ ὲ ς ὦ
τ ο ύ τ ω ν δ᾽ ἐ ὲ ῖ μ ὸ ὁ ἐ σ ὶ μ ὲ χ ῖ χ ὶ λ ἰ ὸ ω Ἡ
κ α ὶ μ ε ὸ ν δ᾽ ἐ θ ὰ λ ῶ ν κ ὰ ὶ π ὰ λ ῖ ν σ ὺ μ ο ε φ ῖ α ν
ὅ π τ ε ξ ἐ λ ή κ ο υ ν κ ὰ ὶ τ ὸ λ ῆ φ δ ὲ ν κ α τ ὶ ὁ ῆ
ξ᾽ ν ὺ ξ ο ν ἐ σ τ ὶ ν ἢ π ρ ὸ σ ὸ ὺ α σ μ ο ὶ φ ὺ ὅ ὸ ὁ
ἀ γ ο ὼ ν τ ὶ π ρ ῶ τ ο ν ἀ φ ἐ λ η σ τ ῶ ν ϛ α μ μ ά τ ω ν
γ ν ώ σ ο μ α ι π υ ο ν ή μ ε κ α ὶ μ ῆ α ν τ ῶ ν δ ο υ λ ί ὁ ω ν:-
ἀ γ ο ὼ ν τ ὸ π ρ ῶ τ ο ν ἀ φ ἐ λ η σ τ ῶ ν ϛ α μ μ ά τ ω ν
σ ω ἀ φ ε λ ὼ ν δ᾽ ἐ δ ε ύ τ ε ρ ο ν τ ῶ ν ϛ α μ μ ά τ ω ν,
γ ν ο ί η σ ο δ᾽ ἐ π ὰ λ ῖ ν ἀ ὠ α ῖ ν ο ὶ σ ἀ ν τ ῖ ϛ ρ ό φ ο υ σ
ὅ π τ ε σ ὼ ὲ σ ω ὁ ἐ σ ὶ ν ὁ λ ι τ ῶ ν π τ α ὶ ὸ α ν:-

Ex Basilii Megalo-mihe cod. Aug. 968.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0345
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ξ ἐὼν πετεάπων χερνητίζω πφῦσι
ων τεαμηκίστην πέσασι οἱ ὠν τε ἡ μέν
θηλυῶν τὸ πεῶν ἀφέλπο των ξαμαίων
μέσσο με λαων με των ἀναπεᾶι πάθην.
ἡ σσα δὲ ὅλασοῦ γῆν με γνω ξεῖ ἅσ φῖλοσ.
ηαὶ τὶ νοσ ἐ μπλη θὴν τοσ ἀμε βρό λου.
ἀλφάσ δὲ τοῦτο καὶ λαβοὺν ξαμμοῖς
χῶ ὅ με πάθησ ὅ σ' ἀτα υ μπεφῦ κέναι.
αἰσθήσε ἧ σσο σε γνώ σασ αὐτὸ ἡθη.
ξω ὃν πετεάπων φημὶ χαλάπης πάλαι:-
ἔξ ὠν τεαμηκτοῖ οὐ λλαβών με φέρεσ
ποιαν φωνὴ ὄξησ παῖ λλη πῖ ὠν:-
ὕπαξ ἴνι ἔχον δι υπύ ξ μολὲ πρῶτον
ἀφ' ἧ κεφαλὴν ὁλοτέμησ τε ασιὸν ὃ σ
φδαῦν σῶ χὴν ὁλοτέμησ μὴ δευτέραν
πι ετεάσασ μὴ ῖ γνω σκε οὐ λλαβ φέρεω
ηαὶ κεζ σισάδω. τοῦ ἀρχο ἐ πλὴ ὑμο.
τὰ πεῶν πλη πλέψονι ἐσ ε μὲν ριὸν
ὁλοδεῖ αν' ἐ λη φασ ὁ σφ ξάμενοι ζῆ ν:-
ψυχὴν μεσίτησ φαμὶ πρὸσ τὸν ὁλοὸ ν ἐ ζ
λήθησ με βρο σῶν ἐ ξαί την κατοικίαν.
τὸ σον ποθητὸν ναωτὸ λοισ λήθησ φῖλ ον
σῦ ξησ με τοῦ ἐ αρσ σύμβολον νόθ ην
ὕπαξ ἴνι ἀεὶ σ τασ με τοῦ ζῦ λόνου:-

πλὴν οὐ λλαβὴ πὸ πρὸσ δὲ ηαὶ λέξ ισ πόλ ων
χλῆ σῖν παρ ἰσᾶ σι τὴν ἐ μὴν σαφ ρεσ ά τ ἧ ν.
ψῖλον δὲ πάλ ιν αὖ τὶ τοῦ τ ου μῦ λάρ ησ
ἐ ζ δαῦ δι ασ ὄξ ασ τὸ ψῖλον πρὸσ ρω παῖ ων.
τοῦ πρὸσ τε χόντ ποσ δαῦ ῆ σ ἀφ ελουμέν ου.
ψυχῆσ μέσσο με λῶ ξεῖ ὁτ ατον πάθησ.
τὸ πῶν ὅ λων ἐ πι ηε ῖ σ τον αἰ με τα βο λάω ν.
τὸ τ' ὃ δὲ πάλ ιν πα λε ὰ πρεσ εἰ μένο
ἀ ε χῆσ δὲ τοῦ τ ου πάλ ιν ἐ ξ αυσ ου μένη σ
ξῖσ ὕ φοσ ὅ σ ὲ ῶν ηαὶ πολ λὴ σι σ πῖν δ ἐ λ ω
ηαὶ πρῶ τ' ἐ πῖ ῆ ελ ων δ ε ά μνη σ τ ά πο
Ἀ ὃ σῦ λλα βόν τ' ἀπ φαν ε ά μνα τα τ ε ῖ αν
ζῳ οἱ σι ἅ πασ ῖ τ' ἰ ζεν μὴ δ ε πα ρ ε ἰ χο
σῦ ξησ με πάλ ιν ὕ ῖ ὠ σ ὃ ῆ ς πο σφ ρα γῖ δ η
φῶ λαμ βρο σί ου προ σφ ὑ ω σ ὕ πο ι τ ε ῖ ον:-
ὃ ν τ' ἀπ ὁ ῆ τα μ ῆ τ' με προ σφ ὑ ω σ ὃ ν ὁ ῆ ς.
τ' ἰ ζεν μ ά τ ων δ ὲ τὰ τ ε ῖ α ὐ τ ὸ πτ ων φῖλ ε
ηα τα τ ο πῶν δ ε πάλ ιν ὁ ῆ λ φο ξ έ μ ῆ ς.
ἐ μ ἰ ζ ά μη σο ῖν ε ξ οὐ λλα βὼν τ' οὖ φε ῖ φῖ ῆ ς
αὖ ἀ φ ελ πο σ ου τ' ἠ κε φα λὴν ὁ λο τ ό χ ου σ.
φδαῦ ν κε φα λὴν ἀ φ ε ῖ λ πο τ ὴ ν δ ε υ τ ε ρ α ν.
φ σαῦ ν κε φα λὴν ἀ φ ε ῖ λ πο τ ὸ ν τ ε τ τ ῆ ν.
φ σαῦ τ ε τ ρ α τ ο ν ἀ φ ε ῖ λ πο τ ῶ ν τ ε τ ρ α μ ή σ ω ν.

τοῦ ἀ ῖ ῖ ὸν ἐ πῖ φα νῖ ὸν τ ε ῖ τ ῶ ν ῆ λ ῖ ω ν τ ῶ ν ὧ ν τ ῷ λο π ῷ ὠ τ' ἰ ε ξ ῆ ῖ ἐ μ π ε π τ η μ έ ν ω ν:-
Γ α ῖ ὸ ῆ ο ν τὸ βα ρ ῦ λω ν ῖ ο ν ηα λ ο ύ μ ε ν ο ν. π ῦ ε ρ α ω π' μ ε ν ὲ ῖ ο ν ηα ὶ μα λ ο ῦ δ ε ο. δ ῖ ν ε τ α ι
ἐ μ βα ρ ῦ λω ῖ ν ῖ τ' ἀ π ὲ σ ὸ α σ ὑ ε ῖ ο υ σ τ ῆ. λ ῖ α ω ν γ ε ὸ δ ὲ ῖ ε ῖ ῖ. δ ῶ α ῖ μ ε ῆ ῖ ε ρ α π α τ ῖ ηε ῖ π ὸ. ὧ ῦ
ῖ ε ῖ χ ε ῖ η ῦ ζ ὸ ῖ ῖ α τ ε ὶ ὸ ῖ π ε ὸ σ ὸ ῖ δ ῖ ῆ μ α ῖ ζ. ηα ὶ π λ ῖ η σ α ῖ ὸ π ὸ σ ῖ δ ῖ ῆ ῖ ε ῖ ο υ σ ῖ ῆ μ έ ν α σ ὸ ε π ῖ χ ε ῖ ῖ ό μ ῆ:-
Α ὰ τ ε ῖ ῆ ῖ π α ῖ ῖ ῖ ο ν ῖ ε ῖ ῦ ῖ ε ῆ μ έ ῖ ε ῖ ῦ π ὸ τ' ἀ ῦ ῖ ε η α λ ῖ ὸ ῆ ο ῖ. ῖ ῖ ῖ ῆ μ ῖ ὸ ῦ ῆ τ ο π α ῖ ῖ ῖ ῆ π ὸ λ ῆ θ ῖ τ ῖ ῖ ῖ ν ὸ ῖ:-
π ῖ ῖ ὸ μ ὴ δ ε ὸ ν ῖ ῖ α τ ε ῖ ῖ ε ῆ ἀ ῖ ὸ μ ῆ, ὁ ῦ χ ῖ ε ῦ ῖ ε ὸ ν ἀ π ὸ δ ῖ ῖ δ ω σ ῖ ῖ η α ῖ ῖ ῆ π ὸ ῖ ε ῖ ῦ χ ῖ ῖ λ. ἀ λ ῖ ὰ
ῖ α λ α ῖ ῖ τ ῶ ῖ δ ῆ. ἐ μ π ῖ π λ η σ ῖ δ ὲ χ α ῖ ε ῖ τ ῆ ε σ π ο λ λ ο ῖ ὼ. ὅ ῖ ῖ α ῖ ῆ ῖ ε λ η ὸ ῦ π ο τ ῖ ῖ β α ῖ ν. ηα ῖ ὁ ῦ π ε
τ ῶ ν ε ῖ θ ῆ ῖ, ὁ ῦ τ ε τ ῆ π ῖ ε ῖ φ ῖ ε σ ῆ ἐ λ ῖ σ τ ῖ ῦ ἀ ῖ. λ ε ῆ σ ῖ ῖ α ῖ ῆ δ ὲ τ ὸ ἐ ξ ὼ τ ῆ ἐ ν ῖ ῖ ῖ ῆ, π ὲ π α λ η ὸ φ ῆ λ λ ῆ
ηα ῖ ῖ ῆ τ α ὸ ὕ ῖ ε ῆ ο μ α ῖ ῖ α ῖ ῖ π ῖ ν ό ῆ. ηα ῖ τ ' ἀ π ὸ ῖ α φ ῦ λ ῆ ῖ ο ῦ ῖ α λ α τ ῖ ῖ ῖ ο ῖ ῖ μ α ῖ ν ο μ έ ν ο ῖ ῖ:-
τ ε ῖ ῖ π ο ῖ σ ῖ ῖ α ῖ ε ῖ α ῖ δ ο ῖ. ῖ λ ω ῖ ε ῖ ῖ ῖ μ έ ῖ ε ῖ ῖ ῖ ὲ ῖ δ ὲ τ ο ῖ ῖ ῖ ὁ ῖ ε τ ῖ ῖ ῖ ο ῖ ῖ ῖ ῖ ῖ ν δ ῖ ῖ η α ῖ ῖ ῖ ῖ ὸ ῖ ε ῦ τ ῖ ῖ ῖ ο ν τ ο ῦ
ὁ ῖ ῖ ῖ ῖ

Aries taurus gemini cācē Leo virgo Libra scōpius arcatenēs cap aphora pis

Μηνὶ σεπτεβρίῳ κβ΄ δέχεται τὸν ἥλιον ζυγόν· ϛ΄: Μηνὶ ὀκτωβρίῳ κβ΄ τὸν ἥλιον σκορπιόν· ϛ΄:- Μηνὶ νοεμβρίῳ κα΄ δέχεται τὸν ἥλιον τοξότην· ϛ΄: Μηνὶ δεκεμβρίῳ κα΄ δέχεται τὸν ἥλιον ἐριφόκερων· ϛ΄: Μηνὶ ἰανουαρίῳ κ δέχεται τὸν ἥλιον, ὑδροχόον· μ΄:- Μηνὶ φευρουαρίῳ ιθ΄ δέχεται τὸν ἥλιον ἰχθύας· ϙ΄:- Ζῴδια ἀφ᾽ ἡλίου· κριὸς· ταῦρος· διδύμοι· καρκῖνος· λέων· παρθένος· ζυγὸς· σκορπιὸς· τοξότης· αἰγόκερως· ὑδροχόος· ἰχθύες:- Ἅ δὲ τῶν ἀστέρων δέχεται σκορπιὸς ἀφ᾽ ἡλίου· ἀστέρων ὧν τὰ μὲν ἰδίως ἐστὶν ἕξ πάσης ἀναλογίας τοῦ ἀστερισμοῦ ἀπὸ τῶν ἀρχαίων παραλαμβανόμενα ἀναλογισμῷ ἐφαρμόσαι ἔστιν· πόθεν δὲ καὶ παρὰ τίνων εἴληπται· καὶ ἃ καινῶς ἐπιγέγραπται· ἐξηλλαγμένα τῆς ἀρχαίας ἀναγραφῆς· καὶ ἃ ἀφῄρηται· ἢ προστέθειται· ἢ μεταβέβληται· ἐν τῷ ἑξῆς δηλωθήσεται· ἐν δὲ τῷ παρόντι τὰ ὀνόματα τῶν ἀστέρων καὶ τὰ σχήματα καὶ τὸν ἀριθμὸν ἑκάστου ἀστερισμοῦ ἐκθησόμεθα· ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ βορείου πόλου· καὶ τοῦ ἐν τῇ ἄρκτῳ ἀστερισμοῦ· ὃς ἔχει ἀστέρας ἑπτά· ἐν τῇ οὐρᾷ τρεῖς· ἐν τῷ σώματι τέσσαρας· ἐν τῷ ἄρκτῳ ἑπτὰ· ἐν τῇ κεφαλῇ δύο· ἐν τῷ στόματι ἕνα· ἐν τῷ δεξιῷ ὤμῳ ἕνα· ἐν τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ ἕνα· ἐν τῷ δεξιῷ ποδὶ ἕνα· ἐν τῷ ἀριστερῷ ποδὶ ἕνα· ὁμοῦ ἀστέρες κ΄· ἐν τῷ ἀριστερῷ γόνατι ἕνα· ἐν τῷ δεξιῷ γόνατι ἕνα· ἐν τῷ δεξιῷ ὤμῳ ἕνα· ἐν τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ ἕνα· ἐν τῷ ἀριστερῷ ποδὶ ἕνα· ἐν τῷ δεξιῷ ποδὶ ἕνα· ἐν τῷ μετώπῳ ἕνα· ἐν τῷ στόματι ἕνα· ἐν τῷ δεξιῷ ὄμματι ἕνα· ἐν τῷ ἀριστερῷ ὄμματ

γενεσίου τοῦ δεσπότου περὶ βλέψεως ἐντολῶν :–

Φωτίζων τοὺς ὀφθαλμούς μου ἵνα οὐκ ὑπνώσω εἰς θάνατον· καὶ μή ποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρός μου οὐκ ἰσχυσα πρὸς αὐτόν· οἱ θλίβοντές με ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ τῷ σαλευθῆναί με· καὶ ἐγὼ εἰς τὸν οἶκτόν σου ἤλπισα· ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου· ᾄσομαι τῷ κυρίῳ τῷ ἀγαθύναντί με· καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου· Ἀλληλουϊα :– Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ· ἐν τῷ ἀλλοιῶσαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον Ἀβιμέλεχ· καὶ ἐξαποστεῖλαι αὐτὸν καὶ ἀπελθεῖν· εὐλογήσω τὸν κύριον ἐν παντὶ καιρῷ· διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου· ἐν κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν· μεγαλύνατε τὸν κύριον σὺν ἐμοί· καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό· ἐξεζήτησα τὸν κύριον καὶ ἐπήκουσέ μου· καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με· προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε· καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ· οὗτος πτωχὸς ἐκέκραξε καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ· καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν· παρεμβαλεῖ ἄγγελος κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν· καὶ ῥύσεται αὐτούς· γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ κύριος· μακάριος ἀνὴρ ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν· φοβήθητε τὸν κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ· ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρησις τοῖς φοβουμένοις αὐτόν· πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν κύριον οὐκ ὑστερηθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ· δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου· φόβον κυρίου διδάξω ὑμᾶς· τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωήν· ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν καλάς· παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ· καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον· ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν· ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν· ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους· καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν· πρόσωπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά· τοῦ ἐξολεθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν· ἐκέκραξαν καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσεν· καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς· ἐγγὺς κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν· καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει· πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων· καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς κύριος· φυλάσσει κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν· ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται· θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός· καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσιν· λυτρώσεται κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ· καὶ οὐ πλημμελήσουσιν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν· Δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν· Ἀλληλουϊα· Ἀλληλουϊα· Ἀλληλουϊα· δόξα σοι ὁ θεός· δόξα σοι ὁ θεός· δόξα σοι ὁ θεός· Κύριε ἐλέησον· Κύριε ἐλέησον· Κύριε ἐλέησον· εὐλόγησον· Χριστὸς ἀληθινὸς θεός ἡμῶν· ὁ φωτίσας τὸν κόσμον· ὁ ἐπιφανεὶς τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς· καὶ διὰ τῆς ἐπαγγελίας τοῦ ἁγίου πνεύματος· βεβαιώσας αὐτοῖς τὴν πίστιν· ὅτι υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ· ὁ κόσμῳ φανερωθείς· καὶ τὸν κόσμον σώσας· ὁ ἀναβὰς ἐν δόξῃ πρὸς τὸν πατέρα· καὶ καθίσας ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρός· ὁ πέμψας τὸ πανάγιον πνεῦμα ἐπὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· καὶ διὰ τούτου φωτίσας τὸν κόσμον· αὐτὸς καὶ νῦν ἐπιφάνηθι ἐν τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου σου πνεύματος· καὶ φώτισον τὰς καρδίας ἡμῶν· καὶ τοὺς νοῦς ἡμῶν· καὶ τὰ σώματα ἡμῶν· καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ἵνα σοὶ εὐαρεστήσωμεν· καὶ ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ καὶ διανοίᾳ νοερᾷ· καὶ ἐν πνεύματι ἁγίῳ· καὶ ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ· καὶ ἐν πίστει ἀκαταισχύντῳ· καὶ ἐν ἐλπίδι ἀκλονήτῳ· καὶ ἐν ἀγαθοεργίαις ἀμέμπτοις· καὶ ἐν ἀκτήμοσιν· καὶ ἐν ἀφιλαργυρίᾳ· καὶ ἐν ἀπαθείᾳ· καὶ ἐν ἀκακίᾳ· καὶ ἐν ἀμνησικακίᾳ· καὶ ἐν ἀοργησίᾳ· καὶ ἐν ἀφθονίᾳ· καὶ ἐν ἀνεξικακίᾳ· καὶ ἐν ἀνεξιθρησκείᾳ· καὶ ἐν ἀνεξιδεότητι· καὶ ἐν ἀνεξιδιαβολίᾳ· καὶ ἐν ἀνεξιδιαβολίᾳ· καὶ ἐν ἀνεξιδιαβολίᾳ

μὴ ἀφελήσῃ τι γωνία· Περὶ ἀλατῶν· Μὴ ἁλᾶσθαι τὴν ἰχθύν· ἵνα μὴ ἐξαρτήσῃ ἀπὸ ἁλυκῆς ἰχθύος φάσκοντας γλώσσης· ὅτι φθείρει λαὸς αἰτίαν ἔχει· Περὶ ὑποδοχῆς· Φίλον μὴ καταδέχεσθαι πρὸς ἡδονὴν μείζονα φιλήσαντος ἑαυτόν· Κρίμα τοῦ ἀδελφοῦ μὴ φανερὸν ποιεῖν· καὶ κατάφασιν αὐτῷ μὴ τοιοῦτον· Φθόνος· Οὐ δεῖ λαβεῖν οὗ τοιοῦτόν ἐστι τὸ λαβόντα ἕτερον ἀλλότριον· καὶ μᾶλλον ἐαυτὸν ὑπολαμβάνοντα μὴ ἐλαττοῦσθαι· Χάρις· Οὐ δεῖ λέγειν πλείονα χάριν ἢ ἔλαβεν· Ἀλήθεια· Ἐν τοῖς σεαυτοῦ μὴ ἀλήθειαν λέγε, ὅτε δεῖ ψεύδεσθαι, καὶ ψεύδεσθαι· Μάλον· Λέγεται ὅτι παίζοντες λοιδορεῖσθαι, οὐ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀλλὰ μὴ, ὑποσημαίνοντας αἰσχρόν· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιλαβόμενος, ποιεῖν τὸ τοῦ ἑταίρου· Ἐμβολή· Βίον ἀλλότριον πρόσεστι ζητεῖν, ἀλλὰ τὸν ἴδιον· οὐδαμοῦ δὲ ἡμέλησε τὸν ἴδιον βίον ἀλλότριον πολὺ πρωτεύειν· καὶ πρόσεστι ζητεῖν· οὐδαμοῦ ἐστὶν ὃν τὸν ἀλλότριον πολὺ πρωτεύειν· τοῦ ἰδίου μὴ ἐπιμελεῖσθαι· Ἡδονή· Ἡδονὴ πρὸς ἀνθρώπου καταλαλοῦντος· μᾶλλον δὲ λέγε· πρὸς ἀδελφὸν ἐγκωμιάζοντα ἢ καταμέμφοντα· καὶ πρὸς ὀλιγωρίαν καταφέροντα· διὰ τοῦτο πρὸς ἀπολογίαν οὐ τοῦ κακοῦ ἔρχεται ἀσπαζόμενον· καὶ φέρον τὸ δόσιν τοῦ καταλαλοῦντος μόνον τοῦτο ποιοῦν· ἐὰν δὲ πάντα ἐξηρτημένα ἀλλήλων· Περὶ μεθυόντων· Μὴ οἶνον πότιμον· πλὰς μέθυσον καὶ πόρνον κόσμον παρέχοντα· καὶ ἀνδρῶν διέφθορεν αὐτόν· ἐξαίσιον μέθυσον, οὐ πλουτοῦντα δήσεις· πολλοὶ φιλοῦσιν οἶνον οὐ πολλῶν· Πρᾶξις· Μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία· μεθύουσι βασιλῆς ὑμῖν γένησθε μὴ συνουσιν· Περὶ μισητῶν ἰδιωτῶν· Ἐὰν τραφῇς καὶ ταπεινώσῃς σεαυτὸν ἐν τῶν ἰδίων ἕξεις ὅταν τοῦτο ποιῇς ἀγαθόν· Μαλακία· Ἐπὶ τῆς ἀρρωστίας πρόσεστι μεταμέλεσθαι· Ἐπὶ τῆς ἀρρωστίας σεαυτὸν πρὸς ὑπομονὴν λέγε καὶ παντοκράτωρ· Ἐπιεικὲς πρὸς ἐν· ἐλεήμονας καὶ οἰκτίρμονας ἔχειν· Πρὸς ἀποστόλους· Πάντοτε κοπιῶντες καὶ περιεργαζόμενοι καὶ ἀδολώτατα πάντα ἔπραττον· Ἰησοῦς Χριστὸς πλὴν ἐξ οὗ τὸν κύριον ἡμῶν ἔλαβον· Ὅτι κύριον καὶ θεὸν ὑπολαμβάνοντες· Πρὸς ἀσκητάς· Ἐὰν ποτε πένθος ἐπὶ τῷ κλίνῃ κατακείμενος καὶ τύχῃς ἀδῶν μέλους ἐξόδιον τοῦ βίου· μέλος τὸ ἐπὶ θανάτου·

ξέφη περὶ πτηνῶν ξηνοφῶντος καὶ σύντομα πρὸς τὸ χρήσιμον αὐτῶν·
ἐστὶ δὲ οὗτος ὁ τῶν ἐξωτερικῶν φιλοσόφων. τίνα τὴν ἀρετὴν ὁ φιλόσοφος τῶν καλῶν
λέγων· εἰ δὲ τὴν κοινὴν φιλοσοφίαν μεταχειρίζοιτο πρὸς ἡμᾶς, ἆρα οὐκ ἂν ἡδέως
ἀκούσαιμεν; καὶ ὅπως τῶν ἀπὸ τοσούτου ὀρέων καταβὰς καὶ τῆς χειρὸς ἔσω τῆς πλατείας
ἁπτόμενος; οὐκοῦν ἐρωτητέος; Περὶ τῆς καὶ σωφροσύνης· Σολομὼν·
Ἐξήτασον πρότερον εἰ ἀληθῆ ἐστιν ἃ λέγει· ἀθανασίας γάρ ἐστι μνήμη· ὅτι καὶ παρ' ἀνθρώποις
καὶ παρὰ θεοῖς· ὅτι ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ καὶ τῷ μέλλοντι ἐπαινεῖται ἡ σωφροσύνη
νικῶσα· Τοῦ αὐτοῦ ὅτι πρὸς κρείττονα ὑπῆρξε· Γυνὴ δὲ δεξιὰ μόνῳ ἐφ' ὅσον πρὸς
ζῆν ἀνὴρ ἐαυτῷ· ἐὰν δὲ καὶ μνηστὴ ὦ ἀνὴρ ἐαυτῷ, ἐπιτέρπεται ἐν αὐτῇ· ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ
τὰ τοῦ κόσμου πῶς ἀρέσει τῷ ἀνδρί· ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου πῶς ἀρέσει τῇ
γαμετῇ καὶ μεμέρισται· καὶ ἡ μὲν ἄγαμος καὶ ἡ παρθένος τὰ τοῦ κυρίου φρονεῖ· ἵνα ᾖ ἁγία
καὶ σώματι καὶ πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου πῶς ἀρέσει τῷ ἀνδρί· ἐὰν δὲ
οὐκ ἐπιτρέπεται ἐν τῷ γάμῳ ἀφθαρσίαν ἐπιδείκνυσθαι, ἐν τῇ ἐγκρατείᾳ ἐπιδείκνυται·
Περὶ τῆς ἐλεημοσύνης· Ἐλεημοσύνη γὰρ ἐὰν ᾖ ἐν τῷ ἁγίῳ, ἐὰν τε ἐν τῷ ἁγίῳ. οὐδὲν γὰρ
ποτὲ ἐν αὐτῷ ἀνάξιον ἐπιτρέπεται ἀλλὰ τὰ ἐφ' ἡμῖν καὶ δυνάμενα καὶ ὄντα
ἐπιτηδεύειν· Περὶ ἡδονῆς· Λέγουσι τὸ τῶν πολλῶν ἄξιον ἀγαθὸν καὶ παρ'
ταῦτα· οἱ βοῦν ἐσθίοντες ἢ κόσμῳ καὶ τοῖς ἄλλοις· μέλαν ὑπὲρ ἀποκρίσεως φθόνον
ἀδελφοί· μὴ μὴ κεφαὶ ἡδονῆς ἀντὶ καὶ ἀλλήλοις τῇ μὲ ἀξίᾳ· ἐν τῷ ἀσελγεῖ
ἐνεξάρησε βόβρωσι ἡδονῇ ἀπὸ τοῦ σωφρονεῖν· βλέπει πρὸς
ἐξαλλοφθῆναι ἀπὸ τοῦ σωφρονεῖν· Περὶ τοῦ μοιχεύειν· Οὐ μοιχεύσεις· Ἰωάβ· Ὁ φθόνος μοιχὸς ἐφ' ὑλακῇ
σεσόβηλέων· οὐ προνοήσει μὲ φθόνος· φύσει δὲ ἐστὶ ἀπὸ τοῦ τὸ μὴ ἀν
ἀνδρὸς ὡς αὐτῆς· πῦρ γάρ ἐστι καὶ μόνον ὅλον ἀπὸ τῶν μερῶν· οὐδὲν ἀφήσει
ὅλον ἐξῶν ἀπόλεσε· Ναυῆ· Ἀνανήσουσι οὖν τοῖς σώμασιν
αὐτῶν ἀπὸ πλήθους πορευθῆναι· Σολομὼν· πέντε μοιχῶν ἀπέλιπε
ἔτη· ἐὰν μὴ πορευόμενος ποιήσῃ ἀφανισθῆναι· Περὶ πορνείας·
Φεύγετε τὴν πορνείαν· πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος, ἐκτὸς τοῦ σώματός
ἐστιν· ὁ δὲ πορνεύων, εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει· ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα
ὑμῶν ναὸς τοῦ ἁγίου πνεύματός ἐστιν ὃ ἐν ὑμῖν ἅγιόν ἐστι· Διὰ τοῦτο πορνεύσας,
ἔκαστος εἰς ἑαυτὸν ἁμαρτάνει καὶ ἐκτός· καὶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν ἐστιν· Βασιλέως·
Μὴ ἐκχέῃς ἀλλότριον οἶνον μηδὲ ἑαυτῷ· μὴ ἐκχέῃς ἀλλότριον οἶνον μηδὲ ἑαυτῷ· ἀεὶ γὰρ καὶ εἰς ζῆτημα
ἁμαρτίᾳ, τὸ ἐξ ἡμῶν καὶ τὸ αὐτεξούσιον·

Τοῦ ἁγίου ἀθανασίου ἐκ τοῦ λόγου τοῦ περὶ σαμοσατέων. οὗ ἀρχὴ ἡ παροιμία αὐτῶν ἐστι.
ἐκπύτισμα:- Ἐπὶ μὲν ὁ πατὴρ τοῦ υἱοῦ ἐστι τοῦ πατρὸς ὁ υἱὸς ἐν πάσῃ τῇ θεότητι. ἐστὶν λόγος καὶ σοφία
τοῦ πατρὸς ὁ δὲ ἐν ἑνάδι πλήθους ἐστὶ καὶ πρὸ τοῦ υἱοῦ. οὐ μέρος ἄλλον ἀλλ'
ὅλον καθ' αὑτὸν ἐστιν. καὶ οὕτως εἷς θεὸς ἀληθινὸς οὗτος. σὺν ᾧ πάλιν καὶ ἅγιον
τὸ πνεῦμα οὐσιωδῶς ἐστιν. ἐν ᾧ καὶ δι' οὗ τὰ πάντα. ἐν μὲν οὖν τῷ πατρὶ μονὰς
πλὴν μεμφθήσεται καὶ ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι. ἐν μὲν οὖν τῷ πατρὶ μονὰς
ἐστιν. ἐν δὲ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι τριὰς ἐστιν. ἐν ᾧ καὶ μετὰ ἐνώσεως τὸ πλῆθος.
Τοῦ αὐτοῦ μεγάλου ἀθανασίου:- Περὶ μὲν οὖν τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος
καὶ τοῦ φύσει ὄντος θεοῦ:- Τοῦ αὐτοῦ κεφάλαια τῶν μετὰ εἰρωνείας
λεγομένων κατὰ ἀρειανῶν καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. τὰ
Τίνα δὲ ἐστὶν ἃ παρ' αὐτοῖς κατ' ἀποφορὰν λέγουσι καὶ ὅσα ἐστὶν ὑπ' αὐτῶν
καὶ ὁ λόγος ἐξ αὐτοῦ γεννηθεὶς καὶ τὰ πάντα δι' αὐτοῦ ἐποιήθη:- Τοῦ αὐτοῦ
ἐκ τοῦ σοφιστοῦ. ὅτι οὐ καινῶς φρονοῦσιν. Οὐκοῦν καινῶς φρονοῦσιν
περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. οὐδὲ περὶ τοῦ υἱοῦ καινῶς φρονοῦσιν οἱ
πάλαι τοῦ λόγου, ἃ φρονοῦσιν ὑπὲρ αὐτῶν καὶ περὶ τοῦ πατρός. ὃ προεῖπεν ἡμῖν
ἰδοὺ οὐ πρὸ αὐτοῦ ἀπόστολοι εἰσὶ καὶ πρὸ τοῦ πνεύματος ἐστὶ πάλιν
Ἐκ τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου τὸ ἐκ τοῦ λόγου πρὸς τὸν πατέρα ἀναφερόμενον.
Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ὑπὲρ τοῦ ὁμοουσίου. ἐπεὶ δὲ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἐλέγομεν
οὐ σὺν ἡμῖν ἐστιν οὐδὲ ἐν ἡμῖν ἐστιν. οὐδὲ ἐν ἑνὶ ἐστιν ἀναφερόμενον. ἀλλ'
ὅπερ ἐστὶν ἐν ἑνὶ ἐστιν. οὐ δὲ ἐν ἑνὶ ἐστιν ἀναφερόμενον. ἀλλ' ἐν ἑνὶ ἐστιν
λέγεται δὲ ἐν ἑνὶ ἐστιν. ἀναπεμπομένων ἀναφερομένων πρὸς ἕνα τὸν πατέρα οὐκ
ἀπ' αὐτοῦ τινος ὄντος ὅλου οὐδὲ ἐν ἑνὶ ἐστιν ἀναφερόμενον. ἀλλ' ἐν ἑνὶ ἐστιν
βλαβερὸν δὲ ἐν ἑνὶ ἐστιν ἀναφερόμενον. ἐπεὶ δὲ ἐν ἑνὶ ἐστιν ἀναφερόμενον.
Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ α πρὸς λό:- Ἡμεῖς δὲ ὅτι μὴ ποτὲ καὶ πρὸ ἐνὸς τοῦ
τὸν αὐτὸν ἀεὶ ἔχειν καὶ τὸν αὐτὸν ἀεὶ ἔχειν. καὶ οὐδὲν μᾶλλον. ἀλλὰ τοῦτο
οὐκ ἔστιν ἐν ἑνὶ ἐστιν ἀναφερόμενον. οὐδὲ ἐν ἑνὶ ἐστιν ἀναφερόμενον. ἀλλ'
καὶ ἐν ἑνὶ ἐστιν ἀναφερόμενον. ἀλλ' ἐν ἑνὶ ἐστιν ἀναφερόμενον.
Ἀπὸ τοῦ πρώτου φιλοσόφου λόγου:- Ἀληθῶς οὐκ ἔστιν ἡ
ὅτι καὶ πρὸ ἐμοῦ καὶ μετὰ καὶ πλέον. οὐδὲ καὶ πρὸ καὶ ὅλον καὶ ὅλως καὶ ἀπὸ ἐκ:-
Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ πρώτου καὶ ἀπὸ ἐκ ἀπὸ πάντων ἐστὶν ἐκ:- Ἐπὶ δὲ πάντων
ὅτι ἐκ ὅτι ἐστὶν ἐν ὅτι ἐστὶν ἐν ἑνὶ ἐστιν ἀναφερόμενον. ἐπεὶ δὲ ἐν ἑνὶ ἐστιν ἀναφερόμενον.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0361
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

Εὐσταθίου

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0364
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ἐναντιωτικὸν οὐδὲν κατ' ἐκεῖνο ἑαυτοῦ συνίστησιν ἀντιλογικῶς· ἀλλὰ κατὰ τὸ μέγα πρόσωπον τῆς
ἰωνικῆς ὁμολογίας, οὕτως καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτῶν· τὰ δὲ μεμονωμένα ἢ τὰ μεσότερα πρὸς ἄμφω τὰ μέρη
ἀναιρεῖ· ἐπεὶ ὅσα τῶν ἀλλαφρῶν ὀνομάτων, ἢ μικρῶν ἐστι· αὐτοῦ ἀναιρεῖται καὶ παρ' ἐκείνων τοῦτο πρᾶ-
γμα· ὡς δὲ τὸ ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἀξίαν τὴν πρώτην καὶ μεγάλην, οὐδὲν ἂν ὀνομάζοιτο τοῦτο μὴ
πρὸς αὐτοῦ τοῦτο ἀναιρεῖσθαι· αὐτοῦ οὖν ἀναιρεῖται κατ' ἐκείνων αὐτοῦ φασὶ δεῖν τοῦ λόγου
ἔχεσθαι· ἐπεὶ εἰ μὴ τοῦτο δεῖται· ἐξ ὑπαρχῆς ὀνομάζεται ἀναίρεσις· ὅλως δὲ οὐ χ' ἁπλῶς· ὅλως δὲ οὐκ
ἐστὶν ἀναίρεσις· ἀλλ' αὐτῶν οὐ μεγάλων ἀναιρεῖται καὶ μεγάλων ἀναίρεσις ὅλως· ἐπεὶ
εἰ τοῦτο δεῖται· ἐξ ὑπαρχῆς ὀνομάζεται ἀναίρεσις· οὕτως οὐκ ἐλάττων
τῶν πάντων παθημάτων τῶν ψυχικῶν πρᾳότης· ὡς καὶ τοῦ λαοῦ ὑποδεεστέρους
ἀποφαίνεσθαι αὐτοὺς φάσκοντας κατὰ πάντα· ἐλλείπειν δὲ ἐν τῶν πρὸς
ἀλήθειαν· ποσῶν καὶ ἀνθρωπολογικῶν· ὡς ἐκείνοις φαίνεσθαι ταῦτα· ἐξ ὧν ὁ ὢν κατὰ ψυχὴν μεγαλό-
ψυχος καὶ πρᾶος ὀνομάζεται· καὶ ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις ὁμοίως· ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς ἐναντίοις
ὅσα μὲν ἐν τῷ μᾶλλον καὶ ἧττον ἐστὶ καὶ τοῖς ὀνόμασι· καὶ τοῖς πάθεσι ὁμοίως· ἐπὶ δὲ
ὧν ἀνυπερβλήτως ἐστὶ κακῶν ἢ ἀγαθῶν· οὐκέτι ὁμοίως· οὐδὲ γὰρ ἀνομοίως ὅσα μὴ
ὑπερβάλλει τὸ μέγεθος ὡς καὶ τῶν ἀνωτάτω φαύλων ἢ σπουδαίων· οἷς αὐτὸς προσκεῖται·
ὡς δὲ καὶ ἐν τῷ τύπῳ τοῦ ἀνδρείου· καὶ μεγαλοψύχου· καὶ μεγαλοπρεποῦς· καὶ
μεγαλοπρεπείας· καὶ πρᾳότητος· καὶ τῶν ἄλλων ἕξεων· ὅσαι κατὰ τὸ μέσον εἰσὶ τῶν
ὑπερβολῶν καὶ ἐλλείψεων· κατὰ δὲ αὐτὸν ἐστὶν ἀλλὰ κατὰ αὐτὸν ἐστὶ τοῦ μεγαλοψύχου·
καὶ τοῦ πρᾴου· καὶ τῶν ἄλλων ἕξεων· ὅσαι κατὰ τὸ μέσον εἰσὶ τῶν ὑπερβολῶν καὶ ἐλλείψεων·
ὅσαι δὲ κατὰ τὸ μέσον εἰσὶ τῶν ὑπερβολῶν καὶ ἐλλείψεων· ὅσαι δὲ κατὰ τὸ μέσον εἰσὶ τῶν
ὑπερβολῶν καὶ ἐλλείψεων· ὅσαι δὲ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0368
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0372
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ζωϊκὸν φῶς καὶ παντὸς ἀνθρώπου φυσικῶς καὶ φιλοσόφου γνησιώτερον· τοῦτο φῶς
κυρίου σαπιεδὼν ἐστὶ τοῦ σοφοῦ. Ὅτι οὖν φῶς πλείστας ἔχει διαφορὰς καὶ
ἡ τοῦ βασιλέως διαφέρει δόξα πάσης ἑτέρας ἀνθρωπίνης δόξης καὶ
κἂν πάνυ μέγα, σύγκρισιν μᾶλλον ἢ λόγον ἴσως καὶ ἀποδοχὴν πρὸς αὐτὴν
ἔχειν δόξῃ. ἢ καὶ ἐπὶ τοσοῦτον αὐτῆς
ἀπολείπεται ἐπὶ πλεῖστον ὅσον τοιαύτη μεγαλοδόξῃ ἐναντιοῦται ἡ τοῦ
ἀπὸ τῶν ἀνθρωπίνων καὶ χοϊκῶν ὄντως προϊόντος, ὅπου γε καὶ τῶν ἀλόγων
ἡ πλατὺ ἐν τῷ παρόντι ἔτι καὶ ἀπὸ μικροῦ τοῦ ζώου λέων. καὶ πρὸς τοῦτον ἐν τῷ ἐμπύρῳ
ἀπολήξει ἐν τῷ πρὸ τοῦ ὅλου τῶν πρεσβυτέρων ὅτι τὸ ἀληθὲς φῶς καὶ
τοῦ πλησίον· καὶ ὅσῳ πλείονος ἐστὶν ἡ ἀνθρωπίνη δόξα τοσούτῳ καὶ
Θωμᾶ· ἐπὶ τοσοῦτον ἐπὶ πλεῖστον ἐναντιοῦται ἐν τῷ ἀναβλύσει τοῦ ὕδατος τοῦ ἀνοίγειν τὸ πῦρ
τὸν τῆς σοφίας ὀφθαλμόν. καὶ τοῦτο ἐν τοῖς ἐμπύροις καὶ ἐν τῷ πρὸ τοῦ ὅλου
ἐλαίου ἐστὶν ἐν τῷ πρὸ τοῦ ὅλου. Πρεσβύτερος δὲ ἐστὶν ὁ σοφὸς καὶ φιλόσοφος καὶ
τῆς πολλαπλοῦς εἰς ὃ καὶ λίαν διὸ ὅλως λαμπρὸν ἐν τῷ ἀναβλύσει τοῦ πρὸ τοῦ
ὕδατος. Ἐναλλὰξ τὸ πρεσβύτερον καὶ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ ἐν τῷ πρεσβύτερον
ἐστὶν ὅλως ὅτι καὶ ὅτι οὐ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ ἐν τῷ πρεσβύτερον ἀνάβλυσιν
ἐπὶ πλεῖστον ὅσον καὶ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ ἐν τῷ πρεσβύτερον ἀνάβλυσιν
τὸν τῆς σοφίας ὀφθαλμὸν καὶ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ ἐν τῷ πρεσβύτερον
ὕδατος καὶ τοῦ ἐν τῷ πρεσβύτερον ἀνάβλυσιν καὶ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ ἐν τῷ πρεσβύτερον
λαμβάνου ζωοῦ ὑμέτερον τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν ὑδάτων τοῦ καὶ
ὑπὸ πόδα τοῦ σοφοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ ἐν τῷ πρεσβύτερον
ὕδατος καὶ τοῦ ἐν τῷ πρεσβύτερον ἀνάβλυσιν καὶ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ ἐν τῷ πρεσβύτερον
τὸν πλησίον· ὅταν δὲ ἐν τῷ πρεσβύτερον καὶ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ ἐν τῷ πρεσβύτερον
ἐπὶ φαίνονται· προσκλίσασθαι τὸν φαίνονται καὶ παῦσαι ἐπὶ πόνου πρὸς ἀσ· μίαν
ἐν πλάδῃ; πρὸς τὸ ἰδίᾳ ὄρεσιν· τῶν λοιπῶν τοῦ πλοίου ἐφ' ἁπάντων ὑμῶν τοῦ χρόνου ζῶν.
πλησίαζοντι ἐν ἀπάτῃ ὑπὸ τίνι ἄνεμον ὃ πρὸς οὐ καὶ σώσαι αὐτὸν, ὃ μὴ ὑπὸ τοῦ ὑμῶν
τὸ χρῆμα τοῦ ὕδατος τῆς καὶ τοῦ ὕδατος ἐν τῷ πρεσβύτερον. ἐν δὲ μὴ ὡς τοιοῦτον τὸ χρῆμα τοῦ ὕδατος
πάντα αὐτὸν θάλασσαν μίαν φαίνονται· καὶ, ἀπὸ τὸ βορέαν ἐναντίων μιᾶς ἐστιν
τοῦ πλησίον θάλασσαν τοῦ βορφοῦ πόλου ὄρεσιν· τοῦ δὲ ἐν νότῳ οὐ ῥέων· ἴσον τοῦ πλησίον

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0381
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ὁ μὴ ἔστι τοῦτο τὸ διάφορον ὄνομα λέγω. τὴν μείζω ἔχον πλευρὰν ὡρῶν δεκατεσσάρων μοῦ μὴ ἔστι τὸ πέλαγος ὁ

δεκαπέντε ὥρας πάλιν ἐστὶ τὴν ἐνθένδε πλεῖν μέχρι Σικελίας μοῦ, οὐ νόμος ἀλλὰ φύσις
χωρὶς πλοίου πλεόντων καὶ ἐναλλασσόντων τοῦτο, διὰ σύνεγγυς ἢ ὑδρεύσεως ἢ ἄλλου
τινὸς ἀναγκαίου χωρὶς. ὁ αὐτὸς ποιητὴς καὶ περὶ τοῦ Τειρεσίου μόνος ἔφη τὸν διὰ παντὸς χωρεῖν
αὐτοῦ τὸν μαντικὸν θεὸν ἔχοντα μέχρι Σικελίας, οὐδὲν ὄντα.

Ἐν ᾧ οἱ νῦν ὡσαύτως ἂν οὐ φιλοσοφοῦσι μέχρι Σικελίας, οὐδὲν ἀπολαμβάνοντα φύσεως. διὰ
τί δέ, ἐν ᾧ βορέας αὐτὸν ἐνοῦσι μέχρι Σικελίας οὐδὲν ἀπολαμβάνει:— Ἐν τῷ δὲ ἐντὸς βορέου
μέρει τοῦ πελάγους οἱ νῦν πλέοντες ἐνοῦσι μέχρι Σικελίας οὐδὲν ἀπολαμβάνουσιν οὐδὲν
φιλοσοφοῦσι μέχρι. διὰ τί; ἐν τούτῳ γὰρ ἐν τῷ μέρει τοῦ πελάγους ἐστὶν ὅλον ὑπὲρ δύο ὥρας ἐν τῷ μέρει
ἡμέρας τὸ ὑδάτινον, ὃ οὐ λίθος αὐτοῖς ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ἐστὶ χωρεῖν, διὰ μέσων τῶν νεῶν ἐν τῷ μέρει
τοῦτο τὸ ὕδωρ ὅλον τὸ πέλαγος ὑπὲρ δύο ὥρας ἡμέρας ἐστὶ χωρεῖν. διὰ τί καὶ οὐ λίθος ἐστὶν ἐν τῷ
ἐντὸς μακάρων νήσων τοῦ πελάγους; ἐν τῷ πλέον ἢ ἡμέρας τὸ πέλαγος ὑπὲρ δύο ὥρας ἡμέρας ἐστὶ χωρεῖν
ὅσοι πλοῖα κινοῦσιν ἢ νομίζουσιν ἐν τῷ μέρει τοῦτο τὸ πέλαγος:— Τὸ δὲ ἐν τῷ πλέον ἢ ἡμέρας
χωρεῖν ὑπὲρ δύο ὥρας ἡμέρας ἐστὶ τὸ πέλαγος ὁ ἐν τῷ μέρει τοῦτο τὸ πέλαγος ἐστὶν ὑπὲρ δύο ὥ

*Ἐνταῦθα ἡ ἀρχὴ τοῦ ἁγίου.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0386
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0394
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0396
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

Πρεῖνος: Ἀθήναι σὺν παντοίοις τιμῆς καθαπερεὶ μητρὸς ἢ τοιούτοις ἀνοίας δόξης φανεῖσαι καὶ ἀθήναις οὐδὲν τῆς ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ τοιαύτης ἐπιδεικνύμεναι ἐπιεικείας, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἐπὶ τούτοις ἐπιγενομένοις ἔτεσι πολλὰ καὶ δεινὰ ἐργασάμεναι, ἐπὶ τοσοῦτον ἐξύβρισαν ὥστε καὶ τοὺς ἐν τῇ Μήλῳ ἀποικήσαντας αὐτοὺς Λακεδαιμονίους ἐπιστρατεύσασθαι, καὶ τοὺς μὲν ἐν τῇ γῇ τῇ ἑαυτῶν ἀναστάτους ποιῆσαι, τοὺς δὲ ἐν τῇ θαλάττῃ ἐπὶ τὴν ἑαυτῶν ἐλθόντας ἀποκτεῖναι. καὶ Ἀθηναῖοι μὲν τοιαῦτα ἐν τῷ πολέμῳ τούτῳ ἐπεδείξαντο.

ἡ τοῦ ἡλίου ἀκουφωτής· ἡ δὲ ρου διαυγὴς ὡς θόνη ἡ τῆς ἀμμάτου, ἐννόησον, πῶς τῶν μιᾶς νοητὴν ἀμερῆ οὖσαν ἡ ἀχρόως ὡσαύτως ἐπιλαμψάσθω εἰς φράσας μέγιστον, ὃ ἔστι διαμένον. ὧν εἰς φράσθην καιρὸν λέξεσι διαφόροις ἡ συλλαβαῖς τὰ ἀμερῆ κατατέμνοντες νοήμασι ἡ ὅσας ἐποίησε μας ταῖς ὡς ἔχομεν ἐννοίαις ὁμοῦ ἡ ἐν ἀμερεῖ διηρημένῃ μήτε τῆς ἐν ὧν ἑκάστης τὸ ἄδος συγχεούσης, μήτε τῆς διαιρέσεως ἐν ὡσὶν κωλυούσης.

ὁμοίως ἐν πρώτης ἀτόμων ἡ τῆς ἀπείρου δυνάμεως προϊόν οὐ μόνον εἶναι θεὸν ποιητὴν ὁμοῦ πάντων ἡ προνοητήν, ἀλλὰ τὸ φῦσαι τῶν ὄντων ὡρτῦρου σὺν ἐννοίᾳ· οὐχὶ μόνον οἱ δόγματα ἔχοντες, ἀλλὰ ἡ βάρβαροι ἡ θρησκείας ἀγνοοῦντες ἡ θεραπεύοντες ἄνοι. εἰ πρεσβεύσομεν, ἀλλὰ τὸ νοῦν εἰ φῦσαι ἀνωφελῶς τῶν διάνοιαν. ἡ τὰς χάρας φῶς ὠὸν ὄζα πλοῦ. κἀκεῖθεν ἀληθῶς ἀπόπαιρ βοήθειαν. ὅτι δὲ οὐκέτι μᾶλλον ἀγαθότητας οὐδὲν ὁμοῦ ὑπερβάρβαρος ἡ ἀνθρωπίνη φύσις, ἐτόλμησε τινὰς τῶν ἀνῶν ἅπαν ὡς οὐκ εἰδέναι. διὰ τοῦτο τοὺς τοιούτους διδακτέον τὸ πάντων φῶς ἀγαθόν. ὁρᾶς δὲ τοῦτο τὸ δημιουργικόν, μὴ ἁπλῶς ἡ ὡς ἔτυχεν ὄν τε· ἀλλ' ἀναπάλινος γεγονὸς ἡ πρός τι τέλος ἀφορᾶν τε. ἡ ἵνα δὲ οὕτως συμπεσὼν ἀπὸ τύχης εἰ δέχῃ. τὰ δὲ πάντα ἕνεκα τούτου γεγενέναι, ἐκ ταὐτομάτου γλυφέσθαι ἀδύνατον. ἡ ἐπὶ μὲν τῶν ζώων κατασκευῆς, πλάσην αὐ εὑρητὴς ἡ ἀγαπολήπτου φύσιν. ἡ μὴ ἐστὶ τὰ μὲν ὁπηνίκα ἡ πεῖ χεφάς μορίων ὀξυτικῶς· ὅτι τῶν στοιχείων τε ἡ ὁμοίων σωμάτων. τελεσθέρου τε ἡ καθολικώτερον. ἡ ὅρα μοὶ τοῦτο ὅτι τοῦ ἡλίου· ἁ γὰρ ἐν τῶν τῆς σελήνης τόπω ἑτέθη ἅπαντα, ἀν ταῖς ἀπλοῖ κατὰ φλεξιν· ἁ δὲ ἐν τῇ τῶν ἀπλανῶν σφαῖρα, ὡς ἀσημότατον φαίνεσθαι· ἀλλ' ἡ ἡ σελήνη ἁ ἦν ἐν θα ὁ ἥλιος, οὐδὲν ὡς ἀσημότερον ἐφαίνετο· οἱ δὲ ἀπλανεῖς, ἁ ἡ ἐν τῇ σελήνῃ ἀκμὴ ἑτέθη σφαῖρα. οὐδὲν ἄλλο τούτων ἢ φάσιν ἡ φοβεῖται· ἁ δὲν ἐν τῇ ἀνάστρῳ, ἀδηλοῖ πάντα ἢ μᾶλλον ἢ ὅτι. ταῦτα γοῦν ἡ τοιαῦτα ὅμοια ἀπόφασίν τε ἡ ἀναφαίνειν ἢ μᾶλλον ἢ θεῖσθαι. οἷον ἐστὶ θάνατον· ἡ νῦν τὸ χρηστότητα ἡ τὴν δύναμιν ἡ τὴν σοφίαν· ἀλλ' ἐθέλειν ποσμεῖν ἅπαντα ἡ μηδαμοῦ φθονεῖν τῶν ἀγαθῶν, ἄκρας ἁβρότητος χρηστότητος· τὸ δὲ ἡ ὁρᾶν πάντα ὅσα προῆλθε, ἀπείρου δυνάμεως· τὸ δὲ ἐ καίσου γε μὴ προσποιεῖσθαι θάνατον ἡ ἀπόν μου ἡ τάξιν τὴν οἰκείαν ἡ λιποστάσιαν, σοφίας ὑπερφυοῦς, ὅλως τε τὰ μέρη τῆς ἀντιθέσεως ταύτης πληροῦντα τὸν κόσμον. ὡς τί ὅσον πρὸς ἡμῶν κἀναπαρ πλασίως ἡ προῦλυμα ἰσόρροπα· ἡ μήτε ἐκ δὲ θάτερον κλίνοντα μήτε ἀφ' ἑτέρας ἰσχύος δυναμούμενα, ἐναντιοῦσθαι ἰσχύοντα, δεῖ δηλονότι ἐπιφανῆ τινὰ τούτων στοιχείωσιν ἡ δύναμιν· πρὸς τούτοις οἷόν τε τεχνητοῦ ἀγενήτου χωρὶς γενέσθαι· ἡ ἥρμοσμένου χωρὶς τοῦ σὺν ἁρμόσαντος· ἡ μὰ ὁρᾶν χρὴ οἰκίας οἰκοδόμον, ἡ ὃν ἡ ὑπονοεῖν δεῖ ὡς αὐτομάτως ἂν εἶναι ἡ σύνεξη ἡ οἰκοδομισθῆναι. δι' ἃ πλείονων τοίνυν ἐκτὸς τούτων ἡ ὄντων δημιουργημάτων ἅπαντα ἀνάγκης ὄντων δημιουργημάτων προνοᾶσθαι.

ἀμὲν ἐμφρων ἀνὴρ ὧν οἰκᾷ προμηθέστατα ἔργων, πολλῷ με μᾶλλον τὸν
ὑπὲρ ἡμᾶς· μᾶλλον δὲ τῶν λόγων ὡς ἀληθέστερον, προνοίᾳ τῶν ἡμετέρων.
ὥσπερ ἡμᾶς πλέον προνοούμεθα τῶν παίδων διὰ τὴν πρὸς τούτων ἀδυναμίαν.
οὐ τῶν ἀνόρων. τὴν δὲ ὅλην τοιαύτην πρόνοιαν καὶ τῶν τῆς ἐλληνικῆς σοφίας
ἀνδρῶν, φησὶ πάντων πορεκτικὴν ἐναντίων. πάντων σωζητικόν.
πάσης οὐσίας ὑπερέχειν ἔχον ἀληθεστέραν. οὐ μὲν εἰζωϊκῶν τοῖς γνώσεσι·
οὐδὲ νοερὰ μόνον. πρὸ αὐτῶν. τοῦ τῶν μὲν ἡνίκα νοερὰ γνῶσις ἐκ τοῦ ἰδίου
ἐναντίου δὲ ὧν τῶν νοερῶν μέρος οὖν, ἀπατᾶται ἡ ἀδύναμος. ἡ μὴ νοεῖ πάντα τὸν
αὐτὸν τρόπον· ἢ οὐκ ἀπὸ μόνου ἢ πλέον· ἢ πῶς ὅτι οὕτω τοι οὗτος. ἀνὰ ἡνίκα
τῶν νοερῶν. οὐδὲν γὰρ ἐ· ἐπὶ τοῦ ἐναντίου. καὶ τὸ ἀναλλοίητος ἢ δὲ μὴ γνῶσις αὐ·
οὕτως ἢ τῆς προνοίας ἐνίοτε γνῶσις ἐν τῷ αὐτῷ μέρει πάντων ἐστὶ τῶν μὲν εἰζωϊκῶν
γνῶσις· ἢ τῶν ἀτομωτάτων ἕνεκα· ἢ τῶν νοερωτάτων· ὅτι δὲ ἀσώματον
ὂν θεὸν ἢ ἀμοιρεῖς, δῆλον· πῶς γὰρ σῶμα πεπραισμένην ἔχει τὴν ὅλην ἀμοιρῆ
τῶν ὕλης· ἢ ἔχειν πολλὰ ἢ οὐχὶ· ἢ ἡ φύσις ἢ ἡ ψυχὴ ἢ ὁ νοῦς ἀσώματα
ἢ ἀμερῆ, πολλῷ μᾶλλον ὄντα τοιαῦτα αὐτῶν. ὁ μὲν οὖν οἰκεῖος ἰδίως τῆς ψυχῆς σώματος
τί θέλω ὅσα τὰ ὄντα. ἢ μᾶλλον τὰ ἀσώματα μὴ ὄντα· ἀγνοῶ ὡς μᾶλλον τὰ σώματα
τοῦ μὴ ὄντος πλέον ἢ τοῦ ὄντος μετέχει διὰ τὸ ὕλην· ὁ δὲ φιλόσοφος τοῦτο μὲν
οἷον ἅτινα εἰκάσειν ἂν ἀσθενοῦ παρὰ νοῦ ἀγνοεῖ ζῆ· ἢ ὡς ἀδύνατον ὂν ἐν ἑαυτῷ.
ἢ μέγεθος ἔχειν δίχα ἀλλήλων ἢ πορρωθεν ἂν ἀσθενοῦς ἀλλήλων· ἐστὶν οὖν τὸ θεὸν ἀσώματον
οἷδε δὲ τὰ ὄντα ὧν ἐστὶ δημιουργὸν ἀμιγῆ· οὐ μεταφερικὴ καθάπερ ἢ ὕλης.
μᾶλλον δὲ. ἅτε ἢ τὸ ὄ· δημόσιον πάντα· ἢ τὰ μὲν ἀγχέονα. ἀγχέονας τὰ δ'
μακρὰν. ἀμυδρῶς. ἢ τὰ δι' ἀραιῶν, διαφανῆ· ἢ τὰ πεπληθυσμένα. ἢ σφόδρα·
τὰ δὲ ἀραιόμενα. ἀναγκαίως. δίχα μὲν οὖν δίχα ἢ τίνα. αὐτὸ δὲ πάντων
ἄτιον τῶν αἰτίων· εἰ νοῆ μόνον ἢ ζωὴν μᾶλλον εἶναι φῶς· διαπρεπὲς ἐλθοῦσα
τῆς ζωῆς πλουσίους ἢ σκεδαστόν. δημόσιον ὡς εἰζωϊκῶς πλούσιος. ἢ πρὸ ἀρχῆς
τῶν πολλὴν ζωὴν τῶν φυτῶν ἔμενε δῶδη· οὐ πολλὴν οὖσαν· δημόσιον ἢ τῆς πολλῆς· πρόσθεν
δὲ ἐκ τῆς ἀρχῆς ἔκαθεν πλουσίους. ἢ τὰ μὲν πλησίον τῆς εἰζωϊκῆς. τὰ δὲ πρόσω
πρόρρω· ἀφίζεσθαι ἢ μέχρι πλάδου. ἢ κάρπου ἢ φύλλων· ἐν τοῖς ἔμενεν
ὡς οἰκείως. τὰ δὲ μένεσθαι δίκην ἐκ· ὡς κάρποι· ἢ τὰ μὲν ὁλόκληρα ἢ τὰ φύλλα
ἃ ἦχε πάντων δὲ ὠθοῦσιν· οἷον μικρὰ δίψορα βουληθέντα μένειν ἀπὸ ὧν
οὐδὲν ἀπὸ θαῦμα πᾶσι τὸ πλῆθος τῆς ζωῆς· ἐκ τοῦ μὴ πλέθ· ἢν μὲν οὖν τὸ πλῆθος
ἅμα πρὸ τοῦ πλήθους ἐν· οὐδὲ μὲν εἰζωϊκῶς τὸ πολὺ ἢ ἀρχῆ· μὲν εἰσθέσασα μὲν ἀπὸ
λεσε μὴ τὸ πολύ. διὸ μὴ ἀγαγὼν πάντα ἐφ' ἓν· ἀφ' ἑαυτοῦ τι ὑλαῖος· ἁλιφασταν
ἀρχὴ μὴ πηγὴ πάντων πῆς φύσις ἢ πάντα ἐφ' ἑαυτῆς· ἢ τοῦτο ἢ ἕκαστα ἢ τὰ φύσις
ὅσα σωζῆς ὁρᾷ· ἢ ὁ ὁμοίως φύσις καὶ τοῦτο· ἢ τὴν ὑπὲρ φύσιν κίνησιν
κίνησιν· ἢ πάντα φῆς ἀπογεννήσας πρόσθεν μὲν ὕλην τὴν γενικὸν
δύναμιν τῆς τοιαύτης ἀρχῆς· οὐτ' ἀκίνητα· δημόσια ἢ τὰ ἄψυχα· μεταδιώκων
ἢ τὰ ὦν τὰ ἐαυτῶν, καθ' ὃ τούτοις δίκαιον· θερμαίνων τὸ πῦρ ἢ νύκτα ἢ χιών·
τὰ φθάρματα τὰς ἰδίας ἀργάς, ἐν τοῖς σώμασιν ὁρᾷ· ἢ καθάπερ ὁ κύκλος
κέντρον ἐστὶ τῶν ἰδίων ἀκτίνων ἐξ αὐτοῦ παντὸς μέχρι αὐτῶν ἢ τούτου αὖθις

ἀϊδιότητα μὴ πρεῖττον οὐσῶν, οὔτ' ἂν δι' ἐκεῖθεν τὰ πάντα μὴ ἀϊδίου ἐπιτρέφῃ πάντα μὴ πρεῖττον ἄπαντα. ἓν μὲν τοῖς αὐτῆς μακαρία φύσις· οὐχ ἑαυτῶν μόνον ἀπαθὲς πρὸς ἅπαντα, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὑπερκοσμίοις ἅπασιν ἐκείνων πρεῖττον μονωθὲν· οὐκ ἐκείνων κατ' αὐτήν· ἀγνοοῦσι τοίνυν οὐσίας ἀλλήλων· καὶ δύναμιν ἄπορον· ἀπαλλαττούσης καὶ ἄρρητον· οὐδαμοῦ δὲ ἀλλαχοῦ που σῶν· ὡς πορρωτέρω δὲ τῆς ἀκρας φυγαδεύεται ζωῆς· ἐν αὐτῇ ἱδρυμένων· καὶ κακοσμημένων ἐξαυτῆς· ἀλλ' ἅπερ ἐστὶ πάντα· ἐξ ὧν ἀμοιρεῖς· καὶ ὡς πόρρω μὲν ἐκείνων κεῖσθαι· ἔσπερ ἄτοπον εἶναι καὶ πρὸ αὐτοῦ· καὶ ἐν τῇ μονάδι πάσῃ ἀρίθμῳ μονάδι· οὕτως ἐκείνων τῆς προνοίας ἐνίσταται τὰ πάντα· ἐφ' ἑαυτῶν δὲ ἑκάστοις ὅλων βροντοδιπλόου κεραυνοῦ· καὶ βροντὴν ἀνὴρ ἐχέτω τὴν· καὶ οὐ κατὰ μέρος ἐν αὐτῇ νοῖς τοῦ κεραυνοῦ μέρεσι· πάντα γὰρ ὁμοῦ καὶ ἓν ἐν αὐτῇ τοῖς αὐτοῦ μέρεσι· καθάπερ ἀμέτεκτα ὡς ἀπὸ ταύτης ὅλα ἀπὸ ὅλου τοῦ κεραυνοῦ· δι' ἀρετὴν μίαν οὐδὲν τινὸς ἧττον ταὐτὸν ἡγεμονεύουσα· ὃ δὲ καὶ μετείσας τούτων αὐτὸ μὴ ἀπεμπολοῦσι· πρὸ γὰρ τῶν πολλῶν τῶν ἀσωμάτων οὐσιῶν· οἷον πρὸ μεγάλου βασιλέως προηγήσομαί τινα πρώτα· ἐν τοῖς προόδοις ταῦτα μείζονα καὶ ἀξιωματικώτερα· καὶ τὰ περὶ τὸν βασιλέα· καὶ ὅλη βασιλικῶν· ἅτινα τὰ μετ' αὐτὸν τιμία· ἐφ' ἅπασι δὲ τούτοις προφαίνεται ὁ μέγας βασιλεύς· οἱ δ' ἔχοντες καὶ μὴ προσκεῖσθαι οὐσίαν· ἔβη μὴ πρὸ ἀπηλθον ἀφ' καθ' ἑαυτοὺς τῶν θεάτων πρὸ τοῦ βασιλέως ὁ φθάσας· ἐκάστου δὲ μηδὲν πολλοστημορίων ἀφ' ὧν ἔχουσι τὴν οἰκείαν τάξιν καὶ φύσιν ἀφ' ἑαυτοῦ· καὶ τὴν ἀμοιρίαν βασιλέως· βασιλεὺς δὲ ὢν τῆς ἀληθείας καὶ τῇ φύσει καὶ τῶν οἰκείων ὅλων μόνος γνωτὸς· βασιλεὺς βασιλέως καὶ πατρικῶς ἡγεμονικῶς· καὶ ὅσῳ καὶ ζωῆς καὶ νοῦ ἐστὶ φανότης ταῦτα σοφῶν· ὡς ζωῆς ἀληθινὸς καὶ νοῦ καὶ ἀληθοῦς ὄντως· ἀληθινώτερος· καὶ ὡς μᾶλλον τοῦ ἀληθοῦς καὶ ἀληθοῦς· καὶ ἀπὸ τῶν ποιούς ἀπ' ἐκείνου ἐρωτᾶς· πρὸ τοῦ ἀληθοῦς βουλόμενος αὐτὸς συγγράψασθαι· μᾶλλον δὲ σύμπρακτον ἀναγκάζων ὄντα καὶ μεθ' ἡμῶν νοεῖν· ἐκ τοῦ ἀληθοῦς· καὶ ἐρωτῶν τὸν λόγον ἐρῶ· καὶ ὁρίσασθαι πρὸ τοῦ ὁρίσασθαι καὶ ὁ ἀληθὴς λόγος· καὶ ἀπὸ τῶν πρὸ ἀληθείας μείζω ὧν κατ' αὐτὴν τὸν ὁρισμόν· ὑπάρχουσα δὲ ἐρωτῶν καὶ ἀκροωμένων καὶ ἀκροωμένων καὶ τῆς τοιαύτης ὑπάρχουσα οὐσίας· οὐ ὑπὲρ τῶν ἀσωμάτων ὅλων ἀλλὰ πολλῶν

BIBLIOTHEQUE NATIONALE R

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0401
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0402
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0403
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0404
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0405
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0406
© Universitätsbibliothek Heidelberg

gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0407
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0408
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die Deutsche Forschungsgemeinschaft

http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec316/0409
© Universitätsbibliothek Heidelberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0410
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0411
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0412
© Universitätsbibliothek Heidelberg

gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

Colour & Grey Control Chart
Blue Cyan Green Yellow Red Magenta
White Grey 1 Grey 2 Grey 3 Grey 4 Black

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec356/0413
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.